

ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ವಿರಚಿತ

ಕೌತಿಕ ರಾಮಾಯಣ

ಹರ್ಷ ಪ್ರಕಟಣಾಲಯ, ಪುತ್ತೂರು, ದ. ಕ.

ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣ

ವರ ಕವಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ವಿರಚಿತ

1966

(ಬೆಲೆ: ರೂ. ಹತ್ತು)

ಹರ್ಷ ಪ್ರಕಟಣಾಲಯ, ಪುತ್ತೂರು, ದ. ಕ.

ಮುದ್ರಕರು:

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣ ರಾವ್, ಉದಯ ಪ್ರಿಂಟರಿ ಎಂಡ್ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್,
ಪ್ರಾಂವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಮಂಗಳೂರು-೩.

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಕನ್ನಡಿಗರ ಮುಂದೆ ಹಳೆಯ ಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಇರಿಸಲು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾಗಿದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ಗ್ರಂಥವೆಂದರೆ ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣ. ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣದಂತೆಯೇ ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಭಾಗವತ, ಭಾರತಗಳಂತೆ ಅದನ್ನೂ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಚ್ಚಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸಿಗತೊಡಗಿದ ಬಳಿಕ, ಓದಲು ಕಠಿಣವಾದ ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಬರಹಗಳನ್ನು ಓದುವವರು ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಈ ಶತಮಾನದ ಆದಿಯಲ್ಲಷ್ಟೆ ಮೂಲೆ ಪಾಲಾದ ಒಂದು ಬರಹವು ಈ ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣ. ಅದನ್ನು ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದ, ವಾಚಕರ ಮುಂದೆ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಮುದುಕರೊಬ್ಬರು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಾಯಿಯಿಂದ, ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಗದ ಭಾಗ ಅದರಲ್ಲಿದೆ-ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ, ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

ಯಕ್ಷಗಾನದ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಮಲೆನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದೆ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಅನ್ಯ ಹಲವು ಬರಹಗಳೂ ಇದ್ದುದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಅಚ್ಚಾದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕೆಲವು ದೊರೆತುವು. ಅಚ್ಚಾದುವೂ ದೊರೆತುವು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿಮಲಾನಂದನ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಭಾರತ, ಶರಜಾ ನಾಗಪ್ರಯ್ಯನ ಶುಕಸಪ್ತತಿ ಕಥೆಗಳು, ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣ-ಇವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಎನ್ನಬಹುದು. ನಾನು ಹೀಗೆ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದ ತಾಡವಾಲೆಗಳು 400-500 ಆಗಬಹುದು; ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು, ಹೊರಟ ಮನೆಗಳೂ ಹಲವಾರು ಆಗಬಹುದು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವೂ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಿತ್ತಾದರೂ ಉಳಿದವನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಉಪದ್ರವಕೊಟ್ಟು ಬರೆಯ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕೇ? ಈ ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲು-ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಪೂರ್ವದ ಕವಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಒಂದಾದರೂ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಡವೇ-ಅನಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಬದುಕೆಂಬುದು ನಿನ್ನದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡೇ ಬೆಳೆದಿದೆಯಷ್ಟೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಋಣಿ. ಸಾಹಿತ್ಯವಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಪೂರ್ವ ಕವಿಯೊಬ್ಬನಿಗಾದರೂ ನನ್ನ ಋಣ ಭಾರವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತು.

ನನ್ನ ಹಲವು ಪ್ರವಾಸಗಳಲ್ಲಿ, ತರುಣ ಮಿತ್ರರಾದ ಪಡಾರು ಮಹಾಬಲ ಭಟ್ಟ

ರವರು ನನ್ನನ್ನು ಜತೆಗೂಡಿ ಬಂದುದುಂಟು; ಓಲೆಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ, ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನೇ ಕಾಡಿ, 'ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾ ಯಣದ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾಡಿಕೊಡಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ವಿಮಲಾ ನಂದನ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನದ ಪ್ರತಿಮಾಡಿಸಿದೆ; ಅನಂತರ ಅವರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಅದು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ, ನನಗೆ ಓದಲು ಅನುಕೂಲವಾದಂತಲ್ಲವೇ? ಆ ಕೆಲಸ, ಮುಂದೆ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಷ್ಟೆ. ನನ್ನ ಸಂಚಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬರಹದ ಎಂಟು, ಹತ್ತು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಅವುಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ; ಅನಂತರ ಆರರಷ್ಟು ತಾಡವಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಯೂ ತಂದೆ. ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಲ ಭಟ್ಟರವರು ಉಳಿದ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆದೀತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ನನ್ನ 'ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಪಂಚ'ದ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ, ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆಗಷ್ಟೆ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಕಾರರೂ ಬೈಬ್ಬರೂ ಮರಿ ಕವಿಗಳು! ಮೂಲವನ್ನು ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಕಂಡಂತೆ ತಿದ್ದಿದವರು, ಬೇಕಾದಂತೆ ಹಿಗ್ಗಿಸಿದವರು, ಅಕ್ಷರ, ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಚಮತ್ಕಾರ ತೋರಿಸಿದವರು— ಎಂದು ಅನಂತರ ತಿಳಿದಾಗ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದಾಗಿ ಮೂಲದ ಅರ್ಥವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಯಾವ ಅರ್ಥವೂ ಆಗದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಆಗ, ನಾನು ತೊಡಗಿದ ಕೆಲಸ ಸುಲಭದ್ದಲ್ಲ; ತಲೆಬೇನೆಯದು ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಸರಿಯೆ! ಹಾನಿಯೇನು? ಮಾಡುತ್ತ ಕಲಿಯುವ ನನ್ನ ಚಟಕ್ಕೆ ಇದೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು.

ಈ ಕವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಮೊದಲು, ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ಕಾರ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹಳೆಯ ಕಾವ್ಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಹೊಸತರವನೂ ಅಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆಯ ಈ ಕೆಲಸ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೊಂದು 'ದುಡುಕು' ಎಂದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ; ಹಳೆಯ ಕವಿಯೊಬ್ಬನ ಕೃತಿ ಜನರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲಿ; ಹಿಂದಣ ಕಾವ್ಯದ ತಾಡ ವಾಲೆಗಳು ಜರ್ಜರಿತವಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಿಗಲಾರದ ಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾದ ಬಳಿಕ ನಾವು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಫಲವಿಲ್ಲ—ಎನಿಸಿ, ನಾನು ಮುಂದಾದೆ ನನ್ನಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಪಡಾರು ಮಹಾಬಲ ಭಟ್ಟರವರು ಮೊದಲ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು; ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಲ್. ಭಟ್ಟರೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಿತ್ರರು ಇನ್ನೊಂದು ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಮೂಲ ಬರಹದ ಆರರಷ್ಟು ತಾಡವಾಲೆಗಳು ನನ್ನ ಮುಂದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮೂಲ ಬರಹವೇನೇನು ಅಪಚಾರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದೀತು ಎಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಲು ತೊಡಗಿದೆ. ಇದು ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ದುಡಿಮೆ. ಈ ದುಡಿಮೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲು, ನಮ್ಮ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿರುವ ಒಬ್ಬರು ಹಿರಿಯರು ನೆರ

ವಾದರು. ಅವರೆಂದರೆ—ಶ್ರೀ ಉಗ್ರಾಣ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರೆಂಬವರು. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ 'ಭರತೇಶ ವೈಭವ'ದ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲರು. ಅವರಿಗಾದರೆ ಹಳೆಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಂಠಪಾಠ ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಸವಿಯುವುದು ಅವರ ಬದುಕಿನ ಬಗೆ; ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಅವರು; ತೀರ ಜೀವಂತ ಪಂಡಿತರು.

ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನಿತ್ಯವೂ ಒಂದೆರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕುಳಿತು, ಈ ರಾಮಾಯಣದ ಒಂದೊಂದೇ ಸಂಧಿಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಅವರ ಸಲಹೆ, ಚರ್ಚೆ, ಸಹಾಯಗಳಿಂದ ಮೊದಲ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚಿಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದೆ. ಅಚ್ಚಿನ ಕರಡನ್ನು ತಿದ್ದುವಾಗಲೂ, ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ, ಚರ್ಚಿಸಿ, ನನ್ನ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ನನಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಿದಂಥ ಸಮಯ ತುಂಬ. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ವಿಶೇಷ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಭಯತರಿಗೂ ಹೊಳೆಯದಿರುವ ಶಬ್ದಗಳೋ, ಸಂದರ್ಭಗಳೋ ಕಾಣಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಆಗ ಪತ್ರ ಮುಖೇನ ಶ್ರೀ ಡಿ. ವಿ. ಜಿಯವರನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ; ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆ; ಹರಿತ ಬುದ್ಧಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರರವರನ್ನು ಆಗಾಗ—ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇದಿತ್ತೇ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿದ್ದೀತು—ಎಂದು ಪತ್ರ ಮುಖೇನ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯ ದೊರೆತ ಮೇಲೆಯೂ, ಈ ಕೆಲಸ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ—ಎಂದೆನ್ನಲಾರೆ. ಪ್ರತಿಕಾರರಿಂದ ನಡೆದ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದೆ ಹೋಗಿ ರಲಾಬಹುದು; ಪ್ರಕ್ಷೇಪಗಳು ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿರಬಹುದು. ಛಂದಸ್ಸಿನ ಶಿಥಿಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನವೇ, ಪ್ರತಿಕಾರರವೇ—ಎಂಬ ತೊಡಕಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ, ಉಪಾಯಗಾಣದೆ ಅವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇರಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಏನೂ ಇರಲಿ, ಬರಿಯ ಆರೆಂಟು ತಾಡವಾಲೆಗಳ ಬದಲು, ಸಾವಿರ ಮುದ್ರಿತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿರಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಅದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಂದಾದರೂ ಅದು ಉಳಿಯಬಹುದು.

ನಾನು ಈ ಕವಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ; 'ವನ ಸರಳ'ದೇಸಿಗಳು, ಉಪಮೆಗಳು, ಕಣ್ಮುಂದೆ ಚಿತ್ರ ಕಟ್ಟಬಲ್ಲ ವರ್ಣನೆಗಳು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಆತ ನನಗೆ ರಾಮಾಯಣದ ಪಾಠವನ್ನು ವಿಲಾಸವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲ, ದೇಶ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದಿಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಅದರ ಹೆಸರಿನ ವಿಚಾರ 'ಕೌಶಿಕ' ರಾಮಾಯಣವೆಂದು ರೂಢಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಹೆಸರು ನನ್ನ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಒಂದೆರಡು ತಾಡವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶುಭಮಸ್ತು' ಎಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿಯು ಎಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆತ ಮೂಲ ಕವಿಯಾದ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಹೆಸರನ್ನೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು 'ಛೋಟಾ' ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಎಂದು ಅನಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಹಲವಾರು ರಾಮಾಯಣಗಳಿರುವಾಗ, ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷಣ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ವಸಿಷ್ಠ ರಾಮಾಯಣವೂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ತಮ್ಮ ಮೈರಿಗಳಾದ ಇಂದ್ರಜಿತು, ರಾವಣರನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲು ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲವೂ, ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ಕೌಶಿಕನನ್ನು ನೆನೆದುದನ್ನು ಈ ಕವಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾದ ಶಸ್ತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕೌಶಿಕನಿಂದ ದೊರಕಿದ್ದೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ಕೌಶಿಕ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದರೆ, ಅದು ಸಾಧುವೇ.

ಒಂದೆರಡು ತಾಡವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ತೊಡಗುವ ಮೊದಲು, ಇನ್ನೊಂದು ಪೂರ್ವದ ಕತೆಯನ್ನು ಜತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಅದೆಂದರೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ವಿವಾಹದ ಕತೆ. ಅದನ್ನು ಬರೆದವನು 'ವಾಲಗಲ್ಪಯ ವರದ ವಿಠಲ'ನನ್ನು ನುತಿಸಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿ. ಆ ಕವಿ ಬೇರೆಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಓಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನ ರಾಮಾಯಣ ಕಥಾನಕವಷ್ಟೆ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ದೊರೆತ, ನಾನು ಕಂಡ ರಾಮಾಯಣದ ಓಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲಗಲ್ಪಯ ಕವಿಯ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಕತೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಕವಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯುಂಟಾಗುವ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳು ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಬರೆದ ವಿಷಯಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ; ಅದು ದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತಾದ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೂ ನೆರವಾಗಬಹುದು. ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ವೀರಶೈವ ಕವಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಓದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿಷ್ಣು, ದುರ್ಗೆಯರ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ, ಈತ ವಿಷ್ಣು, ಶಿವ ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ- ಎಂಬುದು ಗೋಚರವಾದೀತು.

ಅವನ ಊರು ಇಂಥದಿನ್ನಲಾರೆನಾದರೂ, ಅವನು ನುತಿಸಿದ ದೇವತೆಯಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅವನೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ:

“ಮಾರನೆಂಬ ನಿರಾಪರಾಧಿಯ

ಬೇರುಗೊಲೆಯನು ಗೃಹದ ಲಜ್ಜೆಗೆ

ನಾರಿ ಗಂಗೆಯ ಶಿರದಿ ತೊಡೆಯಲಿ ಗೌರಿಯನು ತಾಳ್ದ ||

ಕಾರಣದಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಬೇಡಲು

ಸೇರಿ ತಾನಲ್ಲಿದು ಸಲಹುವ

ಭೈರವೇಶ್ವರನಾಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂದಿ ಜಗತ್ರಯವ ||

ಎಂದು ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ, ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಭೈರವ ದೇವಾಲಯ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕುಮಟೆ, ಶಿರ್ಡಿ ತಾಲೂಕುಗಳ ಸರಹದ್ದಿನಲ್ಲಿರುವ 'ಯಾಣ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ಪುರಾತನ ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳ. ಕಾಲುನಡೆಯಿಂದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಹರದಾರಿಗಳ ದೂರ ನಡೆದು ಹೋಗಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಪರ್ವತ ಶ್ರೇಣಿಗಳ ಅಂಕುಡೊಂಕಿನ ಒಳಬೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಗುಡಿ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ದೇವಾಲಯವೂ ಅಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗ ನಿರ್ಮಿತವಾದುದು.

ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ಅಡಿ ಉನ್ನತವಾದ ಪದರು ಶಿಲೆಯೊಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿದೆ. ಯುಗಮಾನದ ಮಳೆ, ಬಿಸಿಲುಗಳಿಂದ ಲಂಬದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಆ ಬಂಡೆಯ ಪದರುಗಳು ಕೊರೆದು, ಒಡೆದು, ಅದೊಂದು ದೇವಾಲಯದ ಅದ್ಭುತ ಗೋಪುರದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅದರ ಭವ್ಯ ಆಕಾರವನ್ನು ನೀವು ಶಿವನ ಜಡೆಯನ್ನಿ, ಭೈರವನದೇ ಪ್ರತೀಕವನ್ನಿ! ಬಹು ಶಿಖರಗಳಿಂದ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸುವ ಬಂಡೆಯದು. ಅದರ ಮುಂಗಡೆ ದುರ್ಗಿಗೂ ಅಂಥೊಂದು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಗುಡಿಯಿದೆ. ಅವುಗಳ ಆಚೀಚೆ-ಉನ್ನತವಾದ ಅರಣ್ಯದ ಹಸುರು ಗೋಡೆಗಳಿವೆ; ಎದುರಿಗೆ ಹಸುರು ಕಂದಕ; ನದಿ. ಈ ಗುಡಿಯ, ಅಥವಾ ಬಂಡೆಯೊಳಗಡೆ ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೊರೆದು ಉಂಟಾದ ಬಿರುಕುಗಳಿವೆ; ಹೊಳ್ಳುಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಗುಹೆಯ ಮಗ್ಗುಲನ್ನು, ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆದು, ಗರ್ಭಗೃಹವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಹಿಮ್ಮಗ್ಗುಲಿನಿಂದ ನೀರು ಒಸರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಒಸರುವ ಶಿಲೆಯ ಮೈಯನ್ನೇ ಭೈರವನೆಂದು ಇಂದಿಗೂ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೈಸರ್ಗಿಕ ದೇವಾಲಯಗಳ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದೊಡನೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಈ ಭೈರವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಪಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಭಾವಿಕ ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹಿಗ್ಗುವಂತಾಯಿತು.

ಇದು ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಯಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿನದು ಕಡೆದು ಮಾಡಿದ ವಿಗ್ರಹವೂ ಅಲ್ಲ. ಶಿವ ರಾತ್ರಿಯ ದಿನ ಈ ಜನವಿರಹಿತ ಕಗ್ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಭೈರವನ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಆ ದಿನ ಇಲ್ಲಿನ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ (ಎಂಟು ಹರದಾರಿ ದೂರದ) ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ವಾಡಿಕೆಯೂ ಉಳಿದಿದೆ.

ಯಾಣ

ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಈ ಸಂದಿಗೆ 'ಯಾಣ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ವಾಹನ ಸಂಚಾರದ ದಾರಿಯಿಂದ ಇದು ದೂರವಾಗಿದೆ; ಜನ ವಸತಿಗಳಿಂದಲೂ ದೂರದ್ದು. ಆದರೆ ಪುರಾತನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದಕ್ಕೆತ್ತಿಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಯಾಣವೆಂಬ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತೋ? ಅಲ್ಲಿನ ಬಂಡೆಯನ್ನು 'ಕಲ್ಲಿನ ಏಣು' 'ಕಲ್ಲೇಣು' ಎಂದು ಕರೆದಿರಬಹುದು. ಅದು, ಸಂಸ್ಕೃತ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ 'ಕಲ್ಯಾಣ'ವಾಗಿರಲೂ ಬಹುದು. ತಿರುಗಿ 'ಕಲ್ಲು' ಎಂಬ ಪದ ಕಳಚಿ 'ಯಾಣ'ವಾಗಿದ್ದೀತು. ಇದು ಕೇವಲ ಉಹೆಯಾಗಿರಲೂಬಹುದು. ಈ ಯಾಣ, ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ 'ಯಾನ'ವೂ ನಿಜ. ಆ ಪ್ರಯಾಸವೆಲ್ಲವೂ ಸಾರ್ಥಕ ವೆನಿಸುವ ಭವ್ಯ ಸ್ಥಳ ಅದೆಂಬುದು ನಿಜ.

ಇಲ್ಲಿನ ಭೈರವ ಕವಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ಕವಿಯ ಭೈರವ. ಕವಿ ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಜಟ್ಟುಗ, ಮಾಣಿ, ಭದ್ರಾದಿ ಭೂತಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿ ದೇವತೆಯ ಗಣ ಸಮೂಹವನ್ನಾಗಿ ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ಈ ಮಲೆನಾಡಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಜ್ಜಾಯ, ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಈಲ್ಲಿನ ಹವ್ಯಕ ಜನವರ್ಗದ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ.

ವನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ 'ನಂದಿ' ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಮರಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭೋಜನ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾನ್ನದೂಟದ ಕಲರವವನ್ನು 'ತಾಳೆಯ ತಳಿರವೊಟ್ಟಿಲ ಕಲರವಕ್ಕೆ' ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ರಣರಂಗವನ್ನು 'ಕಾಗೆ ಹಣ್ಣಿನ ರಾಶಿಯನ್ನು ಆನೆ ತುಳಿದಂತೆ' ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹವ್ಯಕರ ಆಡುಮಾತಿನ ರೀತಿಯಂತೆಯೇ ಹೆಣ್ಣು, ಕಪಿ, ರಕ್ಕಸ, ಹೆಂಗಸರು, ರಕ್ಕಸರು, ಕಪಿಗಳು ಎಂಬಲ್ಲಿಲ್ಲ-ಮಾಡಿತು, ಬಂದಿತು, ಹೋಯಿತು- ಎಂದು ನಪುಂಸಕ ಏಕವಚನವನ್ನು ತುದಿಯ ತನಕವೂ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರತಿಕಾರರೂ, ಅದರ ಪ್ರತಿಗಳೂ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆದುದರಿಂದ ಈತ ಇದೇ ಪ್ರದೇಶದವನು; ಹವ್ಯಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು-ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಈತ ಸಾಕಷ್ಟು ಪೂರ್ವಕವಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದಂಥ ಕವಿ; ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯ ಅವನಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿತ್ತು ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಆತ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ರಾಮಾಯಣದ ಕತೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಿಂದ ಬಂದುದೆಂಬುದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮೂಲ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎರಡೋ, ಮೂರೋ ಕಡೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ರುಂಢ ಭೈರವನ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಕಂಡ ಆರು ತಾಡವಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಕತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಶಾರ್ವರಿ ಆಷಾಢ ಮಾಸದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣ ಜೋಯಿಸರವರು, ತಾವು ಕಂಡ ತಾಳೆಯ ಗರಿಯ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸೇರಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಪ್ರತಿಕಾರನು ಚಂದಾವರ ಸೀಮೆ ಹೊನ್ನಾವರ ಕಸಬಿಯ ಕರಿಕೊಡಿಗೊಳ ನಾಯಕನ ದತ್ತು ಮಗ ರಾಮಯ್ಯ. ಅದೇ ಹೊನ್ನಾವರದ ರಾಮಯ್ಯ ಎಂಬಾತ ಬರೆದೊಂದು ಪ್ರತಿ ನನ್ನ ಕೈಗೂ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಕಥಾನಕ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ತೀರ ಕೊನೆಗೆ, ಮೂಲಿಕಾಸುರ ಕಾಳಗದ ಅಂಶ ಸೇರಿದ ಪ್ರತಿಗಳಿವೆ ಯೆಂದು ಕುಮಟೆಯ ವೈ. ಕೆ. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಅನಂತರ ಸೇರಿಸಿದ್ದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

ಕವಿಯ ಕಾಲ

ಕವಿಯ ಕಾಲದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ—ಕವಿ ಚರಿತೆಕಾರರ ನಿರ್ಣಯ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಜೋಯಿಸರವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳು. ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರವರವರು ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರರು ಇರಬಹುದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲು, ನಾನು ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರ ವಾದ ಸರಣಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕವಿಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ—ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ—ಎಂದಿರುವಂತೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ 'ನಿರ್ವಾಣ ನಾಯಕ', 'ನಿರ್ವಾಣಲಿಂಗ' ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳಿವೆ—ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ, ಕಂಡಿರುವ, ಆರಂಭ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪದಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕವಿ ಈ ರಾಮಾಯಣದ ಮೈರಾವಣನ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕಡೆ ಮಾತ್ರವೇ ತಾನು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ರುಂಡ ಭೈರವನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸಿಗದ ಆ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ವೀರಶೈವ ವಿರಕ್ತನೆಂದು ಸಾಧಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ತಥ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅನರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಆಧಾರ—ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ (ಸು 1650) ದೇವರಾಯನ (1419—1446) ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕರಸ್ಥಳದ ನಾಗಲಿಂಗ, ವೀರೋಚ್ಚೈಡೆಯರು ಮುಂತಾದ 101 ವಿರಕ್ತರ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಸರಿದೆ—ಎಂಬ ವಾದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ—ಎಂದಿದೆಯೇ? ಅಥವಾ ನಿರ್ವಾಣ ನಾಯಕ—ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಪದವಿದೆಯೇ? ಈ 101 ವಿರಕ್ತರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಇದ್ದವರೆಷ್ಟು, 101ರ ಲೆಕ್ಕ ತುಂಬಿಸಲು ಸೇರಿಸಿದವರೆಷ್ಟು? ಗುರುರಾಜ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಕ್ಕಿಂತ (ಸು 1650) ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಪ್ರತಿಗೊಂಡ ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣದ ತಾಡವಾಲೆಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದರ ಸಹಾಯ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ವೀರಶೈವ ವಿರಕ್ತರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ವಿರಕ್ತನಿದ್ದನೆಂಬ ಉಲ್ಲೇಖ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಚಿನ್ನ ಬಸನ ಪುರಾಣದ ಈಯೊಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಯಂತೆ—

ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಿವಯೋಗಿ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ
ಬತ್ತದ ಶರೀರದಿಂದಿರೆ ನೃಪತಿ ನೋಡುತ್ತೆ

ವೃತ್ತಕುಚೆ ನೀನೀತನಂ ಒಲಿಸಲಾಪೆಯೂ ಎಂದೊಡಾ ಪದ್ಮಾವತಿ..... ಇತ್ಯಾದಿ ವರ್ಣನೆಯಿದೆ. ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯೆಂದು ಆಯಾಯ ಮತದ ಭಕ್ತರುಗಳು ನಂಬಬಹುದು. ಚರಿತ್ರಕಾರರು ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಾಸ್ತವಿಕಾಂಶಗಳು ಬೇಕು; ಪೌರಾಣಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಬೇಕು.

ಭೈರವ, ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ

ಈ ಎರಡೂ ಒಂದೇಯೇ? ಈ ಕವಿಯು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾವಣ ಬತ್ತಲೆಯಾದ ಎಂಬ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ—ಭೈರವನಾದ— ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಓಡಿದ ರಕ್ಕಸರನ್ನು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರರಾಯ್ತು—ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೈರವನು ಬತ್ತಲೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರಾಣಗಳು ಶಿವ ಬತ್ತಲೆ ಎನ್ನುವ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 'ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ' ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ತುಸು ಕಷ್ಟ. ಬೃಹತ್+ತಲ+ಈಶ್ವರನೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಳ, ಅಥವಾ ಅರಣ್ಯನೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಈಶ್ವರ—ನೆಂದು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕರೆದಿದ್ದರೇ? ಆಗ, ಬೃಹತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂಬುದು ವಿಕಾರಗೊಂಡು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ಆಗಿರಬಹುದೋ ಎನ್ನೋ. 'ಯಾಣದ' ಭೈರವನ ಗುಹೆ ಕತ್ತಲಿನದು.

ಅದರಿಂದ 'ಕತ್ತಲೇಶ್ವರ' ಉಹೆಗೆ ಸಾಧ್ಯ. ಯಾಣದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ; ಪ್ರತಿಮೆ ಯಿಲ್ಲ; ಬರಿಯ ಕಲ್ಲಿನ ಆಕಾರ ವಿರಹಿತ ಬಂಡೆಯ ಮೈ ಭೈರವನೆನಿಸಿದೆ. ಆ 'ಬರಿದಾ'ದ ಮೈ-ಬತ್ತಲೆಯೆನಿಸಿತೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಕವಿಯು ಬಳಸಿರುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ'ನೆಂದು ಯಾಣದ ದೇವತೆಯನ್ನು ಇಂದು ಯಾರ್ಯಾರೂ ಕರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇಂದಿಗೂ 'ಭೈರವ'ನೇ. ಅವನನ್ನು ಹಿಂದಿನವರು ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರಾದರೆ, ಈಗ ಮಾತ್ರ ಅಂಧ ನೆನಪು ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಚಿನ್ನ ಬಸವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಭೈರವ ಕತ್ತಲೆಯ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನೇ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣದಿಂದಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ, ಕಥಾ ಭಾಗವಿರಬೇಕು. ಆ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕ್ಕಿದ ಕವಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು, ಅಂಥೊಂದು ಪುರಾಣ ಹುಟ್ಟಿರಲಾರದು.

ಈ ಯಾಣದ ಭೈರವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇರೆಯೇ ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಿಂದೆ 'ನಂದಿನೀ' ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿತ್ತು. ಚಿನ್ನ ಬಸವ ಪುರಾಣದ ಕತೆಗೂ ಅದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಬಂಧ ಕಾಣಿಸದು. ಈ 'ಯಾಣ' ಹಿಂದೆ ವೀರಶೈವರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದೀತು; ಈಗಲೂ ಗೋಕರ್ಣಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವರು ಯಾತ್ರೆ ಬೆಳೆಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಚಿನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರರ 'ಉಳವ', ಭೈರವನ 'ಯಾಣ', ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರನ "ಗೋಕರ್ಣ" ಸುಮಾರು 30 ಮೈಲುಗಳ ಮಗ್ಗುಲುಳ್ಳ ಒಂದು ತ್ರಿಕೋಣ ಪ್ರದೇಶದ ಮೂರು ಮೂಲೆಗಳಂತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿನ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯ ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಂಶವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ.

ತಾಡನಾಲೆಗಳ ಕಾಲ

ತಾಡನಾಲೆ ಪ್ರತಿಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಎಣಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲದ ಸೂಚನೆ ಯುಳ್ಳವು ಕೆಲವಿವೆ. ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರವರು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡ ಚಂದಾವರ, ಹೊನ್ನಾವರ ರಾಮಯ್ಯನ ಪ್ರತಿ—ಬಹುಧಾನ್ಯ ವೈಶಾಖ ಬಹುಳ ೧—ಗುರುವಾರದ್ದು. ಅವರು ಅದನ್ನು 10-4-1818 ಎಂದು ತರ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ತಪ್ಪು. ಏಕೆಂದರೆ (ಸ್ವಾಮಿ ಕಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿಯವರ ಎಫಿಮೆರಿಯಂತೆ) ವೈಶಾಖ 1818ರಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವಾರ ಮೇ 5 ರ ದಿನ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಬಹುಳವು ಏಪ್ರಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬರಲಾರದಷ್ಟೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲ ವನ್ನು ಮಾಸದ ಅಂತ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿ ಎಣಿಸಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ವರ್ತಮಾನ ಸಂವತ್ಸರದ ದಿನವೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಗತ ಬಹುಧಾನ್ಯವೆಂದು ಎಣಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಕಾಲ 1699 ಇಸವಿ 4 ಮೇ ಗುರುವಾರವಾದೀತು.

ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರತಿ ಕ್ರೋಧನ ಫಾಲ್ಗುಣ ಬಹುಳ ೧೨ ಬುಧವಾರ ಬರೆಯಲು ತೊಡಗಿದ್ದು. ಅದು 1745ನೇ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚಿ ತಾ. 5 ಬುಧವಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

3ನೇ ಪ್ರತಿ—ಕೇಲಕ ಸಂವತ್ಸರ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ೫ ಶುಕ್ರವಾರ. ಇದು 1608ನೇ ಇಸವಿ 22 ಜುಲಾಯಿ. ಪಂಚಮಿ ತಿಥಿಯು ಬೆಳಗಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪಧಿಯದು.

4ನೇ ಪ್ರತಿ ಹಳಕೋಡು ಮಂಜಯ್ಯ, ಹೆನ್ನಾರು ಮಾಗಣೆ ಇವರಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ 1685ರದ್ದು ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. 1763ರದ್ದು.

5ನೇ ಪ್ರತಿ ಸುಳುಗೋಡು (ಹೆನ್ನಾರು) ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪ್ರತಿ. ವಿಕ್ರಮ ಸಂ. ಮಾಘ ಬಹುಳ ೫ ಗುರುವಾರ—1641ನೇ ಇಸವಿ ತಾ. 21 ಗುರುವಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

6ನೇ ಪ್ರತಿ—ಹೆನ್ನಾರು ಮಾಗಣೆಮಾನಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದು—ವಿಜಯ ಸಂ ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ೨ ಸೋಮವಾರ 1653ನೇ ಇಸವಿ ಜುಲಾಯಿ 31 ಸೋಮವಾರದ್ದು.

7ನೇ ಪ್ರತಿ—ಹೊನ್ನಾವರ ರಾಮಯ್ಯ ಬರೆದದ್ದು (ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ). ಶ್ರೀಮುಖ ಘಾಲ್ಗುಣ ಶುದ್ಧ ೩ ಸೌಮ್ಯವಾರ 1634 ಇಸವಿ ತಾ. 19 ಫೆಬ್ರವರಿ ಸೌಮ್ಯವಾರ.

8ನೇ ಪ್ರತಿ—ಹನೆಹಳ್ಳಿ ಕಾಳಿಂಗ ನಾವುಡ ಪ್ರತಿಕಾರ—ವ್ಯಯ ಅಷಾಢ ಬಹುಳ ೧೦ ಸೋಮವಾರ. ಇದು 1766ನೇ ಇಸವಿ ಜುಲಾಯಿ 31 ರ ಸೋಮವಾರ

9ನೇ ಪ್ರತಿ—ಕೂಜಳ್ಳಿ ಪುಟ್ಟ ಹೆಗ್ಗಡೆ ಮಗ ಸುಬ್ರಾಯ ಬರೆದದ್ದು. ಬಹುಧಾನ್ಯ ಸಂ. ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹುಳ ೧೦ ಮಂಗಳವಾರ—1638ನೇ ಇಸವಿ 20 ನವಂಬರ ಮಂಗಳವಾರ.

ಹೀಗೆ ಕ್ರಿ. ಶ. 1640—ರ ಒಳಗಣ ಎರಡು ತಾಡವಾಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತಿಕಾರರು ತಿದ್ದಿದ, ಸೇರಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣುವಾಗ, ಇವು ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ದೂರವಿರುವುದನ್ನು ತರ್ಕಿಸಬಹುದು. ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲವನ್ನು ನಾವು ಕ್ರಿ. ಶಕ 1500ರ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಸಬಹುದು. ಅವನ ಈ ಬರವಣಿಗೆಯ ಒಂದು ಚರಣ—ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬೆಡಗನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ; ಆ ಮಾತೆಂದರೆ “ಈ ಪರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವು ಇನ್ನಾವ ದೇವರಿಗುಂಟು” ಎಂಬುದು. ಪುರಂದರ ದಾಸರ ‘ಈ ಪರಿಯ ಸೊಬಗು ಇನ್ನಾವ ದೇವರಿಗುಂಟು’ ಎಂಬುದು ಇದರ ಮರುಧ್ವನಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. 1564ವಷ್ಟೆ.

ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಊಹೆಯನ್ನು ಕಾಲಗಣನೆಯ ಕುರಿತು ನನಗೆ ದೊರಕಿರುವ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಲಾರೆ. ಆತ ರಾಘವಾಂಕನನ್ನೋ, ರನ್ನನನ್ನೋ ಅನುಕರಿಸಿದ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಜೋಯಿಸರವರು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅವನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದವನಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೦೦ರ ತುಸು ಹಿಂದು ಮುಂದಿದ್ದವನು ಎಂದು ತರ್ಕಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕವಿಯ ಹೆಸರಿನ ಕೆಳಗೋ, ಮೇಲೋ, ಸಂಪಾದಕ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದ, ನನಗೆ ಗುರುಗಳ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಉಗ್ರಾಣ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಬಹುದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೆನೆದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ—ಹಳೆಯ ದೇವಾಲಯವನ್ನೋ, ಸೌಧವನ್ನೋ

ಜಾಡಮಾಲಿಯಂತೆ ಬರೆದು ಗುಡಿಸಿದ್ದು. ಎಷ್ಟು ಧೂಳು, ಕಸ ಜಾಡಿಸಿದನೋ, ಚೊಕ್ಕ ಮಾಡಿದನೋ, ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಹೇಳಲಾರೆ. ಕಸಗುಡಿಸುವುದರ ಜತೆಗೆ ಒಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಒಂದೆರಡು ಅಮೂಲ್ಯ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಗುಡಿಸಿರಬಹುದು. ಇಂಥ ಅಪಾಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಹೆಮ್ಮೆ ತಾಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷ—ಈ ಕಾವ್ಯ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕವಿಯೊಬ್ಬನ ಮರೆತು ಹೋದ ನೆನಪು ತಿರುಗಿ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ.

ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದ ಓದುತ್ತ, ಕವಿಯು ಸಂಧಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೊಳಿಸುವ ರೀತಿಯ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಸಂಧಿಯ ಮೊದಲು ತುಂಬಿಸಿದ ಸ್ತುತಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನೇಕೆ ಮರುಕಳಿಸುವುದನ್ನೂ ಕಂಡೆ; ಬರಿಯ ಶಬ್ದಾಡಂಬರವನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದೆ. ಅವು ಪ್ರತಿಕಾರರ ಕೈಗಾಣಿಕೆಗಳೆಂದು ಅನಿಸಿದುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರಂತೆ—ಉಪದೇಶ, ಯುದ್ಧಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕಾರರ ಹಸ್ತ ಫೇಸ ನಾಕಷ್ಟು ನಡೆದಂತಿದೆ. ನಮಗೆ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಿ, ತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಕವಿಯೇ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಂಧಿಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ—ಇಂತಿಷ್ಟೇ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ—ಎಂದಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಹೊಸ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿದ ಚತುರ ಪ್ರತಿಕಾರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಟಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಂಥ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಉಳಿದಿರಬಹುದು.

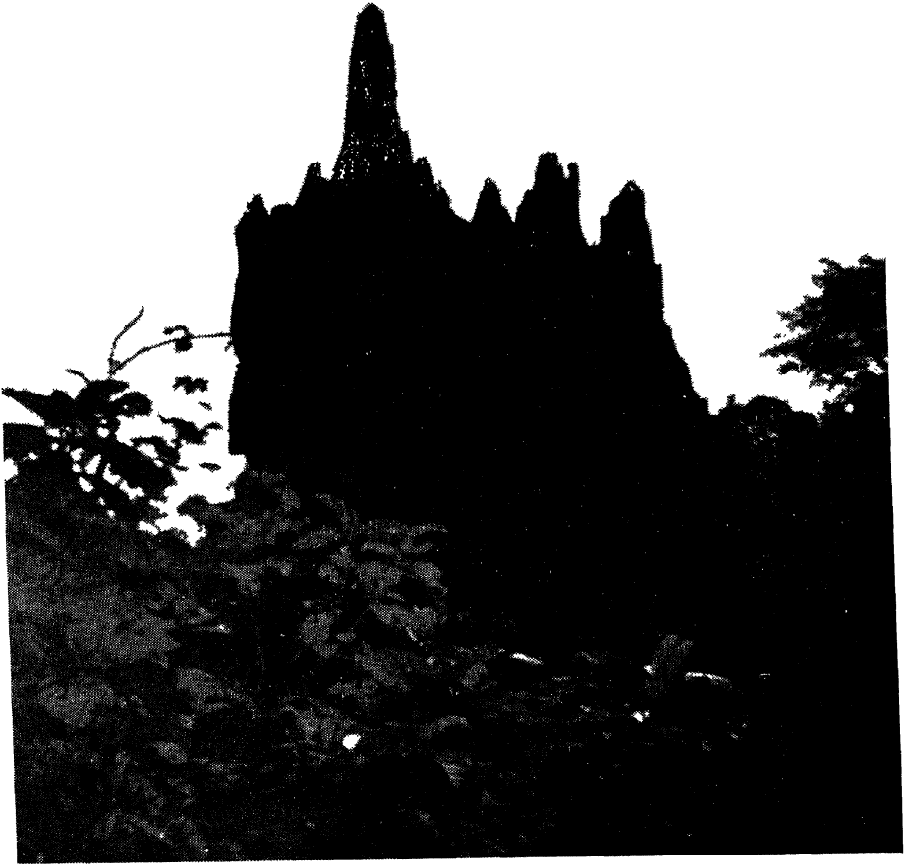
ಈ ಕಾವ್ಯದ ಮುದ್ರಣದ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದು ಬಂದಾಗ, ಸುದೈವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ— ಇವರಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಅವರು ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ, ನನ್ನ ಉದಾಸೀನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸದ ಹಲವಾರು ಮುದ್ರಣ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಿಸುವವನು, ಜತೆಗೆ ತಪ್ಪೊಲೆ ಅಂಟಿಸುವ ಕೆಲಸ ಅವನ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ, ಅಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ತೋರಿಸುವ ಕೆಲಸವೇ. ಮೊಳೆ ಜೋಡಿಸುವವರ ಕಡೆಗೆ ಕೈಮಾಡಬಹುದಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಕಟಣಾಕಾರ ತನ್ನ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಕೃತಿಕಾರನಿಗೆ ನನ್ನಿಂದಾದ ಅಪಚಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಓಲೆಯೂ ಇರಬೇಕಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರ ಶ್ರೀ ರಾಜರತ್ನಂ ಇವರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ಮರಿಸಲೇ ಬೇಕು.

25—12—1965 }

ಪುತ್ತೂರು, ದ. ಕ. }

ಇತಿ,

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಯಾಣದ ನಿಸರ್ಗನಿರ್ಮಿತ ಚಂಡಿಕಾ ದೇವಾಲಯ

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಪುಟ

೧ನೇ ಸಂಧಿ—ದಶರಥನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ—ಕೈಕೇಯಿಗೆ ವರವಿತ್ತುದು—
ಜಾಡಲನ ಶಾಪ- ಪುತ್ರ ಕಾಂಕ್ಷೆ- ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ ಅನುಗ್ರಹ-
ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗ- ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳ ಜನನ-ಕೌಶಿಕನು
ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದುದು- ಅವನ ಯಾಗ ರಕ್ಷಣೆ-
ಮಾರೀಚಾದಿಗಳ ಸೋಲು- ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರದ ವಾರ್ತೆ

೧-೨೧

೨ನೇ ಸಂಧಿ—ಜನಕನಿಗೆ ಸೀತೆ ದೊರಕಿದ್ದು- ಸೀತೆಯ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕಾಗಿ
ಸಿದ್ಧತೆ- ಎಲ್ಲರೂ ಸಭೆಗೆ ಬಂದುದು- ರಾವಣ ಶಿವನ ಧನುವನ್ನು
ಎತ್ತಲಾರದೆ ಹೋದುದು- ರಾಮನಿಂದ ಧನುರ್ಭಂಗ- ದಶರಥನಿಗೆ
ಸುದ್ದಿ- ಸೀತಾ ವಿವಾಹ- ಭೋಜನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಥರೆ ಮಾಡಿದ
ಕೀಟಲೆ- ರಾಮ ದಂಡಿಸಿದ್ದು

೨೧-೩೬

೩ನೇ ಸಂಧಿ—ಜನಕ ಅಳಿಯನನ್ನೂ ಮಗಳನ್ನೂ ಬೀಳ್ಕೊಡುವುದು- ಸೀತೆಗೆ
ತಂದೆಯ ಉಪದೇಶ- ಪರಶುರಾಮ ಇದಿರಾದುದು-ಆತನ ಸೋಲು-
ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದುದು- ದಶರಥ ತನಗೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು
ನೆನೆದು ರಾಮನಿಗೆ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದು- ಮಂಥರೆ
ಯಿಂದ ಸುದ್ದಿ ಕೈಕೇಯಿಗೆ-ಅವಳ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಕೈಕೆ ಭರತನಿಗೆ
ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಂದು ಸತಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದ್ದು- ರಾಮನ ಆಗಮನ-
ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ರಾಮನು ನಡೆಸಲು ಅಣಿಯಾದುದು- ಕೌಸ
ಲ್ಯೆಯ ದುಃಖ- ರಾಮ ಸತಿ, ಸಹೋದರನೊಡನೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರ
ಳಿದುದು- ಗುಹನ ಭೇಟಿ- ಭಾರದ್ವಾಜ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದುದು

೩೬-೫೨

೪ನೇ ಸಂಧಿ—ದಶರಥನ ಕೊನೆ- ಭರತನಿಗೆ ಆ ಸುದ್ದಿ ಹೋದುದು- ಆತನ
ಆಗಮನ, ಕೋಪ, ಶಾಪ- ತಂದೆಯ ಅಪರಕ್ರಿಯೆ ಮುಗಿಸಿ ಭರತ
ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು- ಅಣ್ಣಂದಿರ ಭೇಟಿ- ರಾಮನು ಭರತನನ್ನು
ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದ್ದು- ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಆಗಮನಕ್ಕಾಗಿ
ತಾನು ಕಾದಿರುವನೆಂದು ಭರತ ನುಡಿದುದು- ರಾಮ ಮುಂದುವರಿ
ದುದು- ಕಾಕಾಸುರ ವಧೆ ವಿರಾಧನನ್ನು ಕೊಂದುದು- ಶರಭಂಗ
ಮುನಿಯಲ್ಲಿಗೆ

೫೨-೬೩

೫ನೇ ಸಂಧಿ—ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂದ ಶಂಭುಕನ ವಧೆ- ಅವನ ತಾಯಿ ಶೂರ್ಪ
ಖಿಯ ಛಲ- ರಾಮನ ಪರ್ಣಕುಟೀರದ ಮುಂದೆ ಮಾರಯಾ ಶೂರ್ಪ

ನಖಿಯ ಮಾನಭಂಗ- ಅಣ್ಣನಿಗೆ ದೂರು- ಖರ, ದೂಷಣರು ಬಂದು
ಹತರಾದುದು

೬೩-೭೨

೬ನೇ ಸಂಧಿ-ಶೂರ್ಪನಖಿಯ ಸೇಡು-ರಾವಣನಿಗೆ ತಂಗಿಯ ದೂರು-ಸೀತೆಯ
ವರ್ಣನೆ- ರಾವಣ ಮಾರೀಚನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ್ದು- ಹರಿಣ ಬೇಟೆ-
ರಾಮ ದೂರವಾದುದು- ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಪತಿಯ ರಕ್ಷಣೆಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿದುದು- ರಾವಣ ಗೊರವನಾಗಿ ಬಂದು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪ
ಹರಿಸಿದ್ದು-ಪುಷ್ಪಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಹಾರುವ ರಾವಣನನ್ನು ಜರಾಯು
ಇದಿರಿಸಿ ಬಿದ್ದುದು- ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ತಾಯ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ
ಅಶೋಕ ವನದಲ್ಲಿರಿಸಿದುದು- ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ರಾಮ
ಜರಾಯುವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ್ದು

೭೨-೮೫

೭ನೇ ಸಂಧಿ-ಹನುಮಂತ ರಾಮಚಂದ್ರರ ಭೇಟಿ- ಹನುಮಂತನ ಜನ್ಮ
ವೃತ್ತಾಂತ- ಕೇಸರಿಯ ಕತೆ- ಪುಂಜಿಕೆಯ ಕತೆ- ಹನುಮ ಜನನ-
ಸುಗ್ರೀವ ಬಾಲಿವೈರ- ದುಂದುಭಿ ರಕ್ತಸನ ಕತೆ- ವಾಲಿ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ
ಪ್ರೇರಣೆ- ಸೀತೆಯು ಚಿಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟ ಒಡವೆಗಳ ಸುದ್ದಿ- ವಾಲಿಯನ್ನು
ಸಂಹರಿಸುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ರಾಮನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು

೮೫-೯೨

೮ನೇ ಸಂಧಿ-ರಾಮನ ಶೋಕ- ರಾಮ ಏಳು ತಾಳೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು
ನಾಮಧ್ಯೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದು- ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು
ಒಪ್ಪಿದ್ದು- ಸುಗ್ರೀವ ಬಾಲಿಯನ್ನು ಕೆಣಕಿ ಸೋತದ್ದು- ಎರಡನೇ
ಕಾಳಗ- ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಮ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಂದುದು-
ತಾರೆಯ ವಿಲಾಪ- ರವಿಜನಿಗೆ ಪಟ್ಟ- ಮಳೆಗಾಲ ಕಳೆದುದು

೯೩-೧೦೩

೯ನೇ ಸಂಧಿ-ಸುಗ್ರೀವನು ಮಾತು ಮರೆತದ್ದು- ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ
ಹೋದುದು- ಕಪಿಪಡೆ ರಾಮನ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಸತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ
ಮಾಡಿದ್ದು- ಹನುಮ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳು ಸೀತಾಸ್ತೇಷಣೆಗೆ ಹೊರ
ಟದ್ದು- ಸೀತೆಯ ಗುರುತು- ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರ- ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭಿಯ
ಗುಹೆ- ಕಡಲ ತೀರ ನೇರಿದ್ದು- ಸಮುದ್ರೋಲ್ಲಂಘನೆ- ಸಿಂಹಕೆಯ
ನಾಶ- ತೃಣಬಿಂದು ದರ್ಶನ- ಲಂಕೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು

೧೦೩-೧೧೬

೧೦ನೇ ಸಂಧಿ-ಹನುಮನಿಗೆ ಲಂಕೆಗೆ ಇದಿರಾದುದು- ಲಂಕೆಗೆಯ ಪೂರ್ವ
ವೃತ್ತಾಂತ- ಸೀತೆಯನ್ನು ಅರಸಿದ್ದು- ಲಂಕಾನಗರಿಯ ವರ್ಣನೆ-
ನಿರ್ದಿಸಿದ ಕುಂಭಕರ್ಣ- ಅಶೋಕ ವನದಲ್ಲಿ ಸೀತೆ- ಸರಮೆಯ
ಕನಸು- ರಾವಣನಿಗೆ ಕನಸು- ರಾವಣ ಜಾನಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುದು-
ಸೀತೆ ಅವನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ದು

೧೧೬-೧೩೨

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ—ಹನುಮಂತ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡುದು- ರಾಮನ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಿಳುಹಿದ್ದು- ವನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು- ಸುದ್ದಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸೇರಿ ಅವನು ಅಕ್ಷ ಕುಮಾರನನ್ನು ಕಳುಹಿದುದು- ಅಕ್ಷ ಸತ್ತುದು- ಇಂದ್ರಜಿತು ಬಂದು ಹನುಮನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದು- ಬಂಧಿತನಾದ ಹನುಮ ರಾವಣನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ- ಹನುಮನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಆಜ್ಞೆ- ದೂತ ಹತ್ಯೆಯು ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ವಿಭೀಷಣ ನುಡಿದುದು ೧೩೨-೧೪೩

೧೨ನೇ ಸಂಧಿ—ಹನುಮನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಅರಿವೆ ಸುತ್ತಿ ಬೆಂಕಿ ಕೊಟ್ಟುದು- ಲಂಕಾದಹನ- ರಾವಣನ ಗಡ್ಡೆ ಮೊಸೆಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟುದು- ಹನುಮ ಸೀತೆಯಿಂದ ಚೂಡಾಮಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮರಳಿದ್ದು- ಸೀತೆಯ ಕಂಠಾಲು ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನೆಂದುದು ೧೪೩-೧೪೪

೧೩ನೇ ಸಂಧಿ—ಹನುಮನನ್ನು ಇಂದ್ರಾರಿ ಅಟ್ಟಿದುದು- ಹನುಮನಿಂದ ಆತ ಸೋತುದು- ಹನುಮಂತ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿದ್ದು- ಮರಳಿ ಬರುತ್ತ ಧದಿಮುಖನ ಕಾವಲಲ್ಲಿದ್ದ ತೋಟವನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡಿದ್ದು- ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಆ ದೂರು- ರಾಮನು ಹನುಮನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ್ದು- ರಾಮನ ದುಃಖ- ರಾಮ ಪಡೆ ಲಂಕೆಗೆ ಹೊರಟುದು ೧೪೪-೧೬೪

೧೪ನೇ ಸಂಧಿ—ಉರಿದು ಹೋದ ಲಂಕೆಯು ಮುಯನಿಂದ ತಿರುಗಿ ನಿರ್ವಾಣಗೊಂಡುದು- ಕೈಕಸೆಯ ದುಃಖ- ಆಕೆ ವಿಭೀಷಣನಿಂದ ರಾವಣಗೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಸಿದ್ದು- ರಾವಣನ ಕೋಪ- ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಭಂಗಿಸಿದ್ದು- ಆತ ತಾಯಿ ಕೈಕಸೆಯ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ರಾಮನನ್ನು ಸೇರಲು ತೆರಳಿದ್ದು- ರಾಮನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ದೊರೆತುದು ೧೬೪-೧೭೮

೧೫ನೇ ಸಂಧಿ—ರಾವಣನು ತಮ್ಮನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುವುದು- ಶುಕ, ಸಾರಣರು ಗಿಳಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಆರಸಿ ಹೊರಟುದು- ಕಪಿಗಳಿಂದ ಬಂಧಿತರಾಗಿ ರಾಮನ ಎದುರಿಗೆ ಒಯ್ಯಲ್ಪಟ್ಟುದು- ರಾಮನಿಗೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಾದ- ಅವರು ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ರಾವಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದು- ಇತ್ತ ರಾಮನ ಪಡೆಗೆ ಇದಿರಾದ ಸಮುದ್ರ- ವರುಣನ ಗರ್ವಭಂಗ- ವರುಣನು ರಾಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡಲೊಪ್ಪಿದುದು- ವರುಣನಿಗೆ ಅಭಯ ೧೭೮-೧೯೨

೧೬ನೇ ಸಂಧಿ—ಕಪಿ ಸೇನೆ ಸೇತುಬಂಧನ ತೊಡಗಿದ್ದು- ಉಳಿದವರಿಂದಾಗದ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಳ ಪೂರೈಸಿದುದು- ಕಪಿ ಪಡೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ರಾಮ ಲಂಕೆಯ ತಡಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದು- ರಾಮನು ಮೈರಿ ಪಡೆಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ೧೯೩-೨೦೧

೧೭ನೇ ಸಂಧಿ—ರಾವಣನಿಗೆ ಕಪಿಪಡೆಯು ಲಂಕೆಗೆ ಬಂದ ಸಮಾಚಾರದಿಂದ ಅಚ್ಚರಿ- ಶುಕನನ್ನು ಬೇಹುಗಾರನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು- ಶುಕ ಸೆರೆಯಾಗಿ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದು, ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವುದು- ರಾಮನ ಪಡೆಯನ್ನು ರಾವಣನು ನೋಡಲು ವಿಮಾನವನ್ನೇರಿ ಬಂದುದು-ರಾವಣನ ಅರ್ಭಟಿ-ರಾಮ ಅವನ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದುದು- ರಾವಣನ ಅಳಲು- ರಾವಣ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಿಹ್ನನಿಂದ ರಾಮನ ಮಾಯಾ ಶಿರಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಸೀತೆಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು- ಸೀತಾ ವಿಲಾಪ- ರಾವಣನ ಕಪಟ ತಿಳಿದುದು

೨೦೨-೨೧೪

೧೮ನೇ ಸಂಧಿ—ರಾಮನ ಸಭೆಗೆ ಅಂಗದನನ್ನು ದೂತನನ್ನಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಲು ನಿರ್ಧಾರ- ಅಂಗದ ಅವನನ್ನು ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದುದು- ರಾವಣನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗದ- ಅವನನ್ನು ಒಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ- ಅಂಗದ ರಾವಣರ ಸಂಭಾಷಣೆ-ವಿಫಲ ಸಂಧಾನ-ಅಂಗದನನ್ನು ದಂಡಿಸುವ ವಿಫಲ ಯತ್ನ- ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಅಂಗದನು ಮರಳಿದ್ದು

೨೧೪-೨೨೫

೧೯ನೇ ಸಂಧಿ—ರಾವಣ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಜಿತು ಸಮಾಲೋಚನೆ-ಇಂದ್ರಜಿತು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟುದು-ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ಕದನ-ಮಾರುತಿ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕದನ- ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ ಪರಾಭವ- ಕುಂಭನಿಯನ್ನು ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಒಲಿಸಿ ಅಸ್ತ್ರ ಪಡೆದುದು- ತಿರುಗಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುದು- ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ರಾಮನು ಪಡೆ ಪಿತ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬಂಧಿತನಾದುದು- ಗರುಡನಿಂದ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಹರಿದುದು

೨೨೬-೨೩೯

೨೦ನೇ ಸಂಧಿ—ಲಂಕೆಯನ್ನು ಕಪಿಗಳು ಮುತ್ತಿದುದು- ರಾವಣನ ಕಳವಳ- ಮಗನನ್ನು ಮೂದಲಿಸಿದ್ದು- ಧೂಮ, ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ಮತ್ತು ಕಂಪರು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದ್ದು- ಹನುಮಂತ ಕಪಿಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಡೆದುದು- ಪ್ರಹಸ್ತನು ಕಾಳಗಮುಖನಾಗಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಮಡಿದುದು- ನೀಲನ ಅಳುತನ

೨೩೯-೨೪೯

೨೧ನೇ ಸಂಧಿ—ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ರಾವಣನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದು- ನೀಲ ಮೊದಲಾದವರು ರಾಮನಿಂದ ನೇಮಿತರಾದುದು- ಕುಂಭನ ಮರಣ- ನೀಲ ಸುಗ್ರೀವರ ಪತನ-

೨೪೯-೨೬೨

೨೨ನೇ ಸಂಧಿ—ಉಳಿದ ಕಪಿಪಡೆಗಳು ರಾವಣನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದ್ದು- ಹನುಮ ರಾವಣರ ಕಾಳಗ- ರಾವಣನು ಬೀಳಲು, ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ನೀರೆ ಯುವುದು- ತಿರುಗಿ ರಾವಣನು ಇದಿರಾಗಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬರು

ವುದು-ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ರಾಮ ಇದಿರಾಗುವುದು- ರಾವಣನು
ನಷ್ಟಾಂಬರನಾದುದು- ರಾಮ ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಬಳಿಗೆ
ಬಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದ್ದು- ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದ್ದು

೨೬೨-೨೬೬

೨೩ನೇ ಸಂಧಿ- ಸೋತು ಬಂದ ರಾವಣನಿಗೆ ಮಾಲ್ಯವಂತಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ್ದು-
ರಾಮನನ್ನು ಇದಿರಿಸಲು ರಾವಣನ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ- ಕುಂಭಕರ್ಣ
ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಯೋಚನೆ- ಕೈಕಸಿಯ ಬೋಧನೆ ವೈರ್ಧವಾ
ದದ್ದು

೨೬೭-೨೭೩

೨೪ನೇ ಸಂಧಿ-ನಿದ್ರಾಮುದ್ರ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ-
ನಾರದ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು- ರಾವಣನು ತಮ್ಮನನ್ನು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿ
ಸುವುದು- ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳು ವೈರ್ಧವಾದುದು- ಆತ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅನುವಾದುದು

೨೭೪-೨೯೦

೨೫ನೇ ಸಂಧಿ-ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನು ರಾವಣ ರಣಕ್ಕೆ ನೂಕಿದ್ದು- ಕಪಿ ಪಡೆಯ
ಸೋಲು-ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಕಪಿಗಳನ್ನು ನುಂಗುವುದು-ಆತ ರಾಮ
ನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದ್ದು- ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಸಾವು- ರಾವಣನ ವಿಲಾಸ

೨೯೧-೩೦೩

೨೬ನೇ ಸಂಧಿ-ತ್ರಿಶಿರ, ದೇವಾಂತಕ, ನರಾಂತಕರು ರಾವಣನಿಂದ ಅನುಜ್ಞೆ
ಪಡೆದು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಂದುದು-ವಿಭೀಷಣ ವೈರಿಗಳ ಪರಿಚಯ
ಮಾಡಿಸುವುದು- ಕಾಳಗ- ರಾಕ್ಷಸರ ಸೋಲು

೩೦೪-೩೧೧

೨೭ನೇ ಸಂಧಿ-ಅತಿಕಾಯನು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದುದು-ಆತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದ್ದು- ಅತಿಕಾಯ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬರಹೇಳೆಂದುದು-
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅತಿಕಾಯರ ಕಾಳಗ-ಅತಿಕಾಯನ ಮರಣ

೩೧೨-೩೨೪

೨೮ನೇ ಸಂಧಿ-ರಾವಣನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಇಂದ್ರಜಿತು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ- ಆತನ
ಮಾರಣದ ಹೋವು- ಕುಂಭನಿಯ ಮರ- ರಾಮ ಪಡೆಯನ್ನು ಇದಿ
ರಿಸಿದ್ದು- ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ
ನಿರ್ದ್ರ- ರಾವಣನನ್ನು ಇದಿರಿಸುವುದು- ಅಂಗದ ಮತ್ತು ಹನುಮರು
ಮುಂದಾದುದು- ಇಂದ್ರಜಿತು ಮತ್ತು ವಿಭೀಷಣರ ಸಂವಾದ-
ರಾಮ ಪಡೆಯ ಸೋಲು

೩೨೫-೩೪೦

೨೯ನೇ ಸಂಧಿ - ದನುಜರು ಸೀತೆಯನ್ನು ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುತಂದು ರಾಮನ
ದೇಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದು- ಸೀತಾ ವಿಲಾಸ- ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದ
ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸಾಗಿಸುವುದು- ವಿಭೀಷಣನು ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನರಸು
ವುದು- ಸುಷೇಣ ಹನುಮನನ್ನು ಸಂಜೀವ ಕರಣಿಯನ್ನು ತರಲು

ಅಟ್ಟುವುದು- ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಜವದಂಡನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನು ಮೋಸ
ಮಾಡುವುದು- ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಪರೆಯಿಂದ ಆತ ಪಾರಾಗಿ, ಸಂಜೀವ
ಕರಣಿಯನ್ನು ತರುವುದು- ರಾಮ ಪಡೆಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ

೩೪೧-೩೪೨

೩೦ನೇ ಸಂಧಿ-ರಾಮ ಪಡೆಯು ಚೇತರಿಸಿತೆಂದು ರಾವಣನ ಕಳವಳ- ಇಂದ್ರ
ಜಿತುವು ತಿರುಗಿ ಕುಂಬಿನಿಯಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಪಸ್ಸು
ಮಾಡಿದುದು- ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅವಳಿಂದ ಪಡೆದುದು

೩೪೨-೩೪೩

೩೧ನೇ ಸಂಧಿ-ಇಂದ್ರಜಿತುವು ತಿರುಗಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಂದುದು-ತಮದಿಂದ
ಗೆಲಲು ಉಪಾಯ- ಹನುಮ ಇದಿರಾದುದು-ಇಂದ್ರಜಿತು ಮಾಯಾ
ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದು- ಅವಳ ಪ್ರಲಾಪ- ರಾಮನ
ವ್ಯಥೆ-ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕೊಂದುದು-ಅದು ಮಾಯೆಯೆಂದು
ವಿಭೀಷಣನು ರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು

೩೪೩-೩೪೪

೩೨ನೇ ಸಂಧಿ-ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿಗೆ ಲಂಕಾನಗರಿಯನ್ನು ಕಸಿಗಳು ಸುಟ್ಟುದು-
ದನುಜರ ಸಾಡು- ಶಕ್ವರಿ ಮತ್ತು ನಿಕುಂಭರ ಮೃತ್ಯು

೩೪೪-೩೪೫

೩೩ನೇ ಸಂಧಿ-ಮಾರೀಮುಖನು ಕದನಕ್ಕೆ ನೇಮ ಪಡೆದುದು- ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ
ದೂತರನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದು-ಹನುಮ ಜಾಂಬವರು
ಮಾರೀಮುಖನನ್ನು ಇದಿರಿಸುವುದು- ಹನುಮಂತ ಅವನ ಸಾರಥಿ
ಯನ್ನು ಬಿಗಿದುದು- ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಳಗ- ರಾಮನು ಮಾರೀಮುಖನಿಗೆ
ಇದಿರಾದುದು- ದೈವದರ್ಶನ- ಕಾಳಗ- ಮಾರೀಮುಖನ ಮರಣ

೩೪೫-೩೪೬

೩೪ನೇ ಸಂಧಿ-ಇಂದ್ರಜಿತುವು ತಿರುಗಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದುದು- ರಾವಣ
ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದುದು- ನೀಲನು ಇದಿರಾದುದು- ಕಸಿಗಳ
ಭಯ- ಉಭಯತರಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಕಾಳಗ- ನೀಲ ಸೋತನೆಂದೆಣಿಸಿದರೆ
ಅವನೇ ಇಂದ್ರಾರಿಯ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು ಸರಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು- ಇಂದ್ರ
ಜಿತುವಿನ ಸೋಲು- ಅವನ ಮಕುಟವನ್ನು ನೀಲನು ರಾಮನಿಗೆ
ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ್ದು

೩೪೬-೪೦೬

೩೫ನೇ ಸಂಧಿ-ಮಕರಾಕ್ಷನು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಂದುದು-ಸೌಮಿತ್ರಿ ವಿಭೀಷಣರು
ಅಳುಕಿದುದು- ರಾಮನು ಇದಿರಾದುದು- ಮಕರಾಕ್ಷನ ಸಾವು- ಇಂ
ದ್ರಜಿತು ಬಂದು ತಿರುಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವಂತಾದುದು

೪೦೭- ೪೧೬

೩೬ನೇ ಸಂಧಿ-ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ ಕಡೆಯ ಸಮರ- ರಾಮ ಇಂದ್ರಾರಿಯನ್ನು
ಸುಪುತ್ರನೆಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದು- ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಹನ್ನೆರಡು
ವರ್ಷ ನಿಧ್ರಾ, ಭೋಜನ, ತರುಣಿಯರನ್ನು ತೊರೆದವನೇ ಬೇಕೆಂದು

ವಿಭೀಷಣನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು- ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮುಂದೆ ಬಂದುದು- ಆತ ನಿದ್ರಾ
ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕತೆ- ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇಂದ್ರ
ಜಿತುವನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದ್ದು-ವಿಭೀಷಣ ಇಂದ್ರಜಿತು ಸಂವಾದ-ರಾವ
ಣಿಯ ಫಲಾಯನ-ಅವನನ್ನು ವಿಭೀಷಣನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿ,
ಕೊಂದುದು ೪೧೭-೪೨೩

೩೭ನೇ ಸಂಧಿ—ಇಂದ್ರಜಿತುವಿಗಾಗಿ ಮಂಡೋದರಿ, ಶುಭ್ರಲೋಚನಿಯರ
ವಿಲಾಸ- ರಾವಣನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದುದು- ರಾವಣನು ಹಗೆ
ತೀರಿಸಲು ಸೀತೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕನಲಿ ಬಂದುದು- ಅವಳನ್ನು ಕಡಿಯಲು
ಹೋದುದು-ಸಚಿವನಾದ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ತಡೆದುದು- ರಾವಣ ತಿರುಗಿ
ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದುದು- ವಿಭೀಷಣನು ಇದಿರಾದುದು- ಶಕ್ತಿ
ಅಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಬಲಿಯಾದುದು- ರಾವಣನ ಫಲಾಯನ ೪೨೩-೪೪೩

೩೮ನೇ ಸಂಧಿ—ಸೋತ ರಾವಣಗೆ ಮಂಡೋದರಿಯು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದುದು-
ಅವನ ಹಟ- ರಾವಣನು ಮಾರಣ ಹೋಮ ತೊಡಗಿದ್ದು- ಅದರ
ಶಕುನ ರಾಮನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುದು- ಅದರ ನಾಶಕ್ಕೆ ಅಂಗದ ಹನುಮ
ರನ್ನು ರಾಮ ಕಳುಹಿಸಿದುದು-ರಾವಣ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಖಂಡ,
ಖಂಡವಾಗಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಬೇಳುವುದು- ಹನುಮ ಅಂಗದರ ಆಗಮನ-
ರಕ್ತಸರನ್ನು ಹನುಮ ಬೆಂಕಿಗೆ ಒಟ್ಟುವುದು- ಅಂಗದ ಅವನ ಗಮನ
ಸೆಳೆಯಲು ಮಂಡೋದರಿಯ ಸೆರಗನ್ನು ಎಳೆದುದು-ಅವಳ ಪ್ರಲಾಪ-
ರಾವಣನ ತಪೋಭಂಗ- ಆತ ಅಂಗದನನ್ನು ಕಡಿದುದು-ಹನುಮಂತ
ಅಂಗದನ ಖಂಡ ಶರೀರದೊಡನೆ ಓಡಿ ಹೋದುದು- ಅದನ್ನು
ರಾಮನ ಮುಂದಿಡಲು ಆತ ಕುಪಿತನಾದುದು-ಅಂಗದನನ್ನು ಬದುಕಿ
ಸಿದ್ದು- ಆತ ಹನುಮನನ್ನೇ ಹೊಗಳಿದ್ದು- ಹನುಮ ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿ
ಯನ್ನು ಹಳಿದದ್ದು- ರಾಮನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದು ೪೪೪-೪೫೬

೩೯ನೇ ಸಂಧಿ — ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೈರಾವಣನ ವೈಭವ- ಅಧಿದೇವಿ
ಕಂಕಣಾ- ಸೋದರಳಿಯ ನೀಲಮೇಘನನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡುದು-
ಆತನು ತನಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಗುವನೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಣವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ರಿಸಿದ್ದು- ರಾವಣನ ಓಲಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕೊರಗು- ಐರಾವಣನು
ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನೆಂದುದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದು- ಐರಾವಣನ ಆಗ
ಮನ- ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವೆಂದು ವಚನ ಕೊಡುವುದು-
ಐರಾವಣನು ರಾಮ ಕಟಕದ ಬಳಿಗೆ ಅಣುರೂಪಿಂದ ಬರುವುದು-
ಹನುಮನ ಕಾವಲು-ಐರಾವಣ ವಿಭೀಷಣನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಒಳ

ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿದುದು- ಕಂಕಣಾ ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ಬಲಿಗೊಡುವ ಯೋ ಚನೆ- ರಾಮನ ಕಟಕದಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ- ಅವರ ಇರವನ್ನು ಊಹಿಸಿ ವಿಭೀಷಣನು ಹನುಮನನ್ನು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗೆ ಅಟ್ಟುವುದು

೪೫೬-೪೬೮

೪೦ನೇ ಸಂಧಿ-ಹನುಮಂತನು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರುವುದು- ಪಂಕಜದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರನು ಅವನನ್ನು ನುಂಗುವುದು- ಆತ ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು ಹನುಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವುದು-ಮೇಘನಾದನ ತಾಯಿ ದುರುದುಂಬಿ ಎಂಬವಳು ಹನುಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗನ ಪಾಡನ್ನು ಹೇಳುವುದು-ಅವಳು ಹೊತ್ತ ಸೀರಿನ ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಆತ ಸಾಗುವುದು-ರಕ್ಕಸ ರೊಡನೆ ಜಗಳ-ಐರಾವಣನು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹತನಾಗುವುದು- ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ವಧೆಗಾಗಿರಿಸಿದ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಿಡುಗಡೆ- ಮೇಘನಾದನಿಗೆ ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು- ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಮರಳಿ ತಂದ ಬಳಿಕ, ಅವರಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ತಿಳಿಯುವುದು

೪೬೯-೪೭೭

೪೧ನೇ ಸಂಧಿ-ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ರಾವಣನು ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟು-ಹೊರಟ ವೈಭವ- ರಾಮನು ಸಹ ಅಲಂಕೃತನಾದುದು- ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಣ ಅವತಾರಗಳ ಶಕ್ತಿ ಬಂದುದು- ಎರಡು ಸೇನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳಗ- ಉತ್ಪಾತಗಳ ಸೂಚನೆ-ಕಸಿಗಳ ಸಾಹಸ-ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಮುಂದೆ ಬಂದುದು- ಇಂದ್ರನು ರಾಮನಿಗೆ ಮಾತಲಿಯೊಡನೆ ರಥವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು- ರಾಮ ರಾವಣರ ಕಾಳಗ

೪೭೮-೪೮೮

೪೨ನೇ ಸಂಧಿ-ರಾವಣ ರಾಮನೊಡನೆ ಕಾದಾಡಲು ರಾವಣನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದಂತೆ ತಿರುಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು- ಹಿಂದಣ ಭವದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯ ಕಶ್ಯಪುವಾಗಿದ್ದ ಅವನಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವರದಂತೆ ಈಗ ದರ್ಶನ ಲಾಭ- ವಿಭೀಷಣ ರಾವಣನ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ ತಿಳಿಸುವುದು- ರಾವಣನ ಮರಣ- ಆತ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಸೇರಿದ್ದು- ಮಂಡೋದರಿ, ಕೈಕಸಿ ಯರ ದುಃಖ- ರಾಮ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ್ದು- ವಿಭೀಷಣನ ಶೋಕ- ರಾವಣನ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆ

೪೮೯-೪೯೭

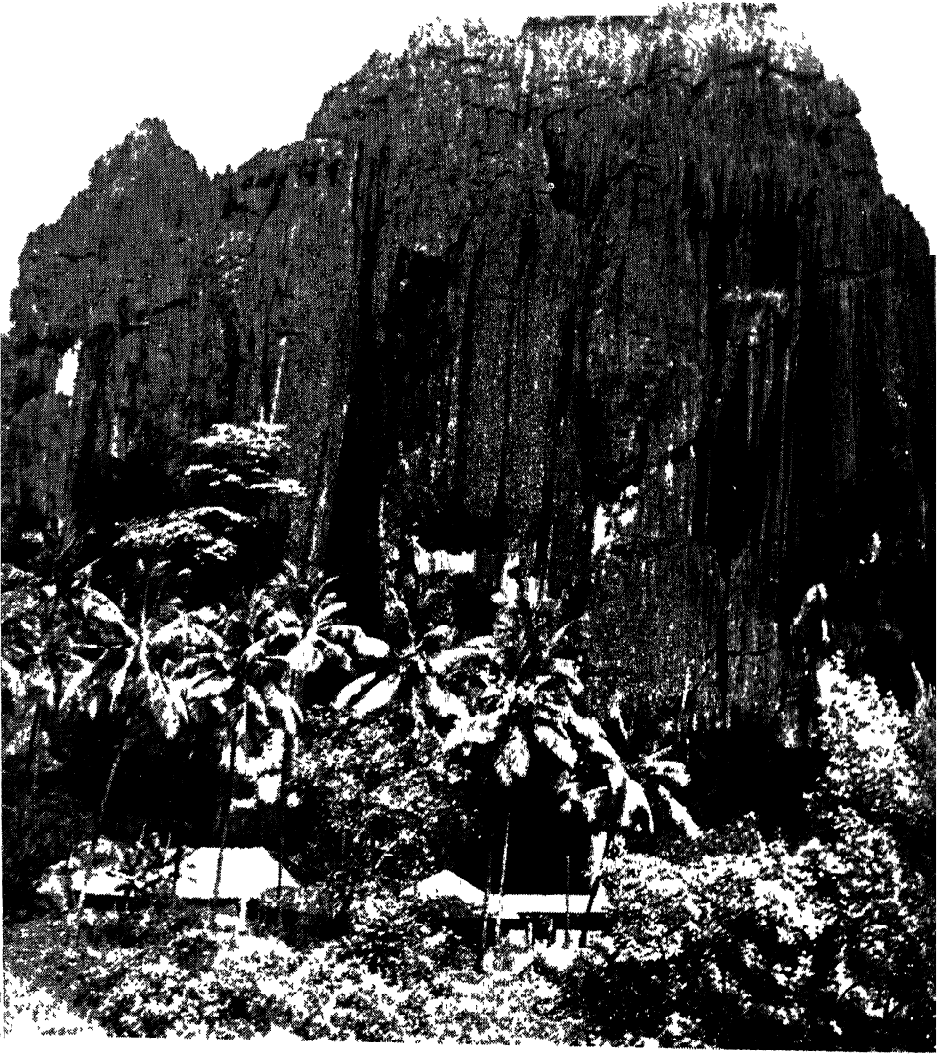
೪೩ನೇ ಸಂಧಿ-ರಾಮನು ಸೀತೆಗೆ ಹನುಮನ ಮೂಲಕ ರಾವಣ ವಧೆಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು-ತನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಸೀತೆ ಕೇಳಿದುದು- ಹನುಮನ ಮೊರೆ ಕೇಳಿ, ಸೀತೆಯನ್ನು ಬರಹೇಳಿದ್ದು- ಆಕೆ 'ಸ್ವತಂತ್ರಳೆಂದುದು'- ಸೀತಾ ವಿಲಾಸ- ಎಲ್ಲರ ದುಃಖ- ಅಗ್ನಿ

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಲಹೆ- ಪರಿಶುದ್ಧಿಯಾದ ಸೀತೆ-ದೇವ ದೇವತೆಗಳೂ,
ದಶರಥ ಮೊದಲಾದವರೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸೆಂದು ರಾಮ
ನನ್ನು ಬಲವಂತಮಾಡಿದ್ದು-ರಾಮ ಅವಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದು-
ರಣದಲ್ಲಿ ಮಡಿದವರು ಏಳುವಂತಾದುದು.

೪೯೮-೫೦೯

೪೪ನೇ ಸಂಧಿ —ವಿಭೀಷಣನ ಸತ್ಕಾರ- ರಾಮನೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವಾದಿಗಳು
ಹೊರಡುವ ಸಲಹೆ- ಪುಷ್ಪಕದಲ್ಲಿ ಪಯಣ- ಸಮುದ್ರದ ಈಚೆ ತಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ರಾವಣ ಹೆತ್ಯೆಯ ದೋಷ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ-
ಹನುಮ ಲಿಂಗ ತಂದುದು- ಮಳಲ ಲಿಂಗ ಕಂಡು ಕುಪಿತನಾದುದು-
ರಾಮನ ಸಮಾಧಾನ- ಮರಳಿ ಪಯಣ-ರಾಮನು ಹಿಂದಿನ ನೆನಪು
ಗಳನ್ನು ತರುವುದು- ನಂದಿಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹನುಮನನ್ನು ಅಟ್ಟುವುದು-
ಭರತನ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು- ರಾಮನ ಸ್ವಾಗತ-
ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ.

೫೦೯-೫೨೧

ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಯಾಣ ಎಂಬಲ್ಲಿನ ನಿಸರ್ಗನಿರ್ಮಿತ ಭೈರವ ದೇವಾಲಯ

ಕೌಶಿಕ ರಾಮಾಯಣ

೧ನೇ ಸಂಧಿ

ಸಲ್ಲ || ಭೂಮಿಪತಿ ದಶರಥನ ಬಸುರಲಿ
ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಹ
ನಾಮದಲಿ ಜನಿಸಿದರು ನರಹರಿಯಮರತತಿ ನಲಿಯೆ ||

ಸದ್ಯ || ಬಾಲಹಿಮಕರ ಕಿರಣಮಂಡಿತ
ಭಾಳಲೋಚನ ರತುನಮಕುಟಿ ವಿ
ಶಾಲನಾ ಗಜವದನ ವರದಾಭಯಕರಾಂಬುಜಗೆ ||
ಶೈಲಜಾವರಪುತ್ರ ಸಕಲ ಸು
ರಾಳಿ ವಂದಿತ ಚರಣಕಮಲನೆ
ವಾಲಿಸೆನ್ನಯ ಮತಿಗೆ ಮಂಗಲವಿತ್ತು ಗಣನಾಥ || ೧ ||

ನಾಣಿ ಬೊಮ್ಮನ ರಾಣಿ ಸುಜನ
ಶ್ರೀಣಿ ಸೊಬಗಿನ ಕೇಣಿ ಸತಿ ಸು
ಪ್ಪಾಣಿ ವರ್ಗಶ್ರೀಣಿ ಪುಸ್ತಕಪಾಣಿ ಸುಶ್ರೋಣಿ ||
ರಾಣಿ ಕರುಣದಿ ಕೊಡುವರೊಳು ಕಡೆ
ಯಾಣಿ ತನ್ನನು ನೆನೆವ ಭಕ್ತ
ತ್ರಾಣಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಾಣಿ ಕಾಮಿತದಾನಿ ವರವೀಯೆ || ೨ ||

ಲಾಳಿತಿಯ ರಮಣೀಯ ರಸಗಳ
ಸೂಳುನುಡಿಗಳ ಸಡಗರಂಗಳ
ಸಾಲಭಣಿತಿಯ ಬಂಧದೋಜೆಯ ಕಥೆಯ ಪ್ರಥುಲತೆಯ ||
ಪೀಳಿಗೆಯ ನವಕುಸುಮ ದಾಮವ
ಹೋಲುವಾದರ ಮಧುರ ಸೂಕ್ತಿಯ
ಕೇಳಿ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಗಳನೊಲಿದು ಬಣ್ಣಿಸುವೆ || ೩ ||

ಗುಣಕೆ ಪರಿಣಮಿಸುವರು ಕವಿಯನ
 ಗುಣವನೀಕ್ಷಿಸದವರು ಸಾರವ
 ನೆಣಿಸುವರು ಪರಮಾತ್ಮವಂಚಕರಲ್ಲದಿದ್ದವರು ||
 ಗಣಪನಾಗ್ನೇವಿಯರ ಚರಣಕೆ
 ಪ್ರಣತನಾಗಿಯೆ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ದಿನ
 ಮಣಿಕುಲೇಂದ್ರನ ಕಥೆಯನಾದರದಿಂದ ಕೇಳುವುದು

|| ೪ ||

ಸುಲಿದ ರಂಭಾಫಲವನೊಲ್ಲದೆ
 ಜಳರು ಮೆಲುವರೆ ಲೋಹಗಡಲೆಯ
 ಸುಲಭವಹ ಸತ್ಯಧೆಯ ಕೇಳದ ಮಹಿಯ ಮೂಢ ಜನ ||
 ತಿಳಿವರೇ ಗೂಡಾರ್ಥಬಂಧನ
 ನೆಲವೊ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ಮುನಿಯಿದ
 ತಿಳಿದು ಲೋಕವು ಬದುಕಲೆಂದೀ ಕಥೆಯ ರಚಿಸಿದನು

|| ೫ ||

ಜೂದದಲಿ ಬಹು ದುಷ್ಟ ಸಂಗದಿ
 ವಾದವಿದ್ಯೆ ಕುತರ್ಕ ಪರರಪ
 ವಾದ ಕಥನ ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲದಿ ಭಂಡರಾಟದಲಿ ||
 ಗಾದೆಯಲಿ ನಾಲ್ಕುಧೆಯನೆಂದರೆ
 ಬೀದಿವರಿದರ್ತಿಯಲಿ ಕೇಳುವುದು
 ಮೇದಿನೀ ಜನ ಕಲಿಯು ವರ್ತಿಸುತಿಪ್ಪ ಕಾಲದಲಿ

|| ೬ ||

ಮೊದಲಲ್ಪಾಯುಷರು ಕಲಿಯಲು
 ತದಪಿ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಹೀನರು
 ವಿದಿತ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಪರರಾಮ್ನಾಯವರ್ಜಿತರು ||
 ಕದನರುಚಿಗಳು ಕಾಮಭರಿತರು
 ಮದಸಮೇತರು ಯುಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯರು
 ಬದುಕಬೇಕೆಂದಿಂತು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ರಚಿಸಿದನು

|| ೭ ||

ಕೆಲಸ ಗತಿಗಳ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ
 ಹಳವು ಹೊರೆವುದೆ ಮಿಸುನಿಯಿದಿರಲಿ
 ಬೆಳಗಲರಿಯದ ಮುಗುಢ ಮುಕರನ ಹಳದಡೂಣಯವೆ ||
 ಹಲವು ರಸದಲಿ ಕಾವ್ಯಸುಧೆಯನು
 ಬಳಸಲರಿಯದನಿಂದ ಲಘುತೆಯ
 ತಳೆಯದೇ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ಚರಿತ್ರ ಜಗದೊಳಗೆ

|| ೮ ||

ಹೇಳುವಾತಂಗಮಳ ಸಂಪದ |
 ಕೇಳುವವರಘಮೂಲ ಕೃಂತನ |
 ಸೋಲೆ ಕರ್ಣಾವೃತವು ಸುಜನರ ಸಭೆಗೆ ಭೂಷಣವು ||
 ಮೇಲೆ ಸತ್ಕಥೆ ಬಲ್ಲವರ ಹೀ |
 ಹಾಳಿ ಸುರಸಂಪುಷ್ಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲನುರು ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಸುಧೆಯನು ಕೇಳಿ ಸಜ್ಜನರು

|| ೯ ||

ಶರಣುಜನ ಸುರಧೇನು ಧೇನುಕ
 ಸುರವಿದಾರಣ ರಣಭಯಂಕರ
 ಕರಚತುಷ್ಟಯ ಯಮನಿಯಮಾದಿದೃಶ್ಯಕರಾ ||
 ಕರಣನಿರ್ಮಲ ನಿರ್ಮಲಾವರ
 ವರದಶೇಖರ ಖರಶಿರೋಹರ
 ಹರ ಮನೋಹರ ಭರಿತ ಭಕ್ತಿಂದೇಹಿತೇಂಭ್ರಿಯುಗೇ

|| ೧೦ ||

ಅರಿದು ಕೇಳಲಿ ಮರೆದು ಕೇಳಲಿ
 ಹರಿವುದೈ ಭವಬಂಧ ಕೆಂಡವ
 ಮರೆದು ಮುಟ್ಟಲು ಬೆರಳು ಬೇಯವೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದಲಿ ||
 ಮರೆದು ಕುಡಿದರೆ ಕಾಯದುಳಿವುದೆ
 ನೆರೆ ಸುಧಾರಸವೆಂದಜಾಮಿಳ
 ನರಿದು ಕರೆದನೊ ಕೊಡದೆ ಕೈವಲ್ಯವನು ಹರಿನಾಮ

|| ೧೧ ||

ಓದಿದರೆ ವಾಕ್ಪದವು ಸಾರವ
 ನಾದರಿಸೆ ಮತಿಸಿದ್ದಿ ಕೇಳಲು
 ತೀದುದಾತನ ಕರ್ಮಬಂಧನ ತಾಪ ಭವಭಯವು ||
 ವೇದಸನ್ಮತವೆನಿಸ ಹರಿಕಥೆ
 ಹಾದಿ ಮುಕುತಿಗೆ ಶ್ರೀಪದಕ್ಕದು
 ಮೇದಿನಿಗೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಪತಿರಚಿತ ರಮಣೀಯ

|| ೧೨ ||

ಆದಿನಾರಾಯಣನು ರಾಘವ
 ನಾನ ಧರಣಿಯ ಭಾರವಿಳುಹಲು
 ವೇದಸನ್ಮತವಪ್ಪ ರಾನುಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗವನು ||
 ಆದರದೊಳಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ನಾ
 ಸಾಧುಸಜ್ಜನರುಂಡು ದಣಿಯೆ ಮು
 ಥಾದಯಾನಿಧಿ ಕರುಣಿಸಿದ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೊಲವನಲಿ

|| ೧೩ ||

ಹರಿಕಥಾ ಪರಮಾನ್ನ ಸಸ್ತ
 ಸ್ವರ ಸುವಾಚಿತ ಗಾನ ನವಘೃತ
 ವರಸಿ ದುವೆ ಗೀತಾಳಿ ಶಾಖವ್ಯಂಜನಾದಿಗಳು ||
 ಪರಿಮಳಿಸುವಿತಿಹಾಸ ಭಕ್ಷ್ಯವ
 ಸರಸ ಕವಿ ಬಡಿಸುವನು ಮುದದಲಿ
 ಕರೆಯಲಿಂದೆಡೆಯಾಯ್ತು ಉಂಬರೆ ಬನ್ನಿ ಹಸಿದವರು

|| ೧೪ ||

ಇದು ಮನೋಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಧಕ
 ವಿದು ಪರೇಹಸುಖಪ್ರದಾಯಕ
 ವಿದು ಸುಖಾಬ್ಧಿಗೆ ಮೂಲಸಾಧನವಿದು ಸುಖಪ್ರದವು ||
 ಇದು ಸಕಲ ಪೌರಾಣವೇದದ
 ಹೃದಯ ಮುನಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿವರ್ಣಿತ
 ಯಿದರ ಮಹಿಮೆಯ ಬಲ್ಲನೀಶ್ವರನುಳಿದ ಮಾತೇನು

|| ೧೫ ||

ಸುರರು ದಾನವಬಾಧೆಗಾರದೆ
 ಹರಿಗೆ ಹುಯ್ಯಲನಿಟ್ಟೊಡವರಿಗೆ
 ಕಸುಣದಲಿ ಮೈದೋರಿ ನರಹರಿಯಭಯವನು ನೆಗಹಿ ||
 ಧರಣಿಪತಿ ದಶರಥಗೆ ನಾನವ
 ತರಿಸುವೆನು ಸುತನಾಗಿ ಧರೆಯಲಿ
 ತರುಚರರು ನೀವಾಗಿ ಜನಿಸುವುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ

|| ೧೬ ||

ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪ ವಾಲಿ ಜಾಂಬವ
 ವನಜಭವನಾಗಿರಲು ರವಿಸುತ
 ನೆನಿಸಿದನು ಸುಗ್ರೀವನೀಶನು ಹನುಮನೆಂದೆನುತ ||
 ಜನಿಸೆ ಚಂದ್ರಮ ದಧಿಮುಖಾಖ್ಯದಿ
 ಅನಲ ನೀಲನು ನಿಯತಿ ಕೇಸರಿ
 ಪನಸ ವರುಣನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ನಳನ ಹೆಸರಿನಲಿ

|| ೧೭ ||

ಮರುತ ಭೇನುಕ ಯಕ್ಷನಂಗದ
 ನರಕದೊಡೆಯನು ಗವಯ ಮೈಂದಾ
 ಜ್ಯರು ಮಹೀತಳದಲ್ಲಿ ಮರ್ಕಟರಾಗಿ ಬೆಳೆವೃತ್ತಿರೆ ||
 ಸಿರಿಯರಸ ನಾರದನ ಶಾಪವ
 ಧರಿಸಿ ನರವೇಷದಲಿ ನಟಿಸುವ
 ವರ ಕಥಾಮೃತಗಳನು ಸುಜನರು ಕೇಳಿ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ

|| ೧೮ ||

ನಾರದನು ವಾಲ್ಮೀಕಿಗೆಂದನು
ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ಭುವನಕೆ
ಸಾರ ತಮನೆಗೆ ಬಡಗಲೊಳ್ಳೆಳು ಯೋಜನಾಂತರವು ||
ಭೂರಿ ಚೆಲುವ ಪಯೋಧಿ ಸರಯೂ
ವಾರಿ ನಗರದ ಮೂಡಲಂಬುಧಿ
ಮೇರೆಯೊಳಗಣ ಧರೆಗೆ ಚಾವಡಿಯೆನಿಸಲೊಪ್ಪಿದುದು

|| ೧೯ ||

ಹೊಳೆವ ಕನಕದ ಕೋಟಿ ಮಾಣಿಕ
ಕಳಸ ರತುನದ ತೋರಣಂಗಳು
ಮೊಳಗೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಸೋಮ ವೀಧಿಗಳು ||
ಅಳವಿಗಲದ ಆರು ಯೋಜನ
ವಳಯ ನಿಲಯವು ಹತ್ತುಯೋಜನ
ಸಲೆ ತ್ರಿಯಂಬಕ ಭವನ ಸಾವಿರದೇಳುನೂರೆಸೆಯಿ

|| ೨೦ ||

ನೆಗಳ ಕೊರಳೋ ಹಸಿದ ಹುಲಿಗಳ
ಮೊಗವೊ ಫಣಿಗಳ ಹಗೆವೊ ಮಾರಿಯು
ಜಗವೊ ಮುಸುವವರಿಂಗಯೋಧಿಯೊ ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡಳವೇ ||
ನಗುವುದಮರಾವತಿಯ ಚೆಲುವನು
ಮಿಗುವುದಳಕಾಪುರಿಯ ಸಿರಿಯನು
ಬಗೆಯದಾನೂರೇಳು ಕೇರಿಯ ನಾರಿ ಸೇರಿಪುದು

|| ೨೧ ||

ಕಲ್ಲು ಸರಶುಗಳೆಲ್ಲ ಪುಟ್ಟಿದ
ಹುಲ್ಲುಗಳು ರಾಜ್ಯಾನ್ನ ಕೂಪವು
ಯೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧರಸಂಗಳಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಸುರಧೇನು ||
ಕ್ಷುಲ್ಲತನ ಕುಂದೆಡರು ಬಡತನ
ವಿಲ್ಲ ಜಯಸಿರಿಬೀಡು ಹೂವಿನ
ಬಿಲ್ಲವನು ಸತಿಯೊಡನೆ ತಿರುಗುವ ಭುವನತಿಲಕವದು

|| ೨೨ ||

ಅರರೆ ನೆಲನಲ ಭರಿತವಮೃತದ
ಶರಧಿ ಸಾವಿರವಪ್ಪುವಂಗಡಿ
ಮೆರೆವ ಗಣಿಕಾ ಭವನ ಕೋಟಿಯ ಸುತ್ತಲುದ್ಯಾನ ||
ಪುರವು ಕರ ಕರ ಚೆಲುವನಂಗನು
ಅರಸು ದಶರಥ ಭೂಪನಾತನ
ಬಿರಿದು ರಿಪುಕುಲತಿಮಿರ ರವಿ ಆಜನಣುಗ ಮಾಡಿ ವಿಜಯ

|| ೨೩ ||

ಸ್ಥಿರತೆಯಲಿ ಕನಕಾದ್ರಿ ಭೈರ್ಯದಿ
 ಧರೆಗೆ ಸರಿ ಗಂಭೀರತನದಲಿ
 ಶರಧಿಗಣೆ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಸುರತರು ತೇಜದಲಿ ತರಣಿ ||
 ಸಿರಿಯೊಳಾ ಬಲಿ ಭೋಗದಡೆಯಲಿ
 ಸುರಪ ರೂಪದಿ ಮದನ ಹಗೆಗಳ
 ಹರಣದಲಿ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನು ಭೂಪ ವಶರಥನು

|| ೨೪ ||

ಸುಮತಿ ಕೌಸಲದೇವಿ ಪಟ್ಟದ
 ರಮಣಿ ಕೈಕಾದೇವಿ ಬೇಟದ
 ರಮಣಿ ವಿಶಾಲನೇತ್ರೈ ಸುಮಿತ್ರೈ ಕಿರಿಯವಳು ||
 ಕ್ರಮದಲಿಂತಿವರಂಗ ಚೆಲುವನು
 ಅಮರ ಸತಿಯರು ಹೋಲಲರಿಯರು
 ಭ್ರಮರ ಕುಂತಳೆಯವದಿರೆವ್ವನ ಪ್ರಾಯದಬಲಿಯರು

|| ೨೫ ||

ಇರಲು ಪೂರ್ವಾಮರರೊಳಾದುದು
 ಧುರ ಮಹಾದ್ಭುತಮಾಗಿ ಭೂಪತಿ
 ತೆರಳಿ ಹೋದನು ಸಾಹಸಾಖ್ಯನ ಕೈಕೆಯನುಸರಿಸಿ ||
 ಭರದ ಬವರದಲಚ್ಚು ನೆಗ್ಗಲು
 ಕರವ ಸಲಿಸಿಯೆ ತೇರ ನಡೆಸಿದ
 ಇರಸಿ ಪರಬಲ ಸೇನೆ ಮುರಿದುದು ನೃಪತಿ ಮರಳಿದನು

|| ೨೬ ||

ಬರುತ ನೋಡಿದನವಳ ಕೈಯನು
 ಧರಣಿಪಾಲಕ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
 ವರವನೀವೆನು ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದನರಸಿ ಬೇಡಿನಲು ||
 ಅರಸ ಬೇಕೆಂಬಾಗ ಬೇಡುವೆ
 ನಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಲಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ತತ್ತವ
 ಸರದಿಲೀಯೆನೆ ಕೊಡುವೆನೆನುತ್ಪಿದನಯೋಧಿಯನು

|| ೨೭ ||

ಹಂಸನಿಲ್ಲದ ಸರಸಿ ಬಲು ವಿ
 ದ್ವಾಂಸರಿಲ್ಲದ ಸಭೆ ಷಡಂಘ್ರಿಗೆ
 ಮೊಸಲೆನಿಸದ ಕಮಲ ಸರಭೃತವಿಲ್ಲದುದ್ಯಾನ ||
 ಲಾಸವಿಲ್ಲದ ಗಾನ ಪೀತ ಸು
 ವಾಸವಿಲ್ಲದ ತೊಡುಗೆಯಂತಾ
 ವಾಸ ನೆರೆಯದು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಭೂಪದಶರಥಗೆ

|| ೨೮ ||

ತನಯರಿಲ್ಲಾಯೆಂಬ ಚಿಂತೆಯು
 ನೆನಹಿನಿಂದಿರುತೊಂದು ದಿನದಲಿ
 ವನಕೆ ದಶರಥನೈದಿ ಯಾಮಿನಿಯಲಿ ಸರೋವರವ ||
 ಜನಪ ಕಾಯ್ದಿರಲೊಬ್ಬ ವಿಪ್ರನ
 ತನಯ ಚೌಡಲನೆಂಬವನು ತ
 ಜ್ಞನಕಗುದಕಾಪೇಕ್ಷೆಯಾಗಲು ಬಂದನಾ ಕೊಳಕೆ

|| ೨೯ ||

ಮೊಗೆವ ದನಿಯನು ಕೇಳಿ ಗಜವೆಂ
 ದುಗಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸರಳನಕಟಾ
 ಮೊಗವನೂರಿಯೆ ಬಿದ್ದ ಹರಹರಯೆನುತ ಮುನಿತನಯ ||
 ಬಗೆದು ಮಾನಿಸರೆನುತ ಭೂಪತಿ
 ಬೆಗಡುಗೊಳುತ್ಪೆಯ್ದು ಕೇಳಲು
 ತೆಗೆಬಗೆಯಲುಸುರುತ್ತ ತಂದೆಯ ನೆಲೆಯ ತಿಳುಹಿದನು

|| ೩೦ ||

ಮತ್ತೆ ಮುನಿದಂಪತಿಗಳಿದಿರಲಿ
 ಸತ್ತ ತನಯನನೊಯ್ದು ಬಿಸುಸುಯಿ
 ದತ್ತು ಪದದಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೈತಪ್ಪಾಯ್ತು ಕರುಣಿಪುದು ||
 ಪೆತ್ತ ಮಗ ನಿಮಗಾನು ಸಲಹುವೆ
 ಚಿತ್ತಶೋಕವನಿಳುಹಬೇಕೆನೆ
 ಪುತ್ರಶೋಕದಲಳಿವು ನಿನಗೆನುತಸುವ ನೀಗಿದನು

|| ೩೧ ||

ದಹಿಸಿದನು ಕುಣಪ ತ್ರಯಂಗಳ
 ಳಹಿಮಕರಕುಲ ತನ್ನ ಮೌಢ್ಯದಿ
 ಬಹಳ ಶೋಕದಲಿರಲು ಮನದೊಳಗರ್ಥವಂಕುರಿಸೆ ||
 ಅಹುದು ಶಾಪವಿದನೆಗೆ ವರವಾ
 ಯ್ತುಹುದಲಾ ಸುತಮುಖವ ಕಾಣ
 ಲ್ಕುಹೆನಲಾ ಬಳಿಕಾದುದಾಗಲಿ ಧನ್ಯ ತಾನೆಂದ

|| ೩೨ ||

ಹರಡೆ ಹಂಗನು ಕೃಷ್ಣ ವಿಹಗನು
 ನಿರುತವೆರಡಹ ಶುಭ್ರಗೌಳಯ
 ನಿರದಿರದೆ ನೋಡುವನು ಮಕ್ಕಳ ಬಯಸಿ ಶಕುನಗಳ ||
 ಹರಿಗೆ ಪಟ್ಟದ ಹರಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲ
 ಹರಕೆ ಬಿಂದಿಯ ಹರಕೆವಿಡಿದಿಹ
 ರರಸಿ ಕಾಸಲೆದೇವಿ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯರು ನಲಿದು

|| ೩೩ ||

ಧರಣಿಪತಿ ಸಭೆಗೊಂದು ದಿನದಲಿ
 ಪರಮ ಋಷಿವರ ಬಂದು ನೆರೆದಿರೆ
 ಭರದಲಿರಿದ್ದ ಘೃಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ಸತ್ಪದಿಸಿ ||
 ಕರವ ಮುಗಿದರುವತ್ತು ಸಾವಿರ
 ವರುಷವಾಯಿತು ತನಗೆ ರಾಜ್ಯದ
 ಸಿರಿಯನನುಭವಿಸಿದನು ಸಂತಸವಿಲ್ಲದಾಯ್ತೆಂದ

|| ೩೪ ||

ಪರಭೃತಾಹ್ವಯವಿಲ್ಲದುಪವನ
 ತರಣಿಯಿಲ್ಲದ ನಭ ಮರಾಳವು
 ಚರಿಸದಾ ಕೊಳನಂತೆ ತನುಭವರಿಲ್ಲದೀ ತನ್ನ ||
 ಅರಸುತನವದು ಮೆರೆಯದೀ ಪುರ
 ಸಿರಿಯದನು ನಾನುಂಡು ಫಲವೇಂ
 ಗುರುಕೃಪಾನಿಧಿ ಪುತ್ರಪ್ರಾಪ್ತಿಯದೆಂದು ಬೆಸೆಂದ

|| ೩೫ ||

ಇಂದು ಬೆಳಗಿನ ಸಮಯದೊಳಗಹ
 ದೊಂದು ಸ್ವಪ್ನವ ಕಂಡೆನೆಂತೆನ
 ಲೊಂದು ಕೋಡಿನ ಗೊರವನಿತ್ತನು ನಾಲ್ಕು ಕಳಭಗಳ ||
 ಬಂಧಿಸಿದನರಮನೆಯೊಳನ್ನ ಕ
 ದಂದಶೂಕನು ಪಂಚಮುಖದಲಿ
 ತಿಂದುದಾಕ್ಷಣ ಭುಜದಿ ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯೆ ಕಣ್ಣೆರೆದೆ

|| ೩೬ ||

ಅವನಿಪಾಲಕ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ
 ಹವಣವೆಂಬುದದೇನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಧವನು ನಾಲ್ವರು ತನಯರಾಗವತರಿಪನ್ನಲ್ಲಿ ||
 ದಿವಿಜಮುನಿ ಋಷಿಶೃಂಗ ಬರಲೆನ
 ಲವರದೆಲ್ಲಿಹರೆನಲು ಪೇಳ್ವರು
 ನಿನಗೆ ಕೆಳೆಯನು ರೋಮಪಾದನು ಬಲ್ಲನವನಿರವ

|| ೩೭ ||

ತರಿಸು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ನೃಪ ಶೃಂ
 ಗರಿಸು ಬಾಣವ ಬಿಗಿಸು ಗುಳಗುಳ
 ಕರಿಗಳಿಗೆ ಹೆಲ್ಲಣಿಸು ಹಯಗಳ ಹೇಮ ರಥಗಳಿಗೆ ||
 ಪೆರೆಯ ಪಿಡಿ ಡಂಗುರವ ಸಾರಿಸು
 ಪುರದಿ ಹೊರಬೀಡುಗಳ ಬಿಡಿಸಲಿ
 ತೆರಳು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನಾರೋಗಣೆಯ ಮಾಡೆನಲು

|| ೩೮ ||

ಪುರಕಮಾತ್ಮರ ಕಾಹ ಹೇಳಿದ
ತೆರಳಿದನು ನೃಪನಾಥ ಮೇದಿನಿ
ಜರಿಯೆ ಚಂಪಾಪುರಕೆ ವರ್ಬಲನಡೆವುದಿನಲಿ ||
ಧರಣಿಯರಸುಗಳೆಲ್ಲ ಕಂಗಡೆ
ಪುರವ ಸಿಂಗರಗೆಯ್ದು ಕರಿ ರಥ
ತುರಗ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿದಿರುಗೊಳೆ ಹೊರವಂಟನವನಿಪನು

|| ೩೯ ||

ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ದಶರಥ ನೃಪಾಲಕ
ನಗಣಿತದ ಪಡೆಸಹಿತ ಕೇಕಯ
ನಗರಿಗೈದಿದ ಭೇರಿ ತಮ್ಮಟೆ ಜಗವನಳ್ಳಿರಿಯೆ ||
ದಿಗಿನೆದ್ದವನಪ್ಪಿ ಮನ್ನಿಸಿ
ಬಗೆಯ ಬೆಸಗೊಳಲಿಂದನಾಗಳು
ವೃಗಮುಖದ ಮುನಿಯಿಹನು ಗಡ ನೋಡುವೆನು ಕರೆಸೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಕರೆಯಲಂಗೈ ತಳಕೆ ಬಹನೇ
ತರಣಿ ವನಕೇಸರಿಯ ಚಿಟುಕಿಸಿ
ಕರೆಯೆ ಹೊರೆಯನು ಹೊದ್ದುವುದೆ ಕೈಗಣ್ಣಿಯಲಿ ಕರಿಯೆ ||
ತುರಿಸಿ ಕಟ್ಟಲುಬಹುದೆ ಮುನಿವನ
ಬರಿಸಲೆನ್ನಳವಹುದೆ ಕೆರಳಿದ
ಡುರುಹಿ ಕಳೆಯನೆ ದೈವ ಪುರುಷರು ಸುಲಭರಾಯೆಂದ

|| ೪೧ ||

ರೋಮಚರಣನೆ ಕೇಳು ತನುಜರ
ಕಾಮಿಸಿದನೀ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನು
ಹೋಮಮುಖದಲಿ ಬಗೆಯ ಸಲಿಸುವನೆಂದು ಕೇಳಿದನು ||
ಪ್ರೇಮಿಯಪ್ಪೊಡೆ ಕರೆಸು ಬೇಗನ
ಲಾ ಮಹಾತ್ಮನು ತನಗೆ ಸುಲಭನೆ
ಕಾಮಿನಿಯರನು ಕಳುಹಿ ನೋಡುವೆ ಋಷಿಯ ಬನಕೆಂದ

|| ೪೨ ||

ಕರೆಸಿದನು ಗಣಿಕೆಯರ ವಸ್ತ್ರಾ
ಭರಣ ನೀಳಿಯವಿತ್ತು ಮುನಿಯನು
ಬರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಮೆಚ್ಚಿದುಡುಗೊರೆಯೊಪ್ಪೆ ಸಮಗನಲು ||
ತೆರಳಿದರು ಶೃಂಗಾರನಿಧಿಗಳು
ಭರದ ಯೌವನೆಯರು ಕಳಾವಿದೆ
ಯರುಗಳಾ ಮುನಿಯಿಪ್ಪ ಬನವಿಗೆ ಪಯಣಪಯಣಸಲಿ

|| ೪೩ ||

ಶುಕ ಮಯೂರ ಮಧುವ್ರತಂಗಳ
 ಸುಕರ ನಾದದವಿಮಳ ಮುನಿಗಳ
 ನಿಕರದೋದಿನ ದನಿಯ ಕಿನ್ನರಗಾನದಸವುಗಳ ||
 ಮಕರ ಕಚ್ಚುಪ ಮೀನು ಹಂಸ
 ಪ್ರಕರದೊಪ್ಪುವ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳ
 ಸುಖವ ಬಣ್ಣಿಪೆನೇನು ಮಂಗಲಮಯ ತಪೋವನವ

|| ೪೪ ||

ಸಾರ ಸುಕೃತದ ಫಲವನುಂಬಾ
 ಘೋರ ಋಷಿಗಳ ಕಂಡು ರಂಭಾ
 ನಾರಿ ಕುಂಡಿಕೆ ದಂಡ ವರ್ಣಚ್ಚತ್ರಗಳ ಧರಿಸಿ ||
 ನಾರಸೀರಿಯನುಟ್ಟು ಸಲಿಲಾ
 ಹಾರವನು ಕೈಕೊಂಡು ತಪದಲಿ
 ಮೂರು ಕಾಲದ ಗುಣಕೆ ಸೆಡೆಯದೆ ವನದೊಳೊಪ್ಪಿದಳು

|| ೪೫ ||

ರಾಗಿಯಹೆ ಕಿನ್ನರರ ಮಿಥುನವ
 ನಾಗಸದಿ ನೆರೆ ಕಂಡು ಹೂತಿಕೆ
 ಪೂಗವನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕೃತಸಿಂಗಾರೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರೆ ವರ್ಣ ಮೂರರ
 ಯೋಗವೆಂದೆನೆ ತೋರುತಿರ್ದುದು
 ಮಾಗಧೀಲತೆ ಕುಸುಮಕೇಸರದಿಂದ ಜನಮನವ

|| ೪೬ ||

ಅರಸಿನೋಲಗದಂತೆ ಕೇದಗೆ
 ವಿರಹದರ್ಶಿಯವೋಲು ಕುರವಕ
 ಪರಮ ವೈದ್ಯನವೋಲು ಹರಿತಕಿ ನೀಚನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಸುರಪತಾಕೆಯ ವೋಲಶೋಕಾ
 ತರು ನೃಪಾಶ್ರಯದಂತೆ ಮಲಯಜ
 ಸುರಭಿತಾವಿಳ ಕುಸುಮದಲಿ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಪ್ಪಿದುದು

|| ೪೭ ||

ಫಲಕೆ ಕಂಟಕವಾದ ಗಜ್ಜುಗ
 ಕುಲಕೆ ಕಂಟಕವಲ್ಲದೆಸೆದಿರೆ
 ತಿಲಕವಾಗಿಯು ತಿಲಕವಾಗದು ವಿಗತ ಜೀವರಿಗೆ ||
 ವಿಲಸದೈರಾವತವದಾಗಿಯು
 ಕುಳಿರಲೈರಾವತವದಲ್ಲೆನೆ
 ದಳಿತ ಬಾಣವು ಬಾಣವಲ್ಲೆನೆ ವನದಲೊಪ್ಪಿದುದು

|| ೪೮ ||

ರೂಢಿಯೊಳಗುತ್ತ ಮರು ಮರೆವರೆ
ಮಾಡಿದುಸಕಾರವನು ಬಾಲ್ಯದ
ಲೂಡಿದುದಕಕೆ ಶತಗುಣೋತ್ತರಗುಣದವ್ಯತ ಜಲವ ||
ನೀಡುತಿದ್ದುವು ಸಲಹಿದಾತಗೆ
ನೋಡು ನೋಡಿಹಪರದ ಸುಖವನು
ಮಾಡುತಿದರ್ವನೆನಲ್ವೆ ಮೆರೆದುವು ಫಲಿತ ತೆಂಗುಗಳು

|| ೪೯ ||

ಕಳಭ ಕಂಠೀರವ ಶುನಾತುಗ
ಳಲಿ ಬಿಡಾಲ ತರಕ್ಕು ಪಶುಮ್ಯಗ
ಬಿಲಶಯನ ವರ್ಷಾಭು ನಕುಲ ಭುಜಂಗಜಾತಿಗಳು ||
ಕುಲದ ಮೈರವ ಮರೆದು ಬೆರಿಸಿಹ
ವಲಘುಮಹಿಮನು ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ
ಬಲದಲೆಡದಲಿ ತಿರುಗುತಿಪ್ಪವು ಲೀಲೆ ಮಿಗೆ ನಲಿದು

|| ೫೦ ||

ಇಂತು ಮೆರೆವ ತವೋವನಾಂತದಿ
ಕಂತು ದೇವತೆಯರುಗಳೈದಿದ
ರೆಂತು ಪಡೆವೆವು ಮುನಿಯ ಚಿತ್ತವನೆನುತ ಸ್ವಾಂತದಲಿ ||
ಚಿಂತಿಸುತ ದೈವಜ್ಞರೊಲವೆಮ
ಗೆಂತುಬೋ ಪರಿಸಂತವೋ ಜೀ
ವಾಂತವೋ ಹರಿ ಬಲ್ಲನೆನುತಲೆ ಹೊದ್ದಿದರು ಹೊರೆಯ

|| ೫೧ ||

ತಾಳಕಹಳೆಯುಪಾಂಗ ವಾಸದ
ಮೇಳ ಕೂಡಲು ಗ್ರಾಮ ಮೂರ್ಛನೆ
ಯೋಳಿ ತಪ್ಪದೆ ತಾರ ಮಂದರಿ ಮಧುರಲಯದಿಂಬೆ ||
ಪಾಳಿಗಳು ಸಾಳಂಗ ಶುದ್ಧದ
ಮೇಲೆ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯ ಪಾಡಲು
ಕೇಳಿದನು ಮುನಿನಾಥ ಜಪವನು ಬಿಸುಟು ತಿರುಗಿದನು

|| ೫೨ ||

ಮುನಿಪನಾಶ್ರಮವಳಯದೊಳಗಾ
ವನಿತೆಯರು ನಿಂದಿದುರ್ವ ಪಾಡಲು
ಮುನಿ ಸಮಾಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಕಾತರನಾಗಿ ಮುರಿದೆದ್ದು ||
ಮನದೊಳಗೆ ಸಲೆ ಬೀದಿವರಿವುತ
ನೆನೆದ ಗಾನದ ಬಳಿಯಲೈದಿದ
ಜನಪತಿಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿ ದರ್ಬಲೆಯರು

|| ೫೩ ||

ಆರು ಮೋಹಿಸರಕಟ ಶಿವ ಶಿವ
 ನಾರಿಯರ ಮುನಿ ನಡೆದುಬಂದನು
 ದೂರವೆನಿತಂದರಿಯ ಮುನಿಸಭೆಗಂಡು ಬೆದರುತಿರೆ ||
 ವಾರಕಾಮಿನಿ ಯರನು ಮನ್ನಿಸಿ
 ತೋರಣಂಗಳ ರಚಿಸೆ ನಿಸ್ಸೆಳ
 ಭೇರಿ ಮೊಳಗಲು ಯಿದಿರುಗೊಳೆ ಹೊರವಂಟರವನಿಸರು

|| ೫೪ ||

ಭೂಮಿಪತಿಯೊಡಗೊಂಡು ಬಂದನು
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಘೋರಪಚಾರಕೆ
 ಕಾಮಿನೀರತ್ನ ವನು ಶಾಂತಾದೇವಿಯೆಂಬವಳ ||
 ರೋಮಚರಣನು ತನ್ನ ಮಗಳನು
 ಸೋಮಮುಖಿಯನು ಮುನಿಗೆ ಮದುವೆಯ
 ನಾ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಡೆದ ಮುನಿಯೊಲವ

|| ೫೫ ||

ಸಲೆ ಕೃಶಾಂಗವಿದೇನು ಜನವೆನೆ
 ಎಲೆ ಮುನೀಶ್ವರ ಬರಗಳಾದುವು
 ಮಳೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ವರುಷ ಹೆನ್ನೆರಡಾಯ್ತು ಯೆಂದೆನಲು ||
 ಹಲವು ಕಾಲದಲಕಟ ಶಿವ ಶಿವ
 ಬಳಲಿದಿರಲಾಯೆನುತ ಮುನಿವರ
 ಜಲವ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಳೆಯ ಸುರಿಸಿದ ಜಗನ ಸಲಹಿದನು

|| ೫೬ ||

ಯತಿಪ ನಾವುತ್ರಸ್ಯ ಲೋಕಕೆ
 ಗತಿಯೆನಿಪ್ಪುದು ಲೋಕಸನ್ಮತ
 ಸುತ ಮುಖಾಬ್ಜವ ಕಾಂಬೆ ನಿಮ್ಮಯ ಕರುಣದಲಿ ನಾನು ||
 ಕ್ರತುವ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಬಂದೆನ
 ಗಿತರ ಧೈವವನರಿಯೆ ನೀವೇ
 ಗತಿಯೆನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕೆ ಮಕುಟವನೆಗಹಿ ಬಹೆನೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಬಳಿಕ ಕೋಡಿನ ಮುನಿಯನೊಡಗೊಂ
 ಡಲಘುಮತಿ ನಿಜವುರವ ಪೊಕ್ಕನು
 ಕಲಶಕನ್ನಡಿ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯಿಂದಿದಿಗೊಳಲು ||
 ನೆಲವ ಶೋಧಿಸಿ ಯಜ್ಞವೇದಿಯು
 ನೊಲಿದಲಂಕರಿಸಿದರು ಮುನಿಸರ
 ಚಳಯದಲಿ ತರಿಸಿದನು ಸಂಭಾರವನು ತವಕದಲಿ

|| ೫೮ ||

ದಶಚಮದಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಗೃಹಗಳು
ಮುಸುಲ ಶಮ್ಯವುಲೂಖಲಂಗಳು
ದೃಷ್ಟಜ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಜುಹುಸ್ತುನೆ ದರ್ವಿಯುತ ಕುಂಭೆ ||
ಯೆಸೆಯಲುದ್ಗಾತ್ಮವನು ಹೋತ್ರವ
ನೊಸೆದು ಋತ್ವಿಜ ಬ್ರಹ್ಮರಥ್ವರಿ
ವಿಸರದೊಳಗಗ್ನೀಧ್ರರಾ ದ್ವಾದಶಕರೊಸ್ಪಿದರು

|| ೨೯ ||

ಮುಡಿಯನಿಳುಹಿದ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯ
ಪೊಡವಿಪತಿ ಯಜನವನುಹೊಂದಿದ
ಮಡದಿಯರು ಸವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಧರು ಪುಷ್ಪಹಸ್ತದಲಿ ||
ಒಡನೆ ವೆಂಟಣಿಸಿದರು ವಿಪ್ರರು
ತೊಡಗಿದರು ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸೂಕ್ತವ
ಅಡಕಿದರು ಪಡಿಚರರು ಕುಶಸಮಿಧಿಗಳ ಹೊರೆಗಳನು

|| ೩೦ ||

ಒಡನೆ ವಾಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮುನಿಗಳ
ಗಡಣದಲಿ ಕೊಂಬಿನ ಮುನೀಶ್ವರ
ತೊಡಗಿಸಿದನಾ ಪುತ್ರಕಾಮಾಧ್ವರವನರಸಂಗೆ ||
ಮಡಿಮಡಿದು ಬೆರಳುಗಳನಾಹುತಿ
ಗೊಡಲು ಸುರತತಿಯುಂಡು ದಣಿಯಿತು
ಕೊಡುವೆವಿನ್ನ ವನಿಸನಭೀಷ್ಟವ ನೆಂದುದಮರಗಣ

|| ೩೧ ||

ಮುಖದಲಾಹುತಿಗಳನು ಸುರ ಪಿತೃ
ಮುಖದಲಿತ್ತರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು ಶತ
ಮುಖಮುಖಾಖಿಳರುಂಡು ದಣಿದರು ಗೋನಿವಾಸಿಗಳು ||
ಸುಖಿಯಹನು ನೃಪನೆನುತ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಸಖಿಯ ಕೈಲಾಗಿನಲಿ ಎದ್ದನು
ಶಿಖಿಮರೀಚಿಗಳೆಸೆಯೆ ಕೊಂಡದಲಮಿತ ತೇಜದಲಿ

|| ೩೨ ||

ಪಂಡಿತರು ಪರಿತುಷ್ಟರಾದರು
ಕೊಂಡು ದಾನವ ದ್ವಿಜರು ದಣಿದರು
ಕಂಡುದಣಿದುದು ಜನಮಹೋತ್ಸವಗಳನು ಕ್ರತುವಿನಲಿ ||
ಕೊಂಡಲಿ ನಿಜರೂಪವನು ಕೈ
ಕೊಂಡು ಹುತವಹ ಚರುವ ನೀಡಲು
ಕೊಂಡು ಮುನಿ ನೃಪಗಿತ್ತ ಹರಿಯಣವನು ಸರಾಗದಲಿ

|| ೩೩ ||

ಸ್ನೇಹಿತ ಕೌಸಲೆ ಕೈಕೆಯರಿಗಾ
ಹುತವಿಶೇಷವ ನೀಯಲವರಾ
ಸತಿ ಸುಮಿತ್ರಗೆ ತಮ್ಮಳೊರ್ಧವ ನಿತ್ಯರಬಲೆಯರು ||
ಸುತರ ಸೂಚಿಪುತಿದುರ್ದವರು
ಸ್ನೇಹಿತೆ ಗರ್ಭವು ಬೆಳೆವುತಿದುರ್ದದು
ವ್ರತ ಮುಗಿಯೆ ವ್ರತಿಗಳನು ಕಳುಹಿದ ದಾನದಲಿ ತಣಿಸಿ

|| ೬೪ ||

ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಕೋಟಿಗ
ಳಿರಲು ಗಡಣದ ರೋಮಕೂಪದಿ
ಪರಮ ಪುರುಷನನಾಪರೇಶನನದರ ಕುಹರದಲಿ ||
ಧರಿಸಿ ಮೆರೆವರವಿಂದು ವದನೆಯು
ಸಿರಿಯ ಬಣ್ಣವೆನೇನು ಸಚರಾ
ಚರರ ಮಾತೆಯನುತ್ತ ಸನಕಾದಿಗಳು ನಮಿಸಿದರು

|| ೬೫ ||

ಗುರು ರವಿಗಳುತ್ತಂಗ ಭಾಗೆಯು
ಲಿರಲು ಕಾವ್ಯನು ಕೇಂದ್ರ ತುಂಗದಿ
ಧರಣಿಸುತ ಮೃಗವೇರಿ ನಿಂದಿರೆ ಶಶಿಜ ವಿನಯದಲಿ ||
ತರಣಿಸುತ ಜೂತದಲಿ ಮೆರೆದಿರೆ
ಪರರ ಮನೆಗಳನುಳಿದು ಚಂದ್ರನು
ಯಿರಲು ಪುತ್ರೋದಯಗಳಾದುವು ಭೂಪ ದಶರಥಗೆ

|| ೬೬ ||

ಆದನೊಬ್ಬನು ಮಗನು ಕೌಸಲೆ
ಗಾದನೊಬ್ಬನು ಕೈಕೆಗಿಬ್ಬರು
ಮೇದಿನೀಶನ ಕಿರಿಯ ರಾಣಿ ಸುಮಿತ್ರೆಯೆಂಬಳಿಗೆ ||
ಆದರಂದಿನ ಜಾತಕರ್ಮದಿ
ಮೇದಿನೀಸುರವರ್ಗ ದಣಿದುದು
ಗೋಧನಾಂಬರ ಧರಣಿ ರತುನ ಹಿರಣ್ಯ ದಾನದಲಿ

|| ೬೭ ||

ಪುರವು ಗುಡಿತೋರಣದೊಳೆಸೆದುದು
ಸುರರು ಹೂಮಳೆಗಳನು ಸುರಿದರು
ಭರದಿ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಜೀವಿಯರಾಡೆ ಒಲವಿನಲಿ ||
ಕರೆಸಿ ದೈವಜ್ಞರಿಗೆ ಕರ್ಪುರ
ಭರತ ವೀಳೆಯುವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ
ಧರಣಿಸತಿ ಬೆಸಗೊಂಡನರ್ಭ ಕರುದಯ ಲಗ್ನವನು

|| ೬೮ ||

ಅರಸುಮಕ್ಕಳು ಭಾಗ್ಯವಂತರು
 ಸುರರ ಸಲಹೆವರುಳಿದ ಮಾತೇಂ
 ಧರಣಿಯಲಿ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ವರುಷ ರಾಜ್ಯವನು ||
 ಭರದಿ ಮಾಡುತ ಖಳರ ನೆರೆ ಸಂ
 ಹರಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯ ಹರಹಿ ಲೋಕವ
 ಹೊರೆಯೆ ದಕ್ಷರು ಭುವನಭೂಷಣರೆಂದರಾ ದ್ವಿಜರು

|| ೬೯ ||

ನಾಮಕರಣವ ಮಾಡಿದನು ನೃಪ
 ರಾಮನೆಂದಾ ಕೌಸಲೆಯ ಮಗ
 ವಾಮಲೋಚನೆ ಕೈಕೆಯಾತ್ಮಜ ಭರತನೆಂದೆನುತ ||
 ನೋಮವದನೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯಣುಗರ
 ನೇಮದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶತ್ರುಹ
 ನಾಮನಿಟ್ಟಾದರದಿ ಸಲಹಿದ ನಿಜಕುಮಾರಕರ

|| ೭೦ ||

ರಾಮ ಬಾ ರಮಣೀಯ ಬಾ ಗುಣ
 ಧಾಮ ಬಾ ಕುಲಸೋಮ ಬಾ ನುತ
 ಕಾಮ ಬಾ ಕಮನೀಯ ಬಾಯೆನ್ನರಸ ಬಾಯೆನುತಾ ||
 ಭೂಮಿಪತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಮಕ್ಕಳ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಸಲಹುತಿದನು
 ಆ ಮಹಾತ್ಮಗೆ ಸಾಟಿಯುಂಟೇ ಸನಕಕಪಿಲರಿಗೆ

|| ೭೧ ||

ನೋಡಿ ದಣಿಯನು ಮಕ್ಕಳುಗಳೊಡ
 ನಾಡಿ ದಣಿಯನು ಗುಣಗಳನು ಕೊಂ
 ಡಾಡಿ ದಣಿಯನು ತೆಕ್ಕೆದಣಿಸಂತಪ್ಪಿ ಮನದಣಿಯ ||
 ನಾಡುಬೀಡಿನ ಪಾರುಪತ್ಯವ
 ಮಾಡಿ ಮರೆದನು ಸುತರ ಬೆಸನದಿ
 ಮಾಡನಾರೋಗಣೆಯ ಮುಳುಗಿದ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ

|| ೭೨ ||

ಅಪ್ಪ ಬಾ ಫಣಿತಲ್ಪ ಬಾ ಕಂ
 ದರ್ಪ ಬಾ ಕಮನೀಯ ಬಾ ಶ್ರುತಿ
 ತಲ್ಪ ಬಾ ಮರಿಯಾನೆ ಬಾ ಮಾಣಿಕೃ ಬಾಯೆನುತಾ ||
 ಅಪ್ಪಿ ತೊಡಿಗೆಯ ತೊಟ್ಟು ಸುತರೊಳ
 ಗೊಪ್ಪುವನು ನೋಡುತ್ತ ಕಾಯದ
 ಮುಪ್ಪು ಮರೆದಮರತೆಯ ಪಡೆದವನಂತೆ ಹಿಗ್ಗಿದನು

|| ೭೩ ||

ಒಂದು ದಿನ ಹೊರ ಬೀದಿಯಲಿ ರಘು
 ನಂದನನು ಹುಡುಯಾಟದಲಿ ಮನ
 ಸಂದು ಮಕ್ಕಳ ಗಡಣದೊಳಗಿರೆ ದಿವಸ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಬಂದು ಹೊಡೆದುದು ಭೂತ ನೃಪಸುತ
 ಕುಂದಿ ಮೂರ್ಛಾಪನ್ನ ನಾದನು
 ಮಂದಿ ಗೋಳಿಡೆ ಕರೆದು ಗುರುವನು ಕೇಳಿದನು ಭೂಪ

|| ೭೪ ||

ಏನಿದದ್ಭುತ ಗುರುವೆ ರಾಮಗೆ
 ಹಾನಿಯಾರಿಂಗಾಯ್ತು ಬೆಸಸೆನೆ
 ಮಾನನಿಧಿ ಮಂತ್ರೋದಕಂಗಳ ತಳಿಯೆ ಕಣ್ಣೆರೆದು ||
 ನಾನು ಪಿಡಿದವ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ
 ದಾನಗೊಡದಿರೆ ಬಿಡೆನು ತದ್ವಿ
 ಪ್ರಾಣಶಾಪದಿ ಬಂಧುದೀವಿಧಿ ಹಿಂದೆ ತನಗೆಂದ

|| ೭೫ ||

ಏತರಂದುಪಶಾಂತಿ ನಿನಗೆನೆ
 ಭೂತಪತಿಗೆ ಶನಿಪ್ರದೋಷದಿ
 ಮೋತು ಸಾವಿರ ಬಿಲ್ವಪತ್ರಾರಾಧನದ ಫಲವ ||
 ಈ ತತುಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಡಹುದೆನೆ
 ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಮುನ್ನ ಲಿತ್ತಲು
 ಭ್ರಾಂತಿ ರಾಮಗೆ ತಿಳಿಯೆ ಸದ್ಗತಿಗೈದಿದನು ವಿಪ್ರ

|| ೭೬ ||

ಅಡ ಕಲಿತರು ಗರಡಿಯಲಿ ಶ್ರಮ
 ಮಾಡ ಕಲಿತರು ಗಣಿತ ಲೆಕ್ಕವ
 ನೋಡ ಕಲಿತರು ಬಾಣ ಗದೆ ಚರ್ಮಾಸಿ ವಿದ್ಯೆಗಳ ||
 ಕೂಡುತರ್ಭಕರೊಡನೆ ಬೇಟೆಯ
 ನಾಡಕಲಿತರು ಸುರರಿಗಭಯವ
 ನೀಡ ಕಲಿತರು ಬೆಳೆವೃತ್ತಿದರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು

|| ೭೭ ||

ಧರಣಿಸತಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ನಾಲ್ಕನು
 ಹೊರೆವನೋಲರ್ಭಕರ ಸಲಹೆ
 ತ್ತಿರಲು ಸಿರಿಯರಸಂಗೆ ಸಂದುದು ವರುಷವಾರೇಳು ||
 ಹರಿಯ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತಂದಸು
 ರರನು ಭಂಗಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮವ
 ಧರಿಸಿ ಸುಖಿಯಹೆನೆನುತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಮುನಿ ಬಂದ

|| ೭೮ ||

ಬರಲು ನೃಪನಿದಿರೆದ್ದ ನತ್ಯಾ
ದರದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತ್ಯವೇನೆನೆ
ಧರಣಿಪತಿ ನಿನಗೆನ್ನದಿದ್ದದದೇನು ದಾನವರು ||
ಪರಿಭವಿಸಿದರು ಮುಖವನು
ದ್ವರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಡಲು ನಿನ್ನಯ
ತರುಣರಿಬ್ಬರ ಬೇಡಬಂದೆನು ಕಳುಹಬೇಕೆಂದ

|| ೭೯ ||

ಏಸಲೇ ನಾ ಬಂದು ಸತ್ರನ
ಮೊಸಲಳಿಯದ ಮೋಲು ನಡೆಸುವೆ
ನಾಸುರಾರಿಗಳಾರು ಬಾಲಕರಾರು ನಡೆಯೆನಲು ||
ಮೊಸೆಯಲಿ ನಗೆ ಮಿನುಗೆ ಮಕ್ಕಳು
ಸಾಸಿಗರು ನೀನರಿಯೆ ಕಳುಹಿಸು
ಬೇಸರವು ಭಯ ಬೇಡ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕಾವೆಂದ

|| ೮೦ ||

ಕಳುಹದಿರೆ ಮುನಿ ಮುನಿವ ಕಳುಹಲು
ಖಳರ ಸೆಣಸಿವರುಳಿಯರೀ ತೆರ
ದುಳಿವ ಕಾಣೆನು ಮುನಿಪ ಕೆಡಿಸಲು ಕೆಡುವೆ ನಾನೆನುತ- ||
ಎಲೆ ಮಗನೆ ಗುರುಮಠವನೈದುವು
ದುಳಿದ ಮಾತೇನವರು ಬೆಸಸಿದ
ತಲೆಯಲಾಂತಿಹುದೆಂದು ಕಳುಹುವೆನಂದುತನಕೆಂದ

|| ೮೧ ||

ಅರಸ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ರಾಮನು
ಹರಿ ಕಣಾ ಭೂಭಾರಕರ ಸಂ
ಹರಿ ಕಣಾ ಬಹುಮಾತೆ ನಿನ್ನಂತಾರು ಸುಕೃತಿಗಳು ||
ಮರುಳುತನಗಳ ಮಾಣು ಸುಖದಿಂ
ದಿರು ಕೃತಾರ್ಥನು ನೀನೆನುತ್ತಾ
ದರದಿ ಹರಸಿದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಹಿತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ

|| ೮೨ ||

ಗುರುವೆ ಬಳಲಿದೆ ಕುಳ್ಳಿರೆಂಬರು
ಮರದ ತಳದಲಿ ತಳಿರನಿಡುವರು
ಚರಣಯುಗಳವನೊತ್ತುವರು ಫಲ ಕಂದಮೂಲವನು ||
ವರಿಸಿಯೆಂಬರು ಕಾಲುಮೊಳೆವರು
ಹಿರಿದು ಪಲ್ಲವದಿಂದ ಬೀಸುವ
ಹರಿಯ ನಾಟಕ ಕಂಡು ಮುನಿವರ ಹಿಗ್ಗಿ ನಗುತಿಹನು

|| ೮೩ ||

ಮುನಿಗಳಾಶ್ರಮಗಳನು ಸೇರುತ
ವನದಿ ಗಿರಿಗುಹಗಳನು ತೋರುತ
ಮುನಿಪ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಘೋರಾರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
ದನುಜೆ ತಾಟಕಿ ಬಂದಳೆತ್ತಣ
ಮನುಜ ಗಂಧವಿದೇನು ಬಾಯ್ಬಿರ
ದಿನಿತು ತುತ್ತಿನುತಡ್ಡ ಗಟ್ಟಿದಳವಳು ಕೌಶಿಕನ

|| ೮೪ ||

ತೊಡು ಮಗನೆ ಬಿಡು ಸರಳ ರಕ್ತಸಿ
ಕೆಡಹು ಕೆಡಹೆನೆ ಹೆಣ್ಣು ಕಾಳಗ
ಸುಡಲಿ ಹೆಂಗುಸ ಕೊಲ್ಲಿ ತೋರೆನಗುರುವ ಭಟರೆನಲು ||
ಕೆಡಿಸದಿರು ಕಾರ್ಯವನು ಕ್ಷಣದಲಿ
ಹಿಡಿದು ನುಂಗುವಳಿಗ ನಮ್ಮನು
ಕೆಡಹು ಕೆಡಹಿದ ಬಳಿಕ ಮಾತುಂಟೆಂದ ನಾಮುನಿಪ

|| ೮೫ ||

ಆದಡೆಮಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ಹೊಲ್ಲಿಹ
ಅದುದಾಗಲಿ ಎನುತ ಕೆನ್ನೆಗೆ
ಸೇದಿಬಿಟ್ಟನು ಸರಳ ದನುಜೆಯ ಬೆನ್ನ ತಟ್ಟುಗಿಯೆ ||
ತೀದುದಾಕೆಯ ದೆನೆ ಮುನೀಂದ್ರರ
ಬಾಧೆಬಿಟ್ಟುದು ಬೀಳೆ ರಕ್ತಸಿ
ಮೇದಿನಿಗೆ ಫಣಿ ತಲೆಯ ಕೊಡಹಿದೊಡವನಿ ಕಂಪಿಸಿತು

|| ೮೬ ||

ಬಿಸಿಯ ನೆತ್ತರ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟನು
ಬಿಸಜಲೋಚನ ತೆರಳು ರಕ್ತಸಿ
ದೆಸೆಗೆ ಯೋಜನ ಹತ್ತರಳತೆಯ ಹಾಳುಮಾಡಿದಳು ||
ಉಸುರಲೇಕಿದನಿಂದು ಋಷಿಗಳ
ವಿಸರವೆಂದುದು ಹೆಂಗುಸೆಂಬರೆ
ಮಸಿಯ ಗಿರಿ ಕೈಕಾಲು ತಳೆದುದು ನೋಡು ನೋಡೆಂದು

|| ೮೭ ||

ಬಂದ ಸಿದ್ಧಾಶ್ರಮಕೆ ಮುನಿಪತಿ
ಗೆಂದರಿನ್ನಾ ವಿರಲು ಯಜ್ಞವ
ತಂದು ಸೂರೆಯ ಕೊಳ್ಳರಸುರರು ನಡೆಸಿ ನೀವೆನಲು ||
ಸಂದ ಮುನಿಜನದೊಡನೆ ಕೌಶಿಕ
ನಂದು ತೊಡಗಿದ ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮವ
ಮುಂದೆ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ನಿಂದರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು

|| ೮೮ ||

ಚರು ಸಮಿಧೆ ಕುಶಗಳನು ಬೇಳು
 ತ್ರಿರಲು ಪಲ್ಲವನಿಂದ ಶಿಖಿಯನು
 ಚರಿಸುತಿರ್ದನು ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಮರುತನಾ ಪರಿಮಳವ ದೆಸೆದೆಸೆ
 ಗಿರದೆ ಚಿಲ್ಲಲು ಬಾಯ ಹಬ್ಬವು
 ಬರಲಿ ಬರಲೆನುತಸುರರಾಳಿಯು ಗುಡುಗಿ ಮುತ್ತಿದುವು

|| ೮೯ ||

ಭೋರನಂಬರದಲ್ಲಿ ಬಂದುದು
 ವೀರ ಖಳಗರುವತ್ತು ಸಾವಿರ
 ಮಾರಿ ಬೆಸನಾದಂತೆ ನಾಲುಕು ದೆಸೆಯನಾವರಿಸಿ ||
 ಘೋರ ದನುಜರ ಕಂಡು ಮುನಿಗಳು
 ಸಾರಿ ಧಗಧಗನಂಜಿ ನಡುಗಲು
 ವೀರ ರಾಘವನಂಜಬೇಡೆನುತಭಯವನು ಕೊಟ್ಟು

|| ೯೦ ||

ಬೆದರದಿರಿ ಬೇಳುವುದ ಬಿಡದಿರಿ
 ಕುದಿದು ಮಂತ್ರವ ಮರೆಯದಿವ್ವುದು
 ಸದೆನೆನಸುರರನೀಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೆಡಹು ಕೆಡಹೆಂದ ||
 ಇವಿರೊಳಾನಿಹೆ ಹಿಂದೆ ನೀನಿರು
 ತ್ರಿದಶರಂಜದೆ ಹುತವನುಣ್ಣಲಿ
 ಕದನಕಾವಿಹೆವೇಕೆ ಕಳವಳ ಮಾಡಿ ಹೋಯೆಂದಾ

|| ೯೧ ||

ತಳವನೀವುತ ಧನುವ ಜೀವಡಿ
 ದಳವಿಯಲಿ ಕವಿಕವಿದು ದನುಜರ
 ತಲೆಯ ಹರಿಯಿಸುತಿರ್ದನುರುಳುತ್ತಿದ್ದದಸುರಾಘ ||
 ಕಲಿ ಸುಬಾಹು ಶರಾಸನವ ಪಿಡಿ
 ದಲಘುಮಹಿಮನನಿಸುತ ತರುಬಲು
 ಘಳಿಗೆ ಕಾದುತ ತರಿದುಬಿಸುಟನು ಖಳನ ಹಿಂದಲೆಯು

|| ೯೨ ||

ಇವನ ಕರುಳನು ತಿನ್ನುತ್ತಿನ್ನೆನು
 ತವಿರಳಾಪ್ತದಿ ಹರಿಯ ಮುಸುಕುತ
 ಕವಿದುದಸುರರು ಹೋಯಿತ್ಯೆ ಮುಖ ಹೋಯಿತ್ಯೆಯೆನುತ ||
 ಶಿವ ಶಿವಾ ರಘುನಾಥ ಕವಿ ಕವಿ
 ದವರ ಸವರುತ್ತಿದ್ದನಸುರರು
 ಸವಿದ ತುತ್ತಿದಿಗಳಿರದೆಂದಾ ಸೇನೆ ಬಯಲಾಯ್ತು

|| ೯೩ ||

ಅಳಲು ಮಿಗೆ ಮಾರೀಚ ತಾಪಸ
 ರೋಳಗೆ ಹಾರುವನಾಗಿ ಬೆರೆಯಲು
 ಎಲೆ ರಾಘವ ಕೆಡಹು ಕಪಟಿಯನೆನಲು ಮಿಟ್ಟೈಯಲಿ ||
 ಖಳನನೆಚ್ಚೊಡೆ ನೂರು ಯೋಜನ
 ದಳವಿಯಲಿ ಮಿಗೆ ಹಾರಿಬಿದ್ದನು
 ಉಳಿದ ಪಡೆಯನು ಸವರಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಲಿ ನಡೆಸಿದನು

|| ೯೪ ||

ಏಳು ದಿನದಲಿ ಮುಗಿದುದಾ ಮುಖ
 ಶಾಲೆ ದಕ್ಷಿಣಗೊಟ್ಟು ವಿಪ್ರರ
 ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಹರುಷ ಮಿಗೆ ಹರಸುತ್ತ ಬಾಲಕರ ||
 ಎೞಳಿಗಳಿಗಖಿಲಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯ
 ಸಾಲಿನರುಹಿದನೊಂದು ದಿವಸ ವಿ
 ಶಾಲಮತಿಗಳ ಕೊಂಡಹಲ್ಯಾಶ್ರಮಕೆ ನಡೆತಂದ

|| ೯೫ ||

ಶಿಲೆಯ ಮೇಲಾ ರಾಮಚರಣದ
 ತಳವನೂರಲು ನಡುಗಿ ಬೆವತುದು
 ಯೆಲೆಲೆ ಕಠಿಣವನುಳಿದು ನಾರೀರೂಪ ಕೈಕೊಳಲು ||
 ಎಲೆ ಮುನೀಶ್ವರ ಪೇಳು ಪೇಳಿನೆ
 ತಿಳುಹಿ ಪೂರ್ವಾಪರವ ರಾಮಗೆ
 ಬಳಕಹಲ್ಯಾದೇವಿಯರ್ತಿಯ ಸಲಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ

|| ೯೬ ||

ಸಂದುದೀ ಪರಿ ಹಲವು ದಿನ ರಘು
 ನಂದನರಿಗಾಮುನಿಯ ಮಠದಲಿ
 ಇಂದುಕುಲಜನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ಕೇಳಿ ಮುನಿನಾಥ ||
 ಯೆಂದನಾಶ್ಚರ್ಯವನು ತೋರುವೆ
 ಬಂದಿರಾದರೆಯೆನಲು ಬಿಜಮಾ
 ಡೆಂದು ಮುನಿಸನ ಕೂಡೆ ಹೊರವಂಟರು ಕುಮಾರಕರು

|| ೯೭ ||

ಇಂತು ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯೊಳು
 ಕಂತುಪಿತನಜಭೂಮಿಸಾಲನ
 ಸಂತತಿಯಲವತರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಬಾಲಕಾಂಡವನು ||
 ಸಂತತನೆ ಕೇಳ್ವವರ ಸಂತತಿ
 ಗಂತಕನ ಭಯವಿಲ್ಲದಂತಿರೆ
 ಮಂತ್ರಮೂರುತಿ ರಾಮ ಸಲಹುವ ನಿಹಸರಂಗಳನು

|| ೯೮ ||

ಕಿವಿಗೆ ಸೊಗಸಾಲಸ್ಯಭಂಜನ |
 ಸವಿದರಿಹಪರ ಸೌಖ್ಯಸಾಧನ
 ನವರಸಂಗಳ ಬೀಡು ಮುಕ್ತಿಯ ಮೂಲಭೂತವಿದು ||
 ಭವನಿವಾರಣ ಭಾವಮೋಹನ
 ಭುವನಭೂಷಣ ರಾಮ ಕಥೆಯಿದ
 ಕವಿಕುಲೋತ್ತಮ ಹೊಗಳಿದನು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿರಾಯ || ೯೯ ||

೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಸೀತೆಯನು ಪೃಥು ಶೀಲಗುಣವಿ
 ಖ್ಯಾತಿಯನು ಸಚರಾಚರಂಗಳ
 ಮಾತಿಯನು ಸಲಿ ವರಿಸಿ ಮಂಗಳ ಮಹಿಮನೊಪ್ಪಿದನು ||

ಪದ್ಯ || ಮಾರನೆಂಬ ನಿರಾಪರಾಧಿಯ
 ಬೇರುಗೊಲೆಯನೆ ಗೈದ ಲಜ್ಜೆಗೆ
 ನಾರಿ ಗಂಗೆಯ ತಿರದಿ ತೊಡೆಯಲಿ ಗೌರಿಯನು ತಾಳ್ ||
 ಕಾರಣದಿ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಬೇಡಲು
 ಸೇರಿ ತಾನಲ್ಲಿದು ಸಲಹುವ
 ಭೈರವೇಶ್ವರನಾಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂದೀ ಜಗತ್ರಯವ || ೧ ||

ಚಿನ್ನ ಭೂಮಿಯನುಳಿಸೆ ಕಂಡುದು
 ಹೊನ್ನ ಮಂದಸವಾ ಹಲಾಗ್ರದಿ
 ಕನ್ನೆಯದರೊಳಗಿರಲು ಭೂಷಿತೆಯಾಗಿ ಸಿರಿಯಂತೆ ||
 ಚಿನ್ನ ಸವ ಘನ ಶೀಲಿ ಗುಣಸಂ
 ಪನ್ನೆಯಾಗಿರೆ ಜನಕ ಕಂಡು
 ಸ್ವನ್ನ ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಸೀತೆಯ ತಂದನರಮನೆಗೆ || ೨ ||

ಕುರುಳ ಕೊಂಕಿನ ಹೆಣೆಯ ತಿಲಕದ
ತರಳ ನೋಟದ ವರ ಸುನಾಸದ
ಮೆರೆವ ರತುನಾವಳಿಯ ಬಿಂಬಾಧರ ಮಯೂಖವಲಿ ||
ಸ್ಫುರಿತ ಮೂಗುತಿ ಕರ್ಣ ಕಂಠಾ
ಭರಣ ಕಂಕಣ ಕಡಗ ಮುದ್ರಿಕೆ
ಕರದರಾಂಬುಜ ವಜ್ರ ಚಿಹ್ನೆಯಲೊಪ್ಪಿದಳು ದೇವಿ

|| ೩ ||

ಗುರುಪಯೋಧರ ಗೂಢನಾಭಿಯ
ಮೆರೆವ ನಳಿದೋಳುಗಳ ಬಾಸೆಯ
ಹರಿಯ ಮಧ್ಯದ ಪೃಥುನಿತಂಬದ ಕಳಭದೂರುಗಳ ||
ಶರಧಿಜಂಘೆಯ ಕಮಲಚರಣದ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಡು ಸಿರಿಯೆಂ
ದರಿತರಾರ್ಯರು ಹರಿಯ ಹೊದ್ದು ವಳೆಂದರವನಿಸಗೆ

|| ೪ ||

ಹರಿಯದೆಂತನಗಳಿಯನಹ ನಾ
ಹರಿಯನಾನೆಂತರಿವೆ ನೆನುತಿರೆ
ಕರೆಸುವುದು ಭೂನಾಥರೆಲ್ಲರ ನವರೊಳವತರಿಸಿ ||
ವರಿಸುವನು ಜಾನಕಿಯ ತಾನೆಂ
ದರುಹಿಕೊಡಲಾ ಮುನಿಗಳಾ ಕ್ಷಣ
ಬರೆಸಿ ರಾಯಸ ಚರರ ಕಳುಹಿದನೆಂಟು ದೆಸೆಗಳಿಗೆ

|| ೫ ||

ಭರದಲಟ್ಟಿದ ರಾಯಸಂಗಳ
ಧರಣಿಪಾಲರು ಕಂಡು ಬರುತಿರೆ
ಭರದಿ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿ ಮದುವೆಯ ನೋಡುವಕ್ಕರದಿ ||
ಹರ ವಿರಂಚಿ ಮಹೇಂದ್ರ ಪಾವಕ
ವರುಣ ವಾಯು ಕುಬೇರ ಶಶಿರವಿ
ಗುರು ಸಿತಾಸಿತರಿಳಿದರೈಯ್ಯು ಅವನಿಮಂಡಲಕೆ

|| ೬ ||

ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿ ಮುತ್ತಿನಾರತಿ
ತಳಿರ ತೋರಣ ಮಕರ ತೋರಣ
ಹೊಳೆವ ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯ ತೋರಣ ಮುಕುಟ ತೋರಣವು ||
ನಳಿನಮುಖಿಯರ ಗಾನ ಗಮಕದ
ಮೊಳಗುತಿಹ ವಾದ್ಯಂಗಳ ಧ್ವನಿ
ಗಲಲಿದಿರ್ಗೊಳುತವನಿಸತಿಗಳನರಸ ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೭ ||

ತೊಲತೊಲಗು ನೆಲಮಗಳ ರೂಪಿನ
 ಕಲಿ ಮನೋಭನ ಬಂದ ಬಂದನು
 ಚೆಲುವಿಕೆಯ ಕರಡೆಗೆಯ ಮೊತ್ತ ಗಳೆಲೆ ಸಾರೆಂಬ ||
 ಬಲುಮೊಲೆಗಳೊಳಹುಗಳ ಕಾಮಿನಿ
 ನಿಲುಕುನೋಟದ ಮುದ್ದುಮೊಗದಲಿ
 ಹೊಳೆವ ರತುನಾವಳಿಯ ರಮಣಿಯರಂಗನೆಯ ಕೂಡೆ

|| ೧೩ ||

ರನ್ನದಂದಣದಿಂದ ಸಭೆಯನು
 ಕನ್ನೆಯರ ಕುಲದೈವವೈದಲು
 ತನ್ನ ನೋಡಿದಳೆನ್ನನೋಡಿದಳೆನುತ ಧರಣಿಪರು ||
 ಮನ್ನಿಸುತ ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಜ ಸಂ
 ಪನ್ನತಿಗಳನು ಪಸರಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಕನ್ನೆಗಳು ಕರಪುಟದ ಚನ್ನೆಯರೆಂದರವನಿಜೆಗೆ

|| ೧೪ ||

ಸ್ಫುರಿತ ತಾರಾವಳಿಯ ಮಧ್ಯದಿ
 ಮೆರೆವ ರಾಕಾರಮಣನಂತಿರೆ
 ಸರಸಜಾಸನ ಸುರಮುನೀಂದ್ರರ ಸಭೆಯೊಳರೆ ಕಂಡು ||
 ಧರಣಿಸುತ ನೋಡಕ್ಕ ನಿನ್ನಯ
 ಸಿರಿಗೆ ಮುದಿಹಾರುವನು ಬಂದನು
 ಪರಿಣಯದ ಮನವಾಯ್ತುಲಾ ನರೆಗಡ್ಡದವಗೆನುತ

|| ೧೫ ||

ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರಮರಪತಿಯನು
 ಸಿರಿಯ ಸಿತಗನ ಸುರರ ಮಧ್ಯದಿ
 ಅರಳಿದಬ್ಜಾಕರದವೊಲು ಮೆರೆವಕ್ಷಿ ಅಕ್ಷಯನ ||
 ಸರಿಯ ನಿನಗವ ಜೂರ ತೆಗೆ ನಿಂ
 ನಿರವ ನೋಡಲು ಸಾಸಿರಾಲಿಯ
 ಧರಿಸಿದನೊ ಬಣ್ಣ ಸುಮೋಡಳವೇ ನಿನ್ನ ಸೌಭಾಗ್ಯ

|| ೧೬ ||

ಇತ್ತ ನೋಡೌ ಸೀತೆ ಶಂಕರ
 ನುತ್ತಮಾಂಗವ ನೇರಿದಬ್ಜನ
 ಮತ್ತೆ ಬಿಡನಿವ ನೀಚ ಗಮನವ ಸಿರಿಯ ಸೋದರನ ||
 ಹೊತ್ತವನ ಬಡತನವು ಹೋಗದು
 ನಿತ್ಯವೀತಗೆ ವಾಂಡು ವಿರಹದ
 ಬಿತ್ತು ಹಲಬರು ಹೆಂಡಿರಾಯಿತು ಏಳು ನಡೆಯೆನಲು

|| ೧೭ ||

ಕಾರಣಾಂತರ ಕೋಪತಾಪವು
ಸೇರಲವನತ್ಯುಗ್ರನೆಂಬರು
ಕಾರ್ಯಕಾರಣವಿಲ್ಲದಿವನುರಿವುತ್ತುಲಿಹನೆನಲು ||
ಕ್ರೂರತತಿಗುಣ ನಯದಿ ಬೋಧಿಸೆ
ನೈರಣೆಯ ಕೈಕೊಂಬ ನೀತನು
ಸಾರಿದರನುಳುಹುವನು ಗುಣನಯದಿಂದ ಬೋಧಿಸಲು

|| ೧೮ ||

ಮರಳಿ ಕಂಡರು ದಿವಸಮಣಿಯನು
ತಿರುಗಿ ತಟತಟ ತಾಗುತಿಪ್ಪನು
ಕಿರಣ ಖರಕರ ತೀವ್ರ ತಾಳುವೊಡರಿದು ಜಾನಕಿಯೆ ||
ನರಕದೊಡೆಯನ ಕಂಡರೀತನ
ಸಿರಿಯದೇನದು ಹಲವು ರೋಗದ
ನೆರವಿ ಮನೆಯೊಳಗಿರಲು ಬದುಕುವರಾರು ಸಾಕೆನಲು

|| ೧೯ ||

ಗುರುವ ಬಿಡುವನು ಲಘುವ ಹಿಡಿವನು
ಖರೆಯ ಮೊಳಹೊರಗಿಲ್ಲ ವೀತಗೆ
ಹರುಷಸುಖವನಗೆಂತು ವಾತವ ಹೊದ್ದಿದವರಿಗೆ ||
ಸರಸಿಯನು ವಿರಸಿಯನು ಮಾಡುವ
ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವ ಮುಟ್ಟು ಹಾರುವ
ಮರುತನ್ನೈ ತೆಗೆ ಭ್ರಮಣ ಹಿಡಿದಿಹುದಿವಗಸಾರತವು

|| ೨೦ ||

ಪರರ ಮನೆಯಲಿ ಯಕ್ಷ ಕೃಪಣನು
ಭರದ ನವನಿಧಿಯಿದ್ದು ಫಲವೇಂ
ವರುಣ ಹಾವಸೆಮೈಯ್ಯ ಹೆಡಸುಗು ಮತ್ತೆ ಜಲವಾಸಿ ||
ನಿರುತಿ ರಾಕ್ಷಸ ಮತ್ತೆ ಹೆಳವನು
ನರನುವಾಹನವಂಗ ವಿಕಲನು
ತರುಣಿ ಸೀತೆಗೆ ಸದೃಶಿವರಲ್ಲಿಂದರಬಲೆಯರು

|| ೨೧ ||

ಹರನ ನೋಡುತ ತಮ್ಮೊಳೆಂದರು
ನರ ಕಪಾಲವ ಹಿಡಿದು ತಿರಿವನು
ವರ ವಿಭೂಷಣವಸ್ಥಿ ಭಸಿತದರಾಶಿ ಭಂಡಾರ ||
ಕರಿಯ ಚರ್ಮವು ಹೊದೆವ ಹೆಚ್ಚಡ
ಮರುಳು ತಂಡಗಳಾಪ್ತ ಸೈನ್ಯವು
ನಿರುತ ಚಾವಡಿ ರುದ್ರಭೂಮಿಯು ಚೆಲುವು ಖರಹಸನ

|| ೨೨ ||

ಗಿರಿಶ ಸುಷ್ಕೇಮದಲಿನಡೆವನ
 ಗರಳವುಂಡನು ಮಾನವುಳ್ಳವ
 ಗಿರಿಸುತೆಯು ಬೇಡಿದುದ ಕೊಟ್ಟನು ಸಲೆ ನಿರಾಮಯನು ||
 ಧರೆಯೊಳ್ಳಿಲ್ಲರು ಶೂಲಿಯೆಂಬರು
 ಹಿರಿಯತನ ಘನಕಾಯ ಭಕ್ತರ
 ಹೊರವನನು ದಿಟತಪ್ಪುದುರುಹಿದ ಮೂರು ಪುರಗಳನು

|| ೨೩ ||

ಕುಲವ ಕೇಳುವೊಡಭವನೆಂಬರು
 ಚೆಲುವತನ ಘನವೈದು ತಲೆಗಳು
 ಪುಲಿಯ ತೊಗಲುಟ್ಟವ ದಿಗಂಬರನೆನೆಸಿಕೊಂಡವನು ||
 ಹಳೆಯ ವೃಷಭನು ಪಾತ್ರವೀತಗೆ
 ತಲೆಯಕಂಗಳ ಕಿಚ್ಚಿನುಬೈಗೆ
 ನಿಲುವರಾರಿದಿರಲ್ಲಿ ಕೂಡದು ವಾಮಲೋಚನೆಯೆ

|| ೨೪ ||

ಮಣಿ ಕಡಗ ಕುಂಡಲದ ಹಾರದ
 ಫಣಿವಿಷೋದ್ಭವ ಕಾಳಕೂಟವು
 ಉಣಲುಡಲು ತನಗಿಲ್ಲ ಸತಿಯರ ತೋಟಿ ಖರ ಬಿರಿಸು ||
 ಗಣಪನೇ ಮೊರಗಿವಿಯ ಸುಂಡಿಲ
 ಫಣಿಯ ಬಿಗುಹಿನ ಹರಿವ ಬಸುರಿನ
 ಗಣನೆಗೊಂಬವರಾರದಾವುದು ಎಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವು

|| ೨೫ ||

ಹಲವು ಮುಖದವನಾ ಶಿಖಿಧ್ವಜ
 ಕುಲಯುತರ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣೆವು
 ಬಲಯುತರನೊಡ್ಡಿಸಲು ಕೋದಂಡದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲಿ ||
 ಚೆಲುವರಹರಹರವರು ನೋಬ್ಬರೆ
 ನೆಲಮಗಳಿಗಿವರೆಷ್ಟರವದಿರು
 ಹುಲು ನೃಪಾಲರನೆಣಿಸಿಕೊಂಃಳ ಜಾನಕೀದೇವಿ

|| ೨೬ ||

ಇತ್ತಲೊಬ್ಬನ ನೋಡು ಜಾನಕಿ
 ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನೊಬ್ಬ ಹೊತ್ತಿಹ
 ಹತ್ತೆರಡು ನಿಡುದೋಳ ಧರಿಸಿಹ ಜೋಹದಂದಲಿ ||
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಬಹು ಜನಸಮೂಹಕ್ಕೆ
 ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ ಮಾರಬಂದನು
 ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಯಂತೆ ರಾವಣನಿರವ ತೋರಿಗರು

|| ೨೭ ||

ಡಂಗುರವ ಸಾರಿದರು ಸಭೆಯೊಳ
ನಂಗವೈರಿಯ ಧನುವನೇರಿಸೆ
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಿ ಸೀತೆಯನು ತಾನೀವೆನಾತಂಗೆ ||
ಅಂಗವಿದು ನೃಪರೇ ಸ್ವಯಂವರ
ಭಂಗವಿರಹಿತರೇಳಿಯೆನೆ ಖಳ
ಪುಂಗವನು ತಾನೆದ್ದನೆಡಬಲದವರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ

|| ೨೮ ||

ಹಿಂದು ಮುಂದಾರವರ ನೋಡದೆ
ಗೊಂದಣದ ತಲೆ ತೋಳ ಬಲದಲಿ
ಇಂದುಮೌಳಿಯ ಧನುವತಾ ಮುನ್ನೆದ್ದು ನೆಗಜುವೆನು ||
ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಮದುವೆಯೆಹೆ ನಾ
ನಂದಗಡಿಸುವೆ ಭಂಡರಾಗಲಿ
ಬಂದ ನೃಪತಿಗಳೆನುತ ಧನುವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಖಳ ಬಂದ

|| ೨೯ ||

ಕಿತ್ತು ರಜತಾಚಲವ ಹೊತ್ತವ
ಗೆತ್ತಲರಿದೇ ಧನುವನೆನುತವೆ
ಸತ್ವದಳತೆಯ ನೋಡದೆಡಗೈಗಳಲಿ ತುಡುಕಿದನು ||
ಒತ್ತಿ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಮರಿವುಗ್ಗಡಿ
ಸುತ್ತ ಹೊರಳಿದ ಬೆವರಿ ಚರಣವ
ನೊತ್ತಿ ಮೆಟ್ಟಿದ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನಿಕ್ಕಿ ನೆಗಹಿದನು

|| ೩೦ ||

ವರಿಸುವರೆಡಗೈಯ್ಯಲಾಂತರೆ
ಜಾರಿದುದು ತಳದಲ್ಲಿ ಕೈಗಳ
ನೂರಿಬದ್ದನು ನೆರೆದ ಸಭೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತಿರಲು ||
ಡೋರಿವೋದುವು ತೋಳು ನೆತ್ತರ
ಕಾರಿ ರಾವಣ ಗಂಡುಗೆಟ್ಟನು
ದೂರಲೇತಕೆ ವೀರ ಹೊರಳಿದ ಕಣ್ಣು ಹೊರಹಾಯೆ

|| ೩೧ ||

ಎಲೆಲೆ ಶಕ್ಪರಿ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕೇ
ಳೆಲೆಲೆ ದೇವಾಂತಕ ನರಾಂತಕ
ಯೆಲೆಲೆ ಹಾಹಾ ಪಾಸಿಯೇಳೆಲೆ ಎದ್ದು ಮಗುಚೆನುತ ||
ಕುಲ ವಿದೂಷಕನೇತಕೆದ್ದನೊ
ಎಲೆಲೆ ಬಾಬಾ ಕೆಟ್ಟವೆನುತವೆ
ಕುಲುಲುಗುಟ್ಟುತ ಮೊಟೆ ಕೆಡಹಿದರಥಟರಾ ಧನುವಾ

|| ೩೨ ||

ನೆತ್ತರಲ್ಲಿವ ತೊಳೆದು ಕಂಗಳ
ನೊತ್ತುತ್ತಿದ್ವರು ದನುಜರುದಕದಿ
ಸುತ್ತ ಸೂಸುವ ಕರುಳ ಹಿಡಿದೊಳಗೊತ್ತಿ ಸಂತವಿಸೆ ||
ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ ನಾಚುತ
ಹತ್ತಿ ಪೀಠವ ಸಾರಿ ಕುಳಿತನು
ಮೃತ್ಯು ಸುಹರಿಸಿತ್ತು ಬದುಕಿದೆನೊಮ್ಮೆ ಮಿಳನನಲು

|| ೩೩ ||

ಕುತ್ತಿಕೊಂಡಳಲುತ್ತಲಿದ್ವನು
ಚಿತ್ತದೊಳಗಣ ದುಗುಡದಲ್ಲಿ
ಮರ್ತ್ಯರಾಯರದೆಲ್ಲಿ ರಾವಣ ನೊಂದ ಧನುವೆಲ್ಲಿ ||
ಎತ್ತ ನಮಗೀ ಘಸಣಿ ಸಾಕಾ
ಮತ್ತಕಾತಿನಿ ಹರಿಗೆವೋಗಲಿ
ತುತ್ತು ಸವಿ ಗಡ ಬಾಯ್ಗೆ ಹೋಗದು ನಮಗೆ ಸಾಕೆನುತ

|| ೩೪ ||

ಚಂದ್ರ ಸೂರಿಯರಂತೆ ಬೆಳಗುವ
ನಂದಿವಾಹನ ಧನಪರಂದದಿ
ಮುಂದೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಾತನ ಬಳಿಯಲೈತರಲು ||
ಗೊಂದಣದಿ ಕುಳ್ಳಿದ್ವ ರಾಯರ
ಮಂದಿ ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ಚೆಲುವಿಕೆ
ಗಂದಗೆಟ್ಟರು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸಿತು

|| ೩೫ ||

ಬಂದು ಕೌಶಿಕ ಮುನಿಯ ಚರಣ
ದ್ವಂದಲಿ ಪೊಡವಟ್ಟು ಜನಕನು
ಸಂದು ಪರಮಾನಂದ ಪುಳಕಿತನಾಗೆ ನೃಪನೊಡನೆ ||
ಮುಂದೆ ರಾವಣನೆರಗದಿದ್ದನು
ವೃಂದತಲೆಗಳ ಬಲುಹಿನಿಂ ಮುನಿ
ವಂದ್ಯ ಕಂಡನು ಮುಳಿದು ಚರಣದಲೊತ್ತಿದನು ಧರೆಯು

|| ೩೬ ||

ಎರಗಿದುದು ಮಣಿಪೀಠ ರಕ್ತಸ
ನೊರಗಿ ಕೆಡೆವಂದದಲಿ ಬಿದ್ದನು
ಮರೆವಿಡಿದು ದಿವಿಜಾಳಿ ನಗುತಿರೆ ಮನದ ಹರುಷದಲಿ ||
ಕರಿ ಮನದ ರಾವಣನು ಚಂದವ
ಮೆರೆದು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಮುನಿಸತಿ
ಗೆರಗಿದನು ಶರಣೆನುತ ಹಳುಗಾದಂತೆ ಕುಳ್ಳಿದ್ವ

|| ೩೭ ||

ಅವಿರಳದ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಬೆಳಗುವ
 ರವಿಶಾಂಕರೊ ಹೇಳು ಮುನಿವರ
 ಭುವನಮೋಹನರೂಪ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಂತರಾರೆನಲು ||
 ಭುವನಪತಿ ದಶರಥನ ಸುತರೆನೆ
 ತವಕದಲಿ ಸಂತೋಷದುಬ್ಬಿಂ
 ದಿವರು ಧನುವೆತ್ತಿದರೆ ನಾ ಕೃತಕೃತ್ಯನಹೆನೆಂದ

|| ೩೮ ||

ಚೆಲುವಿರಲು ಸಿರಿಯಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯದ
 ಬಲುಮೆಯಳ್ಳರೆ ರೂಪ ಭಾಗ್ಯವು
 ನೆಲಸಿತಾದರೆ ಕುಲವು ಕೂಡದು ಕುಲಿಗೆ ಬಲವಿಲ್ಲ ||
 ಚೆಲುವು ಕುಲ ಸಿರಿ ವಿದ್ಯವಿದರಲಿ
 ಸುಲಭರಾದರೆ ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿಸು
 ಬಲುಹ ತೋರಲಿ ಮುನಿಪ ಸೀತೆಯನಿತ್ತಿ ನಾನೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಎನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆದ್ದ ಬೇಗದಿ
 ಮುನಿಯ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿ ನೇಮವ
 ನೆನಗೆ ಕೊಡಿ ನಾ ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತುವೆ ನೇರಿಸುವೆನಿರದೆ ||
 ಜನಪ ರಾಘವ ಮದುವೆಯಾಗಲಿ
 ಯೆನಲು ಹೋ ಮಾಣ್ಡಂಥವಲ್ಲಿದು
 ಅನುಜ ಸೈರಿಸು ರಾಮನೇಳಲಿಯೆಂದ ಮುನಿವಂದ್ಯ

|| ೪೦ ||

ನುಡಿಯೆ ತಡ ವಾರಾಮನೆದ್ದನು
 ಜಡೆಯ ಜೀಯ್ಯನ ಚರಣಕೆರಗುತ
 ಕಡಗ ಕಂಕಣಗಳನು ಸೇರಿಸಿ ಸೆರಗನಳವಡಿಸಿ ||
 ಸಡಗರದಲೈತರಲು ನೋಡುವ
 ಮೊಡವಿಪತಿಗಳಳ ಬೆರಗುಮೂಗಿನ
 ಕುಡಿತಿಕ್ಕಂಗಳ ಕುಡಿಗಳೈದಿತು ಕಳಭಗಮನೆಯರ

|| ೪೧ ||

ಧರಣಿ ಬೆನ್ನನು ಬಲಿದು ಧರಿಸೌ
 ಉರಗ ನಡುನೆತ್ತಿಯಲಿ ಹೊತ್ತಿರು
 ಲರರೆ ಕೂರುಮ ಕುಪ್ಪಳಿಸದಿರು ಬೆನ್ನ ಬಲಿದಿಹುದು ||
 ಕರಿಗಳಿರ ನೀವೆಂಟು ದಿಕ್ಕಿನ
 ಧರೆಯ ಭಾರವ ಬಗೆದು ತಾಳ್ವುದು
 ತರಣಕುಲಪತಿ ಧನುವನೆತ್ತುವನೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೪೨ ||

ಹರಿಯ ನೋಡಿರೇಳು ವರುಷವು
ಹಿರಿದು ಮನದಂಗವಣೆಯಚ್ಚರಿ
ಹೊರಳಿ ರಾವಣಗಂಡುಗೆಟ್ಟನು ಇವನ ಪಾಡೇನು ||
ಅರಿದರಿದು ತೆಗೆವವನ ಧೀರವು
ಹಿರಿದು ನೋಡಿನಲಿಖ ದೇವರ
ನೆರವಿ ಭಾಸೆನೆ ಮುನಿವರೇಣ್ಯನು ಹಾರಯಿಸುತ್ತಿರಲು

|| ೪೩ ||

ಸುತ್ತ ಗಜ ದಶಕೋಟಿಯೆಳೆದಾ
ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಧುನುವನಿವ ತಾ
ನೆತ್ತುವನು ಗಡ ನೋಡುನೋಡಿನುತಖಿಳ ಜನನಿವಹ ||
ಅರ್ತಿಯಲಿ ನೆರೆನೋಡುತಿರ್ದುದು
ಸುತ್ತ ಕಂಚುಕಿ ನಿಕರ ತೊಲಗಿಸೆ
ಚಿತ್ತಜಾತನ ತಾತ ಕಾತರವಿಲ್ಲದೈತಂದ

|| ೪೪ ||

ಭವನ ಧನವೆತ್ತಿದರೆ ಧರಣಿಜೆ
ಗಿವನು ಪಾಸಟಿಯಪ್ಪನಪ್ಪನು
ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲನು ಬಲುಕ ಭದ್ರಾಕಾರನಿವನೆನುತ ||
ತವತವಗೆ ಜನವಾಲಿಸುತ್ತಾ
ರವಿಕುಲೇಶನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರ
ಲವನಿಜೆಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊಸತಕ ಸ್ನೇಹವಂಕುರಿಸೆ

|| ೪೫ ||

ತುಡುಕು ನಗೆಗಳ ನಡೆದ ಲಾಲಿಸಿ
ಬೆಡಗಿನಿಂದೆಡಗೈಯ ನೀಡುತ
ಮೃಡನ ಮನದಲಿ ನೆನೆದು ನೇವರಿಸಿದನು ಚಾರಿಗಳ ||
ಕೊಡಲಿ ಹಿಡಿದನ ಕೈಯ ಕಡುಹಿಂ
ದಡಿಯಲದ್ದಿದ ಭೂಪವಂಶವ
ಹಿಡಿದು ನೆಗಹುವವೋಲು ರಾಘವ ಬಿಲ್ಲ ನೆಗಹಿದನು

|| ೪೬ ||

ಹಾಯೆನುತ ಭುಜಹೊಯ್ದು ಹೋ ಮರು
ಮಾಯೆನುತಮರಾಳಿಯಾಲಿಸೆ
ರಾಯಕುಲ ಮಾತಾಂಡ ಕೊಡಹಿದ ನಿಜದ ಗವಸಣಿಯ ||
ನೋಯದೇರಿಸಿ ತಿರುವ ಮಿಗೆ ಪೂ
ರಾಯದಲಿ ಹದವರಿತು ತೆಗೆವುತ
ತಾಯ ಹೊಯ್ದನ ಹವ್ಯ ಮುರಿದಂತುಡಿದು ಘಣ್ಣೆನಲು

|| ೪೭ ||

ಚೀರಲಹಿಸತಿ ಜಡಿದು ತಲೆಗಳ

ಕಾರೆ ನೆತ್ತರ ದಿಗ್ಗಜಂಗಳು

ಹಾರಿ ಬೀಳಲು ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ ಸಭೆ ಬೆದರೆ ||

ಮೂರುಜಗ ರಾಮನಲು ಸುರತತಿ

ಕೂರಡಲು ಬಿಲ್ಲುಡಿದ ರಘುಸಕೆ

ಭೇರಿ ದುಂದುಭಿ ಶಂಖ ಹಳೆಗಳೆಸೆದುವಾ ಕ್ಷಣಕೆ

|| ೪೮ ||

ಸುರಿದರರಳಿನ ಮಳೆಯ ದೇವರು

ಹುರುಷದಿಂ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ ಕುಣಿದರು

ಸರನು ಸಂತಸ ಹೆಬ್ಬೆತ್ತೆಲ್ಲರ ಮನಮುಖೋಕ್ತಿಯಲಿ ||

ತರುಣಿಯರ ಮೇಳದಲಿ ಬಂದಳು

ಧರಣಿಸುತೆ ನವಪುಷ್ಪದಾಮವ

ಹರಿಯ ಕಂಠದಲಿಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಮಹಿಮನೊಪ್ಪಿದನು

|| ೪೯ ||

ನಾಕಿಗಳು ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರಲಾ

ಲೋಕಪಾಲರು ತುಷ್ಟಿವಡೆದರು

ನಾಕರಿವು ದಶಕಂಠ ತೆರಳಿದ ತನ್ನ ಪಡೆಸಹಿತ ||

ಲೋಕವರಿಯಲು ಜನಕನೆಲ್ಲರ

ಸಾಕುಸಾಕೆಂದೆನಿಸಿಬಿಟ್ಟನು

ಮೂಕರಂತಿರೆ ಮುಸುಕಿ ಕಡುಮಾನಿಗಳು ತೆರಳಿದರು

|| ೫೦ ||

ಹೊಡೆದವಗಣಿತ ಭೇರಿ ನಿಸಲ್ಲ

ಗುಡಿಗಳೆಸೆದುವು ಪುರದಲಾಕ್ಷಣ

ನುಡಿಯ ಬಲ್ಲರಯೋಧಿಗೈದಿದರರಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||

ಪಿಡಿದ ಕುಂಚದ ಕೈಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ

ಯುಡಿಯ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಚಾರರು

ನಡೆದರಾ ಹರಿಕಾರರಮಮಾ ಬಿಟ್ಟ ಸೂತಿಯಲಿ

|| ೫೧ ||

ಕಲಿಗಳಗ್ಗದ ಕೇರಿಕೇರಿಯ

ಬಲುಹಿನಲಿ ಕೈಸೂರೆಗೊಳುತವೆ

ಸುಲಿದು ಬೀಯ್ಯಗರಮ್ಮನಾಣಿಯನುತ್ತು ಹರಿತರಲು ||

ತಿಳಿದು ಕಲಕಲವಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ

ವೊಲಿದು ಹಣೆಯಲಿ ಪಲ್ಲಿ ಕರೆದುದು

ಕೊಳಲಿ ಸೂರೆಯನವರು ದಣೆವಂತೆಂದನಾ ಭೂಪ

|| ೫೨ ||

ಹೇಳಿ ಕಾರ್ಯವನೆನಲು ದಶರಥ
ಹೇಳಲೇನದ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸು
ಕೇಳು ಬೀಯ್ಯಗನಾದ ಜನಕನು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೇನು ||
ಪಾಳೆಯವ ನೀನಿರುಗೊಳ್ಳೆನೆ
ಹೇಳಿದನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸೇನೆಯು
ಸಾಲಪಲ್ಲಕಿ ಕೋಟಿ ಸಹಿತವೆ ಬಂದಗರಮನೆಗೆ

|| ೨೩ ||

ಹಿರಿದು ಶಿಷ್ಟರ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾ
ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮುದ್ರೆಯೋಲೆಯು
ಕರಣಿಕರು ತೆಗೆಮೋದೆ ಆಲಿಸುತ್ತಿದನೊಸಗೆಗಳ ||
ಹರನ ಚಾಪವ ಗೆಲಿದ ನಿಮ್ಮಯ
ಹಿರಿಯ ಮಗ ಗುರುವಾರ ಲಗ್ನವು
ಪರಿಜನಂಗಳ ಸಹಿತ ಉಂಗುರವಿರಿಸಲೈತಹುದು

|| ೨೪ ||

ಉಡುಗೆ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲರಿಗೆ ಭೂಪತಿ
ನಡೆದುದೇ ಮುನಿಯಾಗವೆಂದೊಡೆ
ಕೆಡಹಿದನು ತಾಟಕಿಯ ಗೆಲಿದ ಸುಬಾಹುಯೆಂಬವನ ||
ಕೆಡದಹಲೈಯನೆತ್ತಿ ಕಡಲಲಿ
ಕೆಡಹಿದನು ಮಾರೀಚನೆಂಬನ
ಮೃಡನ ಚಾಪವ ಮುರಿದ ಬಳಿಕವಧಾರು ಚಿತ್ತೈಸು

|| ೨೫ ||

ಪುರದೊಳಗೆ ಡಂಗುರವ ಸಾರಿಸಿ
ತುರಗ ಕರಿರಥ ಪಾಯದಳವನು
ನೆರೆಹಿ ಸೀತೆಯ ದಿಬ್ಬಣಕೆ ಹೊರವಂಟನವನಿಪನು ||
ನೆರೆದ ಜಲ್ಲರಿ ಚಮರಿ ಸೀಗುರಿ
ಯರಸುಗಳ ತಿಂಥಿಣಿಯಲಂದಣ
ವೆರಸಿ ಕೋಟಿಗಳಿಂದ ಮಿಥಿಲಾಪುರವನ್ನೈದಿದನು

|| ೨೬ ||

ಶರಧಿಯೆರಡೊಂದಾದ ತೆರದಲಿ
ತರಣಿ ಶಶಿಕುಲರಪ್ಪಿ ಕುಶಲವ
ಹಿರಿದು ಕೇಳುತ ಕೊಡಿಸಿದನು ಬೀಡಾರವೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
ಕರಿಘಟಾಳಿಗೆ ತುರಗ ಪಂಕ್ತಿಗೆ
ಅರಸು ಮನ್ನೆಯ ಮಂತ್ರಿ ವರ್ಗಕೆ
ಧರಣಿಯವರರಿಗೊಂದು ದೆಸೆ ಬಳಿಕಾಯ್ತು ಮುಹೂರ್ತ

|| ೨೭ ||

ತರತರದ ಶೃಂಗಾರತೋರಣ
 ಸುರುಚಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ
 ವಿರಚಿತಾಮಳ ಚಿತ್ರಭಿತ್ತಿಯ ಮದುವೆ ಮಂಟಪದ ||
 ಕರೆಯದೆಲೆ ಜನ ತವತವಗಲಂ
 ಕರಿಸಿ ಮದುವೆಯ ನೋಡಲೆನುತವೆ
 ನೆರೆದರವರಿವರೆನ್ನದೆಲ್ಲರು ಮನದ ಮುದ ಸಹಿತ

|| ೫೮ ||

ಹರಿಗೆ ಧರಣಿಜೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗಾ
 ತರುಣಿಯೂರ್ನಿಳೆ ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬಳ
 ಭರತದೇವಗೆ ಶತ್ರುಹದನನಿಗಿತ್ತು ಮಾಲಿನಿಯ ||
 ಅರಸ ಧಾರೆಯನೆರೆಯೆ ಭೂ
 ಸುರ ನೆರವಿ ದಾನಂಗಳಲಿ ದಣಿದುದು
 ಪರಿಣಯಂಗಳ ಹೋಮ ಮುಗಿದುದು ಹಸಿಗೆ ಹರಿ ಬಂದ

|| ೫೯ ||

ಗೌಳ ರಾಯನು ಹರಿಗೆ ಕೈಕೊಡೆ
 ಚೋಳ ನೃಪ ನೆಲನುಗ್ಗಡಿಸುತಿರೆ
 ಸಾಲ ಸತ್ತಿಗೆಗಳನು ಹಮ್ಮಾರಾಧಿಪತಿ ಹಿಡಿಯೆ ||
 ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಳ
 ಸೂಳವಿಸಿದವನಂತ ರಾಯರ
 ಮೌಳಿ ಮಣಿಗಣಬಚಿತ ಪಾದಪಯೋಜವೊಪ್ಪಿದುದು

|| ೬೦ ||

ಎಡೆಯರಿತು ಭೋಜನದ ಶಾಲೆಗೆ
 ನಡೆದು ಬಂದನು ಭೂಪ ಬೀಯಗ
 ರೊಡನೆ ಹಂತಿಯವೆಂಟಣಿಸಿದರು ರತುನಗದ್ವಗೆಯ ||
 ಗಡಣದಡ್ಡಣಿಗೆಗಳ ಮೇಲಕೆ
 ಮಡಗಿ ಚಿನ್ನದ ಹರಿಯಣಂಗಳ
 ಕಡೆಯ ಬೆಳಗುವ ರತುನ ದೀವಿಗೆ ಗಿಂಡಿಗಳು ಎಸೆಯೆ

|| ೬೧ ||

ಉಡುಗಣೇಶ್ವರ ಜಿಗುಳಿ ಮತ್ತಿಂ
 ಗಡಲ ಸೇರಲು ಕಂಡು ಪುನರಸಿ
 ಹಿಡಿದು ನೆಗಹುವವೋಲು ಸಟ್ಟುಗದಲ್ಲಿ ವೊಗೆವೊಗೆದು ||
 ನಡೆನುಡಿಯಲತಿ ಜಾಣೆಯಹ ಕ
 ನ್ನಡದ ಕಾಂತೆಯರು ಪಾಯಸವ
 ಭಡಿಸಿದರು ನೋಟಕರ ಕಣುಮನದಣಿಯೆ ಭೂಪರಿಗೆ

|| ೬೨ ||

ಮೆಲುವ ಭೂಪರ ಮನಕೆ ಹೊಸ ಜ
 ಕ್ಕುಲಿತೆ ಹುಟ್ಟಲು ಬಾಯ ಹಬ್ಬವು
 ಹೊಳಕಲವ್ಯುತವಿದೆಂಬ ಹಾಲುಂಡೆಗಳನೋರಣದಿ ||
 ತೆಲುಗ ನಾರಿಯರೈದೆ ಬಡಿಸಿತು
 ಕೆಲಕೆ ತಾಳೆಯ ತಳಿರವೊಟ್ಟೆಲು
 ಕಲರವಂಗೈವಂತೆ ಪರಮಾನ್ನವನು ಭುಜಿಸಿದರು

|| ೬೩ ||

ಎಣಿಸಲತಿಸವಿಯೆಂಬ ವರ ಗವ
 ಸಣಿಗೆ ತೆಗೆದಂತಪ್ಪ ಸುಖಿ ಹೂ
 ರಣದ ಸೌಗಂಧಗಳಿಂದೆಣ್ಣಿಸೆಯು ಪರಿಮಳಿಸೆ ||
 ಉಣಲು ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವದೊಂದೇ
 ಚಣದೊಳಗೆ ಕೊಡುತಿರ್ತುದೆನೆ ಹೊ
 ಯ್ಸಣದ ನಾರೀವೃಂದ ಹೂರಿಗೆಗಳನು ಬಡಿಸಿದುದು

|| ೬೪ ||

ಸರಗಳಿಗೆ ಹರಿಯಾಣ ಮಧ್ಯದಿ
 ಸುರಿದ ಮುತ್ತನು ನುಗಿಸೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ
 ಸರಿಗೆ ತೆಗೆದಂತಪ್ಪ ಪೇವಿಗೆಯ ಪಾಯಸವ ||
 ಪರಡಿಗಳ ಲಾಳಿಯರು ಬಡಿಸಿತು
 ಭರಿತವೆನೆ ನಾಳವಿಯರೊಡೆಯನು
 ಅರರೆ ಬಡಿಸಿತು ಹೊಯ್ಯಡುಂಬವ ತಿಗುಳ ಕನ್ಯೆಯರು

|| ೬೫ ||

ಅರಸುಗಳ ಹಂತಿಯಲಿ ಬಡಿಸಿತು |
 ಬೆರಳತುದಿಯಲಿ ಸವಿದು ದಣಿಯಲು |
 ಅರುಚಿ ಪರಿಹರವಪ್ಪ ಸೀಕರಣೆ ಬಲುರಸಾಯನವ ||
 ಕರದಣಿಯೆ ಮನದಣಿಯೆ ಬಟ್ಟಲ
 ಬರಿದುಬಿಡೆ ಮೊಗೆಮೊಗೆದು ಸತಿಯರು
 ಹೆರೆಯ ತುಪ್ಪವನವನಿಪತಿಗಳಿಗೆರೆದರಕ್ಕರದಿ

|| ೬೬ ||

ಅಧರದೊಳಗಿಹುದವ್ಯುತವಿನ್ನೇ
 ನೊದವಿತಗಳದೂಟ ರುಚಿಕರ
 ವಿದಿತ ಮೆಣಸಿನ ಚೂರ್ಣವದ್ದಿದ ರಸದ ಕೈವೆರಳ ||
 ತುದಿಯಲೆರಕವು ಸ್ವರ್ಗಸುಖಗಳ
 ಸದನ ಕೈಸಾರ್ದಂತಿರೆ ಶ್ರೀ
 ವದನೆಯರು ಕೋಮಲೆಯರಾಗಲೆ ಸೊಗಸೆ ಬಡಿಸಿದರು

|| ೬೭ ||

ಶಾರದೇಮುವಿನಂತಿ ಧವಳದ
ನೀರುಷೋಂಕದ ಕೆನೆಯ ಮೊಸರನು
ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯರೈದೆ ಬಡಿಸಿತು ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸೆ ||
ಚಾರು ಮೆಣಸಿನ ಕರೆಯನತಿಸಹ
ಕಾರಫಲಗಳ ಮೂದಲಂಗಳ
ಮಾರವಲ್ಲಿಯ ನೆಲ್ಲಿ ಹೇರೀಗಳೆಗಳ ಬಡಿಸಿದರು

|| ೬೮ ||

ನೊರೆಯವಾಲ್ವಕ್ಕರೆಯ ದಿಬ್ಬಣಿ
ಗರಿಗೆ ಮೊಗೆಮೊಗೆದೀಂಟಲೆರೆದರು
ಹಿರಿದು ತುಷ್ಟಿಯನ್ನೈದೆ ಕೈದೊಳೆದಿಲ್ಲ ಸಭೆಗೈದೆ ||
ಸರಸ ಕೈಘಟ್ಟೆಯಲಿ ಕರ್ಪುರ
ಭರಿತ ಚಿಕ್ಕಣಿ ನಾಗವಳ್ಳಿಯ
ಭರದ ಹೊಂಬಟ್ಟಲಲಿ ಹೊಯ್ಸಣದವರು ಕೊಡುತಿರಲು

|| ೬೯ ||

ಉಂಡುಹೊರವಡುತಿಪ್ಪ ಪಂಡಿತ
ತಂಡದೊಳಗತಿ ಜರಠನೊಬ್ಬನ
ಬಂಡಿ ಬಸುರವನು ಉಸುರುತ್ತೈತರೆ ಪೂರ್ಣ ಜಠರದಲಿ ||
ಕಂಡು ನಗುತವೆ ತೊತ್ತು ಮಂಥರೆ
ಭಂಡೆಯಡಿದಾರವನು ಕೆತ್ತಳು
ಮಂಡಿ ನಾಚಿದ ವಿಪ್ರ ಜನ ನಗೆ ಮಾನಗಿಡಿಸಿದಳು

|| ೭೦ ||

ಅದನು ಕೇಳಿದ ರಾಘವೇಂದ್ರನು
ಸುದತಿಯನು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಹೊಯ್ದರೆ
ಮೊದರಿದಳು ಹಮ್ಮೈಸಿ ಬಿದ್ದಳು ತೊಯ್ದರಕ್ತದಲಿ ||
ಕುದಿದು ಸುಯ್ದಳು ಹರಿಯಮೇಲವ
ಳುದಿತ ರೋಷದಿ ಹಗೆಯಹೊತ್ತಳು
ಮುದದಿ ವಿಪ್ರನ ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನುಡುಗೊರೆಯ

|| ೭೧ ||

ಐದು ದಿನವಾ ನಾಡು ಬೀಡುಗ
ಳ್ಳಿದೆ ದಣಿದುದು ಮೋಕುಳಿಯಲತಿ
ನೈದುದುನರು ಬಾವಂದಿರಾಡಿತು ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ ||
ನೈದೆಹಿಯೂರ್ಮಿಳೆಯು ಮಾಲಿನಿ
ಯೈದೆ ಕೀರ್ತಿಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮು
ತ್ತೈದೆತನವನು ಹರಸೆ ಭಾರತಿ ಗೌರಿದೇವಿಯರು

|| ೭೨ ||

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಿ ಸೀತೆಯನು ರಘು
 ಪುಂಗವನು ತಾ ಮದುವೆಯಾಗಲು
 ಗಂಗೆ ಭಾರತಿ ಶಚಿಯರುಂಧದೀವಿಯರು ಹರಸೆ ||
 ಮಂಗಳವ ನೆರೆ ಪಾಡುತಿದರು
 ಮಂಗಳವ ನೆರೆ ನೋಡುತಿದರು
 ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಿ ಸೀತೆ ರಾಮರು ಜಗಕೆ ಮಂಗಳವ

|| ೭೩ ||

ಇದನು ಕೇಳುವ ಸಜ್ಜನಂಗಳ
 ಸದನದಲಿ ರಮೆ ನೆಲೆಸುವಳು
 ಸುದತಿಯರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಹೆಚ್ಚುವುದವನಿಸಂಭವೆಯ ||
 ಮದುವೆ ಹೇಳುವರಿಗೆ ವಿಜಯಾ
 ಭ್ಯುದಯವೆನೆ ರಚಿಸಿದನು ಮುದದಲಿ
 ತ್ರಿದಶ ಮುನಿನಾಲ್ಮೀಕಿರಚಿತವು ಜಗಹಿತಾರ್ಥದಲಿ

|| ೭೪ ||

೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಪರಶುರಾಮನ ಗೆಲಿದು ನರಹರಿ
 ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು ತಂದೆಯಿತ್ತಾ
 ವರವ ಪಾಲಿಸಿ ಭರತದೇವಂಗಿತ್ತು ಸಂಪದವ ||

ಪದ್ಯ || ಹರಿ ರಮೆಯರಿಬ್ಬರ ನಿಜಾಂಕದಿ
 ಹರಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಜನಕನು
 ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ನೃಪತಿ ಋಷಿಗಳು ಕೇಳುತಿರಲಂದು ||
 ಹಿರಿದು ಮನುತೆಗಳಿಂದ ಬುದ್ಧಿಯ
 ನೊರೆವೆ ಕೇಳಾ ಸೀತೆ ರಮಣನ
 ಚರಣಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ನಡೆವುದು ಬೆಸಸಿದಂತೆ೧ದ

|| ೧ ||

ಸತಿಗೆ ಪತಿಯೇ ಮಂತ್ರ ದೇವತೆ
 ಸತಿಗೆ ಪತಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ವಿವರಿಸೆ
 ಸತಿಗೆ ಪತಿಯೇ ಸತ್ಯ ಶಾಚವು ಪುಣ್ಯದಾಯಕವು ||
 ಸತಿಗೆ ಪತಿಯಿಹಪರಕೆ ಸೌಖ್ಯ
 ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣ ಸತಿಗೆ ಪತಿ ದು
 ಗ್ಗತಿನಿವಾರಣವರಿತು ನಡೆವುದು ಮಗಳೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨ ||

ಪತಿಯನಗಲಿದ್ದುಹೊತ್ತು ಭೂಷಣ
 ವತಿಯೆನಿಸಿದರೆ ಪಾಪ ಪತಿಯಿರೆ
 ಗತವಿಭೂಷಣೆಯೆನಿಸೆ ಮತ್ತೆದು ಘೋರತರ ನರಕ ||
 ಪತಿಯಿದಿರಲಾಸನದಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ
 ಸತಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಕೆಡುವುದನುದಿನ
 ಪತಿಯ ದೆಸೆಯಲಿ ಹಿರಿದು ಭಯ ಭಕ್ತಿಗಳು ಬೇಕೆಂದ

|| ೩ ||

ಇನಿಯನಿಂದವೆ ಮುನ್ನ ಪವಡಿಪ
 ಇನಿಯನಿಂದವೆ ಬಳಿಕಯೇಳುವ
 ಇನಿಯನಿಂದವೆ ಮುನ್ನ ಭುಂಜಿಪ ನಡೆಯನಾದರಣೆ ||
 ಇನಿಯನಗ್ರಜನಾಪ್ತ ಪಿತ್ಯತ
 ಜ್ವನನಿಯರಿಗನುಕೂಲೆಯಲ್ಲದ
 ವನಿತೆಯರಿಗಿಹಪರವು ದೊರೆಯದು ಮಗಳೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪ ||

ಪತಿಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ನಡೆವುದು
 ಸತಿಯ ಪರತರಧರ್ಮ ನಿಜಸತಿ
 ಪತಿಗೆ ತನಗೆ ವಿಭಿನ್ನಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಸುವುದು ||
 ಕೃತಕ ವಂಚನೆ ಕೋಪ ತಾಪವು
 ಮತಿವಿಕಾರವು ಮನದ ಮತ್ಸರ
 ಪಿತೃಭಾಷಣ ಮಗಳೆ ನಾರಿಗೆ ನರಕತರವೆಂದ

|| ೫ ||

ಪತಿಯ ದುಃಖವೆ ದುಃಖವಾಗಿಹ
 ವತಿಯ ನೌಖ್ಯವೆ ಸುಖವದಾಗಿಹ
 ಪತಿಗೃಹಾಲಂಕಾರ ನಿಜ ತನುಭೂಷಣವ ಮಾಳ್ವೆ ||
 ಪತಿ ಮಹೇಶ್ವರನೆಂದು ನಡೆವಾ
 ಮತಿಯನುಳ್ಳರೆ ಸಾಕು ಬಗೆಯೊಳ
 ಗಿತರದಾಚರಣೆಗಳನುಳಿದಿರೆ ಧನ್ಯೆ ನೀನೆಂದ

|| ೬ ||

ಸಲೆ ಪತಿವ್ರತೆಯಪ್ಪ ಹೆಂಗುಸ
 ನಳಲಿಬಳಲಿಸಿ ಕೋಪ ತಾಪವ
 ಬಳಸುತಾಸರು ಮಾಡಿ ಬೇಸರು ನುಡಿದು ಕಾಡುವನು ||
 ಇಳಿಗೆ ಬಾಹಿರ ಪಾಪಿ ತಾನವ
 ಸಲೆ ಕೃತಘ್ನನು ಕಡೆಯಲಾ ಪತಿ
 ಯಿಳವನೆಂದರಿ ಘೋರ ನರಕ ಮಹಾಂಧಕೂಪದಲಿ

|| ೭ ||

ವರ ಪತಿವ್ರತೆ ನೊಂದು ಸುಯ್ದರೆ
 ಹರಿವುದಾಪತಿಯಾಯು ಸಿರಿಗಳು
 ಹಿಂದು ಸಂಚಿತ ಪುಣ್ಯ ಕೆಡುವುದು ಕೃತ ತಪೋಹಾನಿ ||
 ಕೆರಳಿ ಕೋಪಿಸನೆಂಬವನ ವಧು
 ತರಣಿಯುದಿಸದವೋಲು ನಿಲಿಸಳೆ
 ಹರಿಹರಾದಿಗಳೈದೆ ಬೇಡಿದೋಡೀಯ್ಯಳೇ ವರವ

|| ೮ ||

ಸತಿಯನುಳಿದಾ ಪುರುಷ ಮಾಡಿದ
 ಕೃತುಗಳಫಲವು ಸುಕೃತ ಸೇರ್ಪೊಡೆ
 ಸತಿಯೆ ಕಾರಣ ಮನದೊಳಬಲೆಯನರಿತು ಸಲಹುವುದು ||
 ಸ್ತೀತಿಯೊಳಹಸರ ಸೌಖ್ಯ ವರದಂ
 ಪತಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಫಲಿಸುಗು
 ಹಿತವನ್ನದಾಚರಿಸುತ್ತಿವ್ವನು ಮಗಳೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೯ ||

ಎನುತ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಜನಕನು
 ತನುಜೆಯಳ ಕೈಪಿಡಿದು ರಾಘವ
 ಮನದೊಳೆರಡಿಲ್ಲದವೊಲಬಲೆಯನರಿತು ಸಲಹುವುದು ||
 ಮುನಿಯದಸರಾಧವನು ನೋಡದೆ
 ಘನ ಕೃಪೆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಡೆವುದು
 ವನಿತೆಯವಗುಣದೋಷವೆರಡನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದ

|| ೧೦ ||

ಕನಕ ರಥ ನಾಲ್ಕೈರಡುಸಾವಿರ
 ಘನ ಮದಂಗಜವೆಂಟುಸಾವಿರ
 ವಿನುತ ಹಯತತಿ ಲಕ್ಷ ಕೆಳದಿಯರೆರಡು ಸಾವಿರವು ||
 ಜನಕನಿತ್ತನು ರತ್ನದೊಡಿಗೆಯ
 ನನಿಬರಿಗೆ ದಿವ್ಯಾಂಗವಸ್ತ್ರವ
 ಮನವು ದಣಿವಂತಪ್ಪಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಳಿಕ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ

|| ೧೧ ||

ಜನಪ ದಿಬ್ಬಣಿಗರನು ಮನ್ನಿಸಿ
ವಿನಯದಲಿ ಕಳುಹುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರೆ
ಕನಕ ನಿಸ್ಸಳ ಭೇರಿ ತಮ್ಮಟೆ ಲಗ್ನಗಳ ಕೇಳ್ದು ||
ಕನಲಿ ಕೊಡಲಿಯ ರಾಮನೆಲ್ಲಿಯ
ಘನ ನಿನಾದವೆನುತ್ತ ಧೋತ್ರದ
ಕೊನೆಯ ಮೇಲಕೆ ತೆಗೆದು ದೆಸೆಗಳನಾಲಿಸುತ ಬಂದ

|| ೧೨ ||

ಜಡೆಯ ಹೊತ್ತುದೊ ಸಿಡಿಲು ಶಿವ ಶಿವ
ವಡಬ ತಮ್ಮಡಿಯಾದನೋ ದಿಟ
ಕಡೆಯ ಕಾಲಕೆ ಮೃಡನು ಭಾಳದಿ ಮುನಿದು ಲೋಕವನು ||
ಸುಡುವವೋಲೆನೆ ಹೆಗಲಲಿಳುಹಿದ
ಕೊಡಲಿಯನು ತಿರುವುತ್ತ ತೋರಾ
ಮೃಡನ ಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿದ ವೀರನ ಕೊಲುವೆನೀಗನುತ

|| ೧೩ ||

ಮುನಿದು ಕುರಿಗಳ ಹಿಂಡ ಹೊಕ್ಕಾ
ವನಮದೋದ್ಗಜದಂತೆ ಸದೆವುತ
ಜನಕ ದಶರಥರಳುಕಿ ಕಂಗಡೆ ಕಂಡು ಬೆದರುತ್ತ ||
ಕನಲಿ ಪಡೆಯೊಳು ಬೀದಿವರಿವುತ
ಮನುಮಥಾರಿಯು ಬಂದಡೊಮ್ಮಿಗೆ
ಮುನಿಯಲೀಸೆನು ಭೀತಿ ಬೇಡಲೆ ಮಾನ ನಿಮಗೆಂದ

|| ೧೪ ||

ವೋಡವಿಶತಿ ಗಡ ತನಗೆ ಬಿರಿದಿನ
ತೊಡರು ಗಡ ಘಡ ವೀರತಾ ಗಡ
ಕೊಡಲಿ ಕಡಿತದಿ ಕಡಿದೆ ಹಂತವ ತೋರುತೋರೆನಲು ||
ಘುಡುಘುಡಿಸಿ ಹರಿತರಲು ರಾಘವ
ವೋಡವಿಗಿಳಿದನು ಮುನಿಯಿದೇತಕೆ
ಕಡು ಬೆವರಿ ನಡೆತಂದೆ ಕೃತ್ಯವಿದೇನು ಹೇಳೆಂದ

|| ೧೫ ||

ಪುಲಿಯ ತೊಗಲುಡಿಗಳೆಳು ಲಾಕುಳ
ಹೊಳೆವ ಜನಮಣಿಮಾಲೆ ಮುದ್ರಿಕೆ
ಹಲವು ಜಡಿಗಳ ಕೆದರಿ ಭಸಿತದಲೈದ ಮುನಿನಾಥ ||
ಎಲವೋ ಪಿಡಿ ಪಿಡಿ ಧನುವ ತಿರುವಿಗೆ
ಹಿಳುಕ ತೊಡು ತೊಡು ಕಾದಲಾಪರೆ
ಛಲವ ಬಿಡು ತಲೆಗಾವೆ ಪದದಲಿ ಬೀಳು ಬೀಳೆಂದ

|| ೧೬ ||

ವಂದ್ಯರೆಂಬುದ ಬಲ್ಲಿವದ ನೀ
 ವೆಂದುದದು ದಿಟ ಎರಗಲೊಲುವೆವು
 ಕುಂದವೆನ್ನಂಗಗಳು ಗುರುವಲ್ಲ ದ್ವಿಜಾತಿಗಳು ||
 ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನು ಕಾದು ಬಾಯೆಂ
 ಬೊಂದು ನುಡಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲದು
 ಸಂದ ಸುಕೃತವನೀಗಿ ಕಳೆಯದೆ ಕೋಪ ಬೇಡೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಹಸುಗಳಿಗೆ ಹಾರುವರಿಗರಿಯಾ
 ಹಸುಗಳೆಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಮುನಿಯರು
 ಎಸೆವ ರವಿಕುಲದೊಳೊಗೆ ದನಾನರಿಯೆನೇ ನಿಮ ||
 ಅಸಮ ಧನುವಿರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯ್ಯಲಿ
 ಎಸೆವ ಧಾರೆಯ ಕೊಡಲಿ ತಾನಿರೆ
 ಹುಸಿಯೆ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಖತಿಯ ಬಳಿಯಲಿ ಭೀತಿ ಬೇಡೆಂದ

|| ೧೮ ||

ಎಲವೊ ಹಾರುವತನವನೀಗಳೆ
 ಕಳೆದಿವಿದೆಲಾ ನೋಡುಯೆನುತವೆ
 ಕಳೆದು ಮುನಿಪತಿ ಜನ್ನಿವಾರವ ಧರಿಗೆ ಬಿಸುಡುತಲಿ ||
 ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರನವೋಲು ನಾವಿಂ
 ದೆಲವೊ ಕಲಿ ಕಾಳಗವನಿತ್ತಿವು
 ಹೊಳೆದುಹೋದರೆ ಕೊರಳ ಕೊರೆಯದೆ ಮಾಣೆ ನಾನೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಹಲವು ಕಾಲಕೆ ತಪದಿ ಕೋಪವ
 ನುಳಿದ ಮುನಿಯುಬ್ಬಿನಲಿ ಕೋಪವ
 ತಳೆಯಲಾಗದು ನಿಮಗೆ ಮುನಿದವರಾರು ಕೊಲುವೆನೆನೆ ||
 ಗಳಹತನವಂತಿರಲಿ ಕಾದೆನೆ
 ಕೊಲುವೆನೇ ಯತಿಯಾದಿರಲ್ಲಾ
 ಕಲಿಗಳಾಗೆವು ಸಾಕು ಯತಿಗಳ ಕೊಂದು ನಾವೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಹುಳುಕಡಿದ ಹಳೆಬಿಲ್ಲ ಮುರಿದ
 ಗ್ಗಳಿಕೆಯಂತಿರಲೆನ್ನ ಬಿಲ್ಲನು
 ಹೊಳೆಯದೇರಿಸು ವೀರನನ್ನೊಡೆ ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲವ ||
 ತಿಳುವೆನೆನೆ ಕೈ ನೀಡಿ ಚಾಪವ
 ಕಳೆದುಕೊಳಲಾ ವೈಷ್ಣವೀರ್ಯದ
 ಬಳಿಯಲಾತನ ಶಕ್ತಿ ಬಂದುದು ಮುನಿಪ ಧನುವಿಳುಹೇ

|| ೨೧ ||

ಕೊನೆಗೆ ತಿರುವನು ತೊಡಿಸಿ ತೆಗೆದಾ
ಧನುವ ಜೇವಡೆಯಲೈ ಕಂಡನು
ಮನದಿ ತಾನೆಂದರಿದು ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ ಹರುಷದಲಿ ||
ಧನುವನಿತ್ತನು ಜಗವ ಪಾಲಿಸು
ತನಗೆ ತೊಡಕಿಲ್ಲನುತ ತೆರಳಿದ
ವನಕೆ ಮುನಿಜನ ಹೊಗಳಿ ಹೊಮಳೆಗರೆಯಲಮರಚಮ

|| ೨೨ ||

ತೋಳು ದಣಿವಂತಪ್ಪಿ ಜನಕನು
ಬೀಳುಗೊಂಡನು ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲ ಹೊಕ್ಕನು ಪುರವ ಮಂಗಳದಿಂದ ಸತಿಸಹಿತ ||
ಸಾಲಮಣಿಮಯಖಚಿತ ರಥ ವಿಳಿ
ದಾಲಯಂಗಳ ಹೊಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳ
ಲೀಲೆಗಳ ನೋಡುತ್ತ ದಶರಥನಿದ್ದ ಸುಖದಿಂದ

|| ೨೩ ||

ಭರತ ಸೋದರಮಾವ ಕೈಕಯ
ವರ ಯುಧಾಜಿತನೆಡೆಗೆ ತೆರಳಿದ
ಪರಮ ಬಿಲುವಿದ್ಯೆಯನು ಕಲಿಯಲು ತನ್ನನುಜ ಸಹಿತ ||
ಪುರದೊಳಿತ್ತಲು ರಾಜಕಾರ್ಯವು
ಹೊರೆದುದವಧರಿಸುವುದು ದಶರಥ
ಧರಣಿಪತಿಯೋಲಗವನಿತ್ತನು ಸಕಲ ವಿಭವದಲಿ

|| ೨೪ ||

ಅರಸುಗಳ ಹಂತಿಗಳ ಮಾವುತ
ನೆರವಿಗಳ ರಾವುತರ ಸಂದಣಿ
ಪರಮ ಕವಿ ವಿದ್ವಾಂಸ ಗಾಯಕ ವಾತಕರ ಕುಲವ ||
ಹಿರಿಯಮಾತ್ಯರ ಬಹು ನಿಯೋಗದ
ಕರಣಿಕರ ಕಂಚುಕಿಯ ಸತಿಯರ
ಕರದ ಸೀಗುರಿ ಮೆರೆಯಲೊಪ್ಪಿತು ರಾಯನೋಲಗವು

|| ೨೫ ||

ಹರಿಯಲಂಕೃತನಾಗಿ ತಂದೆಯ
ಹೊರೆಗೆ ಬರಲಾ ನೃಪತಿ ಮೋಹದ
ಸಿರಿಯೆ ಬಾ ಮದಕರಿಯೆ ಬಾ ಎನ್ನರಸ ಬಾಯೆಂದು ||
ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಕುಳಿರಿಸಿ
ಗರುವದೇವನನಂಕ ಪೀಠದಿ
ಹರುಷ ಮಿಗೆ ಮುದ್ದಾಡಿ ಬೋಳಯಿಸಿದ ನಿಜಾರ್ಭಕನ

|| ೨೬ ||

ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ಧರಣಿಸಾಲಕ
ತರಿಸಿ ಮುಕುರವ ನೋಡಿ ಕೆನ್ನೆಯ
ನರೆಯ ಕಂಡನು ನಾಚಿ ಸಾಕೆನ್ನರಸುತನವೆನಗೆ ||
ಧರಣಿಪತಿ ಶ್ರೀರಾಮನಾಗಲಿ
ಪುರಕೆ ಪರಿಜನ ನಾಡುಬೀಡಿಗೆ
ಪಿರಿದು ಸಂತಸವೆನಲು ಮಂತ್ರಿಗಳಹುದು ನೀತಿಯೆನೆ || ೨೭ ||

ಸಿರಿಯೆ ಬಾ ಸಿರಿ ರಾಮ ಬಾ ಮದ
ಕರಿಯೆ ಬಾ ಕಮನೀಯ ಬಾ ನೀ
ಧರೆಯ ವಲ್ಲಭನಾಗು ಹಳೆಯರ ಕೆಳೆಯರಬಿಳರನು ||
ಹೊರೆವುತಾನರುವತ್ತು ಸಾವಿರ
ವರುಷ ಸುಖವನು ಸವಿದು ದಣೆದನು
ಧರಿಸು ಪಟ್ಟವನೆನುತ ಕೊರಳಪ್ಪಿದನು ಬೋಳಯ್ಸು || ೨೮ ||

ತನಗೆ ನಿಮ್ಮೊಲವೆಂಬ ಭಾಗ್ಯದ
ಘನತೆಯುಳ್ಳಡೆ ಸಾಕು ಹೊರತನು
ನೆನೆಯಲಾಗದು ಘೋರ ನರಕವು ಕೇಳಲೆನಗಹುದು ||
ಜನಕ ಮಾಣಿನಲಾ ಸುಮಂತನು
ವಿನುತ ಗುರು ಮುನಿ ವಾಮದೇವನು
ಮನವನೊಡಬಡಿಸಿದರು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಾದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು || ೨೯ ||

ಪರಮ ಶುಭ ಗುರು ಪುಷ್ಯ ನಾಳೆನೆ
ಪುರವು ಗುಡಿತೋರಣದೊಳೊಪ್ಪಿತು
ಅರಸುಮನೆ ಕೈಗೈದುದಾಕ್ಷಿಣ ದೂರ್ವೆ ದಧಿಗಳನು ||
ತರಿಸಿದನು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ನಾನಾ
ವರನದೀಜಲಗಳನು ಡಂಗುರ
ವಿರದೆ ಸಾರಿತು ಕಲಶಕನ್ನಡಿಯೊಪ್ಪೆ ಮನೆಮನೆಗೆ || ೩೦ ||

ಅರಸುಭವನದ ತೊತ್ತು ಮಂಥರೆ
ಉರದೊಳೆಂಟಲಗುಡಿದ ಪರಿಯಲಿ
ಕೆರಳಿ ಕೈಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹರಿದಳು ಪೂರ್ವವೈರದಲಿ ||
ಮರುಳೆ ಸುದ್ದಿಯನರಿಯೆ ರಾಮಂ
ಗರಸು ಪಟ್ಟವು ನಾಳೆಯೆಂದರೆ
ಹರುಷ ಮಿಗೆ ಹರಸುತ್ತ ಪದಕವನಿತ್ತಳುತ್ಸವದಿ || ೩೧ ||

ಅವಳು ಭಾಗ್ಯವ ಬಿಸುಡುವಂದದಿ
ಅವನಿಯಲಿ ಬೀಸಾಟು ಪದಕವ
ಬೆವರಿ ಬಳಲುತ ಬಸುರಹೊಯ್ದಳು ಬಯ್ದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||
ಯುವತಿ ನೀನವಿವೇಕಿ ಕಡು ಮುಳಿ
ದವರನರಿಯೊ ಭರತನನು ಕೊಲಿ
ಸುವನು ರಾಮಗೆ ಪಟ್ಟವಾದರೆ ಪಾಪಿ ತಿಳಿಯೆನಲು || ೩೨ ||

ಮಾರಿಯಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟ ರಾಮಗೆ
ಸೇರಿತಾದರೆ ಭರತಗಿರತನ
ನಾರುಬಲ್ಲರು ನೀರಲದ್ದಿದ ಗೊಂಬೆ ನೀಯೆಂದೆ ||
ಕ್ರೂರತನ ನೀನರಿಯೆಯೆನೆ ಸುರ
ಭೂರುಹಾಂಕುರ ವಿಷದ ಸಸಿಯೆನೆ
ಬೇರುವರಿದುದು ಮನದೊಳಗೆ ದಾಯಾದ್ಯ ಭಯಬೀಜ || ೩೩ ||

ಖಳ ತಿಮಿಧ್ವಜನೊಡನೆ ಸಮರವ
ಗೆಲಿದ ಸಮಯದಲಿತ್ತ ವರವನು
ತಿಳಿದು ಬೇಡುವುದಡವಿಗಟ್ಟುವುದವನ ನಿನ್ನವಗೆ ||
ಇಳೆಯ ಪಟ್ಟವ ಬೇಡುಯೆಂದಾ
ಲಲನೆ ಬೋಧಿಸೆ ಕವಟದಿಂದವೆ
ತಲೆಯ ನೋವನು ಹೊತ್ತು ಮಂಚದಿ ಮಲಗಿದಳು ರಾಣಿ || ೩೪ ||

ಹಾಲಕಡಲೊಳಗಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ
ಹಾಲಹಲ ಬಾವನ್ನ ಮಥನದ
ಲೇಳದೇ ಶಿಖಿ ಬಡಬನುರಿಯನೆ ಸಲಿಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
ಹೇಳಲೇನದನಕಟ ಕೈಕೆ ಸು
ಶೀಲೆ ಮಂಥರೆ ಪಾಪಿಯಿಕ್ಕಿದ
ಕಾಲುತೊಡಕಿನಲಕಟವಳ ಮತಿ ಮರುಳಾಯ್ತು ಮಲಗಿದಳು || ೩೫ ||

ಹರಿಯ ಕೈಗೈಯೊಲವೊ ನಾಳಿನ
ಲರಸು ರಾಮನ ಬೇಗ ಮಾಡೆನ
ಲಿರುಳಿನೋಲಗ ಹರಿದು ಕೈಕೆಯ ಮನೆಗೆ ನೃಪ ಬಂದ ||
ಅರಸಿ ದುಗುಡವಿದೇನು ಹೇಳೆನೆ
ನರಳುತಂದೆನಗಿತ್ತ ವರವನು
ಹರಿದು ದಿನ ಸೈರಿಸಿದೆನಿಂದೆನಗೀಯಬೇಕೆನಲು || ೩೬ ||

ವನಿತೆ ಬೇಡಾ ನೀವೆನೆಂದೊಡೆ
ತನಯ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಸೂರುಳು
ಮನದಲಳುಪದವೋಲು ಬೇಡಿದ ವರವ ಕೊಡುವಂತೆ ||
ಎನಲು ಸತ್ಯವ ಮೊರಲಾರದೆ
ವನಿತೆ ಬೇಡಾನಳುಕದೀವೆನು
ನಿನಗೆ ಬೇಡಿದ ಜನಸ ರಾಮನ ತೇಜದಾಣೆಂದ

|| ೩೭ ||

ಬಳಿಕ ಹೇಳುವೆನೇನ ನುಡಿದಳು
ಕಳುಹು ರಾಮನನಡವಿ ಮಧ್ಯಕೆ
ತಲೆಯಲುಸುರುಳ್ಳನ್ನ ಹಣ್ಣನು ಮೆದ್ದು ಸುಖಿಸಿರಲಿ ||
ಇಳೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ಒಟ್ಟವ
ಸಲಿಸು ಭರತಗೆ ಕುಲದ ಸತ್ಯವ
ನುಳುಹಿಕೊಂಬರೆ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುಯೆಂದಳಾ ಕೈಕೆ

|| ೩೮ ||

ಎಲೆಗೆ ಶತ್ರುಹ ಭರತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ರೊಲುವರಲ್ಲಿ ಮತವ ಬಲ್ಲಿನು
ಕುಲಕೆ ಕಲಿಯನು ಬೆರಸದಿರು ಮತ್ತೊಂದ ಬೇಡಿನಲು ||
ಸಲಿಸಲಾಪರೆಯಿತ್ತ ವರವನು
ಸಲಿಸು ಬೇಡುವಳಲ್ಲ ಮತ್ತಿನೆ
ನೆಲಕೆ ಹರಹಿದ ಮಣ್ಣುಬೊಂಬೆಯ ನೀರೊಳಿಟ್ಟಂತೆ

|| ೩೯ ||

ಹಸುಳೆಗಕಟಾ ಕೇಡ ತಂದೈ
ವಿಷವ ಕಲಸಿದೆ ಕುಲಕೆ ಸುರತರು
ಸಸಿಗೆ ಕತ್ತಿಯಕೊಂಡೆ ಪಾತಕಿಯನುತ ಕಿಬ್ಬಸುರ ||
ಹೊಸದನೆದೆಯೊಳಗಲಗು ಮುರಿದವೊ
ಲೊಸರೆ ಕಂಬನಿ ಬಾಯಬಿಟ್ಟನು
ಶಿಶುವನಗಲಿದ ಬಳಿಕ ನಿನಗಾನುಳಿವನಲ್ಲೆಂದ

|| ೪೦ ||

ತನಯ ಶೋಕದಲಸುವಿಯೋಗವು
ತನಗೆ ಮುನಿಗಳ ಶಾಪವುಂಟದು
ನೆನೆವುದೇನಕಟಕಟ ವಾತಕಿ ಕೈಕೆಯೆನಲವಳು ||
ಬನಕೆ ರಾಮನ ಕಳುಹಿದಲ್ಲದೆ
ಜನಸ ಮಾತನು ಮಾಣುಯೆನುತವೆ
ಕನಲಿ ಮೌನವ ಹಿಡಿದನವನಿಪ ಮರುಗಿ ಬಸವಳಿದ

|| ೪೧ ||

ಹರಹರಾ ಕಡು ಪಾಪಿ ಕೈಕೆಗೆ
 ಕರುಣವಿಲ್ಲಾ ಮಗನ ಕಾಡಿಂ
 ಗಿರದೆ ನೂಕೆಂದೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ನೊಂದು ಭೂಪಾಲ ||
 ಕರಗಿ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಹೊರಳು
 ತ್ತುರಿಯಲಿಟ್ಟಿರಗುಗಳ ಬೊಂಬೆಯ
 ಸರಿಯೊಳಿದ್ದನು ಬಂದನುದಯಾಚಲಕೆ ದಿನನಾಥ

|| ೪೨ ||

ಇತ್ತ ಪಟ್ಟದ ಸಮಯವೆನುತವೆ
 ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಪಟ್ಟೋಪಕರಣವ
 ಮತ್ತದಂತಿಯ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೈಗೈದು ಮಂಟಪವ ||
 ಹೊತ್ತ ತಿಳುಹಿದನರಸ ಬಾರನೆ
 ನುತ್ತು ಹರಿದ ಸುಮಂತ ನಿದ್ರೆಯ
 ಹೊತ್ತು ಲೇಸಾಯ್ತರಸಲಗ್ನದ ಸಮಯವೆನುತಿದರ್

|| ೪೩ ||

ಹಲುಮೊರೆದು ಬರಹೇಳು ರಾಮನ
 ನೆಲವೊ ಯೆನಲವನವಳ ಮಾತಿಗೆ
 ಲಲನೆ ಮೋಹಿತೆಯೆನುತ ಹರಿದನು ರಾಮನಾಲಯಕೆ ||
 ಜಲಜಲೋಚನ ರಾಮಚಂದ್ರನು
 ಬಳಸಿನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರುತಿರೆ
 ತಲೆಯನೆರಗಿದನೇಳಿ ಪಟ್ಟದ ಸಮಯವಾಯ್ತೆನುತ

|| ೪೪ ||

ಸಾಲ ಜಲ್ಲರಿ ಸತ್ತಿಗೈಯ ನಿ
 ಸ್ನಾಳದಬ್ಬರಮೊಪ್ಪೆ ದಂತಿಯ
 ಮೇಲೆ ಬಂದೋಲಗವನಿತ್ತನು ಭದ್ರಪೀಠದಲಿ ||
 ಕೇಳರಸ ಮಾತುಂಟು ಕೈಕೆಯ
 ರಾಲಯಕೆ ಬರಹೇಳ್ವರೆಂದೆನೆ
 ಕೇಳಿದಾ ಕ್ಷಣ ಕೈಕೆಯರಮನೆಗೆಂದು ನಡೆತಂದ

|| ೪೫ ||

ತಿಳಿಯನಾಕೆಯ ಕಪಟವನು ತ
 ನ್ನಿಲಯಕೈದಿದ ಕಂಡನಕಟಾ
 ನೆಲಕೆ ಹರಹಿದ ತಂದೆಯಿರವನು ಬೆದರಿ ಕಂಗಡುತ ||
 ಎಲೆಯಿದೇನೇನಪ್ಪ ಮೂರ್ಛೆಯ
 ತಳಿದನೆನುತವೆ ಹಿಡಿದು ನೆಗಹಿದ
 ತಳೆಯ ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕಂದಿದ ಮೊಗವ ನೋಡಿದನು

|| ೪೬ ||

ಕೊರಳು ಮುರಿದುಸುರಡಗಿ ಗಂಟಲ
 ಸೆರೆಗಳುಬ್ಬಿರೆ ತನುವ ಮರೆದರೆ
 ದೆರದ ಕಣ್ಣಲಿ ಮಗನ ಮುಖವನು ಭೂಪ ನಸುನೋಡೇ ||
 ಅರಗಿಗುರಿ ಮೊಗೆದಂತೆ ಮರುಗುತ
 ತಿರುಗಿ ಮಾತೆಯ ನೋಡಲೆಂಪಳು
 ಅರಸ ವರವನು ಕೊಟ್ಟು ಹುಸಿದನು ಧೈನ್ಯವನು ಪಿಡಿದ

|| ೪೭ ||

ನುಡಿದು ಬೊಪ್ಪನು ತಪ್ಪುವನೆ ದಿಟ
 ಕೊಡುವೆ ನಾನದನೇನು ಹೇಳೆನೆ
 ಕೊಡಿಸು ಭರತಗೆ ಪಟ್ಟವನು ನಾರುಟ್ಟು ನೀನೀಗ ||
 ನಡೆವುದಡವಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಜಡೆಯನು
 ಬಿಡದೆ ಮೆಲುವುದು ಕಂದಮೂಲವ
 ಮೊಡವಿಪತಿ ತನಗಿತ್ತ ವರವನು ಪಾಲಿಸುಮೊಡೆನಲು

|| ೪೮ ||

ಏಸಲೇ ಪಿತನಿತ್ತ ಸತ್ಯದ
 ಭಾಷೆ ಸಂದರೆ ಸಾಕು ರಾಜ್ಯದ
 ಲಾಸೆತಾನೆನಗಿಲ್ಲ ಸಲಿಸಿದೆ ಭರತಗವನಿಯನು ||
 ಈಸು ಬೇಡಿದ ಬಯಕೆ ನಿಮ್ಮಭಿ
 ಲಾಷೆ ಸಹಜದೋಳಿವೆ ಬೊಪ್ಪನ
 ಮೋಸರಿಸಿ ಬಳಿಕಾವು ನಡೆವೆವು ತಾಯೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೪೯ ||

ಕೆಡೆದ ತಂದೆಯ ನೆಗಹಿ ತನ್ನಯ
 ತೊಡೆಯಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಖವನು
 ತಡವಿ ಬಾಯರಳುತ್ತ ಮನದಲಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿರಿ ಬಿರಿದು ||
 ಕೆಡೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಾಪ್ಪ ಹಾಯೆಂ
 ದೊಡನೆ ಗೋಳಿಡೆ ಹಾವು ಹೇಡಿಯ
 ಹಿಡಿದ ಪರಿ ನಾಣ್ಣು ಡಿಯ ಸಾರಿದ ರಾಮು ತಂದೆಯಲಿ

|| ೫೦ ||

ಕೇಳಿ ಸೌಮಿತ್ರಾದ್ಯರಕ್ಕೆಯ
 ನಾಲಿಸುತ ಒಳಹೊಕ್ಕು ಕಂಡರು
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟುತ ಬಿದ್ದರವನಿಗೆ ನೃಪತಿ ಹಾಯೆನುತ ||
 ಸೋಲಿ ಸಂತ್ಸೈಸುವರ ಕಾಣೆನು
 ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಶೋಕಗಳ ನೈ
 ಪಾಲ ರಾಮನ ಕೈಕೆ ಜರೆದಳು ಮನದ ಹಗೆಯಂತೆ

|| ೫೧ ||

ಎಲವೊ ನಾನೀ ತಂದೆಯಿತ್ತುದ
 ಸಲಿಸಿ ಕೊಡುವೆನು ಎಂದು ಹಿರಿದನು
 ಗಳಹಿನ್ನೈ ಏನಾಯ್ತು ಜಾರುವರುಂಟೆ ನುಡಿನುಡಿದು ||
 ನೆಲನು ಹೇಸದೆ ಕರುಣದೋರುತ
 ಹೊಳೆದುಹೋಹುದನರಿಯೆಯೆಲೆ ಸಾ
 ತೊಲಗು ಮನೆಯೊಳಗಕ್ಕೆ ಬೇಡೆನೆ ನುಡಿದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೫೨ ||

ಹಡೆದವಳು ನೀನೆಂದು ಬಗೆದೆವು
 ತೊಡಚಿದುದು ಹಸನಾಯಿತಯ್ಯನ
 ನುಡಿಸಿ ಮನವನು ತಿಳಿದು ಸಂತಸವೀಯೆ ನಿವಗೆನಲು ||
 ಪೊಡವಿಪಾಲನ ಸತ್ಯದಳವನು
 ತುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆನ್ನೆನೆ ನಿಮ್ಮನು
 ಕೆಡಹಿ ಬೂದಿಯ ಹೊಯ್ದಳಲ್ಲಾ ಹೋಗು ಸಾಕೆನಲು

|| ೫೩ ||

ಭರತ ನಿನ್ನಯ ಬಸುರಬಂದವ
 ಸರರೆ ನಾವೆಲೆ ತಾಯೆಯೆಂದರೆ
 ಬೆರಗು ಬೇಡಂಣಂಗೆ ಹಿತನಹೆ ತೊಲಗು ಮುಂದಿರದೆ ||
 ಅರರೆ ಭಾಪುರೆ ಸತ್ಯನಿಧಿಗಳು
 ವರ ದಧೀಚಿ ಬಲೀಂದ್ರ ಶಿಬಿಗಳು
 ದೊರೆ ಹರಿಕ್ಷಂದ್ರಾದಿ ಭೂಪರು ಸಾರಿ ನೀವೆನಲು

|| ೫೪ ||

ಜನನಿ ಜೀಯ್ಯ ಹಸಾದ ನಿಮ್ಮಯ
 ಮನಕೆ ಸಂತಸವೀಯೆ ಪೂರ್ವದ
 ಲಿನಿಯನಿತ್ತುದ ನಾನು ಪೂರೈಸುವೆನು ಭರತಂಗೆ ||
 ಮನವೊಲಿದು ಸಲಿಸಿದೆನು ಪಟ್ಟವ
 ಜನಪ ಪರವಶನಾದ ಮುಪ್ಪಿನ
 ತನುವನಾರೈಯೆನುತ ರಾಘವ ಮನೆಯ ಹೊರವಂಟ

|| ೫೫ ||

ಎರಗಿ ಕಾಸಲೆಗೆಂದ ಕೈಕೆಗೆ
 ವರವನಿತ್ತನು ತಂದೆ ನಾನದ
 ನಿರದೆ ಸಲಿಸಿದೆ ಧರಿಯ ಪಟ್ಟವ ತಮ್ಮ ಭರತಂಗೆ ||
 ಸರಿವೆನಡವಿಗೆ ಮರುಗಬೇಡೆನೆ
 ತರುಣಿ ಧೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದು ಬಾಯ್ವ
 ಟ್ಟೊರಲಿ ಗೋಳಡಲಿತ್ತಿ ಮಾತೆಯ ಸಂತವಿಸುತ್ತಿದ

|| ೫೬ ||

ಅಳಲ ಬೇಡೆನೆ ತಾಯಿ ವನದಲಿ
ಹಲವು ದಿನವಿರೆ ಬೊಕ್ಕನೆಂದುದ
ಸಲಿಸಬೇಡೆಂದು ಲೋಕ ನಗುವುದು ಸತ್ಯಕೆಡಲಿರುದು ||
ಬಳಲಲಾಗದು ಮನದೊಳಿತ್ತು
ಮೃಳಿಸಲಾಗದು ಎಂದು ಕಂಬನಿ
ಕಳೆದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಕೇಳೆಲೆ ತಾಯಿ ನೀನೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಅಡವಿಗಿಂದಾನಿನ್ನ ಕಂದಾ
ಹಡೆದೇನೇ ಮಲದಾಯಿ ಮನೆ ಹೊರ
ವಡಿಸಲೆಂದಾ ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತಿನೆ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನು ||
ಬಿಡುವಡಾನುರೆ ಪಾಪಿಯಾದೆನು
ಸುಡಲಿ ನಿನ್ನನ್ನ ಗಲಿ ಜೀವಿಸಿ
ದೊಡಲು ಹಾಯೆನುತಳಲಿ ಬೈದಳು ವಿಧಿಯ ನಿಂದಿಸುತ

|| ೫೮ ||

ಕೈಕೆಗವನಿಪ ಕೂರ್ತು ಮಗನನು
ನೂಕಿಬಿಟ್ಟನೆ ಶಿವ ಶಿವಾ ನೆರೆ
ಸಾಕಿದಾ ಮಗನೆಂದು ಕಡು ಮುನಿಸಿಂದ ಕಾನನಕೆ ||
ಲೋಕವರಿಯಲು ಹೊರವಡಿಸಿದಳೆ

ಹಾ ಕುಮಾರಕ ನಿನ್ನನಗಲಿ
ನ್ನೇಕೆ ಜೀವನದಾನೆಯೆನುತವೆ ಹಲುಬಿದಳು ರಾಣಿ

|| ೫೯ ||

ಅಳಲಲಾಗದೆಯೆಂದು ಹರಿ ಮನ
ದೊಳಗೆ ಖರಖರ ನೊಂದು ಮರುಗುತ
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಸಂತವಿಟ್ಟನು ಸತಿಯ ಕೈವಿಡಿದು ||
ಸಲಹೆ ಕೈಯೆಡೆಗೊಟ್ಟಿನೀಕೆಯ
ಬಳಲಲಳಲದಲೆಮ್ಮ ಪರಿಯಲಿ
ಹಲುಬುವವ್ವೆಯ ಚರಣಸೇವೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹುದೆಂದ

|| ೬೦ ||

ಕೊಡಗುಸಾಗಿರಲೊಬ್ಬ ವಿಪ್ರನು
ಮೃಡನರೂಪನು ಬಂದು ನೋಡಿದ
ನೆಡದ ಕೈಯನು ಫಲವನೆಂದನು ಜನಕನಿಧಿನಲಿ ||
ಅಡವಿಯೊಳಗಿಹಳೆಂದಡಿಂದದು
ಬಿಡದೆ ಗತಿಸಿತ್ತಿನಗೆ ನಿಮ್ಮಡಿ
ಯೊಡನೆ ಬಹೆನಗಲಿರೆನು ದಿಟತಾನೆಂದಳವನಿಸುತೆ

|| ೬೧ ||

ಅಲಸದವೈಯ ಚರಣಸೇವೆಯ
ಬಳಿಯಲಿಹುದೆಲೆ ತಮ್ಮಯಿಂದರೆ
ನಿಲುವೆನೇ ನಾನಿನ್ನನಗಲಿರೆ ಬೆಸಸಬೇಡಿನಗೆ ||
ನೆಲನು ಹೋಗಲಿ ತಂದೆಯಳಿಯಲಿ
ಕುಲವು ಕೆಡಲಾ ನಿನ್ನ ಪಾದದ
ಬಳಿಯಲಿವೈನು ಭೇದ ಬಳಕೆಯ ಮಾತ ಮಾಣೆಂದ

|| ೬೨ ||

ಜನನಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಯರ ನೇಮವ
ನನುಜ ಪಡೆಯೆನೆ ಹರಿದು ಕೆಡಹಿದ
ತನುವ ಪದದಲಿ ಕೈಕೆಯರ್ತಿಗೆ ರಾಮ ವಧು ಸಹಿತ ||
ವನವ ಹೊಗುವನು ಕೃತ್ಯವಾವುದು
ತನಗೆ ಬೆಸಸೆನೆ ಬೈದು ಕೈಕೆಯ
ವನಿತೆ ಕಂಬನಿದುಂಬಿ ಕಂದನನಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದಳು

|| ೬೩ ||

ಸೀತೆಯನು ನನ್ನಂತೆ ರಾಮನ
ಭೂತಳೇಶನವೋಲು ಕಾಂಬುದು
ಮಾತು ಹಲವೇನಣ್ಣ ಒಡಬಡಿಸುವುದು ಹೊಂದುವುದು ||
ತಾತ ಕೇಳಿನಗೊಲುವನಾದರೆ
ಕಾತರಿಸದೊಡನೈದು ನೀವೆನೆ
ಮಾತೆಯನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬಂದನು ರಾಘವನ ಹೊರಗೆ

|| ೬೪ ||

ವನಿತೆಯನುಜರ ಸಹಿತ ಕೈಕೆಯ
ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ತಂದೆಗೆರಗಿದ
ವನಕೆ ನೇಮವೆಯೆನಲು ಭೂಪತಿಯಳಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡಲು ||
ಜನಕ ಶೋಕವ ಮಾಣಿ ರವಿಕುಲ
ಕಿನ್ನಿತುದಿನ ಹಳಿವಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟುದ
ಜನಪ ನಿನ್ನಯ ನಾನು ಪಾಲಿಸೆ ವನಕೆ ಕಳುಹೆಂದ

|| ೬೫ ||

ಮಗನ ಮೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯವ
ನುಗುವರೇ ಗತಿಗಿಡದೆ ಪರದಲಿ
ಜಗಕೆ ನಗೆಗಿಡೆಯಹರೆ ಕುಲದಲಿ ಕುಂದ ಬಯಸುವರೆ ||
ಮಗನನಗಲಿದೆನೆಂದು ಮನದಲಿ
ಬಗೆದು ನೀವುಮ್ಮಳಿಸಲಾಗದು
ಜಗದಪತಿ ಕಾರುಣ್ಯಚಿತ್ತದ ಕಳುಹಬೇಕೆಂದ

|| ೬೬ ||

ಹಾಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂತು ತನಯನ
 ನೇಗುವೆನು ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬಾರದು
 ತಾಗಿತೆನಗಾ ಚೌಡಲನ ವಧೆಯೆಂದು ಮರುಗುತ್ತ ||
 ಬೇಗಿಯಲಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ಹರಣ ವಿ
 ಯೋಗ ತನಗಹುದೆನುತ ದಶರಥ
 ಮೂಗ ನಂಜನು ಕುಡಿದ ಪರಿ ಮೌನದಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು

|| ೬೭ ||

ಉಸುರದಿಪ್ಪರಸಂಗೆ ಘೂರ್ವಿಸಿ
 ಮಸಿಯ ಮುಸುಡಿನ ಕೈಕೆಯೆಂದಳು
 ಬಿಸುಡು ನೀ ಸಿಂಗಾರವೆಲ್ಲವ ನಡವಿಗೈದುವರೆ ||
 ಸಸಿನೆ ನಾರುಡೆಯುಡಿಸು ಅವಳಿಗೆ
 ಒನೆದು ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದರೆ
 ವಸುಮತೀಶ್ವರನಾಗಲಹುದೆನುತುಡಿಸಿದನು ಸತಿಗೆ

|| ೬೮ ||

ನೆನೆದರತಿ ತಾವಾಗತಂಗಳ
 ಮುನಿವಸಿಷ್ಠಾದ್ಯಖಿಳಮಾತ್ಮರು
 ನನದಲವಧಿಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟರು ವರುಷ ಹದಿನಾಲ್ಕು ||
 ಜನಪನನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನಯ
 ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ದ್ವಿಜ ಜನಂಗಳ
 ಕನಕ ಮಣಿಗೋವಸ್ತ್ರಾದಿ ದಾನದಿ ದಣಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದ

|| ೬೯ ||

ಕುಂದನೇಣಿಸದಿ ಹರಸುತಿಹುದಾ
 ನೆಂದ ಬಿರುನುಡಿಗಳನು ಮರೆವುದು
 ತಂದೆಗಳೆರೆನುತಖಿಳಜನ ಪರಿವಾರಕಭಿನಮಿಸಿ ||
 ಸ್ಯಂದನವ ಸೌಮಿತ್ರನಿದಿರಿಗೆ
 ತಂದು ಚಾಚಲು ಸತಿಯ ಕೈವಿಡಿ
 ದಂದು ರಾಘವನೇರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತ ಹೊರವಂಟಿ

|| ೭೦ ||

ಪೌರಜನ ಹಾ ರಾಮ ನಮಗಿ
 ನ್ನಾರು ಗತಿ ಕಾರುಣ್ಯವಿಲ್ಲಾ
 ಘೋರ ದುಃಖದಳೆಮ್ಮನಿರಿಸಿದೆಯೆಂದು ಬಳಿ ಸಲಲು ||
 ಘೋರ ಪಾತಕಿ ಕೈಕೆ ಲೋಕದ
 ಮಾರಿಯೆನುತರುವತ್ತು ಸಾವಿರ
 ಧಾರುಣೀಸುರವರ್ಗ ಸಕುಟುಂಬದಲಿ ಹೊರವಡಲು

|| ೭೧ ||

ತರಣಿ ತಮಸೆಯಲಸ್ತಮಾನಕೆ
ಸರಿಯೆ ಬೀಡನುಬಿಟ್ಟ ರಾಘವ
ನಿರುಳು ಜನವನು ಕಳೆದು ಗಂಗಾ ನದಿಯತೀರದಲಿ
ಇರಲು ಭಾಸ್ವರನುದಯವಾದನು
ತರಿಸಿ ನಾವೆಯವರ ನದಿಯನು
ತ್ತರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಪುರಕೆ ರಾಘವನು

|| ೭೨ ||

ಮತಿವಿದನೆ ಕಡುದೂರ ಬಂದೈ
ಪಿತನ ಕಟ್ಟುಮ್ಮಳಿಸಲೀಸದೆ
ಹಿತವನಾಚರಿಸುವುದು ಭರತಗೆ ಸಕಲ ನಾಡಿಂಗಿ ||
ಸುತರಿಗಳಿವಿಲ್ಲಿನುತ ಜನನಿಯು
ಮತಿಯನಡಿಗಡಿಗೊಡುತಿಪ್ಪುದು
ಹಿತವ ನೀನಹಡಾಣೆ ಬಾರದಿರನ್ನ ಮರಳೆಂದ

|| ೭೩ ||

ಅಳಲಿ ಬಸವಳಿದಳುತ ಕಂಬನಿ
ಯಿಳಿಯೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ
ಹಲುಬುತವೆ ಹಾ ರಾಮ ಹಾ ಕರುಣಾಳು ಹಾಯೆನ್ನತ ||
ತಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದನತ್ತಲು
ಕಲಿ ಕಿರಾತಾಧಿಪನ ಕಳುಹಿದ
ನೆಲವೊ ಭರತನನೋಲಗಿಸುವುದಯೆಂದ ಸಿರಿರಾಯ

|| ೭೪ ||

ಎಲೆ ಸುಲೋಚನೆ ಗಂಗೆ ವನಭಯ
ಗಳೆದು ತನ್ನಯ ರಮಣನೀ ಭೂ
ವಳಯದಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷವ ಚರಿಸಿ ಸುಖದಿಂದ ||
ಉಳಿದು ಬಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮ ಭೋಜನ
ಗಳನು ಮಾಡಿಸುವೆನು ಮದರ್ತಿಯ
ಸಲಿಸಬೇಕೆನುತೆರಗಿ ಹರಕೆಯ ಹಿಡಿದಳವನಿಸುತೆ

|| ೭೫ ||

ವೊಡವಿಪತಿ ಹರಿ ಮುಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಡುವೆ ಮೊಲೆ ಮುಡಿ ಭರಕೆ ಬಳುಕುವ
ಮಡದಿ ಹಿಂದಕೆ ಬಹಳ ಗಹನದ ವನದಬೈತರಲು ||
ನಡೆದು ಪಣ್ಣನು ಮೆಲುತ ಸತಿ ನೀ
ರಡಿಸಿ ಬಸವಳಿಯಲೈ ಹರಿ ಮರ
ದಡಿಯ ನೋಡುತ ನಿಂದು ಮರುಗುತ ಹೋಹನಲ್ಲಲ್ಲಿ

|| ೭೬ ||

ಒಂದು ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಹಣ್ಣನು
ತಂದು ಕೊಡಲಾ ರಾಮನೆಂದನು
ಕಂದ ಬಾವೊಡನೂಟಕೆಂದರೆ ವನದಿ ಮೆದ್ದಿನೆನೆ ||
ಅಂದು ಮೊದಲಾಗರಸನೆಂದರೆ
ತಂದೆ ನೇಮವನಿತ್ತೊಡಲ್ಲದೆ
ಮುಂದೆ ಮೆಲುವವನಲ್ಲ ಮನದೊಳಗೆಂದು ನಿಶ್ಚಿಸಿ

|| ೭೭ ||

ನಡೆದು ಭಾರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮ
ದೆಡೆಗೆ ಬಂದನದೊಂದು ರಾತ್ರಿಯ
ತಡೆದು ಮುನಿಸತಿ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಪಥವ ಮುಂದರುಹಿ ||
ವೊಡವಿ ಪಾಲಕ ಚಿತ್ರಕೂಟದಿ
ಗುಡಿಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ತಮ್ಮ ಗೃಹಿಣಿಯ
ರೊಡನೆ ಪಣ್ಣಲದಿಂದ ದಿನಗಳ ಕಳೆವುತಿರುತ್ತಿದರ್

|| ೭೮ ||

೪ನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಭರತ ಸಕಲ ಜನಾಘದಿಂದನೆ
ಹರಿಯನರಸುತ ವನವನ್ನೆದಿದ
ವರಪಿತನ ನಿಧನಾವಸರದೊಳು ಮುನಿಸ ಕೇಳೆಂದ ||

ಪದ || ಹರಿ ಪರಾಯಣರಮಲ ಮೈಷ್ಣವ
ಶರಣರಚ್ಯುತನಾಮರುಚಿಗಳು
ಕರುಣೆಗಳು ಕಾಮಾದಿದೂರರು ವಿಗತ ಮತ್ಸರರು ||
ಹುರುಡು ಮರೆತಾಲಸ್ಯ ನಿದ್ರಾ
ದ್ಯುರುಜರ್ಮಾತಕರಲ್ಲದಿವರು
ಫರಿಕೆಸುವುದಾರಣ್ಯ ಕಾಂಡದ ಕಥೆಯ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ

|| ೧ ||

ಕುಂದುಗಳನಾರೈದು ಸಾಧಿಸ
ಮಂದಮತಿಗಳು ಗುಣವನೀಕ್ಷಿಸ
ದಂಧಕರು ನಾಳ್ಗತೆಯ ನಡೆಸುವ ಪುಣ್ಯಬಾಹಿರರು ||
ಬೆಂದ ಸಂಸಾರದಲಿ ತೊಳಲುವ
ದಂದುಗರು ಹರಿಭಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯರು
ನಿಂದಕರು ಹೊರವಡಲಿ ಬಣ್ಣಿಸೆ ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತವ

|| ೨ ||

ಇತ್ತ ಸಾರಥಿ ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು
ಚಿತ್ತದಲಿ ಹಲುಬುತ್ತ ದಶರಥ
ನತ್ತು ಹೇಳು ಸುಮಂತ ಮಕ್ಕಳ ಮೌಳಿ ರಾಘವನ ||
ಎತ್ತ ನೂಕಿದೆಯೆನಲು ಗಂಗೆಯ
ನುತ್ತರಿಸಿದನು ದೇವಯೆಂದರೆ
ಸತ್ತೆ ಹಾಯೆನುತರಸ ಕಡೆದನು ಕಂಗಳುರೆ ತಿರುಗಿ

|| ೩ ||

ಮಾನಿ ಕೌಸಲೆಯಳುತ ಮುಂದಿರೆ
ದೀನಮುಖಿ ನೀ ಕೇಳು ವಿಪ್ರನ
ಸೂನುವನು ನೆರೆ ಕೊಂದ ಪಾತಕ ಫಲಿಸಿತ್ತಿಂದಿನಲಿ ||
ಹಾನಿಯೆನ್ನ ಸುವಿಂಗಿ ಬಂದುದು
ನೀನು ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡ ದೈವಾ
ಧೀನವೆಲ್ಲವು ಮರುಗಿ ಫಲವೇನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು

|| ೪ ||

ಅಲ್ಲದಿರಲು ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ
ಕೊಲ್ಲಲೇ ಕಿರುಳಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರನ
ದೆಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಡಿಬಂದುದು ಕೆಡುವ ಕಾಲದಲಿ ||
ಒಲ್ಲಿನೆಂದರೆ ಬಿಡದು ತರಹರ
ವಿಲ್ಲದೆಂದನುತರಸ ಧರ ಧರ
ತಲ್ಲಣಿಸುತಡಿಗಡಿಗೆ ನಾರಿಯ ನೋಡಿ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು

|| ೫ ||

ಅಲಯದ ಮಧ್ಯದಲಿ ಭೂಮಿ
ಪಾಲ ಭೋಷ್ಪನೆ ಕೆಡೆದನಕಟಾ
ಕಾಲು ಕೈಗಳು ಮುದುರಿ ಕೂಜಿಸೆ ಕಂಠ ಕಳವಳದಿ ||
ಬೋಳವಿಸುತಿರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗೋ
ನಾಳಿ ಗುರುಗುರಿಸಿತ್ತು ಮೇಗ
ಣ್ಣಾಲಿ ಸೇದಿತು ಬೆದರೆ ಪರಿಜನವರಸ ಮೈಮರೆದ

|| ೬ ||

ಪತಿಯ ಮುಸುಕಿದನಾ ಸುಮಂತನು
 ಧೃತಿಯುತರ ನೆರೆಗಾಪಲಿಸಿದ
 ಸುತರ ಬಳಗಟ್ಟಿದನು ದೂತರ ಬೇಗ ಬಹುನನತ ||
 ಶ್ರುತವೆನಿಸೆ ನೃಪಮರಣ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಕೃತಕರಿಗೆ ಪುರ ಸೂರೆವೋದುದು
 ಸತಿಯರುಟ್ಟಿದು ಹೋಯ್ತು ಹಣವುಳ್ಳವರು ಹೇಣಗಿದರು

|| ೭ ||

ಹೊಳಲು ಗೋಳಿಡಲಿತ್ತು ಗಳ್ಳರು
 ಒಳಗೆ ಪಡೆಗಳು ಕನ್ನ ಗಳ್ಳರ
 ಅಳಲು ಮಿಗೆ ಪುರ ಸೂರೆವೋದುದು ಸಕಲ ಜನ ಬೆದರೆ ||
 ಖಳರ ತಿಂಥಿಣಿ ಬೀದಿವರಿದರೆ
 ಬಲರು ರಾಜಾಲಯವ ಹೊಕ್ಕರು
 ಬಲಿದುದೊಳಗೊಳಗಿರುಳು ಪಾಲಕರಿಲ್ಲದಕಟಕಟಾ

|| ೮ ||

ಕೆರಳಿದನು ಸೌಮಂತನಾಪ್ತರ
 ಹರಿಯಬಿಟ್ಟನು ಖಳರ ತತ್ತರ
 ತರಿದು ಹೆಣಗಳ ಸಾಲುಗಡೆವಂದಲಿ ಕೊಲಿಸಿದನು ||
 ಇರಿಯೊ ಕೊಲುಕೊಲು ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹರ
 ಶಿರವ ಮುರಿ ಮುರಿಯೆನುತ ತಿರುಗಲು
 ಸರಿದು ಸೂರೆಗಳಡಗೆ ತಲೆದೋರಿದನು ದಿನನಾಥ

|| ೯ ||

ಓಲೆಗಾಣುತ ಭರತ ಮಾವನ
 ಬೀಳುಗೊಂಡನು ಬೇಗದಲಿ ಬರ
 ಹೇಳು ತಮ್ಮನನೆನುತ ನಾಲ್ಕೈದಾರು ದಿನದೊಳಗೆ ||
 ಹಾಳು ಮೆರೆವಾ ಪುರವ ಹೊಗುತವೆ
 ಕೇಳಿ ಪಿತ್ಯನಿಧನವನು ಹಲುಬುತ
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟುತ ಬಂದು ಕೈಕೆಯ ಕೇಳಿದನು ಹದನ

|| ೧೦ ||

ಹಳೆಯ ವರವನು ಬೇಡಿ ವಟ್ಟವ
 ನುಳುಹಿ ಮಲದಾಯ್ತುಗನನಡವಿಗೆ
 ಕಳುಹೆ ರಾಮನ ಹಲುಬಿ ಪ್ರಾಣವನುಳಿದ ನಿಮ್ಮಯ್ಯ ||
 ಇಳೆಯ ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನ ಜೆಂದೆನೆ
 ಯೆಳೆಗೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದು ಗೋಳಿ
 ಟ್ಟುಳುತ ಪಾತಕಿ ತನ್ನ ನಿರಿದೆಯಲಾ ಶಿವಾಯೆಂದ

|| ೧೧ ||

ಮರಹನಿಕ್ಕೆಯೆ ಕೊರಳ ಮೇಳೆಯು
ಮುರಿದ ಪರಿ ಶಿಶುವಿಗೆ ವಿಷವನು
ಯೆರೆದವೋಲರಗಿಣಿಯ ಮರಿಗುರಿಹೊಯ್ದ ಪರಿಯಂತೆ ||
ಅರಗುಲಿಯ ಬಯ್ಯುತ್ತ ಭರತನು
ಮರುಗಿ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಳಿ
ಟ್ಟೊರಗಿರಲು ಶುತ್ತು ಘ್ನ ಬಂದೊರಲುತ್ತು ಸೈಗಿಡೆದ

|| ೧೨ ||

ಎಲವೊ ಬಸುರನು ಬಡಿನೆಯೇತ
ಕ್ಕಳಲಿ ಬಳಲುವುದೇಕೆ ಧಿಟ ನೀ
ನುಳಿಯಬೇಕೆಂದಾನು ಮಾಡಿದಡಾಯ್ತೆ ಹೊಲ್ಲೆಹವು ||
ಮಲ ಮಗನ ನಾನಡವಿಗಟ್ಟಿದೆ
ತಲೆಯ ಬಡಿದಂತಾಯ್ತೆ ನಿನಗೆನ
ಲಲಗ ಕಿತ್ತನು ಕೊಲುವೆ ವಾಪಿಯನೆನುತ ಹರಿತಂದ

|| ೧೩ ||

ಇದುವೆ ಮಾಣೆನುತೋಡಿ ಮನೆಯನು
ಕದವನಿಕ್ಕಲು ಕಂಡು ಬೆದರು
ತ್ತಿದಿರಲೊಬ್ಬರು ಸುಳಿಯಲಮ್ಮದೆ ಕೈಮುಗಿವುತಿರಲು ||
ಇದಕೆ ಸನ್ಮತವಿತ್ತರಾರೆನೆ
ಸುದತಿ ಮಂಥರೆಯೆನಲು ಹರಿದನು
ವೊದರಿಕುಟ್ಟಿದನಟ್ಟಿ ನೆತ್ತರು ಕಾರಿ ತಲೆ ಕುಸಿಯು

|| ೧೪ ||

ವರ ಜನನಿ ಕೌಸಲೆಯ ಮನೆಗಾ
ಭರತ ಡಂಡಣಿಸುತ್ತ ಬಂದನು
ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ಕೆಡೆದನು ಕರುಣಿಸೆಂದೆನುತ ||
ನರಕಿಗಳು ನಾವವ್ವ ಜಗದೊಳು
ಧರೆಗೆ ಭಾರಕರೆನುತ ಕಂಬನಿ
ಸುರಿಯೆ ಪದದಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿದನಳಲು ನೂರ್ವಡಿಸ

|| ೧೫ ||

ತುಡುಕುವೆನು ಘಟ ಘಣಿಯ ಸೋತರೆ
ಕಡಿಸಿಕೊಂಬೆನು ಅಷ್ಟದಿಗ್ಬಲಿ
ಕೊಡಿಸು ನಾನಪರಾಧಿ ಕೈಕೆಗೆ ಮನಸನಿತ್ತಹರೆ ||
ಒಡೆಯ ರಾಮನ ಪದದ ಬಳಿಯಲಿ
ಪಡಿಗ ಪಾದುಕೆಗಳನು ಹೊತ್ತಿರ
ದಡಕಿ ಚಿತ್ತವಪಡೆವ ತನಗೇಕರಸುತನವೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಘನವೆ ಹೇಳಲೆ ರಾಮ ತಮ್ಮನ
ಮನದ ಮೋಹದೊಳಪ್ಪಿ ಭರತನ
ಮನವ ಹದುಳಿಸೆ ಮಂತ್ರಿಯೊ ಸೌಮಂತ ಮುದುಗುರಿಯೊ ||
ಜನಪತಿಗೆ ಹೆಸರ ಪ್ರಧಾನನು
ಜನಸನರಿವುಗಳರಿತುಪೇಕ್ಷಿಸಿ
ಯನಗಕೀರ್ತಿಯ ಹರಹಿಪೊಟ್ಟು ಸುಮಂತ ತಾನೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಸತಿಗೆ ಬೇಡಿದ ಕೊಟ್ಟು ಪೂರ್ವದಿ
ಕ್ಷಿತಿಪನಿತ್ತ ಪನಾವ ತಡೆವನು
ವಿತತ ಬಯಕೆಗೆ ಠಾವೆ ದಿಗ್ಗಜ ಮುಗ್ಗಲೆನ್ನಳವೆ ||
ಅತಿಮಥನದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆದರೆ
ಹಿತವೊ ಮೇಣದಹಿತವೊ ಕಾಡಿಗೆ
ಸುತರನಟ್ಟಿದ ನಾಪಿ ತಾಯೇ ಕೆಡಿಸಿದೈಯೆಂದ

|| ೧೮ ||

ಹಿರಿಯರಿರೆ ಕಿರಿಯಂಗೆ ಪಟ್ಟವೆ
ಕೊರೆದಳಕಟಾ ಹಿಚುಕಿ ಕೊರಳನು
ವರುಷವರುವತ್ತಾದವನ ಮುದುಮಾತ ಕೇಳುವರೆ ||
ವರುಷವರುವತ್ತಾಗೆ ಲಕ್ಷದ
ಹೊರಗೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾಡಿ ಕಡೆಯಲಿ
ಮರುಗಿ ಫಲವೇನೆಂದು ಭರತನು ಹಿರಿದು ಹಲುಬಿದನು

|| ೧೯ ||

ಪತಿಯ ಸತ್ಯಕೆ ತಪ್ಪುವುದು ಸ
ಧ್ವತಿಯ ಸೇವಕರಿಂಗೆಯೆಂದಿರ
ಲಿತರದಾಗತಿಯಾಯ್ತು ದೈವದಲೆನೆ ಸುಮಂತ್ರಂಗೆ ||
ಪತಿಯ ಕಗ್ಗೊಲೆಗೊಲಿದೆ ಕೌಸಲಿ
ಸುತರ ನೀ ಹುಲಿಕರಡಿಗಿಕ್ಕಿದೆ
ಹಿತವೆ ಕೈಕೆಗೆ ಕುಲವ ಕೂಗಿದೆಯೆಂದನಾ ಭರತ

|| ೨೦ ||

ಹಿರಿಯನಬ್ಬೆಯ ನೆಚ್ಚಿ ಕೊಗಳನು
ಕೊರೆಸಿಕೊಂಡಂತಾಯ್ತು ಪಾತಕಿ
ಯಿರಿದಳೋ ಅಳಿಯಾಸೆಗೊಕ್ಕಳೊ ವರವನಕಟಕಟ ||
ತರಣಿಕುಲ ಬರಿದಾಯ್ತು ಮಿಟುಕಲು
ನೆರೆಯದೆನುತವೆ ಬಾಯ ಹೊಯಿಹೊಯಿ
ದೊರಲಿ ಹುಡಿಯಲಿ ಹೊರಳಿ ಸಾಯಲು ಬಗಿದನಾ ಭರತ

|| ೨೧ ||

ಮುನಿ ವಸಿಷ್ಠಾದಿಗಳು ಬೋಧಿಸಿ
ಮನವ ಹೆದುಳಿಸೆ ಭರತದೇವನು
ಜನಕ ಶವನನು ತಪ್ಪೆತ್ತೈಲದಿ ಲೇಸಿಸಿರೆ ತೆಗೆದು ||
ಮುನಿಮತದಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಮೂವರು
ಜನನಿಯರ ನಿಲಿಸಿದನು ಮಿಕ್ಕಿನ
ವನಿತೆಯರು ನಾನೂರ್ವರನಲನ ಹೊಗಳು ನೃಪನೊಡನೆ

|| ೨೨ ||

ನೆನೆದನೂರ್ಧ್ವಕ್ರಿಯೆಯ ದಾನದಿ
ಜನರನುರೆದಣಿಸಿದನು ಹರಿಪದ
ವನಜವನು ಕಂಡಲ್ಲದುಣ್ಣಿನು ಅರಸುತನದಲ್ಲಿ ||
ತನಗೆ ಮನವಿನಿತ್ತಿಲ್ಲ ರಾಮನ
ನೆನೆವ ಕಿಂಕರರಾಳು ತಾನೆಂ
ದೆನುತ ಮಂತ್ರಿಗೆ ನುಡಿದು ಭರತನು ಪುರವ ಹೊರವಂಟೆ

|| ೨೩ ||

ಮರೆದರಿದು ಪುರದೊಳಗೆ ನಿಂತರ
ನರಿಸುವೆನು ದ್ವಿಜರೆಂದು ನೋಡೆನು
ಬರಲಿ ಕೌಸಲೆಯವೈಯರು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾನನಕೆ ||
ಹೊರವಡಲಿ ಸುದತಿಯರು ಸುಮ್ಮನೆ
ಮುರುಕಿಸಲು ಹಿಡಿತರಿಸಿ ಬಾಯನು
ಹರಿಯೆ ಹೊಯ್ಯುವೆ ಭಜಿಸಲ್ಪೆತಹುದೆಂದನಾ ಭರತ

|| ೨೪ ||

ಜನಪನಾಜ್ಞೆಗೆ ಬೆದರಿ ಪುರಜನ
ಮನೆಗಳನು ಹೊರವಂಟು ಬಂದರು
ತನತನಗೆ ಪರಿವಾರ ಮಾವುತ ರಥಿಕ ರಾವುತರು ||
ವನಿತೆಯರು ಬಾಲಕರು ವೃದ್ಧರು
ಮುನಿಗಳಾರ್ಯರು ವೃತ್ತಿಗಡಣವು
ಬನಕೆ ಹೊರವಡಲಗುಸೆ ಬಿರಿದುದಯೋಧಿ ಮರುಗಿದುದು

|| ೨೫ ||

ಹಿರಿಯರಸಿ ಕೌಸಲೆಗೆ ದಂಡಿಗೆ
ಭರತನವೈ ಸುಮಿತ್ರೆಯರು ವ
ಜ್ಜರದ ಬಂಡಿಯನೇರೆ ಬರಿಗಾಲಿಂದ ನಡೆವುತ್ತ ||
ಭರತ ಶತ್ರುಹರಕಟ ತಮಸೆಯ
ಲಿರದೆ ಗಂಗೆಯನುತ್ತರಿಸಿದಗು
ಹರಿಯ ಕೇಳುತ ಬಂದ ಭಾರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮಕೆ

|| ೨೬ ||

ಎರಗಲಪ್ಪಿದ ಕುಶಲ ಕೇಳುತ
 ತೆರಹು ನಿಮ್ಮೊಳಗಾಯ್ತುಲಾ ಹಾ
 ನೆರವನುಳಿದೈತಂದೆಯೆನೆ ಗುರು ಮಹಕೆ ಪಡೆಸಿತ ||
 ಬರಲು ತಪ್ಪುಹೆಂದು ದೂರದ
 ಲಿರಿಸಿ ದರುಶನವಾಗ ಬಂದೆನು
 ಚರಣ ಕಮಲವನೆನಲು ಲೇಸಾಯ್ತೆಂದನಾ ಮುನಿಸ

|| ೨೭ ||

ಜನಪ ನಿನ್ನನು ಕಾಣಲರಿದೈ
 ಸನಕಕಪಿಲಾದಿಗಳ ಹೋಲೆನು
 ಮನಕೆ ಬಹಡೆನಗೊಲುವೆಯಾದರೆ ಬೀಡ ಬಿಡಿಸೆನಲು ||
 ಮುನಿಯ ಮನೆಯನು ಕೋಟಿಸುತ್ತೆನೆ
 ಜನಪ ಬಿಡಿಸಿದನಾಗ ಸುರಭಿಯ
 ನೆನೆದು ನೃಪಸೇನೆಯನು ದಣಿಸಿದ ನಿರುಪಮಾನ್ನದಲಿ

|| ೨೮ ||

ಮುನಿ ಭರತ ಶತ್ರುಹರನಿಬ್ಬರ
 ನನುವರಿತು ಪರಿಣಮಿಸಿ ಕಾಡದೆ
 ಮನದಿ ಹರಸುತ ಬೀಳುಗೊಡೆ ಮಂದಾಕಿನೀ ನದಿಯ ||
 ನೆನೆದು ದಾಂಟಿತು ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
 ಬನದೊಳಣ್ಣ ನನರಸುತ್ತೈದಲು
 ಜನದ ಕಳಕಳ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಂದನರಸಂಗಿ

|| ೨೯ ||

ಅನುಜನೊಳ್ಳಿದನೆಂಬೆ ಕೈಕಾ
 ಜನನಿ ಬೆನ್ನಲಿ ಕೂಲಲು ಕಳುಹಿದ
 ಇನಲು ತಮ್ಮನ ಜರೆದು ಕೊಲಲೆಂದೆನುತ ತಾ ಪಿಡಿದ ||
 ಧನುವನವನಿಗೆ ಬಿಸುಟು ನಿಂತಿರೆ
 ಅನುಜ ರಾಮನ ಕಂಡು ಖಗಮ್ಮಗ
 ವನದ ತರು ಲತೆ ಮರುಗೆ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟೊರಲುತ್ಪ್ರೇತವ

|| ೩೦ ||

ಗಿರಿ ಜರಿದು ಬೀಳ್ವಂತೆ ದಿಗ್ಗಜ
 ಮೊರಲುವಂದದಿ ಬಿದ್ದು ಚರಣದಿ
 ಹೊರಳಿ ಗೋಳಿಟ್ಟಳುವ ತಮ್ಮನ ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ||
 ಹರಿ ಮೊಗವ ನೋಡುತ್ತ ಬೊಪ್ಪನ
 ವರಿಗೆ ಸುಖವೇ ಧರಿಸುಭಿಕ್ಷವೆ
 ನೆರೆದನಾಡಳವಟ್ಟುದೇ ಖಳಿರಿಲ್ಲಲಾಯೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಕೊಡೆಯವಗೆ ಪಡಿ ಕೊಡೆಯಿ ಹರಿ ನಿ
 ಮ್ಮಡಿಯನೋಲಗಿಸುವಗೆ ರಾಜ್ಯವ
 ಕೊಡುವರೇ ಜನನಾಥ ಮಡಿದನೆನಲ್ವೆ ರಾಘವನ ||
 ಒಡಲನುಚ್ಚಳಿಸಿತ್ತು ಶೋಕವು
 ಕೆಡಿದ ಭರತನ ಮೇಲೆ ಧೊಪ್ಪನೆ
 ಪಡೆವೊಗದಲೊದರಿ ನನು ಹಾಯೆನುತರಸ ಬಸವಳಿದ

|| ೩೨ ||

ಬಂದುದಾ ತಳತಂತ್ರ ಶತ್ರುಹ
 ಬಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟಳುತ ಬಿದ್ದನು
 ಕಂದನನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೌಸಲೆ ಕಂಬನಿಯ ತೊಡೆದು ||
 ನೊಂದು ಸುಯ್ಯಳಲುತಿರೆ ಪರಿಜನ
 ವೃಂದನಾ ಪರಿವಾರಮಾತ್ಯರು
 ಬಿಂದವೆನುತನೆ ನೃಪನ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹಳವಿಸುತ್ತಿರಲು

|| ೩೩ ||

ಆರು ನಿಲಿಸುವರಕಟಿ ಧೈರ್ಯವ
 ದಾರಿಗುಂಟಿನಲಾ ವಸಿಷ್ಠನು
 ಸಾರ ಸಂಗತಿಗಳನು ತಿಳುಹಿದನುಚಿತ ವಚನದಲಿ ||
 ಧೀರ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಜಲದಲಿ
 ನೀರಿಳಿದು ಫಲಕಂದಮೂಲದಿ
 ಧಾರಿಣೀಶಗೆ ಸಿಂಡವಿಟ್ಟನಶೌಚವನು ಕಳೆದ

|| ೩೪ ||

ವನನಿವಾಸವು ಸಾಕು ರಾಜ್ಯವು
 ನಿನಗೆ ಸಂತೈಸೆನಲು ಭರತನು
 ಜನನಿಗಿತ್ತುದ ಮೊರಲಾಗದು ಬಾರೆ ನಾನೆನಲು ||
 ಜನನಿಯರ್ತಿಯ ನಾನು ಸಲಿಸುವೆ
 ವನದಿ ನಿಮ್ಮಂತೆನಲು ಕೇಳೆಲೆ
 ಅನುಜ ನಾವಿರೆ ನಿನಗದೆಂತಧಿಕಾರ ಹೇಳೆಂದ

|| ೩೫ ||

ಎನಗೆ ಗತಿಯಂತಾದಡೇನೆನೆ
 ದಿನದವಧಿ ಪರಿಯಂತ ರಾಜ್ಯವ
 ನಿನಗೆ ಸಲಿಸಿದೆನೆಂಬ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಭರತಾಂಕ ||
 ಇನಕುಲೇಶ್ವರ ಕೇಳು ರಾಜ್ಯವಿ
 ದೆನಗೆ ಜನಕಜೆಯರ ಸಮಾನವು
 ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ದೇವರಂಘ್ರಿಗಳಾಣೆ ತನಗೆಂದ

|| ೩೬ ||

ನೆರೆದ ಜನ ಹಾಯೆಂದುದರಸನು
 ಹಿರಿದು ಮೋಹದಲಪ್ಪಿ ತಮ್ಮನ
 ಹರಸಿ ಮಾತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ ಸಲಿಸಬೇಕೆನಲು ||
 ಅರಸ ಬಿನ್ನಪ ವರುಷ ಹದಿನಾ
 ಲ್ಪರಲಿ ಮುಂದರೆಘಳಿಗೆ ತಡೆದರೆ
 ಉರಿಯೊಳಹೆನೆನಲಸ್ತು ಸಲಿಸಿದನೆಂದ ಸಿರಿರಾಮ

|| ೩೭ ||

ಉಡುಗೆಯನು ನಾರಿಂದ ರಚಿಸಿದ
 ಜಡೆಯ ಕಟ್ಟಿದನಣ್ಣನಂದದಿ
 ತೊಡೆದು ಭಸಿತಾಭರಣನಾದನು ಭರತ ನಿಜ ಪುರದ ||
 ಬಡಗ ನಂದಿಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಹೆ
 ಮೊಡೆಯನೀ ಬಪ್ಪನ್ನ ವರಯೆನೆ
 ಮೊಡವಿಪತಿ ಪಾದುಕೆಯನಿತ್ತನು ಹರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡ

|| ೩೮ ||

ಭರತ ತೆರಳಲು ಜನನಿ ಕಾಸಲೆ
 ಯರನು ಕಿರಿದೆಡೆ ಕಳುಹಿ ಮರಳಿದ
 ನರಸ ರಾಘವ ಸೀತೆಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡನೆ ದೈನ್ಯದಲಿ ||
 ಸರಿದು ಪರಿಜನ ದೂರಹೋಗಲು
 ಮರದ ನೆರಳನು ಸಾರ್ದು ಕುಳ್ಳಿ
 ದರಸ ದೈವಾಧೀನವೀ ಸಂಸಾರ ಸುಖವೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಹಲವು ದಿನಗಳನಲ್ಲಿ ರಾಘವ
 ಕಳೆದು ಮಂದಾಕಿನಿಯ ತೀರದಿ
 ಮೆಲಲು ತನಿವಣ್ಣುಂಟು ಸಲಿಲವು ಸೇವ್ಯವಲಸಿದರೆ ||
 ಹಲವು ಮುನಿಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಯುಂಟಾ
 ನೆಳಲು ತಪ್ಪಲು ಪುಷ್ಪ ಗಂಧವು
 ನಿಳಯವನು ಮರೆಸಿತ್ತಯೋಧಿಯನಾ ವನಾಂತರವು

|| ೪೦ ||

ಅವನಿಜೆಯ ಮೃದು ತೊಡೆಯಲೊರಗಿ
 ದ್ವವನಿಪತಿ ನಿರ್ದೈಯನು ತಾಳರೆ
 ಯುವತಿ ಮೇಲುದು ತೆರೆದ ಸಮಯದಿ ವಾಯಸಾಸುರನು ||
 ಅವಿರಳ ಸ್ತನಗಳನು ಸೋಂಕುವ
 ತವಕದಲಿ ಬಂದೆದೆಯನೊದೆಯಲು
 ಶಿವ ಶಿವನತವೆ ಸೀತೆ ಬೆದರಲು ರಾಮ ಕಣ್ಣೆರೆದ

|| ೪೧ ||

ಉರದ ಮಸೆಯನು ಕಂಡು ರಾಘವ
ಕೆರಳಿ ಕಡ್ಡಿಯನಿಟ್ಟೊಡಮರನ
ನುರಿ ಭಡಾಳಿಸಿ ಹಬ್ಬಿ ಬೆಂಬಳಿಯಟ್ಟಿ ಸೂರಿಯಲಿ ||
ಸರಳುರಿಗೆ ತಲೆಬೆಂದು ಗರಿಸಿ
ದರರೆ ಕರಿಕೋದದ್ರಿಯಂದದಿ
ತಿರುಗಿದನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬನನರಸಿ ಮೂಜಗನ

|| ೪೨ ||

ಹರನು ಹರಸಿದ ಸರಸಿಜಾಸನ
ಕರನ ಮುಗಿದನು ಸುರಪನೆರಗಿದ
ವರುಣ ಶರಣೆನೆ ವಾಯು ತೆರವಾದನು ಧನೇಶ್ವರನು ||
ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿದ ನಿರುತಿವೋಡಿದ
ಮರಳೆ ಕಾಮುಕ ಮರುಗಿ ಕಾಯೋ
ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆನುತ್ತವೆ ಮೋರೆದು ಖಳ ನುಡಿದ

|| ೪೩ ||

ಕರುಣಿಸಾನಪರಾಧಿ ಕರುಣಾ
ಶರಧಿ ನೀನೆಂದೆನುತ ಪದದಲಿ
ಹೊರಳಿ ಹಗೆಗಳ ಕೊಲರು ಮರೆಹೊಗೆ ಮರಳಿ ರಕ್ಷಿಪರು ||
ಅರಸು ನೀನು ಸಮರ್ಥ ನಿನ್ನನು
ಶರಣುವೊಕ್ಕೆನು ಕೊಲ್ಲು ಕಾಯೆನೆ
ಸಿರಮನೋಹರ ನಗುತ ಸರಳಿಗೆ ಗುರಿಯ ನೀಡೆಂದಾ

|| ೪೪ ||

ಗುರಿಯನಿತ್ತಿನ್ನು ನಯನವೊಂದನು
ಹರಣ ದಾನವನೀಯ ಬೇಕೆನೆ
ಉರಿದುಕೊಳ್ಳುತ ಹೊಟ್ಟೆಹಾರಿತು ದೇವ ಕರುಣಿಸಿದ ||
ಎರಡು ಕಡೆಗೊಂದಕ್ಕೆ ಕಾಣುತ
ಬರಲಿಯೆಂದಭಯವನು ಕರುಣಿಸಿ
ಕರನ ಬೀಸಲು ಬಾಳು ಬದುಕಿದೆನೆಂದು ಖಳ ಹೋದ

|| ೪೫ ||

ಅಸುರ ಖಗ ಚಂಡಾಲ ಸೋಂಕಿದ
ಬಿಮರುಹಾಕ್ಷೆಯನೆನಲು ಮುನಿಗಳು
ಬೆಸಸಿದರು ಬಹುತೀರ್ಥಸೇಚನದಿಂದ ಶಾಂತಿಯನು ||
ವಸುಮತೀಶ್ವರ ಕೇಳಿ ವಿಂಧ್ಯವ
ನುಸುಳಿ ತದ್ವಿಧನಾಗಿ ಚರಿಸುತ
ಹೆಸರ ತೀರ್ಥವ ಮಿವುತ್ಪತ್ತೆತರಲಡವಿ ಮಧ್ಯದಲಿ

|| ೪೬ ||

ಅಸುರನೊಬ್ಬ ವಿರಾಧನೆಂಬವ
 ಬಿಸಜವದನೆಯ ಕಂಡು ಕಾಮಿಸಿ
 ಕುಸುಮಶರದಲಿ ನೊಂದು ಹಿಂದಿಹ ರಮೆಯ ಕೈದುಡುಕಿ ||
 ಹುಸಿಕನಂಬರಕುಗಿದು ನೆಗೆದನು
 ದೆಸೆಗೆ ಬಾಯ್ಪಿಟ್ಟೊರಲೆ ಭೂಸುತೆ
 ಯೊಸರುಗಂಬನಿಯಿಂದ ಗೋಳಿಡುತಿರಲು ಹರಿಕಂಡ

|| ೪೭ ||

ಕರೆವವಳನಂಬರದಿ ಕಾಣುತ
 ತರುಣಿ ಹಾಯೆನಲಾಗ ಧನುವಿಗೆ
 ತಿರುವನೇರಿಸಿ ಭೈರವಾಸ್ತ್ರವ ತೆಗೆದು ಹರಿಯಿಸಲು ||
 ಉರವನುಚ್ಚಳಿಸಿತ್ತು ದಾನವ
 ಧರೆಗೆ ಗರಿ ಕೆಡೆದಂತೆ ಬಿದ್ದನು
 ಸಿರಿಯ ಹಿಡಿದನು ದೇವಿ ಬೆದರದಿರೆನುತ ಹರಿತಂದು

|| ೪೮ ||

ಹರಿಯ ಕರಸೋಂಕಿಂದ ಶಾಪವು
 ಸರಿಯೆ ತುಂಬುರು ದಿವ್ಯ ರೂಪವ
 ಧರಿಸಿ ಹರಿ ಶರಣೆನುತ ಪದದಲಿ ಬಿದ್ದು ಕೈಮುಗಿದ ||
 ವರುಷವಾಯ್ತುರುವತ್ತು ಸಾವಿರ
 ವರಧನಪ ಶಾಪದಲಿ ಬೆಂದೆನು
 ಕರುಣಿಸೆನಗಾಂ ಧನ್ಯನಾದೆನು ನೇಮವೇಯಿಂದ

|| ೪೯ ||

ಕಳುಹಿದನು ಸುರಮುನಿಯ ಸಖನನು
 ನೆಲಮಗಳ ಸಹಿತತ್ರಿಯಾಶ್ರಮ
 ದೊಳಗೆ ದಿನಗಳ ಕಳೆದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಶರಭಂಗ ||
 ನಿಳಯಕ್ಕೆದಿದನವನ ಬಳಿಯಲಿ
 ತಿಳಿವುತಿರ್ದನು ಧರ್ಮಸಾರವ
 ಹಲವು ಋತುಗಳ ಕಳೆದುದಾಯಿತು ಮುನಿಯ ಸೇವೆಯಲಿ

|| ೫೦ ||

ಇರಲು ತದ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದ
 ಸುರಪನಿಷುಧಿಯ ಮರ್ಮ ಚಾಪವ
 ಧರಣಿಪಾಲಗೆ ಮುನಿಸಮಕ್ಷದಿ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ||
 ಸುರಪ ಮಂತ್ರಿ ವಟು ಸ್ವರೂಪದಿ
 ಹರಿಸಲನುಕರಿಸಿದನು ಮುನಿಪನ
 ಚರಣಯುಗಳಕೆ ನಮಿಸಿ ನಡೆದನಗಸ್ತ್ರಿನಾಶ್ರಮಕೆ

|| ೫೧ ||

ಕಳೆದು ಮಳೆಗಾಲವನು ಮುನಿಸತಿ
ಯಿಳಿಯೆ ಗೋದಾವರಿಯ ತೀರಕೆ
ಜಲಜಲೋಚನ ಬರುತ ಬಟ್ಟೆಯಲರುಣತನಯನಲಿ ||
ಬಲಿದು ಸಖ್ಯವ ದಂಡಕಾಟವಿ
ಯೊಳಗೆ ಪಂಚವಟಿಗೆ ಹರಿತರಲು
ಉಳಿದುವಿಪ್ಪತ್ತೀಳು ಋತುಗಳು ಕಟ್ಟಿದನಧಿಯಲಿ

|| ೫೨ ||

ಕಮಲಭವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಸೀತಾ
ರಮಣನಾ ವನದಲ್ಲಿ ಸುಖದಲಿ
ಯಮಸಮಾಧಿಗಳಿಂದ ಮುನಿಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗೋಷ್ಠಿಯಲಿ ||
ಹಿಮಮಯೂಖಸುಮೌಳಿಯಂಘ್ರಿಗೆ
ನಮಿತಕಂಧರನಾಗುತಖಿಲಾ
ನಿಮಿಷ ವಂದ್ಯನು ಕಂದಮೂಲಾಹಾರಪರನಿದ

|| ೫೩ ||

ಜಿನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಮುಳಿದ ಮಲ್ಲರ ಮಾರಿ ರಾಘವ
ನಳಿನನಯನ ಮುಕುಂದ ನರಹರಿ
ಖಳರ ನೆರೆ ಸಂಹರಿಸತೊಡಗಿದನಮರರಾಯನಲು ||

ಪದ || ನರರ ಧಾವತಿಯಲಾ ನರ
ಹರಿ ನೃಜನ್ಮದಲೊಗದನೋ ಮುನಿ
ವರರ ಬಳಲಿಕೆ ಕಳೆಯೆ ಕರುಣಾನಿಧಿ ವಸಾಂತರಕೆ ||
ಸರಿದು ಜಡೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷದೊಟ್ಟನೊ
ಸಿರಿ ವಿಭೂತಿಯ ಸೀತೆ ಗಿರಿಜೆಯೊ
ಧರಣಿಶಂಕರನಾದನೋ ಹರಿ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ

|| ೧ ||

ಒಂದುದಿನ ಯಕ್ಷೇಶ ಕಾನನ
 ದಂದವನು ನೋಡಲು ಶರಾಸನ
 ದಿಂದಮುಂದತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಿದ ಗಹನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಹಂದಿ ಹರಿಣಾದಿಗಳ ಕೆಡಹುತ
 ಗೊಂದಲದ ಮೃಗದಿಕ್ಕೆಯಿರಿಯುತ
 ಬಂದ ಖಳ ಶಂಭುಕನು ತಪಸಿಯ ಕಾನನಾಂತರಕೆ

|| ೨ ||

ದನುಜ ಯಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿಡ
 ಲನಿಮಿಷಾರಿಯ ಬಲವನೆಲ್ಲವ
 ಮುನಿದು ಸದೆದಡಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿದನು ಶಂಭುಕನ ಮುಡಿಯ ||
 ಮೊನೆಯ ಕೂರಲಗಿನಲಿ ಬಾಚಿದ
 ಬಿನ್ನುಗುವುರದಲಿ ಮೆರೆಸಿ ಬಳಿಕಾ
 ತನನು ಬಿಟ್ಟನು ಪ್ರಾಣದಾನವ ಬೇಡಿದರೆ ಧನಪ

|| ೩ ||

ಶೂರನುಕ್ಕಿನ ದಬ್ಬಣದಿ ತಲೆ
 ಯೂರಿನಿಂದನು ಮೇಲೆ ಚರಣದಿ
 ಹೇರಿದನು ಬಲು ಗಿರಿಯ ಕಾಯದ ಕಡುನಿರೋಧದಲಿ ||
 ತೂರಿದನು ತುಡುಕಿದನು ತುರ್ಯವ
 ಮೂರಿದಭವನ ಸಂಧಿವಿಡಿದನು
 ಧೀರಹೃದಯದಿ ಘೋರತಪದಲನಂತ ಕಾಲವಿರೆ

|| ೪ ||

ಮರೆದನಾತನು ಮನೆಯಮಕ್ಕಳ
 ತೊರೆದನಾಹಾರವನು ಕೋಪದಿ
 ಕರೆಗೊರಳ ಶಂಕರನ ಭಜಿಸಿದ ಧನಪವೈರದಲಿ ||
 ಒರಲೆಗುಡಿಗುಟ್ಟಿದವು ಮೈಯಲಿ
 ಮರೆದನಾಸುರನುಗ್ರತಪದಲಿ
 ತೊರೆದನಾತನು ಜೀವದಾಸೆಯ ಧನಪನದನಂತ

|| ೫ ||

ಇರಿಸಿ ನಿಜಕ್ಕೈದುವನು ಹುತ್ತಿನ
 ಹೊರೆಯಲೊದರುತ ಹೊದರುಗಣ್ಣಲಿ
 ತಿರುಗಿನೋಡುತ ಸೊಪ್ಪುನಿಡಿದಡಿಗಡಿಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ||
 ಹರಿಣಕೇಳಿಯ ಕಂಡು ಸುಡುಸುಡು
 ಮರುಳೆ ರಕ್ಕಸ ತಿಂಬ ನೋಡೆನೆ
 ಮರುಳು ಧಾರುವ ತೋರು ರಕ್ಕಸನೆಲ್ಲಿ ತೋರೆನಲು

|| ೬ ||

ಮುಳ್ಳಮುಳ್ಳಲಿ ತೆಗೆಯಬೇಡುದು
 ವೊಳ್ಳತಾಯಿತು ನೀತಿಯೆನುತಾ
 ಕಳ್ಳ ಹಾರುವ ಕಪಟದಲಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದ ||
 ಇಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಹ ದನುಜ ನೋಡೀ
 ಮುಳ್ಳಹುತ್ತನು ಬಗಿದುಹೊಕ್ಕನು
 ಮುಲ್ಲನಿರಿಸಿದ ಕೈದುವಿದುಯೆನೆ ಕೋಪಸರನಾದ

|| ೭ ||

ಕೇಳಿ ಖಡ್ಗವ ಸೆಳೆದು ಹುತ್ತವ
 ಬೀಳುಗುಟ್ಟಲು ದನುಜನಿಕ್ಕಡಿ
 ಬೀಳೆ ಜಡೆರುದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ತಾ ಕಂಡು ಶಂಕಿಸುತ ||
 ಕಾಳ ಮೂಳನ ನುಡಿಗೆ ಮುನಿಯನು
 ಬೀಳುಗುಟ್ಟಿದನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿ
 ಹಾಳುದೈವವೆಯೆನಲು ಭುಜಹೊಯ್ದಡಗಿದನು ಧನಸ

|| ೮ ||

ಹರ ಸದಾಶಿವಯೆನುತ ಗೊರವನ
 ಶಿರವನರಸಂಗೊಯ್ದ ತೋರಲು
 ಹರಿಯ ಕರನೋಂಕಿಂದ ಹರಿದುದು ಮಾಯ ದಾಡೆಗಳು ||
 ಇರದೆ ತೋರಲು ರಘುಜ ನಗುತಿವ
 ಗೊರವ ಕಾಮ್ಯಕ ತಪಸಿ ಬಿಸುಡೆನೆ
 ಹರಿದು ಹೇಳಿದರವನ ತಾಯಿಗೆ ಮಗನ ಮರಣವನು

|| ೯ ||

ಬಿಡದೆ ಹಲುಬುತ ಬಂದು ತನುಜನ
 ಒಡಲ ಮೇಲಡಗಿಡೆದು ಬಿಕ್ಕುತ
 ಒಡಲನುರೆಬಡಿವುತ್ತ ಬಾಯಲಿ ಮಣ್ಣು ಹೊಯಿಹೊಯ್ದು ||
 ಕಡುಗಿ ಹಳವಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಧೈರ್ಯದಿ
 ಕಡೆಗೆ ಕೊಂದನ ಕೊಲುವೆನಲ್ಲದೆ
 ಬಿಡೆನೆನುತ್ತಡಿಯಿಡಲು ರಕ್ಕಸಿ ಶೂರ್ಪನಖಿ ತಾನು

|| ೧೦ ||

ಕಂಡು ಕಾಮಿನಿ ಹರಿಯ ತೇಜವ
 ದಂಡದಲಿ ಗೆಲಬಾರದಿವನನು
 ಹೆಂಡಿರಾಗಿಯೆ ಕೊಲುವೆ ಮೋಸದಲೆನುತ ಭಾವದಲಿ ||
 ಭಂಡೆ ರಾಮನ ಮುಂದೆ ಸುಳಿದಳ
 ಖಂಡ ತೇಜದಿ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ
 ಹೆಂಡಿರಿವಳಿಗೆ ಸರಿಯೆ ತೆಗೆಯಿಂಬಂತೆ ಸೊಗಯಿಸುತೆ

|| ೧೧ ||

ಹೂವ ಕೊಯ್ಯುತ ನಟಿಸಿ ತನ್ನಯ
ಭಾವವನು ಮೆರೆವುತ್ತು ಸೆರಗಿನ
ನೀವಿಗಳ ಸಂವರಿಸಿ ಮುಸುಕುತ ಚರಣಗತಿಗಳಲಿ ||
ನೂವುರದ ಝಣಝಣಿಕೆ ಮಿಗಿಲಾ
ಭಾವಕಿಯ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಕಂಡಳು
ದೇವಿ ನೋಡಿದವಳಾರೊ ಬರಹೇಳುವೆನೆ ಮನೆಗೆನಲು || ೧೨ ||

ತರುಣಿ ಕಡುಸುಖಿಯಪ್ಪಳೆ ಬಿಸಿ
ಲುರಿಗೆ ಬಾಡಿಹಳಕಟ ಪೃಥು ಘನ
ವುರಶಿರಸುಧಮ್ಮಿಲ್ಲ ತುಡಿಗೆಯ ಭರಕೆ ಬಳಕುವಳು
ಕರೆಸಿ ನಾರಿಯನೆನಲು ಕೆಲ ಸಾ
ದರಸನೇನೆಲೆ ತರುಣಿಯವಧರಿ
ಸರಸಿಯರು ಬರಹೇಳ್ವರೆಮ್ಮಯ ಮನೆಗೆ ನಿಮ್ಮನನು || ೧೩ ||

ಕೆಳದಿಯರು ನಿಮಗುಂಟೆ ನಮ್ಮಯ
ನಿಳಯವಿಡೆಲಾ ಕುಳಿಯೆಂದರೆ
ಎಲೆ ನೃಪಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ತಾನೊಂದೆನ್ನ ಮನವೊಂದು ||
ಚೆಲುವ ನಿನ್ನಗಾ ಸೋತು ಬಂದೆನು
ಒಲಿದು ಬರಲುಪಚರಿಸ ಬೇಡು
ಸುಲಭ ಸೊಬಗನು ರತಿಯ ಸುಖವನು ಸಲಿಸು ನೀಯೆನಲು || ೧೪ ||

ಸುರಸ ಜಾರನು ವಹ್ನಿಯುಗ್ರನು
ನರಕಪತಿ ಯಮ ನಿರುತಿ ಹೇಳವನು
ವರುಣನತಿವಿಕಟಾಂಗಿ ಚಂಚಲ ಮರುತ ಯಕ್ಷೇಶ ||
ವರಸಹೋದರನೀಶ ತಿರುಕನು
ಸುರರು ಸರಿಯಲ್ಲಿನಗೆ ಮಿಕ್ಕಿನ
ಸುರತವಲ್ಲಭನಾಗಿ ಕೂಡುವುದೆನುತ ನಾಚಿದಳು || ೧೫ ||

ಒಲ್ಲಿನೆಲೆ ಸತಿ ಹೋಗು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಲ್ಲಿಗೆಂದೆನೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳೈ
ವಲ್ಲಭನೆ ನಿನ್ನಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಸೋತು ನಾ ಬಂದೆ ||
ಒಲ್ಲಿನಕಟಾ ಪುಲ್ಲಹೇತಿಯ
ಭಲ್ಲಿಹೆಕೆ ಕಡುನೋಂದೆ ನನ್ನಯ
ನಲ್ಲನಾಗಿಯೆ ಮನ್ನನೋರಥವೀಯಬೇಕೆನಲ್ಲ || ೧೬ ||

ಪರಸತಿಯಳಿನಗಾಗದೆಂದರೆ
ಮರಳಿ ಕೋಪದಿ ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ
ಸ್ಫುರಿತ ದನುಜಾಕಾರೆ ಬರುತ್ತಿರೆ ದೇವ ಕಂಡರಿತು ||
ತರುಣಿ ರಕ್ಕಸಿಬಂದಿದೇನೈ
ಯರಸ ತಮ್ಮಗೆ ಕುರುಹೆ ಹೇಳೈ
ಬರೆದನಾಕೆಯ ಬೆನ್ನಲುಗುರಲಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯೆಂದು

|| ೧೭ ||

ಕುರುಹಿದೇ ರಾಘವನ ತನ್ನನು
ಬರೆದೆ ಕಾಡದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನೆ
ಮರೆಸಿ ಕಪಟದಿ ಮೆರೆವ ಮುರುಕಿನ ಬೆನ್ನನೋಡುತ್ತ ||
ಅರಿತು ನಸುನಗುತ್ತಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ತುರುಬು ಹಿಡಿಯಲು ದಾಡೆ ಮೂಡಿತು
ಒರಲುತಿರೆ ಹೆಡಮುಡಿಯಗಟ್ಟಿದ ಕುರುಹು ಲೇಸಾಯ್ತು

|| ೧೮ ||

ಅಸುರೆ ಗುರುಗುರುಗುಟ್ಟಿ ಬಯ್ಯಲು
ಅಸಿಯಲರಿದನು ಮೂಗು ಕಿವಿಗಳ
ಬಸಿವ ನೆತ್ತರ ಮುಸಡ ತೋರದೆ ಕೈನೆ ಹೋಗಿನಲು
ಬಸಿರಬಡಿಬಡಿದಳುತ ಹೋಗಲು
ಅಸುರ ಖರದೂಷಣರ ಬಳಿಗೆನೆ
ಮುಸುಳಿಸಿತು ರಕ್ಕಸರ ಮೋರೆಗಳಸುರೆ ಗೋಳಿಡಲು

|| ೧೯ ||

ತೆಕ್ಕುವಳ್ಳೆಯ ಬಿಟ್ಟಮಂಡೆಯ
ಉಕ್ಕಿ ನೋರೆಗಟ್ಟಿಳವ ರಕ್ತದ
ಲಕ್ಕಿ ಬಾಯೆತ್ತಣದು ಕೇಳ್ತರದೇನದೇನಾಯ್ತು ||
ರಕ್ಕಸನೆ ನಿನ್ನಳಿಯನಳಿದನು
ಸೊಕ್ಕಿ ಮಾನವ ಮೂಗ ಕೊಯ್ದನು
ಭೂಕ್ಕನೇಳೆನೆ ಕದಡಿತಾಕ್ಷಣ ದನುಜನಾಸ್ಥಾನ

|| ೨೦ ||

ನೆರೆದ ಭಟರೇಳು ಸಾವಿರ
ಮೊರೆವ ಭೇರಿವ್ಯದಂಗ ಕಹಳೆಯ
ಬರೆದನುಬ್ಬಟಿಯಿಂದ ಕವಿತಹ ಖರನ ಮೋಹರವ ||
ಅರಸ ದೂರದಿ ಕಂಡು ನಸುನಗು
ತರರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನೋಡುನೋಡಾ
ಮರುಳು ಕೈನೆಯ ಹರಿಬದನರನು ಎಂದ ಮುನಿವಂದ್ಯ

|| ೨೧ ||

ಎಲ್ಲಿ ಮಾನವನೆಲ್ಲಿ ನರವೃಗ
 ಎಲ್ಲಿ ಕವಿಕವಿ ತೋರುತೋರಾ
 ಕೊಲ್ಲು ಕಡಿಕಡಿ ಕೆಡಹು ಕೆಡಹಾ ಕರುಳನುಗಿ ನಡನ ||
 ಹೆಲ್ಲ ಕಳೆಕಳೆ ತಲೆಯ ಹರಿಯಿಸು
 ಭಲ್ಲೆಹದಿಯಿರಿ ನೂಕುನೂಕೆನು
 ತೆಲ್ಲದೆಸೆಯಲಿ ಕವಿದು ಮುತ್ತಿತು ಜನಕನಳೆಯನನು

|| ೨೨ ||

ಮುತ್ತಿದನು ಖರನೊಂದು ಮುಖದಲಿ
 ಮತ್ತೆ ದೂಷಣನೊಂದು ದೆಸೆಯಲಿ
 ಇತ್ತಲೊಂದೆಸೆಗವಿದು ಮುತ್ತಿದ ತ್ರಿಶಿರನೆಂಬವನು ||
 ಒತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಾ
 ಮತ್ತೆ ದಳಭೇದನಕೆ ನೇಮವ
 ನಿತ್ತು ನೋಡೆನೆ ತಮ್ಮ ಸೈರಿಸುಯೆಂದ ಸಿರಿರಾಮ

|| ೨೩ ||

ಮೊಗವ ನೋಡುತ ಜನಕಜಾತಿಯ
 ಬಿಗಿದ ಜಡೆಗಳ ಜಾಲವೆಲ್ಲವ
 ತೆಗೆದು ಭಸಿತವ ಜಪಿಸೆ ಪಟ್ಟವ ಬಿಗಿದು ಭಾಳದಲಿ ||
 ಉಗುಚಿ ಬಿಲುಗವಸಣಿಗೆ ಸೆಳೆದನು
 ಬಿಗಿದನಾರಿಯ ನೀವಿ ಸರಳನು
 ತೆಗೆದು ಸೀತಾರಾಮನಿಳಿದನು ಪರ್ಣಮಂದಿರವ

|| ೨೪ ||

ತೆರಳು ತೆರಳಲಿ ಗೊರವ ಕಾದುವ
 ಭರವು ಲೇಸಾಯ್ತಾಯ್ತು ಕಾದದೆ
 ಮರಳಿದರೆ ತಲೆವುಳಿವುದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ನುಳುಹುವೆನೆ ||
 ಧರೆಗೆ ಬಿಲ್ಲನು ಬಿಸುಟು ನಡೆಯನ
 ಲರಸ ರಾಘವ ನಗುತ ನಿಂದಿರೆ
 ಸರಳ ಮಳೆಯನು ಸುರಿದರಂಬರ ಮುಳುಗಲತಿಬಲರು

|| ೨೫ ||

ಹರಿವ ಮಂಜಿನ ಮುತ್ತಿಗೆಗೆ ಸುರ
 ಗಿರಿಗೆ ತಳ್ಳಳವೇ ಮದೇಭದ
 ನೆರವಿ ಕಂಠೀರವಗೆ ಗಣ್ಯವೆ ಸೊಕ್ಕಿ ಮುಂಬರವ ||
 ಉರಗ ಸಂತತಿ ಗರುಡಗಿದಿರೇ
 ನರಿಯ ಮೋಹರವಿದಿರೆ ಕೇಸರಿ
 ಗರರೆ ನರಹರಿ ಧರೆಯಭಾರವ ನಿಳುಹ ತೊಡಗಿದನು

|| ೨೬ ||

ಸುರಗಿ ಕಡಿತಲೆ ಚಕ್ರ ಭಲ್ಲೆಹ
 ಪರಶು ಕವಣೆ ಮುಸುಂಡಿ ತೋಮರ
 ಸುರಿವ ಸರಳಂದೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಮುಸುಕುತ್ತ ||
 ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಗದೇನು ಗಣ್ಯನೊ
 ಸುರಪತನಯನ ಕಡ್ಡಿಯಟ್ಟಿದ
 ತರಣಿಕುಲಿ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂದವೆ ಸವರಿ ದಾನವರ

|| ೨೬ ||

ಮುರಿದ ಚೂಣಿಯ ತರಿದನಸುರರ
 ಮೆರೆದ ವೀರಕ್ಷತ್ರ ತೇಜವ
 ಬರತುದಸುರಾಂಬುಧಿ ಮಹಾದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||
 ಹರಿದ ತೋಳ್ಗಳ ಮುರಿದ ಕಾಲ್ಗಳ
 ಪರಿವ ರಕ್ತದ ಮೆರೆವ ಮುಂಡದಿ
 ಹರಿಗರುಳ ದಾನವರು ಹರಣವ ಬೀಳುಗೊಡುತಿರಲು

|| ೨೭ ||

ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕಿದ ತ್ರಿಶಿರನೆಂಬವ
 ಮೊತ್ತದಸುರರ ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
 ಕುತ್ತಿಕಡಿಕಡಹಕಟಿ ಮಾನವ ಬಡವನಲ್ಲಿನುತ ||
 ಮತ್ತೆ ಕರಿಘಟಿ ತುರಗ ಬಲುದಳ
 ಪತ್ತಿ ಪಟುತರವಾಗಿ ನೂಕಲು
 ಹತ್ತುಕೋಲಿಂದರಸ ತತ್ತರದರಿದನನಿಬರನು

|| ೨೮ ||

ಕಾದುವನು ತಾ ಯಮನ ಬೆಸಗೊಳ
 ಹೋದನತ್ತಲು ಮತ್ತೆ ದೂಷಣ
 ಹೋದ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯನುತ ಮುತ್ತಿದ ಜಗತ್ಪತಿಯ ||
 ಕೋದನನಿಬರ ಬಾಣದಲಿ ಹರಿ
 ತೀದುದಸುರಾನೀಕ ದೂಷಣ
 ವ್ಯಾಧಿಯೋಯೆನೆ ಕಡಿದ ತಲೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮೂಡುತಿರೆ

|| ೨೯ ||

ಕಡಿದ ತಲೆಗಳು ಸವೆಯದಿರೆ ಕಡಿ
 ಕಡಿದು ಬೇಸರೆ ಮರುತನೆಂದನು
 ಒಡೆದೂ ಬಸುರೊಳು ಕಡಿದ ತಲೆಯನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿವನಳಿವ ||
 ತೊಡುವ ಸರಳೊಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
 ಕೆಡಹಲರಿದೀ ಖಳನನೆನೆ ಕೇ
 ಕೊಡನೆ ರಾಘವ ಕಡಿದು ಬಸುರೊಳು ತಲೆಯ ಹೆಟ್ಟದನು

|| ೩೦ ||

ಕೆಡೆದವನ ಖರನೊಡನೆ ನೆಳೆಚಿದ
 ದಡಿಗ ಸೇನಾನೀಕದೊಡನವ
 ಹೊಡೆದು ಸದೆದನು ಕಡಿದು ನಡೆದನು ರಾತ್ರಿಚರಬಲವ
 ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೂರಂಬು ಲಕ್ಷವ
 ಕಡಿಯೆ ಕಡಿತ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ
 ಸಿಡಿಲನಾದದವೋಲು ಧನು ಟಂಕಾರವೆಸೆವುತಿರೆ

|| ೩೨ ||

ನೆರೆದ ಮೇಘದ ಥಟ್ಟು ಪವನನ
 ಮುರವುಟಕ್ಕಿದಿರಾದ ತೆರದಲಿ
 ಕರಿಯ ಜಂಗುಳಿಯೊಳಗೆ ಹರಿ ಹರಿದಂತೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ||
 ಉರಿಯ ಮುತ್ತಿದ ಶಲಭತತಿಯೆನೆ
 ಖರನ ಪಡೆ ಹುಡಿಯಾಯ್ತು ದಾನವ
 ಹರಿಯ ಸಮ್ಮುಖಕಾಗಿ ಸೂರಿಯಲಟ್ಟಿದನು ರಥವ

|| ೩೩ ||

ಎಲವೊ ನೀದಿಟದಾವ ಕುಲದವ
 ಖಳೆಯ ಮೂಗಿಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಬಳು
 ವಳಿಯ ತೆರದಿರು ಬಿಸುಡು ಕೈದುವ ತಲೆಯ ಕಾವೆನೆನೆ ||
 ಕುಲವಬೆಸಗೊಳಲೆಲವೊ ಮನೆಯಲಿ
 ಬೆಳೆದ ಮಗಳುಂಟೇನು ಫಡ ಫಡ
 ಗಳಹುತನ ಬೇಡಳಿದೆಯಾದರೆ ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಡುವೆನು

|| ೩೪ ||

ಎಲಲೆ ಮಾನವ ಪ್ರಳಯವಹ್ನಿಯ
 ಹೊಳಲ ಹೊಗುವಂಗವಣಿಯಾಯಿತು
 ತಲೆಮರಸಿ ನೀಹೋದಡಾಯ್ತೆಂದಿನ ರಣಾಗ್ರದಲಿ ||
 ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು ಹೋಗು ಸೈರಿಸು
 ಸುಲಭ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಹಿತನಹೆ
 ಬಲುಹು ನೋಡುವಡಾಂತುಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚು ನರಹರಿಯು

|| ೩೫ ||

ಅಹುದಹುದು ಖರ ಖರ ಶರಾಸನ
 ಮಹಿಮನೈ ತಪ್ಪೇನು ತಪ್ಪೇ
 ನಹಿತನಾದೊಡೆ ಕುಂದೆ ಗುಣದಲಿ ಕಲಿಗೆ ಮತ್ಸರವೆ ||
 ರಹಣನಲ್ಲಲಸುರ ಸಾಹಸಿ
 ಮಹಿಮ ಮರುರೇ ಪೂತು ಮರುಯೆನು
 ತಹಿಮಕರಕುಲ ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ಸರಳ ಸಾರವನು

|| ೩೬ ||

ಹಾರಿತಾ ಖಳನಂಬು ಪುನರಸಿ
ಮೂರುಮಡಿಯಲಿ ಕರೆದ ರಕ್ಕಸ
ತೂರಿದನು ರಘುನಾಥ ಮತ್ತವ ಸುರಿದ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ||
ತೂರು ತೂರಿನ್ನೊಮ್ಮೆಯನುತವೆ
ಮೀರಿ ಮತ್ತೈವಡಿಯ ಸುರಿದನು
ತೂರಿದನು ಕಾರಿದನು ರಘುಪತಿ ನೂರು ಬಾಣಗಳಲಿ

|| ೩೭ ||

ಗಂಡುಗಲಿ ಆ ನರಹರಿಯ ಕೋ
ದಂಡವನು ಬಲು ಬೋಳೆಯಿಂದಿಸೆ
ತುಂಡು ಮೂರಾಯ್ತೇನ ಹೇಳುವೆನಸುರನುಟ್ಟಿಯ ||
ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತ ಶಾರ್ಙ್ಗಧರ ಕೈ
ಗೊಂಡನಾ ಶರಭಂಗನಿತ್ತು
ದ್ವಂಡ ಚಾಪವ ಸೆಳೆದು ದನುಜನ ಧನುವ ತುಂಡಿಸಿದ

|| ೩೮ ||

ತೂರಿದನು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಹಲವನು
ತೋರಿದನು ಕೈಲಾಗು ವೇಗದಿ
ತೂರಿದನು ಕೈದುಗಳ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಭೇದದಲಿ ||
ಹಾರಿತಂತಃಕೈರ್ಯವಪದಿಸೆ
ಮೀರಿ ಬಂದುದು ಬಳಿಕ ದನುಜನ
ಮೂರು ಬಾಣದಿ ಶಿರವನೆಚ್ಚಾಡಿದನು ರಘು ನಾಥ

|| ೩೯ ||

ಸುರರನಟ್ಟಿತು ಮುಂಡವತ್ತಲು
ಮರಳಿ ರುಂಡವು ಬೀದಿವರವುತ
ಹರಿತರಲು ರಾಘವನು ನಗುತವೆ ಕಡಿಯೆ ಹಿಂಗುತಿರೆ ||
ಉರುಳುತುರುಳುತ ಖಳನ ತಲೆ ನರ
ಹರಿಯ ಮೂದಲಿಸಿತ್ತು ಬಲಿಯಲಿ
ಚರಣ ಮೂರರ ಕಪಟದಳತೆಗೆ ಸರಿಯಿದಾಯ್ತುನುತ

|| ೪೦ ||

ಬಿದ್ದನಸುರನು ರಾಮನನಿಬರ
ಗೆದ್ದನಸುರರನೆಂದು ಸುರರು
ಬೈದ್ದು ಗುಡಿಗಟ್ಟುತ್ತ ಸುರಿದರು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನು ||
ಬಿದ್ದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಹೇಳಿತು
ಹೊದ್ದಿದರ ಹೊರೆವಾತನಿತ್ತಲು
ಮುದ್ದು ಜಾನಕಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದ ನಿಭೂತಿಭೂಷಣನು

|| ೪೧ ||

ಹರಿದು ಕೊರಳಷ್ಟಿದಳು ಜಾನಕಿ
 ಹರುಷ ಮಿಗೆ ಸೌಮಿತ್ರನೆರಗಿದ
 ಧುರಪರಿಶ್ರಮಬಿಂದು ಸಿರಿಮೋಗದಲ್ಲ ತೋರುತಿರೆ ||
 ಮೆರೆವ ಲತೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೀತಾ
 ತರುಣಿಯೊಡನಿರುತಂದು ಮುದದಲಿ
 ಪರಮ ಪಾವನ ಮಹಿಮನಿತ್ತನು ಜಗಕೆ ಮಂಗಳನ

|| ೪೨ ||

೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಲಲನೆಯರ ಬುದ್ಧಿಗಳು ಕಾರ್ಯ
 ಪ್ರಳಯವನು ತಹುದೆಂಬುದಾಯಿತು
 ಖಳನು ಸೀತೆಯನೊಯ್ದು ಹರಿಣದ ಗೋಣ ಹರಿ ಕೊಯ್ದು ||

ಪದ || ನೀಗಿದಳು ನಿಜ ಸುತನ ಹರಣವ
 ಕೂಗಿದಳು ಕಿವಿ ಮೂಗು ಮೊದಲೇ
 ಹೋಗಿ ಕಂಡಳು ಸೋದರ ತ್ರಿತಯವನು ಮತ್ತವಳು ||
 ನಾಗಶಯನಗೆ ಒನುಜರಸು ಹೊಣೆ
 ಯಾಗೆ ಲಂಕೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೋದಳು
 ಮೂಗೊರತಿ ದಶಕಂಠನಲ್ಲಿಗೆ ಹೇತುಭೂತವೆನೆ

|| ೧ ||

ಬಳಿಕ ರಕ್ತಸಿ ಅಳಲಿ ಅಲ್ಲಿಂ
 ದಿಳಿದು ಕಿವಿಮೂಗಿತ್ತ ಹಳವಿಗೆ
 ಖಳಗೆ ಹೇಳಿ ಸತಿಯನೊಯ್ದು ನೆರೆಯಲಾಳಿಸುವೆ ||
 ಹೊಳಲ ಮಧ್ಯದಲೆನುತ ಹೋಗಲು
 ಹೊಲಸಿನಟ್ಟುಳಿಗಾಗಿ ನರಿಗಳು
 ಹಲವು ನಾಯ್ಕಳು ಹದ್ದುಕಾಗೆಯ ಹಿಂಡು ಕವಿವೃತ್ತಿರೆ

|| ೨ ||

ಕಡಿದ ಮೂಗಿನ ಕೈನೆ ರಾವಣ
ನೆಡೆಗೆ ಹರಿದಳು ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ
ಬಿಡುದಲೆಯ ನೆರೆಬಿಚ್ಚಿದುದಿಡೆಗೆಯ ಬಡಿಯುತಲಿ ಬಸುರ ॥
ನಿಡುಸರದಲೊದರುತ್ತ ಹರಿತರ
ಲೆಡಹಿ ಬಿದ್ದಳೊ ತಂಗಿ ತವ್ವದು
ಒಡೆದುನೈ ಕಿವಿ ಮೂಗು ನೊಂದಳು ಭಂಗವಾಯ್ತೆಂದ

॥ ೩ ॥

ತಂಗಿ ಯಾರಿಂದಾಯ್ತು ಮುಖಸಿರಿ
ಭಂಗ ನಿನಗೆನಲಣ್ಣ ಕೇಳಿದ
ತುಂಗ ಪೀನಸ್ತನನಿತಂಬದ ಸಿರಿಯ ಮಾನವಿಯ
ಅಂಗ ಚೆಲುವದನೇನ ಪೇಳ್ವೆನ
ನಂಗಮೂರುತಿ ನಿನಗೆ ತಹೆನೆಂ
ದಂಗವಿಸಿ ನಾ ಹೋಗೆ ಕೊಯ್ದನು ಮನುಜ ಕಿವಿಮೂಗ

॥ ೪ ॥

ಆರು ನಾರಿಯ ಹೆಸರದಾವುದು
ಕಾರಣವದೇನೆಲ್ಲ ತಿಳುಹೆನೆ
ನಾರಿಗೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲ ಪಡಿಯಿಡಲು ॥
ನಾರಿಯಳದಂತಿರಲಿ ಕಲಿಗಳ
ವೀರ ನಿನ್ನೀ ಪಟ್ಟದರಸಿಯ
ರೋರೆಗೈವರು ಸತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಡಾಯದಲಿ

॥ ೫ ॥

ಬೇರ ಬಲ್ಲವಗೆಲೆಯ ಹೆಸರ ವಿ
ಚಾರವಂತಿರಲೆನ್ನ ನುಡಿಯಾ
ನಾರಿ ನಗಳೇ ನಿನ್ನ ನೆರದಿ ಮಹೀಶ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ॥
ಮಾರಮಥನನ ಧನುವ ಗೆಲಿದವ
ನಾರಿ ಸಹಿತಡವಿಯಲಿಯಿದ್ದೆಡೆ
ಸಾರಿ ಮೂಗನು ಸಂಚಕಾರವನಿತ್ತೆ ಸತಿಗೆನಲು

॥ ೬ ॥

ಆಲಿಸಲು ಕಾಮಾಸ್ತ್ರ ವೈಯಲಿ
ಕಾಲನಿಟ್ಟುದು ಕೇಳಿದದರಿಂ
ಗೋಲು ಮರುಮೊನೆದೋರೆ ಮನದಲಿ ಭಲವು ಬೇರಾರಿ ॥
ಬಾಲೆಯನು ಕಡ್ಡಿಯ್ವು ಮಾಯಾ
ಲೀಲೆಯರಿವನು ಮಾವನೆನುತವೆ
ಬಾಲೆಯನು ಸಂತವಿಸಿ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ಹೊರವಂಟ

॥ ೭ ॥

ಬಂದೆರಗಿ ಮಾರ್ಗಚ ಮಾವಗೆ
 ನಿಂದು ಬಿನ್ನಸ ಮಾಡಿದನು ಯೆಲೆ
 ತಂದೆ ಬಯಸುವಿರೆನ್ನಮೇಲತಿ ಲೇಸನನವರತ ||
 ಇಂದಿನೊಂದುರುತರದ ಕಾರ್ಯವ
 ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿ
 ಮ್ಮಿಂದ ಏತವರದಾರು ತನಗೆನೆ ವಿಳನು ಬೆಸಗೊಂಡ

|| ೮ ||

ಎನು ಕಾರಿಯನೆಲ್ಲ ಕುಶಲವೆ
 ದಾನವೇಂದ್ರ ಲಲಾಮು ಹೇಳನೆ
 ಜಾನಕೀ ವಧುಸಹಿತ ರಾಮಂಗಡಪಿ ಮನೆ ಕಂಡ್ಯಾ ||
 ನೀನೆನೆಗೆ ನಿಜ ಹಿತವನಾದರೆ
 ಮಾನಿನಿಯ ತಂದೀಯ ಬೇಕೆನೆ
 ಮೌನವಾದನು ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಮಾರ್ಗಚ

|| ೯ ||

ಪೊಡವಿಸತಿ ಚಿಕ್ಕಂದು ಮಿಟ್ಟಿಯು
 ಹೊಡೆಯೆ ನಡುಗಡಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆನು
 ಕಡೆಗೆ ಹಾರುವ ವೇಷಿಯಾಗಿರೆ ಕೊಲ್ಲದುಳುಹಿದನು ||
 ಜಡೆಯ ಹೊತ್ತೆನು ಮನ ವಿರಕ್ತಿಯ
 ಹಿಡಿದುದಿಂದಿನ ಯೌವನದಲಾ
 ಮಡದಿಯಾಲೆಯ ಬಿಡು ವೃಥಾ ಕೆಡಬೇಡ ಹೋಗಿಂದ

|| ೧೦ ||

ಸಿರಿಕೆಡುವುದಾಯುಷ್ಯ ಹರಿವುದು
 ಪರಕೆ ಬಾಹಿರವಿಲ್ಲಿದುರ್ಯಶ
 ಪರಸತಿಯ ಸಂಯೋಗ ನರಕದ ಯೋಗ ಪಾಪೌಘ ||
 ತರುಣಿಯರು ನಿನಗಿಲ್ಲವೇ ನರ
 ನರಸಿಯೊಬ್ಬಳೆ ಚೆಲುವೆಯಾದಳೆ
 ನೆರದ ಭಾಗ್ಯವನುಣ್ಣು ಸಾಯದಿರೆಕಟ ಸತಿಗಾಗಿ

|| ೧೧ ||

ಮಾವ ನಮಗವ ಹಿತವನೆಂದೀ
 ಜೀವಗಳ್ಳಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರೆ
 ಸಾವ ಬಯಸಿದ ಮತ್ತೆ ಬೊಮ್ಮದ ಬೋಧೆ ಹಸನಾಯ್ತು ||
 ಎನೆ ಬಡದೈವಕ್ಕೆ ಹಲುವಿದ
 ಡೀವ ವರವುಂಟೆನು ತನಗಿವ
 ಸಾವ ಬಯಸಿದ ಕಡಿದು ಬಿಡುವೆ ಬಾರದಿರಲೆಂದ

|| ೧೨ ||

ತಂದುಕೊಡು ನೀ ಸತಿಯನೆಂದರೆ
ಹೆಂದೆ ನವಗಿವ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವ
ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನು ನಿನ್ನನಾರೆಂದಿದ್ದೆ ಮಾನವನ ||
ತಂದು ತೇಗುವೆನೆನಲು ನಡೆ ನಡೆ
ತಂದುಕೊಡುವೆನು ಸತಿಯ ನಾನವ
ನಿಂದ ಸತ್ತರೆ ನರಕವಿಲ್ಲಿಲೆ ಹರಿಯ ಕೊಡುವೆನು

|| ೧೩ ||

ಎನುತ ನಡೆತರುತನಿಮಿಷಾರಿಯ
ಮನಕೆ ಮಂತ್ರವನಿತ್ತನೆಲವೊ
ಮನುಜನಿದಿರಲಿ ಕಾದಿ ಗೆಲುವೊಡೆ ಪುರಹರಂಗರಿದು ||
ಮನುಜರಿಬ್ಬರ ಮಾಯದಿಂದವೆ
ಮನೆಯನಗಲಿಪೆ ಬಳಿಕ ನೀನಾ
ವನಿತೆಯನು ಕದ್ದೊಯ್ದದೆಂದವ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದನು

|| ೧೪ ||

ಹರಿಣನಾದನು ದನುಜ ಹೇಮದ
ಚರಣ ವಜ್ರದ ಬಾಲ ಮರಕತ
ಖುರಪುಟಂಗಳು ಪುಷ್ಯರಾಗದ ಕೋಡು ಮೌಕ್ತಿಕದ ||
ಕಿರಣ ರದನದ ಪಂಕ್ತಿ ಹೇಮದ
ಹರಿಣ ರಾಮನ ಮುಂದೆ ಸುಳಿಯಲು
ಮರಣಕಾಲಕೆ ಸೊಬಗ ಮೆರೆದುದು ಬಣ್ಣಿಸುವೊಡಳವೇ

|| ೧೫ ||

ಪರಿಮಿಗಿಲು ಕತ್ತರಿಗೆ ಬೆವರಿನ
ಪರಿಮಳಂಗಳ ಸುಧೆಗೆ ದಶಗುಣ
ಹರಿಣನಧರಾವೃತವ ತುಂಬಿಯ ನೆರವಿ ಕಂಬಲಿಸೆ ||
ಸೊರಕೆ ನಾ ಮಾಯ ವಿಶ್ವಕರ್ಮರು
ಬರೆಯಲರಿದೀ ರೂಪವೆಂದರು
ಧರಣಿಯ ಚ್ಚರಿಯೆನಲು ಸುಳಿದ ದು ಉಪಮೆಗೆಡೆಗೊಡದೆ

|| ೧೬ ||

ರಾಮನಾಶ್ರಮದಿದಿರಲಾಡುವ
ಹೇಮಮೃಗವನು ಕಂಡು ಸೀತಾ
ಕಾಮಿನಿಗೆ ಮನನಾಯ್ತು ಹೊರವಂಟಳು ನಿಜಾಲಯವ ||
ಪ್ರೇಮದಿಂದೆಳೆ ಹುಲ್ಲ ಕೊಡಲಾ
ಕಾಮರೂಪದ ಹರಿಣ ಬರದಿರೆ
ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕಾಡಿದಳು ರವೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಡುಯೆನುತ

|| ೧೭ ||

ಕೊರಳನಪ್ಪಿಯೆ ಬಿಡದೆ ಕಾಡುವ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ನುಡಿಯ ಬಂಧಕೆ
 ಚರಣವಿಡುತವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನ ಮೋಗವ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ||
 ಅರಸ ನಿನ್ನೇಬಲ್ಲೆ ಹೇಮದ
 ಹರಿಣವನು ನಾ ಮುನ್ನ ಕಾಣೆನು
 ಹಿರಿದು ಬೇಡೆನಲಮ್ಮೆಯತ್ತಿಗೆ ಮುನಿವಳೆನಗೆಂದ

|| ೧೮ ||

ಹಿತವನಹುದಹುದೀತ ಕಂಡೆವು
 ಕ್ಷಿತಿಪನೀಪರ್ಯಂತ ವೇತಕೆ
 ಸತಿಯ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸೆ ನಾ ತಹೆನೆಂಬ ಮಾತಿಲ್ಲ ||
 ಹಿತವ ತಪ್ಪುವನಲ್ಲ ತಹವರ
 ಮತಿಗೆ ಕಿತ್ತಡಿಯಿಡುವೆ ನೀನನೆ
 ಸತಿಯ ಬಿಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟು ಹರಿಣನ ಹಿಡಿದು ತಹೆನೆಂದು

|| ೧೯ ||

ದನುಜ ಮರ್ದನ ಧನುವ ಕೊಂಡನು
 ಮನೆಗೆ ತಮ್ಮನ ಕಾಹ ಹೇಳಿದ
 ಕನಕಮ್ಮಗವಿದನೀಗ ತಹೆಸಿದೊ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆಯೆನುತ ||
 ವನಜಲೋಚನ ಬಿನ್ನಲೈತರೆ
 ಕನಕಮ್ಮಗ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯಲೋಡಿತ್ತು
 ತನಗೆ ವಶವಾಯಿತಾಯ್ತೆನೆ ತತ್ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲಿ

|| ೨೦ ||

ಕೆಲೆವುದಲೆವುದು ಗಿಡುವ ಸರಳಿಸಿ
 ನೆಲನ ಕೆರೆವುದು ಹಿಕ್ಕೆಯಿಕ್ಕುವು
 ದೆಳೆಲತೆಯ ನೆರೆಗಚ್ಚಿ ನಿಜ ನೆಳಲಿಗೆ ಬೆದರುವುದು ||
 ಉಲುಹನಾಲಿಸಿ ಕೆಲಕೆ ಲಂಘಿಸಿ
 ಹಲವು ಗಿಡುಗಳ ಸುಳಿಯಲಡಗುತ
 ಬಳಿಯ ಬಹುದೆಳೆವುಲ್ಲ ತೋರಲು ಹಿಡಿಯಲಡಗುವುದು

|| ೨೧ ||

ಈ ಪರಿಯಲನ್ಯಾಯ ವ್ಯಗವಾ
 ಶ್ರೀಪತಿಯ ಕೊಂಡೋಡತೊಡಗಿತು
 ಭಾವುರೇ ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆ ತಪ್ಪುವುದೇಕ ದೇಶದಲಿ ||
 ಕೋಪವಿಲ್ಲದೆ ಸತಿಯ ಸ್ನೇಹಕೆ
 ತಾಪವನು ಮರೆದೊಡನೆ ತೊಳಲಲು
 ಭೂಪತಿಯ ಬಳಲಿಸಿತು ನಗಿಸಿತು ಸಕಲಯೋಗಿಗಳ

|| ೨೨ ||

ಕೆರಳಿ ಹರಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲಾ ಮೃಗ
ತಿರುಗಿ ಮೂಡಣ ದೇಶದತ್ತಲು
ಮರಳಿ ಬಡಗಲು ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಪಡುವಲೆಡಹಾಯ್ದು ||
ತಿರುಗುತಿರಲರವಿಂದಮಿತ್ರನ
ಕಿರಣ ಕೆಂಪಡಸಿತ್ತು ಗಗನವು
ಸುಸವೆದ ಮನೆಯಾಯ್ತು ದಿನಪತಿ ಗಿರಿಯ ಮರೆಗಳಿದ

|| ೨೩ ||

ಹಿಡಿಯಲರಿದೀ ಮೃಗವ ಮೂಣಲಿ
ಕಡೆಗೆ ಚರ್ಮವನಾದೊಡೀವೆನು
ಮಡದಿಗಿನುತವೆ ಬಾಣವೊಂದನು ತೀವಿ ತೆಗೆದೆಸಲು ||
ಕಡಿಯೆ ತಲೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು
ಕೆಡವುತವೆ ಚೀರುತ್ತ ಮತ್ತದು
ಕಡೆಗೆ ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆ ಹಾಯೆನುತೆನುತ ತಲೆ ಬೀಳಿ

|| ೨೪ ||

ಒಲಿದರಿಸ್ವವನೀವರಲ್ಲದೆ
ಮುಳಿದು ವಾಂಛಿತವೀವರುಂಟೀ
ಒಲಿದು ಕೊಡುವದರಿಂದ ನರಹರಿ ಮುನಿದಡತಿ ಲೇಸು ||
ಖಳನು ತಪದಲಿ ಹಲವು ಕಾಲದಿ
ಬಳಲುತಿದ್ದರೆ ಕರುಣದಿಂದವೆ
ಸಲಿಸಿದನು ಕೈವಲ್ಯ ಪದವಿಯ ಪುಣ್ಯವೆಂತನನ

|| ೨೫ ||

ನೋಡುತಿದ್ದುದು ತಲೆ ಮುರಾರಿಯ
ಕೂಡಿ ಸುಖಿಸಿತು ಬಳಕಲಿತ್ತಲು
ಕೇಡು ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಸೀತಾ ದೇವಿ ಕಳವಳಿಸೆ ||
ಬಾಡಿ ಬಸವಳಿವುತ್ತು ಕಂಬನಿ
ಕೋಡಿವರಿದವು ಹಲುಬಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೋಡು ಹೋಗಿನ್ನರಸನೇನಾದನೊ ವನಾಂತರದಿ

|| ೨೬ ||

ತಾಯೆ ರಾಘವನಳಿಯ ದಾನವ
ನಾಯಿಗಳ ಕಡು ಕಪಟವಲ್ಲದೆ
ರಾಯನಳಿದರೆ ಭೂಮಿ ಕಡಡದೆ ಮಾಂಬುದೇ ನೀನು ||
ನೋಯೆ ನುಡಿಯದಿರಕಟೆಯೆನೆ ನಿ
ನ್ನಾಯತವ ನಾಬಲ್ಲಿನೈ ಕಿರುದಾಯಿ
ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರದಿಂದೊಡ ಬಂದೆ ನೀನಂದು

|| ೨೭ ||

ಕುಲಕೆ ಕುಂದನು ತಂದೆ ಪಾತಕಿ
ಯೊಲುಪಳಾನಲ್ಲಳುಪಿ ನಿಂದರೆ
ಮೊಲೆಗಳನು ಕೊಯ್ದಡಕಿ ಪಸಿಯೆಡೆಗೆನ್ನ ಬೀವನು ||
ಕಳುಹುವೆನುಯೆನೆ ಲಕ್ಷಣಾಂಕನು
ತಲೆಯ ನಾಚಿಯೆ ಸುರಿಯೆ ಕಂಬನಿ
ಯಿಳಿಯೆ ಕೊಲ್ಲದಿರಕಟೆ ಶಿವ ಶಿವ ಹೋಹೆ ನಾನೆಂದ

|| ೨೮ ||

ಗೆರೆಯ ದಾಂಟಿರೆನುತ ರಾಮನ
ಹೊರಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಳುತ ತೆರಳಿದ
ತರುಣಿ ಜಾನಕಿ ಹಲುಬುವಾ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ರಾವಣನು ||
ಶಿರದ ಬೋಳಿನ ಕನಕ ಪಾತ್ರೆಯ
ಮರಳುತಿಹ ಮಣಿಮಾಲೆ ಕೈಯಲಿ
ಹರಹರಾಯೆನುತಿಸಿರು ನಿಂದನು ತರುಣಿಯಾಶ್ರನುದ

|| ೨೯ ||

ಪರಸತಿಯ ತರಹೋಗಲಾಗಳೆ
ತಿರವ ಭಾಗ್ಯವು ಎಂದುದಸುರಗೆ
ಶಿರವು ಮುಂಡಾಯ್ತು ಕಟೆ ಸಿರಿಸನೆದೊಂದು ರೂಪದಲಿ ||
ಹಿರಿಯಿರಿವರೆಂಬಂತೆ ಬಳಲುತ್ತ
ತರುಣಿ ಭಿಕ್ಷುಂದೇಹಿ ನಾವೀ
ಬರುತ ಬೈಗಾಯ್ತಿಲ್ಲ ಬಂದೆವು ತಾಯೆ ನೀಡೆಂದ

|| ೩೦ ||

ಮಂಡೆ ಬೋಳಿನ ಕರ ಕಮಂಡಲ
ದಂಡ ಧೋತ್ರದ ಕಾಸೆ ವೇಷದ
ಲಂಡ ಸನ್ಯಾಸಿಯನು ಹಿರಿಯರೆನುತ್ತ ಭಿಕ್ಷುವನು ||
ಕೊಂಡು ನೀಡಿದರಹಹ ಬಾರೆವು
ಗಂಡರಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ಹೊಗೆವೆನೆ
ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷಿ ಮರೆದಾ ಗೆರೆಯ ದಾಂಟಿದಳು

|| ೩೧ ||

ತುಡುಕಿದನು ಮುಂಗೈಯ ಹೊಣೆಗ
ನೊಡನೆ ಗಗನಕೆ ಚಿಗಿದು ಪುಷ್ಪಕ
ದಿಡೆಗೆ ಹಾಯ್ದನು ನಡುಗುವಬಲೆಯ ರೋದನ ಧ್ವನಿಗೆ ||
ಗಿಡಮರಗಳೊಡ ಮರುಗುತಿದುಳವು
ಪೊಡವಿನಲ್ಲಭ ಹಾ ಮುರಾಂತಕ
ಕಡುಗರುಣಿ ಹಾಹಾ ಮದೀಯ ನಿಧಾನ ಹಾಯೆನುತ

|| ೩೨ ||

ಹುಲುಹಸುವು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕೊಬ್ಬಿದ
ಹುಲಿಯ ಬಾಯಲಿ ಬಿದ್ದ ತೆರದಲಿ
ಗಿಳಿಯ ನುರಿ ಕಡು ಮೂರ್ಖ ಬೇಡನ ಬಲೆಯೊಳಾದಂತೆ ||
ಕಳವಳಿಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹಲುಬುತ್ತ
ಲಲನೆ ಹಮ್ಮಿಸಿದಳು ಶಿವ ಶಿವ
ಕುಲವ ಕೊಯ್ದನು ರಮೆಯ ರಾವಣನೊಯ್ದನಕಟಕಟ

|| ೩೩ ||

ಎಕೆ ಸುಳಿದುದೊ ಮೃತ್ಯು ಮೃಗವದ
ನೇಕೆ ಬಯಸಿದೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ನೇಕೆ ಕಳುಹಿದೆ ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿದೆನದೇಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ||
ಈ ಕುಠಾರಂಗೇಕೆ ಸಿಲುಕಿದೆ
ನೇಕೆ ವಿಧಿಯೇ ಕೊಲ್ಲದುಳುಹಿದೆ
ಹಾ ಕರುಣೆ ಹಾ ದೇವ ಹಾ ಶಿವ ಕರುಣಿಸೈ ಹರನೆ

|| ೩೪ ||

ಕುತ್ತವನು ಹಿಡಿದಂತೆ ತುಡುಕಿದ
ಹತ್ತು ತಲೆಯವ ಸತಿಯೆ ತನಗದು
ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿರಲಕ್ಷ್ಮರಂದೊಯ್ದ ||
ಇತ್ತಲಿಹ ನಾರಿಯನು ಬೇಗದ
ಲತ್ತಲಿಳಿದೊಯ್ದಂತೆ ರಾವಣ
ಮೃತ್ಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ನೊಯ್ದ ಪರಿಯಲಿ ಜಾನಕಿಯನೊಯ್ದ

|| ೩೫ ||

ಕೇಳಿ ಗಿರಿತರು ನಿಚಯ ಮೃಗಕುಲ
ಕೇಳಿ ವನಚರ ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲ
ಕೇಳಿ ಮುನಿನಿಕರ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಯ ಹುಯ್ಯಲನು ||
ಕೇಳದಿದೊಡೆ ದೋಷವುಂಟದ
ಕೇಳ್ದು ಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗದೆಂದಳು
ಕಾಳ ರಕ್ಕಸನೊಯ್ದ ರಾಮನ ಸತಿಯ ಕಪಟದಲಿ

|| ೩೬ ||

ಜನಕಭೂಪನ ಮಗಳು ರಾಮನ
ವನಿತೆಯೆನ್ನನು ದನುಜನೊಯ್ದನು
ಮುನಿನನೌಕಸರೆಲ್ಲ ಕೇಳುವುದೆನ್ನ ಹುಯ್ಯಲನು ||
ಇನಿಯಗರುಹುವುದೆನುತ ತುಡಿಗೆಯ
ಕನಕ ರತುನವ ಬೀರುತಿರ್ದಳು
ನನಿತೆ ಹಲುಬಿದಳಕಟ ರಾಘವ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆನುತ

|| ೩೭ ||

ಫಡಫಡೆಲಮೊ ಕಳ್ಳ ನಿಲು ನಿಲು
 ತುಡುಕಿ ತಿಂಬೆನು ತಲೆಯ ತಂಡವ
 ಬಿಡುಬಿಡೆಲೆ ರಘುಕುಲನ ರಾಣಿಯ ನರಿಯೆಲಾಯೆಂದ ||
 ಒಡತಿಯಂಜದಿರವ್ವಯೆನುತನೆ
 ತೊಡಚಿ ನಿಲ್ಲೆಲೆ ಕುನ್ನಿ ಯಾಪರೆ
 ಕುಡಿಯಲೆರೆವನು ಮರುಳು ತಂಡಕೆ ನಿನ್ನ ರಕುತವನು

|| ೩೮ ||

ಕೇಳಿ ಹೆಬ್ಬುಯ್ಯಲ ಜಠಾಯು ಕ
 ರಾಳವದನನು ಬಂದು ತಾಗಿದ
 ಕಾಳಮೂಳನೆ ಸತಿಯ ಬಿಡು ಫಡಯೆನುತ ಪಕ್ಷದಲಿ ||
 ಬೀಳಿ ಹೊಡೆದನು ಕೆಡಹು ನೆಲನಲಿ
 ತೂಳಿ ತುಳಿದನು ಚುಂಚುಪುಟದಲಿ
 ಶೂಲವಿಕ್ರಿದ ಪರಿಯಲಸುರನು ಚಚ್ಚಿ ಬೀಸಿದನು

|| ೩೯ ||

ಅತ್ತಲೆಳೆವನು ಪುಷ್ಪಕವ ಖಳ
 ನಿತ್ತಲೆಳೆವನು ಖಗನು ಪುನರಪಿ
 ಯತ್ತಲಿತ್ತಲು ಘಾಸಿಯಾದನು ಖಗನ ಚುಂಚುಕದೆ ||
 ಮತ್ತೆ ಮಾಯವ ನೆನೆದು ಮರ್ಮವ
 ನಿತ್ತು ನೋಡುವ ಸತ್ಪದಳತೆಯ
 ನುತ್ತುಮನೆ ಹೇಳೆನಲು ಖಗ ನಿಜ ನೆರನ ಹೇಳಿದನು

|| ೪೦ ||

ದುರುಳ ದಾನವ ಕಪಟದಿಂದವೆ
 ಚರಣದಳವನು ನೆರನ ಹೇಳಿದ
 ಮರಳಿ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತ ದನುಜನ ನಯನವಿಷ್ಟತ್ತ ||
 ಭರದಿ ಚುಚ್ಚಲು ಕಣ್ಣು ಗಾಣದೆ
 ಕುರುಡನಾದನು ದನುಜನಾಕ್ಷಣ
 ಕೆರಳಿ ಖಡ್ಗದಿ ಕೊರಳನರಿಯಲು ತಲೆಗಳವು ನೆಗೆಯೆ

|| ೪೧ ||

ಇನ್ನಿರಿಯಬಹುದೆನುತ ರಾವಣ
 ತನ್ನ ಚಂದ್ರಾಸದಲಿ ವಿಹಗನ
 ಬೆನ್ನ ಹೊಯ್ದರೆ ಕಡಿಗಳೆರಡರ ನೆತ್ತರುಕ್ಕುತ್ತಿರೆ ||
 ಭಿನ್ನ ಕಂಠದಲೊದರಿ ಕೆಡೆದರೆ
 ಖಿನ್ನ ಜಾನಕಿ ವರವನಿತ್ತಳು
 ತನ್ನ ಪತಿಯನು ಕಾಂಬ ತನಕೀ ಜೀವವಿರಲೆಂದು

|| ೪೨ ||

ಹೋದನತ್ತಲು ಸತಿಯ ಕೊಂಡಾ
ಹಾದರಿಗನನ್ನೆವರ ತಡೆದನು
ಕಾದುವರೆ ನಿಲ್ಲಲಿವೂ ಮುದುನಾಯಿನುತ ಸಂವಾತಿ ||
ಹಾದಿಗಟ್ಟಿದನೆಲವೊ ಬಿಡು ಬಿಡು
ಮೇದಿನಿಯ ನಂದನೆಯನೆಂದರೆ
ಹೋದವನನೆಡಗಾಲ ನುಸುಳಿದು ತನ್ನ ಪುರಕಾಗಿ

|| ೪೩ ||

ಇದಿರುಗೊಳುತಿರೆ ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು
ಮದಮುಖನು ನಿಜ ನಿಳಯಕ್ಕೈದಿದ
ಸುತಿಯಳುವುದ ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸಿ ತಾಯಿ ಕೈಕಸೆಯು ||
ಸದನದೊಳಗನವರತ ಸಂತಾ
ಪದಲಿ ಹಳವಿಸುತಿರಲು ಕೇಡಿಂ
ಗದುವೆ ಕಾರಣ ಮನೆಯೊಳಿರಿಸದೆ ವನಕೆ ಕಳುಹೆನಲು

|| ೪೪ ||

ವರ ಜನನಿ ಯುಕುತಿಯನು ಮನ್ನಿಸಿ
ಧರಣಿಜಾತಿಗೆ ಕಾನನಾಂತರ
ದಿರವ ಮಾಡಲು ಕಂಡು ರಾವಣಗಿಂದ ವಿಭಿಷಣನು ||
ಅರಸ ಕಾಹಿಂದಿರಿಸ ಬೇಹುದು
ಪರಮ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ನಿನ್ನಾ
ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟಿಯಿರಲಿಯೆನೆ ಖಳನಹುದುಯಿರಲಿಂದ

|| ೪೫ ||

ರಾಮರಾಘವ ಲಕ್ಷ್ಮಿವಲ್ಲಭ
ರಾಮ ರಾಕ್ಷಸಮಥನ ಮುರಹರಿ
ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನ ನಾಥ ಜನಬಂಧು ||
ರಾಮರಾಮೆಂದೊರಲಿ ಹೆಲುಬುವ
ರಾಮಮಂತ್ರವ ಬಿಡದೆ ಜಪಿಸುವ
ಕಾಮಿಗಳಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಲಿಸುವಾನತ ಪ್ರಿಯನು

|| ೪೬ ||

ಇತ್ತಲಣ್ಣನ ಹಾದಿಯನು ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಳುತ ತೆರಳಿದ
ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದಿ ಸುರಿವ ಕಂಬನಿ ಕಡು ನಿರೋಧದಲಿ ||
ಹತ್ತಿ ಬರೆಬರೆ ಕಂಡು ರಘುಪತಿ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಕಡು ನೊಂದು ನುಡಿದನು
ಇತ್ತಲೇತಕೆ ಬಂಸೆ ದೇವಿಯ ಬಿಟ್ಟಿರಣ್ಯದಲಿ

|| ೪೭ ||

ಜನನಿ ಖರಖರ ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿವುತ
ಮನಗ ನೋಯಿಸುತ್ತಿರಲು ನೆರೆಯದೆ
ಧನುವಿನಲಿ ಗೆರೆಯಿಟ್ಟು ದಾಂಟಿದರೆನುತ ಬಂಜೆನೆನೆ ||
ಅನುಜ ಕೆಡಿಸಿದೆಯಕಟ ದೇವಿಯ
ದನುಜರೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣರೈ ಶಿವ
ವನಿತೆಯರ ಬಿರುನುಡಿಗೆ ಮನಗುಂದುವರೆ ಬಲ್ಲವರು

|| ೪೮ ||

ಬಂದು ಮನೆಯೊಳಗರಸಿ ಕಾಣದೆ
ಇಂದುಮುಖ ಕಡುಮುನಿಯದಿರಳೆನು
ತೆಂದ ರಾಘವ ಹೇಮಮ್ಮಗವಿದ ತಂದೆ ನೋಡೆನಲು ||
ಒಂದು ನುಡಿಯಿಲ್ಲದರೆ ಶಿವ ಶಿವ
ನೊಂದೆನಕಟಾ ವಿಧಿಯೆ ತನ್ನನು
ಕೊಂದೆಯರ್ಥಾಂಗಿಯನು ತಾನುಳಿದೆಂತು ಬದುಕುವೆನು

|| ೪೯ ||

ಒಳಗೆ ಕಾಣೆನು ಸತಿಯನಕಟಾ
ಸುಳಿದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಹೊರಗೆ ಕಾಣೆನು
ಯಿಳೆಯ ಪಲ್ಲಟವಲ್ಲಲೇ ಹರಿಯಲ್ಲವೇ ನಾನು ||
ಕಲಿ ರಘುಜ ನಾನಾದೊಡರಸಿಯ
ಗಳಿಗೆಯಗಲಿರಲರಿಯೆನದು ದಿಟ
ನಳಿನಸಂಭವೆಯಿಲ್ಲ ಸೀತಾರಾಮನಲ್ಲಿಂದ

|| ೫೦ ||

ಅರಿವು ತಲೆಕೆಳಗಾಯ್ತು ಧೈರ್ಯದ
ಹೊರಗೆ ತಪ್ಪಿತು ಕರಣ ಕರಗಿತು
ಕೊರೆದು ಮತಿಗತವಾಯ್ತು ಮಾಯಾಪಾಶ ಬಿಗುಹೇರೆ ||
ಮರುಗಿದನು ಭಿಡೆಯನ್ನು ಮರೆದನು
ಹೊರಗೆ ಬಲಿದುಡು ಪೂರ್ಣಿಯೋಗದ
ಲರಿಯದಿದ್ದನು ರಾಮ ಮಾನಿಸರಳವೆ ವಿಧಿಲಿಖಿತ

|| ೫೧ ||

ಹೊರಳಿದನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಭಯದಲಿ
ಸರಿಮಿಗಲ ದುಃಖದಲಿ ನೊಂದನು
ಹಿರಿದುಬಳಿದನಣ್ಣ ನಾ ನಿನ್ನೆಂತು ತಿಳುಹುವೆನು ||
ಬರಲಿಡೇತಕೆ ಮೃತ್ಯುರೂಪಿನ
ಹರಿಣನೇತಕೆ ಬಯಸಲೇತ
ಕೃರಸನ್ನಿಹಲದೇಕೆ ವಿಧಿಯೇ ಕೊಂದೆ ಹಾಳುಂದ

|| ೫೨ ||

ಕೆಂಡದುರಿಯಾಯ್ತು ಬ್ಬನುದಯವು
ವುಂಡರೀ ಕವಳಾಕ್ಷ ತೋಳಲಿದ
ಕಂಡರೀ ದೇವಿಯನು ಶುಕಪಿಕಮಧುಪಸಂಕುಲವು ||
ಕಂಡರೀ ತರುಗಳಿರ ಸೀತೆಯ
ಕಂಡರೀ ಲತೆಗಳಿರ ಸೀತೆಯ
ಕಂಡರೀ ದಶದಿಕ್ಪುಗಳಿರೆಂದೆನುತ ತೋಳಲಿದನು

|| ೫೩ ||

ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ
ಖರೆಯ ಬಿಸಿಲೆಂಬೆಂಬ ಹಗಲನು
ಇರುಳು ಮಾಡುವ ಮೃಗವುಮಾನಿಸರೆಂಬ ಮಾನಿಸರ ||
ಹರಿಣನೆಂಬನು ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಖರ
ಕಿರಣನೆಂಬನು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ
ವುರುಳಿಯನು ಬೆಳುಗಿಂಡವೆಂಬನು ವಿರಹಿ ಮೈಮರೆದು

|| ೫೪ ||

ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವರು
ಹಿರಿಯರೆಂದರೆ ಬಿಡದು ಮಾಯೆಯು
ಸಿರಿಯನಗಲಿ ವಿರಾಮನಾದನು ರಾಮನಡವಿಯಲಿ ||
ಹರಿಗೆ ಧಾವತಿಯುಂಟೆ ತಿಳಿಯಲು
ಹಿರಿದು ಕಷ್ಟ ವನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವು
ಹರಿ ನೃಜನ್ಮದಿ ಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದ ತೋಳಲಿದನು

|| ೫೫ ||

ಮತ್ತಿ ಧೈರ್ಯದಲೆದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೆತ್ತಿದನು ರಘುಕುಲನನುದಕವ
ನೊತ್ತಿದನು ಕಂಗಳಿಗೆ ಆ ವನದಂತರಾಳದಲಿ ||
ಸುತ್ತನೋಡುವೆನೆನುತ ನಡುವಿರು
ಳತ್ತಲಿತ್ತಲು ತೋಳಲುತಿರೆ ಬಲು
ಗತ್ತಲಿಗೆ ಕಡೆಯಾಯ್ತು ನಳಿನೀರಮಣನುದಯದಲಿ

|| ೫೬ ||

ಬರಬರಲು ವನದೊಳಗೆ ರಕ್ತದ
ಹೊರಳಿಯಲಿ ಹೊರಳುತ್ತ ಬಿದ್ದಿಹ
ಹಿರಿಯದೇಹದ ಖಗನ ಕಂಡಾ ರಾಮ ಚಿಂತಿಸಿದ ||
ಹರಣ ಹೋಗದ ಕಥನವೇನೆನೆ
ಹರಿಯ ಕಂಗಳು ದಣಿಯೆ ನೋಡಿದ
ಪರಮ ಸಖ ನಾ ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ರಾಮ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ ಹುಯ್ಯಲಿಗೆ ನಾ
ಮುಂಬರಿದು ನೆಗೆವುತ್ತ ಕಂಡೆನು
ಶಂಕರಾರಿಯ ತಾಯಿಯವಳೆಂದರಿತು ಸೂತಿಯಲಿ ||
ಅಂಬರದಲಿಬ್ಬರಿಸಿ ಕಾದಿದೆ
ಶಂಭು ಕೊಟ್ಟ ಚಂದ್ರಹಾಸದಿ
ಡೊಂಬ ರಾವಣ ಹೊಡೆಯಲಿ ವಿಧಿಯಾಯ್ತು ತನಗೆಂದ

|| ೫೮ ||

ಪಾತಕಾರಿಯ ಪದಪಯೋಜನ
ಧಾತುಗುಂದದೆ ನೋಡಿ ಮನದೊಳ
ಗೋತು ಬೆರಸಿದ ಧನ್ಯನೈ ಪರಬೊಮ್ಮವನು ವಿಹಗ ||
ಆತನೂರ್ಧ್ವಕ್ರಿಯೆಯನಾಗಿಸಿ
ಸೀತೆಯರಸುತ ಕೆಲವು ದಿವಸಕೆ
ಭೂತಳೇಶ್ವರ ಶಬರಿಯಾಶ್ರಮದತ್ತ ತಿರುಗಿದನು

|| ೫೯ ||

ಹರಿ ಶಬರಿಯಾಶ್ರಮಕೆ ಬಂದಾ
ಧರಣಿಜಾತೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದು
ಮರಳಿ ಕ್ರೌಂಚಾರಣ್ಯಕೆಳದನು ಮುಂದುಮುಂದತ್ತ ||
ಎರಹ ತಾಪದಿ ತೊಳಲುತ್ತಿದನು
ಪರಮ ಪಂಪಾ ಸರಸಿಗೈದಿದ
ನರಸ ತಮ್ಮನ ಮಲಗಿ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದ

|| ೬೦ ||

ಮನವಳುಸಿ ದಿವಪತಿಯ ಸೊಳುತ
ದನುವೆನಿಪ್ಪವನೊಬ್ಬನಪ್ಪರ
ಮೊನೆಗೆ ಕರೆದರೆ ಕೆರಳ ಶಪಿಸಿ ಕಂಬಂಧವೆಸರಿನಲಿ ||
ದನುಜ ಯೋಜನದುದ್ದ ಕೈಯಲಿ
ಎನಿತು ಖಗವ್ಯಗ ಸಿಕ್ಕಲನಿತನು
ಮುನಿದ ಮುಂಡದ ಬಾಯಲಿಡುತವನಿದ ಹಲಗಾಲ

|| ೬೧ ||

ಅವನ ತೆಕ್ಕೆಯಲರಿಯದಕಟಾ
ರವಿಕುಲೇಶನು ಸಿಲುಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನವನ ತೋಳ್ಳ ಕಡಿಯಲೊಡನವ ದಿವ್ಯರೂಪಿನಲಿ ||
ಅವನಿಜಾತೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ
ರವಿಜನಾಳಹ ಮುಂದೆ ರಾಕ್ಷಸ
ನಿವಹ ಲಯದಲಿ ಸೀತೆನಿನಗಹಳೆನುತ ಸುರ ಹೋದ

|| ೬೨ ||

ಬಳಲಿದನು ರಘುನಾಥ ಬಿಸಿಲಿನ
ಜಳಕೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿಪ್ಪಶೋಕೆಯ
ನೆಳಲ ಸಾರ್ಧ ಸಮೀಪವೊಪ್ಪುವ ಕಮಲ ಪಂಕ್ತಿಗಳ ||
ತಿಳಿಗೊಳನ ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹಿಂದಣ
ಬಳಲಿಕೆಯ ನೀಗಿದನು ಮೊಗವನು
ತೊಳೆದು ವಾರಿಯನೀಂಟೆ ಸಾಕಾರವನು ಸಾರಿದನು

|| ೬೩ ||

ಮುಗಿದುದಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿಯದರೊಳ
ಗೊಗದ ಪದ ಚಾಪಷ್ಟಿ ನಿರ್ಮಿತ
ವಘನಿವಾರಣನರಸಿಯನು ದಶಕಂಠ ಕಪಟದಲಿ ||
ತೆಗೆದಶೋಕಾ ವನದೊಳಿರಿಸಲು
ನಿಗಮದೂರನು ಬನದೊಳರಸಿದ
ಮುಗುದ ಮೂರುತಿ ನರರಿಗೀಪರಿಯೆಂದು ತೋರಿಸಿದ

|| ೬೪ ||

೭ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಚಲನಭವನಿತಿಹಾಸ ಕಥನವ
ತಿಳಿಯ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಿ ನರಹರಿ
ಸಲಹಿದನು ಲೋಕೈಕ ನೀರನ ಪರಬಲಾಂತಕನ ||

ಪದ || ಬೇಡಿದವನಾ ಶೂಲಿಯಂಘ್ರಿಯ
ಬೇಡನವ ತಾನಿತರ ದೈವವ
ಬೇಡಿದವನೀ ಲೋಕವೆಲ್ಲವ ಬೇಡಿ ಕಡೆಗಾಣ ||
ಬೇಡ ನಾಕಾ ಲೋಕಪಾಲಿಯ
ಬೇಡದಿರು ಬೇಡಾ ಕಪಾಲಿಯ
ನಾಡ ಮಾತೇನಾ ಕಪಾಲಿಯ ಹುಗು ನಮಗಿಲ್ಲ

|| ೧ ||

ಹರಿಯ ವನದಲಿ ಕಂಡು ದೂರದಿ
ತರಣಿಸುತ ಹನುಮಂತ ದೇವನ
ಕರೆದು ಕಳುಹಿದ ನರರದಾರೋ ನೋಡಿ ಬಾಯೆನುತ ||
ಅರಸನಿದ್ದಾ ತರುವ ಸಾರಲು
ತರಣಿಕುಲ ಕರ ಬಳಲಿ ಸಿಪ್ಪೆಯ
ಲಿರಲು ಸ್ವಪ್ನವ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೆರೆದೊಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ

|| ೨ ||

ಬಳಲಿ ಕಾಲೊಡೆದಡವಿಗೊಳನಲಿ
ಮುಳುಗಿದಾರನು ಕಾಣದಾನಿರೆ
ಹೊಳೆವ ಕುಂಡಲದೊಟ್ಟು ಕಿರುಗಪಿ ಹರಿದು ಬಂದೆನ್ನು ||
ಮುಳುಗಲೆತ್ತಿದನೆನಲು ಕೇಳ್ದಾ
ಫಲವನೆಂದನು ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನು
ಬಲುಹಿನಗ್ಗದ ಭೃತ್ಯ ನಿನಗಹನಾತ್ಮಹಿತನನು

|| ೩ ||

ಮಾತ ಕೇಳುತ್ತನಿಲಸಂಭವ
ಮಾತೆಯಿತ್ತಾ ವರವ ನೆನೆದನು
ಚೂತಶಾಖೆಯನಲುಗಿ ದನಿಗೊಡಲರಸ ನೋಡಿದನು ||
ಈತನಾರೊಂದಿನುತ ಹರಿಯಿರೆ
ವಾತಸಂಭವ ಬಂದು ಕಂಡನು
ಚೂತನೂತನ ಫಲದ ದಶಕವ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು

|| ೪ ||

ಹೊನ್ನ ಕುಂಡಲ ಹೊತ್ತ ಕಪಿಯೊ
ಹೊನ್ನ ಕಚ್ಚುಟವೆಂತು ಘಟಿಸಿತು
ತನ್ನ ಕಾಂಬುದಕೇನು ಕಾರಣವೆನಲು ಕಪಿ ನುಡಿದ ||
ತನ್ನ ತಾಯುಪದೇಶವೆನಗಿದು
ನಿನ್ನ ಸಿರಿಚರಣಾಬ್ಜ ಗತಿಯೆನೆ
ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಾಪರವ ಹೇಳೈ ಪಾಲಿಸುವೆನೆಂಬ

|| ೫ ||

ನಿನ್ನ ರೂಪಿದು ಹೊಸತು ರಕ್ಕಸ
ಕುನ್ನಿಗಳ ಕಡು ಕಪಟದಳಿತೆಯ
ಹೊನ್ನ ಮೃಗ ಒಳವಿಡಿದು ಬಳಲಿಕೆಯಾಯ್ತು ನಗೆಯಾಯ್ತು ||
ನಿನ್ನ ನಂಬುವರಮ್ಮೆಯೊಂದರೆ
ಮುನ್ನ ನೊಂದವರಳುಕುವರು ದಿಟ
ಎನ್ನ ಪತಿ ತರಣಿಜನ ನುಡಿಸುವೆ ಹರನ ಹೊಣೆಗೊಡುವೆ

|| ೬ ||

ಪರಮ ತೀರ್ಥದಲಸ್ಪರೇಶ್ವರ
ಧರಣಿ ದೇವರ ಶಾಸದಿಂದವೆ
ಕರಿಯ ರೂಪದಿ ಬಂದಬಂದರನಾ ಪ್ರಭಾಸದಲಿ ||
ದುರುಳ ದಾನವ ಕೊಲುತಲಿಪ್ಪುದ
ನರಿಯ ಭಾರದ್ವಾಜ ಬಂದಾ
ಶರಧಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಲಟ್ಟಿತು ದಂತಿರಕ್ಕಸನು

|| ೭ ||

ಹರನೆ ಶಂಕರ ಭರ್ಗ ಭಯಹರ
ಶರಣು ವೃತ್ತ್ಯಂಜಯ ತ್ರಿಯಂಬಕ
ಕರುಣವಾರಿಧಿ ಭಾಳಲೋಚನ ಕಾಯ್ಕುದೆಂದೆನುತ ||
ಧರಗೆ ಕೆಡವಿದ ಜಡೆಯಲೋಡುತ
ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ ಬೀದಿವರಿವುತ
ಕರಿಯ ಕೈಯೊಳಗಾಗುತಾಗುತ ಮುನಿಪನೋಡುತಿರೆ

|| ೮ ||

ಅರಸ ಕೇಸರಿಯೆಂಬ ಕಪಿವರ
ನಿರದೆ ಹರಿತಂದೊದೆದು ದೈತ್ಯನ
ಶಿರವನವೃಳಿಸಿದರೆ ಚಲ್ಲನೆ ಮುತ್ತು ಚೆಲ್ಲುತಿರೆ ||
ಹರಣ ಹಾರಿತು ದಿವ್ಯ ರೂಪದಿ
ಸರಿದನಾತನು ಮುನಿಪನಾ ಕಪಿ
ವರಸಿ ಮುನಿಸಭೆಗೈದಿ ಹೇಳಿದ ವೀರನಾಳ್ತನವ

|| ೯ ||

ಕೇಳಿ ಮುನಿವರರೀತ ಬಲದಲಿ
ಬಾಲ ಶಶಿವೃಳಿಯನು ಹೋಲುವ
ಹೇಳಲೇನದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯ್ದನೆನೆ ಮೆಚ್ಚಿ ||
ಬಾಳೆನುತ ವರವೀವೆನೆಂದರೆ
ಭಾಳನೇತ್ರನ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವಿ
ಶಾಲಮತಿಯಹ ವಜ್ರಕಾಯದ ಮಗನ ಬೇಡಿದನು

|| ೧೦ ||

ವರವಸ್ತ್ರನು ಕಪಿ ಮುನೀಂದ್ರರ
ಹೊರೆಯಲಿದನು ಜನನಿಯುಧ್ವನ
ಮೊರೆವೆ ಪುಂಜಿಕೆಯಸ್ವರ ಸ್ತ್ರೀ ಹರನ ನಾಟ್ಯದಲಿ ||
ಮರುಳು ಭೃಂಗಿಯ ತನುವ ಹಳಿದರೆ
ಕೆರಳಿ ಕಪಿಯಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು
ಧರೆಯೊಳಂಜನೆ ಕುಂಜರಾಖ್ಯಂಗುದಿಸಿ ಬೆಳೆವುತಿರೆ

|| ೧೧ ||

ಮನದ ಮೋಹದಲೀಯಲೊಲ್ಲದೆ
 ಮನೆಯೊಳಾತ್ಮಜೆ ಪುಷ್ಪವತಿಯೆಂ
 ದೆನಿಸಿದದರಿಂದವನ ವಿಂಶತಿ ಸಹಿತ ಪಿತ್ತಕುಲವು ||
 ಇನಿತುವುಳಿಯದೆ ನರಕ ಕೂಪದಿ
 ನನೆದರೈ ಬಹುಕಾಲ ವೃಷಕೆಯ
 ದೆನಿಸ ತತ್ಸುತೆಗುಚಿತ ವರನನು ವನದೊಳರಸಿದನು

|| ೧೨ ||

ತನ್ನ ಮಗಳನು ಕೇಸರಿಗೆ ಸಂ
 ಪನ್ನ ಮುನಿಗಳ ನಡುವೆ ಕೊಡಲವ
 ಕನ್ಯೆಯಳ ಚೇಲವನು ಸೆಳೆದರೆ ಕೆರಳಿ ಮುನಿಕುಲವು ||
 ಮುನ್ನ ನಾವಿವಗಿತ್ತ ಮಗ ಮ
 ತ್ತನ್ಯರಿಂದುದ್ಭವಿಸಲೆಂದೆನೆ
 ತನ್ನ ತರಳಿಕೆಗಳುಕೆ ಕೇಸರಿ ತಪಕೆ ತೆರಳಿದನು

|| ೧೩ ||

ಮಡದಿ ಬಳಿಕಾ ಮುನಿಗಳನುಮತ
 ವಿಡಿದು ಮಲಯಾದ್ರಿಯಲಿ ತಪವಿರೆ
 ಮೃಡನು ಭೂಭಾಗವನು ನೋಡುತ್ತ ಬಲೆಯಾಶ್ರಮಕೆ ||
 ನಡೆದು ಬರೆ ವಲಿಮುಖರ ಸುರತವ
 ಮೃಡನವಲ್ಲಭೆ ಕಂಡು ಬಯಸಲು
 ಮೃಡನು ತದ್ರೂಪದಲಿ ಕೂಡಿದನಿಂದ್ರಿಯವ ಬಿಸುಟ

|| ೧೪ ||

ವಾಯುಭುಗ್ಭೂಷಣನ ತೇಜವ
 ವಾಯು ತಂದೆಮ್ಮವೈಗಿಕ್ಕಲು
 ರಾಯ ಕೇಳಾನುದಿಸಿದನು ಕಂಡೆಮ್ಮವೈ ಜನ ನುಡಿಗೆ ||
 ತೋಯರಾಶಿಯಲಡಗೆ ಮರುತನು
 ತಾಯ ನೆಲೆಯನು ತಿಳುಹೆ ಮೊಲೆಯುಣ
 ಲಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ತರಲು ಕಳುಹಿದೆನೆನ್ನ ಬಾಲವನು

|| ೧೫ ||

ಹೇಳಲೇನದ ನಾನು ಪೂಡಿದ
 ಮೂಳತನವನು ಬಾಲದಿಂದ ವಿ
 ಶಾಲನೇತ್ರೆಯ ತಂದು ಚರಣಕ್ಕೈರಗೆ ಮುಖದಿರುಹಿ ||
 ಹೇಳಿದಳು ಕೌಪೀನ ಕುಂಡಲ
 ವಾಲ ಗೋಚರವಾದುದಾವಂ
 ಗಾಳುವನು ನಿನಗಾತನಾತನ ಭಜಿಸಿ ಬದುಕೆಂದು

|| ೧೬ ||

ಎಲವೊ ತಿಳಿ ನೀ ಕಂದಮೂಲವ
 ಮೆಲುವರೆನ್ನಂತಪ್ಪ ಸತಿಯರು
 ಕಳಿತ ಹಣ್ಣುಗಳುಣಿಸು ನಿನ್ನದು ಕಾಯ್ಕಳಿರಲೆನೆಗೆ ||
 ಬಳಿಕ ಹಸಿದಾ ರವಿಯ ರಥವನು
 ಕಳಿತ ಹಣ್ಣೆಂದಾನು ತುಡುಕಲು
 ನಳಿನಸಖ ಮುಳಿದೆರಗಲಸುವಳಿದಬ್ಬಿಯಲಿ ಬಿದ್ದೆ

|| ೧೭ ||

ತರಳ ಮಾರುತ ನಡುಗೆ ಸಾಸಿರ
 ಕಿರಣಶರಧಿಯಲಾಯ್ದನೆಲುಗಳ
 ಸರಸಿಜಾಸನಗೀಯೆ ಜೀವಿಸೆ ಹರನ ಮುಂದಿರಿಸೆ ||
 ಗಿರಿಜೆಯಿತ್ತಳು ವಜ್ರಕಾಯವ
 ಹರನ ಸಮಜೀವಿತವ ಬಳಿಕಾ
 ಕಿರಣವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿ ಕಲಿತೆನು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಗತಿಯ

|| ೧೮ ||

ಎರಡಣಲ ಹಲ್ಲುಗಳು ಹೋದುವು
 ಶರಧಿಮಧ್ಯದಲದರಿಂದವೆ
 ಹರನು ಮಾಡಿದ ನಾಮಕರಣವ ಹನುಮನೆಂದೆನೆಗೆ ||
 ಅರಸ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳಹಲೈಯ
 ಸುರಪ ಬೇಡಿದ ತರಣಿ ಬೇಡಿದ
 ಸರಸಿಜಾಸನನೀಯದಾ ಮುನಿ ಗೌತಮಂಗಿತ್ತ

|| ೧೯ ||

ಮುನಿವನಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತು ತದ್ರೂ
 ಪಿನಲಿ ಸುರಪತಿಯವಳ ಕೂಡಲು
 ಜನಿತನಾದನು ಬಾಲಿಯೆಂಬ ಕುಮಾರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ||
 ಮನವು ಸೋತಾ ಭಾನು ಕೂಡಲು
 ಮುನಿಯ ರೂಪದ ಮಗನ ಹಡೆಗಳು
 ಜನಪ ಸುಗ್ರೀವಾಖ್ಯರಿಬ್ಬರ ಹದನ ಮುನಿಯರಿಯ

|| ೨೦ ||

ಹೋದವೀ ಪರಿ ಹಲವು ದಿನಗಳು
 ಹಾದಗದ ಹಸು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರ
 ಹಾದಿಯನು ಮುನಿ ತಿಳಿದಹಲೈಯ ಸುರಪ ಭಾನುಗಳ ||
 ಕ್ರೋಧದಲಿ ಶಪಿಸಿದನು ಕಪಿರೂ
 ಪಾದರಿಬ್ಬರು ಸುಖದೊಳಿರುತಿರೆ
 ಸಾಧುಸನ್ಮತ ವಾಲಿ ಪಡೆದನು ವರವ ತಪದಿಂದ

|| ೨೧ ||

ಬಲಿಕ ಗುರುಪೂಜಾರ್ಥನಿಜನ
 ಬಲಿಯೊಳಾನಿರೆ ಕೇಳು ಮುಂದಣ
 ಕಲಹವನು ಸುಗ್ರೀವ ಬಾಲಿಯ ವೈರ ಕಾರಣವ ||
 ಖಳನು ದುಂದುಭಿ ಮಹಿಷರೂಪನು
 ಕಲಹವನು ವಿನನಲ್ಲಿ ಬೇಡಲು
 ಕಳುಹಿದನು ಪುರಮಂಥನ ಬಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಯೋಗಿಂದು

|| ೨೨ ||

ದನುಜ ತಾಸೀರೈದು ಯೋಜನ
 ತನುವಿನಗಲದಲಿಪ್ಪ ಮದಮುಖ
 ವನಗಜಂಗಳ ಕೋಟಿ ಸತ್ಪದ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮನು ||
 ಮನುಜ ದಿವಿಜರ ಬಗೆಯದಾದನು
 ಮನುಮಥಾರಿಯೆ ಬಲ್ಲನೊಬ್ಬನು
 ವನಚರಂಗಳ ಚಾರಿವರಿದನು ಕೋಣಕಿ ದಣಿವಂತೆ

|| ೨೩ ||

ಬೆಟ್ಟದಂತಿಹ ದನುಜ ಬಾಲಿಯ
 ಪಟ್ಟಣಕ್ಕುಬ್ಬಸವ ಮಾಡಿಗ
 ನಟ್ಟಸಮರಂಗದಲಿ ದನುಜನ ಬಾಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ||
 ಅಟ್ಟೆಯನು ಮಾತಂಗನಿಹ ಗಿರಿ
 ಗಿಟ್ಟಡಾ ಮುನಿ ನೊಂದು ಶಪಿಸಿದ
 ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ವಾಲಿಗೆ ಮರಣಕರವೆಂದು

|| ೨೪ ||

ಅವನ ಮಗ ಮಾಯಾವಿ ತಪದಲಿ
 ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಲೀಶನಿತ್ತನ
 ದವಗೆ ದಶಗಜಕೋಟಿ ಸತ್ಪದ ಪಡೆದು ಬಾಲಿಯನು ||
 ಕವಿಸಲಿಂದವ ಬಂದನಾಗಳೆ
 ಕವಿದು ಹಳಚಿದ ಕಾದಿ ಸೋಲದೆ
 ಜನಗೆಡಲು ವರುಷಾಂತಕಳಿದನು ಬಿಲವನಾ ದನುಜ

|| ೨೫ ||

ಉರಿಯ ಶೇಷವ ಶತ್ರುಶೇಷವ
 ಪಿರಿದು ಋಣಶೇಷವನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ
 ಯಿರಿಸಿ ಬಿಡಲದು ಹೆಚ್ಚಿ ಮರಳಿದು ಎವಾರಿ ಬಪ್ಪಂತೆ ||
 ತಿರುಗಿ ಹೊದ್ದಿದ ದನುಜನುಳಿದರೆ
 ತರುಚರಂಗಳ ಬದುಕಲೀವನೆ
 ಸುರವಿರೋಧಿಯೆನುತ್ತ ತಮ್ಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದನು

|| ೨೬ ||

ಕುರುಹು ಮರಣಕೆ ನೋರೆಯೆ ತನಗೆಂ
 ದರುಹಿ ಬಿಲದೊಳು ಬಾಲಿ ಕಾದಲು
 ಬಿರು ಬೆವರಿ ನೋರೆಗಟ್ಟಿಬರಲಂಜಿದನು ಸುಗ್ರೀವ ||
 ತಿರೆದ ಬಿಲವನು ಮುಚ್ಚಿ ರಾಜ್ಯದ
 ಹೊರಿಗೆಗೇರಿದ ಸಿಂಹಪೀಠವ
 ಮುರಿದು ದನುಜನ ಬಾಲಿ ಬಂದನು ಕಂಡನುತ್ಸವನವ

|| ೨೭ ||

ಕೇಡಹಾರಿದನೆನ್ನ ತಮ್ಮನು
 ಕೋಡಗತ್ಸವ ಮೆರೆದ ತಪ್ಪೇ
 ನಾಡಲೇತಕೆ ಕೊಲುವೆನೆನುತಿರೆ ಶಾಪದದ್ರಿಯಲಿ ||
 ಬೀಡು ನಮಗಾಯ್ತುರಸ ಬಾಲಿಯ
 ಕೇಡುಹಾರುವ ರವಿಜ ಕಾರ್ಯದ
 ಪಾಡು ನಿಮಗುಂಟವನ ಪಟ್ಟದಿ ಕಾರ್ಯವಹುದೆಂದ

|| ೨೮ ||

ಚಲನಭವ ಪೂರ್ವಾಪರಂಗಳ
 ತಿಳಿಯಲಿತಿಹಾಸವನು ಹೇಳಲು
 ಛಲದ ರಾಯರ ದೇವನಭಯದ ಕರವ ನೆಗಹುತ್ತ ||
 ಹಲವು ಮಾತೇನೆಲವೊ ಹನುಮಾ
 ಸಲಿಸಿದನು ನೀನೆಂದ ತೇಜವ
 ಕಲಿಯೆ ನಿನ್ನ ಭಿಮತವನಿತ್ತೆನು ತಮ್ಮನಾಣೆಂದ

|| ೨೯ ||

ನಾಳಿಕಾಕ್ಷನು ಹರಿಯ ತನಯನ
 ಪಾಲಿಸಿದನೆಲೆ ಹನುಮ ವನದಲಿ
 ಹೇಳು ಸುದ್ದಿಯ ಹತ್ತು ದಿನ ಹದಿನೈದು ದಿನದೊಳಗೆ ||
 ಕೇಳಿದುದನೆನರಸ ವನದಲಿ
 ಕಾಳ ರಕ್ತಸನೊಬ್ಬ ಸತಿಯನು
 ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರಲೊಯ್ದು ದುಂಟೆಂದನು ಸಮೀರಭವ

|| ೩೦ ||

ಕೇಳಿ ಸುದ್ದಿಯ ರಾಮ ಕಿಬ್ಬದಿ
 ಕೋಲುಗೊಂಡಂತಳಲಿ ಮರುಗಲು
 ಹೇಳಿದನು ಹನುಮಂತ ಬಾಲಿಯ ನಂಟ ರಾವಣನು ||
 ಬಾಲಿ ತಾ ನಿವಗಹಿತನಲ್ಲವೆ
 ಕೋಲ ಮೊನೆಯಿಂದವನ ಕೆಡಹಿದ
 ರಾಳು ತಾನಹ ನಿವಗೆ ರವಿಸುತ ಸೇನೆಸಹಿತೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಸಾವಿರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯು ಸಹಿತಾ
 ರಾವಣನು ದಿಗ್ವಿಜಯ ನೂಡಲು
 ದೇವರಾಯನ ಸೂನು ಕಂಕುಳಲವ್ಯಚಿ ವಾರಿಧಿಯು ||
 ಮೊವುತಿರೆ ಉಬ್ಬಸದಿ ದನುಜಗೆ
 ಸಾವು ಸಂಘಟಿಸಿತ್ತು ತೊಟ್ಟೆಲ
 ಕಾವಿನಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ವಲಿದ್ದನು ಹಲವು ವತ್ಸರವು

|| ೩೨ ||

ಕಾವುದೆನ್ನನು ವೀರನೀ ಸು
 ಗ್ರೀವನಂದದಲೆಂದು ಹಲುಬಲು
 ಜೀವಗಳ್ಳನ ಬಿಟ್ಟನೆಲವೋ ಮುಂದೆ ನಿನಗೊಂದು ||
 ನೋವು ಬಂದರೆ ನಾವು ನೆರವಹೆ
 ವಾವ ಭಯ ನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂದಿದೆ
 ಸಾವುದುಚಿತವು ಬಾಲಿಯೆರೆ ಗೆಲಲರಿದು ರಾವಣನ

|| ೩೩ ||

ತೋರು ಬಾಲಿಯು ಕೊಂದು ತೋರುವೆ
 ತೋರಲವ ಬಳಿಕಾಳುತನವನು
 ಏರಿ ಸಿಂಹಾಸನವನಾಳಲಿ ರಾಜ್ಯಭೋಗವನು ||
 ಬೇರೆ ಮಾತೇನಿನ್ನು ತವಕದಿ
 ತೋರು ರಾವಣ ಬಾಲಿಗಳನೆನ
 ಲೇರಿದನು ಹರಿ ಹರಿದು ಗಿರಿಯನು ನುಡಿದನಿನಜಂಗೆ

|| ೩೪ ||

ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯದೊಡೆಯ ಹನುನುನ
 ಕಳುಹಿ ತಮ್ಮನ ಮಲಗಿ ರಮಣಿಯ
 ಹಲುಬುತಿರ್ದನು ತಮ್ಮ ತಿಳಿಹುತ್ತಿರ್ದನೆಂಬಲ್ಲಿ ||
 ತಿಳಿಯೆ ಮುಗಿದುದು ಸಂಧಿ ಪದನವು
 ಬಳಿಕ ಭಗಣ ತ್ರಿಗುಣ ಸಂಖ್ಯದಿ
 ಲುಳಿದುದೊಂದೆನೆ ರಾಮ ಸಲಹಿದ ಭಕ್ತ ಸಂತತಿಯು

|| ೩೫ ||

೮ನೇ ಸಂಧಿ

ಸೃಜ್ಞ || ದೇವ ಗಡ ಕರುಣದಲಿ ಲೋಕವ
ಕಾವ ಗಡ ಕಪಟದಲಿ ಕೊಲುವು
ದಿದಾವ ಸಾಹಸವಕಟ ರಾಘವ ಕೊಂದ ಬಾಲಿಯನು ||

ವದ್ಯ || ಎಲೆ ದಿವಾಕರತನಯ ನಿನ್ನಯ
ಛಲವು ಫಲಿಸಿತು ಹರಿ ಮನುಷ್ಯರ
ಚಿಲುವ ರೂಸದಿ ಬಂದು ಸಲಹಿದ ನಿನ್ನ ಬಾಲಿಯನು ||
ಕೊಲುವೆನೆಂದನು ಕಾಂಬೆ ನಡೆಯೆನೆ
ಜಲಜಲೋಚನೆ ಬಿಸುಟ ತೊಡಿಗೆಯ
ತಲೆಯಲಿಟ್ಟು ಗಿರಿಯನಿಳಿದನು ಹರಿಯ ಕಾಣಿಕೆಗೆ || ೧ ||

ರಾಮನೋ ನಯನಾಭಿರಾಮನೊ
ಕಾಮನೋ ಕಂಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತ
ಪ್ರೇಮನೋ ಶರಣರಿಗೆ ಕಾಮಿತ ಕಾಮಧೇನುವಲ ||
ಶ್ರೀಮನೋವಲ್ಲಭನೊ ಮುನಿಹೃ
ದ್ಧಾಮನೋ ಸತ್ಪುಣ್ಯ ನಾಮನೊ
ಸ್ವಾಮಿ ತಪ್ಪನೆನುತ್ತ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿದನು ರವಿಜ || ೨ ||

ತೊಡಗಿಯನು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತರೆ
ಪೊಡವಿಪತಿ ಕರ ನೊಂದು ಸುಯ್ದನು
ಪೊಡವಿಜೆಯನಾ ಪಾಪಿಯಗಲಿದೆಯೆಂದು ಹಲುಬುತಿರೆ ||
ಪೊಡವಿಪತಿ ನೋಯದಿರು ಬಾಲಿಯ
ಕೆಡಹಿಕೊಟ್ಟರೆ ಭೃತ್ಯ ನಾನಹೆ
ಕೊಡು ಪರೀಕ್ಷೆಯನವನ ಮರಣಕೆ ನಂಬುಗೆಯನೆಂದ || ೩ ||

ಹರನ ಗಿರಿಯನು ಮಗುಚಬೇಕೇ
ತರಣಿಯನು ತರಬೇಕೆ ಮದದಿ
ಕೈರಿಯ ದಾಡಿಯ ಮುರಿಯಬೇಕೇ ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೆನಲು ||
ಅರಸ ನಮಗನಿತೇಕೆ ಬಾಲಿಯ
ಕರದಲಿಳಿದವನಟ್ಟಿ ಯೋಜನ
ಕಿರಲು ಬೇಸರದೊಮ್ಮೆ ನೆಗಹನೆ ತೋರು ನಡೆಯೆಂದ || ೪ ||

ದೃಷ್ಟಿಪಥದಿಂದರಿವನುತ್ತಮ
 ನೆಟ್ಟನುಸುರಿದೊಡರಿವ ಮಧ್ಯಮ
 ಕಷ್ಟರೈ ಕರ ದಾಕ್ಷಿಣಾತ್ಮರು ಮೂಢಬುದ್ಧಿಗಳು ||
 ದೃಷ್ಟನೈ ಸುಗ್ರೀವನನುಚಿತ
 ದೃಷ್ಟನದು ನೃಪರಿಂಗೇ ಶವನನು
 ಮುಟ್ಟಲಾಗದುಯೆಂದು ಬಿಲ್ಲಲಿ ನೆಗಹಲನಗೈದ

|| ೨ ||

ಅಟ್ಟಿಯನು ಧನು ಕೊಪ್ಪಿನಲಿ ಮಿಡಿ
 ದಿಟ್ಟರದು ಯೋಜನಕೆ ಹಾರಿತು
 ಮುಟ್ಟಿ ಮರಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಡತಿಗಳದ ಸುಗ್ರೀವ ||
 ಕಟ್ಟೊಣಗಿ ಲಘುವಾಯ್ತು ಮಾಣಲಿ
 ಬೆಟ್ಟತಾಗಿಯೆ ಬೆಳೆದ ತಾಳೇ
 ಳಿಟ್ಟ ಸರಳೊಂದರಲಿ ಕೆಡೆದರೆ ವಾಲಿಗದು ಕುರುಹು

|| ೩ ||

ದೂರಬಹುದೀಶ್ವರನ ಸೋತರೆ
 ತೋರು ನೀ ತಾಳೇಳನೆಂದರೆ
 ಮೂರು ಯೋಜನದುರಗ ಬಾಲವ ಸುತ್ತಿ ಮಲಗಿಹುದು ||
 ತೋರಲುರಗನ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದಿಹ
 ವಾರುಮರ ಮತ್ತೊಂದ ರಾಘವ
 ನೂರಿ ಬಾಲದ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಲಿನ ತಿರುವನೇರಿಸಿದ

|| ೪ ||

ನೊಂದು ಸರ್ಪನು ತೆಕ್ಕೆ ನಿಗುಚಿದ
 ಡಂದು ಮರಗಳು ಸರುತದಿಂದಿರ
 ಲೊಂದು ಬಾಣದಿ ತರಿದು ಬಿಸುಟರೆ ತಾಳೆವುರುಳುತಿರೆ ||
 ಬಂದು ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು
 ತಂದೆ ನಿಮ್ಮನು ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿಸೆನು
 ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ತಪ್ಪನೆಣಿಸದಿರೆಂದ ಸುಗ್ರೀವ

|| ೫ ||

ಮಹಿಯನಗ್ಗದ ರೋಮ ಕೂಪದಿ
 ವಹಿಸಿದಾ ವೈಕುಂಠನೆನಿಪನ
 ನಹಿಪಥರಿಸಿದನವನನಾ ವಾಸುಕಿಯರಿಬ್ಬರನು ||
 ಸಹಿತ ಧರಿಸಿದನಬ್ಧಿಯಬ್ಧಿಯ
 ನಹಹ ಕುಡಿದನಗಸ್ತ್ರ ಹಿರಿಯರ
 ಮಹಿಮೆಗವಧಿಗಳುಂಟೆ ದೈವಜ್ಞರಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ

|| ೬ ||

ಕೆಡಹಿ ಕೊಡುವನು ರಾಮ ಬಾಲಿಯ
ಪಡೆಯು ಸಹಿತಾಳಾಗಿ ರಾಮನ
ಮಡದಿಯನು ತೋರಿಸುವ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಗ್ರೀವ ॥
ನುಡಿದು ತಪ್ಪದವೋಲು ಹಂಪೆಗೆ
ನಡೆದು ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತರಿಬ್ಬರು
ಕಡೆಗೆ ತಪ್ಪಿದರಿಂಗೆ ಶಿಕ್ಷಾಕರ್ತು ವಿರುಪಾಕ್ಷ ॥ ೧೦ ॥

ರವಿಕುಲಾನ್ವಯ ಕುಮುದಬಾಂಧವ
ಪವಿಧರಸ್ತುತ ಪಾವನಪ್ರಿಯ
ನವಸತಾಮಹನಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ ಮಡದಿಯಗಲಿರಲು ॥
ದಿವಸದೊಡೆಯನು ಕಾಣಲಾರದೆ
ಸವೆದ ಚಿಲುವಿಂ ಪಡುವಲಿಳಿದನು
ಭುವನಪತಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷಲಿಂಗನ ಸನ್ನಿಧಿಯೊಳ್ದ ॥ ೧೧ ॥

ತರಣಿಯುದಯದಲುಪ್ಪವಡಿಸಿದ
ಸಿರಿ ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಯಿಂದನು
ತರುಚರೇಂದ್ರರ ಕೂಡಿ ಕಳುಹುವ ಬಾಲಿಯೊಡನಿಗ ॥
ಧರಕೆ ನೀ ನಡೆ ನಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ
ವಿರಲು ನಿನಗಿನ್ನಾವ ಭಯವಿ
ಲ್ಲೊರಸಿಬಿಡುವೆನು ಕಾದು ನೀ ಹೋಗಂಜಬೇಡೆಂದ ॥ ೧೨ ॥

ಹರುಷದಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ರವಿಜನು
ಹರಿಯ ನೇಮವ ಪಡೆದು ಹರಿಜನ
ಹರಿಬಕೋಸುಗ ಹರಿದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ದು ಮೂದಲಿಸೆ ॥
ಕರೆಯ ಕೇಳಿದ ಬಾಲಿ ತಮ್ಮನು
ಹಿರಿದು ಸೊಕ್ಕಿಹನೊರೆಸಿ ಬಿಡುವೆನು
ಪುರವಿದಾರಣ ಕಾಯಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಕೊಲ್ಲದಿರೆನೆಂದ ॥ ೧೩ ॥

ಮನೆಯ ಹೊರವಂಟೆಂದ್ರನಂದನ
ನಿನಜನೊಳು ಸಮರಂಗವಿಡಿದನು
ಕನಲಿ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಹಲುಮೊರೆವುತ್ತು ಸೂತಿಯಲಿ ॥
ಮೊನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡೆ ಸುತ್ತಣ
ವನದ ತರು ಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಕಪಿಗಳು
ಮನದ ತಾಮಸವೊಗೆದು ಖತಿಯಾವರಿಸಿ ಕಿಡಿಗೆದರೆ ॥ ೧೪ ॥

ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿದನು ಬಾಲಿ ತಮ್ಮನ
 ಉಕ್ಕಿನಿಂದದ ದೇಹವದುರಿತು
 ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಮೂಗಿನಲಿ ರಕ್ತದ ಧಾರೆ ಸುರಿಯುತಿರೆ ||
 ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿರಿದನು ಮುಷ್ಣಿ ಘಾತದ
 ಉಕ್ಕಿ ತಮದಲಿ ರವಿಜನಣ್ಣನ
 ಮಿಕ್ಕು ತಿವಿದರೆ ಡೆಂಡಣಿಸಿದನು ಬಾಲಿ ಬಸವಳಿದು

|| ೧೫ ||

ಕೆರಳಿ ಝಮ್ಮಿಡುತ್ತಿದ್ದು ತಮ್ಮನ
 ಶಿರವನವ್ವಳಿಸಿದರೆ ತಿರ್ರನೆ
 ತಿರುಗಿಬಿದ್ದನು ಶಿರವ ತಡೆವೃತ ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿ ||
 ಹರಿಗಳಿಬ್ಬರು ಹೋರುತಿರೆ
 ಹರಿ ನಿಧಾನಿಸಿ ಕುರುಹನರಿಯದೆ
 ಮರನ ಮರೆವಿಡಿದೆಸಲು ನೆರೆಯದೆ ಮೂಗನಾಗಿದರ್

|| ೧೬ ||

ಹರಿಯುಗಳ ಸಮರಕ್ಕೆ ಹರಿತಹೆ
 ಹರಿ ನಭೋಗತಿಗೆಟ್ಟನತ್ತಲು
 ಹರಿಯ ಕಂಗಳು ತಿರುಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಸಾವಿರಾಲಿಗಳ ||
 ಅರಿದೆಸಲು ಬೇಕೆನುತ ಬಹ ನರ
 ಹರಿ ನಿಧಾನಿಸಿ ಬಿಲ್ಲ ಮರೆದನು
 ಹರಿ ತನೂಜನ ಕೂಡೆ ಕಾದಿತು ಜಾಂಬವಾದಿಗಳು

|| ೧೭ ||

ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟನು ರವಿಜನಂಗದ
 ಲರುಣಜಲದೊರತೆಗಳು ಮಸಗಿತು
 ಹೊರಳುತಿರಲೆಡಹಾಯ್ತು ತೆಗೆದರು ಹನುಮ ಜಾಂಬವರು ||
 ತರಣಿತನಯನ ಕೊಂಡು ಶಾಪದ
 ಗಿರಿಯನೇರಿದರವರು ಸಾಸಿರ
 ಕಿರಣ ಮಗನಪಜಯಕೆ ತಲೆಗುತ್ತಿದನು ಶರಧಿಯಲಿ

|| ೧೮ ||

ಇಂದು ನೋಡುವೆನೆನ್ನ ಕಂದನ
 ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚನೆನುತ್ತ ದಿನಸತಿ
 ಬಂದನುದಯಾಚಲಕೆ ರಾಘವ ಬಂದನವನೆಡೆಗೆ ||
 ಕೊಂದವನು ನೀನೈನೆ ಸುರಪನ
 ಕಂದ ನಗುವನು ನಿನ್ನ ನುಡಿ ದಿಟ
 ವೆಂದು ಬಗೆದಿನಗಿನಿತು ಘನವೇ ರಾಮ ಹೇಳೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಒಣಮರನ ನೆಸಬಹುದು ಕೋಣನ
ಹೆಣನ ನೆಗಹಲು ಬಹುದು ಚೌಕದ
ಲುಣಬಹುದತಿನಂಟುಗೊಳಬಹುದರಿಯ ಕಡುಗಲಿಸಿ ||
ರಣದೊಳಗೆ ರಾವಣನು ಬಾಲಿಯ
ಕೆಣಕಿ ಗೆಲಿದರೆ ನಿನ್ನ ಹವಣೇ
ತ್ರಿಣಯಗರಿದೆಲೆ ನಂಟು ಮನದಂಘವಣೆ ಲೇಸೆಂದ

|| ೨೦ ||

ನೀನೆಲೈ ಬಲು ವೀರನಪ್ಪುದ
ನಾನು ಕಂಡೆನು ಸಹಸದಳತೆಯ
ಜಾನಕಿಯ ಖಳಗಿತ್ತು ಕಾಡಲಿ ತೊಳಲುತಿಹ ನಿನ್ನ ||
ನಾನು ನಂಬಿದರಿದುವೆ ಕಂಡೆನು
ಹಾನಿಯಸುವಿಂಗಳಿವು ತಪ್ಪಿತು
ಮಾನವರು ಬಹುಭಾಷಿಗಳು ದಿಟವರಿಯಬಹುದೆಂದ

|| ೨೧ ||

ನಿಂದಿಸುವ ನುಡಿಗೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೆಂದನೆಲವೋ ಬಗುಳಬೇಡೆನೆ
ತಂದೆ ಸೈರಿಸು ನೊಂದು ನುಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಮನಕತವೇ ||
ಒಂದು ರೂಪಿಬ್ಬರಿಗೆ ಕುರುಹನು
ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಂದುಕೊಡದಿರೆ
ಕೊಂದವನು ನಾನಲ್ಲದವನೇ ಬಳಕ ಹೇಳೆಂದ

|| ೨೨ ||

ಕೇಳಿ ಧೈರ್ಯದಲೆದ್ದು ಮರುದಿನ
ಬಾಲಿಯೊಳು ಕಾದಲೈ ಹೋಗುತ
ಮಾಲೆ ಹೂವಿನ ಕುರುಹು ತನಗೆನುತರ್ಕನಂದನನು ||
ಬಾಲಿಯನು ಮೂದಲಿಸಿ ಕರೆದನು
ಮೂಲ ಗೆಲುವೆಂದುಬ್ಬಿ ಬೇಗದ
ಲಾಳುದೋರಿದರಿಂದು ತೋರುವೆ ನಿನಗೆ ಹೊಸ ಪರಿಯ

|| ೨೩ ||

ಎನಲು ಕೇಳುತ ಕನಲಿಯಿಂದ್ರನ
ತನಯ ಹೊರವಡೆ ತಾರೆ ತಡೆಗಳು
ಮನುಜ ಬೆಂಬಲವಾದನೆಂಬುದ ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು ||
ಎನಲು ಸತಿ ನೀನೇನ ಬಲ್ಲೈ
ಮನುಜನಾಗಲಿ ದನುಜನಾಗಲಿ
ಅನುವರಾಂಕಕೆ ಕರೆಯೆ ನಿಂಬರೆ ವೀರ ಸುಡಲೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಇದಿರಲಾಂತರೆ ಮನುಜನಾಗಲಿ
ವಿದಿತ ದಾನವ ದೇವನಾಗಲಿ
ಕವನದಲಿ ಗೆಲಿವಲ್ಲದಳಿವನೆ ಸುರಪನಂದನನು ||
ಸುದತಿ ಬಿಡು ಬಿಡು ಸರಗನಹಿತನ
ತ್ರಿದಶರೋಳಗಿಟ್ಟಲ್ಲದಿರೆನೆನು
ತುದಧಿನುಥನನು ಹೊಯ್ದು ಹಳಚಿದ ತರಣಿನಂದನನ

|| ೨೫ ||

ನಿನ್ನಿನಂತೋಡಿದರೆ ಬಿಡೆನೆಲೆ
ಕುನ್ನಿ ಕಾದುವ ಭರವ ನೋಡುವೆ
ಯಿನ್ನ ನೀ ತಲೆವರಸಿ ಹೋದರೆ ಸತಿಯ ನಿನಗಿತ್ತೆ ||
ಮುನ್ನಿನಂತಲ್ಲಿನುತ ಭರದಲಿ
ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಹೊಯ್ದು ಕೆಡಹಿದ
ನಿನ್ನ ಬಗುಳಂತೆಂತು ಮೂದಲೆ ಬಾಯ ಬಿರಿಸೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಕೈದುವಿಬ್ಬರಿಗಿಲ್ಲ ಮುಷ್ಟಿಯ
ಕೈದು ಹಳಚಿದರೇನ ಹೇಳುವೆ
ಹೊಯ್ದು ಹೊಯ್ಯಳ ದನಿಗೆ ಮಾರ್ನುಡಗೊಡಲು ಗಿರಿ ಗಡನ ||
ಬೈದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಕೋಪದಿ
ಸುಯ್ದು ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾಗಿ ಕಪಿಗಳು
ಹೊಯ್ದು ಹೋರುತ್ತಿರಲು ರಘುಪತಿ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ

|| ೨೭ ||

ಎಲೆಲೆ ಶಿವ ದಿಟಕಿವರು ಕಪಿಗಳೆ
ವಿಲಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂದದಿ
ಭಲದಿ ವೀರರು ಹೊಕ್ಕು ಹೋರುವರೆರಡು ರೂಪಿನಲಿ ||
ಎಲೆಲೆ ಕುಲಗಿರಿ ಬಾಲವೊತ್ತವೊ
ಭಲರೆ ಭಾವುರೆ ಕಪಿಗಳಿಬ್ಬರು
ಕಲಿಗಳಿವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯ ಕಾಣೆನು ಭುವನ ಮೂರರಲಿ

|| ೨೮ ||

ಬಿಡದೆ ಕಾದಿದರಿಬ್ಬರೊಡಲುಗ
ಲೊಡೆದು ಸುರಿದರುಣಾಂಬು ಕಡಲಿಡೆ
ನಡುಗಿ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಸುಗ್ರೀವಾಂಕ ಧೃತಿಗಿಡಲು ||
ಹಿಡಿದು ಸದೆದನು ಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ
ಮಿಡುಕುಗೆಟ್ಟನು ರವಿಜ ರಾಘವ
ಘೋಷ ಬಾಣವ ಬಿಟ್ಟ ಬಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕಡುಗನಲಿ

|| ೨೯ ||

ಉರಿಯನು ಗುಳುವ ಬಾಣ ಹರಹರ
 ಹರಿಭವನ ಹರಣಕ್ಕೆ ಬಂದುದು
 ಉರವ ಧಟ್ಟುಗಿಯಲ್ವೆ ಬಿದ್ದನು ಬಾಲಿ ತಲೆಯೂರಿ ||
 ನರಕಿ ಮೋಸದಲೆನ್ನ ಕೊಲಿಸಿದೆ
 ನೆರೆದ ಭಲ ನಿನಗಿಂದು ಸೆಂಜುದೆ
 ಹರಹರಾ ಶಿವ ಶಿವ ಮಹಾದೇವನುತ ಹೊರಳಿದನು

|| ೩೦ ||

ಮೊಡವಿಪತಿ ಶಂಕಿಸುತ ಬರುತಿರೆ
 ನುಡಿದನೆಲೆ ಕರುಣಾಳು ತನ್ನನು
 ಅಡಗಿ ಕೊಲುವಂತಾನು ದ್ರೋಹಿಯೆ ದೇವರಡಿಗಳಿಗೆ ||
 ಕಡೆಗೆ ರಾಘವ ಕಪಿಯನಿದಿರಲಿ
 ಕೆಡಹಲಾರದೆ ಮರನ ಮರೆಯಲಿ
 ಕಡಿದನೆಂಬಪಕೀರ್ತಿಭಾಜನನಾದೆ ನೀನೆಂದ

|| ೩೧ ||

ದಡಿಗ ರಾವಣನೆನಗೆ ಗಣ್ಯವೆ
 ಹಿಡಿದು ತಲೆಗಳ ಮುರಿದು ಸೀತೆಯ
 ಕೊಡಲು ನೆರೆಯನೆಯೊತ ನೆರೆ ಸೊರಹಿದರೆ ನಂಬದೆಲ ||
 ಉಡಲು ಬಹುದೇ ತೊಗಲು ನನ್ನೀ
 ಯಡಗು ಬೋನಕ್ಕಹುದೆ ರಾಘವ
 ಮಡದಿಯನು ಖಳನೊಯ್ಯೆಯೆನ್ನಲಿ ಮೆರೆದೆ ಮೌರುಷವ

|| ೩೨ ||

ಅರಿಯೆನೆಲವೋ ಮುನ್ನ ನಿನ್ನನು
 ಮರುಗದಿರು ಬದುಕುವರೆ ಕಾವೆನು
 ಉರವ ವೇದನೆಗಳೆದು ಮುನ್ನಿನ ಪರಿಯಲಿರಿಸುವೆನು ||
 ಹೊರಿಗೆಯೇನೆನೆ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯ
 ನಿರುಗೆಯಿದಿರಲಿ ಹರಣವಳಿವೆನು
 ಬರಿದೆ ಕಾಡದಿರನ್ನು ನಿನ್ನಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ

|| ೩೩ ||

ಉರಗವಿಷ ತಲೆಗೇರಿ ಸಾಯರೆ
 ಮರನ ಕೊಂಬುಡಿದಲ್ಲಿ ಸಾಯರೆ
 ಶರಭ ಹರಿಶಾರ್ದೂಲ ಘಾತದಲುಗ್ರ ರೋಗದಲಿ ||
 ಹರಣವಳಿಯದೆ ನಿನ್ನ ಮಂಗಲ
 ಸಿರಿವದಾಂಬುಜದಿರಲಳಿವೆಂ
 ತರರೆ ತನ್ನಂತಾರು ಧನ್ಯರು ಸುಡಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು

|| ೩೪ ||

ವಲ್ಲಭಿಯನೊಯ್ದವನ ತೋರಲು
 ಬಲ್ಲಿನೆಂದೀ ಧೂರ್ತ ಮೋಸದಿ
 ಕೊಲ್ಲುಯೆಂದರೆ ಮುಂದು ಕಾಣದೆ ವಿರಹಕಾತರನ ||
 ಹೊಲ್ಲಿಹವ ಮಾಡಿದನು ಶಿವ ಶಿವ
 ಖುಲ್ಲತನನೆನಗಾಯಿತೆನುತವೆ
 ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟನು ವೀರ ಬಾಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿದನು

|| ೩೫ ||

ಅವ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತವಿ
 ದಾವ ಯುಗದ ತಪಃಪ್ರಭಾವವೊ
 ಸಾವು ಬಹ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಗೋಚರನಾದೆ ನೀನೆನಗೆ ||
 ದೇವ ನಿನಗಿದು ಸಹಜ ಶರಣರಿ
 ಗೋವನಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿ
 ನೋವ ಸೈರಿಸಲಾರೆ ಕಾವರೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ

|| ೩೬ ||

ಕೊರಳ ಪುಷ್ಕರಮಣಿಯ ತೆಗೆಯೆನೆ
 ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ರಾಮ ತೆಗೆದರೆ
 ಹರಿಯ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕಂಗಳಲಿ ||
 ಬೆರಸಿ ಆತ್ಮರಾಮನಾದನು
 ಹರಿಯ ಮಗನಂಗದನ ರಘುಪತಿ
 ಹಿರಿದು ಪಾಲಿಸೆನೆನಲು ಕೇಳ್ದಾ ತಾರೆ ಹರಿತರಲು

|| ೩೭ ||

ಹರಿದು ಹಳವಿಸಿ ಬಸಿರು ಹೊಸೆವು
 ತ್ತುರಿಯ ಬಾಣದಲಸುವ ಬಿಟ್ಟಾ
 ಹರಿಯ ತಕ್ಕೈಸಿದಳು ಬಾಲವ ನೀವಿ ಹಣೆವೊರಸಿ ||
 ಹರಿಯ ಬೈದಳು ಹಿರಿದು ಕೋಪದಿ
 ಧರೆಗೆ ಕೆಡೆದಳು ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟಳು
 ಕರುಣದಲಿ ಕಣುನೆನೆದು ಸೋರಲು ಮರುಗಿದನು ರಾಮ

|| ೩೮ ||

ಕರೆದು ಕಣನಲಿ ಕಾದಿಕೊಲುವುದು
 ಅರಸು ನೀತಿಯು ಧರ್ಮಸಾರವು
 ಹರಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕುರಿಯೊ ನಿನಗೇ ಬಾಲಿಯಕಟಕಟ ||
 ಶರಧಿಯನು ಕಡೆದಾತನೊಂದೇ
 ಸರಳನಿಂದಸುವಳೆವನೇ ಹೇ
 ಳರಸಯ್ಯೆಂದಾ ತಾರೆ ಹಲುಬಿದಳಳಲಿ ನಿಜ ಪತಿಯು

|| ೩೯ ||

ಅಕ್ಕಿಯನು ಕರು ತಿಂದೊಡೊಬ್ಬಳು
ಬೆಕ್ಕ ಶೂಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿದಳು ಗಡ
ರಕ್ಕಸನು ಸತಿಯೊಯ್ಯ ನಮ್ಮಲಿ ಮೆರೆದೆ ಮೌರುಷವ ||
ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟ ನಿರಾಪರಾಧಿಯ
ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟಿರಿದಳಲು ನಿನ್ನನು
ಒಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಯೆ ಕಾಡದುಳಿವುದೆ ಭವಭವಾಂತರಕೆ

|| ೪೦ ||

ತನ್ನ ಸುಖವೆಂತಂತು ಪರರಿಗೆ
ನಿನ್ನ ಸತಿ ವಿರಹದಲಿ ನೀನತಿ
ಬನ್ನ ಬಡುತಿದ್ದವರಿಗೀ ಪರಿಯಹುದೆ ತಾನಿಂದೂ ||
ನಿನ್ನ ಲಿಲ್ಲ ವಿಚಾರವಕಟಾ
ಎನ್ನ ಪತಿಯೇಗುವನು ತಿವ ತಿವ
ನನ್ನ ನಗಲಿಸಿ ನಿನಗೆ ಹೇಳೇನಾಯ್ತು ಪರಿಣಾಮ

|| ೪೧ ||

ಎರೆಯನನು ನೆನೆನೆನೆದು ಮನದಲಿ
ಮರುಗುವಬಲೆಯ ನೋಡಿ ಚಿಂತಿಸಿ
ಮೊರಲಿ ತಾ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂದದಿ ಸುಯ್ದು ಸಿರಿ ರಾಮ ||
ಅರಗುಲಿಗ ನಾನಾದೇನೀತನ
ಮರಹಿನಿಂದವೆ ಕೊಂದೆನೆಂದನು
ತುರುವ ಬಾಲಿಯ ಮಗನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಹರಿತಂದು

|| ೪೨ ||

ಹುಟ್ಟಿದಾತಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪದು
ನೆಟ್ಟನೀಶ್ವರವಿಹಿತದಿಂದಜ
ಸೃಷ್ಟಿಗೀಶ್ವರ ಕೊಲೆ ಕೃತಾರ್ಥನುಯೆ ನಲು ಜಾಂಬವನು ||
ಇಷ್ಟು ವಿನ ವರಿಯಂತ ಸಾಧಿಸಿ
ಅಟ್ಟಿತ್ತೆ ನಮ್ಮಳಲು ರವಿಸುತ
ಕೊಟ್ಟೆನ್ನೆ ಬಲುಗೇಡನೆಂದಳು ತಾರೆಯಳಲುತ್ತು

|| ೪೩ ||

ಉರಿಯಲಿಟ್ಟರು ಕಪಿಯ ಕಾಯವ
ಸುರವಿಮಾನದೊಳೊಪ್ಪುತ್ತೊಯ್ಯಲು
ಹರಿಯ ಹಗೆಯದು ರಾಘವೇಶ್ವರ ಮಗುಚುಗಿಂದೆಂದು ||
ಕರೆದು ನುಡಿದವಂಬರದ ವಾಣಿಗೆ
ತರಣಿಕುಲ ತಲೆಗುತ್ತಿ ನಿಂದಿರೆ
ಹರಿಯ ನಿರ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಸಕಾದಿಗಳು ತಲೆದೂಗಿ

|| ೪೪ ||

ಪಟ್ಟವನು ರವಿಜಂಗೆ ರಘುಪತಿ
 ಕಟ್ಟಿದನು ಕಿಷ್ಕಿಂಧಪುರದಲಿ
 ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದು ವರುಷಕಾಲವು ಮೇಘವಾವರಿಸಿ ||
 ನೆಟ್ಟನರಸನ ವಿರಹಶೋಕನ
 ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಂಬನಿಯ ಹೋಲುವ
 ತಿಟ್ಟನೆನಲಂಬರವು ತುಂತುರ್ವನಿಯ ಸುರಿವುತ್ತಿರೆ

|| ೪೫ ||

ಮಳೆಯ ತುಂತುರ್ವನಿಗೆ ಹಣಗುತ
 ಸುಳಿವ ಗಾಳಿಗೆ ಸೆಡವುಗೊಳುತಿರೆ
 ಮಳೆಯ ಸಾರುತ ಹಲ್ಲುಗಿರಿವುತ ನಿಂದ ಕಪಿಗಳನು ||
 ಖಳ ಕುಲಾಂತಕ ರಾಮ ಕಂಡನು
 ಜಲವು ಬಲುಹಾಯ್ದಾಯ್ತು ಕಂಡರೆ
 ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ತಮ್ಮ ಬಳಗನು ಕಳುಹ ಹೇಳೆಂದ

|| ೪೬ ||

ಅಳುಕಿ ಸೆಡೆವನು ಬಾಲಿ ತಾ ಸಹ
 ಮಳೆಯ ಮುಗಿಲಿಗೆಮೆನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ತಿಳಿಯಲೈ ಹೊಸತೊಂದು ಹಗರಣವಿದನು ನೋಡೆಂದ ||
 ಮಳೆಯ ಕಳೆದರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು
 ಚಳಿಯ ಕಳೆದರು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು
 ಕಳೆಯೆ ಬೇಸಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾದುವರಿವರು ಬಳಿಕೆಂದ

|| ೪೭ ||

ಹೇಳಿದನು ಸುಗ್ರೀವ ಸೇನಾ
 ಜಾಲವನು ನೆರಹುನೆನು ತಡೆಯದೆ
 ಅಳುಗೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದೆಮ್ಮ ಕೈಚಳಕ ||
 ಖೂಳರಾವಲ್ಲಿನಲು ಜಾಂಬವ
 ಹೇಳುತಿಬ್ಬರ ಸಂತುಟ್ಟನು
 ಪಾಳಿಯಲಿ ಮಳೆಗಾಲದವಸಾನದಲಿ ಬಹುದೆಂದು

|| ೪೮ ||

ಹರಿಯ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿ ಜಾಂಬವ
 ತರಣಿಸುತ ನಳ ನೀಲ ಮರುತಜ
 ನೆರಸಿ ತೆರಳಲು ಬಳಿಯಲಂಗದ ಸಹಿತ ರಾಜ್ಯವನು ||
 ಹರಿಯ ನೇಮದಲೈದಲಿತ್ತಲು
 ಧರಣಿವಲ್ಲಭ ತಮ್ಮ ಸಹಿತವೆ
 ಇರುಳು ಹಗಲೆಂದೆಣಿಸುತಿದನು ಕಾಲವಶನಾಗಿ

|| ೪೯ ||

ಆಯಿತ್ತಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿ ಪದನವ
ದಾಯಿತ್ವೈತಾವೈವತ್ಸಚಿತವು
ರಾಯ ರಾಘವ ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಭಾನುನಂದನನ ||
ಹೊಯಿದು ಬಾಲಿಯ ಕಾಯ್ದು ತತ್ಸುತ
ನಾಯುವಂತನ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯವ
ಬೀಯನಾಡದೆ ರಾಮನಿದ್ದನು ತಮ್ಮ ಸಹಿತಲ್ಲಿ

|| ೫೦ ||

೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಧರಣಿಸುತೆಗುಂಗುರವ ಕಳುಹಲು
ಮರುತನಂದನ ಕಡಲದಾಂಟೆಯೆ
ಮೊರಕಿದಸುರೆಯ ಕೊಂದು ಲಂಕೆಯ ಹೊಕ್ಕ ಕಪಿರುದ್ರ ||

ಪದ || ಭರದಿ ತೊರೆಗಳುಳಿದು ಯೋಗಿಯ
ಭರವ ಹೋಲಿತು ಕೀರ ಕೇಕೆಯ
ನೆರವಿ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಸ್ವರದಲ್ಲಿ ದನಿದೋರೆ ||
ಹರಿದುವಾಕಾಶದಲಿ ಆ ಬಕ
ಸರಸಿಜಾರಿಯ ಕಳೆಗಳೇರಿತು
ಶರದ ಋತು ಕಡಿಗಂಡುದರಸಗೆ ಜಯವ ಸೂಚಿಸಿತು

|| ೧ ||

ಹರಿದುಹೋಗುವುದಲ್ಲಿಗಾತನ
ಮೊರಕೆ ಮುರಿಯದಿರವನ ಹಿರಿಯನ
ಹರಣಗೊಂಡಸರ್ಕೀರ್ತಿ ಹಿರಿದೆಲೆ ತಮ್ಮ ಸುಗ್ರೀವ ||
ಹಿರಿಯರಸುತನದಿಂದ ಮರೆದನು
ಮರಳು ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮನವನನು
ಪರಿಕಿಸುವ ಮನವರಿತು ನೆನೆವೆವು ತಕ್ಕುದನು ಬಳಿಕ

|| ೨ ||

ಧನುವ ಕೊಳುತಲಿ ಜವದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನಿನತನೂಜನ ಪುರವನ್ನೈದಲು
 ವನಚರಂಗಳು ಗುಂಡು ಸುರಿವುತ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಿರಲು ||
 ಅನುವದಾಯ್ತರೆ ಭಾಷೆವಂತನು
 ದಿನಪಸುತನವ ಕಾಣಬರುತಿಹ
 ಮನವ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಕಪಿಗಳ ಜರೆದು ನಡೆತಂದ

|| ೩ ||

ಕೋಡಗಂಗಳು ಗುಂಡು ಬಡಿಗೆಯ
 ಬೇಡಬೇಡೆನೆ ಸುರಿದು ಹಲುಗಿರಿ
 ದೇಡಿಸುತ್ತಿರೆ ನೋಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸರಳ ತುಡುಕಿದನು ||
 ಓಡುತವೆ ಕಿಬ್ಬಸುರ ಬದಿಗಳ
 ತೀಡುತವೆ ಮುರಿಮುರಿದು ದಿಟ್ಟನೆ
 ನೋಡುತಿರೆ ಗಹಗಹಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಹತ್ತಿದನು ಗಿರಿಯ

|| ೪ ||

ಬಂದನೋಲಗ ಸಮಯದಲಿ ರವಿ
 ನಂದನಂಗಿಂತೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಹಿಂದೆ ಬಾಲಿಯ ಕೊಲಿಸುವಲ್ಲಿಯ ಮಾತನೀ ಮರೆದ ||
 ಅಂಧತನವಹುದೈಸಲೇ ಸುರಿ
 ಬಂದ ಬಳಿಕಿನೋಳಾದು ಬಲ್ಲರು
 ಹಿಂದಣುಸಕಾರಗಳದಂತಿರಲೇನು ಮತನೆಂದ

|| ೫ ||

ಪಿತನನಿರಿದನ್ಯಾಯಕಾರಿಗೆ
 ಪತಿಯ ಬಗೆಯದ ಸತಿಗೆ ರಣದೊಳು
 ಪತಿಯಬಿಟ್ಟೋಡಿದಗೆ ಮಾಡಿದ ಗುಣವ ಮರೆವವಗೆ ||
 ವ್ರತವ ನಿಂದಿಸುವವಗೆ ಮಧು
 ಪರಣತಗೆ ನೋಡುವಡಿಹಪರಂಗಳ
 ಗತಿಗಳಿಲ್ಲದನರಿತಿರೆಂದಳು ತಾರೆ ರಮಣಂಗಿ

|| ೬ ||

ಎಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದೆ ಮತ್ತನಾಗಿರೆ
 ಮಣಿವಿಭೂಷಣೆ ಮತ್ತ ಜರೆದಳು
 ಬಣಗೆ ಬೆರೆತಿರವೇಳು ಬಾಲಿಯ ಬಳಿಯಲೈದದಿರು ||
 ಮಣಿದು ಬದುಕುವುದುಚಿತ ರಾಮನ
 ಸೆಣಸು ಲೇಸಲ್ಲೆನಲು ಕೇಳ್ತಾ
 ಕ್ಷಣದೊಳೆದ್ದನು ರವಿಜ ಬಂದನು ರಾಘವನ ಹೊರಗೆ

|| ೭ ||

ಶರಣು ರಘುಕುಲರಾಮ ಜಯ ಜಯ
 ಶರಣು ಸೀತಾರಾಮ ಜಯ ಜಯ
 ಶರಣು ನೀಲಶ್ಯಾಮ ಮಂಗಳನಾಮ ಗುಣಧಾಮ ||
 ಶರಣೆನುತ ಸುಗ್ರೀವ ಕಂಡನು
 ಮರುತಸುತ ನಳ ನೀಲನಂಗದ
 ಹಿರಿಯ ಜಾಂಬವರೊಡನೆ ಕಸಿಬಲ ಭಾರ ಸಹಿತಂದು

|| ೮ ||

ಕರೆಸಲಂದೀರೈದು ದಿಕ್ಕಿನ
 ತರುಚರೇಶ್ವರ ಭಟರ ಪಡೆಗಳ
 ಶರಭ ಶತಬಲಿ ಗಂಧಮಾದನ ವೃಷಭ ಸಂಪಾತಿ ||
 ಬಿರುದ ಪನಸ ಗವಾಕ್ಷ ಗವಯರು
 ಹಿರಿಯ ನೈಂದ ಸುಷೇಣ ತಾರಣ
 ರರರೆ ಕಸಿಬಲ ನೆರೆದುದರ್ಬುದ ಪದ್ಮಪಡೆಗಳಲಿ

|| ೯ ||

ಲೆಕ್ಕಲೆಕ್ಕದ ಭಟರು ಕಾಣಿಕೆ
 ಯಿಕ್ಕ ಕಂಡುದು ಜಾನಕೀಶನ
 ಮಿಕ್ಕುಮಿರಿಯೆ ಬಂದುಕೊಡುವ ಪಡೆಗೆ ಗಡಿಯಿಲ್ಲ ||
 ದಿಕ್ಕು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿತಮಮಾ
 ಲೆಕ್ಕಿಸುವಡಯ್ಯಯ್ಯಾ ತೀರದು
 ಅಕ್ಕಟಾ ಧರೆ ಕುಸಿಯೆ ಘಣಿಪನ ಕೊರಳು ವೆಂಟಣಿಸಿ

|| ೧೦ ||

ಹರಿಯ ಬಲವನು ನೋಡಲಿಂದ್ರನ
 ಬರಲು ಹೇಳೋ ಲೆಕ್ಕಗೊಂಬರೆ
 ಉರಗರಾಯನ ಕರೆಯೊ ಬರೆಯಲು ಗಗನಭತ್ತಿಯನು ||
 ತೆರಹುನಾಡೋ ಧರಣಿಮಧ್ಯದಿ
 ಕರಸಹಸ್ತದಿ ಬರೆವ ಕರಣಿಕ
 ವರರ ಕರೆಕುವಡೊಳ್ಳಿತೆಂದುದು ನೀರ ಪಾತಕರು

|| ೧೧ ||

ಅವನಿಪತಿಯೋಲಗದ ವಾಙ್ಮದಿ
 ರವಿಜ ನುಡಿದನು ತನ್ನ ಸೇನೆಗೆ
 ತವಕದಲಿ ಪಡೆ ಜುಟ್ಟುಕಟ್ಟಿಯೆ ಬರಲಿ ತಾವೀಗ ||
 ಅವನಿಪತಿಗೆವ್ಯಾಳುದೋರುವ
 ಸವೆದು ಬರಲೇಳೆಂಟು ವದ್ಮವು
 ಶಿವನ ಸರಿಬಲರಮಮ ಬಂದುದು ರವಿಜನಾಳುಗಳು

|| ೧೨ ||

ಹೊನ್ನ ಪದಕದ ಬಾಲಚಾರಿಯ
ಮನ್ನಣೆಯ ಪಟುಭಟರು ರವಿಜನ
ತನ್ನ ಸರಿಬಲದವರ ಕೋಟಿಗೆವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೆನೆ ||
ಮುನ್ನ ತೋರಲು ರಘುಕುಲೋತ್ತಮ
ಮನ್ನಿಸಿದ ಸುಗ್ರೀವನಾಳನು
ತನ್ನ ಕೆಲದಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡನು ನೀಲನೈತಂದ

|| ೧೩ ||

ಆಳುಗಳೊ ಧನುಜರಿಗೆ ವಿಗತಕೃ
ಪಾಳುಗಳೊ ಮರೆವೊಗಲು ಕರು
ಣಾಳುಗಳೊ ಕದನಕ್ಕೆ ಕರೆವನ್ನಾಳು ಬಲ್ಲಾಳು ||
ಆಳುಗಳು ಹಗೆಯವನ ಹೆಂಡಿರ
ಗೋಳುಗಳು ಮಗುಳವನ ಹಿಂಡಿನ
ನೀಲನರ್ಬುದ ಪದ್ಮ ಪಡೆಗಳಲಾಳುದೋರಿದನು

|| ೧೪ ||

ಕರುಣಿ ಜಾಂಬವ ಬೊಮ್ಮಸಂಭವ
ಹರಿಯ ಕಾಂಬವ ನಮಿತ ಶಾಂಭವ
ಹರುಷಗೊಂಬವ ಹಿರಿಯನೆಂಬವ ಹರಸಿಕೊಂಬವನು ||
ಹರಣಮಾಂಬವ ಕೆಡದಿರೆಂಬವ
ತಿರುಗೆ ತಿಂಬವ ಖಳನ ಬಿಂಬವ
ಮರಳೆನೆಂಬವ ಮಂತ್ರಿಯೆಂಬವ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ

|| ೧೫ ||

ಸಿಡಿಲ ಮೋಹರದಂತೆ ಕರಡಿಯ
ಪಡೆಗಳುಗುರಿಂ ನೆಲನ ಬಗೆಯುವ
ಬಡಬನಂತುರಿದೋರೆ ಭೈರವ ಸರವಿಯಂದವಲಿ ||
ನಡೆದು ಬಂದನು ಜಾಂಬವಂತನು
ಕೊಡುಕೊಡೀ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ನೇಮವ
ಪಿಡಿನನ್ನೆ ಹಿತನೆನುತ ರಘುಜಂಗಾಳುದೋರಿದನು

|| ೧೬ ||

ಹಾಸುವರ ಘಣಿಪತಿಯ ದಿಗಿಭವ
ಬೀಸುವರ ಸಾಗರವ ಕೈಯಿಂ
ದೀಸುವರ ಪಟುಭಟರ ಕೇಸರಿಯಾಳುದೋರಿದನು ||
ವಾಸವನ ಮೊಮ್ಮಗನ ಬಲ ವಾ
ಕಾಶದಮರರು ಹೊಗಳಲಾ ಚೌ
ರಾಶಿಯರ್ಬುದ ಪದ್ಮಪಡೆಗಳಲಾಳುದೋರಿದನು

|| ೧೭ ||

ನಲನ ಪಡೆಯೋ ವ್ರಳಯ ಕಾಲಾ
 ನಲನ ಬಳಗವೊ ಗಂಧಮಾದನ
 ಬಲವೊ ಮಾರಿಯ ಕುಲವೊ ಬಲ್ಲಿದ ಕಾಲವೃತ್ಯುಗಳೊ ||
 ಕಲಿತನದ ಬಲು ಮೈಂದ ಪನಸನು
 ಮಲಯ ಗವಯ ಗವಾಕ್ಷ ಕುಮುದನು
 ಕಲಹರಿವುನಹ ಕಂನ ಹಂಪರು ಹಲವು ನಿರ್ಬುದವ

|| ೧೮ ||

ಎಳದೇನೈ ಹನುಮ ನೀನಿ
 ನ್ನಾಳುದೋರಿನಲೈಯ್ಯ ದೇವೆ
 ನ್ನಾಳುತನವೇಗುವುದು ಡಿಂಗರಿಗಂಗೆ ಬೇರುಂಟಿ ||
 ಆಳು ತಾನೆನೆ ನಗುತ ರಾಘವ
 ಯೇಳುಯೇಳೆನ್ನಾಣೆ ನಿನಗೆನೆ
 ಬಾಲ ಘಂಟಿಯ ತೋಳಬಿರುದಿನ ಭಟರ ತೋರಿಸಿದ

|| ೧೯ ||

ಹರಿಗಳೋ ಖಳರುರಿಗಳೋ ದಿ
 ಕ್ಕರಿಗಳೋ ನಡೆತಪ್ಪ ಹೇಮದ
 ಗಿರಿಗಳೋ ಹನುಮಂತ ದೇವನ ವೀರ ಸಿರಿಗಳೆನೆ ||
 ಅರರೆ ಬಲವೊಂಬತ್ತು ಪದ್ಮವ
 ಮರುತನಂದನನಾಳುದೋರಲು
 ತರಣಿಕುಲ ಕರ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೆಲ್ಲರಿಗಿತ್ತ ನುಡುಗೊರೆಯ

|| ೨೦ ||

ನೆರಿದ ಸಭೆಯೊಳಗರಸ ನುಡಿದನು
 ಸರಸಿಜಾಸನ ಸುತನೆ ಕೇಳೈ
 ಹಿರಿಯ ನೀನತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಹಿತವನಹೆ ನಮಗೆ ||
 ನಿರುತ ಕೃತ್ಯವನಿನ್ನ ಪೇಳೆನೆ
 ಮರುತನಂದನನರಸಿಹೋಗಲಿ
 ಧರಣಿಸುತೆಗುಂಗುರವ ಕಳುಹುವುದೆಂದ ಜಾಂಬವನು

|| ೨೧ ||

ತರಣಿಜನ ಮತದಿಂದ ಹನುಮಗೆ
 ಹರಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ವೀರಪಟ್ಟವ
 ಕರೆದು ನರಹರಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದ ಮುದ್ರಿಕೆಯನಿತ್ತು ||
 ಹಿರಿಯತನದಲಿ ನಡೆವುದೆಲವೋ
 ಮರುಳುತನಗಳ ಮರೆದು ಕಳೆವುದು
 ಸರಸಿಜಾಸನನೆಂದು ಕಾಂಬುದು ಜಾಂಬವಂತನನು

|| ೨೨ ||

ಮರೆಯದಿಗು ಮನದಲ್ಲಿ ದೈವವ
 ಜರೆಯದಿರು ಗರ್ವದಲಿ ಹಿರಿಯರ
 ಕುರುಹನರಿವುದು ಹಲವು ತೆರದಲಿ ಕೊಡುವುದುಂಗುರವ ||
 ಎರಗುವುದು ಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಕಿರಿಯರೆನ್ನದೆ ಕೇಳಿ ಕಲಿವುದು
 ಮರಿಗಳಾಸರನರಿತು ಬಿಡುವುದು ಬಲವನಿರುಳಿನಲಿ

|| ೨೩ ||

ಒಬ್ಬ ಮಾರ್ಗವ ನಡೆಯಲಾಗದು
 ಒಬ್ಬ ಸ್ವಾರ್ಥವ ನೆನೆಯಲಾಗದು
 ಒಬ್ಬನೇ ಉಣಬಾರದೈ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಫಲಗಳನು ||
 ಒಬ್ಬನಿದ್ದಿರಲಾಗದಡವಿಯು
 ಲೊಬ್ಬನಿದ್ದೆಯ ತಾಳಲಾಗದು
 ಒಬ್ಬ ಗಾನವ ಮಾಡಲಾಗದು ಹನುಮ ತಿಳಿಯೆಂದ

|| ೨೪ ||

ವೈರಿಯಲಿ ಗಣಿಕೆಯಲಿ ಪಿಶಿಯಲಿ
 ನಾರಿಯಲಿ ದುರ್ಮಿತ್ರನೆಡೆಯಲಿ
 ವಾರಿಸಿದಿಯಲಿ ಅಡವಿಯಿಗ್ಗದ ಶೃಂಗಶಿಖರದಲಿ ||
 ಚಾರು ಲಜ್ಜೆಯನುಳಿದ ವಿಧವಾ
 ನಾರಿಯಲಿ ಫಣಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ
 ಸೇರೆ ಕೆಡುವನು ನೋಡಿ ನಡೆವುದು ಹನುಮ ತಿಳಿಯೆಂದ

|| ೨೫ ||

ಶ್ವಸನಸಂಭವನೆಂದ ದೇವಿಯು
 ರಸೆಯ ಹೊರಗೊಳಗಿರಲಿಯರಸುವೆ
 ಬಿಸಜಲೋಚನೆಯನ್ನನರಿಯಳು ನಾನು ಮುನ್ನರಿಯೆ ||
 ವಸುಮತೀಶ್ವರ ಕುರುಹ ಬೆಸಸೆನೆ
 ಕುಸುಮಶರದಲಿ ನೊಂದು ರಾಘವ
 ಬಿಸುಸುಯಿದು ಪರಿಮಿತದಿ ಪೆಣ್ಣಿನ ಚೆಲುವ ಬಣ್ಣಿಸಿದ

|| ೨೬ ||

ಅಳಿಯನಿವಹದವೋಲು ಕುಂತಳ
 ವಳಯ ಮಿಂಚಿನ ಧಾಳ ಕಂಗಳ
 ಚೆಲುವು ಸಕ್ಷದ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನು ಮುಖದ ಸೊಬಗುತನ ||
 ತಳದಳಂಬುಜ ಕುಲಿಶ ಚಿಹ್ನೆವು
 ಹೊಳೆವ ಕಂಬುಗ್ರೀವ ವಾಮದ
 ಮೊಲೆಯ ಕಾಕನಖಾಂಕ ರೇಖೆಯು ಹನುಮ ತಿಳಿಯೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಮುಡಿ ಕಲಾಪದ ಬೆಡಗ ಸೋಲಿಪ
 ವಡಿಗಳಸುಗೆಯ ತಳಿರ ಹಳಿವವು
 ನಡೆ ಮರಾಳಕೆ ನಡೆಯ ಕಲಿಸುವವಬ್ಬ ನಯನಗಳು ||
 ನುಡಿ ಗಿಣಿಗೆ ನುಡಿಗಲಿಪುವಬಲಿಯು
 ನಡುವು ಹಿಡಿಯೊಳಗಡಗುವುದೆನಲು
 ಒಡತಿ ತನ್ನನು ತಿಳಿವ ಕುರುಹನು ಬೆಸಸಜ್ಜೆಕೆಂದ

|| ೨೮ ||

ಜಾನಕಿಯ ಮದುವೆಯಲಿವೊಂದನು
 ಕಾಮಜನ ಕೇಳಿಯಲಿವೊಂದನು
 ಕಾನನಕೆ ಹೊರವಂಟ ಸಮಯದಿ ನುಡಿದ ಕುರುಹೊಂದ ||
 ನೀನು ಕೇಳಿರೈದುದಿನದಲಿ
 ಜಾನಕಿಯ ಸುದ್ದಿಯನು ತಪ್ಪುದು
 ದಾನವರ ಕಪಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದಿರಣುವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೯ ||

ಗಳಿಗೆ ಮೂರಕೆ ಮೂರು ಲೋಕವ
 ತೊಳಲಿ ಬಹೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಿ
 ದಳವನಿದನಾರೈದು ನಡೆಯಲು ತೀರದೆಂದೆನಲು ||
 ಬಳಿಕ ದಿನ ಹದಿನೈದನಿತ್ತನು
 ಚಲನಸಂಭವ ಕೊಂಡ ಮಾಸವ
 ಗಳಿಗೆ ತಳುವಿದೊಡಗ್ನಿಯೊಳಗಹೆನೆಂದ ರಘುನಾಥ

|| ೩೦ ||

ಅಸ್ತುಯೆಂದಭವಾವತಾರ ಸ
 ಮಸ್ತು ದಳಸಹಿತರಸನಡಿಗಳ
 ಮಸ್ತು ಕದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡತಿವಿನಯಪರನಾದ ||
 ಸ್ತಸ್ತಿ ಅಭ್ಯುದಯೋಸ್ತುಯೆನೆ ಕಪಿ
 ಹಸ್ತಿ ಮರ್ದನರೊಂದು ಕಡೆಯಲ
 ಗಸ್ತ್ರ ದಿಕ್ಕಿಂಗಾಗಿ ಜಾಂಬವರೊಡನೆ ತೆರಳಿದರಾ

|| ೩೧ ||

ನಡುವೆ ಉಳಿಯದ ತೆರದಲನಿಬರು
 ಬಿಡದೆ ಕೈಗಳ ಕೊಟ್ಟು ನಡೆಯಲು
 ಉಡಿದುಬಿದ್ದವು ಗಿರಿತರುವುಜ ವೀರರುಪಟಳಕೆ ||
 ಪೊಡಮಡುಹಿ ನೆಗೆಯಲೈ ಕಪಿಗಳು
 ಪಡುವ ಮೂಡಣ ದಿಕ್ಕುಮುಟ್ಟು
 ತ್ತಡವಿ ಗಿಡುಮರ ಕುಲನಗಂಗಳ ತೊಳಲಿಯರಸುತಿರೆ

|| ೩೨ ||

ಕರೆದು ಕೂಗುವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು
 ಗಿರಿಗಳೇರಿದು ಕೆಲರು ನೋಳ್ವರು
 ಸರಸಿಯಲಿ ಕೈದೊಳಸಿನೋಳ್ವರು ಕೆಲರು ಗುಹೆಗಳಲಿ ||
 ಧರಣಿಜಾತಿಯನರಸುತಿದ್ವರು
 ತರಣಿಕುಲಪತಿ ದಿನವನೇನಿಸಲು
 ಹರಿಜನಂಗದ ಜಾಂಬವಾದಿಗಳರಸುತ್ಯೈದಿದರು || ೩೩ ||

ನಡೆದು ಪಡೆ ಧೂಪಿಸಿತು ಬಿಂಜದಿ
 ಕುಡಿಯೆ ನೀರನು ಕಾಣದಸವಳಿ
 ದೊಡನೆ ಬೆಸಗೊಳೆ ಜಾಂಬವಂತನು ಚಂಡಿಯಾಶ್ರಮದ ||
 ಮಡುವಿನುದಕವ ತಿಳಿದು ಹೇಳಲು
 ಕಡುಗಿ ಮರ್ಕಟರೈದುತಲ್ಲಿಗೆ
 ಮಡುವನಿಳಿದಿಳಿದೊಡನೆ ಮುಳುಗಿದರೊಬ್ಬರುಳಿಯದಿರೆ || ೩೪ ||

ಮುಂದು ಮುಂದೊತ್ತುತ್ತಲಿಳಿದರೆ
 ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿಯೊಳೆಸೆವ ಪಟ್ಟಣ
 ದಂದವದು ಕರ ಚೋದ್ಯ ಸುರುಚಿರ ರತುನಮಯವೆನಲು ||
 ಬಂದು ಕೋಟಿಯ ಹೊರಗೆ ನಿಂದಾ
 ಮಂದಿಯಬ್ಬರ ಕೇಳಿ ಮುರಿಮುರಿ
 ಯೆಂದು ಕಾಹಿನ ಭೂತವಟ್ಟಲು ಸೇನೆ ಕಂಗಡಲು || ೩೫ ||

ಕಳವಳಿಸ ಬೇಡಕಟ್ಟ ಕಪಿಗಳ
 ಬಳಗದೊಳಗೊಂದುಗುರು ಹೋದರೆ
 ತಲೆಯ ತೆರುವೆನು ತೋಟ ನಿಮ್ಮೊಳಗೇಕೆ ಮಾಣೆನಲು ||
 ಚಲನಭವ ನೀ ಕೊಯ್ದ ಗಂಟಲ
 ಬಳಕಲೇನೈ ಪಾಪಿ ಮಕ್ಕಳ
 ಅಳಲು ನಿನ್ನನು ತಾಗಲೆಂದುದು ಮರುಳು ಮರ್ಕಟರು || ೩೬ ||

ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯ ಮರೆಯಮಾರಿಯೊ
 ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡನದಾರು ಬಲ್ಲರು
 ನೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಗೆ ತಂದೆ ನಮ್ಮನೆನುತ್ತ ಗೋಳಿಡಲು ||
 ದಿಟ್ಟ ಮಾರುತಿ ಕೇಳ್ವ ಹೋ ಕಂ
 ಗೆಟ್ಟು ಹಲುಬದಿರೆನುತ ಭೂತವ
 ನಟ್ಟ ಸದೆದನು ಕೇಳಿದಾ ಪುರದೊಡತಿ ಹರಿತರಲು || ೩೭ ||

ಡಾಳ ನಯನದ ಭಸಿತಭೂಷಣೆ
 ನೋಳಿಭೂತದ ತಂಡನೊಡನಿರೆ
 ಶೂಲ ಕಕ್ಕಡೆ ಖಡ್ಗವಿಡಿದಿಹ ದೇವಿಗಿದಿದ್ದು ||
 ಸಾಲಿನೆನುತನೆ ಕಪಿಗಳೆರಗಲು
 ಕೇಳಿ ವಾರ್ತೆಯನಾ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ
 ಬೀಳು ಗೊಟ್ಟುಳು ಯೋಗದಂಡವಿ ಬಾಗಿಲನು ತೋರಿ

|| ೩೮ ||

ಬಂದರಾ ಗುಹೆಯಿಂದ ಮೇಲಕೆ
 ಸಂದುನಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ದಿನವರ
 ವಿಂದವನೆಯ ಸುದ್ದಿಯೆಂತೆಂದರಿಯೆ ಆಕಟೆನುತ ||
 ಕೊಂದುದೋ ನೀರಡಿಕೆ ಮಾರಿಯ
 ತಂದುದೋ ನಮಗೆನುತ ವರುಣನ
 ಕಂದ ಸಂಪಾತಿಯನು ಕಂಡರು ಪರ್ವತೋಪಮನಾ

|| ೩೯ ||

ಆರು ನೀವೆಂದರುಣ ತನಯ ವಿ
 ಚಾರಿಸಲು ಜಾಂಬವನು ಹೇಳಿದ
 ವೀರ ರಾಘವನಾಳು ರಾನಣ ದೇವಿಯರನೊಯ್ದು ||
 ಜಾರನಿವೈಡೆಯರುಪ ಬಲ್ಲಿರೆ
 ತೀರಿತವಧಿಯೆನಲ್ವೆ ಭೀಕರ
 ವಾರಿನಿಧಿಯೊಳು ಲಂಕೆ ತೋರುವೆ ಬನ್ನಿ ನೀವೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಎರಿ ನೀವೆಲ್ಲಿನ್ನ ಬೆನ್ನನು
 ತೋರುವೆನು ನಿವಗೆನುತ ಮಲಗಿದ
 ರೇರಿ ಕಪಿಗಳು ಕುಲುಲುಗುಟ್ಟಲು ಕೇಳಿ ಖಗನೆಡ್ಡ ||
 ತೋರಿದನು ಮದಕರಿಯನಿರುವೆಗ
 ಳೇರಿದಂತಿರೆ ತಿಳುಹೆ ಖಗಪತಿ
 ಮೂರು ಕೂಟದ ಗಿರಿಯ ಲಂಕೆಯ ತೋರಿಸಿದನಂದು

|| ೪೧ ||

ಇಳಿದು ಕಪಿಗಳು ಮುಂದೆ ಹರಿದುವು
 ಜಲದಿ ತೀರದಲಾಣೆಯಿಟ್ಟುಂ
 ತಳವುಗೆಟ್ಟುವು ನಿಂದು ಸೈವೆರಗಾಗಿ ಮರ್ಕಟರು ||
 ಗುಳುಗುಳು ಧ್ವನಿ ತಾಳ್ಳ ಕಡಲಿನ
 ಜಲಚರಂಗಳು ಹೊಳೆವ ಸುಳಿಗಳು
 ನೆಲೆಯ ದಾಂಟುವರಾರು ನೋಡುವರಾಲಿ ಝುಮ್ಮಿಡಲು

|| ೪೨ ||

ತರಳಭಂಗ ತರಂಗ ತುಂತುರು
 ನೊರೆಯವೊಟ್ಟಿಲು ತೆರೆಯ ಭೀಕರ
 ವುರುಳಿ ಘಳುಘುಳು ಜಠರ ಕಣಕುಲ ಕಮಠ ಪಾಲಿನ ||
 ಕುಮಕರ ನಕ್ರಾಳಿ ಸೇವಿತ
 ನೆರವಿ ಬುದ್ಬುಧ ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಲ
 ವರ ಜಳೂಕ ಧ್ವಾನ ಕಲ್ಲೋಲದಲಿ ಕಡಲೆಸೆಯೆ

|| ೪೩ ||

ಹತ್ತ ಹಾರುವೆನೆನಲು ತೆಗೆಯಿ
 ಪತ್ತ ಹಾರುವೆನೆನಲು ನಾಮೂ
 ವತ್ತ ಹಾರುವೆನೆಂದನೊಬ್ಬನು ಒಬ್ಬ ನಾಲ್ಕತ್ತ ||
 ಹತ್ತು ಹತ್ತನು ಹಾರಲಾರದೆ
 ಯಿತ್ತರಾ ಹನುಮಂಗಿ ಶಕ್ತಿಯ
 ಕೆತ್ತ ಕದವಾಯಿತಬುಧಿ ಲಂಕೆಗೆ ಲೆಂಕನಂತಾಯ್ತು

|| ೪೪ ||

ಕಡಲ ದಾಂಟುವೊಡರಿದು ಸಿರಿಯಿ
 ದ್ದೆಡೆಯ ಕಾಣೆವುಯೆನಲು ರಾಘವ
 ನೊಡಲನುರುಹುವ ನಮ್ಮ ಕೊಲಿಸುವನೊಡನೆ ಸುಗ್ರೀವ ||
 ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳ ಗೋಳು ಹನುಮನ
 ಹಿಡಿಯಲೆಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು
 ಬಡವರಳಲಲು ಹನುಮನೆಲ್ಲರಿಗಿಂದ ಕೈಮುಗಿದು

|| ೪೫ ||

ದಾಟುವೆನು ಶರಧಿಯನು ಕರುಣದ
 ನೋಟವಾಯಿತು ನನಗೆ ನಿಮ್ಮನು
 ಕೋಟಲೆಗೆ ಕೈಗೊಡೆನು ಉಸುರಲೆನ್ನ ಕಾಯದಲಿ ||
 ಕೋಟಿ ಕುಟಲದ ಲಂಕೆಗಿಂಕೆಯ
 ಗೋಟುಗೋಟಿನಲರಸುವೆನು ಮರು
 ಳಾಟವೇ ಕೃಪೆಮಾಡಿಯೆನುತನ:ವಾದನನಿಲಭವ

|| ೪೬ ||

ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಹೊರತಾಗಿ ಬೆಳೆದನು
 ಭೂಲತಾಂಗಿಯ ಕೀಲು ಕಳಚಲು
 ಕಾಲಹತಿಗೆ ಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿ ತಲೆಬಿರಿಯಲೇರಿದನು ||
 ಬಾಲ ಪರಿವೇಷವನು ಹೋಲಿತು
 ಕಾಲನೂರಿದನುಸುರ ನುಂಗಿದ
 ಮೇಲೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಿವಿಯ ಮಿಳ್ಳಿಸುತಾರಿ ಪುಟನೆಗೆದ

|| ೪೭ ||

ಅದ್ವಿತವನಿಯಜಾಂಡ ಫೀಳಿಡೆ
 ರದನಿಗಳು ತಲೆಗೊಡಹೆ ವಾಸುಕಿ
 ಹೆವರಿ ಹೆಡೆಗಳ ಹಲವನಾಂತನು ಭಾಪು ಮರುಯೆನುತ ||
 ಬೆದರಿದನು ದಿನನಾಥ ಚಂದ್ರಮ
 ಕುದಿಯಲಭ್ರದ ತಾರೆ ಚೆಲ್ಲಲು
 ಕದನ ಕಲಿ ಹನುಮಂಶ ಲಂಕೆಯ ಹಾಯ್ದ ಸಂಭ್ರಮಕೆ

|| ೪೮ ||

ಹರಿಣ ವೇಗವು ತೀವ್ರ ಧರೆಯೊಳು
 ಹರಿಣನಿಂ ಸರಳಧಿಕ ಸರಳಿನಿಂ
 ಮರುತನುಂ ಪವಮಾನನಿಂದತಿ ವೇಗಿ ದಿನನಾಥ ||
 ತರಣಿಯಿಂ ಕರ ದೃಷ್ಟಿವೇಗವು
 ತರಣಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮನವು ಕರ ಲಘು
 ಅರರೆ ಮನವೇಗವನು ಮೊರಿದ ಮರುತನಂದನನು

|| ೪೯ ||

ವಾಯುಜನ ನಿಜವರಿಯಲಮರರು
 ಮಾಯದವಳನು ಕಳುಹೆ ಸುರಸೆಯು
 ಬಾಯದೆರೆದಬ್ಬರಿಸಿ ಚೀರಲು ದಿಟ್ಟನೆರಗಿದನು ||
 ಬಾಯ ಹಲ್ಲುಗಳುದುರೆ ಒದರಿದ
 ಳಾಯುವತಿ ಸುರರಿಂಗಿ ಮೊರೆಯಿಡೆ
 ಸಾಯಲಟ್ಟಿದರೆನಲು ಸಂತಪಿಸಿದರು ನೊಂದವಳ

|| ೫೦ ||

ಕಂಡು ಸಿಂಹಿಕೆ ನೆಳಲ ಹಿಡಿದಾ
 ಕುಂಡಲಿಯ ತಡೆಯಲ್ವೆ ಮಾರುತಿ
 ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ಬಲ್ಲಿದನಾಣೆಯಿಟ್ಟಂತೆ ||
 ಗಂಡುಗಲಿ ಹನುಮಂತನಾ ಮುದು
 ರಂಡೆಯೊಡಲೊಳು ಹೊಗುತ ಸೀಳಲು
 ತುಂಡು ಕಪಿಬಲದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಮುಗಿಲ ಕಡಿಯಂತೆ

|| ೫೧ ||

ವೀರ ಮಾರುತಿಯಧಟೆ ಬಣ್ಣಿಸು
 ತಾರಿತಿತ್ತಲು ಕಪಿ ಭಟಾವಳಿ
 ಯಾರು ಸರಿ ಹನುಮಂಗೆ ಪೂತುಲೆ ಭಾಪು ಮರುಯೆನುತ ||
 ದಾರಿಯಲಿ ಮೈನಾಕ ಕಂಡವ
 ಚಾರ ಮಾಡಲು ತಿಳಿಯಲರಿಯದೆ
 ಯಾರು ನೀನೆನಲಾ ಹಿಮಾದ್ರಿಯ ಮಗನು ಕೇಳಿಂದ

|| ೫೨ ||

ಮುನ್ನ ಸುರಪತಿ ಗಿರಿಗಳೆರಕೆಯ
ತನ್ನ ವಜ್ರದಿ ಹೊಡೆದ ಕಾಲದ
ಲೆನ್ನ ತಲೆಕಾಯ್ದನಿಲನಿರಿಸಿದ ಕಡಲ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
ಮುನ್ನಿನ ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರ
ಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವೇ ಕೇ
ಳೆನ್ನ ಮನೆಗೈತಂದು ಬಳಲಿಕೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿಂದ

|| ೫೩ ||

ಒಡೆಯನವಸರದಲ್ಲಿ ಭೃತ್ಯರು
ಒಡಲ ಸುಖಕೆಳಸುವುದು ಪಾತಕ
ವೊಡವಿಜೆಯ ನೆಲೆಕಂಡು ಬರುತವೆ ಬಹೆನು ಸಿಮ್ಮಡಿಗೆ ||
ತಡವಹುದು ತನಗೆನುತ ವಾತಜ
ಮೃಡನ ಭಾವನ ಬೀಳುಗೊಂಡನು
ಕಡುಗಿ ಲಂಕೆಯ ಮಿಾರಿ ತೃಣಬಿಂದುವನು ಕಪಿ ಕಂಡ

|| ೫೪ ||

ಗಾಳಿಯಣುಗನು ಮುನಿಯ ಚರಣಕೆ
ಬೀಳಲಭಯವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ
ಕೇಳಿದನು ಕಪಿಸಿಂಹ ನೀನಾರೆಲ್ಲಿಗೈದಿಪ್ಪೆ ||
ಹೇಳಿನಲು ನರಹರಿಯ ರಾಣಿಯ
ಖೂಳ ರಾವಣ ಕದ್ದುತರೆ ಭೂ
ಪಾಲ ರಾಘವನರಸ ಕಳುಹಲು ಬಂದೆ ನಾನೆಂದ

|| ೫೫ ||

ಬಟ್ಟೆಯನು ಬೆಸಸುವುದು ಮುನಿ ಮೃಂ
ದೆಷ್ಟು ಯೋಜನ ಲಂಕೆಗೆಂದೆನೆ
ದಿಟ್ಟನೀ ಕಪಿಯೆಂದು ಕಂದಫಲೋದಕಂಗಳನು ||
ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳೆಲೆ ವೀರ ನೀನೇ
ಮುಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಯ ಹೊಗುವೆ ದಿಟದಿಟ
ಮುಟ್ಟಿದೇ ಪಾತಕವು ಹಾದಿಯ ತಿಳುವಲೆನಗೆಂದ

|| ೫೬ ||

ಉರಗನೊಡಲನು ಹೊದ್ದು ವಾ ದ
ಳ್ಳುರಿಯ ಕತ್ತರಿವಾಣಿಯನು ಹೇ
ಮರುಳೆ ಹೊಗುವವರುಂಟೆ ಲಂಕೆಯ ಸಿನ್ನ ಹವಣೇನು ||
ಕರಿಯ ಲಂಕೆಗೆ ನುಂಗುತಿಪ್ಪಳು
ಪುರವನಿರುಳಿಂಗಂಣ ಕೇಳವ
ಳಿರಲು ದೇವಿಯನರಸ ತೀರದು ಕಪಿಯೆ ನಿನಗೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಗುರುವೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಚರಾಚರ
ವೆರಸಿ ಮೂಲಾವಿದ್ಯೆ ನುಂಗಲು
ಮರಳಿಯುಗುಳೆ ಜೀವರಾಶಿಯ ಸಾಕದಂತಿರಲಿ ||
ಉರಿಗಳೇ ಕಡು ಶೈತ್ಯವಲ್ಲಿಯ
ಗರಳವನ್ಮೃತವು ಹರಿಯ ಕೃಪೆಯನ
ಗಿರಲು ಕತ್ತರಿವಾಣಿ ಪಥ್ಯವು ಮುನಿಪ ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೮ ||

ಆರ ಹವಣಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮುನಿದರ
ಮಾರಿ ರಾವಣನಿಪ್ಪ ಲಂಕೆಯು
ಮಾರಮಧನಂಗರಿದು ಹೊಗಲೆನೆ ಮುನಿಗೆ ಕಪಿ ನುಡಿದ ||
ವೀರವೇಗುವುದವನ ತಿಗೆ ಕೈ
ವಾರಿಗಂಜುವೆ ಹಳೆಯ ಹೆಣನವ
ವೀರನೇ ಫಡಮೊಳ್ಳೆ ಹೆಬ್ಬಾವಹುದೆ ಹೊಗಳಿದರೆ

|| ೫೯ ||

ಸುಡುವೆ ಲಂಕೆಯ ಸಹಿತವೆಲ್ಲರ
ಹುಡುಕು ನೀರದ್ವವೆನು ಮುರುಕಿಸಿ
ಹಿಡಿದು ಮೂಪಿಡಿಗೊಳಿಸಿ ತೊಡೆನೆನು ಹಣೆಯ ಬರಹವನು ||
ಬಡವೆ ನೆರವಿಗೆ ಎಂದೊಡಮರರ
ಬಡ ಕಪಿತ್ವವ ನೋಡಬೇಡೆನೆ
ಕಡುಹ ಬಲ್ಲಿನು ಸೊರಡುವವರಿಗೆ ನೀನು ಗುರುವೆಂದ

|| ೬೦ ||

ಎನಲು ಪವನಜ ಬೆಳೆದನಾ ಕ್ಷಣ
ಕಿನನ ಮಂಡಲ ಮುಟ್ಟುವಂತಿರೆ
ಘನ ಕಸೀಂದ್ರನ ವೀರತೇಜವ ಕಂಡು ಮುನಿವರನು ||
ಮನದಲಿವನತಿ ವೀರನೆನುತವೆ
ಹನುಮ ಹೇಳುವೆ ಪಥವನೆನ್ನಯ
ಕನಕ ಕುಂಡಲವದನು ತಂದೆನಗಿತ್ತ ಬಳಿಕೆಂದ

|| ೬೧ ||

ಎತ್ತಬಹುದೀರೇಳು ಲೋಕವ
ನೆತ್ತಲರಿದಾಯ್ತವನ ಕುಂಡಲ
ಮತ್ತೆ ಮಾರುತಿ ಬಲುಹಿನಿಂ ದೌಡೊತ್ತಿ ತಕ್ಕವಿಸಿ
ಹೊತ್ತು ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಬರುತಿರೆ
ಮತ್ತೆ ತಾನಿದಿರೆದ್ದು ಮುನಿ ನಗು
ತೆತ್ತಿ ತಾಯೆನುತೆಡೆ ಕೈಯಲಿ ಕಿವಿಯಲಿಕ್ಕಿದನು

|| ೬೨ ||

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಲಿ ನಾವು ವೀರರೆ
 ಸರಣಿಯನು ಬೆಸಸುವುದು ತನಗಿನೆ
 ಭರದಿ ಹಾರುತ ಕೆಳಗೆ ಲಂಕೆಯನೋಡದೈತಂದೆ ||
 ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿನೆ ತಪ್ಪದೀತನು
 ಹಿರಿಯನೊ ಫಡ ಬೇಹುಗಾರನೊ

ಕರುಳನುಗಿವೆನೊ ಸೆಣಸು ಲೇಸಲ್ಲಿಂದ ಮನದೊಳಗೆ || ೬೩ ||

ಮರುಳೆ ನೋಡುವುದೇನು ನೀ ತರ
 ಹರಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ಸತ್ವದಳತೆಯ
 ಲರಿಯದಬ್ಬಿಯ ಹವಣು ನೋಡದೆ ಮೀರಿದೈತಂದೆ ||
 ಉರಿವುತಿದಕೋ ಲಂಕೆ ಸಾಸಿರ
 ಕಿರಣನುದಯದವೋಲು ಚೆಲುವಿನ
 ಕರುವನಿಟ್ಟಿಂದದಲಿ ನೋಡೆನೆ ಕಂಡ ಕಪಿರುದ್ರ

|| ೬೪ ||

ಜಗಿದನನಿಲಜ ಮರಳಿ ಲಂಕೆಗೆ
 ಹಗಲು ಕಂದಿತು ದಿನವಿಯೋಗದ
 ಲಗಲಿದುವು ಚಕ್ರಾಂಕ ಪದ್ಮಿನಿ ಮೊಗವ ಮುಚ್ಚಿದಳು ||
 ಒಗೆದವೊಂದೊಂದುಡುಗಣಂಗಳು
 ಖಗಕುಲಂಗಳು ತರುವ ಸಾರಲು
 ಮಗನ ಬಳಲಿಕೆಗಳೆಯ ತಂಬೆಲರೆಸೆಯ ಸಂಜೆಯಲಿ

|| ೬೫ ||

ಸುರಪತಿಯ ಕರಿ ಹೇರುತಿದೆ ದಶ
 ಶಿರನ ಕಮ್ಮಟದಲ್ಲಿ ಹುಳ್ಳಿಯ
 ನರರೆ ಮರು ಸಿರಿವಂತ ರಾವಣ ಸತಿಗೆ ಕೆಟ್ಟಿನಲ ||
 ಧರಣಿಜೆಯ ಕೊಡಲಿವನ ಭಾಗ್ಯಕೆ
 ಸರಿಯದಾವುದು ಖಳನು ಪಾಸಟಿ
 ಹರಿಗೆನುತ್ತವೆ ಹತ್ತಿ ಸಾರಿದ ಲಂಕೆಣಿಯ ಕಂಡ

|| ೬೬ ||

ಹರಿಯ ನಾಮವ ನೆನೆಯಲಘತತಿ
 ಹರವುದಚ್ಚರಿಯಲ್ಲ ಶಿವ ಶಿವ
 ಹರಿಣ ಹರಿಯಣ ಹರಿಗೆ ಹರಿಹರಿ ಹರಿಸು ಹರಿಯೆನಲು ||
 ದುರಿತ ಹರಿಯದೆ ಜಗವ ಹೊರೆಯಲು
 ಹರಿಸಮಾಖ್ಯದಿ ನಿಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಯ
 ವಿರಚಿಸನೆ ಕರಣಾಳು ಕಮಲಾವಾಸನೊಲವಿನಲಿ

|| ೬೭ ||

೧೦ನೇ ಸಂಧಿ

ಸಲ್ಲ || ಪುರಸಿರಿಯನನುಭವಿಸಲಾರದೆ
ಮರುಳು ರಾವಣ ವನಕೆ ನೂಕಿದ
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಹನುಮನರಸಿದ ಪುರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನು ||

ಸದ || ಗುರುಪದವ ಭಜಿಸಿದನ ಹೃದಯದ
ಪರಿಯಲಂತಿರಲಂಧಕಾರವು
ಹೆಂದು ಭುವನವ ಹೆಬ್ಬುತಿದ್ದುದು ರಜನಿಮುಖದಲ್ಲಿ ||
ಕರತಳವನೀಡುತ್ತ ದನುಜಿಯ
ಹೊರಗೆ ಮಾರುತಿ ಸೇರುತಿರ್ದನು
ಹರುಷಗೊಂಡಳು ಕಂಡು ರಕ್ತಸಿ ತುತ್ತ ಸವಿಯೆನುತ

|| ೧ ||

ಕರಿಯ ಗಿರಿ ಕೈಕಾಲು ಧರಿಸಿದ
ಪರಿಯನುಸುರುವೆನೇನ ಕಂಗಳು
ವುರಿಯನುಗುಳಲು ಕೋರೆ ದಾಡೆಗಳೆರಡು ಸಿಡಿಲಂತೆ ||
ಸುರೆಯ ರಾಟಳ ಸಾವಿರಂಗಳ
ಸರಿತದಲಿ ತಿದ್ದಿದರೆ ಬಾಯಿಗೆ
ಭರದಲುಂಡವಳೊಡಲ ಬೆವರದು ಶರಧಿಗೈದುತಿದೆ

|| ೨ ||

ತೇಗುವಳು ಧರ್ಮದ ಬಯಲಿಗೆ
ತೂಗುವಳು ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಭೂಮಿಗೆ
ಬಾಗುವಳು ನಿಂದಿರ್ದು ವಾಡುವಳೋರೆ ಬಾಯ್ದೆರೆದು ||
ತೂಗಿ ತಲೆಯನು ನಗುವಳಳುವಳು
ಆಗುಳಿಸುವಳು ನೆರವಿ ಬೆಚ್ಚಲು
ಬೀಗಿದಾ ಹೊಮ್ಮೊಲೆಯವೊಲಹಿಗೆ ಕಸಿಯ ನಗಿಸಿದಳು

|| ೩ ||

ಅಸುರೆ ಸುರಿಯಿಂಸುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬರೆ
ಬಸಿವ ಮೂತ್ರದಿ ತೋದ ಸೀರೆಯ
ನಸುರಂಕೈಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಡಿಗಳನೋ ಸರಿಸೆ ||
ಸಸಿನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ ಬರಲಾ
ಬಸಿವ ಶೂಲದ ಹೆಣನ ನೆತ್ತರ
ಕುಸುರಿಗರುಳನು ತಿಂದು ದಣಿವು ಪಿಶಾಚ ಮೆರೆವುತಿರೆ

|| ೪ ||

ಅರಿಕೆಯಾದರೆ ದನುಜಿ ಸೀತೆಯ
ಮರೆಸಲಳವಲ್ಲರಸಲೆನಗೆನು
ತುರುವ ಲಂಕೆಗೆ ಚೀರಿ ಬೋಬ್ಬಿಡೆ ಹನುಮ ಹರಿತಂದು ||
ಒರಲದಿರು ಮುದುಗೈನೆ ಎನುತನೆ
ತಿರುಗಿ ಮೊಲೆಗಳ ಚೂಣಿಗಾರದೆ
ಹೊರಗೆ ಸಾರಿದು ಬಾಲಕೊರಳಿಂಗುರುಳನಿಕ್ಕಿದನು

|| ೫ ||

ಆಲಿಗಳು ಹೊರಹಾಯ್ದು ರಕ್ಕಸಿ
ಕಾಲಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಹಿಡಿದಿಹ
ಶೂಲ ಬಿದ್ದುದು ಬಸಿಯೆ ನೊರೆಗಳು ಸೂಸಿ ಗುರುಗುರಿಸೆ ||
ಬಾಲವೋ ಲಂಕೆಗೆಗೆ ಪ್ರಳಯದ
ಕಾಲವೋ ಹೃಚ್ಛೂಲವೋ ಯಮ
ಜಾಲವೋ ಎನಲರುಣವಾರಿಯಲಸುವ ನೀಗಿದಳು

|| ೬ ||

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಖಳರ ಬಾಲದಿ
ಸುತ್ತಿ ಶಿಲೆಗಪ್ಪಳಿಸೆ ದನುಜಿಯ
ತೆತ್ತಿಗರ ಸಂಹಾರನಾಯಿತು ಖಳೆಯ ಹೇರೊಡಲ ||
ಎತ್ತಿ ಲಂಕೆಯಲಿಟ್ಟಡಡಿಯಲಿ
ಸತ್ತುದಾ ಖಳನಿಚಯವಗಣಿತ
ನೊತ್ತಿ ಕಾಗೆಯ ಹಣ್ಣು ರಾಶಿಯನಾನೆ ತುಳಿದಂತೆ

|| ೭ ||

ಖಳೆಯ ಕೊಂದನು ಹನುಮ ನಿತ್ಯವ
ಸಲಿಸಲೋಸುಗ ಮುಖಕರಾಂಘ್ರಿಯ
ತೊಳೆದು ಬಳಲಿಕೆಗಳೆದು ಕಡಲಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೌನದಲಿ ||
ಸಲೆ ನಿರಂಜನ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ
ಸುಲಭ ಗುಣ ನಿರ್ಮುಕ್ತ ಮಾಯಾ
ಲಲನೆಯರಸ ನಿಜಸ್ವರೂಪನ ನೆನೆದು ಭಜಿಸಿದನು

|| ೮ ||

ಖಳೆ ವಿಶಾಪವ ಪಡೆದು ಹನುಮನ
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಹರಸಿ ವರವನು
ಕಲಿಯೆ ಬೇಡೆನೆ ಸತ್ತಳೀ ಸತಿಯಾರು ನೀಯೆನುತ ||
ಎಲೆಗೆ ನೀನಾರೆತ್ತಳವಳೆನೆ
ತಿಳಿವಡೀ ಲಂಕೆಯನು ನುಂಗುತ
ಹಲವು ಕಾಲವ ಕಳೆದೆನೆಂದರೆ ಹಿರಿದು ನೊಂದಿಹೆನು

|| ೯ ||

ಹೇಳು ಹೇಳಾ ಕತೆಯನೆಂದರೆ
ಹೇಳಲೇನದ ಧನಪ ಲಂಕೆಯ
ನಾಳುತಿರಲಾನೊಬ್ಬ ಯಕ್ಷನ ಮಗಳು ಸಿರಿಯಿಂದ ||
ಬಾಲಕಾಂತಾನಿಕರದೊಳಗತಿ
ಖೇಳಮೇಳದೊಳಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು
ಭಾಳಲೋಚನ ತಿರಿವ ತಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ನಡೆತಂದ

|| ೧೦ ||

ಬೊಟ್ಟಿನಲಿ ತುಡುಕಿದ ವಿಭೂತಿಯ
ಕೊಟ್ಟು ಭಿಕ್ಷುವ ನೀಡು ಎಂದೆನೆ
ಅಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಲೆ ಗೊರವಯೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಲಿ ||
ನೆಟ್ಟನಿದ್ದದ ನೀಡುಯೆನಲಾಂ
ಕೊಟ್ಟೆನೈ ಮೂರಣ್ಣೆಗಲ್ಲನು
ಮುಟ್ಟಿ ನುಂಗಿದ ನಿನಗೆ ಬಹುಫಲವಾಗಲವುಯೆಂದ

|| ೧೧ ||

ಹನುಮ ವರವನು ಕೊಡುವೆ ಬೇಡೆನೆ
ತನಗೆ ಮುಂದಿರದಿಪ್ಪುದೇ ವರ
ವೆನಲು ಸುಖಿಯಾಗೆನುತ ಹರಸಿದಳಬಲೆ ಹರುಷದಲಿ ||
ವಿನುತ ತನುಶೃಂಗಾರೆಯಾಗಲು
ಮನುಮಥನ ಮಸೆದಲಗಿನಂತಿರೆ
ಮನದಲಚ್ಚರಿವಟ್ಟ ಮಾರುತಿಯವಳ ನೊಬಗಿಂಗಿ

|| ೧೨ ||

ಹೇಳಿದಳು ಇತಿಹಾಸ ಕತೆಯನು
ಬೀಳುಗೊಟ್ಟಳು ಬಳಿಕ ಯಕ್ಷಿಣಿ
ಯಾಲಯಕ್ಕೆದಿದಳು ರಕ್ಕಸವರನ ಪುರದೊಳಗೆ ||
ಬಾಲದಣುವನು ಹೊಗುವುಪಾಯವ
ಬಾಲೇಸೀತಿಯನರಸುವಂದವ
ನಾಲಿಸುತ್ತಿರಲತ್ತ ಕಳಕಳವಾಯ್ತು ಪುರದೊಳಗೆ

|| ೧೩ ||

ಹರಿದು ಹುಯ್ಯಲನೊಬ್ಬ ಹೇಳಲು
ಕೆರಳಿ ದಶಗಳನೆಂದನೆಲವೋ
ಮರುಳುಗೊಂಡಾ ಕೊಲುವ ಕೋಡಗವುಂಟೆ ಲಂಕೆಯ ||
ಅರಸ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಣೆಯೆಂದರೆ
ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸಿ ಕಾಹ ಹೇಳಿದ
ಪುರಕೆ ಯಮದಂಡಾದಿ ನಾಯಕರಿರುಳು ಕಾಯ್ದಿರಲು

|| ೧೪ ||

ಹೊಗಬಹುದು ಕಾಳಾಪಿ ತುಂಬಿದ
ಹಗೆಯವನು ಹಸಿದಿದರ್ಪ ಹುಲಿಗಳ
ಮೊಗವ ಕೆರಳಿದ ಸಿಂಗ ಜಂಗುಳಿ ದಳವ ಭೈರವಿಯ ||
ಮೊಗವ ಮಾರಿಯ ಮನೆಯನಗ್ಗದ
ಜಗವ ಸುಡುವಾ ಕಿಚ್ಚ ಮೂರಿದು
ಹೊಗುವಡಳವಲ್ಲಿರುಳು ಲಂಕೆಯನಾವ ವೀರರಿಗೆ

|| ೧೫ ||

ಅಗಳ ಬಳಿಯವನಾವ ನೋಡೋ
ಬಗಿದು ಬಪ್ಪವನಾವ ತಿಳಿಯೋ
ಹೊಗುವನಾರವನಲ್ಲಿ ನೋಡಲೆ ಮುಂದೆ ಹುಲಿಮೊಗವ ||
ಮಿಗುವನಾರೋ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೋ
ಬಗೆಯದಿರು ಸುಯಿದಾನ ಹೋ ಮೈ
ದೆಗೆಯಬೇಡೆನೆ ಖಳರು ಲಂಕೆಯನಿರುಳು ಕಾಯ್ದಿರಲು

|| ೧೬ ||

ನೋಣ ಸುಳಿಯೆ ಕಡಿಖಂಡ ಮಾಡುವ
ರಣವಿಶಾರದ ಭಟರು ಕಾಯ್ದಿರೆ
ಗಣನೆಗೊಳ್ಳದೆ ಚಿಕ್ಕರೂಪದಿ ಒಳಗೆ ನುಸುಳಿದನು ||
ಅಣುವನರಸಿದನೊಂದಿರುಳು ದಿನ
ಮಣಿಗೆ ಮುನ್ನಿನ ಮಣಿಹವಾಯಿತು
ತ್ರಿಣಯನಿಲಯದಲಡಗಿ ಹಗಲನು ಕಳೆದ ಹನುಮಂತ

|| ೧೭ ||

ಕತ್ತಲಿಗೆ ಕೈವೀಸಿ ದಿನಪತಿ
ಯತ್ತ ಸರಿಯಲು ಹನುಮ ತೊಳಲಿದ
ಮತ್ತೆ ಪುರದೊಳಗಿರುಳು ದನುಜರ ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳ ||
ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಾನರವ ನೋಡಿದ
ಡೆತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಯ್ದಿದ
ಮೊತ್ತದಸುರರು ಕಾಣದಂತಿರೆ ಮನೆಯಲರಸಿದನು

|| ೧೮ ||

ಹೊಕ್ಕುನೋಲಗ ಶಾಲಿಯನು ಕಪಿ
ಚಿಕ್ಕ ರೂಪಿಂದರಸುತಿರಲುದ
ಯಾರ್ಕನಂತಿರೆ ಖಳನ ಭದ್ರಾಸನವು ಬೆಳಗುತಿರೆ ||
ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುಹೆನೆಂದು ಮರುಗಿದ
ನಕ್ಕು ಮರುಭಾವೆನುತ ತಿಳಿದನು
ಭೊಕ್ಕನಲ್ಲಿದೆದ್ದು ಶೂರ್ಪಾನಖಿಯ ಮನೆಗಾಗಿ

|| ೧೯ ||

ಅರಿಸುವಳು ಕಿವಿಮೂಗ ತನ್ನಯ
ಸರಿಯ ಮಾಡುವಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಸರಸವಾಡುವರೆನುತ ನಿಜ ಮಂದಿರಕೆ ಬಂದವರ ||
ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಪ್ಪರೈ ಸ
ಯ್ಯರಿದ ಮೂಗಿನ ಮೂಳಿ ಕಿವಿಗಳ
ನೆರವಿಯೊಳು ನಗುತರಸಿ ಬೊಕ್ಕಸದಾಲಯವ ಹೊಕ್ಕು

|| ೨೦ ||

ಪಟ್ಟಿ ಪೀತಾಂಬರದ ಗಡಣವ
ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದನರ್ಘ್ಯ ವಸ್ತ್ರವ
ಸುಟ್ಟೊಡಹುದದು ಲೇಸು ಬಣ್ಣಿಸೆನೆನುತ ಹೊರವಂಟ ||
ನೆಟ್ಟನುಗ್ರಾಣದಲಿ ರತುನದ
ಬೊಟ್ಟಿನಂತಿರೆ ಕಂಡು ರಾವಣ
ಕಟ್ಟನಕಟವನುಣ್ಣಲರಿಯದೆ ಸತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ

|| ೨೧ ||

ಕೆಲವೆಡೆಗೆ ಕೆಂದಳಿರ ಹಸೆಗಳು
ಕೆಲವು ಕೆಲವೆಡೆ ಪುಷ್ಪವಸೆಗಳು
ತೊಳೆಸ ಹವಳದ ಹಲಗೆಯೊಂದೆಸೆ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ||
ಖಳನ ಭಾಗ್ಯಕೆ ಸರಿಯದಾವುದು
ಕೆಳದಿಯರ ಹಡಪಿಗರ ಲಿಂಕರ
ನಿಳಯದಲಿ ಹನುಮಂತ ದೇವಿಯನರಸಿ ತೊಳಲಿದನು

|| ೨೨ ||

ತಪ್ಪುವನೆ ರವಿಕುಲದ ರಾಘವ
ನೊವ್ವಗೆಡಿಸಿದ ಶೂರ್ಪನಖಿಯನು
ಮುಪ್ಪುರಿಯ ದಾನವರನೊರಸಿದ ಸಕಲ ದಳಸಹಿತ ||
ತಪ್ಪಿದಿಂದ್ರನ ತನುಜ ನಯನವ
ಕಪ್ಪವಿತ್ತದ ಕಂಡು ಸೀತೆಯ
ತಪ್ಪ ರಾವಣ ಹೆಡ್ಡನೆಂಬುದ ಹನುಮ ಹೇಳಿದನು

|| ೨೩ ||

ಅಕ್ಕಿಯರುಗಳುಯೆಂಬ ಹಣನಿಗೆ
ರೊಕ್ಕವನು ತೆಗೆಯೆಂಬ ಹರದನು
ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೊಡೆವನಳತೆಯ ತೂಕ ತೊಲೆಗಳಲಿ ||
ನಕ್ಕು ನಂಬಿಸಿ ಹೊತ್ತುಗಳೆವಾ
ಠಕ್ಕುತನದಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಬಾ
ಹೊಕ್ಕು ಹೊರಡುವ ಹರದರುಗಡಿಗಂಡು ನಗುತಿದ

|| ೨೪ ||

ಧೋತ್ರ ಮಡ ಸರಿಯಂತ ಯಜ್ಞದ
 ಸೂತ್ರ ವೋಷ್ಟಿಡಿ ಮಾತ್ರ ಮಟ್ಟಿಯ
 ನೇತ್ರವೆರಡರ ಸರಿತ ಮಧ್ಯದಲಿಟ್ಟು ಗುಣಿಸುತ್ತ ||
 ಶ್ರೋತ್ರಿಯರು ತಾವೆಂದು ದಾನಕೆ
 ಪಾತ್ರರಾವೆಂಬೆಂಬ ಗಡ್ಡದ
 ಹೋತ್ಯಗಳ ಮನೆಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕರಸಿದನು ಹನುಮಂತ

|| ೨೫ ||

ಜನನಿಗಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲ ದಾಸಿಯು
 ಮನೆಯ ಕೆಲಸದಿ ಬಳಲಿಬಿದ್ದಳು
 ಮನೆಯಳೊಬ್ಬಳೆ ತರುಣಿಯಿರಲು ತಥಾಪಿಯಿನ್ನೊಂದು ||
 ಮನೆಯ ಪತಿ ಪರದೇಶಕ್ಕೆದಿಯೆ
 ದಿನಗಳಾದುವು ಹಲವು ಪಥಿಕನೆ
 ನಿನಗೆ ರಾತ್ರಿ ನಿವಾಸ ಘಟವುದೆ ಮೂಢ ತಿಳಿಯೆನಲು

|| ೨೬ ||

ಉಟ್ಟ ನಿರಿ ಸೋಂಕಿದರೆ ಕೊಲುವುದೆ
 ಮುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗವ ಬೆರಳು ಬೇವುದೆ
 ಹೊಟ್ಟೆವೊಡೆವುದೆ ಕುಡಿದ ಬಳಿ ನೀರಿಂಗಿ ಕಾಲುಗಳ
 ಕಟ್ಟುವುದೆ ಸೂರುಳುಗಳೆಲೆ ಒಡ
 ಹುಟ್ಟಿದೆಳಿಸಿದನೆಂದು ಬಾಯನು
 ಕಟ್ಟಿ ಹಣವನು ಗಳಿವುದೆಂದಳು ಗಣಿಕೆ ಮಗಳಿಗೆ

|| ೨೭ ||

ಗಿಣಿಯನೋದಿಸಿ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವ
 ಗಣಿಸಿ ತದ್ವಿನದಾಯವೆಣಿಸುವ
 ಬಣಗು ವಿಟ ತೆಗೆಯೆಂಬ ಕುಂಟಣಿ ಮತ್ತೆ ಕರೆಯೆನಲು
 ಅಣಕಿಸುವ ಎಟನೆಂದ ನುಡಿಗಳ
 ನೆಣೆಸದಡಿಗಡಿಗೆದ್ದು ನೀಣೆಯ
 ಗಣಿಕೆ ನುಡಿಸಲು ಕುಣಿವ ಹಂಸೆಯ ಕಂಡ ಕಪಿರುದ್ರ

|| ೨೮ ||

ನಗುವುದಳುವುದು ಮನವನಾರ್ಜಿಸಿ
 ತೆಗೆವುದರ್ಥವನಾವ ಪರಿಯಲಿ
 ಬಗೆಯಬೇರಿರಿಸುವುದು ಬಾಣ್ಯದ ಮಮತಿಗಳ ಬಯಸೆ ||
 ಉಗುಳದಂತಸ್ತವನು ವಿಟನು
 ಜಗುಳಿ ಸಿವ್ವೆಯಮಾಡು ನೀನೇ
 ಮಗಳೆ ನಡೆವುದು ಗಣಿಕೆಯರೋದಿಸಲು ಕೇಳ್ಳ

|| ೨೯ ||

ಕಂಠದಗ್ರದಲ್ಲೈದೆ ಲೋಕದ
ಗಂಟಲನು ನೆರೆ ಕೊಯ್ದು ಮಾತಿನ
ನೆಂಟುತನಗಳ ಬೆಳಸಿ ಭೂಪರ ಹಣಗಳನು ತಿಂದು ||
ಎಂಟು ಮಡಿ ಕರ ಹಿತವನಾಡುತ
ಕಂಟಕರು ನಿಜ ಶ್ರೇಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ
ಶುಂಠತನದಲಿ ಮೆರೆವ ಕರಣಿಕಧೂರ್ತರನು ಕಂಡ

|| ೩೦ ||

ಹುಸಿಮೊಳೆತುದಂತ್ಯಜೆಯಲಾ ಹುಸಿ
ಯೆಸೆದುದಂಕುರ ಸಮ್ಮಗಾರನ
ಲಸಗನಿಂ ಬೆಳೆದೆಸೆವ ಶಾಖೆಗಳಾಯ್ತು ಜಾರೆಯಲಿ ||
ಕುಸುಮವರಳಿತು ಗಣಿಕೆಯಲಿ ಫಲ
ವೆಸೆದುದಾ ಹುಸಿಯಕ್ಕಸಾಲಿಯ
ಲೊಸೆದು ಹಣ್ಣಾಯ್ತೆಂದು ಕಂಡನು ಚಿನ್ನಕೊಯ್ದರಲಿ

|| ೩೧ ||

ಗುರುವ ಭಜಿಸು ಮುಕುಂದನರ್ಚಿಸು
ವುರುಳದಿರು ವಿಷಯಾಂಧಕೂಪದಿ
ತರುಣಿ ಧನ ಮಹಿಯೆಂಬ ಮಮತೆಗೆ ಕೆಡಿಸದಿಹಪರವ ||
ಜರೆಯ ಬೇಡಾರ್ಯರನು ಸಜ್ಜನ
ನೆರವಿಗುಪಹತಿಯೆಣಿಸದಿರು ಇಹ
ಪರಕೆ ಸುಖಿಯಹೆಯೆಂದು ಗುರು ಶಿಷ್ಯನನು ಬೋಧಿಸಿದ

|| ೩೨ ||

ದಾನವಿರಹಿತ ಧನವು ದೈವ
ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ತಪವು ಕಲ್ಪವಿ
ಧಾನವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲದೋಲಗವು ||
ತಾನವಿಲ್ಲದ ಗೀತ ಕೇಳುವ
ತಾನುಯಿಂಗಿತವರಿಯದಭಿನಯ
ವೇನು ಫಲವದರಿಂದ ತಿಳಿಯೆಂದೊಬ್ಬವೋದಿಸಿದ

|| ೩೩ ||

ಧರಣಿಜೆಯನೆಳೆತಂದು ರಾವಣ
ಹಿರಿದು ಕ್ಷೇಮದಲಿರಿಸದುಳವನೆ
ಹಿರಿಯ ಮನೆಯದನೋಕ್ಷೆನೆನುತನೆ ಕಳೆದು ಬಾಗಿಲನು ||
ಹಿರಿಯ ಮಂಚದಿ ಕೆಡೆದು ಗೊರೆವುತ
ಸುರಿವ ಬೆವರೊರತೆಗಳ ಹೋಲಲು
ಹಿರಿಯಗಿರಿಯಂತರುಣ ಮಂಚದಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನಿರೆ

|| ೩೪ ||

ಉಸುರಪಥದೊಳಗಾಗೆ ಬೇಸ
 ತ್ತುಸುರಬಿಟ್ಟರೆ ತೊಲೆಯ ತಾಗುವ
 ನುಸುರ ತೆಗೆದರೆ ಮೂಗ ತಾಗುವ ಬೆಳೆದನಾಕ್ಷಣಕೆ ||
 ನುಸುಳಿ ಮಂಚದ ಕಾಲಹಿಡಿದನು
 ನೊನೆದು ನಿದ್ರೆಯನಿತ್ತು ಲೋಕವ
 ಕುಸುಮಭವನುಳುಹಿದನು ಮರು ಭಾಪೆನುತ ಬೆರಗಾದ

|| ೩೫ ||

ಸಿರಿಯವೊತ್ತಿನ ಮನೆಯೊ ಮೇಣ್ ಜಯ
 ಸಿರಿಯ ಪೆಣ್ಣಿನ ತವರುಮನೆಯೋ
 ಸುರರ ಬಂಧನ ಮನೆಯೊ ವೀರರ ಬಿರುದು ಸುಮ್ಮನೆಯೊ ||
 ಅರಮನೆಯೊ ಸರ್ವಾರ್ಥ ಸುಖಗಳು
 ನೆರೆದ ಮನೆಯೋ ನೀತಿಗಲಿವರ
 ಗುರುಮನೆಯೊಯೆನಲಿದ್ದ್ರವೈರಿಯ ಮನೆಯ ನೋಡಿದನು

|| ೩೬ ||

ಬಂಧಿಶಾಲೆಯೊಳಕಟ್ಟ ಶಿವ ಶಿವ
 ವೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಖಚರ ಕಿನ್ನರ
 ರೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಸಿದ್ಧ ವಿದ್ಯಾಧರ ಮಹೋರಗರು ||
 ಒಂದು ಕಡೆ ಗಂಧರ್ವ ಸೆರೆಗಳು
 ಗೊಂದಣದ ಗೀರ್ವಾಣ ನಿಚಯದ
 ಲಿಂದುಮುಖಿಯಿರದುಳಿಯಲೆನುತನೆ ಹನುಮನರಸಿದನು

|| ೩೭ ||

ಬಳಸಿ ಪಚ್ಚೆಯ ಕೋಟೆಯಂತಿರೆ
 ತುಳಸಿ ಬೆಳೆದಿರೆ ಮನೆಯ ಚೌಕದಿ
 ಹೊಳೆವ ರತುನದ ಮನೆ ವಿಭೀಷಣ ಪುಣ್ಯಭೂಷಣನ ||
 ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಮುನ್ನಯೆಲ್ಲಾ
 ಖಳರ ಮನೆಗಳ ಹೊಕ್ಕ ಪಾಪನ
 ಕಳೆಯಬೇಕಂದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಪುಣ್ಯಕಥೆ ಕೇಳ್

|| ೩೮ ||

ಪಿರಿದು ಮಡುವಿನೊಳುತ್ತಮಾಮೃತ
 ಶರಧಿ ಹುಟ್ಟಿದವೋಲು ಶಿಲೆಯಲಿ
 ಸರಸಿರುಹ ಬೆಳೆದಂತೆ ಕೌಡಿಕ ರಾಶಿಯೊಳಗಿದ್ ||
 ಅರಿಭಯಂಕರ ಪಾಂಚಜನ್ಯದ
 ಪರಿಯಲಸುರನ ಪುರದ ನಡುವೀ
 ಹರಿಯ ಕಥೆಗಳಪೂರ್ವವೆಂದಾ ಹನುಮ ಮೆಚ್ಚಿದನು

|| ೩೯ ||

ಪರಿಮಳದ ಪೂರಾಯವೆನಿಸುವ
ಹಿರಿಯ ಪುಷ್ಪಕದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು
ಧರಣಿಜಾತೆಯನರಸುತಿರೆ ಹನುಮಂತ ಭೀತಿಯಲಿ ||
ಪರಿಚರರು ಹಲರೆಸೆಯೆ ಬೆರಗಾ
ಗೆರಡು ಘಳಿಗೆಗೆ ಮತ್ತೆ ತಿಳಿದನು
ಉರಿಯನುಗುಳುವ ರತುನ ಮಂಚದಿ ಕಂಡ ರಾವಣನ

|| ೪೦ ||

ಅವಳಿ ಗಿರಿಯೋ ಅವನ ತೊಡೆಯೋ
ಕವಲುದಲೆಯೋ ಪೂರ್ಣ ಕಲೆಯೋ
ಶಿವ ಶಿವಾ ತೋಳುಗಳೊ ನೀಲಾಚಲದ ಬೀಳುಗಳೋ ||
ಅವನಿಡೆಯ ತರಲವಗೆ ಸಲುವುದು
ರವಿಕುಲಂಗಿವ ಸಾಟಿಯೆಂದಾ
ಪವನಸಂಭವ ಖಳನ ಸೊಬಗಿಗೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು

|| ೪೧ ||

ಇವ ಕಣಾ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನೆಂಬವ
ನಿನನೆ ಬಹುಮುಖ ಮದನಕಾಮನು
ಇವನೆ ದಾಡಿಯನುಳ್ಳ ಮಕರಧ್ವಜ ಮಹಾದೇವ ||
ಇವನು ರಕ್ತಸನೆಂದು ನಂದಿಸು
ವವರು ವಾಪಿಗಳೈಸೆ ಲೋಕದ
ಲಿನನ ಚಿಲುವಿಗೆ ಸೋಲದಿವ್ವು ಸತಿಯರಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೪೨ ||

ಎಲೆಲೆ ಮಂಜರನೊಡನೆ ಕಾಣೆಲೆ
ಗಿಳಿಯ ಮರಿಯಾ ಬೀಡನಡವಿಯ
ಹುಲಿಯ ಕೆಲದಲಿ ಹರಿಣ ಸಿದ್ರೆಯ ತಳೆದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ||
ಖಳನ ಬಲು ಧಗೆಯಾರಲೊಂದೆಸೆ
ಸೆಳೆಯ ಮಂಚದಿ ಪವಡಿಸಿದಳು
ಜಲಜನಾಭನ ವಧುವ ಹೋಲುವ ರಾವಣನ ರಾಣಿ

|| ೪೩ ||

ಮಡದಿಯರ ನಂಬಿದರೆ ಕುಲವನು
ಕೆಡಿಸುವರು ದಿಟ ಮಾನಹಾನಿಯು
ಮೊಡೆಯಗಾನೇನೆಂಬೆನಪಕೀರ್ತ್ಯಾಯ್ತು ರಾಮಂಗೆ ||
ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವೆನೆನುತ ದನುಜನ
ಖಡುಗವನು ಸೆಳೆದವನ ಕೊರಳುಗ
ಳೆಡೆಗೆ ಹಾಯ್ದನುಮೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯ ನೆನೆದು ಹಿಂಗಿದನು

|| ೪೪ ||

ನೆನೆದನಣುವ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ
 ವನಿತೆ ನಕುಲನ ಕೊಂದ ಗಾದೆಯು
 ಹನುಮ ಮಾಡಿದನೆಸಬಾರದು ದೇವ ನನಗಿತ್ತ ||
 ತನು ಕುರುಹನಾಭೈವೆನೆನುತಾ
 ಕನಕ ಮುದ್ರೆಯ ಮುಟ್ಟಿ ದಾಡೆಯು
 ಮೊನೆಗಳಂಕುರಿಸಿದರೆ ದನುಜರ ಮಾಯೆ ಬಲುಹೆಂದ

|| ೪೫ ||

ಕೆಂಡವೊರಲೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಖಳ
 ದಿಂಡಿಯರ ಮಾಯೆಯನು ಗೆಲುವರೆ
 ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷನಲ್ಲದೆ ವೀರರಿಲ್ಲೆನುತ ||
 ಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಾಸವನು ಝಳಪಿಸಿ
 ದಂಡೆ ರೋಮವ ಬೋಳಿಸಿದರದು
 ಮುಂಡು ಧಾರೆಗಳಾಗೆ ನಗುತವೆ ಹನುಮ ಬೀಸಾಟ

|| ೪೬ ||

ದಾನವಾರಿಯ ವಿರಹಕಾರದೆ
 ಜಾನಕೀ ಸತಿ ಹರಣವಳಿದಳೊ
 ದಾನವನು ತಪ್ಪೆಂದು ಶರಧಿಯ ಬಿದ್ದಳೋ ಮೇಣು ||
 ಏನ ಮಾಡುವೆನಕಟ ಲಂಕೆಯೊ
 ಳಾನು ದೇವಿಯನರಸಿ ಕಾಣೆನು
 ತಾನೆ ನೋಡಲಿ ಕಿತ್ತು ಲಂಕೆಯನೊಯ್ಯಿ ತಾನೆಂದ

|| ೪೭ ||

ಕೀಳ್ವೆ ಲಂಕೆಯ ದನುಜನರಿತರೆ
 ಸೀಳ್ವೆನಹಿತರ ವಂಶ ವಂಶವ
 ತಲ್ವೆಕೊಟ್ಟರೆ ದನುಜರೆಲ್ಲರ ಹಿಂಡ ಸದೆಬಡಿವೆ ||
 ಬಳಿಕ ನೋಡುವೆ ದನುಜಗಿನುಜರ
 ಬಲುಹನೆನುತಾ ವೀರ ಲಂಕೆಯು
 ನಳಿನ ನಾಳವ ಭದ್ರಗಜ ಕೀಳ್ವಂತೆ ಕೀಳ್ವೆಗೆದ

|| ೪೮ ||

ಸುತ್ತುತಿರೆ ಬಾಲವನು ಲಂಕೆಯು
 ಕಿತ್ತು ಕೆಡಿಸದಿರರೆ ಎನುತವೆ
 ಹೆತ್ತ ತನಯಂಗರುಪಲಸುಕೆಯ ಬನದ ಕಡೆಯಿಂದ ||
 ಉತ್ತಮದ ಹೂಗಂಪು ಬರುತಿರ
 ಲತ್ತ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಬಾಲದ
 ಸುತ್ತು ಸಡಲಿಸಿ ಗಂಧವಾಹನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದನು

|| ೪೯ ||

ಲಂಕೆಗೀಶಾನ್ಯದಲಿ ಮೆರೆದಿಹೆ
ಪಂಕಜಾಕರವದಗ ಸುತ್ತ ಮೈ
ಗಾಂಕ ಸಲಹಿದ ಕೃತ್ರಿಮದ ವನರುಹಗಳೊಪ್ಪಿರಲು ||
ಶಂಕರಾರಿಯ ಕುಸುಮಗಂಧದ
ಲಂಕರೀಷ್ಟವದೆನಿಸಿ ಮೆರೆವ ವ
ನಾಂಕಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಮನವನಿತ್ತಾ ಹನುಮ ಬರುತ್ತಿದರ್

|| ೫೦ ||

ಸಿರಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಮಾವಿನ
ಮರನು ಫಲಭರದಿಂದಲೊಪ್ಪಿರೆ
ಹರುಷದಿಂದನೆ ಚಿಗಿದು ಕೊಂಬೆಯನಡರಿ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ||
ಕರುಣೆ ರಾಘವ ಶ್ರುತಿ ಶಿರೋಮಣಿ
ಹರಣವಲ್ಲಭ ಹಂಸವರ್ಧನ
ತರಣಿಕುಲ ಕೃಪೆಮಾಡುಯೆನುತ್ತಿರೆ ಕೇಳಿದನು ನುಡಿಯು

|| ೫೧ ||

ಹಾನಿ ನಿನ್ನದು ಶರಣು ಜನರಭಿ
ಮಾನ ನಿನ್ನದು ದೇವವಂದ್ಯನೆ
ಮಾನಿನಿಯ ಬೇಸರನು ನೀನಿಂತುಪೇಕ್ಷಿಸರೆ ||
ಎನ ಮಾಡುವೆನಾರಿಗೆಂಬೆನು
ದಾನವರ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ
ಭಾನುಕುಲ ನೀನುಳಿಯೆ ಗತಿಯಿನ್ನುಂಟೆ ಸದ್ಗತಿಗೆ

|| ೫೨ ||

ಎಂಬ ನುಡಿಗೇಳಿದ ಸಮೀರಣ
ಸಂಭವನು ಹಾಯೆಂದು ಶೋಕದ
ಕಂಬನಿಯ ಮಿಡಿವುತ್ತು ಕಂಡನು ದೇವಿಯಾನನವಾ ||
ಅಂಬು ನಾಂಟಿದ ಮೃಗದ ತಿಶುವಿಂ
ಗಂಬುಜಾನನೆ ಪಡಿಯ ಹೋಲುತ
ಬಿಂಬವಿದ್ದುಯ ರಾಮಚಂದ್ರನ ನೆನಹು ಮಾತ್ರದಲಿ

|| ೫೩ ||

ಹಗಲಿನಿಂದುವಿನಂತೆ ಬಾಡಿದ
ಮೊಗದ ಬಿಚ್ಚಿದ ಕೇಶಪಾಶದ
ಮುಗಿದ ಸರಸಿಜದಂತೆ ದೃಗುಯುಗದೊರೆತ ಕಂಬನಿಯ ||
ಒಗುವಪಾಂಗದ ಮಾಸಿದಂಬರ
ಹೊಗೆವ ಬಿಳುಪುಯ್ದ ಧರವೊಣಗಿರೆ
ಬಗಿದ ದಾಳಿಂಬವನು ಹೋಲುವ ಭಾಯ ಭಿಡುತ್ತಿರಲು

|| ೫೪ ||

ತನು ಬಳಲಿ ಮೈಮರೆದು ಕಂಡಳು
 ಕನಸನೆಲೆ ಸಖಿ ಸರಮೆ ಕೇಳೆಂ
 ದಿನಲು ಹೂಂಗೊಡಲರಸ ನೇಮದಿಂದೊಬ್ಬ ||
 ವನಚರನು ಜಲಧಿಯನು ದಾಂಟಿಯೆ
 ದನುಜಪುರವನು ಸುಟ್ಟು ಮುದ್ರೆಯ
 ನೆನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನರಸನಾಳೆಂದೆನಲು ಕಣ್ಣಿರೆವೆ

|| ೫೫ ||

ಲೇಸು ಬಂಧನಮೋಕ್ಷ ನಿಮಗಪ
 ಹಾಸ್ಯ ದನುಜಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಲೇಸು ವಾರ್ತೆಗಳಿಗ ಬಹುದೆಂದೆನಲು ಭೂಜಾತೆ ||
 ಅಶೆಬಡುತ್ತಿರೆ ಪುರದಲಿತ್ತಲು
 ಸಾಸಿಗನು ಕನಸಿನಲಿ ಭಾಗ್ಯದ
 ಮೊಸಲಳಿವುದ ಕಂಡು ಜೋಯಿಸರುಗಳ ಕೇಳಿದನು

|| ೫೬ ||

ಇರುಳು ಖಳನರಮನೆಗೆ ವಿಪ್ರರು
 ಬರಲು ದಂಡದವೋಲು ನಮಿಸಲು
 ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕನಸಿನಲಿ ಕಿರಿ ಮಗ ತೆಂಕ ಮುಖವಾಗಿ ||
 ಅರುಣ ಕುಸುಮವ ಮುಡಿದು ತೈಲವ
 ಶಿರದೊಳೊತ್ತಿಯೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ
 ಹಿರಿಯ ಕತ್ತಿಯನೇರಿ ಹೋಹುದ ಕಂಡೆನೆಂತೆಂದ

|| ೫೭ ||

ನೋಡಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಲವನು
 ಕೇಡು ಕಂಡೆನಲಂಜಿ ನುಡಿದರು
 ಮಾಡೆ ಶಾಂತಿಯ ಕ್ಷೇವಹುದೆನೆ ಬೇಸರಿದೊಬ್ಬ ||
 ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಡಿದರೆ ದೈವವ
 ಬೇಡಿದರೆ ತನಯಂಗೆ ತಪ್ಪದು
 ಕೇಡು ದಿಟವೆನಲವರ ಕಳುಹುತ ವನಕೆ ನಡೆತಂದ

|| ೫೮ ||

ಕಂಗಳಿರೆ ಕಂಗಾಣನಾವನು
 ಹೆಂಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾದ ದಾನವ
 ನಂಗಸಿರಿಗಳು ಹೋದ ಕೇಡನು ಕಂಡು ಕಂಡರಿತು ||
 ಸಿಂಗನರಸಿಯ ಹಾದರಕೆ ಕು
 ರಂಗನೊಪ್ಪವ ಪಡೆದ ಪರಿ ಖಳ
 ಪುಂಗವನು ಮನವರಿಯ. ಲೈದಿದ ಜಾನಕಿಯ ಬಳಿಗೆ

|| ೫೯ ||

ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡವು ಭೇರಿ ಬಸುರನು
ಹೊಡೆವ ಪರಿ ನಿಸ್ಸಾಳನಂತವು
ಬಿಡದೆ ನೆಲನುಗ್ಗಡಿಸ ಕಂಚುಕಿ ನಿಕರವಾಯೆನಲು ||
ನಡುಗಿಯಬ್ಬರ ಕೇಳಿ ರಾಮನ
ಮಡದಿ ಸರಮೆಯ ಕೇಳಲೆಂದಳು
ಒಡತಿ ರಾಮನ ಭಜಿಸು ಪಾತಕಿ ಬಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೬೦ ||

ಧರೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ
ಕರಗಿ ರಾಮನ ನೆನೆವುತಿರ್ದಳು
ಸುರವಿದಾರಣ ವನದಬಾಹ್ಯದಲೋಲಗವನಿತ್ತು ||
ದುರುಳ ಕಾಹಿನ ರಕ್ತಸಿಯರನು
ಕರೆದು ಕೇಳಿದ ನೀನು ಹೇಳಾ
ಸರಮೆ ಮುನ್ನಿನ ಪರಿಯೆ ಸೀತೆಯ ಮನದ ಪರಿಯೆಂದ

|| ೬೧ ||

ಎನ್ನ ಹೊಗಳಿದಡಾಲಿಸುವಳೇ
ಚಿನ್ನ ತಾನೆಂದೆಂಬಳೇ ದಿಟ
ತನ್ನ ರಾಯನ ಹಂಬಲುಂಟೇ ಮನದ ಹದನೇನು ||
ನನ್ನಿ ಹುಸಿಯದೆ ಹೇಳುಯೆನಲಾ
ಚನ್ನಿ ಬಡವರನೆಡಹಿ ಕಾಣಳು
ತನ್ನ ಜೀವವದಲ್ಲಿ ಒಡಲಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿಯ

|| ೬೨ ||

ಕೇಳಿ ಚಿಂತಾಲೋಲ ಬಿಸುಸು
ಯ್ದೇಳು ನೂರ್ವರು ರಾಣಿವಾಸವು
ಮೇಳವಿಸೆ ಜನಕಜೆಯನೊಲಿಸಲು ದಾಡೆಗಳ ಮರೆಸಿ ||
ವೋಳಿಗನ್ನಡಿವಿದಿದು ತುರುಬನು
ಸಾಲುಮೊಸೆಯ ತಿದ್ದಿ ಪಳೆಯನು
ಕಾಲುವರೆ ಮುಂಜೆರಗನುಟ್ಟಿಯ್ಯಾರದಲಿ ಬಂದ

|| ೬೩ ||

ಬಿಡದೆ ಹೇಡಿಯ ಹಾವು ಸುತ್ತಿದ
ಪಡಿಯಲಕಟಾ ಧರಣಿನಂದನೆ
ಪೊಡವಿ ಬಾಯ್ಕಿಗೆ ಹೊಗುವೆ ಪಾಪಿಯ ಗಸಣಿಗಾರೆನಲಾ ||
ಪೊಡವಿಪತಿ ಕೃಪೆಮಾಡುಯೆನುತವೆ
ಧಡಿಗ ದಾನವ ಖಡ್ಗವಿಡಿದಿಹ
ಕಡೆಯ ಕಲ್ಪದ ಸಿಡಿಲಮರಿಯೆಂಬಂತೆ ಮುಂದಿರ್ದ

|| ೬೪ ||

ಹರಿಯು ಪೀಠವನಿಕ್ಕಿ ಕುಳ್ಳಿ
 ದ೯ರಿದಿಶಾಪಟ ಮಲ್ಲನೆಂದನು
 ತರುಣಿ ಕರ ಬಡವಾದೆಯಿನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೇ ಮುನಿಸು ||
 ಅರಮನೆಗೆ ಬಹುದೆನುತ ರತ್ನಾ
 ಭರಣವಿದಕೋ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿದ
 ಮರಳು ಮಾನವಗಾಗಿ ಹಲುಬದಿರಸಿಯಾಗೆಂದ

|| ೬೫ ||

ಉರುಹುವೆನು ನಾನೀ ಶರೀರವ
 ಹರಿಯು ವಿರಹಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಬಳಕಿ
 ಲ್ಲುರುಹದಿರಲೀ ನಾಯಿ ಕಟಕಿಯ ಬಿಡನು ನಾನೇವೆ ||
 ಸರಮೆ ಕೇಳೆನ್ನ ರಸನಿದಿರಲಿ
 ನರಿಯ ಹೋಲುವ ಪಾಪಿ ತಲೆಗಳ
 ನರಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬದುಕಲೊಲುವರೆ ಹೋಗ ಹೇಳೆನಲು

|| ೬೬ ||

ಸುರಪ ನಾಯಕನಗ್ನಿಯಿಂಧನಿ
 ಮರುತ ಬೋವನು ಯಮನು ಗೋವನು
 ವರುಣನಸಗನು ಹರನು ಹರಸುವ ಯಕ್ಷ ಧನಗಾಒ ||
 ತರಣಶಶಿಯಿಕ್ಕಲದ ದೀವಿಗೆ
 ಗುರುವೆ ದಿನ ದಿನ ತಿಥಿಯ ಹೇಳುವ
 ಶರಧಿ ಕಾಲುನೆ ಲಂಕೆ ದುರ್ಗವು ಮನುಜರೆನಗಿದರೆ

|| ೬೭ ||

ಕಡ್ಡಿಯನು ಹಿಡಿದೆಂದಳವನಿಜೆ
 ದೊಡ್ಡ ಧನುವಿಗೆಯಿವನು ಸಭೆಯೊಳ
 ಗಡ್ಡಬಿದ್ದನು ಒರಲಿದಗ್ಗದ ಧನುವ ಮುರಿದಿಟ್ಟ ||
 ಕಡ್ಡಿಯಲಿ ಕಾಕನನು ಗೆಲಿದಾ
 ಬೊಡ್ಡಿ ಶೂರ್ಪಾನಖಿಯ ಮೂಗೊ
 ಯೆಡ್ಡಿದಾ ಖರದೂಷಣಾದ್ಯರ ಗೆಲಿದನೆನ್ನ ರಸ

|| ೬೮ ||

ಮಿಡುಕನುಳ್ಳರೆ ನಿನ್ನ ಮುಡಿಯನು
 ಹಿಡಿದು ನಾನೊಯ್ದಾಗ ರಾಘವ
 ತೊಡಚಿದನೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮೇಣ್ಣಡಬಂದನೇಯೇನು ||
 ಒಡೆಯರಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕಾ
 ತುಡುಗುನಾಯ್ತುಡುಗೊಳಲು ವೀರನೆ
 ಪೊಡವಿಪನ ಮುಂದೊಯ್ಯೆ ತಲೆಗಳನರಿಯದುಳುಹುವನೆ

|| ೬೯ ||

ಮೃತ್ಯುವಾರಿಯರೆನ್ನ ಮನೆಯಲಿ
 ಬತ್ತ ಗುಟ್ಟುವರುಳಿದ ದೇವರು
 ತೊತ್ತು ಗಿಲಸವ ಗೃವರೆನ್ನಯ ಹೆಂಡಿರೆಲ್ಲರನು ||
 ತೊತ್ತು ಗೃಸುವೆಯರಸಿಯಾಗೆನೆ
 ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಳು ರಾಮನಿನ್ನೀ
 ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ ಕಡಿಯೆ ಬಳಿಕವರೆನ್ನ ತೊತ್ತಿಯರು

|| ೭೦ ||

ಹಲವು ಮಾತೇನೆನ್ನ ರಾಜ್ಯದ
 ಸಲುಗೆಯಾಣೆಯು ಅಂಕಟಂಕವು
 ಚಿಲುವೆ ನಿನ್ನದು ಮನದ ಖತಿ ಬೇಡರಸಿಯಾಗೆನಲು ||
 ತಲೆಯ ತಂಡವ ತರಿಸಿ ನಿನ್ನೀ
 ಕುಲವ ಕೂಗುವೆ ಹೆಂಡಿರೋಲೆಯು
 ಕಳೆಸದಿದ್ದರೆ ಪುಣ್ಯವಧು ನಾನಲ್ಲ ಬಗುಳದಿರು

|| ೭೧ ||

ಖಳನು ಕೋಪದಲುಕ್ಕೆ ದೇವಿಯ
 ನೊಲಿಸಲಾರದೆ ಚಂದ್ರಹಾಸವ
 ಸೆಳೆದನೀಗಲೆ ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವೆನೆಂದು ಹರಿತರಲು ||
 ಕೊಲುವೆಡೆಯಲಡಹಾಯ್ದು ದನುಜನ
 ತಲೆಯ ಮುರಿವೆನೆನುತ್ತ ಹನುಮನು
 ಹಲುಮೊರೆದು ಕರತಳವ ನೀವುತ ಹತ್ತಿ ಸಾರಿದನು

|| ೭೨ ||

ಎಲವೊ ರಾವಣ ಮರುಳುಗೊಂಡಾ
 ಅಲಗಿನಿಂದೊಲಿಸುವರೆ ಹೆಂಗುಸ
 ಹಲವು ತಲೆ ಬಹುಬುದ್ಧಿ ನಿನಗೆಂದೆನುತ ರಾವಣನ ||
 ಲಲನೆ ತಡೆದಳು ಬಳಿಕ ಕಾಹಿನ
 ಖಳೆಯ ಕರೆದೇಕಾಂತವಾಡಿದ
 ತಿಳುಹಿ ಸೀತೆಯ ಮನೆಗೆ ತರೆ ನಿನಗೀವೆನಿಚ್ಛಿತವ

|| ೭೩ ||

ಹೋದನತ್ತಲು ದನುಜನಿತ್ತಲು
 ಮೇದಿನೀಸುತೆ ಹಲುಬುತಿರ್ದಳು
 ಕಾದಲನ ನಾನಗಲಿ ಶಿವ ಶಿವ ಪಾಪಿಯಾದೆನಲ ||
 ಈ ದುರಾತ್ಮಕನೆನ್ನ ತೊತ್ತಿನ
 ಭೇದಗಿಚ್ಛಿನಿತಳಲಿಸಿತಲಾ
 ಹಾ ದಯಾನಿಧಿ ಹಾ ಕೃಪಾನಿಧಿ ಕರುಣಿಸುವುದೆನಲು

|| ೭೪ ||

ಕಾಣಿಸಿದ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿರೆ
 ವಾಣಿಯತ್ತೆಗೆ ವಾಯುವಾತ್ಮಜ
 ಕಾಣಿಕೆಯನುಂಗುರವನಿತ್ತನು ಕಿತ್ತನರ್ತಿಯನು ||
 ಜಾಣರರಿಯಲು ಪದನವರ್ಕ
 ಶ್ರೀಣಿ ಷಡ್ಗುಣ ಗುಣಮಿತೋತ್ತರ
 ಕಾಣಿಸಲು ರಘುನಾಥ ಚರಿತದಿ ಮುಗಿದುದೀ ಸಂಧಿ

|| ೭೫ ||

೧೧ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಮುರಿದು ಹೇಳಾವನವ ಅಕ್ಷನ
 ಕೊರಳ ಮುರಿದನು ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವ
 ನೊರಸಿ ಕಮಲಜಶಕ್ತಿಗೊಳಗಾದನು ಸಮಾರಭವ ||
 ಪದ || ಆಯುವಂತರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ರಾಯರಿದ್ದರು ಸುಖದಲೆನ್ನೆಯ
 ತಾಯೆ ಭಯವಡಬೇಡ ರಾಮನ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವ ||
 ವಾಯುಸುತ ನಾ ತಾಯೆ ದನುಜರ
 ಮಾಯವಲ್ಲಬುದಿಯನು ದಾಂಟಿದೆ
 ಸಾಯೆ ಸವರುವೆ ದನುಜಕೋಟಿಯನೆಂದ ಹನುಮಂತ

|| ೧ ||

ಕಂಡು ಬೆರಗಾದಳು ಧರಾಸುತೆ
 ಕುಂಡಲಿಯೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ರಾಮನ
 ಕಂಡೆ ನೀನಾರೆಲ್ಲ ದಿಟವೇ ದನುಜಮಾಯವೆನೆ ||
 ತೊಂಡ ರಾವಣ ಕದ್ದು ನಿಮ್ಮನು
 ಕೊಂಡು ಬರೆ ಹಂವೆಯಲಿ ರಾಮನ
 ಕಂಡೆ ಬಾಲಿಯ ಗೆಲಿದ ರಾಮಗೆ ರವಿಜನಾಳಾದ

|| ೨ ||

ಹನುಮನೆಂಬಭಿಧಾನ ಅಂಜನೆ
 ತನಯ ನಿಮ್ಮಡಿ ಡಿಂಗರಿಗ ನಾ
 ನಿನಿಜ ಜಾಂಬವ ನಳನು ಕೇಸರಿಯಂಗದಾದಿಗಳು ||
 ಇನಕುಲಂಗೆಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿಯ
 ಮೊನೆಯ ನಾಯಕರಾಯ್ತು ನಿಮ್ಮಯ
 ತನಯ ನಾನಹುದವ್ವ ಹುಸಿಯಲ್ಲರಸನಾಣೆಂದ

|| ೩ ||

ಸುಡುವೆ ಲಂಕೆಯ ದನುಜರಾಂತರೆ
ಹುಡುಕುನೀರದ್ದುವೆನು ಮುರುಕಿಸಿ
ತೊಡೆನೆ ದನುಜರ ಹಣೆಯ ಬರಹವನೆನಲು ಮಾವನಿತೆ ||
ಕಡುಹು ಹಿರಿಯವು ಕಾಣಬಾರದೆ
ಬಡ ಕಪಿಯೆ ಸೊರಹದಿರು ಸಾಕೆನ
ಲೊಡನೆ ಬೆಳೆದರೆ ಕಂಡು ಧರಣಿಯ ಮಗಳು ಹೆದರಿದಳು || ೪ ||

ಆ ಕಪೀಶ್ವರ ಮುನ್ನಿನಂತಿರೆ
ಲೋಕವರಿದಿಹ ಕುರುಹು ಮಾಣಲಿ
ಸಾಕು ಮೂರೇಕಾಂತ ಚಿಹ್ನವ ಹೇಳು ಹನುಮಯೆನೆ ||
ಕಾಕನಂಗುಟರೇಖೆಯುರದಲಿ
ಲೋಕವಂದಿತೆ ಮಚ್ಚೆ ಮಡದಲಿ
ಆಕಕುಸ್ಥಜ ಪೇಳ್ವ ಕುರುಹನು ತಾಯಿ ಅವಧರಿಸು || ೫ ||

ಹಸೆಯಲಿದ್ದಂದೊಬ್ಬನಾಟಕೆ
ರಸವಿಚಿತ್ರದಿ ಭಾವಚಿತ್ರದ
ಲೆಸೆವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೊಂಬೆಯಾಡಿಸೆ ದೇವ ನೋಡುತಿರೆ ||
ವಸುಮತೀಭವೆ ನೀವು ಕನಲಿದ
ಡಸುರಮರ್ದನನರಿತು ತಿಳುಹಿದ
ಕುಸುಮಲೋಚನೆ ಏಕಪತ್ನೀವ್ರತನು ತಾನೆನುತ || ೬ ||

ಜಲವ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಗೆ ನೀ
ವೊಲಿದು ತರುತಿರೆ ನಿಮ್ಮ ಲೋಚನ
ಹೊಳೆಯೆ ಜಲಚರವೆಂದು ವಾರಿಯ ನೀವು ಚೆಲ್ಲುತಿರೆ |
ಖಳವಿದಾರಣ ನಗಲು ನಾಚಿದ
ರೊಲುವ ಸುರತದಿ ಹಾರ ನಡುವಿರೆ
ಮುಳಿದು ರಾಘವ ಕಿತ್ತನದನವಧರಿಸು ಕುರುಹುಗಳೆ || ೭ ||

ಎಲೆ ಮಗನೆ ಕುರುಹಾಯ್ತು ನಂಬಿದೆ
ಖಳರು ಕಂಡರೆ ಕುರುಕುಗಡಲೆಯ
ಮೆಲುವರೈ ನೀ ಹೋಗಿ ರಮಣಂಗೆನ್ನ ಹುಯ್ಯಲನು ||
ತಿಳಿಯೆ ಬಿನ್ನವಿಸಯ್ಯ ಕಂದಾ
ಖಳರಿಗಿತ್ತನೆ ಸೆರೆಯಿದಕಟಾ
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ರಾಮ ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಬಿನ್ನವಿಸು || ೮ ||

ಎಂದು ಬಹು ನನ್ನರಸ ರಾಘವ
 ಕಂದ ಹೇಳಿ ಮುನ್ನ ಸೀತೆಯ
 ನಿಂದು ನೀನೊಡಗೊಂಡು ಬಾಯಿನನೇನು ಎಲೆ ಮಗನೆ ||
 ಇಂದಿರಾಪತಿಯೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯನೆ
 ಇಂದು ತನಕಾಂ ಬೆಂದ ಬೇಗಿಯ
 ನೊಂದುವನು ದಾತಾರನರಿಯನೆ ಹೇಳು ಹನುಮಯ್ಯ

|| ೯ ||

ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣನ ವಿಷಯವ
 ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಪ ಬಣ್ಣಿಪ
 ನಿಮ್ಮ ವೃದುವಚನದ ವಿಲಾಸದ ಲೀಲೆಗಳ ನೆನೆದು ||
 ನಿಮ್ಮ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೇಯುತ
 ಲಮ್ಮ ಕರ ಬಡವಾದನೆಂದರೆ
 ಹಮ್ಮಯಿಸಿದಳು ದೇವಿ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಕರಗಿದಳು

|| ೧೦ ||

ಖಳನವೊಲು ಫಡ ಕಳ್ಳನೇ ಹರಿ
 ಕಳಚಿ ದನುಜರ ಹೆಂಡಿರೋಲೆಯ
 ಬಳಕ ಕರೆಸುವ ರಾಮ ನಿಮ್ಮನೆನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದ ||
 ಕಲಿಗಳಂಕುಶ ರಾಮ ಭ್ರತ್ಯರ
 ಬಲುಹನೆಂಟರೊಳೊಂದ ತೋರುವೆ
 ಕೊಲುವೆ ದನುಜರ ಸುಡುವೆ ಲಂಕೆಯ ಮುರಿವೆನೀ ವನವ

|| ೧೧ ||

ಮಣಿದು ಬದುಕುವುದಾವ ಜೀವನ
 ಋಣಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನ
 ವಣುವಿನಷ್ಟಿರೆ ಖಳರು ನೊಣ ಸಮವೊರಸಿ ಬಿಸುಡುವೆನು ||
 ಬಣಗು ರಾವಣ ನಿಮ್ಮ ಕದ್ದರೆ
 ತ್ರಿಣಯ ಮೆಚ್ಚಲು ದೈತ್ಯ ವಂಶದ
 ಹಣೆಯ ಬರಹವ ತೊಡೆವೆ ಹೊಣೆ ನಾನವ್ವ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೨ ||

ಇಂದು ನಾ ಬಂದಂತೆ ಹೋದರೆ
 ಮುಂದೆ ಖಳರಿಗೆ ರಾಮನೇಳಲು
 ಕೊಂದು ಕೂಗುವೆ ದನುಜನಳವರಿತವನ ಲಂಕೆಯನು ||
 ಅಂದಗಿಡಿಸುವೆ ಕಂಡಕಂಡವ
 ರೆಂದು ಸೀತೆಯ ತಂದ ರಾವಣ
 ನಂದೆ ಮಾರಿಯ ತಂದ ತನಗೆಂಬಂತೆ ಮಾಡುವೆನು

|| ೧೩ ||

ನೆರೆದ ರಾಮನ ಕಟಕದೊಳಗಣ
ನೊರಜು ಮಾತ್ರವು ನಾನು ದನುಜರ
ನೊರಸಿಬಿಡುವರೆ ರವಿಕುಲೇಂದ್ರನು ನೇಮಗೊಡನೆನಗೆ ||
ನೆರೆದ ಕಪಿಭಟರೆನ್ನ ಕಂಡರೆ
ಸರಸವಾಡುಗು ತನ್ನ ನೀತಂ
ಗರಸು ಪರಿಯಂತೇಕೆ ನೀ ದಿಟ ವೀರನಹೆಯೆಂದು

|| ೧೪ ||

ಎನುತ ಬಾಲನ ಬೆಳೆಸಿ ಮಾರುತಿ
ವನವ ಮುರಿದೀಡಾಡ ತೊಡಗಿದ
ವನವದೇಗುವುದಸುರ ಸಂಗದಿ ಕೇಡು ಬಂದುದಲ ||
ಇನಿತು ಪುರಸಿರಿಯುಳ್ಳೊಡಂ ಪರ
ವನಿತೆಗಳೆಸಲು ಕೇಡು ತಪ್ಪದು
ಘನವಲಾ ಪತಿದೇವತಾಸ್ರತವೇನ ಹವಣಿಸದು

|| ೧೫ ||

ಎಲ್ಲ ಲೋಕದ ಭಟರ ಪರಿಯಂ
ತಲ್ಲ ಮಾರುತಿ ಮುರಿಯೆ ಜಾಣನು
ಮಲ್ಲನೆರಡಂಘ್ರಿಯಲಿ ಬಾಯಲಿ ಕಾಲು ಕೈಯ್ಯಳಲಿ ||
ನಿಲ್ಲದುಡಿಯಲು ನೆಗ್ಗುನಿಟೆಲೆಂ
ದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ವಿಹಗ ಸಂಕುಲ
ಅಳ್ಳಿದೆಯ ತಾನಳುವ ತೆರದಲಿ ಮರಿಗೆ ಹಲುಬಿದುವು

|| ೧೬ ||

ಹಿರಿಯರನು ಕರೆವಂತೆ ಬನ್ನಿಯ
ನರೆಯ ಹೊತ್ತವರಂತೆ ಮುತ್ತವ
ಹರನ ವಾಹನದಂತೆ ನಂದಿಯ ಮರನ ಕಪಿ ಕಿತ್ತ ||
ತರುಣಿಯರ ಕಿವಿಯಂತೆ ಹಾಲೆಯ
ಹರಿಯ ಹಣೆಯಂತೆಸೆವ ತಿಲಕವ
ಕರ ಬಡವನಂತೆಸೆವ ತಾರಿಯ ಮರನ ಕಪಿ ಕಿತ್ತ

|| ೧೭ ||

ಫಲದಿ ಪುಷ್ಪದಿ ತೆನೆಗಳಿಂದವೆ
ತಳಿರ ತೋರಣದಂತೆ ಮೆರೆದಿಹ
ಹುಳಿಸೆಗಳ ತನಿವಣ್ಣು ತುಂಬಿದ ಮರನ ಕಪಿ ಮುರಿದ ||
ಪ್ರಳಯ ಗಾಳಿಯ ತೆರದಿ ತೆಂಗನು
ಹಲಸು ಖದಿರವು ಬಯನಿ ಮರಗಳ
ನೆಳೆಯ ನೇರಿಳು ನುಗ್ಗಿ ಮಾವನು ಕೋಪದಿಂದುಡಿದ

|| ೧೮ ||

ಹರಿಯ ಉಡಿನೂಲಂತೆ ಎಕ್ಕೆಯ
 ಸರಿಸದಲಿ ಕರೆವಂತೆ ಬಾಗೆಯ
 ಪರಮ ಪಾಯಸವುಂಡು ತೇಗುವರಂತೆ ತೇಗುವನು ||
 ನೆರೆದ ಮಂದಿಯ ತೆರದಿ ಪೂಗವ
 ಹರಿಜನಭಿನಾನದವೊಲರ್ಜುನ
 ತರುವ ತೊತ್ತನು ಬಯ್ಯ ತೆರದಲಿ ತೊಂಡೆಗಳ ಕಿತ್ತ

|| ೧೯ ||

ಈಳಿ ಹೊಂಗೇದಗೆಯ ಕಂಚಿಯ
 ಬಾಳಿ ತತ್ತರಿಪೆಳೆಯ ಬಳ್ಳಿಯ
 ಸಾಲ ಸಂತಾನವನು ಜರೆನರೆಗೆಡಿಸ ಭೂರುಹವ ||
 ಓಳಿ ಮೆಣಸನು ದ್ರಾಕ್ಷೆಯನು ರಸ
 ದಾಳಿದಾಳಿಂಬಂಗಳಿಂದವೆ
 ಬಾಲದಿಂದಲಿ ಕಿತ್ತೊರಸಿ ಹುಡಿಹುಡಿಮಾಡಿದನು ಹನುಮ

|| ೨೦ ||

ಬರೆಸಿಡಿಲ ಹರವರಿಯಲಿಟ್ಟಂ
 ತರಚಿ ಬೀಳುವ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವ
 ನಿರಿನಿಟಿಲುನೆಗ್ಗಂಬ ಧನಿಗೆಚ್ಚಿತ್ತು ಕಾವರರು ||
 ಮರೆದು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಬೆಚ್ಚು
 ತ್ತುರುವ ದಾನವರುಂಡು ಸುರೆಯಲಿ
 ಯೆರಗಿ ಬೀಳುತ್ತ ರಸಿ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಹರಿತರಲು

|| ೨೧ ||

ಎಲೆ ಇದೆತ್ತಣ ಮಾರಿ ನೋಡಾ
 ಫಲವ ಕಳುವವರಲ್ಲಲೇ ದಿಟ
 ಹೊಲಬು ನಮ್ಮರಮನೆಯ ಮದಗಜವಲ್ಲಲೇಯೆನುವ ||
 ಖಳರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಟಾಗರೆ
 ಹೊಲಬು ತಪ್ಪಿದ ಕಪಿಯೆ ಬಾ ಬಾ
 ಕೊಲದಿರೋ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಿಡಿಯೊ ಹೆದರಿಸದೆ

|| ೨೨ ||

ಎನುತ ಹರಿತಹ ಜಂಬುಮಾಲಿಯ
 ವನದ ಕಾಹಿನ ಭಟರ ಬಳಗವ
 ಹನುಮ ಹೆಮ್ಮರದಿಂದ ಹೊಡೆದಪ್ಪಳಿಸಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ||
 ಮನೆಯನ್ನೈದಿತು ಜಂಬುಮಾಲಿಯ
 ವನದ ಕಾಹಿನ ಖಳರ ಬಳಗವು
 ತನುವನುಳಿದುವು ಜೀವ ದನುಜಂಗರುಪಲೈದಿದುವು

|| ೨೩ ||

ಎಲೆಲೆ ಕವಿ ಕವಿ ಕೆಡಹು ಕೆಡಹೋ
ಕುಲುಲು ಕೂ ಕೂ ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲೋ
ಬಲೆಯನೊಡ್ಡೋ ಹುಯ್ಯಲಿಕ್ಕೋ ನಾಯಕರ ಕರೆಯೊ ||
ಕೊಲುವ ಕೋಡಗವಲ್ಲ ಮೊರೆಯೋ
ಖಳರು ಸತ್ತರು ಹಲಬರೆಂಬಾ
ಕಳವಳವ ಕೇಳ್ವುಪ್ಪವಡಿಸಿದ ವೀರ ದಶಕಂಠ

|| ೨೪ ||

ಖಳ ಹಸಿದ ಹುಲಿಯಂತೆ ಘರ್ಜಿಸು
ತೆಲವೊ ಸಿತ್ತವು ತಲೆಯನೇರಿತೆ
ಖಳರ ಮರ್ಕಟ ಕೊಲುವುದುಂಟೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹಾರಿತಲ ||
ಗಳಹಿದರೆ ತಲೆದಂಡವೆನುತವೆ
ಖಳನು ಹಲುಮೊರೆವುತ್ತಲಿದನು
ತಲೆಯ ಭಾರವನಿಳುಹೆ ಕಾಳಗಕಕ್ಷ ಹೊರವಂಟೆ

|| ೨೫ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಕೆತ್ತಿದನು ಕಿರಣದ
ಲತ್ತ ಭುವನವ ಭಾನು ಬಿಸಿಲನು
ಬಿತ್ತು ತಿರ್ದನು ಕಪಿಯ ಧೈರ್ಯವ ನೋಡಲ್ಪಿತಂದ ||
ಇತ್ತ ಹೊಂದೋರಣದ ತೊಲೆಯಲಿ
ಆತ್ತಲಿತ್ತಲು ಹನುಮ ತಿರುಗಲು
ಮುತ್ತಿತಮರಾರಿಗಳು ಶಿಖಿಯನು ಶಲಭ ಕವಿವಂತೆ

|| ೨೬ ||

ಹೊಡೆದುವಗಣಿತ ಭೀರಿ ನಿಸ್ಸಳ
ಪಡೆಯ ತುರಗದ ಗಜದ ಧಟ್ಟಿನ
ಕಡೆಯ ಕಾಣೆನು ಕೊಂತ ಭಲ್ಲಿಯ ಶೂಲ ಸಬಳದಲಿ ||
ಇಡುತ ಬಾಣದಲೆಸುತ ಕವಿದರೆ
ಧಡಿಗ ದಾನವರೆರಡು ಕಡೆಯಲಿ
ಜಡಿದು ಹೆಮ್ಮರದಿಂದ ಹೊಡೆದೀಡಾಡಿದನು ಹನುಮ

|| ೨೭ ||

ತುರಗ ಹರಿದುವು ಕರಿಗಳೋಡಿತು
ವರ ವರೂಢಗಳಚ್ಚು ಮುರಿದುವು
ಹರಿಯ ಮುರಪುಟದಿಂದ ಹತಹತವಾಯ್ತು ನಾಯದಳ ||
ಹರಿಗೆ ಹರಿದುವು ಸಬಳ ಮುರಿದುವು
ಶಿರಗಳೋಡಿದುವು ಕರಗಳುಡಿದುವು
ಸಿರಿಯ ನೆಚ್ಚಿನ ಬಂಟೆ ಕೊಂದನದೇನ ಬಣ್ಣಿಮವೆ

|| ೨೮ ||

ಕನಕ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ ಕನಕನ
 ಕನಲಿ ನುಂಗಿದ ಗಾದೆಯಾಯಿತು
 ದನುಜರುಕ್ಕಿನಲಾಕವಿಂಡಿಗೈಯುರುಳು ಕೈಕೊಳಲು ||
 ಹನುಮ ಸರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆದರೆ
 ದನುಜರಟ್ಟಿಗಳಾಡುತ್ತಿದ್ದವು
 ಕನಲಿ ಸರಳನು ಸುರಿವುತಕ್ಕುಮಾರ ಹರಿತಂದ

|| ೨೯ ||

ಆಯೆನುತ ಭುಜಹೊಯ್ದು ಮಾರುತಿ
 ಹಾಯ್ದನಕ್ಷನ ಗಜವನೊದೆದನು
 ಸಾಯೆನುತ ಖಳರಾಯನಂದನನುತ್ತು ಮಾಂಗವನು ||
 ಕಾಯದಿಂದವೆ ಕಳಚಲಸುರರು
 ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುದು ಮುರಿದ ತಲೆ ಬಿಳ
 ರಾಯನೋಲಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುದು ದೈತ್ಯ ಖತಿಗೊಂಡ

|| ೩೦ ||

ಮುಳಿದು ರಾವಣ ರಥವನೇರಿದ
 ಕೊಲುವೆನಿವನಾರಾದರೆನುತವೆ
 ಹುಲುವ ನೌಕರಿಗೇಕೆ ನೀವೆಲೆ ತಂದೆ ನಿಲ್ಲಿನುತ ||
 ಛಲದ ಭಟನಿಂದ್ರಾರಿಯೇರಿದ
 ಲುಳಿಯ ತೇರಿನ ಕರಿಯ ವಾಚಿಯ
 ಲುಲಿವ ಕಹಳಾಭೇರಿನಿಸ್ಸಳ ಜಗವನಂಜಿಸಿತು

|| ೩೧ ||

ದಡಿಗ ಕಾಳಗಕ್ಕಿದಲಾ ಕ್ಷಣ
 ಪೊಡವಿಸುತೆಗೆಡಗಣ್ಣು ಕುಣಿದುದು
 ನಡುಗುತ್ತಿರೆ ಸುರವೃಂದ ಕಾರ್ಬೊಗೆ ದೆಸೆಯನಾವರಿಸೆ ||
 ಕೊಡಹಿಕೊಂಡವು ತಲೆಯ ದಿಗ್ಗಜ
 ಕಡಲು ಮೇರೆಯ ಮೂರಲನುರರ
 ತೊಡರ ಹಾಹೆಯನೆಡದಕಾಲಿಂಗಿಟ್ಟು ಹೊರವಂಟ

|| ೩೨ ||

ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಯ ತೇರು ತೆಕ್ಕೆಯ
 ನೆಣಿಕೆಗೆಟ್ಟಾನೆಗಳ ಹಿಂಡಿನ
 ಬಣಗು ದಿಗ್ಗಜವೆಂಬ ಬಿರುದಿನ ಭಟರ ತಿಂಥಿಣಿಗೆ ||
 ಫಣಿಸನಳುಕಿದ ಕಮಲನುಳುಕಿದ
 ತ್ರಿಣಯನಾಲಿಸೆ ಶರಧಿ ರ್ಪುಣಿಸೆ
 ಹಣಗಿ ನೋಡುತ ಹನುಮನೇರಿದ ತೋರಣದ ತೊಲೆಯ

|| ೩೩ ||

ಕಡುದುರಿನ ಸಂದೋಹವಮಮೂ
 ಬಡಬ ಶಿಖಿಯನು ಮುತ್ತುವಂದದಿ
 ಜಡಿದು ಮುತ್ತಿತು ವೀರ ಹನುಮನ ಮೈರಿ ಪರಿವಾರ ||
 ಬಡ ಕಪಿತ್ವವ ಮೆರೆದು ಕಬ್ಬುನ
 ದಡಗುಳಿಯ ಸರೈಂದು ತಿರುಹಿದ
 ಹೊಡೆದರಜಗಿಜಿಯಾಯ್ತು ಗಾಣದ ಲೋವಿನರದಂತೆ

|| ೩೪ ||

ಹೋಯಿತಯ್ಯಯ್ಯವನ ಬಲು ದಳ
 ಬೀಯವಾಯಿತು ತುರಗ ಸಂತತಿ
 ಕಾಯವನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಹೋದುವು ಭದ್ರದಂತಿಗಳು ||
 ಆಯುವಂತರು ಕೆಲರು ಕೆಲರು ಪ
 ಲಾಯನಂಗಳ ಮಾಡಲಸುರ ನಿ
 ಕಾಯ ನಾಯಕನಣುಗ ಕರ ಖತಿಗೊಂಡು ಹರಿತಂದ

|| ೩೫ ||

ತೆರಳು ತೆರಳೆಲೆ ಕಪಿಯೆ ಕಾದಿದ
 ತರಳತನ ಸಾಕಾಯ್ತು ಸಾಯದೆ
 ಸರಸವಾಡುವೆ ಮನುಜ ದಿವಿಜರು ನೋಡಲೋಡುವರು ||
 ಮರುಳು ಮರ್ಕಟ ನಿನ್ನ ಕೊಂದರೆ
 ಹಿರಿದು ಹೆಸರೆನಗುಂಟೆ ಬಡವಾ
 ನರನೆ ಹೋಗಿನೆ ಹನುಮ ಕೊಂಡನು ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ

|| ೩೬ ||

ಸುರರ ಗೆಲಿದಿಹೆ ವರದ ಬಲದಲಿ
 ನರರ ಗೆಲಿದಿಹೆ ಜನ್ಮಗುಣದಲಿ
 ಸುರನರರ ಪರಿಯಲ್ಲ ವಾನರನೆನ್ನ ಪರಿ ಹೊಸತು ||
 ಬಿರಿದು ಬಿರುವುದು ವೀರ ಹರಿವುದು
 ಸುರಿವುದಪಜಯವೆನ್ನ ಕಂಡರೆ
 ಹುರುಳುಗಿಡುವರು ವೀರರೆಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಖಳನ

|| ೩೭ ||

ಹೊಡೆದ ಗಾಯಕ್ಕೆಡದ ಮುಂಗೈ
 ಯಡಸಿ ಗದೆಯಲಿ ಕಪಿಯೆ ತಿವಿದರೆ
 ಹಿಡಿದು ಗದೆಯನು ಖಳನ ನೆತ್ತಿಯ ಹೊಡೆದ ಹನುಮಂತ ||
 ಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದುದು ಮುಕುಟ ಮಾರುತಿ
 ಯೊಡನೆ ಕುಟ್ಟಲು ತೇರು ನುಗ್ಗಾ
 ಯೊಡನೆ ಪಡಿ ರಥವೇರಿ ಸುರಿದನು ಸರಳನಳವಿಯಲಿ

|| ೩೮ ||

ನುಚ್ಚು ನೂರಾಯ್ತೆ ಚ್ಚು ಶರಗಳು
ಕಿಚ್ಚು ಮಸಗಿತು ವಜ್ರಕಾಯದಿ
ವೆಚ್ಚುವಾದುವು ಕೈದು ಬಾಣವ ತರಿಸು ತರಿಸೆನಲು ||
ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇಕಸುರ ಸೋತನು
ಹುಚ್ಚು ರಾವಣನೆನಲು ಸುರರಿಪು
ಬೆಚ್ಚಿ ಬೊಮ್ಮನು ಕೊಟ್ಟು ಬಾಣವ ಬೇಗ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು

|| ೩೯ ||

ಕಿಡಿಯನುಗುಳುವ ಬಾಣ ಹನುಮನ
ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿರೆ
ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಬೆನು ನಾನು ಬಾಣವೆ ಕಟ್ಟು ಬಾಯೆನುತ ||
ಎಡೆಗೊಡಲು ವಿಧಿಪಾಶವಾಕ್ಸಣ
ಹಿಡಿದು ಕೋಡಗಗಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿತು
ದಡಿಗ ಕೋಪದಿ ಬಂದು ಗದೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದು ಕಿಡಿ ಚೆಲ್ಲಿ

|| ೪೦ ||

ಕೊಲುವೆನೀತನನೆನುತ ಖಡ್ಗದಿ
ಸೆಳೆದು ಹೊಡೆಯಲು ನಿಂದನರಸನ
ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆನುತಸುರ ಸೈರಿಸಿದ ||
ಹಲುಗಿರಿದು ಹುಬ್ಬಿಕ್ಕುತ್ತೇಡಿಸಿ
ಬಲದ ಬದಿಯನು ತುರಿಸಿ ಹಣುಗಲು
ಖಳನು ನಗುತಾ ಧ್ವಜಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮರಳಿದನು ಪುರಕೆ

|| ೪೧ ||

ನಾನು ಕಟ್ಟಿದ ಕರುವಿನಂತಾ
ದಾನವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ
ಭಾನುಕುಲಜನ ದೂತನೇಳಿಲು ಮುಂದೆ ದನುಜರಿಗೆ ||
ಹಾನಿ ಹತ್ತನು ಹಣ್ಣೆ ದನುಜನ
ಮಾನಗೇಡಿಸುವೆನೆನುತ ಹನುಮನು
ಮೇನಕಾಪತಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದರೆ ನೆಗ್ಗಿತಾ ರಥವು

|| ೪೨ ||

ಎಲೆಲೆ ಹುಲು ಕಪಿ ದೊಡ್ಡಿತಾಯಿತು
ನೆಳದೊಳದ್ದಿತು ತೇರು ತಾ ತಾ
ಬಲುಹ ನೋಡುವೆ ಎಲವೊ ವಜ್ರದ ರಥವ ತಾರೆನಲು ||
ಚಳಕದಲಿ ಪಡಿ ರಥವ ತಂದರು
ಬಲು ಗಜಗಳ ಹೊಡಿಯದರೊಳು
ಖಳರು ಭಾಳವ ಕೊಟ್ಟು ಮಿಳಿಗಳಲೆತ್ತಿ ಮಿಂಟಿದರು

|| ೪೩ ||

ಕೀಳೊ ಮುಂದಣ ತಳಿಯನಗುಸೆಯ
ಬೀಳುಗುಟ್ಟೋ ಮುರಿದ ಕೋಟೆಯ
ಹೊಳೊ ಕಾಲುವೆಯಗಳು ಕುಳಿ ತೆವರೇರಲರಿದೆನಲು ||
ಗಾಲಿವೊಗೆದುವು ಕೀಲು ಮುರಿದುವು
ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿತು ಪುರಜನಗಳು
ಫೀಳಿಡುತ್ತಾನೆಗಳು ನೆತ್ತರು ಕಾರಿ ಸಾವುತಿರೆ

|| ೪೪ ||

ಮತ್ತಿ ಹೊಡಿದ ಕೇಡನೋಡದೆ
ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮದಗಜಂಗಳ
ಕಿತ್ತು ಮೇರುವ ಮೊಂಟಲಹುದರಿದಾಯ್ತು ಎಳೆಯಲಿಕೆ ||
ಒತ್ತಿ ಕರಿಗಳ ಹೊಯ್ದು ನೂಕಿದ
ಸತ್ತು ಸಮೆದುವು ಮೆರೆವನಂತಹ
ಮೃತ್ಯುವನು ಪುರಕೊಯ್ದು ಪರಿಯಲಿ ಛಲದಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು

|| ೪೫ ||

ಕೇಡು ಬಪ್ಪುದನರಿಯ ರಾವಣ
ನೋಡು ನೋಡಿದು ಕಪಿಯೆ ಶಿವ ಶಿವ
ಬಾಡಬಾಗ್ನಿಯನರಗಿನರಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂಧಿಸುವ ||
ಕೇಡುಗರನೇನೆಂಬೆನಪದೆಸೆ
ಬೀಡುಬಿಟ್ಟುದು ಪುರದೊಳಂದಾ
ನಾಡಗಾವಳಿ ಕೂಡೆ ಖಳನೋಲಗಕೆ ನಡೆತಂದ

|| ೪೬ ||

ಕೊಳ್ಳರಸ ಕೋಡಗವನೆಂದರೆ
ಕೊಲ್ಲದೇತಕೆ ತಂದೆ ನೀನದ
ನೆಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷನ ಕೊಂದ ಹುಲುಗೋಡಗವನೆಂದೆನುತ ||
ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲಿನೆ ಕೊಡಲಿ ಕತ್ತಿಗೆ
ಯಲ್ಲಿ ಪಟುಭಟರೆರಗುತಿರ್ದರು
ಕಲ್ಲು ಕಬ್ಬುನವಡಸಿದಂತಿರೆ ದನುಜ ಬೆರಗಾದ

|| ೪೭ ||

ಹೊಡೆಯದಿರಿ ಹೋ ನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಾಂ
ನುಡಿಸಿ ಕೇಳುವೆನೆನುತ ವಿಭಿಷಣ
ನುಡಿದ ಬಿನ್ನವಿಸಂಜಬೇಡೆನೆ ಹನುಮನಂತೆಂದ ||
ಘಡ ಹೊರಸೆ ಕೇಳಲವೊ ರಾವಣ
ನುಡೆವೆನಂಜಿಕೆಯೆಂತುಟರಿಯೆನು
ಒಡೆಯ ರಾಘವನಾಳು ನಿನಗಾಂ ಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸನು

|| ೪೮ ||

ಅರಸ ಕೇಳಿವನಾಳುತನಗಳ
 ಸೊರಹಲಿಂದ್ರಾ ರಾತಿಗಿದಿರೇ
 ಧರಣಿಯೊಳಗಾ ವೀರರೆಂಬವರಿಲ್ಲವೀ ಕಪಿಯ ॥
 ಖುರಪುಟಂಗಳ ಬಿಗಿಸುವುದೆ ತರ
 ನರನ ದೂತನ ಕಂಡರಿನ್ನುಳಿ
 ದರನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲೇಕೆ ಪರಿಕಿಸಲಿಂಬಹುದೆಂದ

॥ ೪೯ ॥

ಮರುಳೆ ಕೋಳದಲಿದ್ದ ಪರಿಯಲಿ
 ಹಿರಿದು ಗಳಹುವೆ ನಿಲ್ಲು ನೀನಾ
 ತರುವನೇತಕೆ ಕಿತ್ತಿ ಬಿನ್ನವಿಸೋಜೆಯಿಂದೆನಲು ॥
 ಮರುಳುತನ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೀ
 ಪುರವ ಹೊಕ್ಕರೆ ಮರುಳು ಹಿಡಿಸುದು
 ತರುವರಿಯ ಬೇಡೆನಲು ಕೇಳದೆ ಕಿತ್ತುದೀ ಬಾಲ

॥ ೫೦ ॥

ಫಡ ಇದೇನೋ ಸುಭಟರಂದದಿ
 ಗೆಡಹುತಿಹ ಹುಲು ಕಪಿಯ ಬಣ್ಣಿಸಿ
 ನುಡಿಸಿ ಕೇಳುವನೆಲ್ಲ ದಾಂಟಿದೆಯೆಂತುಯೊಕಡಲ ॥
 ಬಡಗೊರವನೆಲ್ಲಿಪ್ಪ ಹೇಳಿನೆ
 ಕಡಲ ತೀರದಲಿಪ್ಪ ಲಂಕೆಯ
 ಸುಡುವ ನಿನ್ನನು ಕಡುವ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಡುವ ಜಯವಡೆವ

॥ ೫೧ ॥

ಒಡೆಯ ರಾಮನ ಕೃಪೆಯೊಳೆನಗೀ
 ಕಡಲು ಕಾಲುವೆ ಖಳರು ಹುಳುಗಳು
 ನುಡಿಯಲಾತ್ಮಸ್ತೌತ್ಯ ನರಕವು ನಿನಗೆ ನೆರೆದಿದರ್ ॥
 ಪಡೆಗೆ ಲಂಕೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ
 ಮಡುಹಲಾನೆ ಸಮರ್ಥ ರಾಮನ
 ಪಡೆಯನೆಣೆಪರೆ ಕಟ್ಟಿಕಡೆಯಣ ನೊರಜು ತಾನೆಂದ

॥ ೫೨ ॥

ಅಂದೆ ರಾವಣ ಕೊಲಲು ನೇಮಿಸೆ
 ಯೆಂದ ವಿಭಿಷಣರಾಯ ಕೇಳಾ
 ಮುಂದೆ ಕಾದುವ ವೀರತಿಕೆಯಿದರಿಂದ ಲಘುವಹುದೇ ॥
 ಬಂದ ದೂತನ ಕೊಲುವನರಸೇ
 ಒಂದು ಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಬಿಡು ತಾ
 ನೊಂದು ಹುಲುಗಪಿವೀರನನು ಬೇಹಿಗೆ ಕಳುಹುವರೇ

॥ ೫೩ ॥

ಎನಲು ಕಟ್ಟುತಿ ಕಪಿಯ ಪಹರೆಯೊ
 ಳನಿಮಿಷಾರಿಗಳಿಟ್ಟರಾಕ್ಷಣ
 ತನುವ ನಿಗುಚಿದ ಜಾನುಮಾತ್ರಕೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿರಲು ||
 ವನಜವಿತ್ರನು ವನಧಿಗೈದಿದ
 ಮನದ ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟಳಬ್ಬನಿ
 ಹನುಮ ರಾಮನ ಪದಪಯೋಜನ ನೆನೆವುತಿರುತಿರ್ದ

|| ೫೪ ||

ಪವನಸಂಭವನಂದು ಸೆರೆಯಿ
 ದ್ಧವನಿಜಾತೆಗೆ ಕುರುಹ ಹೇಳಿದ
 ದಿವಿಜರಿಪುವಿನ ವನವ ಮುರಿದನು ಕೊಂದ ಅಕ್ಷನನು ||
 ಸವೆದುವೈವತ್ತೈದು ಪದನವು
 ವಿವರದಲಿ ಕವಿ ಕಟ್ಟುವಡೆದನು
 ನವರಸದಿ ರಾಮಾಯಣಾಖ್ಯದಿ ಮುಗಿದುದೀ ಸಂಧಿ

|| ೫೫ ||

೧೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಕೇಡನಿತಗಿರತ್ತರದು ತನ
 ಗೂಡುವುದು ಕೈಯ್ಯೊಡನೆಯೆಂಬುದ
 ನಾಡಲೇಕದ ಕಂಡುದಾ ದಶಕಂಠ ಚರಿತದಲಿ ||

ಪದ || ಹಿರಿಯ ಹಸ್ತ ಪ್ರಹಸ್ತರೊಂದೆಡೆ
 ಸುರನರಾಂತಕರೆಂಬೊಂದೆಡೆ
 ಕರಣಿ ಮಂತ್ರಿ ನಿಯೋಗಿ ಮಾವುತ ಮಲ್ಲರೊಂದೆಸೆಗೆ ||
 ಹರಿಯ ಪೀಠದಲಖಿಳ ದೇವರ
 ನೆರವಿ ಜೀಯೆನಲೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
 ಸರಮ ವಿಭವದಲಸುರನೊಲಗ ಕಣ್ಣೆ ಸೊಗಸಾಯ್ತು

|| ೧ ||

ಕೆಲದ ಕೈದೀವಿಗೈಯಸನಿಯ
 ಕೃಳುಕಿದಂತಿದರಲಂಜನಾಸುತ
 ಹಲುಗಿರಿದು ಹುಬ್ಬಿಕ್ಕೈ ಗಿರಿಗಿಗುಟ್ಟೈ ಖಳ ಕಂಡ ||
 ಎಲೆಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದನೆನ್ನ ಭಾವನು
 ತಲೆಯ ಚುಚ್ಚೋ ಚುಚ್ಚೆನುತ್ತಿರೆ
 ಬಲದ ಬದಿಗವ ಪಂಜುದೋರಲು ಹನುನು ಘೀಳಿಟ್ಟು

|| ೨ ||

ಎಂದ ಮತ್ತವ ನಿಲ್ಲು ಸುಡದಿರೊ
 ಒಂದು ಹಳೆಯರಿವೆಯನು ಬಾಲಕೆ
 ತಂದು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಮೆರೆಸಬೇಕೀ ನಗರದಗಲದಲಿ ||
 ಕೊಂದು ಕಳೆವ ಉಪಾಯದಿಂದವ
 ನಿಂದು ಸತ್ತರೆ ಸಾಯಲುಳಿದರೆ
 ಬೆಂದ ಬಾಲದ ಮೋಟುದೋರಲಿ ತನ್ನ ರಾಮಂಗೆ

|| ೩ ||

ಒಂದು ಸೀರೆಯ ತೊಯ್ದು ತೈಲದಿ
 ತಂದು ಸುತ್ತಲು ಕಪಿಯ ಬಾಲವು
 ಮೊಂದು ಮೊಳ ಮಿಗೆ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತಿದರೊಂದು ಹೆಚ್ಚಡವ ||
 ತಂದರೆಣ್ಣೆಯ ಹಾಡಗಳ ಖಳ
 ರೊಂದೆರಡು ಮೂರೆಂದು ಸುತ್ತಲು
 ಮುಂದೆ ಗೇಣರೆಗೇಣು ಮೊಳ ತೋಳನಿತು ಬೆಳೆವುತಿರೆ

|| ೪ ||

ಸುತ್ತಿದಿಮ್ಮಡಿ ಬೆಳೆವುತಿರೆ ಖಳ
 ಮತ್ತೆ ತರಿಸಿದ ನೆರಹಿ ಸೀರೆಯ
 ಹೊತ್ತು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳಲೆಣ್ಣೆಯ ತಂದು ಸುರಿವುತಿರೆ ||
 ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆಯಲು ಕೆರಳಿ ರಕ್ಕಸ
 ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿನುತಂದು ಸುತ್ತಲು
 ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮೊಳವು ಸವೆದುದು ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆವುತಿರೆ

|| ೫ ||

ಒಂದು ಸೀರೆಗೆ ಹತ್ತು ಸುತ್ತಾ
 ಯೊಂದು ಸೀರೆಯಲೈದು ನಾಲಕ್ಕಾ
 ಯೊಂದು ಸೀರೆಯಲೊಂದು ಹೆಚ್ಚಡವೊಂದು ಸುತ್ತಾಯ್ತು ||
 ಮುಂದೆ ಮುಂದೆಯು ಬೆಳೆಯುತಿದುರು
 ತಂದು ಸೀರೆಯ ತೋದು ಸುತ್ತುವ
 ಮಂಧಿ ಬೇಸರೆ ಹನುನು ಬೆಳೆಸಿದ ಭಾಲ ಜಾಲವನು

|| ೬ ||

ತಂದ ಸೀರೆಗಳಾಯ್ತು ಸಾಕಿ
 ನ್ನೊಂದು ನೋಡಲು ಬಾಲದಗ್ರವು
 ಮುಂದೆ ಮೊನೆದೋರಿದರೆ ಕಂಡೀ ಪರಿಯ ದಶಕಂಠ ||
 ಇಂದೆಯೊತನ ಭಲವ ನೋಡುವೆ
 ನೆಂದು ನಾನಸಮರ್ಥನೇ ಫಡ
 ತಂದು ಬಿಟ್ಟವನೊಟ್ಟೈ ಸೀರೆಯನೆಣ್ಣೆ ದೋಣಿಗಳ

|| ೭ ||

ನೆಟ್ಟನೆಣ್ಣೆಯ ದೋಣಿ ಸವೆದರೆ
 ತಟ್ಟನೇ ತಾರಗಸೆ ಕುಸುಬಿಯ
 ಮುಟ್ಟೈ ತೀರಲು ತುಪ್ಪ ಹೆರೆಗಳ ರಸದ ಬಾವಿಗಳ ||
 ಪಟ್ಟಣದೊಳುಳ್ಳಲ್ಲಿ ತಾ ತಾ
 ಸುಟ್ಟವೇ ಸೇಲೆಗಳು ತರಿಸೋ
 ಉಟ್ಟುದುಳಿಯಲಿ ತರಿಸು ಕಮ್ಮೆಣ್ಣೆಗಳ ಹರವಿಗಳ

|| ೮ ||

ಈಸು ತೀರಿದುವೆಣ್ಣೆಯಿಂದರೆ
 ವೊಸಿಗಡಿದೇರಂಡ ತೈಲವ
 ಸಾಸಿವೆಯನಂಕೋಲೆ ತೈಲವ ಹುನಿಗಿಲೆಣ್ಣೆಗಳ ||
 ಬೇಸರದೆ ನಿಂಬಗಳ ತಾರಿಯ
 ರಾಶಿ ವೊನಡಗುಗಳ ಬಸೆಗಳ
 ಹೇಸದಾ ಖಳರಂದು ಸೇಲಿಯ ತೋದು ಸುತ್ತುತ್ತಿರೆ

|| ೯ ||

ತರಿಸಿ ಸುತ್ತಿದ ಪಟ್ಟವಾಳಿಯ
 ನಿರದೆ ಚಿತ್ರಾವಳಿ ಗಜಾವಳಿ
 ಜರಿಯ ಪುಲ್ಲಿಯ ಸೂಕರಾವಳಿ ಹಲವು ವರ್ಣಗಳ ||
 ಪುರದ ಮನೆಗಳ ಸೂರೆಗೊಂಡರು
 ಕೆರಳಿದವರಿವರೆನ್ನ ದಸುರನ
 ಅರಿದ ತಲೆಗಳಿಗಿಕ್ಕಲೆಂದುದು ಸುಯ್ದು ಪೌರಜನ

|| ೧೦ ||

ಅರಸಿ ಕಾಣೆನು ಗುಣವ ಪುರದಲಿ
 ಬರತು ಹೋಯಿತು ನ್ನೇಹರಸಗಳು
 ಮರೆಯ ಮೂತೇನಸುರ ಮಂಡೋದರಿಯವುಟ್ಟಲಿಗೆ ||
 ಹರಿವುದನು ಕಂಡಣುವ ನಾಚಿದ
 ಮುರಿದುದಾತನ ಲಜ್ಜೆ ಸಾಕೆಂ
 ಧುರುವ ಬಾಲವ ನಿಲಿಸಿ ನಸುನಗುತಿದ ಮನದೊಳಗೆ

|| ೧೧ ||

ಬಾಲವೋ ಮುರಿಮುರಿದು ಸುಡುವಾ
ಶೀಲವೋ ಯಮಜಾಲವೋ ಹೃತ್
ಶೂಲವೋ ಕಡೆಗಾಲವೋ ಹಳೆ ಸಾಲವೋ ತಿಖಿಗೆ ||
ತಾಳದುಣಿಸೋ ಖಳರ ಸೆಣಸೋ
ಧಾಳಿಯೋ ಸುಡುವಾಳಿಯೋ ಎನೆ
ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿಸಿತಂದು ಬಾಲವು ಖಳರಿಗುರಿಮಾರಿ

|| ೧೨ ||

ಉರಿಯನಿಟ್ಟರು ಪುರವ ಸುಟ್ಟರು
ಉರಿದು ಕೆಟ್ಟರು ಸಿರಿಯ ಕೊಟ್ಟರು
ಮರಣವಟ್ಟರು ಮಾರಿಗಿಷ್ಟರು ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟರೆನೆ ||
ನರಕಪುಷ್ಟರು ಸೊಪ್ಪನುಟ್ಟರು
ಹರಿಗೆ ಕಷ್ಟರು ಸುಖವಬಿಟ್ಟರು
ನೆರೆದನಿಷ್ಟರು ಪುರಕೆ ಭ್ರಷ್ಟರು ನಾಮನಷ್ಟರೆನೆ

| ೧೩ ||

ಉರಿಯ ಬೇಲಿಯಕಟ್ಟಿ ಪುರದೊಳ
ಗುರಿಯ ಬಿತ್ತುವೆನುರಿಯ ಬೆಳೆಸುವೆ
ಸಿರಿಯನಳಿಸುವೆ ಜನರ ಬಾಯಿಂದುರಿಯ ಜಪಿಸುವೆನು ||
ಉರಿವೊಗದ ಮನೆಯಿಲ್ಲ ಲಂಕೆಯ
ಹರಿಯ ಕಟ್ಟೋ ಹರಿಯ ಬಿಡಿಸೋ
ಹರಿಯ ಘಸಣಿಯು ಬೇಡ ಮರೆಯೋಯೆನಿಸ ಬೇಕೆಂದ

|| ೧೪ ||

ಉರಿಯ ಭರ ಪುಟವಾಗಲನಿಲಜ
ನೆರೆಡು ಕೈಯಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಬೀಸಲು
ನೆರೆದ ಹೆಜ್ಜೆನೊಟ್ಟಲಿಗೆ ಕಿಚ್ಚಿಟ್ಟ ತೆರನಾಯ್ತು ||
ಹರಿಯ ಕಟ್ಟಿನ ಬಿಗುಹು ಬಿಚ್ಚಿತು
ಉರಿಯ ಬಾಲದ ವೀರನೋಲಗ
ನೆರೆದ ಮಂದಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕಿಚ್ಚನು ಹೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ

|| ೧೫ ||

ಉರಿ ಹರಿಗಳಿಬ್ಬರಿಗೆ ದಶಶಿರ
ಕರವ ಬೀಸಿದನೈ ವಿನೋದವ
ನಿರದೆ ನೋಡುವೆನೆನುತ ನಸುನಗುತಣುವನನು ನೋಡಿ ||
ಅರರೆ ನಮಗಾಲಸ್ಯಹರಣವ
ನಿರದೆ ಮಾಡಿದನೈ ಕೃತಾರ್ಥನು
ತರುಚರನ ಮರುಳಾಟ ನೋಟವು ಕಣ್ಣೆ ಸೊಗಸಾಯ್ತು

|| ೧೬ ||

ಅರತಿಯನೆತ್ತಿದನು ರಾಮನ
ಕೀರುತಿಯ ಬಿತ್ತಿದನು ದನುಜರ
ಶೂರತೆಯನೊತ್ತಿದನು ಹಬ್ಬುವ ಬಾಲಗಿಚ್ಚಿನಲಿ ||
ಜಾರತೆಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಖಳರಿಗೆ
ಮಾರಿಯನು ಮುತ್ತಿಸಿದ ಮನೆಗಳ
ವಿರಿಯನು ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಮರೆಯದೆ ಕೇರಿಕೇರಿಗಳ

|| ೧೭ ||

ಭುಗಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿ ಭೋರುಭೋರೆನೆ
ಧಗಿಲು ಧಗಧಗ ಚಿಟಿಲುಚಿಟಿಲೆನೆ
ವೋಗಿದು ದಳ್ಳುರಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೆಂಡವು ಹೊಟ್ಟೆಹಾರುತಿರೆ ||
ಹೊಗೆಯ ಕತ್ತಲೆ ಬಗೆಯ ಬತ್ತಲೆ
ಹಗೆ ವಿದಾರಣ ದನುಜ ಮಾರಣ
ನಗೆಗೆ ಕಾರಣ ಮದನಿನಾರಣ ಹನುಮ ಸುಡುತಿದರ್

|| ೧೮ ||

ಎಲೆಲೆ ಕೋಡಗ ಹರಿದುಕೊಂಡುದು
ಹೊಳಲು ಸುಡುತಿದೆ ಕರಿಘಟಾವಳ
ಗಳನು ಸಂಕಲೆ ಕಡಿದು ತುರಗಂಗಳನು ಹೊರವಡಿಸೊ ||
ಎಳೆದು ತೆಗೆಯೋ ಕುಂಭಕರ್ಣನ
ಕಳೆದು ಬಿಡು ಸುರಸೆರೆಯನೆನುತಿರ
ಳೆಳಿದಿರುವೆಗಳಹಿಯನೆಳೆವಂತಾ ಘಟಶ್ರವನ

|| ೧೯ ||

ಚಿಟಿಲು ಚಿಟಿಚಿಟಿ ಚಿಟಿಲು ಚುರುಚುರು
ಚಿಟಿಲು ಝರು ಝರು ಭುಗಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿ
ಚಿಟಿಲು ಚಿಟಿಮಿಟಿ ಭೋರುಭೋರೆನೆ ಚುಯ್ಯಿ ಚುಯ್ಯೆಂದು ||
ನಿಟಲನಯನದ ವಿಸ್ಪುಲಿಂಗದ
ಪಟುತರಾನಲ ಜಗವ ಸುಡುವಾ
ನಟನೆಯಾದುದು ಘೋರು ಸುರುಸುರು ಭೋರು ಭೋರೆನಲು

|| ೨೦ ||

ಮಾನವುಳ್ಳವನಾದಡನ್ಯರ
ಮಾನಿನಿಗೆ ಮರುಳಹನೆ ತಾನಭಿ
ಮಾನಶೂನ್ಯನ ಪುರದಲಿದ್ದಿಮಗಾಯ್ತು ಮಾನಹತಿ ||
ಈ ನಗರದೊಳಗಿಹನೆ ಮರುಳನು
ಜೇನದಸಿಯನು ಹಾಯ್ದು ಪಾಡಾ
ಯ್ತೀನ ಹೇಳುವೆ ಸುಲಿದು ಸುಡಿಸಿದನೆಂದು ಜನ ಮರುಗೇ

|| ೨೧ ||

ಎಲ್ಲಿ ಕರೆ ಬುಗುಡಿಯನು ತೊತ್ತಿಯ
 ಳೆಲ್ಲಿ ಮಸಣಿಯು ಕುರುಡಿಯಕ್ಕನು
 ಹೊಲ್ಲ ಬೈಚಿಯರೆಲ್ಲಿ ಬೆಂದರೊ ನೋಡಿ ಕೋಣೆಯಲಿ ||
 ತಳ್ಳಳಿಸಿದರು ಕೆಡುಕು ಕೈನೆಯ
 ಬುಳ್ಳಿ ಮಕ್ಕಳ ಕರೆವುದೆಂದಾ
 ಚಿಲ್ಲಗಿತ್ತಿಯರಳುತ ಹೊರವಡೆ ಹನುಮ ನಗುತಿದರ್

|| ೨೨ ||

ಬೀಡಿಗತಿ ಚೆಲುವೆಂಬ ದೈತ್ಯನ
 ಮಾಡು ಮಂಟಪ ಸಜ್ಜೆವನೆಗಳು
 ಸೂಡಿಮಂಗಳವಾಯ್ತು ಬೆಂದುದು ಕಟಕ ಕಳವಳಿಸೆ ||
 ಜೋಡೆಯರು ಕೆಳೆಯದಿರು ತೊತ್ತಿಯ
 ರೋಡಿ ಮಂಡರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿತು
 ಹಾಡಿ ಹನುಮನ ಹರಸಿ ಬಾಳೆನುತಿರಲು ತವತವಗೆ

|| ೨೩ ||

ಹತ್ತುತಲೆಯವ ಸುಲಿಸಿ ಹಬ್ಬಿದ
 ಕತ್ತಲೆಯಲಭಿಮಾನವುಳಿದುದು
 ಮೃತ್ಯು ಹನುಮನ ಬಾಲಗಿಚ್ಚಿನ ಮಾರಿಯುಪಟಳಕೆ ||
 ಸತ್ತಲಜ್ಜೆಯಲೊದರಿ ಹೊರವಡು
 ತತ್ತೆಯಳಿಯನು ಭಾವ ಮೈದುನ
 ಬತ್ತಲೇಶ್ವರರಾಯ್ತು ನಗಿಸಿದ ಹನುಮನೀಜಗವ

|| ೨೪ ||

ನೀರ ಹೊರಗಿಕ್ಕುವುದು ಮೂರೇ
 ಬಾರಿಯೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುದು
 ಯಾರು ತಮ್ಮನು ಕಾಣರೆಂದು ಕುಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆದು ||
 ಜಾರನೊಡನಿಹ ಸುರತ ಕೇಳಿಯ
 ನಾರಿಯರು ಹುಟ್ಟಿದರ್ ಪರಿಯಲಿ
 ಮಾರಿಗಿಚ್ಚಿಂಗೋಡಲಾಯಿತುಯೆಂದು ಜನ ನಗಲು

|| ೨೫ ||

ಹೊಗಲು ಹೊರವಡಲಾರದಾಯಿತು
 ನಗುವಡಳುವರೆ ಕೂಡದಾಯಿತು
 ಉಗುಳೆ ನುಂಗಲು ಬಾರದಾಯಿತು ಉಬ್ಬಸದ ಪರಿಯು ||
 ಬಗೆಯಲರಿದಾಯ್ತು ಕಟ ಹಿಡಿದುದ
 ತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕಲು ನೆರೆಯದಂದನಿ
 ಹಗೆಯ ಪುರಜನ ಸತ್ತುದಸತಿಯ ಸಂಗದೋಷದಲಿ

|| ೨೬ ||

ಬಿದ್ದನೇ ದಶಕಂಠ ಮಾರುತಿ
 ಗೆದ್ದನೇ ಮರು ಭಾಪು ವೀರರ
 ನುದ್ದಿದಲುವುಗಳೆತ್ತ ಹೋದುವು ತತ್ತ ಸಮಯದಲಿ
 ಕ್ಷುದ್ರರಭಿಮತ ಸಿದ್ಧಿಯಾದರೆ
 ಭದ್ರವೆಲ್ಲಿಯದಮಮ ಲೋಕಕೆ
 ಭಿದ್ರವೆನುತಮರಾಳಿ ನಗುತಿರೆ ಕೈಯಮರೆಗಳಲಿ

|| ೨೭ ||

ಕೆತ್ತಿ ತಿದ್ದಿದ ಗಡ್ಡವಿಸೆಯು
 ಹತ್ತು ಮುಖದೊಳಗೊಪ್ಪುತಿರ್ದುದು
 ಮೊತ್ತಿ ಬಾಲದಲೊರಸಿಯೆಣ್ಣೆಯನೂಡಿದಂತಾಯ್ತು ||
 ಹೊತ್ತಿ ಸಿದೊಡಾರತಿಯ ಹೋಲಲು
 ಹತ್ತು ಕೈಯಲಿ ಹೊಡೆದು ನಂದೆನೆ
 ಮತ್ತು ಪವನಜ ಹೊತ್ತಿಸಲು ಖಳ ಹೊಡೆದು ನಂದಿಸಿದ

|| ೨೮ ||

ಹಿರಿಯತನ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಬಾಲಕೆ
 ತರುವಲಿತ್ವವು ಹಿರಿದು ಬೇಡೆನೆ
 ತರಳತನದಲಿ ಗಡ್ಡವಿಸೆಯ ನೀನು ಸುಡಬಹುದೆ ||
 ಸರಸವರಸುಗಳೊಡನೆ ಸಲ್ಲದು
 ಹಿರಿಯತಿಕೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಹೋಯ್ತೆನೆ
 ಸಿರಿಯ ಕದ್ದೆಳಿತಂದಡಂದೇ ಹೋಯ್ತು ನಾನೇನೆ

|| ೨೯ ||

ಒಬ್ಬನಿಂದಲೆ ನಾಡು ಕೆಡುವುದು
 ಒಬ್ಬನಿಂದಲೆ ನಾಡು ಬೆಳೆವುದು
 ಒಬ್ಬ ರಾವಣ ಹುಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಮಾರಿಯನು ತಂದ ||
 ಇಬ್ಬರಿಂಗೊಂದರಿವೆಯಾಯಿತು
 ಒಬ್ಬ ಕಪಿಯನು ಸುಟ್ಟಿರಾತನು
 ಒಬ್ಬರಾಲಯ ಉಳಿಯದಂತೆನೆ ಪುರವ ಸುಟ್ಟನಲ

|| ೩೦ ||

ಖಳನ ಹೊಲಗೇರಿಗಳ ಸುತ್ತಲು
 ಬೆಳೆದ ತುಳಸಿಯ ವನವ ಕಂಡನು
 ಚಲನಸಂಭವನಳುಕಿ ಸುಟ್ಟೊಡೆ ಕೆಡುಕು ಒಹುದನುತ ||
 ಚಳಕದಲಿ ಕೈನೀಡಿ ಕಿತ್ತನು
 ಸುಲಭತನವೇನೋ ವಿಕುಂಠನ
 ಒಳಸಿ ಕೈಮುಗಿದೆತ್ತಿಯಬುಧಿಯ ಬಡಗ ತಡಿಗಿಟ್ಟ

|| ೩೧ ||

ಬಲು ನುಡಿಯ ಚಪಲೆಯರ ಚೆಲುವಿನ
ಹೊಳೆವ ಕಂಗಳ ಧಾಳವಲಗುವ
ಮೊಲೆ ಮುಡಿಯ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಕುಣಿಕುಣಿದೆಸೆವ ಕುಂತಳದ ||
ಸೆಳೆಯ ನಡುವಿನ ಸುಳಿಯ ನಾಭಿಯ
ಕಳೆದವುಡಿಗೆಯ ಹಂಸ ಗಮನದ
ಚೆಲುವೆಯರ ನೆರವಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯ ವಿಟರು ಕಳುಹಿದರು || ೨೨ ||

ಪಟ್ಟಣವನಂಗಡಿಯ ಮಳಿಗೆಯ
ಸುಟ್ಟನೋಲಗ ಕರಣಶಾಲೆಯ
ಪಟ್ಟದರಮನೆ ಹರದ ಹಾರುವರತುಳಗೇರಿಗಳ ||
ಅಟ್ಟ ಸುಟ್ಟನು ಅಮಮ ಲೆಂಕರ
ಮುಟ್ಟ ಮೂಜಗದಸುರ ಭಟರಿಗೆ
ಜಟ್ಟಿಗನು ಹನುಮಂತ ಲಂಕೆಯ ಸುಟ್ಟು ಕೂಗಿದನು || ೨೩ ||

ನಿದ್ದೆವಶದಲಿ ಮರೆದುಡಕಟಾ
ಮದ್ದು ತೇವುದ ಅಂಗಲೇಪದ
ಶುದ್ಧ ಹಸ್ತದ್ರಾವಣಂಗಳ ತಿಲಕದೌಷಧಿಯ ||
ಹೊದ್ದಿದವರನು ಸುಲಿದು ಮನೆಯೊಳ
ಗಿದ್ದ ವಸ್ತುವ ತರಿಸಿಕೊಂಬಾ
ಸಿದ್ಧ ಗುಟೆಯನು ಹಲುಬಿ ಮುದುಗುಂಟಣೆಯರೊಲಿದರು || ೨೪ ||

ಒಂದು ಕೇಡಲ್ಲಸುರ ಸೀತೆಯ
ತಂದ ಕಾರಣ ವನವು ಮುರಿದುದು
ಕಂದನಳಿದನು ಪುರವು ಸುಲಿದುದು ಮಾನಹತಿಯಾಯ್ತು ||
ಬೆಂದುಹೋಯಿತು ಲಂಕೆ ಕೋಡಗ
ವೊಂದುಮಾಡಿತ್ತು ಇಷ್ಟನಕಟಾ
ಮುಂದೆ ನೆರೆದಿನ್ನೇನ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಜನ ಮರುಗೇ || ೨೫ ||

ಹರನ ಭವನವ ಹಲವನುಳುಹಿದ
ಕರುಣದಲಿ ಕೈಕಸೆಯು ಬೇಡಿದ
ಡಿರಿಸಿದನು ಮನೆಯೊಂದ ಮತ್ತಾಪುರದ ಸಿರಿಯಂತೆ ||
ವರ ವಿಭೀಷಣನೊಂದು ಗೃಹವನು
ಮರಳಿ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರ ನಿಲಯವ
ನಿರಿಸೆ ಕೋಗಿಲೆ ಬಣ್ಣವಾದುದು ಲಂಕೆ ಸಕಳಂಕೆ || ೨೬ ||

ಕಡಲಲದ್ಧಿ ದನುರಿವ ಬಾಲವ
ಕೊಡಹಿ ಕಿಚ್ಚನು ಕಂಡಡಂಜುವ
ಳೊಡತಿಯೆನುತವೆ ಹನುಮ ಬರುತಿರೆ ಸೀತೆ ನೋಡಿದಳು ||
ವೊಡವಿಸುತೆ ಪ್ರಣತೋಸ್ತಿ ಮೂಜಗ
ದೊಡತಿ ಸುಪ್ರಣತೋಸ್ತಿ ರಾಮನ
ಮಡದಿ ಶರಣನತೋಸ್ತಿಯೆನುತವೆ ಹನುಮ ಬರುತಿದರ್

|| ೩೭ ||

ತರುಣ ಬಂದನು ತಮ್ಮ ಬಂದನು
ಸಿರಿಗ ಬಂದನು ಹಿತಗ ಬಂದನು
ಅರಸನಾಳವ ಬಂದ ನೋಡಾ ಬಂದನೆಲೆ ಸರಮೆ ||
ಹರನವೊಲು ಬದುಕಣ್ಣಯೆನುತಾ
ವರದಿ ಹರಸಿದಳೆತ್ತಿದುತ್ತವ
ದಿರವ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರೆಯವನಿಜೆಯಾಲಿಸಿದಳಂದು

|| ೩೮ ||

ಕರೆ ಮನದ ರಕ್ಕಸರ ಬೆದರಿಸಿ
ಮುರಿದೆನಕ್ಕನ ವನವ ಲಂಕೆಯ
ನುರುಹಿಬಿಟ್ಟನು ಬಂದ ಕುರುಹನು ಖಳಗೆ ತೋರಿದೆನು ||
ಅರಸನಾಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನೆಲ್ಲವ
ನುರುಹಿದೆನು ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ರಾಘವ
ಜರುಷಗೊಂಬಂತೊಂದು ಕುರುಹನು ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಕಡು ಹಿತವ ತಾಯ್ಮಕ್ಕಳೆಡೆಯಲಿ
ಮಡದಿಪತಿಯೊಳಗೊಡೆಯ ಘೃತ್ಯರೊ
ಳೊಡನುಡಿನಿಂದಹುದು ಕೆಡುವುದು ವೈರ ಮೋಹಗಳು ||
ವೊಡವಿಪತಿ ಕರುಣಿಸುವ ತೆರದಲಿ
ನುಡಿಯಬೇಹುದು ಮಗನೆ ಹನುಮಾ
ಮಡದಿ ಸೈರಿಸಳೆನ್ನು ಹರಣವ ಬಿಡುವಳೆಂದೆನ್ನು

|| ೪೦ ||

ವಸಿತಿಯೊಲವನು ವರಗೆ ನುಡಿವುದು
ಹನುಮ ಕೇಳಿದು ನೀತಿ ಬಾಹ್ಯವು
ಜನಕನಾಸರೆ ಕಳೆದ ಚಣದಿಂ ಪತಿಯೆ ಇಹಪರವು ||
ಹನುಮ ನಾನಿಲ್ಲಿದ್ದ ಪರಿಯನು
ದನುಜರಳವಿಯಲೆನ್ನು ದುಃಖವ
ನಿನಯಗರುಹೈ ಬಸುರಬಂದೆನು ನಿನ್ನನೆಲೆ ತಂದೆ

|| ೪೧ ||

ಎನುತ ಬಿಕ್ಕಿದಳವನಿನಂದನೆ
 ನೆನೆದು ರಾಮನ ಗುಣಕೆ ಬಿರಿದಳು
 ವನಿತೆ ಜನ್ಮದಿ ಬಂದ ಯನ್ನಂತಾರು ಪಾಪಿಗಳು ||
 ಎನಗೆ ಗತಿಯಿನ್ನಾರು ಹನುಮಾ
 ಮನದ ಹಂಬಲ ಬಿಟ್ಟನರಸನು
 ಇನಿತು ದಿನ ತಡವಾಯ್ತು ಹರಹರ ಮರೆದನೆಂತಕಟಿ

|| ೪೨ ||

ಏಕೆ ತಾನುದಿಸೆದನು ಜನಕಂ
 ಗೇಕೆ ಮಂಥರೆ ಕಿಚ್ಚನಿಟ್ಟಳೊ
 ಯಾಕೆ ನೂಕಿದಳಡವಿಗಿನ್ನು ಕೈಕೆ ಕಡು ಮುನಿದು ||
 ಯಾಕೆ ಸುಳಿದುದು ಮಾಯ ಮೃಗವದ
 ನೇಕೆ ಬಯಸಿದೆ ದೇವನನುಜನ
 ನೇಕೆ ಬಯ್ದೆ ನಯೋಧ್ಯೆಯೆತ್ತಲು ಲಂಕೆ ಸೆರೆಯೆತ್ತ

|| ೪೩ ||

ಆವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ
 ನಾವಹೆಂಗುಸನಳಲಿಸಿದೆನೋ
 ಸಾವು ಬಾರದು ಶಿವನೆ ಕರುಣಿಸನಾಥಿಯಾದೆನಲ ||
 ಏವೆನೇವೆನು ಮಗನೆ ಹನುಮಾ
 ನೋವು ಘನವೆನಗಾರಿಗೆಂಬೆನು
 ಕಾವರಾರೆಲೆ ಕಂದ ಬಳಲಿಕೆಯರಿವರಾರೆಂಬೆ

|| ೪೪ ||

ಮೊದಲೆ ಹೆಂಗುಸ ಜನ್ಮ ಕಷ್ಟವು
 ಅದರಿನಿಂ ವನವಾಸ ದುಃಖವು
 ವಿದಿತ ಪತಿಯಗಲಿಕೆಯ ಶೋಕಕ್ಕಾವುದಂತರವು ||
 ಕುದಿದು ಸಾವಿ ಸೆರೆಯಿದೆತ್ತಲು
 ಬದುಕಲರಿಯೆನು ಇನ್ನು ನೀನೀ
 ಹದನನರಸಂಗರುಹು ಹನುಮಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡಿದೆನು

|| ೪೫ ||

ಕೇಳಿ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿ ಪವನಜ
 ನಾಲತಾಂಗಿಯ ನೆಂಬಿಸಿದ ಭೂ
 ಪಾಲ ರಾಘವ ನಿಮ್ಮ ನೆನೆದಡಿಗಡಿಗ ಮೈಮರೆವ ||
 ನಾಳೆ ತಹೆನೀ ಲಂಕೆಗರಸನ
 ಪಾಳೆಯವನುಮ್ಮಳಿಸಬೇಡೀ
 ಕಾಳುಮೂಳನ ಕೊಂದು ನಿಮ್ಮಯ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸುವೆನು

|| ೪೬ ||

ತಡವುವುಂಟೇ ಹನುಮ ನೇಮವ
ಕೊಡನೆ ರಾಘವನೆನ್ನ ಸೆರೆಯನು
ಬಿಡಿಸನೇ ಬಂಧನದ ಬೇಗೆಯನರಿಯನೇಯಿನ್ನು ||
ನುಡಿ ಮಗನೆ ನನಗಾಸೆಮಾತನು
ಕೊಡುವುದೆನ್ನೊಡಲುರಿಯ ನಂದಿಸು
ವೊಡವಿಸುತೆಯಂತಿಪ್ಪ ದುಃಖಗಳುಂಟೆ ಲೋಕದಲಿ

|| ೪೭ ||

ಅರಸಿನವನಂಜನವನಂಬರ
ವೆರಸಿ ಭೂಷಣ ಭೋಜನಂಗಳ
ನರಸಿ ತೊರೆದಿರಿ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖವ ದೈತ್ಯರಿಂಗೂಡಿ ||
ಅರಿದು ತಲೆಗಳ ಸಹಿತ ನಿಮ್ಮನು
ತರಿಸುವನು ಶ್ರೀರಾಮನೆಂದೆನೆ
ತರುಣ ನಿನ್ನೇ ಬಲ್ಲೆ ನಂಬಿದೆಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ

|| ೪೮ ||

ಮರಳಿಬಾರದೆಯಿದ್ದ ನಾದರೆ
ಹರಿಗೆ ಹಗೆಗೊಂಡವನು ನಂಜನು
ಸಿರಿಯೆ ನಾ ನಿಮಗಿಕ್ಕಿದಾತನು ಬೀಡ ತೋರದಿರೆ ||
ಮರುತನೊಡಲೊಳಗಲಗನಿರಿದವ
ಕರುಣೆ ರಾಮನ ಬೀಡು ದೂರವೆ
ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡಿ ಸೆರೆಯನು ಬೇಗ ಬಿಡಿಸುವೆನು

|| ೪೯ ||

ಎನಗೆ ಹರಿಯಿತ್ತವಧಿ ತುಂಬಿತು
ಜನನಿ ಮೂರೇ ಗಳಿಗೆ ತಡೆದರೆ
ಅನಲನೊಳಗಹನರಸನೆಂದರೆ ದೇವಿ ಕಳವಳಿಸೆ ||
ಹನುಮ ಹರಿಯಡಿಗೀವುದಿದನೆಂ
ದೆನುತ ಚೂಡಾಮಣಿಯನಿತ್ತಳು
ಜನನಿ ಜೀಯ ಹಸಾಸವೆಂದನು ಹನುಮ ಪುಟನೆಗೆದ

|| ೫೦ ||

ಕಾಮಿತವನೊಲಿದೀವ ನಾಕದ
ಭೂಮಿರುಹದುರುಶಾಖೆಶಾಖೆಗ
ಳಾ ಮಹಾದ್ರುಮದಿಂದ ಬೇಡಲು ಕೊಡದೆ ವಾಂಛಿತವ ||
ರಾಮ ಭೃತ್ಯನ ಚರಿತವಳಾ ನಿ
ರ್ನಾಮವೆನಿಸಲು ತೀರದೇ ಕರು
ಣಾಮೃತಾಬ್ಧಿಯ ಡಿಂಗರಿಗರಿಹಪರವ ಸಾಧಿಸರೆ

|| ೫೧ ||

ನಗಚರನ ಬಾಲತ್ವ ದನುಜರ
ಹೊಗಿಸಿತಬುಧಿಯ ಮೊರೆಯನಹಿತನ
ಮೊಗಕೆ ಬಂದುದು ಕರಿಕು ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ||
ಒಗೆಮದೈವತ್ತಿರಡು ಪದದಲಿ
ಮುಗಿದುದ್ದಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿ ಕವಿತಾ
ಸೊಗಸು ಮಿಗೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಪತಿಯೊಲಿದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ

|| ೫೨ ||

೧೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಒಡೆಯನೊಲಿದವ ಮಾಡಿದುಪಹತಿ
ವೊಡವಿಪನ ಕಿವಿಗೊಗೆಯೆ ವನವನು
ಬಿಡದೆ ಸೂರೆಯಗೊಂಡು ಮಾರುತಿ ಮನ್ನಣೆಯ ಪಡೆದ ||

ಪದ್ಯ || ಮೊಲೆಯಕೊಟ್ಟಳ ಕೊಂದರುಂಟೇ
ಮುಳಿದು ಮಿಟ್ಟಿಯಲೆಚ್ಚ ಬೇಡಂ
ಗೊಲಿದು ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟರುಂಟೇ ಎದೆಯ ನೊದೆದಲ್ಲಿ ||
ಕಲೆಯ ಧರಿಸಿದರುಂಟೆ ದಾನನ
ನೊಲಿದುಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಡಹಿ ಕಟ್ಟಿದ
ಸುಲಭತೆಗೆ ನಮೋಯೆನುತಲಿದ್ದುದು ಯೋಗಿಜನನಿವಹ

|| ೧ ||

ಭೂರಿಭುಜಬಲ ಹನುಮ ಬೆಳೆದಾ
ವಾರಿಧಿಯನು ದಾಟುತಿರೆ ದಿ
ಗ್ವಾರಣಂಗಳ ಕುಂಭ ಕುಸಿಯಲು ವಿಸುನಿಯುಪ್ಪರಿಗೆ ||
ನೀರಿನಂದದಿ ಕರಗಿ ಹರಿದುವು
ವಾರಿಧಿಗೆ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕಿಚ್ಚಿಂ
ತೀರಲಸುರರು ಹಲವು ಕಾಲಕೆ ಮೂರಿ ಮನದಣಿಯೆ

|| ೨ ||

ಕೆರಳಿ ದಶಗಳನವುಡುಗಡಿಯುತ
ತರುಚರನ ನೀನಟ್ಟುಯೆಂದರೆ
ವುರವ ಸುಟ್ಟನು ನೋಡು ನೋಡಿ ಬಾಣಸಿಗ ಮೂಳ ||
ಉರಿವ ಪರಿಯಾಯ್ತೆಲವೊ ಬೆನ್ನಲಿ
ಕರುಳನುಗಿಯುಗಿ ಕೊರಳು ತಲೆಗಡಿ
ತಿರುಹು ಕೀಳ್ನಾಲಗೆಯ ಮತ್ತೇನೈಸೆ ನೋಡೆಂದ

|| ೩ ||

ನಡುಗಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಪಾವಕ
 ಕಡೆಗೆ ತಪ್ಪಿನಿತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ
 ಕಡುಹಿನಿಂದವೆ ಗಾಳಿಯಟ್ಟಿದೊಡುರಿದೆ ನಾನೇವೆ ||
 ಕೆಡಹಿ ಕಟ್ಟುವುದವನಯೆಂದರೆ
 ಹಿಡಿಯೆ ನಾನೇನಲ್ಲ ದೇವರು
 ಕಿಡಿಯೆ ಬೆಂಬಳೆ ಬೇಸಹೇಳಿದರಾನು ಬೀಸಿದನು

|| ೪ ||

ಕೋಡಗವನಟ್ಟುವುದುಯೆಂದರೆ
 ಕೇಡ ಹಣ್ಣಿದಿರೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಯ
 ಕೋಡಕೋರೆಯದೆ ಕರುಣಿಸಿದ್ದರೆ ಸೊಕ್ಕಿವುರಿದಿರಲ ||
 ನೋಡುನೋಡೆನಲನಿಲ ನುಡಿದನು
 ದಾಡೆಗುಟ್ಟಿದರೆಮ್ಮ ನಾ ಕಪಿ
 ಸೂಡಿಬಾಲದಲಟ್ಟಿ ನೀವೋಡಿದಿರೆಯೆನ್ನಳವೇ

|| ೫ ||

ಆಗಲದಕೇನಾಯ್ತು ಮಾಣಲಿ
 ಹೋಗಲಿ ಗತೋದಕಕೆ ಸೇತುವೆ
 ಬೇಗ ನೋಡಾ ಕಪಿಯ ಕೊಂದೆನ್ನಳಲ ಹಿಂಗಿಸುವೆ ||
 ಹೋಗು ಹೋಗಿಂದ್ರಾರಿಯೆಂದರೆ
 ನೀಗಿದಿನಿತೇ ಸಾಕು ಸೇನೆಯು
 ಹೋಗಲುರಿವನ ಘಸಣಿಯೆ ಬೇಡ ನಮಗೆಂದ

| ೬ ||

ಅಹದು ಮತ್ತೇನೆಲವೊ ಹೆದರಿದೆ
 ಬಹಳ ಸಾಹಸಿಯಹುದು ದಿಟ ದಿಟ
 ಅಹಹ ಕೋಡಗಕೆಮ್ಮ ಹೆಮ್ಮಗನಂಜಿದನು ಭಳಿರೇ ||
 ರಹಣ ತುಂಬಿದ ಬಂಡಿಯೊಳಗಾ
 ಕುಹಕಿ ಕೊಂದರೆ ಲಘುವೆ ನೋಡಲು
 ಗಹನವೇ ತನಗೆಂದು ರಾವಣನಳಲು ನಗೆ ನಕ್ಕ

|| ೭ ||

ಊಣೆಯವೆ ನಾ ಮಮತೆಗೆಂದೆನು
 ಮಾಣಲಾರದೆ ಪುರದೊಳರೆ ನಿ
 ಮ್ಮಾಣೆ ಕಟ್ಟುವೆ ತಂದುಕೊಡುವೆನು ಕಪಿಯನೆನುತಿರಲು ||
 ನಾಣುಗೆಟ್ಟುದು ಮುಂದೆ ಬವ್ವುದ
 ಕಾಣಬಾರದು ಹಿಂದೆ ಕಂಡರೆ
 ಗೇಣನೊಯ್ದರೆ ಮೊಳನು ಹರಿದಂತಾಯ್ತು ನಮಗೆಂದ

|| ೮ ||

ಬಲ್ಲುದಾಗಲಿಯೆನುತ ದಾನವ
ಮಲ್ಲನಿಂದ್ರಾಶ್ರಮ ರಥವನು
ನಿಲ್ಲದೇರಿದ ಸಕಲ ಕೈದುನ ತುಂಬಿ ಬೇಗದಲಿ ||
ಬಿಲ್ಲ ಜೇವಡೆಗೈದು ದೆಸೆದೆಸೆ
ಗೆಲ್ಲ ನೋಡುತ ಹಿಂದೆ ಹೆತ್ತಿದ
ಕೊಲ್ಲು ಕೆಡಹೆನುತವಿಳದಳಸಹತಭ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ

|| ೯ ||

ಉಗುಳುಗಳು ಲಂಕೆಯನು ಬೆನ್ನಲಿ
ಬಗವೆ ಕರುಳನು ಹೋಗಲೀವೆನೆ
ಹಗೆಯ ಭೇದಿಗ ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲೆನುತರಿಶಾಪಟನು ||
ನೆಗೆದನುರವಣಿಯಿಂದ ಕಾದ
ಲ್ಕಿದು ಮುತ್ತಿತು ಸೇನೆಯಮಮಾ
ಬಗೆದು ತೋಳನ ಹಿಂಡು ಸಿಂಹನ ಮುತ್ತಿವಂದದಲಿ

|| ೧೦ ||

ಬಿಡುವ ಸರಳನಲಿಡುವ ಶಕ್ತಿಯು
ನುಡುವ ಮೊದಲೇ ಝಡುವ ಖಡ್ಗದ
ಹೊಡೆವ ಭೇರಿಯ ಕುಲುಲುಗುಟ್ಟುವ ವೀರರಬ್ಬರದ ||
ತೊಡಚಿ ಬವರನ ಹಿಡಿದ ತನಕದಿ
ದಡಿಗರೆಣ್ಣೆಸೆಗಡಸಿ ಮುತ್ತಿತು
ಬಿಡದೆ ನೋಡಿದ ಹನುಮ ಹಾರುತ್ತಿಂದ ಖಳನೊಡನೆ

|| ೧೧ ||

ಎಲವೊ ಕಟ್ಟಿನೆಂಬ ಮೇಳವೆ
ತಳುವಲವಧಿ ಸಮಾಪ ನಿನ್ನೀ
ಬಲಕೆ ಬಾಲವು ಕಾಲಮೃತ್ಯುಗಳೆರಡು ಹಿಂಗಾಲು ||
ಖಳರ ಮಾಂಸವನುಂಡು ತಿಂದೀ
ಜಲಚರಂಗಳ ಕುಲವು ದಣಿಯಲಿ
ಹಳಚಿ ಕಾದೈ ನಿನಗೆ ಬಾಲವನಿತ್ತಿ ನಾನೆಂದ

|| ೧೨ ||

ಒದ್ದನಿಕ್ಕೆಲದವರ ಬಾಲದ
ಲುದ್ದಿಬಿಟ್ಟನು ಹಿಂದೆ ಕವಿದರ
ತಿದ್ದಿಬಿಟ್ಟನು ಹರಿಬಕಂಡನು ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವರ ||
ಬಿದ್ದನಿತ್ತನು ಮಾರಿ ಮಸಣಿಗೆ
ಬುದ್ಧಿನಾಶ ಸುರೇಂದ್ರವೈರಿಯು
ಹದ್ದು ಗೆಟ್ಟನು ಕಟ್ಟಿ ಬಾಲದೊಳಬಿಡುಯೊಳಗಿಟ್ಟ

|| ೧೩ ||

ಕಟ್ಟಿ ಮುನ್ನವೆ ಕಪಿಯನುರಿಯೊಳ
ಗಿಟ್ಟಿನಿಂದ್ರಾತಿಯೊಗಳು
ಕಟ್ಟಿ ನೀರೊಳಗಿಟ್ಟನಾತನ ವೀರ ಹನುಮಂತ ||
ದುಷ್ಟ ರಾವಣನಾಡಿದಾಟ
ಕೃಷ್ಣ ಹಿರಿದಲ್ಲಿನುತ ಹೊಗಳಿದ
ವಿಷ್ಣುಪೇಶ್ವರರಾಯ್ತು ಬಳಲಿಕೆಯಾರಿತೆಂದನಲು

|| ೧೪ ||

ತೋದ ಮೈಯಲಿ ದನುಜ ಲಂಕೆಗೆ
ಹೋದನತ್ತಲು ಹಸಿದು ತಿರುಗಿಯೆ
ಹೋದ ಮಾರಿಯ ಕರೆದು ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ಮಸಿಮುಸುಡೆ ||
ತೀದ ಬವರದ ಓಲಗಕೆ ಬರ
ಲಾ ದಶಾನನ ಮಗನ ಕಂಡತಿ
ಖೇದಗೊಂಡನು ನೀಗಿ ಬಂದೈ ಬಲವ ನೀನೆಂದ

|| ೧೫ ||

ಇತ್ತ ಬರೆಖರೆ ಸಕಲ ಕಪಿಬಲ
ಮೊತ್ತ ಹನುಮನನಿರುಗೊಂಡುದು
ಹೊತ್ತ ಹರುಷದೊಳುಬ್ಬಿ ತೊಲಗಿದ ಜೀವ ಬಂದಂತೆ ||
ಒತ್ತಿ ತಕ್ಕವಿಸಿದನು ಜಾಂಬವ
ನುತ್ತಮನೆ ಹದನೇನು ಹೇಳಿನೆ
ಚಿತ್ತಜಾತನ ಮಾತೆಯಿರವನು ಹನುಮ ವಿವರಿಸಿದ

|| ೧೬ ||

ಎಲವೊ ಹೊಗೆಯನು ಕಂಡೆವಸುರರ
ಹೊಳಲನುರುಹದೆ ಮಾಣೆಯೆಂದರೆ
ಖಳರು ಕಪಿಚೇಷ್ಟೆಗಳನೀಕ್ಷಿಪೆವೆನುತ ಬಾಲದಲಿ ||
ಹಳೆಯ ಸೀರೆಯ ಸುತ್ತಿ ಸುಟ್ಟರೆ
ಕೆಲದ ಕಿಡಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಲಂಕೆಯ
ಹೊಳಲ ಮನೆಯೊಂದೆರಡು ಬೆಂದುವು ಬೀಡ ಹೊರಗಿಂದ

|| ೧೭ ||

ಸಹಸಿ ತಾನುರೆ ಸಹಸಿಯಂಜನು
ಮಹಿಮ ಮರು ಹನುಮಂತಯೆನುತನೆ
ಬಹಳ ಕಪಿಬಲ ಬಂದು ನೇರಿತು ಫಲಿತ ಮಧುವನವ ||
ಅಹಹ ತನಿವಣ್ಣುಗಳ ಕಂಡು
ತ್ಸಹದಿ ಸೂರೆಯಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ
ಮಿಹಿರನಂದನನಂಜಿಕೆಗೆ ಹನಮಂಗೆ ಹಲುಬಿದರು

|| ೧೮ ||

ಎಲೆ ಪುರಂದರ ತನುತನೂದ್ಭವ
 ಬಳಲಿದೆವು ಪರಿವಾರವೆಮಗೀ
 ಫಲಿತ ವನವನು ಸೂರೆಗೊಡುವರೆ ಉಳಿವೆವಾವೆನಲು ||
 ಕೊಲಿಸಿದರೆ ಸುಗ್ರೀವ ಕಾವ
 ಗ್ಗೃಹಕೆಯುಳ್ಳುದರಿಂದ ನಾವೀ
 ಹೆಳೆಯ ಕರಡಿಗಿ ಹಲ್ಲು ದೆರೆದೆವು ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ

|| ೧೯ ||

ಕೇಳುವನೊ ನಾವೆಂದ ಮಾತನು
 ಕೇಳನೋ ನಾವರಿಯೆವೊಂದನು
 ಹೇಳದಾದನು ಬೇಕುಬೇಡೆಂಬೊಂದು ಸೊಲ್ಲುಗಳ ||
 ಅಳುಗೆಲಸದೊಳೆಮ್ಮ ನೂಕುವು
 ದೂಳಿಗವ ನಾವಾಂತು ಸಾವೊಡೆ
 ಗಾಳುವನು ಹಾತೊರೆಯಲಾತನಲೇನು ಭೃತ್ಯರಿಗೆ

|| ೨೦ ||

ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ಜಾಂಬವನು ತಾ
 ನಮ್ಮನಂಗದನೆನಲಿ ಮಾರುತಿ
 ಯೊಮ್ಮೆಮುಟ್ಟಲಿ ಬಂದರೊಳ್ಳಿತು ಸೂರೆಗೊಳುವುದಕೆ ||
 ಘಮ್ಮನಗುಸೆಯ ಮುರಿದು ಹೊಕ್ಕುದು
 ನಮ್ಮನುಳಿಸಿದ ಹನುಮ ಬಾಳೆಂ
 ದೊಮ್ಮೆ ಹಣ್ಣನು ಸವಿದುಗೈದರು ವನದ ಹುಯ್ಯಲನು

|| ೨೧ ||

ಎಲೆಲೆ ತರುವಳಿಗಳರ ಕೊಬ್ಬಿಯೆ
 ಫಲವ ಸೂರೆಯಕೊಳಲು ಬಂದಿರೆ
 ತೊಲಗಿ ಫಡ ಸುಗ್ರೀವನಾಣೆಯೆನಲೈ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||
 ಬಲುಹಿನಿಂದನೆ ಸೂರೆಗೊಳುತಿರೆ
 ಲುಳಿಯಡೊಣ್ಣೆಯಲಟ್ಟಿ ಸದೆದನು
 ಮುಳಿದು ಸಿಂಗನ ಬಲವ ಜಂಬುಕನಟ್ಟುವಂದದಲಿ

|| ೨೨ ||

ವನವ ಕಾದಿಹ ಸುಭಟ ದಧಿಮುಖ
 ವನಚರಂಗಳನಟ್ಟಿಸದೆದನು
 ಯಿನಿತಲಾ ತನಿವಣ್ಣ ನಿಮಗಾಗಾವು ಸಲಹಿದೆವೆ ||
 ಇನಿತು ಸಾಹಸವಾರಿಗಪ್ಪುದು
 ಹನುಮ ತರುವರಿತನಕೆ ಮೊದಲಿಗ
 ನೆನುತ ಸೇನೆಯ ನೂಕಿ ಬಾಗಿಲನಿಕ್ಕಿ ಕೈಕೊಂಡ

|| ೨೩ ||

ಮುರಿಸ ಕಾಲ್ಕಳ ಹರಿದ ಬಾಲದ
ಲೋರಲಿ ಮುರಿಯೋ ಹನುಮಯನುತಿರೆ
ಮುರಿದುಬಹರನು ಕಂಡು ಹರಿದನು ಹಿಡಿದು ದಧಿಮುಖನ ||
ಧರೆಗೆ ಮುಸುಡನು ತೇದನಮಮಾ
ಸರಿತವಾದುದು ಗಲ್ಲ ನೆತ್ತಿಗೆ
ತರುಬಿ ಸದೆವಂತಾಯ್ತೆ ಎನ್ನೊಳು ಭಲವೆ ನಿನಗೆಂದ

|| ೨೪ ||

ದೂರು ನಿನ್ನೊಡೆಯಂಗೆ ಹುಯ್ಯಲ
ಹೋರು ನೀನೆನುತವನ ನೂಕಿದ
ಮೂರು ಭವನಕ್ಕುರುವ ದಧಿಮುಖನೆಂಬ ಕಪಿಭಟನ ||
ಸೂರೆಗೊಟ್ಟನು ವನವ ಹೋಗುಹೋಗು
ಮಾರುಗೊಟ್ಟುದು ಭೀತಿ ಬೇಡೆನೆ
ಹಾರಿ ಹರಿಹರಿದಡರಿ ಮುತ್ತಿತು ಮತ್ತೆ ಮರ್ಕಟರು

|| ೨೫ ||

ದೋರೆವಣ್ಣ ರೆಗಚ್ಚಿ ಬಿಡುವರು
ಹೀರುವರು ತನಿವಣ್ಣ ಕೆನ್ನೆಯ
ಗೋರೆಗಳ ಹಿಂಗೈಯಲೊತ್ತುತ ಮನದ ಹೆಕ್ಕಳದಿ ||
ಮಾರುತಿಯ ಹರಸುತ್ತ ಕಾಯ್ಕಳ
ಕಾರಿ ಬೆರಳಲಿ ತೋಡಿ ಮೂಸುತ
ವೀರ ಮರ್ಕಟ ಸೇನೆ ದಣಿದುದು ಹನುಮ ಬಾಳೆನುತ

|| ೨೬ ||

ಹತ್ತುವರು ತುದಿಗೊಮ್ಮೆ ಜೋಲುವ
ರೆತ್ತಿ ಗೊಂಚಲನಲುಗಿ ತಿಂಬರು
ಇತ್ತೆರದ ಬದಿಹಿಗ್ಗೆ ಬಳಲಿಕೆಯಾರಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
ಹೊತ್ತ ಸೊಪ್ಪಿನಲೈದೆ ದಧಿಮುಖ
ಇತ್ತ ಹುಯ್ಯಲನೆಂದ ರವಿಜಗಿ
ಚಿತ್ತವಿಸು ಹನುಮಂತ ಸೂರೆಯಗೊಂಡ ಮಧುವನವ

|| ೨೭ ||

ಕಾಣೆನೀ ಪರಿ ಸೊಕ್ಕಿದರ ನಿ
ಮ್ಯಾಣೆಯೆಂದರೆ ಮೂರಿ ಹೊಯ್ದನು
ಹೂಣೆಹೊಕ್ಕುದು ವನವು ತಳಪಟವಾಯ್ತು ಕಪಿಸೇನೆ ||
ಕೇಣಿಕೊಂಡುದು ಎನಲು ಹೋ ಹೋ
ಮಾಣು ದೇವರ ಕಾಂಬೆವೆಂದಾ
ಜಾಣನಹ ಸುಗ್ರೀವ ಬಂದನು ರಾಘವನ ಹೊರೆಗೆ

|| ೨೮ ||

ಹೊತ್ತ ಹರುಷದಲವನು ವಿಹಿತ ರ
 ಘೊತ್ತ ಮನ ಪದಕೆರಗಿ ರಾಘವ
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಹನುಮಂತ ದೇವಿಯ ಕಂಡು ಬಂದನೆನೆ ||
 ಮಿಥ್ಯವೆಂದೆನಲರಸ ದಿಟ ದಿಟ
 ವಿತ್ತ ಪಯಣವಿದೆನಲು ರವಿಜನು
 ಸತ್ಯವೇ ಲೇಸಾಯ್ತು ಕೇಳ್ವಿವು ಹಾ ಮಹಾದೇವ

|| ೨೯ ||

ಆರು ಹೇಳಿದರಿವನ ಮುಸುಡ ನ
 ದಾರು ತೇದರು ಹನುಮನೆಲ್ಲಿಹ
 ಸಾರಿ ಬಂದಿವನವ ಸೂರೆಯನಿತ್ತನೆನೆ ಕೇಳ್ವು ||
 ವೀರ ಹನುವನು ಮೊಗವ ನಿಜಕರ
 ವಾರಿಜದಲೊರಸಿದರೆ ದಧಿಮುಖ
 ಮಾರಸನ್ನಿ ಭನಾದ ಬಿನ್ನವಿಸೇನು ಹದನೆಂದ

|| ೩೦ ||

ಕಲಹಮೂಲನ ದೇವಿಯರಸಲು
 ಕಳುಹಲೇನಹುದವನಲರಸಾ
 ಬಲವು ಸಹಿತವೆ ಕಿರಿದುದೂರಕೆ ಹೋಗಿ ಮರಳೀಗ ||
 ಕಳಿತ ವನವನು ಸೂರೆಗೊಂಡನು
 ಹೊಲಬನರಿಯನು ನಿಮ್ಮ ಸೀತೆಯ
 ನೆಲೆಯನೆಂದೆನೆ ರವಿಜ ಮಾರುತಿ ತಪ್ಪನೆನುತಿದ

|| ೩೧ ||

ಪೊಡವಿಯಲಿ ತುಷದಲ್ಲಿ ನಯವನು
 ಬಿಡದೆ ದುರ್ಜನರಲ್ಲಿ ಲೇಸನು
 ಸುಡುವ ಮಿಡುಗುರಿಯಲ್ಲಿ ತಂಪನು ಗುಣವನಸತಿಯಲಿ ||
 ಪೊಡವಿಪತಿಯಲಿ ನಂಟನಧಮರ
 ನಡುವೆ ಮಾನ್ಯರ ಕೃಪಣರಲಿ ಹೊಂ
 ಗೊಡುವ ಮಾತುಗಳುಂಟೆ ದಧಿಮುಖ ಬಲ್ಲನೇ ನಿಜವ

|| ೩೨ ||

ಮನದ ಸಿದ್ಧಿ ನಿಮಿತ್ತ ಗಳಿಸಿದ
 ಧನ ವಿನಾಶವನೆಣಿಸದವನಂ
 ತಿನತನೂಭವ ವನವಿನಾಶವ ಕೇಳಿ ಸೈರಿಸಿದ ||
 ಅನಿಲಜನ ಅಂಗವನು ತೈಲದಿ
 ದಿನದಿನಂಪ್ರತಿ ಲೇಸಿಸುತ್ತಿರೆ
 ತನುವ ಹೆಡಸಾವರಿಸೆ ದಧಿಮುಖ ಬಲ್ಲನೇ ಅವನ

|| ೩೩ ||

ಕೇಳಲಾಯ್ತು ಬೃರವು ಬರೆ ಬರೆ
ಬಾಲಗುಡಿಗಳ ಘಂಟೆ ಘಣರವ
ವಾಲಿಸುತ್ತಿರೆ ಹನುಮನಾ ದಶಕೋಟಿ ಪಡೆ ಸಹಿತ ||
ಹೊಳಿದಾ ಹರುಷವನು ಕೈಯಲಿ
ಮೇಲೆ ನೆಗಹುವ ತೆರದಿ ನಮಿಸು
ತ್ತೀಳುತೇಳುತ ಕಂಡೆ ಸೀತೆಯನೆನುತ ನುತಿಸಿದನು

|| ೩೪ ||

ರಾಮ ಮೇಘಶ್ಯಾಮನುರುಗುಣ
ಧಾಮ ಲೋಕಕ್ಷೇಮ ಸೀತಾ
ರಾಮ ನುತಸುಪ್ರೇಮ ರವಿಕುಲಸೋಮ ನಿಸ್ಸೀಮ ||
ರಾಮ ಕೌಶಿಕ ಹೋಮ ಮಂಗಳ
ನಾಮ ಭವನೋದ್ಧಾಮ ಭಕ್ತ
ಪ್ರೇಮ ಪುಣ್ಯಸ್ತೋಮ ರಿಪುಕುಲ ಧೂಮ ಶರಣೆಂದ

|| ೩೫ ||

ಕಂಡೆ ದೇವಿಯ ದೇವವಂದಿತ
ಕಂಡೆ ಸೀತೆಯ ಭವನ ಮಾತೆಯ
ಕಂಡೆನೆನ್ನಯ ಮಾತೆಯನು ರಾವಣನ ಲಂಕೆಯಲಿ ||
ಕಂಡೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯನಿತ್ತಳು
ಪುಂಡರೀಕದಳಾಪ್ಪಿಯೆನುತದ
ಕೊಂಡು ರಾಘವಗಿತ್ತು ಕುರುಹನು ಚಿತ್ತವಿಸುಯೆಂದ

|| ೩೬ ||

ಜನಪ ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಕಾಣುತ
ಮನದಿ ಗಕ್ಕನೆ ಕರಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ
ತನು ಬಿರಿದು ಬಿಸುಸುಯಿದು ಹೇಳೈ ಹನುಮ ಸತಿಯಿರವ ||
ಎನಲು ದೇವರು ನಿಮ್ಮ ನೆನಹಿಂ
ಜನಕಜಾತಿಯ ಜೀವವಿದ್ದುದು
ಜನಪ ಹೇಳುವೆನೇನ ನಿಮ್ಮಗಲಿಕೆಯ ಶೋಕವನು

|| ೩೭ ||

ಮಳೆಯ ಚಾತಕಿ ಕಮಲವರ್ಕನ
ಜಲಧಿ ಚಂದ್ರನ ವನ ವಸಂತನ
ನೆಳಸಿ ಬಯಸುವವೋಲು ನಿಮ್ಮನು ಕಾಂಬ ತವಕದಲಿ ||
ಕಳೆಗಳಡಗಿಯೆ ಕಂದಿ ಕುಂದಿಯೆ
ನಳಿನಮುಖ ಬಡವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನು
ಹಲುಬುತಿಪ್ಪಳುಯಿರುಳುಹಗಲನವರತ ಬಾಯ್ಕಿಡುತ

|| ೩೮ ||

ಜಲವ ತೊಲಗಿದ ಮತ್ಸ್ಯನಂದದಿ
ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರದವೋಲು ಬಿಸಿಲೊಳ
ಗೆಳೆಯ ಸಸಿ ಬಳಲಿದ್ದ ಸರಿಯಲಿ ಮೋಡದಿನಂತೆ ||
ಅಳಲುತಿಪ್ಪಳು ಬಳಲುತಿಪ್ಪಳು
ಇಳವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ತೋದಿಹ
ಮಲಿನವಪ್ಪದಿ ಬಿಟ್ಟಕೇಶದಲಿನ್ನು ಸೈರಿಸಳು

|| ೩೯ ||

ನಡುವೆಯಿಪ್ಪತ್ತೀಳು ದಿನಗಳು
ಮಡುವಿನುದಕಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು
ಕಡಲ ದಾಂಟಿದ ಹನುಮ ಲಂಕೆಯ ನುಂಗುವಳ ಕೊಂದ ||
ಒಡತಿಗುಂಗುರವಿತ್ತನಕ್ಷನ
ಮಡುಹಿ ವನವನು ಮುರಿದು ಲಂಕೆಯ
ಕಡೆಗೆ ಸುಟ್ಟನುಯೆಂದನಂಗದ ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದು

|| ೪೦ ||

ಅಂದು ರಘುಪತಿ ಪಾವನಿಗೆ ಮೆ
ಚ್ಚೆಂದು ಕೊಡುವರೆ ಭುವನ ಸಾಲದು
ಯೆಂದು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕೆ ಕಂದ ಬಳಲಿದೆಲ ||
ಒಂದು ವರವನು ಕೊಡುವೆ ಬೇಡೆನೆ
ಮುಂದೆ ಬೇಡುವೆನಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಲಿ
ತಂದೆ ನಡೆವುದು ದಂಡು ಲಂಕೆಗೆ ಬೇಗ ನೀವೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಹಂದೆಯನು ಬಲುವೀರನೆಂದತಿ
ಚಂದನೆಂದು ಕುರೂವದವನನು
ಬಂದಯನ್ನನು ರತುನ ಮಾಣಿಕ ತಿಲಕ ಸಿರಿಯೆಂದು ||
ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಗಳಿ ಲಾಲಿಸೆ
ಮುಂದಣವರಿದ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ದಿಟ
ತಂದೆ ನಗಿಸದಿರಿಳೆಯ ನಿನ್ನಯ ಘನತೆಗೇನರಿದು

|| ೪೨ ||

ಒತ್ತಿ ತಕ್ಕಯಿಸಿದನು ಹನುಮನ
ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲಿಟ್ಟನಭಯದ
ಹಸ್ತವನು ಹನಮಯ್ಯ ಬಾಯೆನ್ನಯ್ಯ ಬಾಯೆನುತ ||
ಮೊತ್ತದಸುರರ ಹಾಹೆದೊಡರನು
ಉತ್ತಮದ ಹಾರವನು ಹನುಮಂ
ಗಿತ್ತು ಭೃತ್ಯರದೇವ ಸುಖಿಯಾಗೆಂದು ಹರಸಿದನು

|| ೪೩ ||

ಹೇಳಿದನು ರವಿಜಂಗೆ ರಘುಪತಿ
ಪಾಳೆಯವನೆತ್ತಿಸಲು ತಂತ
ಮೃಳು ಸಹಿತವೆ ಕರಡಿ ಮುಸುಗಳು ನೆರೆದು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ||
ಫೀಳಿಡಲು ಕಮಠಾಂಕ ಫಣಿ ಕೊರ
ಳೋಳಿ ಕುಸಿದುದು ಪಡೆಯ ಭಾರಕೆ
ಧೂಳಿ ಮಸಗಿತಜಾಂಡ ಪದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ಧರೆ ಬಿರಿಯೆ || ೪೪ ||

ಹರಿಯವಾಳೆಯ ಪಯಣ ಸಮಯಕೆ
ಮರುತಜಾಂಗದ ಕೇಳ್ವು ನುಡಿದರು
ಚರಣಗತಿಯಲಿ ನೀವು ನಡೆದರೆ ಭೃತ್ಯರಾವೇಕೆ ||
ಅರಸನೆನಲಂಗದನ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಮರುತಪುತ್ರನ ರಾಮನೇರಿದ
ತೆರಳಿದನು ರಘುನಾಥ ನೀಲನು ಪಥನ ಬಿಸುತಿರೆ || ೪೫ ||

ತೆಂಕದಿಕ್ಕಿಗೆ ನಡೆದುದಾ ಚಲ
ದಂಕ ರಾಮನ ಸೇನೆ ವಹಿಲದಿ
ಲಂಕೆ ಕಾಣಲು ಬಂದುದಭಿಯ ತೀರದಲಿ ಕಟಕ ||
ಬೊಂಕನಾ ಗೂಡಾರ ಗುಡಿಗಳ
ನಂಕದಾಳ್ಳು ರಚಿಸೆ ಬಿಟ್ಟುದು
ಪಂಕಜಾಕ್ಷನ ಬೀಡು ರಾಘವನೋಲಗವ ನಿತ್ತ || ೪೬ ||

ನೆರೆದ ಕಪಿಕುಲ ದೇವಸಂಕುಲ
ವರ ಸುರುದ್ರನು ಜಾಂಬವಂತನು
ಸರಸಿಜಾಸನ ಹನುಮ ಮಾರ್ಗಣ ಲಂಕೆ ತ್ರಿಪುರವೆನೆ ||
ಕೆರಳಿ ಕಾಲವ ಹಾರುತಿಪ್ಪಾ
ಹರನವೋಲಿರುತಾಗ ರಘುಪತಿ
ಶರಣುಜನಸುರಧೀನು ಮಂಗಳವಿತ್ತ ನೆಲ್ಲರಿಗೆ || ೪೭ ||

ವನಿತೆಯೊಳು ಕಮಲಾರಿಯಿದ್ದನು
ಕನಕ ಮನ್ಮಥನೆಡೆಯೊಳಿದ್ದನು
ಧನುವಿನೊಳಗಿನತನುಜನಿದ್ದನು ಭಗಣ ಚಕ್ರದಲಿ ||
ಇನನು ಪೂರ್ವಾರ್ಧವನು ಕಳದಿರೆ
ಜನಪ ರಾಘವ ಸಕಲ ಸೇನಾ
ವನಧಿಯೊಳು ವನಧೀತಟಾಕದಲಿದ್ ಸುಖದಿಂದ || ೪೮ ||

ಬಂದು ಮಾರುತಿ ಹದನ ಹೇಳಿದ
 ಸಿಂಧು ತೀರವನರಸನ್ನೈದಿದ
 ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು ರಾಮಣೀಯಕ ರಾಮ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ||
 ಬಂಧವೆಳೇಳಾಯ್ತು ಕವಿತಾ
 ಬಂಧುರಕೆ ನೆರೆವಂತೆ ಸುಜನರ
 ಬಂಧು ರಚಿಸಿದನೊಲಿದು ವಾಮ್ರೀಕಿ ಮುನಿರಾಯ

|| ೪೯ ||

೧೪ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಓಡುತಿಪ್ಪರನಟ್ಟುವಂದದಿ
 ಮಾಡಿದನು ದಶಕಂಠ ಸುಕೃತವ
 ನೂಡಿ ಸುಖವನು ದೂಡಿಬಿಟ್ಟನು ತಮ್ಮ ವಿಭಿಷಣನ ||

ವದ್ಯ || ಆತ್ಮ ಲಂಕಾಧಿಪನು ಖತಿಯಲಿ
 ಮೃತ್ಯು ಮೈಮುರಿವಂತೆ ದೆಸೆ ದೆಸೆ
 ಗತ್ತಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ ಘರ್ಜಿಸಿ ಝಡಿದು ಝಂಕಿಸುತ ||
 ತೆತ್ತಿಗರು ನೀವಾಗಿ ಅನಲನು
 ತುತ್ತುಗೊಂಬುದ ನೋಳ್ಪುಗೈಸೆಯೆ
 ನುತ್ತು ರಾವಣನೀ ಸ್ನಿಸಿದ ಕಡು ನೊಂದು ಸುರಪತಿಯ

|| ೧ ||

ಅಸುರ ನೋಡಿದಡರಿತು ಸುರಪತಿ
 ಬೆಸಸಿದಡೆ ಬಲುಮೇಘವಾಕ್ಸಣ
 ವೊಸೆದು ಬಹಳದ ಮಳೆಯ ಸುರಿಯಲು ಭೋರನುರಿ ನಂದೆ ||
 ವಸುಧೆ ಬಿಸಿಯಾರಿತ್ತು ದೈತ್ಯರಿ
 ಗೊಸೆದು ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತ ರಮರರು
 ಹೊಸ ದುಕೂಲ ವಿಭೂಷಣಂಗಳನಂಜಿ ತಮತಮಗೆ

|| ೨ ||

ಮುತ್ತಿ ರಚಿಸಿದನಾ ಮಯಾಸುರ
 ಹತ್ತುತಲೆಯವನಾಜ್ಞೆಯಿಂದನೆ
 ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕವೆಸೆವ ಲಂಕೆಯ ಚಿತ್ರಗತಿಗಳಲಿ ||
 ಮುತ್ತಿನಾರತಿ ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿ
 ವಿಸ್ತರದಿ ಮೆರೆದಿಪ್ಪ ಪುರವ ನ
 ಗುತ್ತು ರಾವಣ ಹೊಗಲು ಹುಟ್ಟಿತು ಕೇಡಿನುತ್ಪಾತ

|| ೩ ||

ಪುರದಿ ಜೇನಿಡೆ ರತ್ನ ಗಂಬದಿ
 ಸುರಿಯೆ ನೆತ್ತರು ತುರಗ ಬಾಲದಿ
 ಉರಿ ಚಡಾಳನೆ ಹಳಚಿದವು ದಿವ್ಯಾಯುಧಾನೀಕ ||
 ಅರಮನೆಯ ಶಿಖರದಲಿ ಕೌಶಿಕ
 ನೆರೆದು ಕೂಗಲು ಕಾಗೆ ಗೂಡಿಗೆ
 ಹರಿದು ಬಂದರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕವು ಕ್ರೋಧ ಶತಕಗಳು

|| ೪ ||

ನೆಲನು ಬಾಯ್ಬಿಡೆ ಹಗಲು ತಾರಗೆ
 ವೈಕುಂಠ ಬೆವತುವು ದಿವ್ಯಲಿಂಗಗ
 ಕಳುಕಿ ಪರ್ವತದಂತೆ ಬಿದ್ದು ದು ಸೀತ ಹೊಗೆಮನಗಿ ||
 ಖಳನು ಬೇಡಿದನೀವ ಕುಂಭಿನಿ
 ಅಳಲಿ ಬೆದರಲು ಗುಡುಗು ಬಿಡದಲೆ
 ಮೊಳಗೆ ಹುತ್ತಿಡಲೊರಳೆ ಮಾಳದ ಬೆಕ್ಕುನೊರಲುತಿರೆ

|| ೫ ||

ಖಳನು ತನ್ನೀರೈದು ತಲೆಗಳ
 ನೆಳಲು ಕಾಣದೆ ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರೆ
 ಖಳನ ಕೇಡಿನ ಕನಸಕಂಡಳು ತಾಯಿ ಕೈಕೇಸಿ ||
 ಅಳಲಿ ಕರೆಸಿಯೆ ಕಿರಿಯ ತನಯಂ
 ಗಳುತ ಹೇಳಿದಳರುಳು ದೈತ್ಯನ
 ಲಲನೆ ಕಿವಿಯೋಲಿಗಳು ಕಳಚಿದ ಕಂಡೆನೆಲೆ ಮಗನೇ

|| ೬ ||

ಆ ವಿಭೀಷಣ ಕೇಳಿ ಚಿಂತಿಸಿ
 ನಾವು ಮಾಡುವುದೇನು ಶಿವ ಶಿವ
 ಸಾವು ಬಪ್ಪುದನಯನಣ್ಣನು ಸತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ||
 ಮೋ ಮೋ ಕಪಿಗಳ ಭಾರ ಸಹಿತವೆ
 ದೇವನಾ ತಡಿಗೈದಿದನು ಗಡ
 ಏನೆನಮ್ಮನು ಮುಟ್ಟಿಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳು ನೀ ಹೋಗಿ

|| ೭ ||

ಹೇಳಿ ಸಾಮದಿ ಬಿಡಿಸು ಸೀತೆಯ
 ಕೇಳದಿದ್ದರೆ ಬಳಿಕುಪಾಯವ
 ನಾಳೆಕೊಂಬೆವುಯೆನೆ ಹಸಾದವ ಪಡೆದು ಹಾಯ್ಕ ನಡೆತರಲು ||
 ಸಾಲು ಸಂದಣಿ ನೆಲನನುಗ್ಗಡಿ
 ಪಾಳು ನಾಹೋಯೆನಲು ರಕ್ಕಸ
 ಜಾಲ ಬೆನ್ನಲಿ ಡಬ್ಬಿಸಿದ ಕೈಮಗಲೈದಿದನು

|| ೮ ||

ಎನ್ನ ಸಿರಿ ಬಾರೈ ವಿಭೀಷಣ
 ಎನ್ನ ಮದಮರಿಯಾನೆ ಬಾ ಸಂ
 ಪನ್ನ ಸದುಗುಣಿ ಬಾರ ನೀತಿಯ ನಿಪುಣ ನೀ ಬಾರ ||
 ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಬಾ ಈ
 ಹೊನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವು ನೋಡಲು
 ನಿನ್ನ ದೈವಲೆಯನುತ ಕೆಲಸಾರ್ಥವನನಪ್ಪಿದನು

|| ೯ ||

ಅನುಜ ಲೇಸನು ತಾರದುಳಿಯನು
 ಯೆನುತಲರ್ತಿಯಲೇನು ಬಂದೈ
 ಮನೆಗೆ ಸೀತೆಯ ತಿಳುಹಿ ತಂದರೆ ನಿನ್ನ ತನುಜೆಯದು ||
 ಮನುಜನುಳಿವಿನ ಮಂತ್ರ ಸಾರವ
 ನೆನೆಯದಿರು ಝಡಿತೆಯಲಿ ಹೇಳಿಂ
 ದೆನೆಗೆ ಸುಖವನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರೆ ನಿನ್ನ ಬರವೆಂದ

|| ೧೦ ||

ಪರಿಮಿತವನುಸುರೆನಲು ದಶಗಳ
 ಸರಿದ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಸಹಿತವೆ
 ಇರುಳು ತಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಗೆ ಹೊಗಳಲು ||
 ಹಿರಿಯವನೆ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ನಭಯವ
 ಕರುಣಿಸೆಂದರೆ ಹೇಳು ಹೇಳಿನೆ
 ಕರೆದು ಕಳುಹಿದಳವೈ ಹರಿದುತ್ತಾತಗಳ ಕಂಡು

|| ೧೧ ||

ನಾಕರಿಪು ನೀ ನಡೆದುದೇ ಪಥ
 ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬವರ ಕಾಣೆನು
 ಈಕೆಯೊಬ್ಬಳೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಗೆ ರೂಪವುಳ್ಳವಳೇ ||
 ನಾಕೆರಡು ಕಣೆಯದಲಿ ಹೇಳಿದೊ
 ಡಾಕೆ ನಿನ್ನ ನುಪೊಲ್ಲಳಿನ್ನಾ
 ಶೋಕಮೂರ್ತಿಯಮಂಗಲೆಯ ಪುರದಿಂದ ಹೊರವಡಿಸು

|| ೧೨ ||

ಪರಸತಿಯ ಸಂಯೋಗ ಮೊದಲೇ
 ನರಕ ಸಾಧನ ಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸ
 ನರರಿಗಿಂತೈ ಸರಸ ಮೇಳವು ನೇಹ ಘಟಿಸುವುದು ||
 ನರನು ಬಲ್ಲಿದನಾಕೆಯೊಲ್ಲಳು
 ನೆರೆಯಕೊಳ್ಳದು ಶಾಪ ಬಲುಹಿಂ
 ತಿರಲು ಹೊರವಡಿಸಳುವ ಸತಿಯನು ಪುರವು ಹಾಳಹುದು

|| ೧೩ ||

ನೀತಿವಿದ ನೀನೇಕೆ ಮರುಳಹೆ
 ಸೀತೆಯಂತನ್ನವನು ಬಲ್ಲೆನು
 ಭೂತಳೇಶನ ಪದವ ಕಾಂಬನ್ನವರ ಡೊಂಬಿಯಿದು ||
 ಮಾತನವಧರಿಸೆನ್ನ ಮಕ್ಕಳು
 ಕೂತು ಹೇಳಲು ಬಸುರ ಬಡಿವಳು
 ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲೆಲೆಯಣ್ಣ ಪರಸತಿ ಬೇಟೆ ಮರಣಗತಿ

|| ೧೪ ||

ವೀರ ಶುಂಭನಿಶುಂಭರಾಸುರ
 ನಾರಿಗೋಸುಗ ಕಾದಿ ಸಾಯರೆ
 ಜಾರತನದಲಿ ಸುರಪ ಧರಿಸನೆ ನಾವಿರಾಲಿಗಳ ||
 ವೀರ ಭಸ್ಮಾಸುರನು ಕೆಡನೆ ಮ
 ರಾರಿ ಸುಧೆಯನು ನೀಗಿ ಕಳೆಯನೆ
 ನಾರಿ ಸಾರ್ದರ ಮಾರಿ ನರಕದ ದಾರಿ ಲಯಕಾರಿ

|| ೧೫ ||

ತರಣಿಕುಲಪತಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟನು
 ಶರಧಿಯಾ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿಹ
 ತರುಚರೇಶ್ವರ ಭಟರ ವೀರತೆ ಬಿರಿಸು ತಿಳಿಯೆನಲು ||
 ಮರುಳೆ ರಕ್ತಸರಂಜುವರೆ ಫಡ
 ನರರಿಗೆತ್ತಣ ಹೇಡಿಗರವಿದು
 ಬೆರಸಿ ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿಯಿತೆಂದನು ನಕ್ಕ ಗಹಗಹಿಸಿ

|| ೧೬ ||

ನರನೆ ದಿಟವಾ ರಾಘವೇಶ್ವರ
 ಹರನ ಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿದು ತಾಟಕಿ
 ಯುರವ ಬಗಿದನು ಕೋಟಿ ದೈತ್ಯರು ಸಹಿತ ಚಿಕ್ಕಂದು ||
 ಸುರರ ಗೆಲಿದಿಹ ನೀನು ನಿನ್ನನು
 ಸರಕುಮಾಡನು ವೀರಬಾಲಿಯ
 ಹರಣಗೊಂಡನು ರಾಮ ಮನುಜನೆ ಬಿಡು ಮಹಾಸತಿಯ

|| ೧೭ ||

ಒಡೆದು ಬಸುರನು ಕಿಚ್ಚನೊಟ್ಟಿದೆ
 ಕಡಿದು ತಲೆಗಳ ಬೇಳ್ಳೆ ಮಂತ್ರವ
 ನೊಡನೆ ತಲೆಗಳು ಹೇಳಿ ಕರುಳಿನ ಚರುವ ಬೇಳಿದೆನು ||
 ಮಿಡಿದು ಕೈದಂಡೆಯ ಕವಾಲವ
 ನುಡಿಸಿ ನರಗಳ ತಂತ್ರಿಯಿಂದನೆ
 ಮೃಡನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸವ ಪಡೆದುದನು ಮರೆದಾ

|| ೧೮ ||

ಆಡಬೇಡದ ಬಲ್ಲೆ ವರವನು
ಹಾಡಿ ಬೇಡಿದೊಡ್ಲಿ ಹಾಯದು
ಕೋಡ ಕೊರೆವನು ರಘುಜ ತತ್ತರದರಿವನಾಂತವರ ||
ಸೂಡಿ ಬಾಲದಿ ಸುಟ್ಟಿತೊಂದೇ
ಕೋಡಗವು ಪುರವಿದನು ಕಂಡಿ
ನ್ನಾಡಬಾರದು ಪರಸತಿಗೆ ಮರುಳಾದೆ ನೀನೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಮರುಳು ಮರ್ಕಟನೂರ ಸುಟ್ಟರೆ
ಹಿರಿದು ವೀರವೆಯೆನಲು ಮಾಣಲಿ
ಧುರದಿ ನಿನ್ನನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ಹಿಂದೆ ನೆರೆಯಿಡಲು ||
ಸರಸಿಜಾಸನ ಹಲವು ಕಾಲಕೆ
ಕರುಣದಿಂದವೆ ಬಂದು ಭೂಪನ
ಹರಸಿ ಮೊಮ್ಮನ ಬಿಡಲು ಬೇಹುದು ನಮಗೆ ನೀನೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಎನಲು ಬಿಡನೇ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು
ನೆನಹದೇನಕಟಕಟ ಆತನ
ತನುವ ತತ್ತರದರಿದ ಕೊಡಲಿಯ ರಾಮನನ ಪಿಡಿದ ||
ಧನುವ ಕೊಂಡನು ರಾಮ ಮನುಜನೆ
ಜನಕಜೆಯ ನೀ ಕೊಟ್ಟು ಕಂಡರೆ
ಇನಕುಲೇಶ್ವರ ಕಾವ ನಮ್ಮನು ಸತಿಗೆ ಸಾಯದಿರು

|| ೨೧ ||

ಹರಿಗೆ ಕಪಟವನೆಸಗಿ ಕಿವಿ ಮೂ
ಗರಿದುಹೋಯಿತು ನಿನ್ನ ತಂಗಿಗೆ
ಮರಣವಾಯಿತು ಮಾವ ಮಾರೀಚಂಗೆ ಸತಿವಿಡಿದು ||
ಅರಿ ಮಧುವ ನೆರೆದಲ್ಲಿ ನಂಜನು
ಬೆರೆಸಲೇತಕೆ ಪಾಪಕಳಸಲು
ವರವು ಸರಿವುದು ಮಾಡಲಳಿವುಂಟಿಷ್ಟ ಬಿಡು ಸತಿಯು

|| ೨೨ ||

ಮರಣಕಂಗಳೆಸದಿರು ಹೆಚ್ಚಿನ
ಸಿರಿಯ ನೀಗದಿರೆಲವೊ ಬಹುಮುಖ
ವುರಿದು ಬಾಯಲಿ ಮಣ್ಣು ಹೊಯ್ಯದಿರಣ್ಣ ನುಡಿಗೇಳು ||
ಪರಸತಿಯ ಬೇಟದಲಿ ತಲೆಗಳ
ನರಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿರೆಲವೊ ಮುತ್ತಯ
ಸರಸಿಜಾಸನ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಹೆಸರ ಕೆಡಿಸದಿರು

|| ೨೩ ||

ಇನಿತು ನೀತಿಯ ಕೇಳಿ ಮನದಲಿ
 ನೆನೆಯನಕಟಾ ಪಾಪಿ ರಕ್ತಸ
 ನೆನಿತು ಮೂರ್ಖನೊ ಶಿವ ಮಹಾದೇವನಿತು ತಾಮಸನೊ ||
 ಜನನಿಗೆನಗತ್ತಿಗೆಗೆ ನಿನ್ನಯ
 ತನುಜರಿಗೆ ಮತವಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನು
 ಮುನಿಯದಿರು ರಾಮಂಗೆ ಮಲೆತರೆ ಮರಣವಹುದೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಗಡಹುತಿಹೆ ರಾಘವನು ಹಲಬರ
 ಕೆಡಹಿದನುಯೆಂದೆಲವೊ ಸೀತೆಯ
 ಮುಡಿಯ ಹಿಡಿದೆಳತಂದೆನವನಂದೆತ್ತಲೋಡಿದನೊ ||
 ಬಡ ಗೊರವ ನೀನಾಗಿ ತಿರಿವು
 ತೊಡೆಯನಿಲ್ಲದ ಸಮಯವರಿತಾ
 ಹಿಡಿದು ತಹ ನಾಚಿಕೆಯು ಮೂಜಗವರಿತುದಂತಿರಲಿ

|| ೨೫ ||

ಸಿರಿಗೆ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಬರೆದ ಗೆರೆಯನು ದಾಂಟಲಾರದೆ
 ತರುಣಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿಯೆಂದರೆ ದೇವಿ ಕರುಣಿಸುತ ||
 ಹಿರಿಯರೆಂದೇ ಬಗೆದು ನೀಡಲು
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಮ್ಪತಂದಾ
 ಬಿರಿದು ಬೇಡೆಡಗಾಲನುಸುಳಿದೆ ಲಜ್ಜೆ ನಿನಗುಂಟೆ

|| ೨೬ ||

ಎಲವೊ ನಿನ್ನಂತೊಬ್ಬ ಶ್ರುತಿಗಳ
 ನೆಳೆದ ತಮನೆಂಬವನ ಸೀಳಿದ
 ಜಲಧಿ ಘಟ ಕಡೆಗೋಲು ಮಂದರವಾಗೆ ಸುಧೆಗಾಗಿ ||
 ಸುಳಿದು ಕಡೆವಾಗದ್ರಿಯಾಳ್ವರೆ
 ತಳೆದು ಕೂರುಮನಾಗಿ ಧರಿಸಿಯೆ
 ಕೆಲಸ ಸಫಲವ ಮಾಡಿ ಅವೃತವ ನೆರೆದನಮರರಿಗೆ

|| ೨೭ ||

ರೂಢಿಯನು ಕದ್ದೊಯ್ದ ದನುಜನ
 ದಾಡೆಯಿಂದಲಿ ಸೀಳಿಯುನಿಯು
 ಕೂಡೆ ನೆಗಹಿದ ಸೀತೆಯರಸನುದಾರ ವಾರಾಹ ||
 ಗಾಢ ಭುಜನಪ್ರತಿ ಹಿರಣ್ಯಕ
 ಕೇಡುಗಾಲಕೆ ಮಗನ ಕೊಲಲಿರೆ
 ಗೂಢ ನಖದಲಿ ಸೀಳ್ವ ನರಹರಿಯಾಗಿ ದಾನವನ

|| ೨೮ ||

ಅವನಲಾ ಬಲುವೀರನಾತನ
 ನಿವನಲಾ ಕೊಂದವನು ತಪ್ಪದು
 ನಮಗೆ ಸರಿಯೆನಲಾತ ಸಾಯನೆ ನಖದ ಮೊನೆಯಲೆನೆ ||
 ಅವನು ಸರಿ ನಿನಗಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಯುವತಿ ತೊಡೆಯಿಂದಗಲದಿಷ್ಟಳು
 ಜವನು ಕಂಡವ ಬಿದ್ದರೇನಹುದೇದ್ದರೆನಹುದು

|| ೨೯ ||

ಮುನಿಗೆ ವಾಮನನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ
 ದನುಜ ಭೂಮಿಯನೆಳೆದುಕೊಂಡನು
 ಕನಲಿ ತರಿದನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾದ್ಯುಖಿಳ ಭೂಭುಜರ ||
 ಎನಿತು ನಿನ್ನಾಯುಷ್ಯ ಲೋಮಶ
 ಮುನಿಗೆ ನೂರು ಭವಂಗಳಾದರೆ
 ಮನುಜಗೊಂದೇ ನಿಮಿಷ ಹೋರದಿರಣ್ಣ ಬಿಡುಸತಿಯ

|| ೩೦ ||

ಅವನು ನಮ್ಮೊ ಬಲವನೆಲ್ಲವ
 ಸವರಿ ತನ್ನಯ ಮಡದಿಯೆನಿಸುವ
 ಅವನಿಜಾತೆಯ ಸೆರೆಯ ಬಿಡಿಸದೆ ಮಾಣ ಕೇಳುವುದು ||
 ಅವನ ಸತಿ ನಿನಗಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಧವನು ಪಾಸಟಿಯಲ್ಲ ಬವರವು
 ಅವನೊಡನೆ ಲೇಸಲ್ಲ ಸತಿಯನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಹರನು ಬೇಡಿದೊಡೀವನೆಂದರೆ
 ಮರುಳುಗೊಳ್ಳದಿರಣ್ಣ ರಾಮನ
 ಪರಮಪಾವನ ಮಂತ್ರ ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಗನವರತ ||
 ಕೊರಳುಗಡಿದರೆ ಮೂಡುತಿಹುದೆಂ
 ದಿರದಿರೈ ಹರಿಬಾಣ ತಲೆಗಳ
 ನರಿಯೆ ಹಕ್ಕುಲ ಹಾದಿ ನಿನಗಹುದಕಟ ತಿಳಿಯೆಂದ

|| ೩೨ ||

ಓದಿ ಕೇಕಯನೆಂಬವನು ಮರು
 ಳಾದ ಗಾಡೆಯ ಮಾಡದೆಲನ್ನೋ
 ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿ ಪರಸತಿಗಕಟ ಮರುಳಾಗಿ ||
 ಆ ದಶಾನನ ಕಡೆಗೆ ಶಿವ ಶಿವ
 ಹಾದರದಲಸುವಳಿದನೆಂಬರು
 ಮೇದಿನಿಗೆ ನಗೆಗೆಡೆಯ ಮಾಡದಿರಣ್ಣ ಬೇಡುವೆನು

|| ೩೩ ||

ಎಲವೊ ಬೊಗಳವೆ ಸುಮ್ಮನಿರು ನೀ
ಹಲವು ಮಾತೇನಿನ್ನು ಸೈರಿಸೆ
ಗಲಹುತನವನಗಾಗದೀಗಲೆ ಬಾಯ ಸೀಳಿಸುವೆ ||
ಹೊಳಲು ಬೇವಂದಿನನ ಮಂದಿರ
ವುಳಿದುದಂದೇ ಅರಿತೆ ನಿನ್ನಯ
ಹುಳುಕನೆಲವೋ ನಿನ್ನ ರಾಮನ ಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂಬೆ

|| ೩೪ ||

ನುಡಿದು ಕಡ್ಡಿಯ ಹಿಡಿದು ನೀಕುಲ
ಗೊಡಲಿಗಾವೆನೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನ
ಝಡಿದು ಖಳ ಮುಂದಲೆಗೆ ಹಾಯ್ದರೆ ಕರದ ಚಂದ್ರಾಸ ||
ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೆ ಹಾರಿತ್ತು ರಾವಣ
ನಡಸಿ ತುಳಿದಡಗಲಿಪ ಮಾನ್ಯರ
ಬಡಿದು ಸದದರೆ ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿತು ದನುಜನಾಸ್ಥಾನ

|| ೩೫ ||

ಹೊಡೆದೆಳೆದು ಕೊಲುತಿರಲು ತಮ್ಮನ
ಝಡಿಯುವರೆ ಗಡ ಮಂತ್ರವಲ್ಲಿದು
ಬಿಡಿಯೆನುತ್ತಡಹಾಯ್ದು ಬಿಡಿಸಿದಳವನ ಹಿರಿಯ ಸತಿ ||
ಕಡೆಗೆ ಭಾಗ್ಯವ ನೂಕುವಂದದಿ
ಹಿಡಿದು ನೂಕಲು ಸುರಿವ ಕಂಬನಿ
ಗಡಲೊಳಾಳುತ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು

|| ೩೬ ||

ಬಳಲಿ ಬಿರಿವೆದೆ ತೆಕ್ಕುವಳ್ಳೆಯ
ಲಲಳುಮತಿ ಬಿನ್ನ ವಿಸಲಾರದೆ
ಅಳಲುತಿರೆ ಪರಿವಾರ ಹೇಳಿತು ನಡೆದ ಕಥನವನು ||
ಎಲೆಲೆ ಸೊಕ್ಕಿದ ಪಾಪಿ ದೈತ್ಯನ
ಬಳಿಗೆ ಮಗನನು ಕಳುಹಿಕೊಂದೆನು
ಅಳಲಲೇಕವಿಚಾರ ತನ್ನದೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು

|| ೩೭ ||

ಹೇಳಿದೆನು ಬಿಡಹೇಳಿ ಸೀತೆಯ
ಕೇಳ ತಾನೀ ನಾಡೊಳಿದ್ದರೆ
ಸೀಳಿ ಹೊಳುವೆ ನಿನ್ನ ರಾಮನ ಕಾಣು ಹೋಗಿಂದ ||
ಖೂಳ ಕೊಲುವಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಬದುಕಿದೆ
ಬೀಳುಗೊಂಡುದು ಚಂದ್ರಹಾಸವು
ಕೇಳವನ ವುದುವಾಳು ಸೇರದು ನನಗೆ ಗತಿಯೇನು

|| ೩೮ ||

ಮೂರು ಕಡೆಯಲಿ ಕೊಲಲು ನೆಗಹಲು
ಹಾರಿತಾ ಚಂದ್ರಾಸವತ್ತಲೆ
ನಾರಿ ಸೀತೆಗೆ ನನಗೆ ಹಿಂದೆ ಜಠಾಯುವೆಂಬವಗೆ ||
ಮೂರು ಜಾವವು ಸಂದುದಿರುಳೆನೆ
ಬೇರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾಣೆ ರಾಮನು
ತೋರಿದಂತಿರು ಮಗನೆ ಅಂಜಲಿಯೊಡ್ಡಿ ಬದುಕುವುದು

|| ೩೯ ||

ಹಗೆಯ ತಮ್ಮನು ಬಂವನೀತನ
ಬಿಗಿವುದೆಂಬನೊ ಮೇಣು ತಾಮರೆ
ವೋಗಲು ಬಂದನ ಕಾವೆನೆಂಬನೊ ನೆರೆದ ಭಟರೆನಲು ||
ಹೊಗುವಡನಿಲಜ ಸಲುಗೆವಂತನು
ಮಗನೆ ಸೇರುವುದವನ ಹೊಗಳಿದು
ಬಗೆವೊಡಮೃತಾಬ್ಧಿಯಲಿ ಬಿದ್ದವನಳಿವನೇ ಹೋಗು

|| ೪೦ ||

ನೆಲವನಿತ್ತಾ ಋಣವು ಹರಿಯನು
ಬಲಿಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯಲಿರಿಸಿತು
ಕಳೆಯಲಾರನೆ ನಿನ್ನ ಋಣವನು ತನುವನೊಪ್ಪಿಸಲು ||
ಹಲವು ಕಪ್ಪಡಿಗಳು ನಿಶಾಂತವ
ಕಳೆಯೆ ದೇಗುಲದೆಡೆಗೆ ಹರಿಯವೆ
ತಿಳಿದುದೆನಗೀ ಮಾಯೆ ಮಗನವನಲ್ಲ ಬದುಕುವುದು

|| ೪೧ ||

ಹಲವು ಯಾಗವ ಮಾಡಿ ಬಹು ವಿಧ
ಫಲವ ಕಾಂಕ್ಷಿಸಿ ಮೌನಮಂತ್ರದ
ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ ತರ್ಕಮಾರ್ಗದಿ ಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತು ||
ಸುಲಭ ದೈವವನೊಲಿಸಲಾರದೆ
ಬಳಲುತಿದೆ ಮುನಿಜಾಲ ಮುಕುತಿಯ
ನೆಲೆಯ ಕೊಡದೇ ನಾಮವಾತನ ಹೊದ್ದಿ ಬದುಕುವುದು

|| ೪೨ ||

ಪುರುಷರರ್ಥಿಯು ವೋಲು ತನ್ನಯ
ಹೊರೆಯ ತನ್ನಂತಿರ್ಪ ಸಚಿವರ
ವೆರಸಿ ಉತ್ತಮ ರತುನವೈದನು ಕೊಂಡು ಪುರದಿಂದ ||
ಉರಿಯ ಮನೆಯೊಳಗಿಪ್ಪ ರತ್ನವ
ಹರಕೆಗುರಿಯೊಗಿಪ್ಪ ಪಶುವನು
ಭರದಿ ತೆಗೆದಂತಾಯ್ತು ತಾಯಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಹೊರವಂಟ

|| ೪೩ ||

ದಿನಪನುದಯಾಭ್ಯುದಯನಾಗಲು
ಜನಕಜಾಪತಿಯುಪ್ಪವಡಿಸಿದ
ವಿದಿತ ಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿ ಮಹೇಶ್ವರ ಪೂಜೆಗೈವೃತ್ತಿರೆ ||
ದನುಜನೊಂದು ವಿಮಾನದಿಂದವೆ
ವನಧಿಯಾತಡಿಗೈದೆ ನೆರೆದಿಹ
ವನಚರಂಗಳು ರತನ ದೀಧಿತಿ ಕಂಡು ಬೆರಗಾಯ್ತು

|| ೪೪ ||

ತೊಡಿಗೆ ತುಳಸೀ ದಂಡೆ ಕೊರಳಲಿ
ಬೆಡಗು ಬಾಯಲಿ ರಾಮ ನಾಮವ
ನುಡಿವುತ್ಥೈತರೆ ಕಂಡು ಹಾಯ್ದರು ತರಳ ಮರ್ಕಟರು ||
ಹಿಡಿಹಿಡಿಯೊ ರಕ್ತಸನ ಬಿಡದಿರು
ಕೆಡೆಹೊ ಕಡಿ ಕಡಿ ಹೇರಿಗನನೆಂ
ದಡಸಿ ಮುತ್ತಿತು ನಾಕುಕಡಿಯಲಿ ಮಾಣಿ ಮರ್ಕಟರು

|| ೪೫ ||

ಹರಿ ಮುಕುಂದ ಮುರಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರ ನೃಕೇಸರಿ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ
ಉರಗಶಯನ ವಿಕುಂಠ ವಿಶ್ವಂಭರ ಜನಾರ್ದನನೆ ||
ಧರಣಿಧರಗೋವಿಂದ ಕರುಣಾ
ಕರ ಮುಕುಂದ ಮುನಿಸ್ತ್ರಿಯಾರ್ಚಿತ
ಶರಣು ಶರಣೆನುತಿರಲು ವಿಸ್ಮಯವಾಯ್ತು ಕಪಿ ಕುಲಕೆ

|| ೪೬ ||

ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿಸು ಶರಣು ಭಕ್ತರ
ಹರಿಯೆ ಕರುಣಿಸು ಭೃತ್ಯವರ್ಗೋರ್
ಧರಿಯೆ ಕರುಣಿಸು ನಿನ್ನ ನೆನೆವರ ನೆನಹು ಘನ ನಿನಗೆ ||
ತರುಚರರು ಕೊಲುತ್ಪೈದರೆನ್ನನು
ತರಣಿಕುಲ ಪೊರೆಯೋ ಎನ್ನುತ್ತಿರೆ
ಹಿರಿದು ಶಂಕಿಸಿ ಕೇಳಿದರು ಹೊಲಬುಂಟೆ ನಿನಗೆಂದು

|| ೪೭ ||

ಹನುಮನಾಳುಗಳಾವು ಕೊಲ್ಲದಿ
ರೆನಲು ಕೇಳುವೆವೆಂದು ಕಿಲರಿನೆ
ಹನುಮನೆಲ್ಲವನೆಲ್ಲಿ ಕಪಟವು ಕೊಲ್ಲು ತಿವಿಯೆನಲು ||
ಹನುಮನೆಡೆಗೊಯ್ದೆನ್ನ ಕೊಲುವುದು
ಯೆನಲು ಮಾರುತಿಯೆಡೆಗೆ ಹರಿದರು
ಹನುಮ ಬಿನ್ನಹ ದನುಜರುಂಟೀ ನಿಮ್ಮ ಕೆಳಗೆನಲು

|| ೪೮ ||

ಹನುಮ ಶಂಕಿಸಿ ತಿಳಿಯಲಿರಿಯದೆ
ಮನದಿ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಬಂದನು
ದನುಜ ಬಹುರಾಹುಗಳ ನಡುವಣ ಶಶಿಯವೋಲಿರಲು ||
ನೆನೆವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ವಿಭಿಷಣ
ಹನುಮನಂಘ್ರಗೆ ನಮಿಸಿ ಹೊರಳಲು
ವಿನಯದಲಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತಿ ತಕ್ಕಯಿಸಿದನು ಬೇಗದಲಿ

|| ೪೯ ||

ಮನುಮಥಾಂತಕ ತನುಜ ಚಿನ್ಮಯ
ವನಜನಾಭ ಶ್ರೀಪದಾಂಬುಜ
ವಿನುತನತಸುರಧೀನು ಧೇನುಕಮಧನ ಪ್ರಥುಲಹಿತ ||
ಕನಕಕುಂಡಲ ದನುಜಮಂಡಲ
ವನದವಾನಲ ಸುಪ್ರಭಾನಿಲ
ತನಯನನುನಯ ವಿನಯ ಪರಿಪರಿ ವಾಹಿಮಾಮನಿಶ

|| ೫೦ ||

ನೀನಿದೆತ್ತಲು ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬಾ
ಮಾನಭಂಗವಿದೆತ್ತ ನೊಂದೈ
ಯೇನು ಕಾರಣ ಬಂದೆಯನೆ ಕೈಮುಗಿದು ವಿಭಿಷಣನು ||
ಜಾನಕೆಯ ಬಿಡಹೇಳೆನ್ನನು
ಕಾನನಾಂತಕೆ ದನುಜ ನೂಕಿದ
ಭಾನುಕುಲ ಪರಿಯಂತವರಿಯೆನು ನೀನೆ ಗತಿಯಿಂದ

|| ೫೧ ||

ಎನುದೊಡ್ಡಿತು ದನುಜ ಹೇಳುವೆ
ನಾನು ನೆರೆದೀ ಕಪಿಭಟಾವಳಿ
ಯಾನರೇಂದ್ರನ ಭೃತ್ಯಭೃತ್ಯನ ಭೃತ್ಯಕಿಂಕರನು ||
ನೀನು ಬಂದುದು ಮೇಳವೇ ದಿಟ
ದಾನವೇಂದ್ರನಿಗನುಜನಲ್ಲಾ
ನೀನು ಬಣಗೇ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕಾಣಿಸುವೆನೆಂದ

|| ೫೨ ||

ಪಾವನಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ವಿಭಿಷಣ
ರಾವಣಂಗಿವ ತಮ್ಮನೆಂದರೆ
ಕಾವನೋ ಕೊಲಿಸುವನೊ ಮೇಜೆನೆ ಹನುಮನಂತೆಂದ ||
ಕಾವನಾ ಕರುಣಾಳು ಮರೆವೊಗೆ
ದೇವನಾಗಲಿ ದನುಜನಾಗಲಿ
ದೇವನೋಲಗ ಸಮಯವರಿತಾಂ ಬಹೆನು ನಿಲ್ಲಿಂದ

|| ೫೩ ||

ಕೆರಳದಿರಿ ಕಪಿನಟುಗಳೀತನು
ಹಿರಿದು ನಮ್ಮವ ಜರೆಯಬೇಡೆನೆ
ಮರುತನಂದನನಾಳು ಕಾಯ್ದಿರೆ ಹನುಮ ಬೇಗದಲಿ ||
ನೆರೆದ ರಾಮನ ಸಭೆಯ ಸಡಗರ
ವರರೆ ಬಣ್ಣಿಸತೀರದಾರಿಗು
ಹರಿದು ಬಂದನು ಹರಿಯ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಿ ಹೊರಳಿದನು

|| ೫೪ ||

ಏಳಣುವ ಏಳೆನ್ನ ಕಂದಾ
ಏಳು ಮನದಾಳಾಪ ಚಿಲುನಾ
ಯ್ಯಾಳಿಗೊಳ್ಳೆನು ಮಗನೆ ನಿನ್ನಾಣೆನಲು ಕೈಮುಗಿದು ||
ಖೂಳತನದಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ನಾ
ಕೇಳದಪರಾಧವನು ಮಾಡಿರೆ
ಪಾಲಿಸಭಿಮತ ದೀನ ರಾವಣನನುಜನು ತಂದೆ

|| ೫೫ ||

ಅವನ ಕಾವುದಕೇನು ಸಂಶಯ
ವವನ ಹಿರಿಯನು ಬಂದು ಸೀತಾ
ಯುವತಿಯನು ಕೊಟ್ಟಿಮ್ಮ ಕಂಡರೆ ಕಾವೆವಾವನ ||
ಪವನ ಸಂಭವ ನೀನು ತಂದಿ
ವೃವನ ನಾ ತಲೆಗಾಯದುಳಿವೆನೆ
ರವಿಕುಲಾನ್ವಯದೊಳಗೆ ಶರಣೆನೆ ಕಾಯದವರುಂಟೆ

|| ೫೬ ||

ಜಾನಕೀಶ್ವರ ತಮ್ಮ ಹೇಳೆನೆ
ದಾನವರ ಹುಳುಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರವೆ
ಅನತರ ಕಾಯ್ದಿರಿವುದಾಂತರನರಸು ನೀತಿಯಿದು ||
ಏನು ಮಾಡುವನವನು ಮನಿದಡ
ದೇನ ಮಾಡ ಸಮರ್ಥ ತಿಳಿದರೆ
ನೀನಿರಲು ಹಗೆಗೆಣೆಯರುಂಟೇ ಹನುಮ ಬಾಹರನೆ

|| ೫೭ ||

ಹನುಮ ಕಾಣಿಸು ಕಾವೆನೆಂದರೆ
ಮನದಲುಬ್ಬುತ್ತಣುವ ಹರಿದಾ
ದನುಜಗಿಂದನು ಹೆದರದಿರು ಹರಿ ಕಾವ ನಿನ್ನವನು ||
ಚಿಢುಮಯನ ಕಾಣಿಸುವೆ ಬಾಯೆಂ
ದೆನುತ ಕರೆತಂದವನ ಹರಿಪದ
ವನಜದಲಿ ಕೆಡಹಿದನು ಮರೆಹೋಗಿಗಿಂತ ಕೆಲಸಾರ್ದ

|| ೫೮ ||

ಹರಿಕುಲಪ್ರಭು ಶರಣು ಕರುಣಿಸು
ಹರಿತವರ್ಣನೆ ಶರಣು ಕರುಣಿಸು
ಹರಿಕುಲಾರ್ಣವ ಶರಣು ಕರುಣಿಸನಾಥನಾದೆನಲಾ ||
ದುರಿತ ಸಂಹರಿ ಶರಣು ಕರುಣಿಸು
ಖರವಿದಾರಣ ಶರಣು ಕರುಣಿಸು
ಪುರಜಿತಪ್ರಿಯ ಶರಣು ಕರುಣಿಸೆನುತ್ತ ಹೊರಳಿದನು

|| ೪೯ ||

ದಿನಪನಂತಿಹ ರತುನವೈದನು
ದನುಜ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಶರಣನೆ
ಮನವ ಹದುಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿನ್ನವಿಸಂಜ ಬೇಡಿನಲು ||
ಜನಪ ಬಿನ್ನಹ ರಾವಣಂಗಾ
ನನುಜನತಿಶಯ ಮೋಹವುಳ್ಳವ
ಜನಕಜೆಯ ಬಿಡ ಹೇಳ್ವೆ ನಾನಾ ಪರಿಯ ಬುದ್ಧಿಗಳ

|| ೫೦ ||

ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯನಿತ್ತು ಕಂಡರೆ
ಪಾಲಿಸುವನೆರೆ ನಿನ್ನನೆಂದರೆ
ಕೇಳದಿರೆ ಹರಿ ನಮ್ಮ ಕೊಲುವನುಯೆಂದಡವ ಕೆರಳಿ ||
ಬಾಳಲೆರಗಿದ ನಿನ್ನರಾಮನ
ಕಾಳಗಕೆ ತಾಯೆಂದನಿದ್ದರೆ
ಸೀಳಿ ಹೊಳುವೆನೆಂದು ನೂಕಲು ಬಂದೆ ನಾನೆನಲು

|| ೫೧ ||

ಇಂದು ಸೀತೆಯ ಬಿಡೆನುಯೆಂದರೆ
ಬಂದೆನೆಂಬೆಯೆ ದನುಜ ರಾವಣ
ತಂದಡಂದೇ ಬಾರೆ ಯಾಕೆನೆ ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸು ||
ಹಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಬವರ ಕಾಣದೆ
ತಂದೆ ಬಾರೆನುಯೆನಲು ಕೇಳಿದ
ನೊಂದು ಬಸುರಲಿ ಬಂದನಹಿತನೆ ಹಿತನೆ ಹೇಳೆಂದು

|| ೫೨ ||

ಶಿರದಲುದಿಸಿದ ರೋಗ ಕೊಲುತಿರೆ
ಹೊರೆಯದೇ ವನದೊಳಗಣಾಷಧ
ಗರಳ ಶರಧಿಯಲುದಿಸೆ ಸುಧೆಗದ ಬೆರಸಿದರೆ ಸುರರು ||
ತರುಚರರ ಪುದುವಾಳು ಲೇಸೇ
ಸಿರಿಯನೊಲ್ಲದೆ ತಿರಿಯ ಬಯಸಿದೆ
ಮರುಳೆ ಹೋಗುಡಲಿತ್ತು ಲಂಕೆಗೆ ಕಳುಹು ಹನುಮಂತ

|| ೫೩ ||

ಈತ ಬಂದುದು ನಮಗೆ ಹಿತವೇ
 ಓತು ನಡೆವಾ ಸತಿಯ ಹೇಳಿದ
 ಮಾತು ಕೇಳುವ ಮಗನ ಮಿತ್ರನ ವೊರೆವ ತಂದೆಗಳ
 ಭ್ರಾತೃಗಳ ಅತಿಹಿತವೆಯಪ್ಪಾ
 ಮಾತೆಯನು ಪಡೆಯಲ್ವೆ ತೀರದು
 ಭೂತಳದೊಳಿನ್ನುತುಂಟು ನೀನಿರು ಹೋಗಿ ಸುಖದಿಂದ

|| ೬೪ ||

ತಾಪಗೊಳಿಸದಿರೆನ್ನ ನಕಟಾ
 ವಾಸಿ ಜನ್ಮದಲೊಗೆದು ಮತ್ತಾ
 ಪಾಪಿಯೊಡನಿರಲಾರೆನವ್ಯತವ ಕಂಡು ಮತ್ತೆ ನಗೆ ||
 ಶ್ರೀವತಿಯೆ ವಿಷದಿಚ್ಛೆಯುಂಟೇ
 ಭೂಪ ಮನವನು ನೋಡ ಬೇಡೆನೆ
 ಪಾಪಿ ದಶಶಿರನತ್ತ ಮನವಿಲ್ಲೆಂದು ಹರಿಯಿರಿದ

|| ೬೫ ||

ಹನುಮನೆಂದನು ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯಕೆ
 ದನುಜರಳವಿಯಲಾನು ಸಿಲುಕಲು
 ಯೆನಗೆ ಕರ ಹಿತನಾಗಿ ದೂತರ ಕೊಲುವರೇಯೆಂದು ||
 ದನುಜ ಕೊಲುವಡೆ ನನ್ನ ಕಾಯ್ದನು
 ಜನಪ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ಎಂದೆನ
 ಲಿನಕುಲೇಶ್ವರ ವಾಲಿಸುವೆನೆನೆ ಸುರರುಘೇಯನಲು

|| ೬೬ ||

ಶರಧಿಯುದಕದಲರಸ ಮಾಡಿದ
 ಹರಸಿ ನಿಜ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ
 ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ಸಾರಿ ಮಂಗಳ ಘೋಷವೆಸೆವುತ್ತಿರೆ ||
 ನೆರೆದ ಸುರ ನರರಾಯೆನುತ್ತಿರೆ
 ಶಿರದಲಭಯದ ಹಸ್ತವಿಟ್ಟಾ
 ಸಿರಮನೋಹರ ಮೂರ್ತಿಯಿತ್ತನು ಪರಮ ಸಂಪದವ

|| ೬೭ ||

ದನುಜ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೆಂತುಟೊ
 ತನುವ ಬಳಲಿಸಿ ಧ್ಯಾನ ಮೌನದಿ
 ಮುನಿಗಳರಸುವ ಶ್ರುತಿಶಿರೋಮಣಿ ಹರಿಯ ಕರುಣದಲಿ ||
 ಜನನ ಮರಣವ ಗೆಲಿದುಯಿಹಪರ
 ದನುಪಮಾಮಲ ಸುಖವ ಪಡೆದನು
 ಹನುಮನಂಗದರಂತೆ ಸಲುಗೆಯನಿತ್ತು ವಾಲಿಸಿದ

|| ೬೮ ||

ಪಟ್ಟದಲಿ ಪ್ರತ್ಯೂಷವಾಯಿತು
 ಕಷ್ಟ ಪರ್ವಿಕವೆನುತ ನರಹರಿ
 ಕಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟವ ಪಾಲಿಸಿದ ಸುಗ್ರೀವ ವಿಭೀಷಣರ ||
 ಇಷ್ಟನೆಂಬುದರೊಳಗೆ ಪದ ಚೌ
 ಪಟ್ಟಿ ಪಂಚೋತ್ತರ ಸಮಾಹಿತ
 ನೆಟ್ಟಿನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು ಸಂಜೆ ರಂಜಿಸಿತು

|| ೬೯ ||

೧೫ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟನು ದನುಜ ದೂತರ
 ಕಡಲ ಮಾರ್ಗವ ಬೇಡಿ ನೋಡಿದ
 ಕಡೆಗೆ ಬಾಣವ ಹೂಡಿ ವರುಣನ ಗರ್ವವನು ಮುರಿದ ||

ಪದ || ಸತ್ಯನಿಧಿ ವಿಭೀಷಣಗೆ ರಾಜ್ಯವ
 ನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸಲತ್ತ ರಾವಣ
 ಗೆತ್ತಿದದ್ಭುತ ಕೋಪ ಶಮಿಸಲು ತಮ್ಮನನು ನೆನೆದ ||
 ಒತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಳ್ವಡಲಗನು
 ಕಿತ್ತು ನಾ ಮರುಳಾದೆನಕಟವ
 ನೆತ್ತ ಪೋದನೊ ಕೊಲುಗು ಹಗೆ ಪೈಶೂನ್ಯನೆಂದೆನುತ

|| ೧ ||

ಕರೆಸಿ ಶುಕಸಾರಣರಿಗೆಂದನು
 ಕೆರಳಿ ನೊಕಿದೆ ಮರುಳು ತಮ್ಮನ
 ಅರಿಯ ಹೊಕ್ಕನೊ ಹರಣವಳಿದನೊಯೆಂಬುದನು ನೀವು ||
 ಅರಸಿ ಕಾಣತ ಬೇಗ ಬಹುದೆನೆ
 ಹರಿತ ವರ್ಣದ ಗಿಳಿಗಳಾದರು
 ಮರುತ ವೇಗದಿ ಕಡಲ ಧಾಂಟಿಯೆ ಬಂದರೀ ತಡಿಗೆ

|| ೨ ||

ಪಡೆಯ ಸದಳವನೇ ನನೆಂಬೆನು
 ಪಡುವ ಮೂಡಣ ದೆಸೆಯ ಮುಟ್ಟಲು
 ಗಿಡುಗಳೆ ಮುಸಗಳಾಯಿತೊ ಧರೆಯು ಬೆಸಲಾಯ್ತೊ ||
 ವೊಡವಿತುಂಬಿದ ಕರಡಿಗಳ ಸುರ
 ರೊಡೆಯ ಸುರಿದನೊ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ
 ಬಿಡದೆ ನೆರಹಲು ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪವು ಸಾಲದಯ್ಯಯ್ಯ

|| ೩ ||

ಅಸುರ ದೂತರ ಕಂಡು ಬೆರಗಿನ
 ಬೆಸದೊಳಿರೆ ಸೊಗಡರಿತು ವಿಭಿಷಣ
 ದೆಸೆಯ ನೋಡುತ ಕಂಡು ನಸುನಗುತೆಂದ ರಘುಪತಿಗೆ ||
 ವಸುಧೆಪತಿ ನೋಡೊಂದು ಹೊಸತನು
 ಅಸುರರಧಿಪತಿ ಬೇಹ ಕಳುಹಿದ
 ನೆನೆವ ಮಾಯದ ಗಿಳಿಯ ನೋಡೆನೆ ಕಂಡ ರಘುರಾಯ

|| ೪ ||

ಎರಡು ಗಿಳಿಗಳು ಗಗನದಲಿ ಬರೆ
 ನೆರೆದ ವಾನರರೆಲ್ಲ ಕಂಡುದು
 ಅರಸ ಮೊಗವನು ನೋಡಲಂಗದನರಿತು ಪುಟ ನೆಗೆದ ||
 ಬೆರಸಿ ಹಿಡಿದರೆ ಕಪಟವಡಗಿತು
 ಕರಿಯ ಬಣ್ಣದ ಗುರುಜುದಲೆಗಳ
 ಕರದ ಕತ್ತಿಯ ಖಳರ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿದನು ಕುಸುಬಿದನು

|| ೫ ||

ಝಡಿದು ಸೆಳೆದನು ಬಾಲದಲಿ ಹೆಡ
 ಮುಡಿಯ ಬಿಗಿದನು ಕೋರೆ ದಾಡೆಗ
 ಳೊಡನೆ ಮೂಡಲು ಮಂದಿ ಮುತ್ತಿತು ಕೊಲ್ಲು ತಿವಿಯೆನುತ ||
 ಒಡಲು ಜರ್ಜರಿಯಾಗಲೊದೆವು
 ತ್ತಡಸಿ ಕಿಬ್ಬದಿಗಳನು ತಿವಿವುತ
 ಹಿಡಿದು ಮುಂದಲೆಯೆಳೆದು ತಂದರು ರಾಯನೋಲಗಕೆ

|| ೬ ||

ನಡುಗಿ ಭೀತಿಯಲಕ್ಕೆದಕ್ಕುತ
 ನುಡಿಯಲಾರದೆ ಮರನವೋಲಿರೆ
 ಜಡೆಯ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಯಭಯವ ನೀಯಲಾ ಖಳರು ||
 ನುಡಿದರಾ ತಮ್ಮಾಳ್ವ ನಾಳ್ವಗೆ
 ಕಡುಹುಗಳ ಬಿಂಕವನು ಬೀರುತ
 ಝಡಿಯಲಾಗದು ತಮ್ಮನೆನುತಡಿಗೇರಿ ಕೈಮುಗಿದು

|| ೭ ||

ಬಿಡಿಸು ಬಿಗುಹನು ಹೆಡಕ ಮೋಹಿದ
 ದಡಿಯ ತೆಗೆಸುತೆ ಮರ್ಕಟಿಂಗಳ
 ಬಡಿಹ ಮಾಣಿಸು ದೇವ ದೇವರ ದೇವ ದಾತಾರ ||
 ನುಡಿಸಿ ಕೇಳುವುದೆಮ್ಮ ಬಲುಹನು
 ಕಡೆಗೆ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡೆನೆ
 ಒಡೆಯ ಮೊಗವನು ನೋಡಲಂಗಳದನರಿತು ಸಡಿಲಿಸಿದ

|| ೮ ||

ಅರಗಿನೊಡಲುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿ
 ದ್ವಾರಿಯ ಶರಧಿಯ ಮೊಸಬಹುದೇ
 ನರರು ವಾನರರಿಗೆ ರಕ್ಕಸರಜಗಜಾಂತರವು ||
 ಅರಿಭಯಂಕರನಳಿಯ ತಲೆಗಳು
 ಹರಿಯ ಮನುಜರಿಗಳಿವು ತೋಳುಗ
 ಕೆರಡುನಿಮಗಿಪ್ಪತ್ತು ರಾವಣಗಿಂದರಾಚರರು

|| ೯ ||

ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದ
 ಮತ್ತೆ ಗೆಲಿದನು ದಿಗಧಿಪತಿಗಳ
 ಮೃತ್ಯು ಮಾರಿಯರೆಮ್ಮ ರಾಯನ ಮನೆಯ ತೊತ್ತಿಗರು ||
 ಹೊತ್ತು ಬಿಟ್ಟೆಯ ನಡೆವರಮಗರು
 ಹತ್ತು ತಲೆಯಿಪ್ಪತ್ತು ಕೈಗಳು
 ಸುತ್ತ ವಾರಿಧಿಯಗಳು ಗಂಡರಗಂಡ ರಾವಣನು

|| ೧೦ ||

ಎಲವೊ ನಿಮ್ಮೊಡೆಯಂಗೆ ತಲೆಗಳು
 ಹಲವು ಕವಲೇಕಾಯ್ತು ಹೇಳೆನೆ
 ಜಲಜಮುಖಿ ಕೈಕೇಸಿ ಮುನಿ ಪಾಲಸ್ತ್ಯನೊಲಿಸಲಿಕೆ ||
 ಬಳಲಿ ತಪದಲಿ ಹತ್ತು ಋತುಗಳು
 ಕಳೆಯೆ ಸಫಲವ ಮಾಡಲಾ ಮುನಿ
 ಯೊಲಿದು ತತ್ಸಂಖ್ಯಾಕ ಶಿರಗಳ ಮಗನ ಕರುಣಿಸಿದ

|| ೧೧ ||

ಅವನಿಯಳಿಯನೆ ಕೇಳು ರಾವಣ
 ನವನ ತಮ್ಮನು ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ಇವನು ಮೂರನೆಯಾತನಾಡಿಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾರ್ಥವನು ||
 ಸವರಲೊಡನೊಡನೊಗೆವ ತಲೆಗಳು
 ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಬಿಡದೆ ವರುಷವ
 ನವನು ಪಡೆದನು ಸಾರ್ಥಕೋಟಿ ತ್ರಿತಯದಾಯುಷವ

|| ೧೨ ||

ಅರಿದೊಡುದಿಸುವ ತೋಳು ತಲೆಗಳು
ವರುಷವನು ಸವ್ತಾರ್ಥಕೋಟಿಯ
ಹರನಲಾಯುಷ್ಯವನು ಪಡೆದೈತರುತ ಬಟ್ಟೆಯಲಿ ||
ಸುರ ಮುನೀಶ್ವರ ಕವಲುನುಡಿಯಲು
ಮರಳಿದನು ಮತ್ತಾರ್ಥಕೋಟಿಯ
ವರಿಸೆ ಹಿಂದಣ ವರವು ಜಾರಿತು ಹಾರಿತಾ ಖಳನ

|| ೧೩ ||

ತನ್ನ ಹಳೆ ನಂಟಿಂದ ಬೊಮ್ಮನ
ಮನ್ನಣೆಯಲಿರುತಿಪ್ಪನೆಂದರೆ
ಕನ್ನೆಯನು ಮುಖಕಂಜಿ ಬಿಡುವನೆ ನಿಮ್ಮ ಖತಿಗಾಗಿ ||
ಇನ್ನು ಉಳಿದರ ಹೆಸರದೇತಕೆ
ನನ್ನಿಹೇಳಿದೆವಕಟ ಸಾಯದ
ಮುನ್ನತೆರಳೆಲೆ ದೇವ ಮನುಜರು ಕಾದಿ ಗೆಲಲರಿದು

|| ೧೪ ||

ಹರ ವಿಭೂತಿಯನಿತ್ತು ಹರಸುವ
ಹರಿಗನಂತನ ಹಾಸೆ ಶೋಭಿತ
ಸುರರಿಗುಣ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲನಾರತ ಸರಕ ಕಟ್ಟುವುದು ||
ಶರಧಿ ಕಣ ಕಾಲುದಕವೆಮಗಿದು
ಮರುಳು ಮರ್ಕಟ ಮಂಕುಗಳ ನೀ
ನೆರಹಿ ನೀರೊಳಗದ್ದಿ ಹೋಹುದು ಮಂತ್ರವಲ್ಲೆಂಬೆ

|| ೧೫ ||

ಬಡ ವನೌಕಸ ಪಡೆಯ ನೆಚ್ಚೆಯಿ
ಕೆಡದಯೋಧಿಗೆ ತೆರಳು ಸಂಪ್ರತಿ
ಪೊಡವಿಜೆಯ ಹಂಬಲನು ಬಿಡು ಮರುಳಾಟ ನಿನಗಾಯ್ತು ||
ಒಡಲು ಉಳಿದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಸತಿಯರ
ಪಡೆಯ ಬಹುದೀ ಮರ್ಕಟಂಗಳ
ಕೆಡಹಿ ಹೋಗದಿರೈಯ್ಯ ಹಣ್ಣನು ಮೆದ್ದು ಸುಖದಿರಲಿ

|| ೧೬ ||

ಹೊಸತಿರುಹೆಗಳ ಹುತ್ತೊ ದೈತ್ಯರ
ವಿಸರ ಕಪಿಗಳನೇಕೆ ನೆರಹಿದೆ
ಅಸುರರಿಪ್ಪೆಯ ಹುಳುಗಳೇ ದಿಟ ಮುಸುಗಳಿಂಗಿಲ್ಲ ||
ದಶಶಿರಸನಿವರಿಂದ ಗೆಲುವರೆ
ವಸುಧೆವಲ್ಲಭ ಮರುಳುಗೊಂಡೈ
ಮಸೆದು ಸರಳನು ಸುರಿದೊಡಾನುವಡರಿದು ಖಳನೊಡನೆ

|| ೧೭ ||

ವೋ ವೋ ಬರಸಿಡಿಲೆರಗೆ ಕೊಡೆಗಳು
 ಕಾವವೇ ಸುಗ್ರೀವ ಕಡುಗಲಿ
 ದೇವರಿಂದಿರಿಸಿದ ಸತ್ತ್ವನ ಮೆರೆದನಣ್ಣನಲಿ ||
 ಆವ ವೀರನು ಜಾಂಬವಂತನು
 ಸಾವು ಸಂಗಡಿಸಿತ್ತು ನಿಮಗಿದ
 ನಾವು ಹೇಳಿದೆವೆಂದು ನೆನೆ ಬಳಕಕಟಿ ಸಾಯದಿರು

|| ೧೮ ||

ಮಡದಿಗೋಸುಗ ಕೂರ್ತು ತಮ್ಮನ
 ಕೆಡಹಿ ಹೋಗದಿರಸ ದಶಶಿರ
 ನೊಡನೆ ಹಳಚಲು ಕುರುಡುಗುದುರೆಯ ಗಾದೆ ನಿನಗಹುದು ||
 ಮಿಡುಕನುಳ್ಳವನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮಲಿ
 ಪಡೆಗೆ ಬಲ್ಲಿದ ವೀರ ಹನುಮನು
 ಒಡೆಯ ನಿಮಗುಂಟುಳಿದ ಗಾವಳಿಗಳನು ನೆಚ್ಚಿದಿರು

|| ೧೯ ||

ಮೇಲಣಲೆ ಕಠಾರಿ ಸುಭಟರ
 ಬಾಲ ಗುಡಿಗೂಡಾರ ಸಮರಕೆ
 ಕಾಲುಕೈಗಳೆ ಕೈದು ಬಿಲುಗಣೆ ಕೋಲು ಕಲ್ಲುಗಳು ||
 ಕಾಳಗದ ಸಂವರಣೆ ಘನವಿದ
 ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲವೆ
 ಸೋಲದೇಗುವನಕಟಿ ರಾವಣನಿವರ ಕಾಳಗಕೆ

|| ೨೦ ||

ಉಂಡು ಉಡುಗೊರೆಗೊಂಡು ಜೀವಿತ
 ಗೊಂಡು ಹಳಮೆಯ ನೆನೆದು ತತ್ತರ
 ದಂಡುಮಾಡುವಡರಿದು ನೂರರಳೊಬ್ಬ ರಣದೊಳಗೆ ||
 ಉಂಡುಡಲು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಲಿ
 ಕೊಂಡ ಜೀವಿತವಿಲ್ಲ ಸಾಯಲು
 ಕಂಡರರಿಯದೆ ಕಪಿಗಳಳಲಿಗಲಹರೆ ನಿಮಗರಸ

|| ೨೧ ||

ತ್ರಿಣಯನುರಿಗಣ್ಣಾಲಿಯೊಳಗನು
 ಕಣಕಿ ಹೆಗೆಗೊಂಡಂತೆ ಮರ್ಕಟ
 ಗಣದ ನಡುವಿದ್ದೆಮ್ಮನೆನುತಿರಲಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||
 ಹಣುಗಿ ನಾವಿರೆ ನಿಮಗೆ ಮೇಳವೆ
 ಬಣಗು ರಾವಣನೆಂಬ ನಾಯನು
 ರಣಕೆ ತಾ ಹೋಗೆಂದು ಕಪಿಸಭೆ ಗಲಭೆ ಮಸಗಿದುದು

|| ೨೨ ||

ಬಣಗುಗಳ ಬಗುಳಾಟ ನಿಮ್ಮಯ
ಮನಕೆ ಖತಿಯಿಲ್ಲೆಮಗೆ ಕೂಡದು
ಯಿನಿತು ಸಾಕಿನ್ನಾವ ಸದರವು ಬೇಡವೆಂದುಲಿಯೆ ||
ದನುಜ ಶಿಷ್ವರು ಚುಚ್ಚಿ ನುಡಿದರೆ
ಎನಗೆ ಖತಿಯಿಲ್ಲ ಚಿತವೈಸಲೆ
ಯೆನತ ರಾಘವನಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು

|| ೨೩ ||

ಕೇಳೆಲವೊ ಬಹುಭಾಷಿ ರಕ್ತಸ
ಮೂಳತನಗಳ ಮಾಣ್ಣು ಕಂಡರೆ
ಪಾಲಿಸುವ ಹರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಲವು ಕವಲೊಡೆದ ||
ವೋಳಿದಲೆಗಳ ಕಡಿದು ವನಪೇ
ತಾಳೆಗಳಿಗುಣಲಿಕ್ಕುದುಳಿಯನು
ಹೇಳಿ ನೀವೀ ಹದನ ರಾವಣಗಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೨೪ ||

ಮರಳಿ ಲಂಕೆಯ ಹೊಕ್ಕು ದೈತ್ಯನ
ನೆರೆದ ಸಭೆಯನು ನಮಿಸಿ ನಿಲಲಾ
ತುರದಿ ರಾವಣ ಹೇಳಿ ಸುದ್ದಿಯನೆನಲು ಬೆಸಗೊಳಲು ||
ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮಗೆ
ತರಣಿಕುಲಪತಿ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತರೆ
ಸುರರುಘೇಯೆನ ಕೇಳಿ ಹೋದವು ಶರಧಿಯಾತಡಿಗೆ

|| ೨೫ ||

ಮೇರುಮಂದರದಂತೆ ಬೆಳೆದಿಹ
ವೀರರಿಪ್ಪತ್ತೇಳು ಕೋಟೆಯ
ನಾರು ಗಣಿಸುವರವರ ಕೆಳಗಣ ಕರಡಿ ಕಪಿ ಮುಸುವ ||
ವೀರರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಸುಪಂಥವ
ರಾರು ನೋಡುವರಾಲಿಸುವರೈ
ವೀರ ರಾಘವನಂಬು ದನುಜರ ಮಿದುಳ ಬಯಸುವುದು

|| ೨೬ ||

ಮೂಡಿಗೆಯಲೀಡರಿವ ಬಾಣವ
ನೋಡಿ ನಂಬಿಸುತಿಪ್ಪ ರಾಘವ
ನಾಡಿಸುವ ಮರಿ ಕೋಡಗಂಗಳ ನಾವು ನಿಮಿಷಾರ್ಧ ||
ನೋಡುತಿದೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣೆ ಗಲ್ಲನು
ಆಡುವರು ಕೆಲರೆತ್ತಿ ಗಿರಿಗಳ
ಬೇಡ ಕದನದ ಘಸಣಿ ಸೀತೆಯ ಕೊಡಲು ಹರಿ ಕಾವ

|| ೨೭ ||

ಹಿಂದೆ ಲಂಕೆಯ ಸುಟ್ಟ ಕೋಡಗ
ಬಂದ ಕಪಿಭಟರೊಳಗೆ ತುಚ್ಛವು
ಹಿಂದಣಾಯಸಗಂಡು ಕಾದಲು ಲಜ್ಜೆ ನಿನಗಿಲ್ಲ ||
ಮುಂದುವರಿದೆಮ್ಮಿಬ್ಬರನು ಹಿಡಿ
ತಂದು ಕಟ್ಟಿದನೊಬ್ಬನಂಗದ
ಮಂದಿ ಕೊಲುತಿರೆ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದು ಕೊಲೆಯ ಮಾಡಿಸಿದ

|| ೨೮ ||

ಸಂದೆಹಂಗಳು ಬೇಡ ರಾವಣ
ಯಿಂದುಮುಖಿಯನು ಕೊಡದಿರೆಲ್ಲರ
ಕೊಂದುಕೊಗುವ ರಾಮನೆಂದರೆ ಕೆರಳಿ ದಶಕಂಠ ||
ಹಂದೆಗಳ ಸಭೆಯಿಂದ ನೂಕೆನ
ಲಂದು ನೂಕಿದರವರ ನೆರಹಿದ
ಮಂದಿಯನು ಸಮರಂಗ ಧೀಶರ ತುರಗೆ ಕರಿ ರಥವ

|| ೨೯ ||

ಇತ್ತಬಿಲ ದಿವಾಕಸಸ್ತುತ
ಸತ್ಯನಿಧಿ ರಘುಕುಲಜನೋಲಗ
ವಿತ್ತು ತಮ್ಮನ ನೆಮ್ಮಿಲ ಪ್ರೀತರಮಣನೊಪ್ಪುತಿರೆ ||
ಹೊತ್ತನರಿಯದೆ ಹೊಳೆವ ಹೊನಲಿನ
ಮುತ್ತಿನಾಗರವೆನಿಪ ಶರಧಿಯ
ಲತ್ತಲಿತ್ತಲು ವೀಚಿಮಾಲಾಕುಲವು ರಂಜಿಸಿತು

|| ೩೦ ||

ಧಾಳಿ ಲಂಕೆಗೆ ನಡೆವುಪಾಯವ
ಹೇಳಿ ಜಾಂಬವನೆನಲು ಸಭೆಯಲಿ
ಕೇಳು ಮಾಪತಿ ಸಾಮದಿಂದಾಗದಿರಲೊಮ್ಮಿಗೆ ||
ಹಾಳುವಡುವುದು ಏಥವ ಬೇಡುವ
ಕೇಳದಿದ್ದೆ ನಮಗೆ ಗಣ್ಯವೆ
ಕಾಳುಮೂಳನ ಹರಣಗೊಂಬುದು ಬಳಿಕದೇನೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಸಾಮ ಮೊರಲು ಭೇದ ಭೇದದ
ಸೀಮೆ ತಪ್ಪಲು ದಾನ ದಂಡವು
ರಾಮ ನಿಮಗೆನಲುಂಟೆ ನಾವೀ ರಾಜನೀತಿಗಳ ||
ಸಾಮದಲಿ ಬೇಡುವುದುಯೆನಲು
ದ್ಧಾಮ ಕಪಿಗಳುಘೇಯೆನುತ್ತಿರ
ಲಾ ಮಹಾ ಕರುಣಾಳು ತಪ್ಪದೆನುತ್ತ ನಿಂತಿದರ್

|| ೩೨ ||

ಖಳವಿದಾರಣ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮವ
 ಸಲಿಸಿ ಧರ್ಬೆಯ ಹಾಸಿ ನೆಲನಲಿ
 ಕೌಳಿತು ಕೈಗಳ ಮುಗಿದು ಭಜಿಸಿದ ವರುಣ ಮಂತ್ರವನು ||
 ಎಲೆಲೆ ಜಗದಾಧಾರ ಬಟ್ಟಿಯ
 ನೊಲಿದು ಕರುಣಿಸುಯೆನುತ ಬೇಡಲು
 ಸುಲಭ ದೇವರದೇವ ವರುಣನ ಮನವ ನೋಡಿದನು || ೩೩ ||

ಸುರಮುನೀಶ್ವರವಂದ್ಯನೆತ್ತಲು
 ಕರವ ಮುಗಿವುದಿದೆತ್ತ ವರುಣಗೆ
 ಸಿರಿಯನಂತನ ಹಾಸವೆತ್ತಲು ದರ್ಭಿವಸೆಯೆತ್ತ ||
 ಸುರರ ಯಾಗದಲುಂಬುದೆತ್ತಲು
 ಶರಧಿಯಿರುಪವಾಸವೆತ್ತಲು
 ಕರುಣೆ ರಾಘವ ಸತ್ಯನಿಧಿಯಿಂದಭವ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರೆ || ೩೪ ||

ಸಲೆ ಚತುರ್ದಶಭುವನವೆಲ್ಲವ
 ನೊಳಗುಗೊಂಡ ಮಹತ್ವವೆತ್ತಲು
 ಹಲವು ಶರಧಿ ದ್ವೀಪ ಸಹಿತವೆ ದಾಡೆಯಗ್ರದಲಿ ||
 ನೆಲನನೆತ್ತಿದ ವಿಭವವೆತ್ತಲು
 ಜಲಧಿಯೊಂದನು ದಾಂಟಲರಿಯದೆ
 ಸುಲಭತೆಗೆ ನಮೊಯೆನುತಲಿದುರ್ದು ಯೋಗಿ ಜನನಿವಹ || ೩೫ ||

ಶರಧಿಗುಂಫನನರಿಯಲಿಳಿದನೊ
 ತರಣಿ ಸಂಧಿಗೆ ವರುಣನಲ್ಲಿಗೆ
 ತೆರಳಿದನೊ ಕವ್ವಾದನೋ ರಘುಕುಲನ ಬಳಲಿಕೆಗೆ ||
 ಹರಿಯ ಮಮತೆಯಲುಮ್ಮಳಿಸಿದನೊ
 ಕಿರಣ ಹರಿದವೊ ದಿನಪನಹಹಾ
 ಕಿರಣ ಕೆಂಪಳಿಬಿಜ್ಜುವಾಯ್ತೆನೆ ತಾರೆಯುದಿಸಿದುವು || ೩೬ ||

ಬಡ ಸಖಿಯ ಬಲುಹಿಂದ ಬಲ್ಲಿದ
 ನೊಡನೆ ಗರ್ವಿಸೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದು
 ಕಡಲು ಶಶಿಯುದಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಧಿಕ ವಿಭವದಲಿ
 ಕಡೆಗೆ ಸಂಪತ್ತೆಂಬುದಸ್ಥಿರ
 ಬಡತನಂಗಳು ಸಹಜವೆಂಬುದು
 ಕಡಲೊಳಾಳ್ವುದು ತೇಜವಡಗಿ ಮೃಗಾಂಕ ಬಡವಾದ || ೩೭ ||

ಪದುಮಮಿತ್ರನ ಉದಯ ಹರಿಗ
 ಭೃದಯದಂತಿರೆ ರಾಮನಿದ್ದಿಸ
 ದುದಯದಿಂದುಪವಾಸವಟ್ಟನು ಮೂರು ದಿನ ತನಕ ||
 ಮದಮುಖಗೆ ನೀತಿಗಳು ಪಥ್ಯವೆ
 ಉದಧಿ ಗರ್ವದೊಲುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿದ
 ಹದನ ಹೇಳುವೆನೇನ ತೆರೆಗಳ ಗುಳುಗುಳು ಧ್ವನಿಯು

|| ೩೮ ||

ಶುಭ್ರ ಮುಕ್ತಾಫಲವ ಬೀರು
 ತ್ತುಭ್ರವನು ಚುಂಬಿಸಿ ತರಂಗವು
 ಶುಭ್ರನಿಳಯನ ಮಕುಟ ರತ್ನದ ಕಾಂತಿ ಧಳಧಳನೆ ||
 ವಿಭ್ರಮಾಡಂಬರವ ಬೀರಿದ
 ಶುಭ್ರ ಕೇಳಿವಿಲಾಸ ಗರ್ವದಿ
 ಬಭ್ರವಿಡಿದವ ತೋರಿದನಹಂಕಾರ ಸಂಭ್ರಮವ

|| ೩೯ ||

ಗುರುಹಿರಿಯರೆಂಬವರೆ ಕಾಂಬನೆ
 ಸಿರಿಗಳಿಂದವೆ ಸೊಕ್ಕಿದಾತನು
 ಉರಿಗು ನಿಧಿಯಿದ್ದೆಡೆ ಸಮುದ್ರನು ಸೊಕ್ಕದೇಗುವನು ||
 ಹರಿಯನರಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟನಕಟಾ
 ವರುಣನೆಂದಮರಾಳ ಮರುಗಲು
 ತರುಚರರನನುವಾಗಿ ಬರಹೇಳೆಂದ ಸುಗ್ರೀವ

|| ೪೦ ||

ಕೇಳು ರಘುಪತಿ ಬಿನ್ನಹವನೀ
 ಖೂಳ ಕೈಮುಗಿದೆನಲು ಬಗೆವನೆ
 ಧಾಳಿಮಾಡುವೆ ವರುಣಲೋಕವ ಹಾಳು ಮಾಡುವೆನು ||
 ಗೋಳಿಡಲು ನಾ ಕಟ್ಟಿ ತಹೆ ನೀ
 ಕಾಳುಮೂಳನ ಬೇಡಲೇತ
 ಕ್ಕೇಳು ರಾಘವ ದೈನ್ಯವಡದಿರುಯೆಂದ ಸುಗ್ರೀವ

|| ೪೧ ||

ನಡೆದು ಬಂದುದೊ ನೀಲ ಗಿರಿಯೆನೆ
 ನುಡಿದ ನೀಲನು ಕೊಡಿಸು ನೇಮವ
 ಹಿಡಿದು ಬಲುಹಿಂ ಕಡಲಕುಡಿಸುವೆ ಬಾಡಬಾಗ್ನಿಯನು ||
 ಬಡ ವಡಬ ತಾ ಕುಡಿಯಲಾರನು
 ಹಿಡಿದು ಹೆಮ್ಮುಗಲಿಂದ ಕುಡಿಸುವೆ
 ಪಡೆಯ ನಡೆಸುವೆ ತಾಯಿ ಮಳಲೊಳಗೆಂದು ನಳ ನುಡಿದ

|| ೪೨ ||

ಒಡೆದು ಬೊಮ್ಮನಜಾಂಡವೊಂದೆಡೆ
ಕಡಲ ಮೊಗೆಮೊಗೆದಲ್ಲಿ ತುಂಬುವೆ
ಪಡೆಯ ನಡೆಸುವೆನೆಂದು ದಾರುಕ ಭಾಷೆಯನು ಕೊಡಲು ||
ಒಡೆನೆ ಕೇಸರಿಯೆಂಬ ಕಪಿಭಟ
ನುಡಿದನಬ್ಬಿಯ ಮೊಗೆದು ಆಚೆಯ
ಕಡಲ ತುಂಬುವೆ ನೇಮಗೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ

|| ೪೩ ||

ಕಾಲನೂರುವೆನಿಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದೀ
ತೋಳನಾಚೆಯ ತಡಿಯಲೂರುವೆ
ಬಾಲದಲಿ ಕೈವಳ್ಳಿ ಕೊಡುವೆನುಯೆಂದ ದಧಿಮುಖನು ||
ಹೊಳುವೆನುಯಿದ್ದಡಕೆ ಶರಧಿಯ
ಹೇಳುಯೆಂದನು ಗಂಧಮಾದನ
ಹೊಳಲೇತಕೆ ಹೊಕ್ಕು ಬೆಳೆವೆನು ಎಂದನಂಗದನು

|| ೪೪ ||

ಸೇತುವನು ಬಾಲದಲಿ ಕಟ್ಟುವೆ
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಪಡೆಯ ನಡೆಸುವೆ
ಮಾತ ಕೇಳುವುದೆಮ್ಮ ವೃದ್ಧರನೆಂದ ಜಾಂಬವನು ||
ಮಾತನರಿಯನು ನೆರೆದ ಕಪಿಪಡೆ
ವೋತು ಕುಡಿದರೆ ನೆರೆಯದಬ್ಬಿಯು
ಭೂತಳೇಶ್ವರ ಹಲ್ಲು ದೆರೆದರೆಯದಿರೆಂದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೪೫ ||

ಅರಸ ಜಂಬುದ್ವೀಪವೆಂಬುದ
ಶರಧಿಯಾ ತಡಿಗೊಯ್ದು ತೋರಲೊ
ತಿರುಗಿ ಲಂಕೆಯ ಕಿತ್ತು ತರಲೋ ಶರಧಿಯೊತಡಿಗೆ ||
ಎರಡು ಕಣೆಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಗಿರಿಚಯಂಗಳ ತಂದು ಹೊಳಲೊ
ಖರೆಯದಲಿ ಬೆಸಸೇನಮಾಡಲಿಯೆಂದ ಹನುಮಂತ

|| ೪೬ ||

ತಿರುಕುಳಿಯ ಭಜಿಸಿದರೆ ಒಲಿವನೆ
ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಮಾತನಾಡುವೆ
ಸಿರಿಯ ಕೊಬ್ಬಿಂದೀತ ತರುವಲಿ ಬಲುಹ ತೋರಿದನು ||
ತಿರಿಯ ಬಂದೆವೆ ನಾವು ವರುಣನ
ಕೊರಳ ಕೊರೆವೆವು ದೈನ್ಯವಡದಿರು
ಸರಳ ಪಂಜರಗಟ್ಟಿ ನಡೆಸುವೆನೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೪೭ ||

ಎಂದ ತಮ್ಮನನಪ್ಪಿ ನರಹರಿ
 ಯೆಂದ ನಮ್ಮನ್ನಯದ ಹಿರಿಯರ
 ದೊಂದು ತುರಗವ ಕದ್ದು ಸುರಪತಿ ಕಪಿಲನೆಡೆಗೊಯ್ಯಿ ||
 ಅಂದು ಸಗರರು ಹಯವನರಸುತ
 ಬಂದಗಳಲೊಂದೊಂದು ಯೋಜನ
 ಕುಂದಿ ಸಾಗರವಾಯ್ತು ಗಸ್ತ್ರೈನಿಗೊಂದು ಗುಟುಕಾಯ್ತು

|| ೪೮ ||

ಪ್ರಿಯವ ನುಡಿವರೆ ದೈನ್ಯನೆಂಬರು
 ನಯದಿ ಬರಲಸಮರ್ಥನೆಂಬರು
 ಜಯಿಸಲೊಲ್ಲವೆಯರಲು ನುಡಿದರು ಹೇಡಿಯಿಂದವನ ||
 ನಯದಿ ಬರಲಪರಾಧಿಯೆಂಬರು
 ನಿಯತ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ತಾನದು
 ಲಯವ ಕಂಡರೆ ಮಣಿವುದಲ್ಲವೆ ಮಹಿಯ ಮೂಢಜನ

|| ೪೯ ||

ಆಡಬಯಸದ ಮುನಿಯನಾರತ
 ಬೇಡುತಿಪ್ಪವರಿಗೆ ತಾನೆ
 ದ್ವಾಡುವರಸಿಗೆ ಕೇಳದೆಂಬಗೆ ಮಾತು ಹಿರಿದಾದ ||
 ಜೋಡೆಗಿದಿರೆನ್ನೆಲ್ಲುಂಟೇ
 ಕಾಡುತಿರೆ ಬಲು ವ್ಯಾಧಿ ನಂಟರ
 ಬೇಡುವನಶ್ಲಾಘ್ಯನಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯನಲ್ಲೆಂದ

|| ೫೦ ||

ಮನೆಯ ಜಾಮಾತ್ಯವಿಗೆ ನಿಚ್ಚುವು
 ವನಿತೆಯಿಚ್ಛೆಯಲಿಪ್ಪ ಮನುಜಗೆ
 ಮುನಿಸು ಹಿರಿದಾದಬಲ ನಂಟಗೆ ತನ್ನ ತಾ ಸ್ತುತಿಸಿ ||
 ಘನವೆನಿಪ್ಪಗೆ ಕೇಳದೆಯೆ ತಿಥಿ
 ದಿನವ ಹೇಳುವ ಹರಕು ಜೋಯಿಸ
 ಗನುದಿನವು ಗಳಹುವ ಪಾಪಿಗುಂಟೇ ಮಾನ್ಯ ಹೇಳೆಂದ

|| ೫೧ ||

ಹಿರಿಯರಗಳಿದ ಕೆರೆಯ ಕೆಡಿಸಲು
 ನೆರೆಯದೆಂದಾನಿದ್ದೆ ನೀತನು
 ಸಿರಿಯ ತೋರಿದನೈಸೆ ತಪ್ಪೇನೈಸೆ ತಪ್ಪೇನು ||
 ಸರಳುಚಾಪವ ನೀಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಉರುಹಿ ಕಳೆವೆನು ನೋಡುನೋಡೆನು
 ತರಸ ಬಿಲುಗವಸಣಿಗೆಗಳೆದನು ತಿರುವನೇರಿಸಿದ

|| ೫೨ ||

ಧನುವೊ ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ತಣಿವೋ
ವನದ ವೇತಾಳರಿಗೆ ರಕ್ತವ
ನನುದಿನವು ಬಿಡದೆರೆವ ನಂಟಿನೊ ಖಳರ ಕಂಟಕನೊ ||
ಬಿಡುಗು ಭೂತದ ತೆತ್ತಿಗನೊ ಡಾ
ಕಿನಿಯರಿಗೆ ಭೋಜನವನಿಕ್ಕುವ
ಕನಕಘಂಟೆಯ ಮೇಘವರ್ಣದ ಧನುವ ಜೇವಡೆದ

|| ೫೩ ||

ಹರನ ಕಣ್ಣಿ ಚ್ಚಿಂದ ಹುಟ್ಟಿತೊ
ತರಣಿಯಲಿ ಬಲು ಸಾಣೆಯಾಯಿತೊ
ವರ ನೃಕೇಸರಿ ಬಂದು ಕಂಬದಿ ಮೂಡಿತೋ ಮೇಣು ||
ಭರದಿ ಭೈರವ ಮಸೆದನೋ
ಉರಯನುಗುಳುವ ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವ
ಅರಸ ತೊಡಲುಬ್ಬಸವು ಹುಟ್ಟಿತು ವಿಷನಿಕೇತರಿಗೆ

|| ೫೪ ||

ಬಲವಿಹೀನದ ಖಳಗೆ ಬಲ್ಲಿದ
ನೊಲವು ತೀರಿದಡುರಿಯದುಳಿವನೆ
ಜಲಧಿಯೊಳು ಬಡಬಾಗ್ನಿ ಜಿಗಿಯಿತು ಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆನುತ ||
ದಿಳಿಲು ದಿಳಿದಿಳಿ ಫಿಳಿಲು ಗುಳುಗಳು
ಧಳಸು ಧಳಧಳ ಭೋರುಭೋರೆಂ
ದೆಲೆಲೆ ಧಗಧಗ ಚಿಟಿಲು ಚಿಟಿಲೆಂದೊಟ್ಟಿ ಹಾರುತಿರೆ

|| ೫೫ ||

ಮೊನು ಬೆಂದುವು ಶಾಕಿನೀಯರ
ಬೋನ ಬೆಸಳಿಗೆಯಾದ ವರುಣನ
ದೇನ ಹೇಳುವೆನೆಂದು ಶಂಕರ ಹೊಗಳಿ ಮೆಚ್ಚುತಿರೆ ||
ನಾನು ಸುಟ್ಟಿನು ತ್ರಿಪುರವೆಂಬುದ
ದೀನಮದನಂಗೆನಗದುಳ್ಳುದು
ಜಾನಕೀಪತಿ ನೀರನುರುಹಿದ ಭಾವು ಬಿಲ್ಲಾಳೇ

|| ೫೬ ||

ನೀರುರಗ ನೀರಾನೆ ತುರಗವು
ನೀರು ಮಾನಿಸ ನೀರುವಕ್ಕಿಯು
ನೀರ ಕಮಠವು ಹೊಟ್ಟೆಹಾರಿತದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||
ಭೋರು ಭೋರೆನುತುಕ್ಕಿ ಬಹಳದ
ನೀರು ಬರತುದು ಹೋಯ್ತು ಹೋಯ್ತು
ನ್ನಾರು ಕಾವರು ರಾಮನಂಬಿನ ಮೊನೆಗೆ ಗುರಿಯಾಯ್ತು

|| ೫೭ ||

ಕಿರಳಲಿಂಬತಾಯ್ತು ಧನುವಿಗೆ
 ತಿರುವ ತೊಡಿಸಲರವತ್ತು ಯೋಜನ
 ಶರಧಿ ಕುಂದಿತು ಸರಳ ತೆಗೆದರೆ ಉಳಿಯೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ||
 ನಿರುತವಿಪ್ಪತ್ತಾಯ್ತು ಹೊಡಿದ
 ಡರರೆ ತೆಗೆದರೆ ನೀರು ಬರತುದು
 ಹರ ಹರಾ ಕಡಲಾರಿತೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ

|| ೫೮ ||

ಕಳವಳಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ವರುಣನು
 ಹಲವ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಲಿರಲಾ
 ಜಲಜಲೋಚನೆ ಗಂಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳ್ವ ಳಾತಂಗೆ ||
 ಒಳಗೆ ಗರ್ವನ ಮಾಡಿ ಸೊಕ್ಕಿರೆ
 ಫಲವ ಕಂಡಾಯ್ತುನ್ನು ಕೆಡದಿರು
 ಖಳವಿದಾರಣ ಕಾವ ಮರೆವೊಗೆ ಹೋಹ ನಡೆ ಬೇಗ

|| ೫೯ ||

ವೊಡವಿಪತಿ ಕರುಣಾಳುವಲ್ಲಾ
 ಬಿಡದೆ ಬಾಣವ ಹಾರುತ್ತೈದನೆ
 ವೊಡನೆ ಮರೆಹೊಗೆ ಕಾವನೆಂದುವಾಯನಂಗಳನು ||
 ಪಿಡಿಗು ವರನದಿ ಪೆಂಡಿರೊಡನವ
 ನಡೆದು ಬಂದನು ಕಾಣಿಕೆಯನಾ
 ವೊಡವಿಪತಿಯುದ್ದಕ್ಕೆ ಸುರದನು ರತುನ ರಾಶಿಗಳ

|| ೬೦ ||

ಹರಿಯೆ ಭವಸಂಹರಿಯೆ ಹೆಮ್ಮದ
 ದುರಿಯೆ ರಕ್ತಸರರಿಯೆ ರಾವಣ
 ನರಿಯೆ ಕರ್ನುಕೆ ಮುರಿಯೆ ಹರಿಯೆ ನರಹರಿಯೆ ||
 ಹರಿಯೆ ಭುವನೋದ್ಧರಿಯೆ ಕರುಣದ
 ಗಿರಿಯೆ ಭಕ್ತರ ಸಿರಿಯೆ ಜಗಕ
 ಚ್ಚುರಿಯೆ ಮಾಯಾಚರಿಯೆ ಮತ್ತೊಂದರಿಯೆ ನೀನುಳಿಸೈ

|| ೬೧ ||

ಉಸಿರು ದೇಹವನಿರಿವೊಡಾದರೆ
 ಸಸಿಯ ಮೆಲುವಡೆ ಬಯಲು ಬಡವಡೆ
 ಶಿಶುವ ಮುಳಿದಾತಾಯಿ ಕೊಲುವಡೆ ಶಿಖಿ ಜಗತ್ರಯವ ||
 ಒಸೆದು ಸುಡುವಡೆ ಜಗದ ಮೇಲಾ
 ಗಸವು ಬಿದ್ದಡೆ ದೇವ ನೀ ಮುನಿ
 ದೆಸೆವಡಹುದಿಲ್ಲಿಂಬನಾವನು ಮಾಣು ಮುನಿನೆಂದ

|| ೬೨ ||

ಆರಿಯದಿವನತಿ ಗರ್ವ ಮದದಲಿ
 ಬೆರೆತು ಕೆಟ್ಟನು ದೇವ ನಿಮ್ಮನು
 ಮರೆದ ಫಲವನು ಕಂಡ ನೀ ಕರುಣಾಳು ವಲ್ಲಭನೆ ||
 ಹಿರಿದು ಮಾತೇಕಿನ್ನು ತಳುವೈ
 ಇರುವೆಗಾಯುಧವೇಕೆ ಕರುಣಿಸು
 ಮರೆಯಬೇಕು ಶತಾಪರಾಧವನೆಂದಳಾ ಗಂಗೆ

|| ೬೩ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕೆಲವರು
 ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಕೆಲವರು
 ಪರಿಪರಿಯ ಭೂಷಣಗಳನುಲೇಪನ ಸುಗಂಧಗಳ ||
 ಹರಿಯಣಂಗಳನಿರಿಸೆ ವರುಣನ
 ಶಿರಕೆ ಸುತ್ತಿದನೊಲಿದು ಹೂವಿನ
 ಸರವಿಯನು ಕರುಣದಲಿ ಬೇಡಲು ಪ್ರಾಣದಾನವನು

|| ೬೪ ||

ಸಿರಿಯುತನು ನಿಮ್ಮರಸ ದೇಸಿಗ
 ನರರು ನಮ್ಮನು ಲೆಕ್ಕಗೊಳ್ಳನು
 ಅರಸು ಬಣಗಿನ ಮಾತ ಬಗೆವನೆ ಖಳನ ತಿತ್ತಿಗನು ||
 ಗರುವಿ ಕರ ಸುಖಿ ಹೃದಯಿ ನಮ್ಮನು
 ಸರಕುಮಾಡನುಯೆನಲು ಹರಿ ನಿ
 ಮ್ಮರಸಿಯಗಲಿಕೆಯನುವ ಮರೆದಿಂದೆಮ್ಮೆ ವಾಲಿಪುದು

|| ೬೫ ||

ನುಡಿಯಲಮ್ಮದೆ ಭೀತಿಯಿಂದವೆ
 ನಡುಗುತಿಹ ವರುಣಂಗೆ ಹೇಳಿದ
 ತಡವಮಾಡದೆ ಕೊಡಿಸು ಬಟ್ಟಿಯನಂಬಿಗಾಹುತಿಯ ||
 ಬಿಡದೆ ಸಲಹೆಲೆ ದೇವ ಕೊಲುವಡೆ
 ತಡೆವರಾರಂತಿರಲಿ ಬಾಣವ
 ಬಿಡು ನಿಶಾಚರದೇಶದತ್ತಲು ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂದ

|| ೬೬ ||

ಉತ್ತರಾಶಯಕಿಹುದು ದೇವರು
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಧ್ರುಮಕೂಲ್ಯವೆನಿಪ್ಪ
 ಉತ್ತಮದ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲಿಹುದವಿಳ ದಸ್ಯಗಳು ||
 ಕಿತ್ತು ತೊಡಚಿದಮೋಘ ಬಾಣವ
 ನತ್ತ ಬಿಡು ತಲೆಗಾವುದೆಂದನು
 ಸತ್ಯನಿಧಿ ನಿನಗಾವ ಹೆಸರುಂಟೆನ್ನ ಕೊಲಲೆಂದ

|| ೬೭ ||

ಸರಳಿಗಾಹುತಿಯಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ
ಹರಣವುಳಿಯಿತು ಪಥವ ನೀಡೆನೆ
ಗಿರಿತರುವುಜವೇನನಿಟ್ಟರು ತಳೆವೆ ಬೆನ್ನೊಳಗೆ ||
ವರವು ನಳನೆಂಬಾತಗುಂಟವ
ಶರಧಿಯನು ನೆರೆಗಟ್ಟುಗೆಂದರೆ
ಸರಳನೆಚ್ಚನು ರಾಮನಾ ಧ್ರುವಕೂಲ್ಯವಿದ್ದೆಡೆಗೆ

|| ೬೮ ||

ವರುಣಗಭಯವನಿತ್ತು ಕಳುಹಿದ
ಮರಳಿ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಲಿ ತುಂಬಿದ
ಶರಧಿ ತುಂತುರ್ವನಿಯ ಚಿದರಿತು ತೆರೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ||
ಉರಿದ ಜಲಚರವೆಲ್ಲ ಜೀವಿಸೆ
ಕರುಣಿ ರಾಘವ ಸತ್ಯನಿಧಿಯೆಂ
ದಿರದೆ ಶ್ರುತಿನಿಕುರುಂಬ ಹೊಗಳಿತು ಕಮಲನಾಭನನು

|| ೬೯ ||

ಆವನೋದುವನಿದನು ಭಕ್ತಿಯ
ಲಾವ ಕೇಳುವನಿದನೇಕ ಬುದ್ಧಿಯ
ಲಾವನರ್ಚಿಪ ಸೋತು ಮೆರೆಸುವನನನ ಪಾಲಿಪನು ||
ಆವನಿದ ಬಣ್ಣಿಪನು ಮುದದಲಿ
ಆವ ಕೊಂಡಾಡುವನು ಸಭೆಯಲಿ
ಮಾವಧೂವಲ್ಲಭನು ಕಾವನು ಕರುಣದಿಂದವನ

|| ೭೦ ||

ದೇವ ರಾಘವ ದನುಜ ದೂತರ
ನೋವಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಟ್ಟಿಗೊಡದಿರೆ
ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರದಿ ನೀರನುರುಹಿದ ವರುಣನನು ಕಾಯ್ದ ||
ಭಾವಿಸಲು ನವರಸವ ನಡಿಗಡಿ
ಗೀವುತಿಹ ರಾಮಾಯಣಾಖ್ಯದಿ
ತೀವಿದೆಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಪದನದಿ ಮುಗಿದುದೀ ಸಂಧಿ

|| ೭೧ ||

೧೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಸಲ್ಲ || ದುಷ್ಪಜನ ಸಂಗದಲಿ ಸಜ್ಜನ
ಕಿಟ್ಟನೆಂಬುದು ಶರಧಿಗಾದುದು
ಕಟ್ಟಿಯಾದುದು ಕಡೆಗೆ ವರುಣನ ವಾಸವಯ್ಯಯ್ಯ ||

ಪದ || ಬಿಟ್ಟದಿಂದವೆ ನೀರ ನಿಧಿಯನು
ಕಟ್ಟಬಲ್ಲರಯೆನಲು ದೇವರು
ಮುಟ್ಟ ನಿಮ್ಮಧಟುಗಳ ತ್ರೈಜಗ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ||
ನೆಟ್ಟನುಸುರದೆಯಿದ್ದೆ ನಿಮಗದು
ಇಷ್ಟವಾದೊಡೆ ನೇಮವೀವುದು
ಕಟ್ಟಿ ತೋರುವೆ ಕಡಲನೆಂದನು ನಳನು ನರಹರಿಗೆ

|| ೧ ||

ತರಣಿಕುಲಪತಿಯೊಲವಿನಿಂದಲಿ
ತರುಚರೇಶ್ವರ ನಳನ ಕರೆದೀ
ಗಿರಿಗಳಿಂದವೆ ಕಡಲ ಕಟ್ಟುತ ವಿಜಯಿಯಾಗೆಂದು ||
ಶಿರದಲಭಯವನಿಟ್ಟು ನಿಜಕರ
ಸರಸಿಜದಿ ಮೈದಡವಿ ಕಪಿಗಳಿ
ಗರಸ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಲಂಕೆಗೆ ಬೇಗೆಯನು ಬಿಟ್ಟು

|| ೨ ||

ಒಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯ ಧರಿಸಿ ಶಿರದಲಿ
ಮುಡಿದು ತುಳಸಿ ದಳವ ರಾಘವ
ನಡಿಯ ಮನದಲಿ ನೆನೆದು ನೆಗೆದನು ತೆಂಕ ತಡಿ ತನಕ ||
ತಡಿಯನರ್ಚಿಸಿ ಪಡೆಗೆ ಕೈಮುಗಿ
ದಡಿಗಡಿಗೆ ಬೊಬ್ಬಿದು ನಳ ಕಪಿ
ಪಡೆಗೆ ಕೈವೀಸಿದನು ಬಿಟ್ಟವ ಬೇಗ ತರಲೆನುತ

|| ೩ ||

ಆರುತಾ ಕಪಿಸೇನೆ ದೆಸೆಗಳ
ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟವ ಕೀಳುತಿರ್ದುದು
ಸಾರಿಯರೆಗಳ ನಡಕುತಿದ್ದುದು ನಳನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ||
ಮಾರಿಯಾದರೊ ಗಿರಿಕುಲಕ್ಕೆ ಕು
ಠಾರರಾದರೊ ವಿಧಿಯಿದಿರ್ಗೊಳೆ
ಬೇರು ಸಹ ತರುತಿರ್ದರಧಟರದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ

|| ೪ ||

ದಿಸಿದನೆಗೆ ಹರಿಹರಿದು ಕಪಿಗಳು
 ವಸುಧೆಯೊಳಗಣ ನಗವ ತರುತಿರೆ
 ಮುಸುಗಣಾಧಿಪ ಬಂದ ದಾರುಕನೆಂಬ ಕಪಿವೀರ ||
 ಹಸಿದ ಮದಕರಿಯೊಡಲು ಹೊಸಿನ
 ವಿಸರದಲಿ ತುಂಬುವುದೆಯೆನುತವೆ
 ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ನಗುತ ನೋಡಿದ ಶರಧಿಯಿದ್ದಡವ

|| ೫ ||

ಬೆಳಸಿ ನಿಜ ಬಾಲವನು ಶರಧಿಯ
 ವಲಯದಿತ್ತ ಡಿಗಳನು ಸೂತ್ರಿಸಿ
 ಅಳಿದನಗ್ಗದ ವೀರರೆಲ್ಲರು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗೆ ||
 ವಲಿಮುಖನು ಹರಿದೈದು ಬಾಲದ
 ಲೆಳೆದು ಕಿತ್ತನು ಹೊತ್ತು ತಂದನು
 ಜಲಧಿ ಮಧ್ಯದಲಿಕ್ಕಲಗ್ಗದ ಮೊನು ನುಂಗಿದುದು

|| ೬ ||

ಕಂಡು ಬೆರಗಾದನು ಮಹೇಶ್ವರ
 ಖಂಡ ವರಶುವೆ ಬಲ್ಲನೆನುತು
 ದ್ವಂಡನದರಿಮ್ಮಡಿಯ ಹೆಗ್ಗಿರಿಯೊಂದ ಕಿತ್ತೆತ್ತಿ ||
 ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಬಲುಹಿಂದ ಕಪಿಭಟ
 ಮಂಡೆಯಲಿ ಹೊತ್ತೆತ್ತಿ ತಂದನು
 ಗಂಡುಗಲಿ ಹಾಯ್ದುದರೆ ಮುಳುಗಿತು ತಳದ ಸರಿಯಂತ

|| ೭ ||

ಹರಿಯನುಗ್ರಹ ಮತ್ತೆ ತಂದೆಯ
 ವರವು ನಿಜದಲಿ ವೀರ ನಳಗಿರೆ
 ತರುಚರೇಶ್ವರರೊಳಗೆ ಮತ್ಸರ ಪಣ್ಯ ಕೊನೆಯಾಯ್ತು ||
 ಹುರುಳುಗಡದಲಿ ಕಪಿ ಸಮೂಹಕೆ
 ಗುರುವಲಾ ನಳನೆಂದು ಕಪಿಗಳು
 ಗಿರಿಚಯಂಗಳ ತಂದುಕೊಟ್ಟುದು ನಳನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ

|| ೮ ||

ಕುಲಿಶಧರ ಮರ್ಕಟರ ವೇಷವ
 ತಳೆದು ಕೀಳುವನದ್ರಿಗಳನೆನೆ
 ಎಲೆಲೆ ಕುಲಗಿರಿಗಳನು ಹಿಡಿದಲ್ಲಾಡಿ ನೋಡಿದರು ||
 ಮುಳಿದು ಗಿರಿಗಳನದ್ರಿಶೃಂಗವ
 ಬಲು ಮರಂಗಳ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡನು
 ಕಳಚುಗೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನೆ ತರುತಿರ್ಪರತಿಬಲರು

|| ೯ ||

ಹಳಚಿ ಹೆಗ್ಗಿರಿ ಹೋಳುತಿರಲದ
ಕಳುಕಿ ಧರೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಡಜನಾ
ಕುಲಶಪಾಣಿಗೆ ವೇಳಿ ಪಕ್ಷವನಿಂದ್ರ ಕಡಿದಾಗ ||
ಉಳಿದ ಕೆಲವೆಡೆಯೆಡೆಯ ಗಿರಿಗಳ
ಹಳೆಯ ಹರಿಬಕೆ ಕಪಿ ಸ್ವರೂಪವ
ತಳೆದು ಕಿತ್ತುದಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಪನೆಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು

|| ೧೦ ||

ಒಟ್ಟುವರು ಪರ್ವತದ ರಾಶಿಯ
ಕಟ್ಟಿದನು ಕೈಯಿಂದ ಚರಣದಿ
ಮೆಟ್ಟಿ ಕೀಲಿಸಿ ತರಲಿ ಬೆಟ್ಟವ ತರಲಿ ಬೇಗೆನುತ ||
ವಿಷ್ಣುವೇಶ್ವರರೆಲ್ಲ ಕಪಿ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಭಲರೇ ಪೂತುರೆನೆ ಸಮ
ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ ನಡೆದು ನಡೆಸಿದ ಮುಂದೆ ಸೇತುವನು

|| ೧೧ ||

ಮಿಳಿಯ ಬಾಲದಲೆಳಸಿಕೊಂಡವು
ಕುಲವಬಿಚ್ಚುಗಲಿದುವು ನಗಕುಲ
ಬಳಿಯಲೈದಿದವೆತ್ತ ತೆಗೆದತ್ತತ್ತ ಮುಖವಾಗಿ ||
ಕುಲವಿಹೀನದ ನಾರಿಯಂದದ
ಲುಲಿಯೆ ಬಗೆಗಳೆಗೈಯ್ದ ಬಂದುವು
ಕುಲವಿನಾಶಿಯಯೆಡೆಗೆ ಸಗ್ಗದ ಪಿತ್ಯಗಳಂದದಲಿ

|| ೧೨ ||

ಭರದಲಾ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಬೆಟ್ಟವ
ತರುಚರೇಶ್ವರನೊಬ್ಬ ಬಲುಹಿಂ
ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸೆ ಕಿತ್ತುತಂದನು ಬಾಲದಗ್ರದಲಿ ||
ಚರಣನಾಲ್ಕೆತ್ತುಗಳ ಹೋಲಲು
ಗಿರಿಯ ಬೆನ್ನಲಿ ತಾಳಿ ಬಂಡಿಯ
ಭರದಿಯೆಳೆವಾ ನಳನು ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಯ್ಯಂದ

|| ೧೩ ||

ಲೋಕವಾ ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಂದನೊ
ಲೋಕವೀಪರಿ ತನಗೆಯಿಂದನೊ
ಲೋಕದೊಡೆಯನ ಭೃತ್ಯನಧಟನದಾವ ಬಣ್ಣಿಸುವ ||
ಸಾಕು ಸಾಕಹುದಹುದೆನುತ್ತ ಪಿ
ನಾಕಧರ ತಲೆದೂಗುತಿದನು
ಅಕೆವಾಳನೆ ಹಿಡಿಯೆನಲ್ತವನಾಂತನೆಡಗೈಯ್ಯ

|| ೧೪ ||

ಖೋಡಿಗೊಂಡನು ಕಂಡು ಶತಬಲಿ
 ನೋಡಿ ಮಾರುತಿ ನಾಚುತ್ತೆಂದನು
 ನೋಡು ನೋಡೀ ನಳನ ಗರ್ವವನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಬೇಡ ಸಾಕೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡವೆ
 ಹೇಡಿಯಹನೇ ವೀರನೀತಂ
 ಗಾಡಲೇತಕೆ ತಂದು ಬಿಡುವೆವೆ ಬೆರಳಲಾನುವನೊ

|| ೧೫ ||

ಶಿರದಲೈದನು ಹೆಗಲಲೆಂಟನು
 ಎರಡನಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ
 ಭರದಿ ಕಕ್ಷದಲೆರಡ ದಂಡೆಯ ಸಂಧಿಯೊಳಗೊಂದ ||
 ಉರದಲೋಂದೀಲೈದ ಬಾಲದಿ
 ಚರಣದಿಂದೊಂದೊಂದು ಬೆಟ್ಟವ
 ಮರುತಸುತ ಬತ್ತೀಸ ಗಿರಿಗಳ ಹೊತ್ತು ಹರಿತಂದ

|| ೧೬ ||

ಎಲೆಲೆ ನಳ ನಳ ಗಿರಿಯ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ
 ತಳುವಮಾಡದೆ ಬೇಗ ಹಿಡಿಯೆನೆ
 ಚಲನಸಂಭವ ಕನಲುಗಿಂದವನೆರಡು ಕೈಗಳಲಿ ||
 ನಳನೊ ಖಳವನದಧಟೆ ಕಾಲಾ
 ನಲನೊ ಮುಳದವರಿಗೆ ದಾವಾ
 ನಲನೊ ಅಮಮಾ ಗಿರಿಯನಾಂತನು ಸುರರುಘೇಯೆನಲು

|| ೧೭ ||

ಕಳಸ ತಂದನೊ ಖಳನ ಹಲ್ಲನು
 ಕಳಚಿ ತಂದನೊ ಭಟರ ಭಾಗ್ಯವ
 ಕಳಸ ತಂದನೊ ರಾಮನಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವ ||
 ಬೆಳಸ ತಂದನೊ ಗಿರಿಕುಲಂಗಳ
 ತೊಳಸ ತಂದನೊ ದಿವಿಜರಿಪುವಿನ
 ಮುಳಸ ತಂದನೊ ಭಲರೆ ಭಾಪುರೆ ವೀರ ಹನುಮಂತ

|| ೧೮ ||

ಅಗಲ ಯೋಜನ ಹತ್ತರಳತೆಯ
 ಮುಗಿದನೈ ಮೂವತ್ತು ನೀಳವ
 ಬಿಗಿದನದ್ರಿಗಳಿಂದ ನಳನಾ ದಿನದ ಕಡೆಗೆನಲು ||
 ಹಗೆಯ ದುರ್ಗವು ಕಾಣ ಬಂದುದು
 ಗಗನ ತೆರಸಾಯ್ತಾರುಯಿಲ್ಲದೆ
 ಮುಗಿಯೆ ಪದ್ಮಿನಿ ನಗಲು ಕುಮುದಿನಿಯಗಲೆ ಚಕ್ರಯುಗ

|| ೧೯ ||

ಎಲವೊ ರಾವಣ ಕೇಳು ರಾಮಂ
ಗಿಳಿಯ ಮಗಳನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಬುದು
ಮುಳಿದಡಸುರಾಂತಕನು ಬಪ್ಪುದು ಮಾರಿ ನಿನಗೆಂದು ||
ಖಳಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಲಬ್ಬಿಯ
ನಿಳಿದನೋ ರವಿಯಲ್ಲಿತನ್ನಯ
ಕಳೆವರೆದ ಬಹಳೋಷ್ಣ ವಡಗಲು ಕಡಲ ಮುಳುಗಿದನೋ

|| ೨೦ ||

ಕಡಲ ಹೂಳುವ ವನದ ಕಪಿಗಳು
ತೊಡಗಿದವು ಗಡ ನನಧಿ ಕಟ್ಟುವ
ಬೆಡಗು ಹುಸಿಯೋ ದಿಟವೋ ನೋಡುವೆನೆನುತಲಂಬರದಿ ||
ಉಡುಗಣಂಗಳ ಸಹಿತ ವಿಭವದಿ
ಉಡುಗಣಾಧೀಶ್ವರನು ಮೂಡಿದ
ವೊಡವಿಸತಿ ನಿತ್ಯವನು ಸಲಿಸಿದನುಂಡು ಕವಡಿಸಿದ

|| ೨೧ ||

ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲಬ್ಜನು
ಮನ್ನಣೆಯ ಕೇಳುತ್ತ ಕನಲಿದ
ನಿನ್ನು ನೋಡುವೆನಿಲ್ಲಿ ನಿಂದರೆ ಬಳಿಕ ತಾರೇಶ ||
ತನ್ನೆದೆಯ ಮೇಲಿದ್ದನೆನುತವೆ
ಹೊನ್ನ ರಥವೋಡಿಸುತ ಭರದಲಿ
ಚೆನ್ನ ಗಾಲಿಯನೊಂದ ಮೆರೆದೈತಂದ ದಿನನಾಥ

|| ೨೨ ||

ಉರಿಯನುಗುಳುತ ಕೋಪದಿಂದವೆ
ಕಿರಣಪತಿ ತಂಬೆಳಕ ನುಂಗಲು
ಅರರೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಗಳಿಗೆಗೆ ಮೂಡಲಿಗೆ ಬಂದ ||
ಇರುಳರಸ ನೋಡಿದನು ಪ್ರಖರದ
ಕಿರಣದಿಂದರಿವುತ್ತ ಬಪ್ಪನ
ಸರಿಸ ಸ್ಲದಿನುತ್ತ ನಡುಗಡಳೊಳಗೆ ಶಶಿ ಬಿದ್ದ

|| ೨೩ ||

ರಾಮನುಸ್ಮವಡಿಸಿದ ಮೊಗದೊಳೆ
ದಾ ಮಹೇಶ್ವರ ವೂಜೆಮಾಡಿದ
ಕಾಮರೂಪದ ಕಪಿಗಳೈದಿತು ಪರ್ವತವ ತರಲು ||
ವ್ಯೋಮ ಚುಂಬಿಸ ನಗವ ಖಂಡಿಸಿ
ತಾ ಮೆರೆದ ತಲೆವರೆಯ ಹೇರಿಗ
ಭೀಮ ಬಾಲದ ಅಗ್ಗ ಬಿರುದಿನ ನಳನ ಸೇರಿದರು

|| ೨೪ ||

ಬಿಡದೆ ಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ನಳನಾ
 ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿದ ತಿಂಕ ತಡೆಗಿನೆ
 ಬಡ ವಲೀಮುಖರಕ್ಕರಿಂದಾ ತಡೆಗೆ ಹರಿತಂದು ||
 ನುಡಿದ ಸಾಕ್ಕೈ ಸಾಕು ತರದಿರಿ
 ಕಡಲು ಕಟ್ಟಿತು ನೀಡ ಬೇಡೆನೆ
 ಹಿಡಿದ ಗಿರಿಗಳನಲ್ಲಿಗಲ್ಲಗೆ ಬಿಸುಟು ಬರುತ್ತಿರಲು

|| ೨೫ ||

ಹಣೆದ ಗಿರಿಗಳ ಗಡಣ ಮುಂದಕೆ
 ರಣದಿ ಮಣಿದರ ರುಂಡ ಮುಂಡವು
 ಮಣಿಯದವದಿರ ಹೆಡಕುಗುಟ್ಟಲು ಕಪಿಗಳಿಂಗಿನಲು ||
 ಬಣಗುಗಳ ಮರುಳಾಟವಲ್ಲಿದು
 ಗಣಿಸಲಗಣಿತ ರಾಮಬೆಂಬಳಿ
 ಯೆಣಿಸಡಳತೆಯ ಕೊಲೆಬಾಲವು ಸೇತು ಬಂಧನಕೆ

|| ೨೬ ||

ಕಟ್ಟಿಯೋ ಹರಿ ಸೇನೆ ನಡೆವಾ
 ಬಟ್ಟಿಯೋ ರಾಘವನ ವೀರದ
 ಪಟ್ಟಿಯೋ ಎನಲೊಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದುದು ಜನದ ಕಣುಮನಕೆ ||
 ಬಿಟ್ಟಿಯೋ ಸಾಗರನು ನಡೆಸುವ
 ಸಿಟ್ಟಿಯೋ ಕುಲಗಿರಿಯ ವಂಶದ
 ಕಟ್ಟಿದೆಯ ಪಕ್ಷವನು ಹೋಲಿತು ಸೇತು ಖಳಕೇತು

|| ೨೭ ||

ಕಟ್ಟಲಿತ್ತಲು ಕಡಲ ಕಪಿಗಳು
 ಕಟ್ಟಲಿತ್ತಲು ಗುಡಿಯನವರರು
 ಕಟ್ಟಲಿತ್ತಲು ಸರಕನಸುರರು ರಘುಕುಲೋತ್ತಮನ ||
 ಪಟ್ಟದಾನೆಗಳಪ್ಪ ಕಪಿಗಳು
 ಕಟ್ಟಿದರು ಸಿಂಧುವನು ವಿಭಿಷಣ
 ಬಟ್ಟಿದೆಗೆದರೆ ಲಂಕೆ ನೆರೆ ಸಕಳಂಕೆಯಾಯ್ತುಂದು

|| ೨೮ ||

ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿದುವರಸಯೆಂದೆನೆ
 ಮೊಡವಿಪತಿಯುಡಲಿತ್ತ ಬಳಿಕಾ
 ಪಡೆಯ ಪಯಣದ ಭೇರಿ ಹೊಡೆದುದು ರವಿಜನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||
 ನಡೆವುತ್ತಿರೆ ಪಡೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಯು
 ನಡುವೆಯಿಟ್ಟಿಡೆ ನಳ ದರಿದ್ರನ
 ಒಡವೆ ಹೋಯಿತೆ ಕಟ್ಟಿದಾದನುಯೆಂದು ಕೆಲರೆನಲು

|| ೨೯ ||

ದಾಟಿದುದು ಹವಣಿಲ್ಲ ಮುಂದಕೆ
 ದಾಟುವರ ಹವಣಿಲ್ಲ ಹಿಂದಕೆ
 ದಾಟುತ್ತಿದ್ದ ರಯಣಿಕೆ ಅರಿಯೆನು ಶಿನ ಮಹಾದೇವ ||
 ಕೋಟಿ ಮುತ್ತಿಗೆಯಾಯ್ತೊ ಖಳರಗೆ
 ಕೋಟಲೆಯ ಮುತ್ತಿಗೆಯೊ ಹೇಳಿನೆ
 ಕೋಟಿ ಕಪಿಗಳು ವಾರ್ಧಮಧ್ಯದ ಭೈತ್ರದಂತಾಯ್ತು

|| ೩೦ ||

ನೋಡಿ ದೇವಾಂತಕ ನರಾಂತಕ
 ನೋಡಿರೈ ಕೌತುಕದ ಕಡಲನು
 ಕೋಡಗಂಗಳು ಕಟ್ಟಿ ಲಂಕೆಗೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುವುದು ||
 ಕೇಡು ಬಂದುದು ಖಳರ ವಂಶಕೆ
 ಮೂಡು ಬಡಗಲು ತೆಂಕು ಪಡುವಲು
 ಕೂಡೆ ಬಲು ನಾಯಕರು ಕಡೆಯಗುಸೆಗಳನಿಕ್ಕಿನಲು

|| ೩೧ ||

ಕೆಲದಿ ಸಾಹೋ ಎನಲು ಮಾರುತಿ
 ತೊಲಗು ತೊಲಗಿನಲಂಗದಾದ್ಯರು
 ಬಳಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರವಿಜ ಪಾಯವಧಾರು ಹೋಯೆನಲು ||
 ಖಳರು ಪ್ರಾಣವ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ
 ಬಲದ ಕೈಗೊಟ್ಟಿರಲು ವಿಭೀಷಣ
 ಖಳರು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಧೃತಿಗೆಡೆ ರಾಮ ನಡೆತಂದ

|| ೩೨ ||

ಕಡೆಯ ಮೂಡಣ ಕೋಟಿಯೊಪ್ಪಿರೆ
 ನಡೆದು ಬಂದನು ರಾಘವೇಶ್ವರ
 ಒಡೆಯರಿಲ್ಲಿಹರಾರು ಹೇಳಿನಲೆಂದ ವಿಭೀಷಣನು ||
 ಒಡೆಯನಿಪ್ಪ ಪ್ರಹಸ್ತ ರಕ್ಕಸ
 ನೊಡನೆ ನಾಯಕರಯುತ ವಿಹುದನೆ
 ಬಿಡಿಸಿದನು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ನೀಲನ ಕೋಟಿ ಪಡೆಸಹಿತ

|| ೩೩ ||

ಬಂದು ತೆಂಕಣ ದಾರವಟ್ಟದಿ
 ನಿಂದು ಕೋಟಿಯ ನೋಡಿ ಹೊಗಳು
 ತ್ತೆಂದನಿಲ್ಲಿಹರಾರು ಹೇಳಿನೆ ಧೂಮ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ ||
 ಬಂದು ನಿಯತದ ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
 ಒಂದು ಕೋಟಿಯನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ
 ನಂದಿರಾಪತಿ ಯವ್ಯರಾಜ್ಯದ ರಾಯನಂಗದನ

|| ೩೪ ||

ವರುಣದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಂದನಾ ಹರಿ
 ನಿರುತವಿಲ್ಲಿಹರಾರು ಹೇಳೆನೆ
 ಸುರದಿಶಾಪಟನಿಂದ್ರಚಿತುವಿಹನಯುತ ಮೂರರಲಿ ||
 ಅರಸ ಚಿತ್ತೈಸೆನೆ ವಿಭೀಷಣ
 ಮರುತ ತನಯನನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ
 ತರುಚರಾಧಿಪರೊಂದು ಕೋಟಿಯ ಕಾಹ ಹೇಳಿದನು

|| ೩೫ ||

ಲೋಕಪತಿ ತಾ ಬಿಟ್ಟು ಬಡಗಲು
 ಸಾಕು ಸಾಕಾಯ್ತೆಲ್ಲ ಖಳರಿಗೆ
 ನೂಕು ನೂಕಾಯ್ತೇನ ಹೇಳುವೆನುಬ್ಬಸದ ಪರಿಯು ||
 ಲೋಕದವರೇ ಕಪಿಗಳಕಟಾ
 ನಾಕು ಕಡೆಯಲಿ ಸುತ್ತು ಕಟ್ಟಿತು
 ಮೂಕ ಮಿಂಡನು ಕಂಡು ಸತಿಯನು ಕನಲಿದಂತಾಯ್ತು

|| ೩೬ ||

ಅಪದೇವಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೈವದ
 ಕೃಪೆಗೆ ಬಾಹಿರನಾಗಿ ಕೆಡುವನು
 ಚಪಲವಾನರರೆಂಬುದದು ಹುಸಿ ಚಪಲನಾ ಖಳನು ||
 ಕಪಿಗಳೇಪರಿ ನೆರೆವುದುಂಟೇ
 ಕಪಿಗಳ್ಳಿಯ ಬಿಗಿವುದುಂಟೇ
 ಅಪರಿಮಿತವಾಯ್ತೆಂದು ಲಂಕೆಗೆ ಕೇಡುಗಾಲವೆನೆ

|| ೩೭ ||

ಮಲ್ಲನೆಲ್ಲವ ಬಲ್ಲ ಸೀತೆಯ
 ಕಳ್ಳನೊಂದೇ ಹೊಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಕೊಳ್ಳನಂತತಿ ಮುಲ್ಲ ದನುಜೆಯ ನಲ್ಲ ಹೆಗ್ಗಲ್ಲ ||
 ಕೊಲ್ಲ ಹಂದೆಯನೊಲ್ಲ ಕರ್ಮವ
 ಸಲ್ಲ ನಿರಯಕೆ ತಳ್ಳಿದಲೆಯವ
 ನಲ್ಲದಿಲ್ಲಗ್ಗಳೆಯ ವೀರನು ಭಾವು ಸಿರಿವಂತ

|| ೩೮ ||

ಯಂತ್ರ ಬೇತಾಳಗಳ ಮೊತ್ತವು
 ಯಂತ್ರ ಗಿಡುಗಗಳೊಂದು ದೆಸೆಯಲಿ
 ಯಂತ್ರದುಕ್ಕನೆ ಗಾಣದೋಳಿಯ ಹುರಿದ ಮಳಲುಗಳು ||
 ಯಂತ್ರದೊಡ್ಡೀಸಂಗಳೊಂದೆಡೆ
 ಯಂತ್ರ ಸಿಂಹವು ಸಿಡಿಲವೊಟ್ಟಣ
 ಯಂತ್ರ ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಶೂಲಡೆಂಕಣಿಗಳನು ಹೂಡಿದರು

|| ೩೯ ||

ಕಡುಜುರಿನ ತೊನೆವಸಿಯ ಕೊಡೆಗಳ
 ಸಿಡಿಲ ಬಡಿಗೆಯ ಕಡಿಕು ಯಂತ್ರದ
 ಬಿಡದ ಕುರುಜೆಯ ಹಿಂಡು ತುದಿಯಲಿ ಕುಂಬೆ ಎಡೆಬಿಡದೆ ||
 ಅಡಿಗೆ ಜೀರ್ಣೋಳವಿಗಳು ನಂಜಿನ
 ಮಡುಹು ಹೆಬ್ಬಲೆ ಕರಗಸಂಗಳು
 ಅಡಿಯನೂರಿದರೊಡನೆ ನುಂಗುವ ಮೋಸ ಕೂಪಗಳು || ೪೦ ||

ಹೆಳೆಯ ಹೆಬ್ಬಾವುಗಳ ಹೇಳಿಗೆ
 ಹೊಳೆವ ಸಿಂಧ ಸತಾಕೆ ಹಳವಿಗೆ
 ಹಲವು ಹಾವಿನ ಬಾವಿ ಬತ್ತಲೆ ಬಸುರ ಮಾರಿಯರು ||
 ಎಲೆಲೆ ಹರನುರಿಗಣ್ಣಿನಂತಿರೆ
 ಖಳನು ವಿಜೃಂಭದಲಿ ದುರ್ಗವ
 ಬಲಿದುಕೊಂಡಿರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭ ನೋಡಿ ನಗುತಿದರ್ || ೪೧ ||

ಅಂಕದತಿಬಲರೆನಿಸ ಕಪಿಗಳು
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿತು
 ಲಂಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಾಯ್ತು ದಿನಪತಿ ಕಡಲ ಮುಳುಗಿದನು ||
 ಬಿಂಕದಲಿ ಪದಬಂಧವಾರೇ
 ಳಂಕವಡೆಯಲು ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು
 ಸಂಕಜಪ್ರಿಯ ಕುಲದ ರಾಘವನಿದರ್ ಮುದದಿಂದ || ೪೨ ||

೧೭ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ದಡಿಗ ದಶಶಿರ ಕಮಲನಾಭನ
ಪಡೆಯ ನೋಡಲು ಕಂಡು ಬೊಟ್ಟಿಡೆ
ಕೊಡೆಯ ಕಡಿದನು ರಾಮಚಂದ್ರನು ದೇವತತಿ ಹೊಗಳೆ ||

ಪದ || ಉದಿತ ಮಂಗಳ ಘೋಷ ಪುಣ್ಯ
ಪ್ರದವು ಪಾಠಕ ವಂದಿಮಾಗಧ
ರೊದಗಿದುತ್ಸವದೊಳಗೆ ರಾವಣನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನು ||
ವಿದಿತ ಮುಖಮಜ್ಜನವ ಸಲಿಸಿರೆ
ವಿಧಿಸಿ ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿರೆ
ಮುದದಲೋಲಗವೀಯೆ ಚಾರರು ಬಂದು ಹೇಳಿದರು || ೧ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ದಶಕಂಠ ಕಪಿಗಳು
ಹತ್ತು ಯೋಜನದಗಲ ನೇತುವ
ಹೊತ್ತು ಶಿಲೆಗಳನಡಸಿ ಕಟ್ಟಿದರರಸನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||
ಎತ್ತಿಬಂದೀ ತಡಿಯ ಲಂಕೆಯ
ಮುತ್ತಿದನು ನಾಲ್ದಿಸೆಯ ರಾಘವ
ತಿತ್ತು ಬದುಕಿದ ವರುಣ ಕಪ್ಪವ ರಾಮನಧಟಿಂಗಿ || ೨ ||

ಕೇಳಿಯಚ್ಚರಿವಡುತ ಮೂಗಿನ
ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟೊಲಿದು ತಲೆಗಳ
ಹೇಳು ಹೇಳೇನೇನು ದಿಟವೇ ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿದರೇ ||
ಕೇಳಬಹುದೇನೇನು ಕಪಿಗಳ
ಧಾಳಿ ಲಂಕೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತನಗಾ
ಭಾಳಲೋಚನಿತ್ತ ವರ ಸರಿಯಾದುದಕಟಿಂದ || ೩ ||

ಮಾನವರು ಖಳರಿಂಗಿ ಮಲೆತುದ
ನಾನು ಕಾಣೆನು ಹಲವು ಕಾಲಕೆ
ಕಾನ ಕೋಡಗ ನೆರೆದು ಕಡಲನು ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟಿದುದ ||
ಹಾನಿ ತಪ್ಪದು ಹೋಗು ಶುಕ ನೀ
ಮಾನವೇಂದ್ರನ ಬಲವ ತಿಳಿದು ನಿ
ದಾನವನು ತನಗರುಪು ಬೇಗದಲಿನಲು ಹೊರವಂಟಿ || ೪ ||

ಕಪಟದಿಂದವೆ ತಿಳಿಯ ಬೇಹುದು
ರಿಪುಗಳೊಳಗನು ಬಲುಹು ತೀರದು
ಕಪಿಯ ರೂಪದಿ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡುವೆನೆನುತ ಖಳನೆಯಿ ॥
ತಪನಕುಲಜನ ಪಡೆಯ ಬೆರಸಲು
ಕಪಟವೆಲ್ಲಿಗೆ ಸಲುವುದೆಂದೆನೆ
ಗುಹಿತವೇಷಿಯನರಿತು ವಿಭಿಷಣ ಹರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ

॥ ೨೨ ॥

ಕೆಲದಲಿದನರಿತನಿಲನಂದನ
ಖಳನ ಹಿಡಿದರೆ ಮಾಯೆಯಡಗಿತು
ಸೆಳೆದು ಬಾಲದಿ ಕಟ್ಟಿ ತಂದನು ರಾಯನೋಲಗಕೆ ॥
ಎಲವೊ ಕಪಟದಿ ಬಂದೆಯೇಕೆನೆ
ಖಳನು ಸುಭಟರ ತಿಳಿದು ಬಾರಿಂ
ದುಲಿದು ಕಳುಹಲು ಬಂದೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾ ಶುಕನು

॥ ೨೩ ॥

ಮಡುವಿನುದಕದ ನೆಲೆಯ ದಂಡದಿ
ನುಡಿಯ ಗುಂಫನ ಮರ್ಮ ವಚನದಿ
ಪಡೆಯ ಚಿತ್ತವನರಸು ಮನ್ನಿಸುತಿಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಯಲಿ ॥
ಕಡೆಗೆ ದುರ್ಗವ ಚಾರ ಮುಖದಲಿ
ಬಿಡದೆ ತಿಳಿವರು ನೀತಿವಂತರು
ಒಡೆಯರವಧರಿಸುವುದು ನೀತಿಯನೆಂದ ಸುಗ್ರೀವ

॥ ೨೪ ॥

ದನುಜರಿವರತಿ ಕುಟಿಲವಂತರು
ವನಚರೇಂದ್ರರ ಬಲವ ತಿಳಿವರು
ದನುಜಪತಿಗರುಪುವರು ಸೈನ್ಯವಿಭೇದ ಮರ್ಮವನು ॥
ದನುಜ ತಾನತಿ ಚದುರನಹಹಾ
ವನಚರಂಗಳು ನಾವು ಹೆಡ್ಡರು
ದನುಜ ಹೇರಿಗನಿವನ ಕೊಲಬೇಕೆಂದ ಹನುಮಂತ

॥ ೨೫ ॥

ಮರುಳೆಲೈ ಹನುಮಂತ ದಾನವ
ನರಿತು ಮಾಡುವುದೇನು ಮರ್ಮವ
ನೊರೆದು ಮಾಡುವದೇನು ನಿತ್ತರೆ ಕೊಲುವೆ ಸಮರದಲಿ ॥
ಒರೆದು ನೋಡಲಿ ಮರ್ಮಭೇದವ
ಕರೆದು ನೋಡಲಿ ಬಲು ಕಪೀಂದ್ರರ
ಸರಕುಮಾಡೆನು ತೋರು ವಿಭಿಷಣ ಪಡೆಯ ಪಟುಭಟರ

॥ ೨೬ ॥

ಎಲವೊ ರಿಪುಕುಲ ಕಾಲಭೈರವ
ಜಲಜಲೋಚನನೀತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಖಳದಿಶಾಪಟಮಲ್ಲ ಕಪಿವರನೀತ ಸ್ತೋತ್ರವ ||
ಮಲೆವ ದನುಜಮದಾಂಧ ರುದ್ರನು
ಹೊಳಲ ಸುಟ್ಟವನೀತ ಪವನಜ
ಬಲುಹಿನಂಗದ ನೀಲ ನಳ ಜಾಂಬವರ ತೋರಿದನು

|| ೧೦ ||

ಹಬ್ಬವನು ಖಳರಿಂಗ ಹೆಣ್ಣುವ
ರೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರೆ ನಾಕು ನಿತ್ತರೆ
ನಿಬ್ಬರದಿ ನೆರೆದಿದರ್ವರನಾರಾರ ತೋರಿಸಲಿ ||
ಕೊಬ್ಬಿ ಬಂದರೆ ಕೋಡ ಕೊರೆವರು
ಜಬ್ಬದುಳಿಯರು ಸೆಣಸಲೆಂದನು
ಒಬ್ಬರುಳಿಯದೆ ಸುಭಟರೆಲ್ಲರ ನೋಡು ನೀನೆಂದ

|| ೧೧ ||

ಕೇಳು ಶುಕ ನಮಗರಿದೆ ದೈತ್ಯನ
ಸೀಳಿ ಬಿಸುಡುವೆನಾಂತಡೀಕ್ಷಣ
ಹೇಳಲೇನದ ಹೇಸುವುದು ಮನ ಬೊಮ್ಮ ಹತಿಗಾಗಿ ||
ಬಾಲಕಿಯ ಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮ ಕಂಡರೆ
ವಾಲಿಸುವೆ ಹರ ಮೆಚ್ಚಿ ನೆಣಸಲು
ಬಾಳಲರಿವೆನು ತಲೆಯನೆಂದುಡಲಿತ್ತು ಕಳುಹಿದನು

|| ೧೨ ||

ದನುಜ ಸಭೆಯನು ಹೊಕ್ಕನಾ ಶುಕ
ವನಧಿ ಕಟ್ಟಿತು ಸತ್ಯ ನೆರೆದಿಹ
ವನಚರಂಗಳ ಸೆಣಸಲಭವಂಗರಿದು ರಾಘವನ ||
ವನಿತೆಯೊಪ್ಪಿಸು ಬದುಕಲೊಲುವಡೆ
ಕನಸು ಕದನದ ಮಾತು ಕಂಡರೆ
ಅನುಪಮದ ಸುಖವೀವೆನೆಂದನು ಕೇಳು ದಶಕಂಠ

|| ೧೩ ||

ಆಯಿತಾಯಿತು ಸೊರಹು ಬಲ್ಲಿನು
ಬಾಯಕಟ್ಟೀ ನಾಯನೆಲವೋ
ಕಾಯಲೇನಸಮರ್ಥನೇ ಫಡ ಮನುಜನೆನ್ನ ವನು ||
ಬಾಯಬಡಿಕನ ನೊಕೆನುತ ವಿ
ಡಾಯದಲಿ ಹೊರವಂಟ ರಕ್ಕಸ
ರಾಯ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ನಭದಲಿ ನೋಡಲೈತಂದ

|| ೧೪ ||

ಕಡುಗಲಿಯ ಪಡೆಬಿಟ್ಟುದಮಮಾ
 ಕಡೆಯು ಕಾಣದೆ ಹಲವು ಕಣ್ಣಲಿ
 ದಡಿಗ ರಾವಣ ನೋಡಿ ಮೂಗೇಣಿಟ್ಟು ಬೆರಗಾದ ||
 ಗಿಡು ಮರಂಗಳೆ ಕಪಿಗಳಾದುವೊ
 ಪೊಡವಿ ಮುಸುಗಳನೀದುದೋ
 ಗಡಣದಲೆಯವನಳಲು ನಗೆಯನು ನಕ್ಕ ಗಹಗಹಿಸಿ

|| ೧೫ ||

ನೋಡಿರೈ ಪರಿವಾರ ಮನುಜನ
 ಬೀಡು ಕರ ಸೋಜಿಗವು ದಿಟ ಬಡ
 ಕೋಡಗಂಗಳು ಹಲ್ಲುಗಿರಿವಾ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳನು ||
 ನೋಡಿ ಹೊಗಳಲು ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲವೆ
 ಹೇಡಿಗಳನೇನೆಂಬಿನಿದ ಕೊಂ
 ಡಾಡಬೇಡವೆ ತುರಗ ಕರಿ ರಥ ನೆರೆದ ಸುಭಟರನು

|| ೧೬ ||

ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಕೋಲ ತೋರಲು
 ತೆಕ್ಕುವುದೆ ತೆರಳುವುದೆ ಮದಗಜ
 ಮರ್ಕಟಂಗಳ ಮರುಳು ಮಾನವನೇಕೆ ನೆರೆಹಿದನೊ ||
 ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟವನೇನು ಮಾಡನು
 ರಕ್ಕಸರನಿವರಿಂದ ಗೆಲುವನೆ
 ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಕೋಡಗಗಳೆಲ್ಲವು ನೆರೆಯ ಪಡೆಯಹುದೆ

|| ೧೭ ||

ದುರುಳ ರಾವಣ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ
 ಹೊರಗೆ ಶುಕಸಾರಣರನೆಲವೋ
 ನೆರೆದ ಕಪಿಗಳ ಕಂಡಿ ರಾಘವನಾರು ತೋರೆನಲು ||
 ಅರಸ ಬಿನ್ನಪ ದಳದ ಮಧ್ಯದಿ
 ಕರ ವಿಚಿತ್ರದ ರತುನಸೀತದಿ
 ಹರಿಣ ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರ್ದಾತ ರಾಘವನು

|| ೧೮ ||

ಮೆರೆವ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಿಕ್ಕಿಹ
 ತರಣಿಜನ ನೆಮ್ಮಿಹ ಚರಣವನು
 ಮರುತನಂದನನೊತ್ತುತಿಹ ನಮ್ಮಯ ವಿಭೀಷಣನು ||
 ಕರವ ಮುಗಿದಿರಾಗಿ ನಿಂದಿಹ
 ಹರಿಣ ಬಾಲದ ಚಮರವೀಸುತ
 ಹರಿಕುಲೇಶ್ವರ ನೀಲ ಮುಂದಿಹನಾತ ರಘುನಾಥ

|| ೧೯ ||

ಕಣೆಯ ತಿದ್ದುತ ಗರಿಯ ಕಟ್ಟುತ
 ಹಿಣಲನೊರೆಸುತ ಮೊನೆಯ ಮಸೆವುತ
 ಸೆಣಸನರಸುತ ತಿಗುವತಿದ್ದುತ ಹೆದೆಯನಳವಡಿಸ ॥
 ರಣಕೆ ಸುಭಟರ ಹೊಣಕೆಮಾಡುವ
 ತ್ರಿಣಯ ಪುರವನು ನೋಡಿ ಕಾಲವ
 ನೆಣಿಸ ತೆರದಲಿ ನೋಡುತಿಹ ರಣಧೀರ ಸೌಮಿತ್ರಿ

॥ ೨೦ ॥

ಹರಜಟಾಜೂಟದಲಿ ಗಂಗೆಯ
 ಧರಿಸುವದರಿಂ ಮುನ್ನ ಬಲ್ಲನು
 ಗರುಡನಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವ ಹರಿಯನು ಕಂಡು ತಾ ಬಲ್ಲ ॥
 ಗರಳವನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಶಂಕರ
 ಧರಿಸುವಂದಿವ ಭರದ ಯವ್ಯನಿ
 ಹರಿಯ ಬಲದಲಿ ಹಿರಿಯ ಮಂತ್ರಿಯ ನೋಡು ಜಾಂಬವನು

॥ ೨೧ ॥

ನೋಡೆ ಕಣ್ಣೆವೆ ಸೀವುದುರ್ ಮಾ
 ತಾಡೆ ನಾಲಗೆಯುರಿಗರಸ ನೀ
 ನೋಡಬೇಡಾ ರಾಮ ಬಾಣದ ಶಿಖಿಗಳತಿ ಬಿರಿಸು ॥
 ಬೇಡ ಕದನದ ಘಸಣಿ ಸೀತೆಯ
 ನೀಡಿ ಹರಿ ಕೃಪೆಮಾಡದುಳಿಯನು
 ಕೇಡು ದನುಜರ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡೆಂದನಾ ಶುಕನು

॥ ೨೨ ॥

ನೂಕೆವರ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಉಂಬರು
 ಕಾಕುಗೆಡುವರು ಪರರ ಗುಣಗಳ
 ಸಾಕು ಕೇಳಿದನಾಯ್ತು ಬಳಲಿದೆ ಹೋಗು ಹೋಗೆನುತ ॥
 ಭೀಕರವ ಮಾಡುವೆನು ಬೊಬ್ಬಿರಿ
 ದಾಕೆವಾಳರ ಗಂಡುಗಡಿಸುವೆ
 ನೀ ಕಪಿಗಳಧಟೆನು ರಾಮನ ಬಿಲ್ಲ ಬಿಡಿಸುವನು

॥ ೨೩ ॥

ದಡಿಗ ರಾವಣ ಹತ್ತು ಮುಖದಲಿ
 ಬಿಡದೆ ಬೊಬ್ಬಿಡಲಮರರೋಡಿತ್ತು
 ಹಿಡಿದ ದಂಡವ ಬಿಸುಟಿನಂತಕನಾಲಿಗಳು ತಿರುಗಿ ॥
 ನಡುಗಿ ಕಂಗಳನಿಂದ್ರ ಮುಚ್ಚಿದ
 ಮೃಡನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಬೊಮ್ಮ ಬೆಚ್ಚಿದ
 ಪೊಡವಿವಲ್ಲ ಭ ಮೇಲೆ ನೋಡಿನೇನಿದೇನೆನುತ

॥ ೨೪ ॥

ಒಡೆಯರವಧರಿಸುವುದು ರಾವಣ
 ಪಡೆಯನೋಡಲು ಬಂದು ಚೀರಿದ
 ಕಡುಹ ತೋರಲು ಸಕಲ ಬಲಸಹ ಪುಷ್ಪಕವನೇರಿ ||
 ಮೃಡ ಕುಬೇರಂಗಿತ್ತಡಾತನ
 ಹೊಡೆದು ರಾವಣ ತಂದನನಿಬರಿ
 ಗೆಡೆಯ ಕೊಡುತಿಹ ವರ ವಿಮಾನವು ಮತ್ತೆ ಚಿತ್ತೈಸು

|| ೨೫ ||

ಒಂದು ಕಾವಿನಲೆಸೆವ ಕೊಡೆ ನೂ
 ರೊಂದು ನೆಲೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಸತ್ತಿಗೆ
 ಕುಂದಣದ ಮಣಿಖಚಿತ ಕಳಸವು ಶತಕವೊಪ್ಪಿದುವು ||
 ಚಂದದಳತೆಯನೇನ ಹೇಳುವೆ
 ನಂದಿನಾಹನನಿತ್ತ ಕಾಣಿಕೆ
 ಯಂದು ದೇವಾಚಾರ್ಯನಿಂದೀತಂಗೆ ಸೇರಿದುದು

|| ೨೬ ||

ಆತ ರಾವಣನವನ ಮುಂದಿ
 ದಾರ್ತ ಮಂತ್ರಿತನೂಜನೆಡದಲಿ
 ಮಾತನಾಡುವನಿಂದ್ರದಲ್ಲಣ ಬಲದಲತಿಕಾಯ ||
 ಭೂತನಾಥನ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದ
 ನೋತು ಬಿಟ್ಟೆಯ ನಡೆವರಮರರು
 ನೀತಿಶೂನ್ಯನ ನೋಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪಾತ ಮಾರಿಮುಖ

|| ೨೭ ||

ನೆಳಲು ಯೋಜನವೈದು ಸಾವಿರ
 ದಳತೆಯಲಿ ಕತ್ತಲೆಯ ಮಾಡಿದ
 ಹೊಲಬುಗೆಡುತಿದೆ ಸೇನೆ ತರಣೆಯ ಮರೆಸಿತಂಬರದಿ ||
 ಎಲೆ ಮಹಾದೇವನುತ ಕೌತುಕ
 ತಳೆದು ಹಗಲಿರುಳಾಯ್ತು ಭಳಿರೆಂ
 ದಲಘುಮಹಿಮನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ನಗುತಿದ

|| ೨೮ ||

ಕೆಳಗೆ ನಾವಿರೆ ದನುಜ ಹಾರುತ
 ನೆಳಲ ಮಾಡಿದನೆಮಗೆ ಒಹುಮುಖ
 ನೊಲಿದು ಕೂಗಿದ ಮರನ ಕೋಡಗಿಯಂತೆ ಮೇಲಿದ್ದು ||
 ತಳಕೆ ಚಾಪವ ನೀಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಖಳಗೆ ನಾವಿಹ ಕುರುಹ ತೋರುವ
 ಹಲವು ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಲಿಂಥ ರಘುರಾಯ

|| ೨೯ ||

ವೀರ ಕೋದಂಡವನು ನೀಡಿದ
 ಡಾರಿತಿತ್ತಲು ಕಪಿ ಭಟಾವಳಿ
 ನಾರಿಯನು ಸರಳಿಂಗ ತೊಡಿಸಿದ ತೀವಿ ಜೇವಡೆದ ||
 ದೂರ ಪಥದಲಿ ಸುಲಭ ವಿದ್ಯಕೆ
 ಜಾರನಸುಗೊಳಬೇಡ ಖಳನನು
 ಚಾರಿವರಿಯೆಂದರಸ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತವ ಮಂತ್ರಿಸಿದ

|| ೩೦ ||

ಇವನ ಕರ ಕೊಂಡಾಡಲೇತಕೆ
 ಸವರಿ ಬಿಡುವುದು ಕವಲುದಲೆಗಳ
 ನವನಿವಲ್ಲಭೆಯೆಂದು ಮರ್ಕಟರೆನಲು ನಸುನಗುತ ||
 ಅವರೊಡನೆ ದನುಜಾರಿಯೆಂದನು
 ಭವರ ಮುಖದಲಿ ಕೊಲುವೆನಿಂದೀ
 ವಿವರಗೇಡಿಯ ಭಂಗವಡಿಸುವೆನೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು

|| ೩೧ ||

ಚಚ್ಚರದಿ ಸುಗ್ರೀವನಾ ಹರಿ
 ಯೆಚ್ಚ ಬಾಣದ ಕೂಡೆ ಹಾರಿದ
 ನೊಚ್ಚತದಿ ಕೊಡೆ ಕಡಿದು ಭೋರೆಂದವನಿಗುರುಳುತಿರೆ ||
 ನಿಚ್ಚಟದಿ ಬರ ಸಿಡಿಲಿನಂದದಿ
 ಚಚ್ಚಿ ತಲೆಗಳ ಹೊಡೆದು ಮಕುಟವ
 ನೊಚ್ಚಿ ತಂದನು ಭಳರೆ ವೀರರ ದೇವ ಹರಿಯೆಡೆಗೆ

|| ೩೨ ||

ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತಸುರ ಸಭೆ ಕಂ
 ಗೆಡಲು ಮೆರೆದುದು ಬೋಳುದಲೆಗಳು
 ಕಡಿದ ಕೊಡೆಗಳ ಕಾವು ಮೆರೆದುದು ದಂಟುಕೋಲಂತೆ ||
 ದಡಿಗ ಬಡ ಸನ್ಯಾಸಿಯಂದದಿ
 ನುಡಿಯಲಮ್ಮದೆ ಮೂಗವಟ್ಟನು
 ನಡುಗುತಿರಲಮರಾರಿ ಮೈರುಮಿಟ್ಟು ಬಿಸುಸುಯ್ದ

|| ೩೩ ||

ಒಡೆಯನಭಿಮತವರಿತು ಹೋಗುತ
 ತಡವು ಮಾಡದೆ ಮಿರಿ ಕಾರ್ಯವ
 ಕೆಡಿಸದಂದದಿ ಮಾಡಿ ಮರಳಿದು ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದು ||
 ನಡೆದ ಕಥನವನೆಲ್ಲ ಸೂಚಿಸೆ
 ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬಳಿಯಿಷ್ಟ ಭೃತ್ಯನ
 ಪಡಿಯ ಹೋಲಿತು ಮರಳಿ ಬಂದುದು ಭಾಣ ಹರಿಯೆಡೆಗೆ

|| ೩೪ ||

ಒಡನೆ ಆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ನಕ್ಕುದು
 ಬಿಡದೆ ನೀ ಮುಂಬರಿದು ಮಾಡಿದ
 ಕಡುಹದೇನೆನೆ ಖಳನ ಕೊಡೆಗಳ ಕಡಿದು ಬಂದೆನೆನೆ ||
 ಬಿಡುಬಿಡೌ ಪೌರುಷವ ತಿಗಿ ತಿಗಿ
 ಕಡಿಯವೇ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಂಗಳು
 ಕೊಡೆಯನೆಂದರೆ ನಾಚಿ ತಲೆಗುತ್ತಿದುದು ಶರಧಿಯಲಿ

|| ೩೫ ||

ನೋಡ ಬಂದನೊ ಗೌರವದಿ ಬಲು
 ಗೇಡ ತಂದನೊ ಹತ್ತು ಮಕುಟವ
 ನೀಡ ತಂದನೊ ಹರಿಯ ಚರಣ ಸರೋಜಯುಗಳಕ್ಕೆ ||
 ಆಡಬಂದನೊ ಹಗರಣಂಗಳ
 ಮಾಡಬಂದನೊ ಕುಲಕರ್ಕೀರ್ತಿಯ
 ನೋಡು ದೈತ್ಯನ ಹಲವು ಬೋಳುಗಳೆನೆದುವಯ್ಯಯ್ಯ

|| ೩೬ ||

ತ್ಯಂಬಕನ ಹೋಲುವನು ರಾಘವ
 ನೆಂಬರದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಬಿಡಲೊಂ
 ದಂಬು ಛತ್ರವ ಕಡಿದು ಬಿಸುಟುದು ಭಾವು ಬಿಲ್ಲಾಳೆ ||
 ಡೊಂಬಿಯಲ್ಲಿದು ನೋಡೆ ಬಯಲಾ
 ಡಂಬರವು ತಾನಲ್ಲ ರಘುಪತಿ
 ಯಂಬು ಕರ ಬಿರಿಸೆಂದು ರಾವಣ ಹೆಗೆಯ ಹೊಗಳಿದನು

|| ೩೭ ||

ಹೇಡಿ ರಾವಣ ಬಳಿಕ ತನ್ನೊಡ
 ನಾಡಿಗಳ ಸಹಿತತ್ತ ಲಂಕೆಯು
 ಬೀಡ ಹೊಕ್ಕನು ದುಗುಡ ಭರದಲಿ ಕೊರಳು ಕುಸಿವಂತೆ ||
 ನೋಡನೊಬ್ಬರ ನುಡಿಸಿದರೆ ಮಾ
 ತಾಡ ಚಿತ್ತಗ್ಲಾನಿ ಬಲಿದುದು
 ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದ ತರಣಿ ಪತಿಯಳಿದಿರ್ಪ ಸತಿಯಂತೆ

|| ೩೮ ||

ಜಲಜಲೋಚನೆಯೊಲ್ಲದಾ ಸುಖ
 ಸುಲಿಸಿಕೊಂಡಾ ಚಿಂತೆ ರಾಮನ
 ಬಲುಹ ನೆನೆನೆನೆದಳಲಿ ರಾವಣ ಮನದಲುಮ್ಮಳಿಸಿ ||
 ಹಲವ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಲಿರ್ದನು
 ಜಲಜಬಾಂಧವ ಬಿಸಿಲ ತೇಜವ
 ಗಳಿಸಿ ತರಲಸ್ತಾದ್ರಿಗೈದಲು ಸಂಜೆ ರಂಜಿಸಿತು

|| ೩೯ ||

ಬಿಸುಸುಯಿದು ಬೇಸತ್ತು ರಾವಣ
ಮುಸುಕಿ ಮೂಗೇಣೆಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸು
ತಸುರಜಾತಿಗೆ ಕಪಟವೊಂದೇ ನೆನೆದ ಮಂತ್ರವನು ||
ಹಸನವಲ್ಲವಳರಸ ಬಂದರೆ
ಬಿಸಜವದನೆಯನೊಳಗುಮಾಡುವೆ
ವಸುಮತೀಶನ ಶಿರವ ತೋರಿಸಿ ನಂಬಿಸುವೆನೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಕರೆದು ವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವನೆಂಬನಿ
ಗೊರೆದು ರಾಮನ ಶಿರವ ನಿರ್ಮಿಸಿ
ತುರಿತದಲಿ ತಹುದೆಂದು ನೇಮಿಸೆ ಮಾಯ ಕೋವಿದನು ||
ಆರರೆ ರಾಮನ ಶಿರವ ಸವೆದನು
ಸರಳು ಚಾಪವ ಮಾಡಿ ರಕ್ತಸ
ರರಸನಿದಿರಲಿ ತಂದು ತೋರಲು ಹರ್ಷಮುಖನಾದ

|| ೪೧ ||

ಹಿಂದೆ ನಿಲಿಸಿದನವನ ತಾ ಮುದ
ದಿಂದಶೋಕಾವನಕೆ ತೆರಳಿದ
ದುಂದುಭಿಯ ಮೊಳಗುತ್ತ ದನುಜರು ನೆಲನನುಗ್ಗಡಿಸೆ ||
ಇಂದುಮುಖಿ ಕಡು ಬೆದರಿ ಹರ ಶರ
ಣೆಂದು ಮನದಲಿ ಭಜಿಸುತಿರೆ ಖಳ
ಬಂದು ಸಿಂಹಾಸನವನಿಕ್ಕಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿದ

|| ೪೨ ||

ಹಡಪಿಗರು ನಾಲ್ವಾರು ಬಾಯಲಿ
ಮಡಿಸಿ ವೀಳೆಯದೆಲೆಯ ನೀಡಲು
ಹಿಡಿದು ಚಾಮರ ಡಾಳಿಸುತ್ತಿರಲಬಲೆಯರು ಹಿಂದೆ ||
ದಡಿಗ ಸೊಬಗನು ಮೆರೆದು ಶೂಲಕೆ
ನಡೆವ ತಸ್ತುರನಂತೆ ಸೀತೆಯ
ನುಡಿಸಲಾರದೆ ಸೊರಹುತಿದನು ತನ್ನ ಪೌರುಷವ

|| ೪೩ ||

ಮುನ್ನವೇ ನಾ ನಿನ್ನ ಬಯಸಿದೆ
ಇನ್ನು ನೀನೇ ಒಲಿದು ಬೇಡುತ
ಯೆನ್ನ ಬಯಸುವ ಕಾಲವಾಯಿತು ದೈವಗತಿಯಿಂದ ||
ಮುನ್ನ ರಾಮನ ಹೊಗಳಿ ದಣಿವಂ
ತಿನ್ನು ಹೊಗಳುವೆ ಯಾರ ಹೇಳಾ
ಎನ್ನ ನೊಲ್ಲದೆಯಿದ್ದೆ ನಿನಗಾನಲ್ಲದಾರೆಂದ

|| ೪೪ ||

ಕೇಳು ರಕ್ತಸರೋಡನೆ ಬನರವ
ತಾಳಲಾರನು ರಾಮನೆಂದರೆ
ಕೇಳೆ ಹಿಂದಣ ಬಬುಹದೇನಾಯ್ತೆಂದು ರಣದೊಳಗೆ ||
ಕಾಳಗವು ಸೋಜಿಗವು ಕಪಿಬಲ
ತೂಳಿತೂಳ್ಳವು ದನುಜನಾಯಕ
ರಾಳಿಗೊಂಡರು ಚಾರಿವರಿದರು ಸಿಂಗಣೇಕರನು

|| ೪೫ ||

ಸೀತೆ ಕೇಳೌ ನಾನು ಹೇಳುವ
ಮಾತು ದಿಟ ಹುಸಿಯಲ್ಲ ರಾಘವ
ನಾತು ಕಾದಿದ ಖಂಡದಿಂಡೆಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ ||
ಸೋತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಿದ್ದ ತರಣಿಜ
ಪಾತಕರು ಮಾಯದಲಿ ಗೆಲಿದರು
ಭೂತಳೇಶನ ತಲೆಯ ತಂದರು ಕಾರ್ಯಗೇಡಿಗಳು

|| ೪೬ ||

ಹಿಡಿದು ನಾ ಬಿಡಬಗೆದ ರಾಮನ
ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆದರು ಪಾಪಿ ದೈತ್ಯರು
ಹಿಡಿದುಬಿಡುವರ ಗಂಡನೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಕೆಡಿಸಿದರು ||
ನುಡಿದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಹೋಗಲಿ
ಬಿಡು ಬಿಡಾ ರಾಘವನ ಹಂಬಲ
ಮಡದಿಯಾಗೆನಗಿನ್ನು ನಿರ್ಭಯವಾಯ್ತು ನಿನಗೆಂದ

|| ೪೭ ||

ನುಡಿಯ ಕೇಳೆನು ಸರಮೆ ಖಳ ಕಾ
ಳ್ಗೆಡೆಯಲಮ್ಮನು ತನ್ನ ಮನದಲಿ
ಕೆಡಹಲವಗಿನ್ನಾವ ಸದರವೊ ರಾಘವೇಶ್ವರನ ||
ಬಿಡದೆ ಸೊರಹದೆ ಹೋಗಲೀ ಬಾ
ಯ್ಪಡಿಕನೆಂದರೆ ನಗುತ ರಾವಣ
ಪೊಡವಿಜೆಗೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಿ ತಲೆಯ ತಾಯೆಂದ

|| ೪೮ ||

ತೋಳ ಪೂಜಿಸುತಿಹರು ಕೆಲಬರು
ಭಾಳಲರ್ಚಿಸುತಿಹರು ಕೆಲಬರು
ಖೇಳಮೇಳದಿ ಹರಿಯ ಹೊಡೆಸುತ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿ ||
ಹಾಲ ನೋಡುತ ಹರುಷಗೊಂಡಾ
ಕೋಲ ಮರೆದ ಬಿಡಾಲನಂದದಿ
ನಾಲ್ಕದಲೆಯವನಿರಲು ವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವ ನಡೆತಂದ

|| ೪೯ ||

ಮಾಲೆಗೊಂಡೊಗುತಿಪ್ಪ ನೆತ್ತರ
 ಹೀಲಿಗಣ್ಣರೆದೆರೆದ ವದನವು
 ಹೋಲಿಕೆಯೊಳ್ಳೆನಿತು ತಪ್ಪದವೋಲು ರಚಿಸಿದುವೆ ||
 ನಾಲು ಘಂಟೆಯ ಬಿಲ್ಲು ರುಂಡದ
 ಭಾಳದಲಿ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕವು
 ಹೇಳಲರಿಯೆನು ತಂದು ಮಾಯಾ ಶಿರವನಿಳುಹಿದನು

|| ೫೦ ||

ಅಳಿದು ಹೋಯಿತು ಬಲು ಕಪೀಂದ್ರರು
 ಕೆಲರು ನಮ್ಮೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬದುಕಿತು
 ಕೆಲರು ಶರಧಿಯ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತಿತು ಮತ್ಸ್ಯನಿಂಕೆಲರು ||
 ಕೆಲರು ಗಿಡುಗಳ ಮರೆಯಲಡಗಿತು
 ಕೆಲರು ಗುಹೆಗಳ ಹೊಕ್ಕು ಚುಣುಗಿತು
 ಕೆಲರು ಹನುಮಾದಿಗಳು ಕಾದಿತು ದಾನವರ ಕೂಡೆ

|| ೫೧ ||

ಅರಿದ ಮುಂಡವ ನೋಡು ರಾಮನ
 ಕರದ ಚಾಪವಿದಹುದೆ ದಿಟ್ಟಿಸು
 ಹಿರಿದು ಸಂಶಯಬಿಟ್ಟುದೇ ಪರಿಣಾಮ ನಿನಗಾಯ್ತೆ ||
 ಮರುಳು ಮನುಷ್ಯಗೆ ಹಲುಬಿ ದುಃಖವ
 ಕರೆದು ಕಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡೆ ಹೋಗಲಿ
 ಸಿರಿಯನನುಭವಿಸಾನು ಬಡವನೆ ಒಲಿದುದನು ಬೇಡು

|| ೫೨ ||

ಸಾಸಿಗನು ಮೇಲಿಂದ್ರಜಾಲವ
 ಬೀಸಿದನು ಸಲೆ ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದ
 ನಾ ಸರೋಜಾನನೆಗೆ ದಿಟವೆಂಬಂತೆ ಮೋಹಿದನು ||
 ಘಾಸಿಯಾದಳು ದುಃಖದಲಿ ರಮೆ
 ಸೂಸುವಶ್ರುಗಳಿಂದ ನೆನೆದಳು
 ಆಶೆ ಬೀತುದು ಬಾಯಿ ಬರತುದು ರಮಣ ಹಾಯೆನುತ

|| ೫೩ ||

ಎತ್ತ ಹೋಯಿತು ಧನುವ ಗೆಲಿದಾ
 ಸತ್ಸವಕಟಾ ಕೂರ್ತು ಕೌಶಿಕ
 ನಿತ್ತ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಕಟಿಂದೆತ್ತಲಡಗಿದುವು ||
 ಅತ್ತ ಕೈಕೆಯ ಬಯಕೆ ಸೇರಿತೆ
 ಕುತ್ತಿ ಕೊಂಬರೆ ಕಾಣೆನಲಗನು
 ಹೆತ್ತ ಕೌಸಲಿಗಾಯ್ತುಲಾ ನಿರಶನ ವ್ರತವು

|| ೫೪ ||

ಎಲ್ಲಿದೆಲ್ಲಿಗೆ ತಂದುದೀ ವಿಧಿ
ಎಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಿಗೆ ಭಂಗವಡಿಸಿತು
ಎಲ್ಲಿ ಜನಕಂಗಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆಯೆಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾದೆ ||
ಎಲ್ಲಿ ಬಾರದು ಸಾವು ಶಿವ ಶಿವ
ಒಲ್ಲೆನೆಂದರೆ ಹೋಗದಕಟಾ
ಬಲ್ಲೆನೇ ನಾನೇನ ಮಾಡುವೆ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲಿ

|| ೫೫ ||

ಅರೆದೆರೆದು ಕೂಜಿಸುವ ಕಂಗಳ
ಕುರುಳು ಸೊವ್ವಾದಧರವೊಣಗಿದ
ಹರಿದ ಕಾಂತಿಯಲಿಡಿದ ದಂತದ ಕೃತ್ರಿಮದ ಶಿರವ ||
ಧರಣಿಸುತೆ ದಿಟವೆಂದು ಬಗೆದಳು
ಹಿರಿದು ಶೋಕಾಕುಲಿತೆಯಾದಳು
ಹರಿಯ ಬಳಿಗಸುವೈದಿತನೆ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಹೊರಳಿದಳು

|| ೫೬ ||

ತೆರಳಿದನು ತ್ರೈಲೋಕಕಂಟಕ
ಪುರವ ಬಲಿದಿರೆ ಹೇಳುತಿರ್ದನು
ಹರಣವನು ಬಿಡಬಗೆದಳಿತ್ತಳು ದೇವ ತಾಪದಲಿ ||
ಸರಮೆ ಕಿವಿಯಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆಂದಳು
ನಿರುತ ನಂಬದಿರವ್ವ ಮಾಯವಿ
ದರಸನುಂಗುರ ಮುಟ್ಟಿ ಬಯಲೆನೆ ಜೀವ ಪಸರಿಸಿತು

|| ೫೭ ||

ಜನನಿ ಕಂಗಳದೆರೆದು ನೋಡುತ
ಮನದಲೊಂದನು ನಂಬಲಾರದೆ
ದನುಜ ಮಾಯವೊ ದಿಟವೊ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ||
ನೆನೆದು ಮುಟ್ಟಿಸೆ ಮಾಯೆ ಹರಿದುದು
ಧನು ಶರಂಗಳು ಎತ್ತಲಡಗಿತೊ
ಕನಸ ಕಂಡಂತಾಗಲೆಳೆನೆಗೆ ಮೊಗದೊಳೆಸೆವುತಿರೆ

|| ೫೮ ||

ಖಳ ಕಟಕಿಯೊಳಗಾಗಿ ತನ್ನಂ
ತಳಲಿದವರಾರುಂಟುಯೆನುತಲಿ
ಲಲನೆ ಕಟ್ಟುಮೃಳವ ತಾಳ್ದಳು ಹರಿಯ ವಿರಹದಲಿ ||
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಸರಮೆ ಸೀತೆಯ
ತಿಳುಹಿ ಮನವನು ಸಂತವಿಟ್ಟಳು
ಹೇಯ ಸೂರಿಯ ಬಂದ ಹೊಸ ಪರಿಯಾಯ್ತು ಮೂಡಲಿಗೆ

|| ೫೯ ||

ಜನಸ ರಾಘವ ಕೊಡೆಯ ಕಡಿಯಲು
 ದನುಜ ಮಾಯಾ ಶಿರದಿ ದೇವಿಯ
 ಮನವ ನೋಯಿಸೆ ದನುಜೆ ತಿಳುಹಲು ಮಾಯೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ||
 ಜನನಿ ರಾಮನ ನೆನೆಯೆ ಪದನವು
 ದಿನಪರೈವಡಿಯಾಯ್ತು ಮೂಡಲು
 ದಿನಪನುದಿಸಲು ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು ದನುಜ ಮನಗುಂದೆ

|| ೬೦ ||

೧೮ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಹಾಲುಸಕ್ಕರೆಯುಣಲು ತದ್ಗುಣ
 ಶೀಲಿಸುವುದೇ ಫಣಿಯ ಮುಖದಲಿ
 ಹೇಳಲಂಗದ ಕೇಳಿ ಕಿವಿಗೊಡಹಿದನು ದಶಕಂಠ ||

ಪದ || ತುಂಬಿದೋಲಗದೊಳಗೆ ಕೇಸರಿ
 ಯೆಂಬ ಚಾರನನರಸ ಕೇಳಿದ
 ಹೆಂಬಲಿಸಿದಳೆ ಸೀತೆ ಮಾಯಾಶಿರದ ಜಂಜಡಕೆ ||
 ಡಿಂಬ ಮಾತ್ರದಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದ
 ಹೆಂಬಲಿಂದಸುವಿರಲು ಸರಮಾ
 ಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿ ತಿಳುಹಲುಂಗುರ ಮುಟ್ಟಿ ಬಯಲಾಯ್ತು

|| ೧ ||

ಆಗಲದಕೇನಸುರ ಕೋಡಗಿ
 ಯಾಗಿ ಕುಣಿದನು ಸಹಜವೈಸಲೆ
 ಏಗುವಳು ಭೂಜಾತೆ ದನುಜರಗನ್ನಗತಕದಲಿ ||
 ಬೇಗೆಯೊಳಗಣ ಬಾಳೆಯಾದಳು
 ಹೋಗಲದಕಿನ್ನೇನು ತಳುವದೆ
 ಬೇಗ ಶಿಷ್ಟರನಟ್ಟಿ ಸಾರಿಸಬೇಕು ನಾವೆಂದ

|| ೨ ||

ಎಲೆ ವಿಭೀಷಣ ಕೇಳು ಸಂಧಿಗೆ
 ಕಳುಹಿನೋಡುವೆ ನಾಮದಿಂದವೆ
 ಖಳನು ಸೀತೆಯನಿತ್ತು ಕಂಡರೆ ಕಾವೆವಾವನ ||
 ಕಲಹವನು ಬಯಸಿದರೆ ಒಳ್ಳಿತು
 ಬಳಿಕ ತಪ್ಪದೆ ನಾವು ಕೊಲುವೆವು
 ಇಳೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಸಾರಿ ಕೊಂದರೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೩ ||

ಆರ ಕಳುಹುವ ಸಂಧಿಗಾ ಅಮ
 ರಾರಿಯೋಲಗದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕುತಿ
 ಧೀರನಾಗಿಯೆ ನುಡಿಯಬೇಹುದು ಶತ್ರು ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ವೀರ ಜಾಂಬವ ಹೇಳು ನೀನೆನೆ
 ತಾರೆಯಾತ್ಮಜ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತನು
 ಕಾರ್ಯಸಾಧಕನಹುದು ಕಳುಹುವುದಂಗದನನೆಂದ

|| ೪ ||

ಮಾತಿನಲಿ ಮತವಂತನೆನಿಸಿಹ
 ನೀತಿಯಲಿ ಕರ ನಿಪುಣನಾಗಿಹ
 ನೂತನಾಕಾರದಲಿ ರಂಜಿಸಿ ಮಮತೆಗಳ ನುಡಿದ ||
 ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಬಲ್ಲ ರಣದಲಿ
 ಕಾತರಿಸದಿರುತಿಪ್ಪ ನೃಪ
 ದೂತನೆನಿಸುವನವನಲಿಹುಮ್ಮೈರಾಜನೀತಿಗಳು

|| ೫ ||

ನೆರೆದ ಕಸುಸಭೆಯೊಳಗೆ ನರಹರಿ
 ಕರೆದನಂಗದನೊಲುವನಾಗಿರೆ
 ಹರಸಿ ರಕ್ಷೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಕರುಣದಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸಿದನು ||
 ಅರಿಯ ಸಭೆಯನು ಹೊಗುವಡಂಜದೆ
 ಹಿರಿದು ಬಿರಿಸಿದವನು ನುಡಿದರೆ
 ಕೆರಳದಿರು ನುಡಿ ನುಡಿಗೆ ತಕ್ಕುದ ಹೇಳು ನೀನೆಂದ

|| ೬ ||

ಕಾದೆನೆನಲವ ಕಾದೆನೆಂದೆನು
 ಕಾದಕರೆಯಲು ಕಾದೆನೆಂದೆನು
 ಕಾದೆನೆಂದರೆ ಬಳಿಕ ಕಾದುವುದುಚಿತವಲ್ಲಮಗೆ ||
 ಕಾದಲರಿಸುವೆನವನ ಜವದಲಿ
 ಕಾದೆನೆನಲಿಹಪರದ ಸುಖಗಳ
 ಸಾಧಿಸುವನವಗರಿಪು ನೀನೀ ಹದನ ಹೋಗಿಂದ

|| ೭ ||

ಕಟಕಿಯೆರಡಕ್ಕೈಂಟನೆಂಬುದು
 ಕಟಕಿಯನು ನೀನೆನ್ನಲಾಖಳ
 ದಿಟವ ನುಡಿದರೆ ನುಡಿವುದೊಂದನು ಸತ್ಯ ವಚನವನು ||
 ಅಟಮಟಿಗ ದನುಜಗೆ ಸಚಿವರು
 ಸಟಿಯ ಸಾಗರವೆಂಬ ಕಥೆಯನು
 ನಟಿಸಿ ದೈತ್ಯನ ಮನವ ತಿಳಿವುದು ಹದಿರು ಚದುರಿನಲಿ

|| ೮ ||

ಆಗಲೆನುತಡಿಗರೆಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂ
 ಡಾ ಗುಣಾಧಿಕ ಕಂಕಣದ ಕೈ
 ದೂಗಿ ಸಂತಸದಿಂದ ನಡೆದೇಕಾಂಗ ಬಲ್ಲಾಳು ||
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೆಂಗೆ ಹರಿ ತಲೆ
 ದೂಗುತ್ತಿದ್ದನು ಕಂಡು ಲಂಕೆಯ
 ಬಾಗಿಲನು ಕಳೆದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು ಸುಭಟನಂಗದನು

|| ೯ ||

ಕಾವ ದನುಜರು ಕಂಡು ಹೆದರುತ
 ಜೀವದಾಸೆಗೆ ಉಸುರಲಮ್ಮದೆ
 ಭಾವದಲಿ ನೆರೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು ಸುಭಟನಂಗದನು ||
 ಆವ ವಿಭವವೋ ಹೇಳಲರಿದಾ
 ರಾವಣನ ಪುರದೊಪ್ಪದಂಗವ
 ದೇವಬಲ್ಲನೆನುತ್ತ ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು ಬರುತಿರ್ದ

|| ೧೦ ||

ಕುರಿಯ ಹಿಂಡಿನ ನಡುವೆ ಬರ ಸಿಡಿ
 ಲೆರಗಿದಂತಿರೆ ಕಾವ ದನುಜರ
 ಜರೆದು ಜಕ್ಕುಲಿಸುತ್ತ ಮುರುಕಿಸಿದವರ ಸದೆವುತ್ತ ||
 ಉರುವ ಸುಂಟರಗಾಳಿ ವಹಿಲದಿ
 ಕರಿಯ ಮೇಘವನಟ್ಟುವಂದದಿ
 ತರುಬಿ ದೈತ್ಯರ ಚಾರಿವರಿದೆಯ್ದನಂಗದನು

|| ೧೧ ||

ಹಿಂದೆ ಇರುಳಿನಲೊಂದು ಕೋಡಗ
 ಬಂದು ಲಂಕೆಯ ಸುಟ್ಟು ದನುಜರ
 ಕೊಂದು ವನವನು ಮುರಿದು ಹೋಯಿತು ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಮಾರಿ ||
 ಇಂದು ಬರುತಿದೆವೊಂದು ಕೋಡಗ
 ಬಂದ ಬರವದು ಬಿರಿಸು ಖಳರಿಗೆ
 ಕುಂದು ಕೇಡನು ಹಣ್ಣು ದುಳಿಯದುದು ಜನ ಮರುಗೆ

|| ೧೨ ||

ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರು ದನುಜಗೆ
ಬಿಟ್ಟಿಗೈವುದ ಕಂಡನಂಗದ
ಭ್ರಷ್ಟ ರಾವಣ ಕೆಟ್ಟನಕಟಾ ಸತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ||
ಇಷ್ಟು ವಿಭವವದಾರಿಗುಂಟೈ
ಅಷ್ಟಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯದಾಗರ
ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿಯಲು ಬಹುದೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲವಗೆ ಜಗದೊಳಗೆ

|| ೧೩ ||

ಶರಧಿ ಕಾಲುವೆ ಲಂಕೆ ದುರ್ಗವು
ಸುರರು ಬಂಟರು ಹರನು ನಂಟನು
ಹಿರಿಯತನದಲಿ ವಿಧಿಯ ಮೊಮ್ಮನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನಿವುಣ ||
ಸರಸಿಜಾಸನ ವರವ ಕೊಡುವನು
ಹರಿಗೆ ವಾಸಟಿಯವನ ಭಾಗ್ಯವೆ
ಎರಡು ದಿನ ಬದುಕಿದರೆ ಸಾಲದೆ ಜನ್ಮ ಸಫಲತೆಗೆ

|| ೧೪ ||

ಈ ಪರಿಯ ಬಲುಹಾರಿಗಿಪ್ಪುದು
ಭಾವುರೇ ಸಿರಿವಂತ ರಾವಣ
ಶ್ರೀಪುರಂದ್ರಿಯಬಂಧಿವಿಡಿಯಲು ಬಹುದೆ ಉಳಿದರಿಗೆ ||
ಆ ಪುರಂದರನಿವನ ಮನೆಯಲಿ
ತಾಪಗೊಳುತಿನ ರಿಪುಭಯಂಕರ
ಪಾಪಿ ಕೆಡಿಸಿದನಕಟ ರಾಮಗೆ ಮುನಿದು ಸಂಪದವ

|| ೧೫ ||

ಬೊಮ್ಮ ಹೊತ್ತಲ್ಲಧ್ಯಯನಕಿದು
ಸುಮ್ಮನಿರು ನೀ ಹೊರಗೆ ಸುರ ಗುರು
ಮೊಮ್ಮೆ ಕಿರಿದನಿ ಗಳಹೆ ಸುರಸಭೆಯಲ್ಲ ಸೊರಹುವರೆ ||
ನಿಮ್ಮ ವೀಣೆಯ ನಿಲಿಸಿ ನಾರದ
ಒಮ್ಮೆ ಸಂಸ್ತುತಿ ಸಾಕು ತುಂಬುರು
ಎಮ್ಮೆ ಲಂಕೇಶ್ವರಗೆ ಮನಸರಿಣಾಮವಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಕೂಡೆ ಸಭೆ ಗದಗಪ್ಪುಗೊಳುತಿರೆ
ಹೇಡಿಗಳು ಹರಣವನು ಬಚ್ಚಿಡೆ
ನೋಡಿ ಖಳರೆವೆಯಳುಕೆ ಮನದಲಿ ಬೆಚ್ಚಿ ರಾವಣನು ||
ನೋಡುತಿದನು ಜೋರಗಂಡಿಲಿ
ದಾಡೆಗುಟ್ಟಿದ ಬಾಗಿಲವರಿಗೆ
ರೂಢಿವಲ್ಲಭನಾಳು ಬಂದನು ಸುಭಟನಂಗದನು

|| ೧೭ ||

ಮುಂದೆ ರಾವಣನಿದ್ದ ಸಭೆಯೊಳು
 ಚಂದದಲಿ ಬಿಲ್ಲುದ್ದ ಸೀರೆದಿ
 ಕುಂದಣದಿ ರತುನದಲಿ ಮೆರೆದಿಹ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರಿ ||
 ಮುಂದೆ ರಾವಣನಿರಲು ತಾ ಕೆಳ
 ಗಿಂದು ಕುಳಿತಿಹುದುಚಿತವಲ್ಲಿನು
 ತೆಂದು ಬಾಲವಸುತ್ತಿ ಕುಳಿತನು ದೊರೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ

|| ೧೮ ||

ಕುಳಿತ ಸಭೆಯಲಿ ಬೆರಗು ಬಲಿದಿರೆ
 ಉಲುಕದಿಹ ಪುತ್ರಳಿಗಳಂತಿರೆ
 ಬೆಳೆಸಿ ಬಾಲವ ಸುತ್ತಿ ಗದ್ದುಗೆ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿದರ್ ||
 ಕಳವಳಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿ ದೈತ್ಯನ
 ಕೆಲದಲಿದ್ದುದು ಮಂತ್ರಿ ಮಕ್ಕಳು
 ಬಳಗ ಹಲುಮೊರೆವುತ್ತ ಗುಜುಗುಜುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರಲಂದು

|| ೧೯ ||

ಅಡಗಿ ಜುಣುಗಿದನೇಕೆ ರಾವಣ
 ಕಡೆಗೆ ಕಾದದೆ ಜಾನಕಿಯ ತಾ
 ಬಿಡನೆ ಕೇಳುವ ಖರೆಯ ಸಂಧಿಗೆ ಬಂದೆನಿಂದಾನು ||
 ಪೊಡವಿವಲ್ಲಭ ಕಾದಲೊಲ್ಲದೆ
 ಬಡವನಾಗಿಯೆ ಸಂಧಿಗೊಲಿದನು
 ಮೃಡನ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ ಧರ್ಮದಲಿ ತಲೆಗಡುವ ರಾವಣನ

|| ೨೦ ||

ಜವನ ಪರಿ ಕಂಧರವ ತಿರುಹು
 ತ್ರವನಿಸುತೆಯನು ಕದ್ದು ತಂದವ
 ನಿವನೆ ದನುಜನ ಹಿರಿಯ ಮಗನವನಾವ ಬರಹೇಳು ||
 ನಿವಗದೇತಕೆ ಮೌನ ಬಲಿದುದು
 ಸವಣ ಗಣಿಕೆಯ ಕಂಡ ಪರಿಯೆನು
 ತವನಿವಲ್ಲಭನಾಳು ಕುಡಿ ಬಾಲವನು ಡಾಳಿಸಿದ

|| ೨೧ ||

ಹುಲಿಯ ಮಗನಿವ ಕೆಣಕಬಾರದು
 ತಿಳಿವೆ ಸಾಮದಲೆನುತ ದಶಶಿರ
 ಜಲಜಮುಖಿ ಸುಖದಲಿಪ್ಪಳೆ ಕ್ಷೇಮಿಯೇ ಬಾಲಿ ||
 ಹಲವು ಕಾಲಕೆ ಕೇಳ್ದೆವೈ ನಾ
 ವಲಘುಮತಿ ತಾ ಮನುಜನಂಬಿನ
 ಲಳಿದನೆಂಬೀ ವಾರ್ತೆ ಹರಿದುದು ದಿಟವೊ ಹೇಳೆಂದ

|| ೨೨ ||

ಕೆಡಹಿದನು ತಾಟಕಿಯ ಮೊದಲಲಿ
 ಜಡೆಯಜೀಯ್ಯನ ಯಜ್ಞಗಾಯ್ದನು
 ಮೊಡವಿಪತಿಗಳ ಬೇರುಗೊಲೆಯನು ಕೊಂಡ ಮುನಿಪತಿಯ ||
 ಹಿಡಿದ ಚಾಪವ ಕೊಂಡರಣ್ಯದಿ
 ಕಡಿದ ಖರದೂಷಣರ ನಿನ್ನನು
 ಕಡಲಲದ್ದಿದ ಪಿತನ ಕೊಂದನು ರಾಘವೇಶ್ವರನು

|| ೨೩ ||

ಆರು ರಾಘವನೆನಲು ಕೇಳೆಲೆ
 ಜಾರ ನೀ ದಿಟ ಮರೆದೆ ಮತ್ತೇ
 ನಾರಿದಾ ಸರಳೊಂದರಿಂದವೆ ಕೊಡೆಯ ಕಡಿವಾಗ ||
 ಓರಣದಿ ಮಕುಟವನು ಕಿತ್ತನು
 ಧೀರ ಸುಗ್ರೀವಾಂಕನೆಲೆ ಬಡ
 ಹೋರಿ ನೀನೆಂತರಿವೆ ರಾಮನನೆಂದನಂಗದನು

|| ೨೪ ||

ಎನು ಕಾರಣ ಬಂದೆ ನೀನೆನ
 ಲೇನುಯಿಲ್ಲಿನಗೆನಲು ಶರಧಿಯ
 ಜಾನಕೀಪತಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಗಡ ಹಾಳುವಟ್ಟ ಗಡ ||
 ಕಾನ ಮರಿ ಕೋಡಗಗಳಾಡುತ
 ಎನೊ ಕಟ್ಟಿದುವರಿಯೆ ನಾನದ
 ಜಾನಕೀಪತಿಯರಿವ ದಿಟವೇ ಕಡಲ ಕಟ್ಟಿದುದು

|| ೨೫ ||

ಎಲವೊ ರಾವಣ ಕೇಳು ರಾಮನ
 ಬಲದೊಳೊಂದತಿ ವಾದ ಹುಟ್ಟಿತು
 ಖಳನ ಕೊರಳೊಂದರಲಿ ತಲೆ ಹತ್ತೆಂದು ಕೆಲರೆನಲು ||
 ಕೆಲರದಲ್ಲಾ ಕೊರಳು ಹತ್ತಕೆ
 ತಲೆಗಳೊಂದೊಂದೆನಲು ತಮ್ಮೊಳು
 ಛಲದಿ ಪಣ್ಯವ ಹೊತ್ತು ಕಳುಹಲು ನೋಡಲಾಂಬದೆ

|| ೨೬ ||

ಎಸಿತು ರಾವಣರುಂಟು ಲೋಕದ
 ಲೆನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಹೇಳು ಕೇಳುವೆ
 ಬಿಡುಗಗಳ ಹತ್ತೆಂಟು ರಾವಣರಾನು ಕೇಳಿದನು ||
 ಮುನಿದು ಶೈವಜ್ವರನ ಕೆಣಕುತೆ
 ಕನಕ ಸತ್ತಿಗಯಿತ್ತು ಶರಣೆಂ
 ದಿನಲು ಕೃಪೆಯಿಂದೊಬ್ಬ ದೈತ್ಯನ ಕಾಯ್ದನಜವಾಲ

|| ೨೭ ||

ಮುನ್ನ ಮಿವಾಗೊಬ್ಬ ರಾವಣ
ಯೆನ್ನ ತಂದೆಯ ಸೆಣಸಲಾತನು
ತನ್ನ ಕಂಕುಳೊಳವುಚಿ ತಂದಾನಿಷ್ಟ ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ||
ಹೊನ್ನ ಮಿಳಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಲೊದರಿದ
ರೆನ್ನ ಕೈಯುಗುರಿದ ಹೊಡೆವರೆ
ಕೆನ್ನೆಗಳು ಕಲೆಯಾದ ರಾವಣ ನೀ ಸಲಾಯೆಂದ

|| ೨೮

ದಂಡುಮಾಡುತ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ
ಹಿಂಡುದೋಳೊಳು ಸಿಲುಕಿ ನೆರೆಯಲಿ
ಗಂಡುಗೆಟ್ಟರೆ ಬೊಮ್ಮ ಬಿಡಿಸಿದನೊಬ್ಬ ರಾವಣನ ||
ಖಂಡ ಪರಶುವನದ್ರಿಯಡಿಯಲಿ
ಮಂಡೆ ಕೈಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ ಒರಲಲು
ಕಂಡು ಕರುಣದಿ ಕಾಯ್ದು ರಾವಣನವನು ನೀನಲ್ಲ

|| ೨೯ |

ನಂದಿಗಮನನ ಧನುವಿನಡಿಯಲಿ
ಹಿಂದೆ ಹೊರಳಿದನೊಬ್ಬ ರಾವಣ
ನಂದು ಖಗನೆಡಗಾಲ ನುಸುಳಿದನೊಬ್ಬ ರಾವಣನು ||
ಹಿಂದೆ ವೈರೋಚನಿಯ ಸೆರೆಯಲಿ
ಗೊಂದಣದ ತೊತ್ತಿಯರು ನಗುತವೆ
ವೊಂದು ತುತ್ತಿಂಗೊಮ್ಮೆ ಕುಣಿಸಿದರೊಬ್ಬ ರಾವಣನ

|| ೩೦ ||

ಹಿಂದೆ ಲಂಕೆಯ ಸುಟ್ಟ ಕೋಡಗ
ಯೆಂದು ಬಾರದದೆತ್ತ ಹೋಯ್ತೆನೆ
ಇಂದ್ರಜಿತುವಲಿ ತಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿತೆಂದಲ್ಲ ||
ಮಂದಿ ಬಯ್ದುದು ಹೊಯ್ದು ನೂಕಿದ
ಡಂದೆ ಲಜ್ಜೆಯಲೋಡಿ ಹೋದುದು
ಇಂದು ನಾಳೆಯು ಕಾಣೆನಾ ಕಪಿಯೆತ್ತ ಹೋಯ್ತೆಂದ

|| ೩೧ ||

ನೆಟ್ಟನಸುರರದೆಲ್ಲ ಹುಸಿಕರು
ಮುಟ್ಟಿ ನಾಡಿಯ ನೋಡುತಿಪ್ಪರು
ದಿಟ್ಟ ರಾಘವನರಿಯ ನೋಡಾ ಮರುಳು ಮರ್ಕಟರು ||
ಸುಟ್ಟತೆಂಬರು ಲಂಕೆಯನು ಕರಿ
ಗಟ್ಟಿತೆಂಬರು ಗಡ್ಡ ವಿಸೆಯು
ಸುಟ್ಟ ವಿಸೆಯ ಕಾಣೆ ರಾವಣ ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯಲಿ

|| ೩೨ ||

ಒಡೆಯರಾರೀ ಲಂಕೆಗೆಂದರೆ
ಒಡೆಯ ವಿಭಿಷಣ ರಾಯನೆಂದೆನೆ
ಗಡಹದಿರು ನೀನ್ಯಾಕೆ ಬಂದವೆ ನನ್ನ ಸಭೆಗೆನಲು ||
ಫಡ ಹೊರಸೆ ರಾಘವನ ರಾಣಿಯ
ಬಿಡಲೊ ಭಾಗ್ಯವ ನೀಗಿ ಕೆಡದಿರು
ಬಿಡದೆ ಹಳೆನಂಟೆಂದ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಲಾಂ ಬಂದೆ

|| ೨೨ ||

ಹರನ ಚಾವನ ಮುರಿದು ಗೆಲಿದನ
ವರ ಸುಬಾಹುವ ತಾಳ ಮರಗಳ
ತರಿದನಬ್ಬಿಯ ಬಿಗಿದ ರಾಮನ ನೆಣಸು ಬೇಡಿನಲು ||
ಧರಣಿಯಬ್ಬಿಯ ಧರಿಸಿದಹಿಪತಿ
ಕರದ ಕಂಕಣವಾದ ಶೂಲಿಯ
ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿ ದೆನದರಲೇನಿಹುದೆಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೪ ||

ಹರಿಯ ಬಾಣವು ತಾಟಕಾ ತನು
ಸರಸಿಯಲಿ ನೆರೆ ಮಿಂದು ಕಿವಿ ಮೂ
ಗರಿದು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ ಮಾಡಿತು ತ್ರಿಶಿರ ದೂಷಣರ ||
ಖರನ ತಲೆಗಳ ಬೇಳಿದುದು ಬಲಿ
ಹರಣವಿಕ್ಕಿತು ಕನಕ ವೃಗವನು
ಹರಿದು ಹಸಿದುಣಬೇಡುತಿರ್ಪುದು ನಿನ್ನ ಮಿದುಳುಗಳ

|| ೨೫ ||

ಕಡುಹು ಖರೆಯವು ಕಾಣಬಾರದೆ
ಜಡೆಯ ಹೊತ್ತಡವಿಯಲಿ ತಿರುಗುತ
ಮಡವಿಯನು ಹೋಗಾಡಿ ಶರಧಿಗೆ ಹಾಳುವಟ್ಟವನ ||
ಬಿಡದೆ ಹೊಗಳುವೆ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿ ಬಾ
ಯೊಡೆಯಲೊದರುವೆ ನಿಲ್ಲ ಲಂಕೆಯ
ತುಡಕುವರೆ ಕಡು ದೂರವೈ ಕಪಿ ದೂತ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಧುರದಿ ಗೆಲ್ಲದೆ ಮಾಣೆ ನೀನದು
ಖರೆಯ ರಘುಕುಲ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಸೊರಹುವಡೆಯೆಲುವಿಲ್ಲ ನಾಲಗೆಗೇನು ಬಿನ್ನಣವು ||
ಇರಳು ಕಪಟದ ಗೊರವನಾಗಿಯೆ
ತಿರಿಯೆ ವೇಷಿತನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಬರೆದ ಗೆರೆಯನು ದಾಂಟಿದಾತನು ಕಾದದಿರನೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಅಹಿತರಾವಲ್ಲಂಗದಾ ನಿನ
 ಗಹಿತ ರಾಘವ ತಿಳಿದು ನೋಡಾ
 ಕುಹಕ ಬುದ್ಧಿಯಲಸುರ ಬೀಡಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಳುಹಲಿಕೆ ||
 ಅಹುದು ಭಲರೇಯಂಬರುಳಿದರೆ
 ಅಹಹ ತಪ್ಪಾಯ್ತೆಂಬರಳಿದರೆ
 ಚಹಡತನಗಳನರಿಯೆ ಏಗುವೆ ನೀನು ಹಸುಳೆಯೆಲಾ

|| ೩೮ ||

ನಂಬಬಹುದೇ ದಾಯವಾದಿಗ
 ಳೆಂಬ ಪಾಪಿಗಳೇನಮಾಡರು
 ತಿಂಬನನೆ ಕೊಲುವಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಗಳುಂಟೆ ಭಾವಿಸಲು ||
 ನಂಬುಗೆಯ ನೀಡುವೆನು ರಾಮನ
 ತಂಬುಲಕೆ ಕೈಯ್ಯಾನುವರೆ ಸುಡು
 ಶಂಭು ನಗನೇ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರ ಕೆಡಿಸಿದೆಲ

|| ೩೯ ||

ಹೆಣ್ಣು ಹೆಗಿನವ ತಿಂದು ಕೊಬ್ಬಿ
 ದ್ವೆಣ್ಣುಗಳಿಗಾನಿನ್ನು ತಕ್ಕುದ
 ಹೆಣ್ಣು ದಳಿಯೆನು ಮರುಳು ನರನಲಿ ನೀನು ಕೆಡಬೇಡ ||
 ಅಣ್ಣ ಬಾಲಿಯ ಕೊಲಿಸಿದಾತನು
 ಚೆಣ್ಣುನೆಂದವ ಹೇಸಿ ಬಿಡುವನೆ
 ಬಣ್ಣ ದಾಸೆಗೆ ಬದುಕು ಮಾರಿದ ಗಣಿಕೆಯಂತಹುದು

|| ೪೦ ||

ಎದ್ದು ಹೋದ ವಿಭೀಷಣನು ಮು
 ನ್ನಿದ್ದ ಮನೆಯನು ಕೊಡುವೆ ಬಲದಲಿ
 ಗದ್ದುಗೆಯನಿಕ್ಕಿಸುವೆ ಸೇನಾಪತ್ಯ ಪಟ್ಟದಲಿ ||
 ಇದ್ದು ಬಾಲಿಯ ಹಗೆಯ ನೆರವಹ
 ವಿದ್ಯವನು ನೀ ಕಲಿವುದವರಿಗೆ
 ಮದ್ದನರೆವರೆ ನಾನು ನೆರವಹೆ ಹೋಗಬೇಡೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಹಲವು ಮಾತೇಕೊಳ್ಳತಾಯಿತು
 ಕಳುಹಿ ಕರೆಸದ ಮುನ್ನ ನೀನೇ
 ಒಲಿದು ಬಂದತಿ ಲೇಸುಮಾಡಿಸೆ ದೊರೆಯ ಮಗನಲ್ಲ ||
 ಕಲಿಗೆ ವಟ್ಟವನೀಗ ಕಟ್ಟುವೆ
 ನೆಲವೊ ಭೇರಿಯ ಹೊಡೆಸೊ ಗುಡಿಗಳ
 ಚಳಕದಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತ ಸಿಂಗರಗೈಯ್ಯೊ ಪಟ್ಟಣವ

|| ೪೨ ||

ಬಲದ ಗದ್ದುಗೆ ಮೊದಲ ಕಾಣಿಕೆ
 ಒಲವಿನಾನೆಯ ತೀರು ಕುದುರೆಯ
 ಸಲಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾಡಬೇಹುದು ಕರೆಸೊ ಜೋಯಿಸರ ||
 ನಳಿನಮುಖಿಯರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿ
 ಗಳಲದಿಗೊಳಲಿ ಹೇಳುಯೆನುತಿರ
 ಶಿಲವೊ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿತನಲ್ಲೆಂದನಂಗದನು

|| ೪೩ ||

ಹಲವು ತಲೆ ಯಾವಾವ ಮುಸುಡಿಗೆ
 ತಿಳಿಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುತಿವ್ವುದೊ
 ಬಲು ಕುಮಂತ್ರನ ನೆನೆದೆ ರಕ್ತಸ ಜಾತಿಗಿದು ಸಹಜ ||
 ಒಲುವ ಮಾತಂತಿರಲಿ ನೀನಾ
 ನಳಿನಮುಖಿಯನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಬುದು
 ಗಳಹಿ ರಾವಣ ಕುಹಕ ಬುದ್ಧಿಗಳೇನು ಹಿತವಲ್ಲ

|| ೪೪ ||

ಸೈರಿಸಿದೆ ನೀ ಹೋಗು ಸಾಯದೆ
 ಸಾರಿ ಬಂದರೆ ಖಳರು ಕೊಲುಗನೆ
 ಮಾರಿ ಬಹುದೆಲೆ ನೀನಿರದೆ ಸರಿಯೆನ್ನ ಸಭೆಯಿಂದ ||
 ಧೀರನಹ ಗಡ ನಿನ್ನರಾಘವ
 ಭಾರಿಯಾಳೆಂದೆಂಬಿ ಮತ್ತೀ
 ನಾಗೀಯಾರಣ್ಯ ರೋದನವೆಂದನಮರಾರಿ

|| ೪೫ ||

ಆಗದೇ ಸಂಧಾನ ಭಾಗ್ಯವ
 ನೀಗಿದೈ ನೀನಕಟ್ಟಿಹೆಡಕನು
 ತಾಗಿದಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಸೇರವು ಉಚಿತ ಬೋಧಿಗಳು ||
 ಬೇಗ ಸೀತೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಂಡರೆ
 ರಾಘವೇಶ್ವರ ಕಾವ ಕೆಡದಿರು
 ಮೇಘನಾದಾದಿಗಳ ನೆಚ್ಚದಿರೆಂದನಂಗದನು

|| ೪೬ ||

ಹಿತವನಾಗಿಯೆ ಬಂದು ನೀ ಪರಿ
 ಮಿತದಿ ಹೇಳಿದಡಾನು ಕೇಳುವೆ
 ಖತಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ಗಳಹೆ ಸೈರಿಸೆನು ||
 ಸುತನು ನೀನೆಂದಿದ್ದೆನಾ ಸುರ
 ಜಿತನು ಕಂಡರೆ ನಿನ್ನನುಳುಹನು
 ಮತಿವಿನಂತಿಯೆ ಹೋಗು ಸಾಯದಿರೆಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೪೭ ||

ಹುಡುಗ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನಿನ್ನನು
 ಸುಡಲಿ ಹಗೆಯರ ಬಂಟಿನಾಗಿಯೆ
 ಗಡಹುತಿಹೆ ನೀ ಮಾನ್ಯವಂತರವೋಲು ಬೋಸರಿಪೆ ||
 ಬಿಡದೆ ನಡೆ ನಡೆ ಹೇಳು ರಾಮಗೆ
 ವೊಡವಿಜೆಗೆ ಬಳುವಳಿಯ ಹೆಂಡಿರ
 ಕೊಡಲಿ ಬದುಕುವಡಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಖಳರು ಕೊಲುಗಿಂದ

|| ೪೮ ||

ಕಡುಹಿಯೋ ನೀಬಳ್ಳುಗರೆಯಲು
 ದಡಿಗ ಹಾಲಿನ ಸವಿಯ ನೋಡುವೆ
 ಬಡಿಗೇಗಾಣದೆ ಹೆಡಕ ಮೋಹಿಸ ರಾಮ ಬಾಣವಿರೆ ||
 ವೊಡವಿಜೆಯ ಬಿಡದೆಕ್ಕ ಸಕ್ಕವ
 ಗಡಹಿ ಕುಲವನು ಕೂಗಿ ಕೆಡದಿರು
 ಒಡೆಯ ನೇಮವನೀಯನೇಗುವೆನೆಂದನಂಗದನು

|| ೪೯ ||

ನಿನಗೊಡೆಯ ರಾಘವನ ತಾ ಹೋ
 ಗನುವರಾಂತಕೆ ಬಳಿಕ ಸನಿಯನು
 ಮೊನೆಯಲಾಂ ತೋರುವೆನು ಹೊಸತನು ಶಾಕಿನೀ ಜನಕೆ ||
 ಜನವು ನಗುವುದು ಬಂದ ದೂತನ
 ಮುನಿದು ಕೊಂದಡಕೀರ್ತಿ ಶಾಶ್ವತ
 ಬಿಡುಗುಗೋಡಗ ನಾರು ನುಡಿದರೆ ಬಾಯ ಸೀಳಿಸುವೆ

|| ೫೦ ||

ಕೆಲದಿ ಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಲಿದ್ದನು
 ಖಳನ ಹೆಮ್ಮೆಗನಿಂದ್ರದಲ್ಲಣ
 ನೆಲವೊ ಮುಂಗೈಯೊಡ್ಡ ನೋಡುವ ನಿನ್ನ ಭುಜಬಲವ ||
 ಬಲುಹ ನೋಡವರೆಲ್ಲ ಹಿಡಿಯಲಿ
 ಬಲದೊಳೊಬ್ಬರುವುಳಿಯದಂತೆನೆ
 ಕಲಿಯ ಅಂಗೋಪಾಂಗವೆಲ್ಲವ ಮುಕ್ತಿ ಮುಸುಕಿದರು

|| ೫೧ ||

ಮಡವ ಬೆರಳನು ಜಾನು ಜಂಘೆಯ
 ತೊಡೆಯನುರವನು ಬಾಲ ಬಸುರನು
 ನಡುವ ಕೊರಳನು ಹೆಡಕು ಚಂಡಿಕೆ ಮೂಗು ಕಿವಿಗಳನು ||
 ತೊಡಕಿ ಕೈಗಳ ಸಕಲ ದನುಜರು
 ಹಿಡಿದು ಜೋಲಲು ನೆಗೆದು ಹಾರುತ
 ಕೊಡಹಿ ಬಡಿದನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದನ ಬಡಿಗೆಗೋಲಂತೆ

|| ೫೨ ||

ಅಟ್ಟಿ ಬರುತಿಹ ಖಳರ ತಲೆಗಳ
ಕುಟ್ಟಿ ಮುರಿದನು ಮುಂದೆ ದಾರಿಯ
ಕಟ್ಟಿದವದಿರನೊದೆದು ಬಿಸುಟನು ಸುಭಟನಂಗದನು ||
ವಟ್ಟಣವ ಹೊರವಂಟು ಕಪಿ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಬರುತಿರಲತ್ತ ದುನಜಘ
ರಟ್ಟಿ ದೂರದಿ ಕಂಡು ನಸು ನಗುತಿದರ್ ಮನದೊಳಗೆ

|| ೫೩ ||

ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಬಿಡೆನುಯೆಂದರೆ
ಕೊಂದನೆಡಬಲದಂಕದಸುರರ
ವೊಂದನರ್ಥವ ಮಾಡಿ ಹುಯ್ಯಲ ತಂದೆನೆಲೆ ತಂದೆ ||
ಸಂಧಿ ಮುರಿದುದು ಖಳರ ತಲೆಗಳ
ಸಂದು ಮುರಿದುದು ರಾವಣನ ಬಲು
ಹಿಂದುವುರಿದುದು ಹೋಗದುತ್ತ ರವೆನ್ನಲಾತಂಗೆ

|| ೫೪ ||

ಸಂಧಿ ಸೇರಿದರೆಮ್ಮ ಪೌರುಷ
ವಿಂದು ವ್ಯರ್ಥವು ಕೆಣಕಿ ಕದನವ
ತಂದು ನೀ ಕರ ಲೇಸುಮಾಡಿದೆ ರಣಧರ್ಮಿಯಲಿ ||
ಮುಂದೆ ಕೈಹಾರದಲಿ ದನುಜರ
ಕೊಂದು ಕೂಗುವ ಹಬ್ಬವಾಯಿತು
ಯೆಂದು ನಲಿನಲಿದಾಡುತಿದರ್ ದು ಮಾಣಿ ಮರ್ಕಟರು

|| ೫೫ ||

ಉಚಿತವಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿ ಪದನವು
ರಚಿತವೈವತ್ತಾರು ರಾವಣ
ನುಚಿತವಚನವ ಕೇಳಿದರೆ ಕಪಿರಾಯನಂಗದನು ||
ನಿಚಯ ದೈತ್ಯರನೊರಸೆ ಮತ್ತಾ
ಪ್ರಚುರಗುಣನಿಧಿಯೆಡೆಗೆ ಬಂದರೆ
ಉಚಿತದಾನಿಗಳರಸನುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೫೬ ||

೧೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ ॥ ದುರುಳ ರಾವಣಿಯುರುಗ ವಾಶದಿ
ಹರಿಯ ಪಡೆಯನು ಕಟ್ಟಿದಡೆ ಖಗ
ವರನ ದೆಸೆಯಲಿ ವಿಜಯರಾಘವ ಗೆಲಿದನಯ್ಯಯ್ಯ ॥

ಪದ ॥ ಹಿಂದೆ ಇರುಳಿನಲೊಂದು ಕೋಡಗ
ಬಂದು ಪುರವನು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು
ಇಂದು ಸಂಧಿಯ ನೆವದಲಂಗದನಸುರ ನಾಯಕರ ॥
ಕೊಂದು ಕೂಗಿದ ಮರಳಿ ಮರಳಿಯು
ಬಂದು ಕೊಲುತುವೆಯೆಣನೆ ಹರಿಬಿ
ಲ್ಲೆಂದು ರಾವಣ ಕೈಯ ಗಲ್ಲದಲಿಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸಿದ

॥ ೧ ॥

ಸೀತೆಯೊಲ್ಲದ ಚಿಂತೆ ರಾಮನ
ಭೀತಿ ಕಸಿಗಳು ಬಯ್ಯ ಮೂದಲೆ
ಭೂತ ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ ಜಾಣಳಿದೊಣಗಿದಾಪ್ಯದಲಿ ॥
ಮಾತು ಕಟ್ಟಿತು ಮರುಗಿ ಬಿಸುಸುಯಿ
ದೇತಕೀ ಬದುಕೆಂಬ ತೆರನಲಿ
ರೀತಿ ತಪ್ಪಿ ದಶಾಸ್ಯನಿದ್ದನು ದುಗುಡ ಭಾರದಲಿ

॥ ೨ ॥

ಹಲ್ಲುಮುರಿದಹಿಯಂತೆ ಕಣನಲಿ
ಬಿಲ್ಲುಗೆಟ್ಟವನಂತೆ ಹೆಬ್ಬುಲಿ
ತಳ್ಳಿವಲೆ ಬಿದ್ದಂತೆ ಸಿಂಗನ ಕಾಲು ಮುರಿದಂತೆ ॥
ಭಲ್ಲಕರ ಘರ್ಜನೆಗೆ ಕಲ್ಲಿದೆ
ತಲ್ಲಣಿಸುತಿರೆ ಭಂಗಭಾಜನ
ಬಳ್ಳಿದಲೆಯನ ತರಳನಾಗಲೆ ಬಂದನಿಂದ್ರಾರಿ

॥ ೩ ॥

ಪರುಷ ಮನೆಯೊಳಗಿರೆ ಸುವರ್ಣದ
ನೆರವ ಬೇಡುವರುಂಟಿ ನಿನಗೀ
ನೆರೆದ ಪಟುಭಟರಿದ್ದು ಕಾದುವ ಮನದ ಭರವಿದ್ದು ॥
ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ಬಿಟ್ಟೆಯ
ಸುರರು ನಡೆವಡೆ ತೆರಹ ಕಾಣೆನು
ಸರಕು ಕಟ್ಟಿಹುದಮರಲೋಕದಲೆನ್ನ ಭಯದಿಂದ

॥ ೪ ॥

ಪ್ರೀಣನಾದಗೆ ಕೇಡು ಬವ್ವುದ
ಮಾಣದಾತಗೆ ದುರುಳತನಗಳು
ಕಾಣದಾತಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಸಂಕ್ಷಯವವ್ವುದೇನರಿದು ||
ಮಾಣಲದಕೇನದರ ಫಲವನು
ಕಾಣಬಹುದೆಲೆ ಮುಂದೆ ರಿವುಗಳ
ಗೋಣನರಿವೆನು ಚಾರಿವರಿವೆನು ಸಿಂಗಲೀಕರನು

|| ೫ ||

ನುಡಿಯಲಾಗದು ಸುಭಟ ಸಂಧಿಯ
ನುಡಿವಡವಮಾನ್ಯಂಗಳಜ್ಞತೆ
ಗೊಡವೆ ತಪ್ಪಿತು ಹೋಗಲಿನ್ನೆನಗದರ ತೊಡಕೇಕೆ ||
ಪೊಡವಿಜೆಯ ಬಿಡೆನೆಂಬ ಚಿತ್ತದ
ಕಡುಹು ಖರೆಯವೆ ಎನಗೆ ನೇವನ
ಕೊಡಿಸು ಮನುಜನ ಪಡೆಯ ಸಾವಿಗೆ ಸಂಚಕಾರನನು

|| ೬ ||

ಚತುರತನದಲಿ ನುಡಿದ ನುಡಿಗಳ
ಸತಿಗೆ ಮರುಳಾದವನು ನೋಡದೆ
ಹಿತರು ನೀನೆನಗಲ್ಲದಾರುಂಟೆಂದು ರಾವಣನು ||
ಸುತನ ಬರಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ವೀರರ
ರತುನ ಬಾರೆಲೆ ಕಂದ ನೀ ರಘು
ಪತಿಯ ಗೆಲ್ಲಿದೆನುತ ನೇಮದ ವೀಳೆಯವನಿತ್ತ

|| ೭ ||

ಜನಪ ರಾಮಗೆ ಬಪ್ಪ ಬೇಸರ
ದಿನದವಲ್ಲಭ ಕಾಣಲಾರದೆ
ಮನದಲುಮ್ಮಳಿಸುತ್ತ ಬಿದ್ದನು ಪಶ್ಚಿಮಾಭ್ದಿಯಲಿ ||
ನೆನೆದ ಹಗಲಿಗೆ ಸಮರ ನೂಕದು
ತನಗೆ ಕಲಿಯೇರಾಗೆ ಇರುಳೇ
ವನಚರಂಗಳ ಕೊಲುವೆನೆಂದನುವಾದ ಇಂದ್ರಾರಿ

|| ೮ ||

ಉತ್ತಮದ ಕೈದುಗಳ ಮಣಿಗಳ
ಕೆತ್ತಿಸಿದ ರಥದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ
ಬಿತ್ತರದ ಮಣಿದೊಡಗಿದೊಟ್ಟನು ಏಳ ವರೂಢಲಿ ||
ಮತ್ತೆ ನೀಲಾಶ್ವಗಳ ಹೊಡಿದ
ತೆತ್ತಿಗರ ನೆರೆ ಕೂಡುತಿರಲಾ
ಕತ್ತಲೆಯ ಬಣ್ಣಿನಲು ತೀರದು ಭುವನ ಮುಸುಕಿದುದು

|| ೯ ||

ಇಂದ್ರನೀಲದ ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ
 ಲಂದವಿಟ್ಟಂತಿರಲು ಲೋಕವು
 ಇಂದು ಬಾರದೆ ಹೋದ ಉಡುಗಣ ಪಡೆಯ ಮುಗಿಲೊಳಗೆ ||
 ಬಂದ ಕಾರಿರುಳುಗಳೆ ತನ್ನಿರು
 ಕೆಂದು ತಿರುಳಲಿ ಕುರಿತವಾಯಿತು
 ಬಂದು ಕೂಡಿದನಸುರ ರಕ್ಕಸ ಪಡೆಯ ಪಟುಭಟರ

|| ೧೦ ||

ಅಟಮಟಗನಿಂದ್ರಾರಿಯಭ್ರದಿ
 ಚಟುಲ ಹಯಗಳ ಚಬುಕನಿಕ್ಕಲು
 ಪುಟನೆಗೆದು ಕುಣಿಕುಣಿದು ತುಳಿದುವು ದಿವವನಾಕ್ಷಣಕೆ ||
 ಕುಟಿಲ ಕುಲಗುರು ರಾಮಚಂದ್ರನ
 ಕಟಕ ನಿದ್ರೆಯಲಿರಲು ಹೊಡೆಸಿದ
 ಪಟಹ ಸಿಸ್ಸಳ ಭೀರಿ ಪರೆ ಬರಸಿಡಿಲಿನಂತಾಯ್ತು

|| ೧೧ ||

ಬೆಚ್ಚಿದುದು ಕಪಿ ಸೇನೆ ಕಿವಿಗಳ
 ಮುಚ್ಚಿ ಸೈವೆರಗಾಯ್ತು ಘಂಟೆಗೆ
 ಕೊಚ್ಚತದಿ ಡಣಲೆಂದುದಾತನ ರಥದ ಬಿರಿಸಿಗೆ ||
 ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟಂತಾಯ್ತು ಕಿವಿ ಧ
 ಟ್ಟುಚ್ಚಿಹೋಯಿತು ಘೋರ ರಭಸಕೆ
 ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿತ್ತವು ತಲೆಯನೇರಿದವೋಲು ತಿರುಗಿದರು

|| ೧೨ ||

ತೆರಳು ತೆರಳಲಿ ರವಿಜ ದಧಿಮುಖ
 ಮರಳು ಮರಳಂಗದನೆ ಶತಬಲಿ
 ಕರುಣಿಸಿದೆ ನೀಹೋಗು ಜಾಂಬವ ಮುದುಕ ಸಾಯದಿರು ||
 ಸರಿದು ಬದುಕೋ ಗಂಧಮಾದನ
 ಹುರುಳುಗೆಡದಿರು ಹನುಮ ನೀನಾ
 ನರನ ತೆತ್ತಿಗನಾಗಿ ಸಾಯದಿರೆಂದು ಬೊಬ್ಬರಿದ

|| ೧೩ ||

ದಡಿಗ ಬಿಲು ಜೇವಡೆದು ಬಾಣವ
 ತೊಡಚಿ ಸುರಿದನು ಗಂಧಮಾದನ
 ಪಡೆಗೆ ರವಿಸುತನೆಡೆಗೆ ಮೋಹದನರ್ಥಚಂದ್ರಗಳ ||
 ಬಿಡುತ ಮೈಂದನ ಬಲವ ಸವರಿದ
 ಕಡಿದು ಹರಹಿದ ಹೆಸರ ಕಪಿಗಳ
 ಕೆಡೆದು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಗಗನದಲಿದ್ದು ಸುರವೈರಿ

|| ೧೪ ||

ಹೊರಳುವರಸಿಗೆ ಹರೆವ ನಾಯಕ
ದೊರಕಿದಂತಯ್ಯಯ್ಯ ನೋಡಿರೊ
ನರಗೆ ವಾನರ ಸೇನೆ ಕೂಡಿತು ಮೋಟ ಕುಂಟರಿಗೆ ||
ವರವ ಕೊಡುತಿಹ ಗಾದೆ ಕಪಿಗಳ
ನೆರವಿ ಸಾಯಸಗೊಂಡು ಬಳಲಿದೆ
ಮರಳಿ ಹೋಹುದು ಲೇಸು ಕೊಲ್ಲುವನಿಂಪ್ರಜಿತುವೆಂದ

|| ೧೫ ||

ತೂಳಿದನು ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮಕ್ಕಳ
ಬೋಳೆಯಂಬಿನಲಟ್ಟೆ ಸವೆದನು
ಹೂಳಿಹೋಯಿತು ನಳನ ಪಡೆ ನಾರಾಚ ಸೋನೆಯಲಿ ||
ಹೇಳಲಿರಿಯೆನು ಹೆಸರನೆಪ್ಪ
ತ್ತೇಳು ಕೋಟಿಯ ಭಟರ ದೇಹವ
ಕೇಲಿಸಿದ ಹೊಸ ಮಸೆಯ ಸರಳಿಂವಸುರ ಕಡು ಮುಳಿದು

|| ೧೬ ||

ಬಿಟ್ಟ ಸರಳನ ತೊಡಚಿದಂಬಿನ
ಮಿಟ್ಟ ಮುಕ್ಕವಲಂಬು ಮುಮ್ಮೊನೆ
ಗಟ್ಟಿ ಧಾರೆಯನರ್ಥಚಂದ್ರದ ಸೂಚಿಮುಖಗಳನು ||
ನೆಟ್ಟಿನವ ಬಿರುವರಿಯ ಸುರಿದರೆ
ಕೆಟ್ಟಿವೆಂದೊರಲಿತ್ತು ಕಪಿಬಲ
ಹೆಟ್ಟಿದನು ಸುರವೈರಿ ಕಪಿಗಳ ಮಾರಿ ಇಂದ್ರಾರಿ ||

|| ೧೭ ||

ಕೆಲರು ಕೈಗಳನೊಡ್ಡಿ ಹಣುಗುತ
ಕೆಲರು ಹಾರುತ ಹಲ್ಲುಗಿರಿವುತ
ಕೆಲರು ಬಡವರ ಹಿಡಿದು ಮೇಲಕೆ ನೆಗಹಿ ಮರೆವಿಡಿದು ||
ಕೆಲರು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ನರಳುತ
ಕೆಲರು ಶಿಶುಗಳ ಬಸುರಲಿಡುತವೆ
ಕೊಲೆಗೆ ಭಾಜನವಾಯ್ತು ಕಪಿಗಳು ಇರುಳು ಕಂಗೆಟ್ಟು

|| ೧೮ ||

ಶರಶರವ ಬೆಸಲಾಯ್ತೊ ಎಸುತಿಹ
ಸರಳು ಸರಳನು ಕಾರುತಿದ್ವಂದೊ
ಸರಳುಗಳು ಪಡಿಸರಳ ಸುರಿದುವೊ ತಿಳಿಯಲರಿದಾಯ್ತು ||
ಎರಡು ಕೈಯಿಂದಿನಿತು ಬಾಣವ
ಸುರಿಯಬಲ್ಲನೊ ದೈತ್ಯನದು ಹುಸಿ
ಅರಿದರಿದು ಬಿಲುವಿದ್ಯವಿದನಿನ್ನಾರು ಕಲಿಸಿದರೊ

|| ೧೯ ||

ಸರಳ ಸುರಿಯಲು ಕಪಿಗಳುರುಳಲು
 ಹರಣ ಹರಿಯಲು ಬಸರು ಬಿರಿಯಲು
 ಬಿರಿದು ಉರಿಯಲು ಬಿಂಕ ಮುರಿಯಲು ಮಂತ್ರಮರುಳಾಗಿ ||
 ಅರಿಗಳುರುಳಲು ಕಣ್ಣು ಮರಳಲು
 ಹುರುಳು ಹುದುಗಲು ಧೈರ್ಯ ಜರುಗಲು
 ಇರದೆ ರಕ್ತದ ಕಡಲು ಹರಿಯಲು ಸೇನೆ ಕಂಗೆಡಲು

|| ೨೦ ||

ಚವಳ ಗಣಿಕೆಗೆ ದಿಟ್ಟ ವಿಪ್ರನ
 ಜಪತಪಂಗಳ ಎಣಿಕೆಯುಂಟೇ
 ಕವಟದಲಿ ಕೊಲುವಂಗೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯುಂಟೆ ||
 ನೃಪರು ಕೆಟ್ಟರೆ ಮಾನ್ಯವುಂಟೇ
 ಶಪಥವುಂಟೇ ದ್ಯೂತವರ್ತಿಗೆ
 ಸುಪಥದಲಿ ನಡೆವಂಗೆ ರಕ್ತಸಜನ್ಮವೆಂತಹದು

|| ೨೧ ||

ಎಲವೊ ರಾಘವ ಕೇಳು ನಿನ್ನಲಿ
 ಕಲಿತನಂಗಳ ಬಲುಹು ಕೇಳಿಹೆ
 ಎಲೆಯ ಮರೆಯಿಂದೆಚ್ಚು ಬಾಲಿಯ ಕೊಂದೆ ಹುಳುಗಡಿದ ||
 ಹಳೆಯ ಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿದು ಹೆಂಗುಸ
 ಗೆಲಿದೆ ಕಾಗೆಯ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದೆ
 ಛಲನ ಮೆರೆವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಹಾಯದು ಹಿಂದಣಂತೆಂದ

|| ೨೨ ||

ನವಿಡೆನ್ನೆ ಕಪಿಗಳನು ನೀನೀ
 ಕದನದಲಿ ಮರಳಿನ್ನು ಸಾಯದೆ
 ತ್ರಿದಶರಲ್ಲರ ಹಿಂಡಿ ಹಳಿದೆನು ಮನುಜರೆನಗಿದಿರೆ ||
 ಮೊದಲು ಬಲ್ಲಿತು ಲಾಭ ನೀನೀ
 ಕದನದಲಿ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ ಸೀತಾ
 ಸುದತಿಯಾಸೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಡಿರ ಮತ್ತೆ ಗಳಿಸೆಂದ

|| ೨೩ ||

ಇನ್ನೆವರ ನಾವರಿಯದಿದ್ದೆವು
 ಕನ್ನೆಗಳ್ಳನ ತನುಜನೆಂಬುದ
 ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿತ ಕರ ಲೇಸು ||
 ಇನ್ನು ನೋಡುವೆನೆಲವೊ ರಕ್ತಸ
 ಬನ್ನ ಬಡಿಸದೆಬಿಟ್ಟಿನಾದರೆ
 ಚುನ್ನವಾಡಲು ಬಹುದು ನೀನೆಂದರಸನನುವಾದ

|| ೨೪ ||

ನದಳ ಕಪಿಗಳು ಬಿದ್ದದ್ದೈ ಶಿವ
ಕದನವೀ ಪರಿಯುಂಟೆ ನಡುವಿರು
ಳೊದರಿ ಕಪಿಗಳು ನೊಂದುದಕಟಕಟೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||
ಇದು ಘನವೆ ನಮಗಿನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕದನ ಸೋಲುವುದೋಮ್ಮೆ ಗೆಲುವುದು
ವಿದಿತ ನಮಗಾಗಿವರು ನೊಂದಳಲೇಕ ಹಿರಿದಾಗಿ || ೨೫ ||

ಎಲವೊ ನೀನೀ ಚಾಟುತನದಲಿ
ಸುಲಭನಹೆ ನಿಜ ವಿದ್ಯವಲ್ಲಾ
ಕಳನೊಳಾಂತರನಿರಿದಡೊಪ್ಪುವುದದುವೆ ಶೂರತನ ||
ಬಲುಹುವುಳ್ಳವ ಮೋಸ ಮರೆಯಲಿ
ಕೊಲುವನೇ ಘಡ ಹಂದೆ ನೀನೆಂ
ದಲಘುಸಾಹಸಿ ರಾಮ ಕೋದಂಡವನು ತುಡುಕಿದನು || ೨೬ ||

ಕೆರಳಿ ಕೋದಂಡದಲಿ ರಘುಪತಿ
ತರಣಿ ಬಾಣವ ಹೂಡಿ ತೆಗೆದಿಸೆ
ಹರಿದು ತಿಮಿರವ ನುಂಗಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬೆಳಕು ಪಸರಿಸಿತು ||
ದುರುಳ ದೈತ್ಯನನಂತರಿಕ್ಷದಿ
ನೆರೆದ ಕಪಿಪಡೆ ಕಂಡು ಫೀಳಿಡೆ
ಮರುತನಂದನ ಹಾರಿ ಮಕುಟವ ಕಿತ್ತ ಮಣಿ ಸುರಿಯೆ || ೨೭ ||

ವೀರರಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ನೀನೀ
ಚೋರರಂಗವ ಕಲಿತೆ ಹೊಸತೇ
ನಾರಿಗಳ್ಳನು ತಂದೆ ನೀ ಧುರಗಳ್ಳ ಹಸನಾಯ್ತು ||
ಆರಿಗುಂಟೇ ವಿದ್ಯ ದಿಟ ದಿಟ
ಸೇರಿದುದು ನಿನಗಹಹ ತೆಗೆ ತೆಗೆ
ಸಾರು ಘಡ ಘಡಯೆನುತ ಮಂಡೆಗೆ ಹಾಯ್ದು ಹೆಣಕಿದನು || ೨೮ ||

ವೀರತಿಕೆಯುಳ್ಳವನು ನೆರವನು
ಹಾರುವನೆ ಹಗೆಯೊತ್ತಿದಾಗಳೆ
ಪೌರುಷಂಗಳ ತೋರದುಳಿವನೆ ವಿಗ್ರಹಂಗಳಲಿ ||
ಮಾರುತಿಯು ರಾವಣಿಯು ನಭದಲಿ
ಹೋರುತಿದ್ದರು ಶೂಲಿ ಮೆಚ್ಚಲು
ಧಾರಣೆಗೆ ಕಪಿಯೆಳೆವ ದೈತ್ಯನು ಮೇಲು ಮುಂದೆಳೆವ || ೨೯ ||

ಆ ಹನುಮ ರಕ್ಕಸರು ಕಾದಲು
 ರಾಹು ಶಶಿಗಳು ಗಗನ ಮಾರ್ಗದ
 ಲಾಹವಂಗಳ ಹಿಡಿದು ಹೋರುವವೋಲು ರಥದೊಳಗೆ ||
 ಸಾಹಸಿಗಳಯ್ಯಯ್ಯ ದೇಹದ
 ಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ ತಿವಿಯುತ್ತಿದ್ದರು
 ಬಾಹುಸತ್ವದಿ ಹನುಮ ಹೊಡೆದರೆ ಬಿದ್ದನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೩೦ ||

ದಡಿಗ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಭೂಮಿಗೆ
 ಕೆಡೆದು ನೆತ್ತರುಕಾರಿ ಹೊರಳಿದ
 ಹುಡಿಯ ಕೆಡಹುತ ಸುತ್ತ ನೋಡಿದ ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಲಿ ||
 ಪಡೆಯ ನೋವಿಂದಡಗಿತೆಂದರು
 ಮೃಡನು ಹನುಮನ ಹರಸೆ ಮಕುಟವ
 ಪೊಡವಿವಲ್ಲಭಗಿತ್ತು ಮಣಿದನು ನಲಿದನಾ ಹನುಮ

|| ೩೧ ||

ಅವಸರದಲಾಪವನೆ ನಂಟನು
 ಬವರದೊಳಗಾದವನೆ ಬಂಟನು
 ಭುವನದಲಿ ಹನುಮಂತ ದೇವಗೆ ಸರಿಯದಾರೆನುತ ||
 ಅವನಿಪತಿ ಕಡು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದನು
 ರವಿಜ ಹೊಗಳಿದ ಮೈಂದ ಪೊಗಳಿದ
 ಪವನಸಂಭವ ಹೊಯ್ದು ಹೊಯ್ಯಳ ನೆನೆದನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೩೨ ||

ಮಂಡಿಯೊಡೆದಾ ದನುಜ ಬಹುತರ
 ಗಂಡುಗೆಟ್ಟನು ವೀರವಳಿದುದು
 ತೊಂಡತನಗಳು ಹೋಗಿ ಕೈಕಾಲೊಡೆದು ನಾಚುತ್ತ ||
 ಕೊಂಡವಗಳಿದು ಹೋಮವಿಕ್ಕುವೆ
 ಕೊಂಡುಬಹೆನಿವರಿಗೆ ಮಾರಿಯು
 ದಿಂಡುಗೆಡಹುವೆನೆನುತ ತರಳಿದ ಕುಂಭನಿಯ ಬಿಲಕೆ

|| ೩೩ ||

ಹಿರಿದು ಭಂಗದ ಬದುಕು ಸುಡಲೀ
 ಪುರವ ಹೊಗುವರೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲಾ
 ತರುಚರಂಗಳ ಗೆಲಿದಡಲ್ಲದೆ ಮರಳೆ ತಾನೆಂದು ||
 ಇರುಳು ಬಂದನು ಖಳ ಭಯಂಕರ
 ತರವೆನಿಪ್ಪೆಡೆಗಾಗಿ ಕೆಲದಲಿ
 ಮರುಳು ಕಾಯ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಹರಕೆಗಳ ಕಂಡ

|| ೩೪ ||

ಹಳೆಯ ವೇತಾಳಕರು ಹೆಬ್ಬುಲಿ
ಹಲವು ಜಟ್ಟುಗ ಮಾಣಿ ಭದ್ರರು
ಬಲು ಭುಜಂಗಳ ತೊಡಿಗೆಯೊಪ್ಪುವ ರೌದ್ರಮುಖರಲು ||
ತಲೆಯನರಿದು ನಿವಾಳಿಯೆತ್ತುವ
ಬಲಿದು ಶೂಲವನೇರಿ ಕೂಗುವ
ಒಲಿದು ಕೆಂಡದ ನೀರ ಮೀವುದ ಕಂಡನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೩೫ ||

ಉರಿವ ಹುಯ್ಯಲನೊಲುವ ದೇವಿಗೆ
ಹಿರಿಯ ಕಂದನ ಕೊಡುವ ಹರಕೆಯ
ಸುರದಿಶಾಪಟ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಗಿದ ನಡು ಬಸುರ ||
ಉರಿಗೆ ತೆಗೆದೊಟ್ಟಿದನು ಸಮಿಧೆಯ
ಬೆರಳು ಬದಿಯೆಲುವಿಂಧನಂಗಳ
ನರದ ದರ್ಭೆಯ ರುಧಿರದಾಜ್ಯದಲಿಂದ್ರಜಿತು ಬೇಳ್

|| ೩೬ ||

ಜತ್ತುಕದ ಮಾರಣದ ಹೋಮದಿ
ಹೊತ್ತಿ ದಳ್ಳುರಿನಭವನಡರಿತು
ತುತ್ತನೊಗಡಿದನನಲ ಕಾರ್ಜೂಗೆ ಕಮರು ದುರ್ಗಂಧ ||
ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕನು ತೀವಿತಮಮಾ
ಕಿತ್ತನಲಗನು ತಲೆಯನರಿಯಲು
ಚಿತ್ತದನುವರಿತಾ ನಿಕುಂಭಿನಿ ನಿಜವ ತೋರಿದಳು

|| ೩೭ ||

ಹೋಹೊ ನಿಲು ನಿಲು ಮಗನೆ ನೀನತಿ
ಸಾಹಸಂಗಳ ಮಾಡದಿರಲವೊ
ಬೇಹ ವರವನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿನಲೆರಗ ಕೈಮುಗಿದು ||
ದೇಹಿಯೆಂದೆನು ನಾಗಪಾಶವ
ಮೋಹಿ ಕೊಡು ಕೋದಂಡ ಕವಚವ
ದ್ರೋಹಿ ಕಪಿಗಳ ಪಡೆಯ ಗೆಲಲಿನ್ನುಳಿದ ವರ ಬೇಡ

|| ೩೮ ||

ಒಂದು ಬಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆನಲವೋ
ಕಂದ ಧನು ಪಾಶವನು ಕವಚವ
ಮುಂದೆ ನೀನೀ ಪರಿಯ ವರವನು ಬೇಡಬೇಡೆಂದು ||
ಅಂದವಿಟ್ಟಳು ದೈತ್ಯ ತನಯಗೆ
ಬಂದ ಪಥದಲದ್ರಷ್ಟೆಯಾದಳು
ಇಂದ್ರಜಿತು ಹೋಮದಲಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯ ಬೇಳಿದನು

|| ೩೯ ||

ಕಡಿದು ಬೇಳಿದ ಖಂಡ ನರಗಳು
 ಒಡಲು ದೇವಿಯ ಕರುಣದಿಂದವೆ
 ಒಡನೆ ಮುನ್ನಿನ ಪರಿಯಲಾದುದು ದೈತ್ಯ ಬೊಬ್ಬರಿದ ||
 ಕಡಿಕನೇರಿದ ರಥವ ನಭದಲಿ
 ಅಡಸಿಬಂದನು ಮರಳಿ ಹೂಣಿಗ
 ರೊಡನೆ ಮೂದಲಿಸಿದನು ವಾಶವ ಷಡೆದ ಗರ್ವದಲಿ

|| ೪೦ ||

ಅನುವರಕೆ ಸೌಮಿತ್ರ ರಘುಪತಿ
 ಧನುವ ಪಿಡಿವುದು ಮರ್ಕಟಂಗಳೆ
 ನೆನೆದು ನೋಡುವುದೇನು ಸಾರಿದೆ ಹೋಗಿ ತಲೆಗಾವೆ ||
 ವನಿತೆಗೋಸುಗ ಮನುಜ ಸಾವನು
 ಬಿಡುಗು ಕೋಡಗಿಗಳಿರ ನೀವೀ
 ತನಿಗೆ ತೊತ್ತಿಗರಾಗಿ ಸಾಯದಿರೆಂದು ಬೊಬ್ಬರಿದ

|| ೪೧ ||

ಇಂದು ಮೃತ್ಯುವಿಗಾಯಿತವೃತಣ
 ಇಂದು ಮಸಣೆಯ ಮನಕೆ ದಣಿವಾ
 ಯ್ತಂದು ಮಾರಿಗೆ ಹಬ್ಬವಾಯಿತು ಕಪಿಗಳಡಗುಗಳ ||
 ತಿಂದು ಭೂತ ಪ್ರೇತ ದಣಿಯಲಿ
 ಕೊಂದಡಲ್ಲದೆ ಮರಳಿನೆಲವೋ
 ಹಿಂದಣಂತಲ್ಲೀಗ ತೋರುವೆನೆನ್ನ ಕೈಗುಣವ

|| ೪೨ ||

ವೀರರೀಪರಿ ಸುಮ್ಮನಿಹರೇ
 ತೋರಿಸಿರಿ ಕೈಲಾಗು ವೇಗವ
 ತೋರುವುದು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವುಳ್ಳಡೆ ಮರೆದೆನೆನ್ನದಿರಿ ||
 ನಾರಿಗೋಸುಗ ನಾಯಿ ನರಿಗಾ
 ಹಾರವಾಗದೆ ಮರಳಿ ಹಿಂದಕೆ
 ಸಾರಿ ಕೊಲ್ಲುವೆ ದೋಷವಿಲ್ಲೆನಗೆಂದನಿಂದ್ರಾ

|| ೪೩ ||

ಹೋದ ಮಾರಿಗೆ ಮರಳಿ ಹೇಳಿಕೆ
 ಯಾದ ತೆರದಲಿ ದನುಜ ಘರ್ಜಿಸಿ
 ಮೂದಲಿಸುತಿರೆ ಕೇಳಿ ಕಳವಳಗೊಂಡು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ||
 ಈ ದುರಾತ್ಮಕನೆಮ್ಮ ಹರಣವ
 ಸೇದಿದಲ್ಲದೆ ಬಿಡನು ಪಾಪಿಯ
 ಬಾಧೆ ಘನವೆಂದೊರಲಿ ಮರುಗಿತು ಮರ್ಕಟ ವ್ರಾತ

|| ೪೪ ||

ಫಡಫಡಲವೊ ಹನುಮ ನಮ್ಮನು
ಹೊಡೆದು ಕೆಡಹಿದ ಗೆಲವಿನಿಂದವೆ
ಅಡಗಿ ಜುಣುಗಲು ಬಿಡೆನು ನಾ ಕೈದೋರು ಮೈದೋರು ||
ಕಡುಹ ತೋರುವುದೆಂದು ರಕ್ತಸ
ತೊಡಚಿ ನಾಗಾಸ್ತ್ರವನು ಬಿಟ್ಟನು
ಹೆಡೆಗಳೀರೈದೇಳು ನಾಲಪ್ಪರೈದು ಮೂರೆಸೆಯ

|| ೪೫ ||

ಹಾವುಗಳೊ ಬಡ ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲರ
ಸಾವುಗಳೊ ರಘುಕುಲನ ಚಿತ್ತದ
ನೋವುಗಳೊ ರಿವುವೀರ ಸುರಿದನು ಸರ್ಪ ಸಂತತಿಯ ||
ಎವೆನೆಂದರು ಸುರರು ಶೂಲಿಯ
ಹಾವದೆಂದುಮ್ಮಳಿಸೆ ವಿಭಿಷಣ
ರಾವಣಿಯ ಸಮರಂಗ ಕಂಗಡಿಸಿತ್ತು ಕಪಿ ಬಲವ

|| ೪೬ ||

ಕಟ್ಟಿದನು ಸೇನಾ ಸಮುದ್ರವ
ಕಟ್ಟಿದವರನು ಮೂದಲಿಸಿದನು
ಪಟ್ಟಣವ ಹರಿಹರಿದು ಮುತ್ತುಪ ಸುಡುಪ ಹಿಗ್ಗಲ್ಲ ||
ನೆಟ್ಟ ಬಾಣವನಂತ ಹಾವಿನ
ಕಟ್ಟಿನಿಂದವೆ ರಾಮ ಸಿಲುಕಿದ
ದಿಟ್ಟ ನಟ್ಟನಡುವಿರುಳಿಟ್ಟ ಮಾಯಾ ಪಾಶಕೊಳಗಾಗಿ

|| ೪೭ ||

ನಾಮ ಕಾಯದೆ ಪಾಪಿ ವಿಪ್ರನ
ನಾಮ ಕಾಯದೆ ವನ ಗಜೇಂದ್ರನ
ನಾಮ ಕನಕಾಸುರನ ಕಂದನ ಕಾಯದೇ ಹಿಂದೆ ||
ರಾಮ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಮನ
ನಾಮಿಗಳು ಕಟ್ಟಿಲ್ಲದುದಳಿದರು
ಕ್ಷೇಮದಲಿ ಹನುಮಂತ ಜಾಂಬವ ವಿಭಿಷಣಾದಿಗಳು

|| ೪೮ ||

ಅರಸಿನಾಪತ್ತಿನಲಿ ಭೃತ್ಯನ
ಕರೆಸಿಕೊಂಬನೊ ಮರೆದು ನಿಂಬನೊ
ಹರಿ ವಿಮೋಹಿತನಾಗಲರಿತಾ ವರ ಸುದರ್ಶನವು ||
ಉರಿಯನುಗುಳುತ ಹರಿದು ಬಂದುದು
ಹರಿಯಸುತ್ತಲು ತಿರುಗುತಿರ್ದುದು
ಸುರ ದಿಶಾವಟ ರಥವನಿಳಿದೆಯ್ತಂದ ಕಣದೊಳಗೆ

|| ೪೯ ||

ವೊಡವಿ ಪತಿಯನದೊಯ್ದು ತಂದೆಗೆ
 ಕೊಡುವೆನೆಂದವ ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರೆ
 ಕಿಡಿಗಳುದುರುವ ಸಿಡಿಲ ಜಂಕೆಯ ತೇಜದೊಬ್ಬಳೆಯ ||
 ವೃಷನ ಭಾಳದ ಕಿಚ್ಚಿನಂದದಿ
 ಬಿಡದೆ ತಿರುಗುವ ಚಕ್ರದುಬ್ಬೆಗೆ
 ಸೆಡೆದು ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚುತೋಡಿದ ಹೆದರಿ ಹಮ್ಮುತ್ತಿಸಿ

|| ೫೦ ||

ತೆರಳಿದನು ಇಂದ್ರಾರಿಯತ್ತಲು
 ಸುರಮುನೀಶ್ವರ ಬಂದನಿತ್ತಲು
 ಉರಗಬಂಧನವಾದ ಕಪಿಗಳ ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸಿದ ||
 ಹರಿಯ ಹೊರೆಗೆಯ್ದು ಪದದಲಿ
 ಶಿರವ ಬಾಗಿದ ನಿದ್ರನಿದಿರಲಿ
 ಮೊರೆವ ವಲ್ಲಕಿಸಹಿತ ನಾಮಾಮೃತವ ಬೀರಿದನು

|| ೫೧ ||

ಹರಿಯನೆಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ದೈತ್ಯನ
 ಹರಿಬ ಕಾಂಬನು ಬಳಿಕ ರಾಘವ
 ಮರೆದು ಮಲಗಿರೆ ಪಾಶ ಹರಿಯದು ಮುನಿಸ ಹಾಯೆನಲು ||
 ಹಿರಿಯರಿವರ್ಯಾರೆಂದು ಮನಮೊಳ
 ಗರಸ ಚಿಂತಿಸಿದನು ವಿಭೀಷಣ
 ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರ ಹೇಳು ಬಿಜಯಂಗೈದಿರೇಕೆಂದು

|| ೫೨ ||

ಹಗೆಯ ಶರಕೊಳಗಾಗಿ ನರಹರಿ
 ಜಗಕೆ ಮಾಯಾಬಲವ ತೋರಿದ
 ನಿಗಮದೂರಗೆ ಬಂಧವೆಲ್ಲಿಯದಾರು ಕಟ್ಟುವರು ||
 ಸುಗುಣಮೂರ್ತಿಯ ಭಕ್ತಿ ಗುಣದಲಿ
 ಜಗದಲೊಬ್ಬ ಬಲೀಂದ್ರ ಕಟ್ಟಿದ
 ನಗಿಸಿದನು ಹರಿ ಯೋಗಿಗಳ ನೋಡೆಂದ ನಾರದನು

|| ೫೩ ||

ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವರ
 ಸರಕುಮಾಡಳು ಮಾಯೆ ಶಿವ ಶಿವ
 ಹರಿಗೆ ಬಂಧನವಾಯ್ತು ಮಿಕ್ಕಿನ ನರರ ಪಾಡೇನು ||
 ಸುರವಿದಾರಣ ಕಟ್ಟಿ ಹೋದರೆ
 ಅರಸ ನೀನಜ್ಞಾನಿಯಪ್ಪುದೆ
 ಉರಗ ಕೋಲಾಹಲನ ಗರುಡನ ನೆನವುದೀಗಿಂದ

|| ೫೪ ||

ಹೆಳವ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಮನದೊಳ
 ಗೆಳಸಿ ಬಯಸಲು ಕೈಗೆ ಬಹುದೇ
 ಚೆಲುವ ಕಾಮಿನಿವೊಲಿಯದಿದ್ದಡೆ ಬಯಸಿದರೆ ಬಹಳೆ ||
 ಎಲೆ ಮುನೀಶ್ವರ ನಾನು ನೆನೆದರೆ
 ಒಲವಿನಿಂದ ಸುಪರ್ಣ ಬಹನೇ
 ಸಲಮ ಮನದಂಗವಣೆ ಲೋಕವ ನಗಿಸಬೇಡೆಂದ

|| ೫೫ ||

ನೆನೆದು ನೋಡುವುದೆನಲು ರಾಘವ
 ಮುನಿಯ ನುಡಿ ಗುರುತರವಲಾ ಬಡ
 ವನಚರಂಗಳ ಭಾಗ್ಯ ನೆನೆವುದು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲೆನಲು ||
 ನೆನೆವೆನ್ನೆ ನಗಲಾಗದೆಂದನು
 ಮನದ ಬಯಕೆಗೆ ಬಡತನಂಗಳೆ
 ಅನುವನರಿದೈತಲಿ ಹನ್ನ ಗವೈರಿಯೆಂದೆನಲು

|| ೫೬ ||

ಅರಸ ತಾಕ್ಷ್ಯನ ನೆನೆಯಲಾಕ್ಷ್ಮಣ
 ಉರಿಯ ಮರಿ ಕಡು ಹಸಿದು ಕರ್ಪುರ
 ಗಿರಿಯನರಸುವವೋಲು ಬಾಯಪ್ಪಳಿಸಿ ಬಲುಮೊರೆದು ||
 ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರೆ ಉರಗ ಹರಿದುವು
 ಸರಿದುವಡಗಿದುವೋಡಿಹೋದುವು
 ಅರಿಗಿನಾಗರಕುರಿಯ ಬಿಟ್ಟೆಂದದಲಿ ಬಯಲಾಯ್ತು

|| ೫೭ ||

ಕನಕಗಿರಿ ಪಕ್ಕಗಳ ಧರಿಸಿದು
 ದೆನಲು ಭಾಸುರ ಕಾಂತಿ ಕವಿದುದು
 ದಿನಪನುದಯಿಸಿದಂತೆ ತೋರಲು ಗರುಡನೆರಗಿದನು ||
 ದನುಜನುಣಿಸಿದ ಹಲವು ಕಾಲ
 ಕೈನಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಯನು ಮಾಡಿದ
 ನೆನುತ ಸಂತಸದಿಂದ ಸುಖ ಪಾರಣೆಯ ಮಾಡಿದನು

|| ೫೮ ||

ದುಷ್ಟ ಮೋಸದೊಳಿರಿದನೆಂಬರು
 ಕಷ್ಟವೇ ತನಗಾಯಿತಸುರಗೆ
 ಕಟ್ಟುಬಯಲಾಯ್ತು ಹಿಕ್ಕುಲಾರಿಯ ಕಾಣುತ್ತೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
 ನೆಟ್ಟನಸುರಂಗಾ ನಿಹುಂಭಿನಿ
 ಕೊಟ್ಟ ವರವನು ಪಾಲಿಸಲು ಪರ
 ಮೇಷ್ಟ್ರ ತಾನೊಳಗಾದನಲ್ಲದೆ ಹರಿಗೆ ಕಟ್ಟುಂಟೇ

|| ೫೯ ||

ವಂದನೀಯರು ಮುನಿಗಳಿತ್ತಲು
 ಬಂದಿರೇತಕ್ಕಿರುಳು ನೀವೆನೆ
 ತಂದೆಯಲ್ಲಾ ನೀನು ಲೋಕಕೆ ಧರ್ಮಪಾಲಕನು ||
 ಬಂದ ಧಾವತಿ ಕಂಡು ನಾನೀ
 ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಲ್ವೆ ಬಂದೆನು
 ಎಂದು ನಾರದ ಬೀಳುಗೊಂಡನು ನೇಮವೇಯೆನುತ

|| ೬೦ ||

ಹಿರಿದು ಲೇಸನು ಮಾಡಿದ್ದೆ ನೀ
 ಪರಮಸುಖಿಯಾಗೆಂದು ರಾಘವ
 ಗರುಡದೇವನ ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ಬೀಳುಗೊಡುತಿರಲು ||
 ತರಣಿಕುಲಜನ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳುತ
 ಹಿರಿದು ಸಂತಸದಿಂದ ಬಂದನು
 ಭರದಿ ಪೂರ್ವದಿಶಾದ್ವಿ ಶಿಖರದಿ ತಮವ ನುಂಗುತ್ತ

|| ೬೧ ||

ಹರಿಯ ಮುಖದಲಿ ಹರುಷವುದಿಸಿತು
 ಹರಿದು ಹಬ್ಬಿತು ಸುರರ ಪರನದಿ
 ಪರಮ ಸಂತಸವಾಯ್ತು ಧರೇಗಾನಂದಮಯವಾಯ್ತು ||
 ಸುರಸತಿಯರಾಡಿತ್ತು ವಾಡಿತು
 ಸುರರ ದುಂದುಭಿಮೊಳಗುತ್ತಿತ್ತು
 ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟ ಸೇನೆಯಾರಿತು ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ

|| ೬೨ ||

ಧರ್ಮಶೀಲರಿಗಳಿವದೆತ್ತಣ
 ಧರ್ಮವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ
 ಕರ್ಮ ನಿಷ್ಫಲವೆಂಬ ನೀತಿಯದಿಲ್ಲಿ ಕಂಡುದಲ ||
 ಸುಮ್ಮನಸುರರು ಮೋಸದಲಿ ಕವಿ
 ದೊಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಲು ಕಪಿಗಳಲಿದರೆ
 ಎಮ್ಮ ರಾಘವಗಾರು ಸರಿಯೆನುತಿದುರ್ದಮರಗಣ

|| ೬೩ ||

ಅಸುರಕುಲ ಕಡೆಗಾಲ ಭೈರವ
 ವಸುಮತೀಶ್ವರ ಸುಜನಬಾಂಧವ
 ವಿಷದ ಪಾಶವ ಗೆಲಿದ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯೊಳಗೆ ||
 ಒಸೆದು ಕೇಳುವ ರಸಿಕರಿಗೆ ನವ
 ರಸ ತರಂಗಿಣಿಯೆನಲು ರಚಿಸಿದ
 ವಸುಧೆಯಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಕುಲತಿಲಕನೊಲವಿಂದ

|| ೬೪ ||

ಹಿಂಗಿತಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿ ತಪ್ಪದ
ನಂಗಳರುವತ್ತೈದು ಸಮನಿಸೆ
ಭಂಗವಟ್ಟು ಸುರೇಂದ್ರ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಗ ಪಾಶವನು ||
ನುಂಗಿದನು ಸೌಪರ್ಣ ತೆರಳಿದ
ಸಿಂಗದಳಪತಿ ಇತ್ತ ರಾಘವ
ಮಂಗಳಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಶರಣರನ್ನೊಲಿದು ಪಾಲಿಸಿದ

|| ೬೫ ||

೨೦ನೇ ಸಂಧಿ

- || ದೇವರಿಪುಗಳು ಸರಳ ಯುದ್ಧದಿ
ತೀವಿ ಕಾದಲು ಕಪಿಗಳಳವಿಗೆ
ರಾವಣನ ಸುತರು ಸಚಿವರು ಸಾವನಪ್ಪಿದರು ||
- || ದಡಿಗನಿತ್ತಲು ಪುರವ ಹೊಗುವಾ
ಸಡಗರಂಗಳನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆ
ಗುಡಿಯಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಳಸಕನ್ನಡಿಯಿಂದಿದಿಗೊಳಲು ||
ಹೊಡೆಸಿ ಭೇರಿಯ ವೀರ ಪಾಠಕ
ರೊಡನೆ ರಾವಣನಿದಿರುಗೊಂಡನು
ಹಿಡಿದು ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಮಗನೇ ಬಳಲಿದ್ದೈಯ್ಯಯ್ಯ
ಬಡವರಿಗೆ ಗೆಲಲರಿದು ರಾಮನ
ಪಡೆಯ ಗೆಲುವರೆ ನಿನಗೆ ತೀರಿತು
ಮೃಡನ ಸಮಬಲದವರ ಕಟ್ಟಿದೆ ಸುಖವಮಾಡಿದೆಲ ||
ಒಡಲ ಯೌವನಗೇಡಿ ಮಕ್ಕಳ
ಹಡೆದು ಫಲವೇಂ ನಿನ್ನ ಕಂದಾ
ಪಡೆದು ನಾಂ ಸುಖಿಯಾದೆನೆಂದುಡಲಿತ್ತ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿ

|| ೧ ||

|| ೨ ||

ತಲೆಗಳನು ತೂಗುತ್ತ ಮಗನನು
ಹಲವು ಬಾಯಲಿ ಹೊಗಳಿ ದಣಿದನು
ಖಳನು ಹೆಚ್ಚಿದ ಹರುಷದಿಂದುಪ್ಪರಿಗೆಯೇರಿರಲು ||
ಪ್ರಳಯಕಾಲದವೋಲು ಕಪಿ ಪಡೆ
ಕುಲುಲುಗುಟ್ಟುತ್ತ ಕವಿದು ಮುತ್ತಿದ
ರೊಳಗಣಗುಸೆಯ ಮುರಿದು ಸುಟ್ಟರು ಕೇರಿಕೇರಿಗಳ

|| ೩ ||

ಮುಸುಕಿ ಹೋಯಿತು ಲಂಕೆ ಕಪಿಗಳ
ವಿಸರದಿಂದಯ್ಯಯ್ಯ ಹರಿಹರಿ
ದಸುರಭಟರನು ಸಿಂಗಲೀಕರು ಸೀಳಿಬಿಡುತ್ತಿರಲು ||
ಮುಸುಗಣದ ಮುತ್ತಿಗೆಗೆ ಖಳ ಬೆ
ಕ್ಕುಸನೆ ಬೆರಗಾಗುತ್ತ ಸುಯ್ದನು
ಸಸಿನೆ ರಾಗದಿ ಮಗನ ಮರುಳಾವರಿಸೆತೆನುತೆಂದ

|| ೪ ||

ಹೆಸನವಾಯಿತು ಕಷ್ಟ ನಮಗಿದು
ಹೆಸನವಾಯಿತು ಮಗನ ನಡವಳಿ
ಹೆಸನವುರಿಯಿತು ಮಗನೆ ಕೆಡಿಸಿದೆ ರಾಜಕಾರಿಯವ ||
ಹುಸಿವನನು ಮಗನಲ್ಲ ಕಪಿಗಳ
ವಿಸರ ಕಟ್ಟಿತು ಸತ್ಯ ಲಂಕೆಯ
ಮುಸುಕುತಿದೆ ಮಿಗೆ ಕಾಣಬಾರದೆ ಕಟ್ಟಿದುದನೆಂದ

|| ೫ ||

ಕಟ್ಟಿದುದು ಹುಸಿಯಲ್ಲ ಸೇನೆಯ
ಕಟ್ಟುಗಳನಾ ಹಳೆಯ ಹದ್ದಿನ
ಇಷ್ಟತನದಲಿ ಗೆಲಿದರದಕಿನ್ನೇನಮಾಡುವನು ||
ಮೆಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಹಗೆಯ ಜೀವನ
ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರೆ ಬದುಕದುಳಿವರೆ
ಕುಟ್ಟಿ ಸೀಳುವೆ ನೇಮಗೊಡು ತನಗಿಂದ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ

|| ೬ ||

ಧೂಮನೆನಿಸಿದೆ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತಾ
ಧೂಮಕೇತುವೆನಿಪ್ಪೆ ರಣದಲಿ
ರಾಮಸೇನೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಸಲೆ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವೆನು ||
ಧೂಮಮಾಡಿದನೆನಿಸದಿದರ್ಥೆ
ನಾಮವನು ನಾ ಕಳಿಸಿಕೊಂಬೆನು
ನಾಮಶೂನ್ಯರ ಮಾಡಿಬಿಡುವೆನು ರಾಮಸೇನೆಯನು

|| ೭ ||

ಅವಧರಿಸು ನಾಕಂಪನಾದರೆ
 ಬವರದಲಿ ರಘುನಾಥಸೇನಾ
 ನಿವಹವನು ಕಂಪಿಸುವನೇಕಾಂಗದಲಿ ವೈರಿಗಳ ||
 ಸವರಿ ತಲೆಗಳ ಕೊಂಡು ಬರದಿರೆ
 ನಿವಗೆ ನಾ ಮಗನಲ್ಲ ತನಗಾ
 ಹವಕೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಕಳುಹುವುದೆಂದನಾಕಂಪ

|| ೮ ||

ಹಲವು ಮಾತೇಕೆಮ್ಮ ಕಳುಹೈ
 ಹಳಚಿ ಕಾದುವೆವಾವು ರಣದಲಿ
 ಗೆಲಿದರದುವೇ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವು ಮರ್ಕಟರ ಬಲವ ||
 ಕೊಲುವೆನಲ್ಲದರಳಿವೆ ನಡುವಣ
 ಗಳಹತನಗಳನರಿಯೆನೆಂದನು
 ಸಲೆ ಪ್ರಹಸ್ತನು ದೈತ್ಯನಿದಿರಲಿ ನಿಂದಕ್ಕೆಮುಗಿದು

|| ೯ ||

ಕೊಟ್ಟನೇಮವನವರ ಮಾತಿಗೆ
 ಕೊಟ್ಟನೋ ದಾನವರ ಹಂಬಲ
 ಬಿಟ್ಟನೋಯಿನಲೆರಗಿ ಮೂವರು ದೈತ್ಯರೊಂದಾಗಿ ||
 ಪಟ್ಟಣವ ಹೊರವಂಟು ಕಪಿಗಳ
 ಮೆಟ್ಟಿ ತುಳುವುತ ಬಡಿಗೆಯಿಂದವೆ
 ಅಟ್ಟಿ ಸದೆದರು ಪುರವ ಮುತ್ತಿದ್ದವರ ಹೊರವಡಿಸಿ

|| ೧೦ ||

ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಳ ಪಟಹ ಡಿಂಡಿಮ
 ವೀರವರ ವರ ಡಕ್ಕೆ ತಿತ್ತಿರಿ
 ಚಾರು ಚಂಬಕ ಮುರಜ ಕಿನ್ನರಿ ಕಹಳೆ ಚೀರಡಲು ||
 ವೀರಗಚ್ಚೆಯ ಖಳರು ಹೊರವಡೆ
 ತೇರು ಕರಿಘಟಿ ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಯ
 ವೀರ ಶೆಕ್ಕೆಯ ತೊಡರುವೆಂಡೆಯರಸುರ ಪಡೆ ಕವಿಯೆ

|| ೧೧ ||

ಕೆಲರು ಕೋಲನು ಕೆಲರು ಕತ್ತಿಯ
 ಕೆಲರು ಸಿಂಹನ ಹುಲಿಯ ಕೆಲಬರು
 ಕೆಲರು ಜಂಬುಕ ಸಾರಮೇಯನ ತಗರು ಕೋಣಗಳ ||
 ಕೆಲರು ಕರಡಿಯ ಮೃಗನ ಗವಯನ
 ಬಲುಹ ತೋರುವರೇರಿ ರಕ್ಕಸ
 ಬಲವು ಬರುತಿರಲರಸ ಕೇಳಿದನಾ ವಿಭೀಷಣನ

|| ೧೨ ||

ಒದರಿ ಹೋರುವ ಸೇನೆ ಬೆನ್ನಲಿ
 ಸದೆವುತಟ್ಟುವರೆಂಟು ಪದ್ಮವು
 ಗದರಿ ಪಡಿಬಲವಾಗಿ ಬರುತಿಹ ಸೇನೆಯಗಣಿತವು ||
 ಕದನದಲಿ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷಕಂಪರು
 ಗದೆಯ ಹಿಡಿದರೆ ಧೂಮನಿವರನು
 ಸದೆವನನಿಲಜ ತೀರದುಳಿದರಿಗೆಂಪ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೧೩ ||

ಚೂಣಿ ಹಳಚಿತ್ತು ಭಯ ದಳದಲಿ
 ರೇಣು ಮುಸುಕಿತು ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಗಳ
 ಕಾಣಿನಂಬರ ತುಂಬಿ ಮುತ್ತಿತ್ತರ್ಕ ಮಂಡಲವ ||
 ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯನುಳಿದು ಕಾದಿತು
 ಶೋಣವರ್ಣವನಬ್ಬಿ ತಳೆದುದು
 ಹೂಣಿಸುತ ತಿವಿದಾಡೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆರಡು ಬಲದಲ್ಲಿ

|| ೧೪ ||

ಕೆಲರು ಹೆಗ್ಗಲ್ಲುಗಳ ಕರೆದರು
 ಕೆಲರು ಮರಮಟ್ಟುಗಳ ಸುರಿದರು
 ಕೆಲರು ಪರ್ವತ ಕಲ್ಲುಗುಂಡನು ಕೆರಳಿ ಸುರಿವುತಿರೆ ||
 ಖಳರು ಕಕ್ಕಡೆ ಪರಶು ಕೊಂತದಿ
 ಹೊಳೆವಡಾಯುಧ ಶೂಲ ಶರದಲಿ
 ಹಳಚಿ ಕಾದಿತು ಕೇಡ ಪಡೆದುದು ದನುಜ ಪಾಯದಳ

|| ೧೫ ||

ನೋಡಿ ಮರುಗುವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು
 ಕೂಡಿ ನಗುತವೆ ನಲಿದು ಕೆಲಬರು
 ಆಡುವರು ಹಿರಿದಲ್ಲ ದನುಜರ ಮಾಟಕಿದು ಘನವೆ ||
 ನೋಡಿರೈ ಸೋಜಿಗದ ಮಾರಿಯ
 ಕೋಡಗಕೆ ಭಯವುಂಟಿ ಶಿವ ಶಿವ
 ಕೇಡುಗಾಲವು ಲಂಕೆಗೆಂದುದು ಸುಯ್ಯು ಪೌರಜನ

|| ೧೬ ||

ಕಾದುತಿಪ್ಪಾ ದನುಜರಸುಗಳ
 ಮೋದುದಿದ್ದು ಮುಂದಣಸುರರು
 ಹಾದಿಯನು ಸವರಿದರು ಯಮಪುರದತ್ತ ಪಯಣಕ್ಕೆ ||
 ತೀದುದಸುರರ ಸೇನೆಯಲಿ ಬೇ
 ಕಾದ ಭಟರೊದಗಿದರು ಕಪಿಗಳ
 ಬಾಧೆಗಾರದೆ ಬಿಲ್ಲ ಬಿರಿದರು ಬಿಟ್ಟರೊಡಲುಗಳ

|| ೧೭ ||

ಮುರಿದುದೈ ಖಳ ಚೂಣಿ ಕದನದ
ಹೊರಿಗೆ ದೊರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುದು
ಅರಿದ ಮುಂಡದ ಮುರಿದ ರುಂಡದ ಕೊರೆದ ಖಂಡಗಳ ॥
ಹರಿವ ರಕ್ತದ ಇರಿದ ಕರುಳಿನ
ಬರತ ಬಾಯಿಗಳಧರ ಮಿದುಳಿನ
ಬಿರುವರಿಯ ರಕ್ತದಲಿ ರಣಧೂಳಡಗಿ ಕೆಸರೇಳೆ

॥ ೧೮ ॥

ಸೊಕ್ಕಿ ಧೂಮ್ರನು ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತ
ಮರ್ಕಟರ ಕಡಿಖಂಡಮಾಡುತ
ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟೊದರುತ್ತ ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡುತಿರೆ ಜಿಗಿದು ॥
ಮುಕ್ಕಿದನು ಕುರುಕಿದನು ಶರದಲಿ
ಚಕ್ಕನರಿದನು ಕಂಡ ಮುಖದಲಿ
ಹೊಕ್ಕು ಕಪಿಗಳು ಚಾರಿವರಿವುದ ಕಂಡನಾ ಹನುಮ

॥ ೧೯ ॥

ಮೊರೆದು ಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿ ಮಾರುತಿ
ಹರಿದು ಬಂದನು ರಥವನೊದೆದನು
ಕೆರಳಿ ದನುಜನ ಹಿಡಿದು ಸರ್ರನೆ ತಿರುಹುತಪ್ಪಳಿಸಿ ॥
ಹೊರಳಿದನು ಹಮ್ಮೈಸಿ ಮೂಗಿನ
ಲರುಣವಾರಿಯ ಕಾರಿ ಧೈರ್ಯದಿ
ಮರಳಿ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ನೋಡಿದ ತಿರುಗಿ ನಾಲ್ಕೆಸೆಯ

॥ ೨೦ ॥

ಹುಡಿಯ ಕೊಡಹುತ ಹಲಗೆ ಕತ್ತಿಯ
ಪಿಡಿದು ಬೇಳುತ ಮೂದಲೆ ಬಿರಿದ
ಫಡಫಡಲೆ ಕಪಿ ನಿನಗೆ ಸದರವೆ ನಾವು ನೀ ಹಿಂದೆ ॥
ಸುಡಿಸಿಕೊಂಡುದ ಮರೆದು ನಮ್ಮೊಳು
ತೊಡಚಿ ಬಂದೈ ಲಜ್ಜೆಯಿಲ್ಲದೆ
ಕಡಿದು ಬಿಸುಡದೆ ಕರುಣಿಸಿದನೊಮ್ಮಿಗೆ ಹೋಗಿಂದ

॥ ೨೧ ॥

ಅಹುದು ಮತ್ತೇನಿನಿತು ಮಾತಿನ
ಸಹಸವುಳಿದರಿಗುಂಟೆ ಎನುತಾ
ಕುಹಕಿ ದೈತ್ಯನ ಹಿಡಿದು ಮರುತಜನಿಟ್ಟನಂಬರಕೆ ॥
ಅಹಹ ಕರಣವನಿಕ್ಕಿ ನಿಮಿಷದಿ
ಬಹಳ ಕೋಪದಿ ಹೊಡೆಯೆ ಹನುಮನ
ರಹಣವಾಯಿತು ಹೊಡೆದಡಾಯುಧ ನುಕ್ಕುನೂರಾಯ್ತು

॥ ೨೨ ॥

ಮರಳಿ ಕೋದಂಡವನು ತೊಡಚಿವ
 ಸರಳ ಸುರಿದಾ ಕಪಿಯ ಮುಸುಕಲು
 ಮರುತನಂದನನೊಂದು ಹೆಮ್ಮರನಾಗ ಮುರಿತಂದು ||
 ಸುರವಿರೋಧಿಯನಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ
 ಶಿರವು ಮುಂಡದಲದ್ದಿ ಹೋಯಿತು
 ಹರಣ ಹಾರಿತು ಹನುಮನುಪಟಳಕಂಜೆ ದಾನನರು

|| ೨೩ ||

ಅಟ್ಟಿ ಮುರಿದನು ರಥವ ರಥದಿಂ
 ಕುಟ್ಟಿ ಫೀಳಿಡುವಾನೆ ಘಟಿಗಳ
 ಥಟ್ಟಿ ಗೆಡೆದನು ಕರಿತುರಂಗದ ಕುಲವ ಕೂಗಿದನು ||
 ಹಿಟ್ಟು ಹಿಟ್ಟಾಯ್ತು ಸುರರಮಮಾ
 ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿದರಸುವನತ್ತಲು
 ನೆಟ್ಟು ನಂತಕನೂರು ತುಂಬಿತು ಕಾಣೆನಿನ್ನೆಡೆಯ

|| ೨೪ ||

ಬಿರುದ ಬಿಟ್ಟೋಡಿತ್ತು ರಾವುತ
 ನೆರವಿ ಬರಿಗುದುರೆಗಳ ಕಂಡಾ
 ತರುಚರಂಗಳು ಸರಸವಾಡಿತ್ತು ಹಹ ರಾವಣನು ||
 ಮರುಳುಗೊಂಡನು ತುರಗ ದಳವನು
 ನೆರಹಿ ತಾನಿವ ನೆಚ್ಚಿಕೆಟ್ಟಿನು
 ಕರಗಲ್ಲಿ ಕಟಿತು ಕಾದುವರೆಂದು ನಗುತಿರಲು

|| ೨೫ ||

ಸಾಯಸಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ರಕ್ಕಸ
 ನಾಯಕರು ಕೆಲಕೆಲರು ಬೆರಳನು
 ಬಾಯಲಿಟ್ಟರು ವಾನರಂಗಗಳ ಗಾಯದುಗವಣೆಗೆ ||
 ಸಾಯಬಿದ್ದರ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲರು ಪ
 ಲಾಯನಂಗಳ ಹೊಡೆ ರಕ್ಕಸ
 ರಾಯಕಂಪನು ರಥವ ಬಿಟ್ಟನು ಸೆಳೆದ ಚಾಪವನು

|| ೨೬ ||

ಎಚ್ಚಿ ಕೆಣಕಿದ ಕೆಲರ ಘರ್ಜಿಸಿ
 ಬೆಚ್ಚಿಸಿದ ಕಪಿಬಲದ ಸುಭಟರ
 ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳುವೆ ದೈತ್ಯನುಬ್ಬಟಿಯ ||
 ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೇನಸುರ ಕಪಿಗಳ
 ಕೊಚ್ಚಿ ಹರಿಹಂಚುಗಳ ಮಾಡಿದ
 ಕಿಚ್ಚಿನಂತಿಹ ಹನುಮ ಪೊರೆಯೋಯೆಂದು ಗೋಳಿಡಲು

|| ೨೭ ||

ಘಡಘಡೆನುತಾ ಖಳನ ರಥವನು
ತುಡುಕಿದರೆ ಹನುಮಂತ ದಾನವ
ಸಿಡಿಮ ಗಗನಕೆ ಗದೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮಾರುತಿಯೆ ||
ಕಡುಗಿ ಹುಲುನೊರಜೇರಿನಂತಾ
ಯ್ದೊಡನೆ ಬಾಲವ ಬೀಸಿ ಹಿಡಿದನು
ಕೆಡಹಿ ತಲೆಯನು ಮುರಿದು ಮುಂಡವ ಸೀಳಿ ಬೀಸಾಟೆ

|| ೨೮ ||

ದಾನವನ ಗೆಲಿದಾಗ ಹನುಮನ
ಜಾನಕೀಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನದಲಿ
ಸಾಸುರಾಗದಿ ತಲೆಯ ತೂಗಲು ನಗುತ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷು ||
ವಾನರನ ಕಲಿತನಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ
ನೀನು ತಲೆಗಳ ತೂಗಬೇಕೇ
ಸೇನೆಯೊಳು ಮತ್ತಾರು ಮೆಚ್ಚುವರುಂಟು ಹೇಳೆಂದ

|| ೨೯ ||

ಎಂದು ಕಟಕಿಯನಾಡುತಾ ಖಳ
ನೊಂದು ಬಾಣವ ಬಿಟ್ಟಡಂತದು
ಹಿಂದುಗಳೆದರೆ ಬಾಣ ಬಿಡೆ ಮತ್ತೊಂದನತಿಗಳೆಯೆ ||
ಮುಂದೆ ಮತ್ತೊಂದರಲಿ ಈ ಪರಿ
ಯೊಂದು ನೂರು ಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯದ
ಲಂದು ಸವರುತ್ತಿದ್ದನಕಟಿದನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಸುವೆ

|| ೩೦ ||

ಮುಸುಕಿದನು ಶತಬಲಿಯ ಮೈಂದನ
ನಸುವ ಹದುಳಿಸಿಕೊಳಲು ಉಳುಹಿದ
ಮನೆದ ಸರಳಿಂ ಗಂಧಮಾದನ ಧರೆಗೆ ಕೀಲಿಸಿದ ||
ಕುಸುಬಿದರಿದನು ಪನಸ ಗವಯರ
ಬಸುರ ಬಾದಣಗೊರೆದ ತಿಮಿರನ
ಹೊಸತು ದನುಜರ ವೀರ ಬಿರಿಸೆನುತಬಲರೋಡಿದರು

|| ೩೧ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಮಾಯೆಯು
ಸುತ್ತ ಸೂಸಿದನಿಂದ್ರಜಾಲವ
ಮತ್ತ ಗಜ ಹಯ ಕರಡಿ ಸಿಂಹಗಳಾಗಿ ಘರ್ಜಿಸಿದ ||
ತೆತ್ತಿಸಿದನಂಬುಗಳ ಕಪಿಗಳ
ಮೊತ್ತ ದೆಸೆದಿಸೆಗೋಡತೊಡಗಿತು
ಇತ್ತಲಂಗದ ಹರಿದುಬಂದನು ಹಳಚಿದನು ಖಳನ

|| ೩೨ ||

ಕೂರಲಗುವಿಡಿದವನ ಕೂಡತಿ
 ವೀರರಾಗಿದ್ದವರು ಕಾದಲು
 ತೋರ ದೊಣ್ಣೆಯ ಹೂಯಿಲನಂಗೈಸುವರದಾರುಂಟು ||
 ತೇರುತುರಗವನೊದೆದು ಗಾಲಿಯ
 ವೀರ ಠಕ್ಕೆಯ ಧ್ವಜವ ಮುರಿದನು
 ಹಾರಿ ದನುಜನ ಹೊಡೆದು ಕೆಡಹಿದ ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳಿದನು

|| ೨೩ ||

ಹೋಳೆರಡ ಬೀನಾಡೆ ರಣದಲಿ
 ಕಾಳಿ ಕಂಕಾಳಿಯರು ದಣೆದರು
 ಬಾಲದಲಿ ಉಳಿದಿದ ಪಡೆಯನುವೊರಸಿ ಕೆಡಹಿದನು ||
 ಲೀಲೆಯಿಂದಂಗದನು ತಿರುಗಲು
 ಭಾಳಲೋಚನ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರೆ ಭೂ
 ಪಾಲ ರಾಘವನಂಗಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೨೪ ||

ಮೌನಗೊಂಡುವು ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಳ
 ವೇನ ಹೇಳುವೆ ದನುಜರುಬ್ಬಟೆ
 ಹಾನಿಯಾದುದು ಹಲವು ತೆರದಲಿ ದುಗುಡ ರಾವಣಗೆ ||
 ದೀನನವ ಸಿರಿವಂತನಾದನು
 ದಾನವಾರಿಯ ಕರುಣದಿಂದವೆ
 ವಾನರಂಗಳ ಭುಜಕೆ ಬಂದಳು ವೀರಸಿರಿಯೊಲಿದು

|| ೨೫ ||

ಕಾದಲೈದಿದ ಖಳರು ಮರಳುವ
 ಹಾದಿಮುಟ್ಟಿತು ಕಪಿಗಳಳವಿಗೆ
 ಹೋದಹೋದರ ಹಾಯ್ಕಿ ಕೊಂದರು ಹರ ಮಹಾದೇವ ||
 ಕಾದಿ ಭೂತವನುಣಿಸಿ ದಣಿಸುವೆ
 ಕಾದಲರಿಸುವೆನರರ ತಲೆಯನು
 ತೀದುದಾತನ ಮಂತ್ರಯೆನಿಸುವೆಯೆಂದು ಖಳ ಸಚಿವ

|| ೨೬ ||

ಇನಿತು ನೆನೆವುತ ಖಳನ ಮಂತ್ರಿಯು
 ಮೊನೆಗೆ ಹೊರವಡೆ ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
 ಕನಕ ಸತ್ತಿಗೆ ಮುರಿದುಬಿದ್ದುದು ಸೂತನುರುಳಿದನು ||
 ಅನುವರಾಂತಕೆ ನಡೆವ ದೈತ್ಯನು
 ನೆನೆದು ನೋಡದೆ ಮುಂದೆ ನೂಕಿದ
 ದನುಜ ಮೋಹರವಾರದೆಂದಾ ರಾಮ ಕೇಳಿದನು

|| ೨೭ ||

ಕೇಳು ರಘುಪತಿ ರಥದ ಮೇಲಿಹ
ಕಾಳರಕ್ತಸನಾ ಪ್ರಹಸ್ತನು
ಭೂಲತಾಂಗಿಯ ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನ ಹಿರಿಯ ಮಂತ್ರಿಯವ ॥
ಮೂಳ ರಕ್ತಸರೆಂಟು ಪದ್ಮವು
ಮೇಳವಿಸಿ ಬರುತಿರ್ಪರೆಂದೆನೆ
ನೀಲನೆದ್ದನಗಿಂದು ನೇಮವ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದ

॥ ೩೮ ॥

ಗೆಲ್ಲು ಹೋಗೆಂದರಸ ನೇಮಿಸೆ
ನಿಲ್ಲದರ್ಬುದ ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
ಮುಲ್ಲ ದಾನವರೊಡನೆ ಕಪಿಗಳು ಬವರವನು ಹಿಡಿಯೆ ॥
ಚಿಲ್ಲವಾಡುತ ದನುಜ ಸೇನೆಯ
ಕೊಲ್ಲು ಗೊಲೆಯನು ಕೊಂದು ಕೂಗುತ
ಹಲ್ಲ ಗಿರಿಗಿರುಗುಟ್ಟಿ ಹಣುಗುತ ಕವಿದು ಹಳಚಿದರು

॥ ೩೯ ॥

ತೊಡುವ ಸರಳಿನಲಿಡುವ ಶಕ್ತಿಯ
ಹಿಡಿನ ಪಾಶದ ಝಡಿವ ಖಡ್ಗದ
ಬಡಿವ ಕೊಂತದ ನುಡಿನ ಮೂದಲೆ ಬಿಡುವ ಮಾರ್ಗಣವ ॥
ಬಡಿವ ಭೇರಿಯ ಹೊಡೆವ ನಿಸ್ಸಳ
ನಡೆವ ತೇರಿನ ನುಡಿದ ದೈತ್ಯರ
ಮೊಡೆದ ಸೀಸಕ ಮಡಿವ ಕರಿ ಹಯವೇನ ಬಣ್ಣಸುವೆ

॥ ೪೦ ॥

ತಲೆಗಳೊಡೆದುವು ಬಾಲಹರಿದುವು
ಎಲುಗಳುಡಿದವು ಖಂಡಖಂಡಿಸೆ
ಬಲದಬದಿಯೆಡಗಾಲು ಮುರಿದುವು ಹಲರ ಹಲ್ಲುಗಳು ॥
ತಲೆಯನೂರಿಯೆ ಖಳರು ಬಿದ್ದರು
ಕಳವಳಕ್ಕೆಡೆಯಾಯ್ತು ಶಿವ ಶಿವ
ವಲಿಮುಖರ ದೆಸೆಗೂಡೆ ದಳಪತಿ ನೀಲ ಹರಿತಂದ

॥ ೪೧ ॥

ಮುಳಿದು ಹೆಮ್ಮರನೊಂದ ಮುರಿ ತಂ
ದೆಲೆಲೆ ಸೇನೆಯನಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ
ಕಳಚಿಬಿದ್ದವು ತೇರುತುರಗವನೆಳೆವ ಕುಂಭಿಗಳು ॥
ತಲೆಯನೂರುತೆ ಕೆಡೆದುವನುಮಾ
ಱಲಘು ಸಾಹಸಿ ಹೊಡೆದ ಗಾಯಕೆ
ಖಳರ ಮುಂಡಗಳಾಡುತಿದುವು ಬಲವ ಬರುಗೆಯ್ದ

॥ ೪೨ ॥

ಕೆಡೆದುನಯುತ ಘಟಾಳಿ ತೇರುಗ
 ಳುಡಿದುಬಿದ್ದು ವು ಮೂರು ನಾವಿರ
 ಕೆಡೆದಡಜಿಗಿಚಿಯಾಯ್ತು ಹೆಯದಳ ಹತ್ತು ನಾವಿರವು ||
 ನುಡಿಯೆ ಲಕ್ಷ ಸದಾತಿಯೈಯ
 ಯ್ಯಡಸಿಕುಟ್ಟಿದ ಪಡೆಯ ಸವರಿದ
 ನೊಡನೆ ಸವರಿದನಾ ಪ್ರಹಸ್ತನ ನೊನೆಯ ನಾಯಕರ

|| ೪೩ ||

ಖಳನು ಬಾಣವ ಸುರಿಯೆ ನೀಲನು
 ಅಳವುಗೆಡಿಸಿದನೊಮ್ಮೆ ಮಗುಳವ
 ಚಳಕದಲಿ ತೊಡುತಿರಲು ಮುಂಗೈಯೊಡ್ಡಿ ಸರಳಂಗಿ ||
 ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಾ ರಥವ ಜಪ್ಪಿದ
 ನೆಳೆದು ಸೂತನ ಸೀಳಿ ಸಿಂಧವ
 ಬಲುಹೆಯಂಗಳನೊಡೆದು ರಥವನು ಮಗುಚಿ ಕೆಡಹಿದನು

|| ೪೪ ||

ಜಿಗಿದು ಹಿಡಿದನು ದೈತ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯ
 ಬಿಗಿದ ಕವಚವ ಸೀಳಿ ಬಿಡುತವೆ
 ಉಗುರಲುರವನು ಬಗಿದ ನರಹರಿಯಂತೆ ದಾನವನ ||
 ಹಗೆಯ ಕೊರಳನು ಅವನ ಖಡ್ಗದಿ
 ಉಗಿದು ಕೊಯ್ದನು ಹಗೆಯ ಕೊಂದನು
 ಬಗೆದಣೆಯ ಬಲು ಮಾರಿ ಮಸಣಿಗೆ ಉಣ್ಣ ಬಡಿಸಿದನು

|| ೪೫ ||

ನೀಲನಾಳುತನಕ್ಕೆ ನಭದಮ
 ರಾಳಿ ಹೊಗಳಿತು ಭಲರೆನುತ್ತಾ
 ಮೌಳಿಯನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಉಚಿತವನಿತ್ತ ರಘುರಾಯ ||
 ಕೇಳಿದನು ದಶಕಂಠ ಚಿಂತಾ
 ಲೋಲನಾಗಿರೆ ಮರುಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಹೇಳಿದನು ಸಲೆ ಮಾಲ್ಯವಂತನು ಕದನ ಬೇಡೆಂದು

|| ೪೬ ||

ಹಿಂದಣಧಟುಗಳಂತಿರಲಿ ನೀ
 ನಂದು ಕಟ್ಟಿದ ನಾಗಪಾಶವ
 ಹಿಂದುಗಳೆಯನೆ ರಾಮ ರಣದಲಿ ಲಕ್ಷಕೋಟಿಗಳ ||
 ಒಂದು ಕೋಡಗ ಮುನಿದು ಕೊಲುತಿರೆ
 ಮಂದಮತಿ ನೀನಾಗಿ ಕೆಡದಿರು
 ಇಂದುಮುಖಿಯನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಬುದು ಲೇಸು ದಶಕಂಠ

|| ೪೭ ||

ಕೇಳು ಮುತ್ತುಯನೆಂದ ಮಾತನು
ಬಾಳ ಧಾರೆಯ ಮಧುವಿನಾಸೆಗೆ
ನಾಲಗೆಯ ಹೋಗಾಡಿ ಕಲಿವುದಿದಾವ ಲೇಸೆಂದ ||
ಹೇಳಿ ಮಂಡೋದರಿಯು ರಾವಣ
ಹೇಳಿದನು ಬುದ್ಧಿಯನು ಕೇಳುವೆ
ನಾಳೆ ಕಾದುವೆನಿಂದು ನೀನಡೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಂದ

|| ೪೮ ||

ಸುದತಿ ಜರೆದರೆ ನೊಂದು ತನ್ನಯ
ಸದನದತ್ತಲು ಸರಿಯೆ ಸಂತಾ
ಪದಲಿ ರಾವಣನಿರಲು ದಿನಪತಿ ಬಿದ್ದ ನಬ್ಬಿಯಲಿ ||
ಪದನವೇಳೇಳಾಯ್ತು ಮುಂದಿನ
ಹದನವರಿತವರಾರು ದನುಜರ
ಸದೆದನನಿಲಜ ನೀಲನೆಂದೆನೆ ಮುಗಿದುದೀ ಸಂಧಿ

|| ೪೯ ||

೨೦ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ರಣವ ನೋಡಲು ಬಂದ ರಾವಣ
ಕೆಣಕಿ ಕಪಿಗಳ ಗೆಲಿದು ರಾಮನ
ಕಣಿಗೆ ಮಕುಟವ ತೆತ್ತು ಹೊಕ್ಕನು ಮರಳಿ ಲಂಕೆಯನು ||

ಪದ || ಅಂಧಕಾರದ ನೆರವಿ ಬರೆ ದಶ
ಕಂಠರನು ರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸ್ವಪ್ನದೊ
ಳಂಧನಾಗಿರೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನೊಳರುಣ ತರಣಿಯನು ||
ತಂದು ತೋರಲು ವಂದಿ ಮಾಗದ
ರಿಂದ ರಾವಣನುಪ್ಪವಡಿಸಿದ
ನಿಂದುಧರ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಿದನಿತ್ತನೋಲಗವ

|| ೧ ||

ಕೊಂದರೈ ವನಚರರು ತನಯರ
ಇಂದು ನೋಡುವೆ ಕೊಲುವ ಪರಿಯನು
ಸಂದುಸಂದನು ಕಡಿದು ಹರಹುವೆ ರಣದ ಭೈರವಿಗೆ ||
ಬಂದು ತಾನೇ ತೇರ ಹೊಡುತೆ
ತಂದು ನಿಲಿಸಿದ ಸೂತ ನಾಯಕ
ವೃಂದ ನಡೆಯಲಿ ರಣಕೊಡನೆ ಹೊಡೆ ಭೇರಿಗಳನೆಂದ

|| ೨ ||

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಮುಗಿಲಿನಂತಾ
 ನೆಗಳ ತಿಂಥಿಣಿ ಬಿಗಿದ ಘಂಟಾ
 ವಳಿಯ ರೆಂಜಿಯ ಮೆರೆವ ಸಿಂಧುರಾರುಣಚ್ಛವಿಯು ||
 ಇಳಿವ ಮದಜಲಕೆರಗೆ ಭೃಂಗಾ
 ವಳಿಯ ಸಂಕುಲ ಮರಳುಗೊಳುತಿರೆ
 ಹೊಳೆವ ದಾಡೆಯ ಭದ್ರದಂತಿಗಳೈದುವು ರಣಕೆ

|| ೩ ||

ವಾರಣಂಗಳ ಮೇಲೆ ಶಸ್ತ್ರನಿ
 ವಾರಣದ ವಜ್ರಾಂಗಿದೊಟ್ಟರೆ
 ಮಾರಣಂಗಳೆನಿಪ್ಪ ಜೋಧರು ಎಣಿಕೆಗೆಟ್ಟವರು ||
 ಕಾರಿರುಳ ತಿರುಳಂತೆ ಮೆರೆವಮ
 ರಾರಿಗಳು ಧನು ಬಾಣಹಸ್ತರು
 ಮೇರೆದಸ್ಸಿದ ವಾರ್ಧಿಯಂತಿರೆ ಕವಿದರಾ ರಣಕೆ

|| ೪ ||

ಖುರದ ರಜದಲಿ ನಭವ ಮುಸುಕುತ
 ಖರೆಯದಲಿ ದಿನಮಣಿಯ ಮೊರಲು
 ಉರದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಚರಣ ದಂಡೆಯ ಬಾಹುಪುರಿಗಳಲಿ ||
 ಸುರರ ಮೊಸೆಯ ತುಡುಕುವಂತಾ
 ಸುರದೆ ನೆಗೆವಾ ಕೊರಳಿನಗಣಿತ
 ತುರಗ ಥಟ್ಟುಗಳೈದೆ ಕವಿದುವು ಚತುರ ಗತಿಗಳಲಿ

|| ೫ ||

ಕುಯ ಬೊಲ್ಲನ ಕೆನ್ನೆಯಥಟಿನ
 ಮರುತ ಗಮನದ ಪಾರಿಯಾತ್ರನ
 ತುರಗ ಹೂಡಿದ ಹೇಮನಿರ್ಮಿತ ಹಿರಿಯ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ||
 ಸರಳು ಕಾರ್ಮುಕ ಸರಶು ಪಟ್ಟಿಸ
 ಹೊರಳಿಗಿಡಿಗಳ ತಳಿತ ಶಸ್ತ್ರದಿ
 ಭರದಿ ತುಂಬಿದ ಕೋಟಿ ರಥಗಳು ರಣಕೆ ಹೊರವಡಲು

|| ೬ ||

ಕರದ ತಿರುವಡೆ ಜೋಡು ಸೀಸಕ
 ಸುರರ ಹಾಹೆಯ ತೊಡರು ಬಾವುಲಿ
 ಸುರುಳಿ ಮೊಸೆಯ ಪೆಂಡೆಯಂಗಳ ಬೆನ್ನ ಹೊದೆಗಳಲಿ ||
 ನೆರೆದುದತಿವಲ ಪತ್ತಿ ರಾವುತ
 ರರರೆ ಸಬಳಿಗ ನೆರೆವಿ ಕಡಿತಲೆ
 ಸುರಗಿ ಕೊಂತದ ಭಟರು ನೂಕಿತು ಬಿಟ್ಟು ಸೂರಿಯಲಿ

|| ೭ ||

ಇಂದುಮರ್ದನನೆಂಬ ಮಕುಟವ
 ಚಂದದಿಂದೀರೈದು ಧರಿಸಿದ
 ನೆಂದು ಪದಕವನಿಕ್ಕಿದನು ರವಿರಂಗ ಹರಳೆಂಬ ||
 ಇಂದ್ರದಲ್ಲಣವೆನಿಸ ನೀಲಗ
 ಳಿಂದ ತೋಳಿಪ್ಪತ್ತು ರಂಜಿಸ
 ಲಂದು ಖಳನೆಂಬತ್ತು ಬೆರಳಿಗೆ ಮುದ್ರಿಕೆಯನಿಟ್ಟು

|| ೮ ||

ಪರವಧೂಲಂಪಟಗೆ ವಾಮದ
 ಚರಣದಲಿ ತೊಡರೊಪ್ಪೆ ರತುನಾ
 ಭರಣ ಕಾಂತಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸಿತ್ತು ದೀಧಿತಿಯು ||
 ತರಣಿಯಂತಿಹ ಕುಂಡಲಂಗಳ
 ಮರೆಯದೆಲ್ಲಾ ಸಿವಿಯೊಳಿಟ್ಟನು
 ಸುರುಚಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಿಟ್ಟನು ಕೊರಳ ಬಗಿಬಗಿದು

|| ೯ ||

ಇಟ್ಟ ಕತ್ತರಿ ತಿಲಕ ಕೊರಳಳ
 ವಟ್ಟ ಪದಕ ಸುವರ್ಣಸೂತ್ರದ
 ಉಟ್ಟ ಮುಂಜೆರಗೆಸೆವ ಚಲ್ಲಣ ಪಳೆಯನಳವಡಿಸಿ ||
 ಕಟ್ಟ ಕಂಕಣ ಕಡಗ ನೂವುರ
 ವಿಟ್ಟ ದಾನವಮಲ್ಲ ಸಿಂಗರ
 ವಟ್ಟ ಶೂಲಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಖಡ್ಗವ ಪಿಡಿದು ರುಳಿಸಿದ

|| ೧೦ ||

ಲಲನೆಯರು ಸಿಂಗಾರದಾರತಿ
 ಸುಳಿದರೈ ಒಲು ಬಣ್ಣ ಮುಖದಲಿ
 ತಳಿತ ಸೇಸೆಯ ದನುಜರಾಯಂಗಿಕ್ಕಲಿಂತಾಯ್ತು ||
 ಹಲವು ಕಾಲದಲುಳ್ಳ ಭಾಗ್ಯವ
 ಬಳಿದು ಬಿಸುಡುವ ಪರಿ ನಿವಾಳಿಸೆ
 ಬಳಿಕ ಪಾಯವಧಾರು ಧಿರುರೆನೆ ರಥವನೇರಿದನು

|| ೧೧ ||

ಒಡೆಯಗುರು ಜಯವಾಗಲೋಸುಗ
 ಹೊಡೆಸಿದರು ಕುರಿ ಕೋಣ ಕಾಟಿಯು
 ಕಡಿದು ಬಿಸುಟರು ಹಲವು ಹಂದಿಯ ಹುಲಿಯ ಜಂಗುಳಿಯು ||
 ಕಡಿದ ತಲೆಯ ನಿವಾಳಿಯೆತ್ತುವ
 ರುಡಿದ ಕೈಗಳ ಮೃತ್ಯುದೇವಿಗೆ
 ಕೊಡುವ ಹರಕೆಯ ಕಂಡು ರಾವಣ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದ

|| ೧೨ ||

ಹೊಡೆದುವಗಣಿತ ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಳ
 ಒಡೆದುದೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಹೇಳಿನೆ
 ಒಡೆಯ ಜಾಹ್ನವಿ ಕೆಲಕೆ ಗಂಗಾರಮಣ ತಲೆದೂಗೆ ||
 ಕಡಲಕಟ್ಟೆಯನೊಡೆದ ಪರಿ ಖಳ
 ಪಡೆಯ ಲೆಕ್ಕಿಸಲರಿದು ಕಪಿಗಳ
 ಗೆಡೆಯ ಕಾಣೆನಿದಾವ ಪರಿಯನಲಿಂಟು ಬಾಗಿಲಲಿ

|| ೧೩ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆಕಡೆದು ಮಾಡಿದ
 ಪುತ್ಥಳಿಗಳೋ ಕಾಳ ಕೂಟದ
 ಬಿತ್ತು ಗಳೊ ಹೊರವಡುವ ದೈತ್ಯರೊಯೆನಲು ಹರಿ ಕಂಡು ||
 ಹತ್ತಿ ಕರೆದು ವಿಭೀಷಣಾಂಕನ
 ಮತ್ತೆ ಬರುತಿಹಭಟರದಾರಿನೆ
 ಚಿತ್ತವಿಸು ರಘುನಾಥ ರಾವಣ ಬಂದ ರಣಕಾಗಿ

|| ೧೪ ||

ಭವನ ಶೂಲದ ಗಾಯದಿಂದವೆ
 ಕವಲುದಲೆಯಾದವರು ಬಲು
 ಮಾಧವನ ನಂದಕಿಯಿಂದ ಮೂಳೆಗಳೆದ್ದ ಚಿನ್ನವರು ||
 ಅವನಿಗಳ್ಳನ ಮಾಂಡಲೀಕರು
 ದಿವಿಜಪತಿಯನು ಜರೆವ ದೈತ್ಯರು
 ಜವನನಂಜಿಸಿ ಹಲವು ಯುಗವನು ಕಳೆದ ಭಟರಿಹರು

|| ೧೫ ||

ಶರಧಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷದಲಿ
 ಕರಿಕುದಲೆಯಾದವರು ಅಂಧಾ
 ಸುರನ ಬಿಡಿಸಲು ಹರನು ಹೊಡೆದಾ ಡೋರಿದಲೆಯವರು ||
 ನರಹರಿಯ ನಖಹತಿಗೆ ಬಿಕ್ಕನೆ
 ಬರಿದ ನೆತ್ತಿಯ ಭಟರು ಮತ್ತಾ
 ಸುರಪತಿಯ ಗಜವರಿದ ಬಾದಣದವರು ಹಲಲಿಹರು

|| ೧೬ ||

ಮೃತ್ಯುವನು ಮುಕ್ಕುವರು ಮಾರಿಯ
 ಹೆತ್ತು ಹೆಸರಿಟ್ಟವರು ಕಾಲನ
 ಸತ್ತಿಗೈಯ ಟೊಣೆದವರು ಕಡ್ಡಿಗೆ ಬಗೆಯರಂತಕನ ||
 ಸತ್ಯಗಿತ್ಯದ ಘಸಣಿಯರಿಯರು
 ಣೆತ್ತು ಯುಗದವರೆಂಟು ಯುಗದವ
 ರೆತ್ತು ಕತ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ದೇವರ ಹಿಂಡನಾಳ್ವವರು

|| ೧೭ ||

ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಲ್ಲದಾತಗೆ
ಕಾಳಗಕ್ಕಂಗೆಯ್ಯ ತೀರದು
ಹೇಳಲಮ್ಮನು ಮರ್ಕಟಿಂಗಳಿಗಿಲ್ಲಿ ತರಹರವು ||
ಏಳು ಮನ್ನೆಯ ಗಂಡನಾಗಿನೆ
ಗೂಳೆಯವ ತೋರೆನಲು ರಾವಣ
ನಾಳದಾವೆಡೆ ಹೇಳು ನೀ ಹೋಗಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರ

|| ೧೮ ||

ಕುಲವನೋಡುವೊಡಜನ ಮೊಮ್ಮನು
ಚಿಲುವತನದಲಿ ಮದನ ಮೂರುತಿ
ಬಲುಹ ನೋಡುವೊಡೆತ್ತಿದನು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವ ||
ಬಲವ ನೋಡುವೊಡಮರದಲ್ಲಣ
ಭಲವ ನೋಡುವೊಡೀಯ ಸೀತೆಯು
ಮಲೆವರಾರನುರಾರಿ ಇದಿರಲಿ ಜಗದ ಗಂಡನಲ

|| ೧೯ ||

ನೆರೆದ ದನುಜರ ಕಂಡು ಬಲ್ಲಿವು
ಹಿರಿದು ಹೊಗಳಿದೆ ಸಾಕು ಬಳಲಿದೆ
ಮರುಳೆ ನೀ ಬಲುಬಣ್ಣವಿಡೆ ಖದ್ಯೋತ ರವಿಯಹುದೇ ||
ಹುರುಳು ಬಲ್ಲಿವು ಸಾಕು ಹೋಗಿನ
ಲರಸ ನುಡಿದನು ತಮ್ಮ ಹೋ ಹೋ
ಕೆರಳುವರೆ ಖಳ ವೀರನಲ್ಲನೆ ತಪ್ಪೆ ಹೊಗಳಿದರೆ

|| ೨೦ ||

ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಚುತ ರಾಘವೇಶ್ವರ
ನೀಲನನು ರಾವಣನ ಹೃದಯದ
ಶೂಲನನು ರಕ್ತಸರ ವಂಶದ ಕಾಲಭೈರವನ ||
ಹೇಳಿದನು ಹನುಮಂತದೇವನ
ಮೇಲೆ ರವಿಜನ ದಧಿಮುಖಾಂಕನ
ಕಾಳಗಕೆ ಕಪಿ ಕೋಟೆ ಕೋಟೆಯನರಸ ನೇಮಿಸಿದ

|| ೨೧ ||

ದೇವ ಕದನ ಕೃತಾಂತ ಧಿರುರೇ
ದೇವ ಸಮರವಿರೋಧಿ ಜಯ ಜಯ
ದೇವ ಪರನಾರಿ ಪ್ರಲಂಪಟ ದನುಜಪಾಲಕನೆ ||
ದೇವ ಲಂಕಾಧೀಶ ದಶಶಿರ
ದೇವ ಬಾಳೆಂದಸುರ ಪಾಠಕ
ರೋವಿ ಕೈನಾರಿಸಲು ಮುಂದೆಯ್ಯಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೨ ||

ಅಮರವೈರಿಯ ತೋಟ ಬೇಡಾ
 ಸಮರರುದ್ರನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
 ಯಮನ ಸೋಲಿಸಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಗೆಲಿದನ ತೋಟ ಬೇಡೆಂದ ||
 ಉಮೆಯ ಗಂಡನ ಗಿರಿಯನೆತ್ತಿದ
 ಸಮತೆಯಳ್ಳನ ತೋಟಬೇಡೆಂ
 ದಮಿತನಾದದ ಕಹಳೆ ಚೀರಲು ಬಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೩ ||

ಇವನೆ ರಾವಣನೆಂಬ ರಕ್ಕಸ
 ನಿವನೆ ದಶಶಿರನೆಂಬ ವೀರನು
 ಇವಗೆ ತೋಳಿಪ್ಪತ್ತು ನೋಳ್ವಡೆ ತೊಡೆಗಳೆರಡೆಯಲ ||
 ಶಿವ ಶಿವಾ ಸಂದೇಹವೇ ಕಾಂ
 ಬವರಿಗಚ್ಚರಿಯಹುದಲಾ ಧಿಟ
 ಕಿವನ ರೂಪಿದು ಹೊಸತು ಲೋಕಮೊಳೆಂದ ರಘುರಾಯ

|| ೨೪ ||

ಬಲಕೆ ಬಲ ಸರಿಯಹುದು ರಕ್ಕಸ
 ಬಲಕೆ ದೊರೆ ದಶಕಂಠ ರಾಮನ
 ಬಲಕೆ ದೊರೆ ಸುಗ್ರೀವ ಲಂಕಾನಗರಿ ರಣಭೂಮಿ ||
 ಸಲೆ ಪರಾಜಯ ಜಯವನೀಶ್ವರ.
 ತಿಳಿವ ಧರ್ಮಕೆ ಜಯವುಯೆನುತನೆ
 ನಲಿದುದಭ್ರದಲಮರ ವೈಮಾನಿಕರ ಸಂದೋಹ

|| ೨೫ ||

ಕೋಟಿ ಪಡೆಯಲಿ ಗಂಧಮಾದನ
 ಕೋಟಿಯಲಿ ನಳ ನೀಲನರ್ಕಜ
 ಕೋಟಿಯಲಿ ಜಾಂಬವನು ಶತಬಲಿ ಕೋಟಿಯಲಿ ಪನಸ ||
 ಕೋಟಿಯಲಿ ತಾರೇಯ ಕಂಪನು
 ಕೋಟಿಯಲಿ ದಧಿಮುಖನು ಕವಿದನು
 ಕೋಟಿಯಲಿ ಖಳಪಡೆಯು ಹಳಚಿತು ಹತ್ತುಮುಖದಲ್ಲಿ

|| ೨೬ ||

ಹರೆಯ ಲಗ್ನೆಯ ಕೂಡೆ ನುಂಗಿದು
 ದರಚುತಿಹ ವನಚರರ ಘರ್ಜನೆ
 ಮೆರೆದುದದು ರಕ್ಕಸರ ನುಂಗುವ ಕೊಕ್ಕಸರ ಗಾಡೆ ||
 ಮುರಿದು ಹೆಮ್ಮರ ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿಂ
 ದುರುವ ಹೆಗ್ಗಿರಿಯಿಂದ ಕಪಿಗಳು
 ಬೆರಸಲಾ ರಣಧೂಳಿ ಮುಸುಕಿತ್ತು ಭಯ ಮೋಹರವ

|| ೨೭ ||

ಅಡಗಲಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡೆ ದೈತ್ಯರು
ಕೆಡೆದವರ್ಬುದ ತುರಗ ದಶಶತ
ಬಿಡವೆ ಕರಿ ಹದಿನೆಂಟು ಲಕ್ಷವು ಕೋಟಿ ಕಾಲಾಳು ||
ಕಡಿದ ಕರಿ ರಥ ಹಯವನಂತವ
ಕಡಲುಕೊಂಡುದೆನಲ್ವೆ ಕೆಂಧೂ
ಳಡಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸಿ ಮುರಿದುದು ಚೂಣಿ ಕಾಳಗದಿ || ೨೮ ||

ಕವಚ ಹರಿದುವು ಬಿರಿಯೆ ಸೀಸಕ
ಸವಗ ಸವೆದುವು ವೆಚ್ಚವಾಯಿತು
ಕವಲುಗೋಲೆಕ್ಕಾಡಿ ಹೋಯಿತು ಕಪಿಗಳವಯವವು ||
ವಿವರಿಸಲು ನಾನರಿಯೆ ದೈತ್ಯರು
ಜವನ ಪುರವನು ತುಂಬಲಯ್ಯ
ಯ್ಯವಗೆ ತವಗಡಿಯಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟವುಯೆನುತ ಖಳರುಲಿಯೆ || ೨೯ ||

ಮುರಿದುದೈ ಖಳ ಚೂಣಿ ಬಿಕ್ಕನೆ
ಬಿರಿದ ನೆತ್ತಿಯ ಮುರಿದ ಕಾಲ್ಕಳ
ಹರಿದ ತುಟಿಗಳ ಮುರಿದ ಮಂಡಿಯ ಕೊರೆದ ಬಾಡಣದ ||
ಹರಿವ ರಕುತದ ಮೆರೆವ ಮುಂಡದ
ಬಿರುಬಿನಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯೆಟ್ಟಿದ
ನೆರೆದ ತರಗೆಲೆಯಂತೆ ದೈತ್ಯರು ಕಪಿಗಳುಪಟಳಕೆ || ೩೦ ||

ಕೋಟಿಗಳನಿಳಿದೋಡಿತ್ತಲು
ನೋಟಕರು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಪಿಗಳ
ಕಾಟ ಬಿರಿಸಾಯ್ತೇನ ಹೇಳುವೆನಟ್ಟ ಸದೆವುತಿರೆ ||
ಆಟವಿಕ ರಾವಣಗೆ ಸೀತೆಯ
ಬೇಟಿ ಲೇಸಾಯ್ತಾಯ್ತು ಮಾರಿಯ
ಕೂಟ ಘನವಾಯ್ತೆಂದು ಮುರಿದೋಡಿತ್ತು ಖಳ ಸೇನೆ || ೩೧ ||

ತರುಚರೇಂದ್ರರು ಕವಿದು ಹಾಯ್ದರು
ಪುರದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲುಗಳೆಕ್ಕಿತು
ಬಿರುಬವನು ಕೊಳಿಸಿತ್ತು ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡೆ ನಾಯಕರು ||
ಹರಿದು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬರಲು ಕೆಲಬರು
ಹರಣ ಹರವರಿಯಾಯ್ತು ರಾವಣ
ಕೆರಳಿದೊಂದೇ ರಥದಿ ಸೂತಿಯುಡ್ಡಗಟ್ಟಿದನು || ೩೨ ||

ಉರಿಯ ಹರವರಿಗಸುರನುದಕದ
 ಗೆರೆಯನಿಟ್ಟಂತಾದ ಹೆದೆಗಳ
 ಸರಳ ಸಾರವ ಕೆದರಿ ಕಪಿಗಳ ಧಟ್ಟ ಸೀಳಿದನು ||
 ಹೊರಳಿಗಡಿದನು ಕೊಚ್ಚಿ ಬಿಡುತವೆ
 ತಿರುಗಿಸಿದ ಮರ್ಕಟರ ಸೇನೆಯ
 ಧುರದೊಳವನೇಕಾಂಗ ವೀರನು ಸದೆದ ವನಚರರ

|| ೨೩ ||

ಹೆಚ್ಚಿ ಹಬ್ಬಿದ ಮುಗಿಲ ಬರಸಿಡಿ
 ಲುಚ್ಚಳಿಸುವಂತುದಧಿಯೊಳಗಣ
 ಕಿಚ್ಚುವಾರ್ಧಿಯನಾವರಿಸುವಂತಸುರನಡ್ಡವಿಸೆ ||
 ಮುಚ್ಚಿದಭವನ ಭಾಳನೇತ್ರದ
 ಮುಚ್ಚಳವ ತೆರೆದುರಿವ ಕಿಚ್ಚನು
 ಬಿಚ್ಚಿ ಬೀಸಿದ ತೆರದಲಾರೆ ಅಟ್ಟಿದನು ಮರ್ಕಟರ

|| ೨೪ ||

ಉರಿಯ ಕೋಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತವ
 ತಿರುಗಿ ಸೇನೆಯನೊಬ್ಬ ತುಳಿದನು
 ಮರಳಿಸಿದನಸಹಾಯ ಶೂರನು ಮೂರು ಯೋಜನಕೆ ||
 ನೆರೆದ ಸೇನೆಯ ಮಧ್ಯರಂಗವು
 ಸರಳನೂರರಲಳತೆಯಹುದೆನೆ
 ಸುರರಿಗುಬ್ಬನ ಹುಟ್ಟಿ ಕೋದಂಡಗಳನೊದರಿಸಿದ

|| ೨೫ ||

ಹತ್ತು ಬರಸಿಡಿಲಂತೆ ಚೀರಿದ
 ಹತ್ತು ಚಾಪದಿ ಸರಳ ಸುರಿದನು
 ವೃತ್ಯುವೋ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನೊ ಸಮರ ಭೈರವನೊ ||
 ತೆತ್ತಿಸಿದನಮರಾರಿ ಕಪಿಗಳು
 ಸತ್ತು ಸವೆಯದೆ ಕಾದುತಿರ್ದದು
 ಸುತ್ತ ಕರಗಸದಂತೆ ಸೀಳಿದ ಸೇನೆಗುರಿಮಾರಿ

|| ೨೬ ||

ಹರಿದು ಬಂದನು ಕುಂಭಕರ್ಣನ
 ಹಿರಿಯಮಗನಾಕುಂಭನೆಂಬವ
 ಮೊರೆವ ಸರಳಲಿ ತೊಡೆದ ದಧಿಮುಖನಾಳಿನಾಳುಗಳ ||
 ಕೊರೆದು ಕೊಚ್ಚಿದ ಕಡಿದು ಸೀಳಿದ
 ನೆರೆದ ಬಲವನು ಕೊಂದು ಸವರಿದ
 ಅರಗನರಮನೆಗುರಿಯ ದಿಬ್ಬಣಹೊಕ್ಕು ತೆರನಾಯ್ತು

|| ೨೭ ||

ಪಡೆಯ ಮೋಹವಬಿಟ್ಟನೇ ಕೇ
ಳೊಡೆಯನಕಟಿಂದೆನುತ ಗೋಳಿಡೆ

ಫಡಫಡೆನುತಡಹಾಯ್ದು ಹೆಗ್ಗೊಂಬುಳ್ಳ ಹೆಮ್ಮರನ ||
ಉಡಿದು ದಧಿಮುಖ ಹೆರಿದುಬಂದನು
ಹೊಡೆದ ರಥ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ರಕ್ಕಸ
ಹಿಡಿದ ಚಾಪನ ಮುರಿದು ಸೂತನ ತರಿದ ತವಕದಲಿ

|| ೩೮ ||

ನಿಡ್ಡೆಗೈವನ ಮಗನೆ ತಂದೆಯ
ವಿದ್ಯೆಗಲಿಯದೆ ಧುರಕೆ ಬಹರೇ
ಹದ್ದಿಗೋಗರವಾದೆ ಪಾತಕಿಯೆನುತ ದಾನವನ ||
ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನ ಕಟ್ಟುವಂದದಿ
ಹದ್ದುಗಟ್ಟನು ಕಟ್ಟಿ ಹೊಡೆದರೆ
ಬಿದ್ದನಸುವಡಗಿತ್ತದಾರಿತು ಕಪಿ ಬಲಾನೀಕ

|| ೩೯ ||

ಕಾಲನೂರಿಂಗಣ್ಣ ತೆರಳಿದ
ಕಾಳಗವ ತಾನಾಂತ ತಕ್ಷಣ
ಕಾಲ ಕೋಲಾಹಲನ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಚಳಕದಲಿ ||
ಸೀಳಿದನು ಸವರಿದನು ಕೊಚ್ಚಿದ
ಹೋಳುಗಡಿದನು ಕಡಿದು ನಡೆದನು
ಕೀಲಿಸಿದ ಹದಿನೆಂಟು ಶರದಲಿ ಧರೆಗೆ ದಧಿಮುಖನ

|| ೪೦ ||

ಮಿಡುಕುಗೆಟ್ಟನು ಬಿದ್ದ ದಧಿಮುಖ
ನೊಡನೆ ಹಳಚಿದನವನನಂಗದ
ಸಿಡಿಲು ಬರಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತೊಳಹೊಕ್ಕು ದಾನವನ ||
ಹಿಡಿದು ಕೆಡಹಿದ ತೇರನೊಡೆದನು
ದಡಗನಡಿ ಕಪಿ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಲು
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡನು ದೈತ್ಯ ತಿವಿದನು ಗಡೆಯಲಂಗದನ

|| ೪೧ ||

ಬಡಿದಡಂಗೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ಗಾಯವ
ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುತೆ ಮರಳಿ ಬಲುಹಿಂ
ಹೊಡೆದಡಾತನ ಸಂದು ಕಳಚಿತು ಬದಿಯನಿಟ್ಟಿಲುವು ||
ಉಡಿದು ನಿರಿನಿಟಲೆಂದು ನುಗ್ಗಾ
ಯೊಡೆಯ ರಾಘವ ತಟ್ಟಿ ಲೇಸನೆ
ಬಡೆದೆ ಕಾದೆ ಕುಮಾರ ಕಾಳಗ ಕಣ್ಣೆಸೊಗಸಾಯ್ತು

|| ೪೨ ||

ಸಿಡಿಯೆ ಮಕುಟವು ಬಿದ್ದ ರಕ್ತಸ
 ನೊಡಲು ಜರ್ಜರಿಯಾಯ್ತು ಕರುಳನು
 ದಡಗ ಕಾರಿದ ಹಿಂದೆ ಕರ ಖತಿಗೊಂಡು ಮತ್ತೆ ರಗೆ ||
 ಒಡಲು ಉಳಿದುದು ಹರಣವಳಿದುದು
 ಮೃಡನು ಮೆಚ್ಚಿದ ರಾಮ ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಒಡನೆ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿ ವಿಭಿಷಣ ಮಗಗೆ ಹಲುಬಿದನು || ೪೩ ||

ಒಬ್ಬನಳಿದನು ದನುಜನಾಯಕ
 ಒಬ್ಬ ದಧಿಮುಖನೊಂದನಿತ್ತಲು
 ಹಬ್ಬವಾಯಿತು ಮಾರಿಮಾಸಣಿಯರಡಗನೊಗಡಿದರು ||
 ದಿಬ್ಬಣವ ಬರಹೇಳು ಮೃತ್ಯುವ
 ಬೊಬ್ಬೆಮಾಣಲಿ ನರಕದತ್ತಲು
 ತುಬ್ಬ ಹೇಳೋ ಖಳರನೆನುತಂಗದನು ತಿರುಗಿದನು || ೪೪ ||

ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ಹರನ ಬೆಟ್ಟವ
 ಕಿತ್ತ ಮೊಗ್ಗಲ್ಲಮರರೆಲ್ಲರ
 ತೊತ್ತು ಗೆಲಸವ ಮಾಡಿಸಿದ ಪರಿಯಲ್ಲ ಕಾದಿದರೆ ||
 ಹತ್ತು ಹಿಂದಲೆಗಳನು ತರಿದಾ
 ಮೃತ್ಯುದೇವಿಗೆ ಬಿದ್ದನಿಕ್ಕುವೆ
 ಇತ್ತ ತಿರುಗಿದನುತ ಹರಿದೆಯ್ತುಂದ ಸುಗ್ರೀವ || ೪೫ ||

ಎಲವೊ ನೀ ಕಡು ಸಹಸಿಯೇ ಧಿಟ
 ಸುಲಭನಲ್ಲವು ನಾವರಿಯವೇ
 ಕೊಲಿಸಿದೈ ನರನಿಂದ ಬಾಲಿಯ ಬೀರ ಕಂಡುದಲ ||
 ಗಳಹತನದಲಿ ಹಿರಿಯ ನೀ ಹೆ
 ಕ್ಕಳಿಸಿ ಬಾಯೊಡೆವಂತೆ ಚೀರದೆ
 ಗೆಲವಕೊಂಡರೆ ಬಳಿಕ ಹೇಳುವೆನೆಂದ ದಶಕಂಠ || ೪೬ ||

ಗೆಲ್ಲ ಕೇಳುವೆನಿನ್ನು ಬಳಿಕಲೆ
 ಕಳ್ಳ ನಡೆ ನಡೆಯನುತ ಹೆಗ್ಗೊಂ
 ಬುಳ್ಳ ಹೆಮ್ಮರನೊಂದ ತಂದಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಖಳನ ||
 ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದುವು ತೋಳುನೊಂದಿದೆ
 ಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಬೆಗಳುಡಿಯೆ ಬಲುಗೈ
 ಯಲ್ಲಿ ದಾನವ ಹೊಡೆಯ ರವಿಸುತ ನುರುವ ಖಾತಿಯಲಿ || ೪೭ ||

ತಳ್ಳಳಿಸಿ ಕಪಿರಾಯ ಬಿದ್ದನು
 ಗಲ್ಲದಲಿ ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರೊಕ್ಕುದು
 ಬಳ್ಳುಗಡದೆಲೆ ಕಪಿಯೆ ಪೌರುಷವೆತ್ತ ಹೋಯ್ತೆಂದ ॥
 ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದನು ಮತ್ತೆ ತರಣಿಜ
 ಬುಲ್ಲವಿಸಿದನು ಕೋಪ ಶಿಖಿಯಲಿ
 ಚೆಲ್ಲವಾಡುತ ಕೊರಳು ಕೈಗಳ ಬಿಗಿದ ಬಾಲದಲಿ

॥ ೪೮ ॥

ಬಿಡುಬಿಡೆಂದರೆ ಮುನ್ನ ಸೀತೆಯ
 ಬಿಡುಬಿಡೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ರಾವಣ
 ಸುಡುಸುಡೆಂದರೆ ಹನುಮ ಸುಟ್ಟುದು ಸಾಲದೇ ಹಿಂಥೆ ॥
 ಫಡ ಫಡಲಿವೋ ಎನಲು ವಿಜಯವ
 ಪಡೆವೆನೆಂದನು ಸುಭಟ ರಕ್ತಸ
 ಜಡಿಯಲೆರಗಿದ ಹತ್ತು ಬಾಯಲಿ ನೊರೆಯ ಬಿಟ್ಟೆಸೆಯ

॥ ೪೯ ॥

ಇನಜ ಧೈರ್ಯದಲಿದ್ದು ಮರದಲಿ
 ದನುಜನೇರಿದ ರಥವ ಹೊಡೆಯಲು
 ಕನಲಿ ಕೆಡೆ ಕೆಡೆಯೆನುತ ಮೂವತ್ತಾರು ಬಾಣದಲಿ ॥
 ವನಚರೇಂದ್ರನ ಕೀಲಿಸಿದ ಕಡು
 ಗನಲಿ ಪುನರಪಿ ಹತ್ತು ಶರದಲಿ
 ದನುಜ ಬಲ್ಲಹನೆಸಲು ಮುಗ್ಗಿದನಕಟ ಸುಗ್ರೀವ

॥ ೫೦ ॥

ಗಂಡುತನವೇನಾಯ್ತು ಹೇಳಲೆ
 ಭಂಡ ನೀ ಬಾಯ್ಬಿಡಿಕತನದಲಿ
 ತೊಂಡುಗಿಡವರಿ ಕಾದದಿಪ್ಪರೆಯೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ॥
 ಗಂಡುತನವುಳ್ಳವರು ರಣದಲಿ
 ಮಂಡದೋರುವರೆನುತ ಬಳಿಕೀ
 ರಂಡೆಹುಯ್ಯಲು ಬೇಡ ಕಾದುವರುಂಟಿ ಕರೆಯಿಂದ

॥ ೫೧ ॥

ಗುಂಡುಕಲ್ಲಿನಲಿಟ್ಟಿ ದನುಜರ
 ತಂಡ ಸಾವುದೆ ಸುರರ ನೆರೆ ಗೋ
 ಳುಂಡೆಗೊಳಿಸಿದೆ ತೊತ್ತುಗೆಯ್ಸಿದೆ ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟರ ॥
 ದಂಡು ಬಂದುದು ಹಲವು ಕಾಲಕೆ
 ಕಂಡವಯ್ಯ ವಿಶೇಷವನು ಕಪಿ
 ಪುಂಡರಿಕ ಮೈದೋರಿಯೆಂದರೆ ನೀಲ ಹರಿತಂದ

॥ ೫೨ ॥

ಮೇರುವಂದದಿ ಬಿದ್ದನೈ ರಣ
 ಧೀರ ಸುಗ್ರೀವಾಂಕನೆಂದೆಂ
 ದಾರಿ ಹೆಕ್ಕಳಿಸದಿರು ರಕ್ಕಸ ತೆರಳದನುನಾಗು ||
 ಹಾರುವಗೆ ಕಾಳಗವೆ ಬಣಗೇ
 ಸಾರು ಸರಿಯೆನಲಿವಗೆ ದನುಜರು
 ತೀರದಿನ್ನೂ ನಿನಗೆ ಸೈರಿಸು ಕೊಲುವೆನಾನೆಂದ

|| ೫೩ ||

ಹಾರುವನು ನಾನಹುದು ಕಪಿಗಳ
 ಬೇರುಗೊಲೆಯನು ಗೆಯ್ದು ವಿಜಯವ
 ಹಾರುವೆನು ನೋಡೆಂದು ಹಾರುವತನದ ಕೈಮೆಗಳ ||
 ಸೇರದಣಕವೆನುತ್ತ ರಕ್ಕಸ
 ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸರಳ ಸುರಿದನು
 ಭೋರನಂಬರ ಮುಳುಗೆ ದಾಯದಿ ಸರಳನೇರಿಸಿದ

|| ೫೪ ||

ಬಾಲದಲಿ ತೂರಿದನು ವಿಜಯವ
 ನೀಲಲೋಹಿತ ರುದ್ರನೆನಿವ ಫಡ
 ಮೇಳವೇ ರಾವಣನ ಸಮ್ಮುಖಕಾರು ನಿಲಬಹುದು ||
 ಹೊಳಿ ಹೊಕ್ಕನು ತೀರು ತುರಗವ
 ಬಾಲದಲಿ ಬಿಡೆಕಟ್ಟಿ ಸೂತನ
 ಸೀಳಿ ದನುಜನ ಕಾಳುಗಿಡಿಸಿದನೊಂದು ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ

|| ೫೫ ||

ಝಡಿದು ಖಡ್ಗದಲಸುರ ಬಾಲದಿ
 ಹೊಡೆಯೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಕಡಿದು
 ಕೆಡೆದನು ರಥತುರಂಗವನಹಹ ಸಂಭ್ರಮಕೆ ||
 ಒಡನೆ ಹೊಸ ವಾಜಿಗಳ ಹೊಡುತ
 ದಡಿಗ ರಕ್ಕಸ ಹಲ್ಲುಗಡಿಯಲು
 ತುಡುಕಿ ಸರನೆ ತಿರುಗಿ ರಥವನು ನಭಕೆ ಕಪಿಯಿಟ್ಟ

|| ೫೬ ||

ಇಟ್ಟಡಾ ರಥ ನುಚ್ಚುನೂರೆನೆ
 ಧಟ್ಟನವ ಪಡಿ ರಥವನೇರಲು
 ದಿಟ್ಟ ಕಪಿ ಕೈದುಗಳ ಚಿಲ್ಲಿದ ಕೀಲ ಕಳಚಿದನು ||
 ಅಟ್ಟ ಕೊಂತದಲಿರಿಯೆ ಕಪಿ ಜಗ
 ಜಟ್ಟ ಕೊಂತವ ಹಿಡಿದು ಜೋಲಲು
 ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂತವ ನೀಲ ಮಕುಟದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ

|| ೫೭ ||

ತಿರುವನಂತದಿ ಕಡಿಯಲಾ ಖಳ
ಕೆರಳಿ ಖಡ್ಗವ ಸೆಳೆಯೆ ಕಪಿ ತಾ
ನಿರದೆ ಹಲುಗಿರಿದೇಡಿಸುತ ಹುಬ್ಬಿಕ್ಕೆ ಫಳಫಳಸಿ ||
ಬೆರಳ ತುದಿಯಲಿ ಬದಿಯ ತುರಿಸುತ
ತರುಚರೇಶ್ವರ ಬಲು ವಿಕಾರದಿ
ಮರಳುಗೊಳಿಸಲು ನೋಡಿ ಹೊಗಳಿತ್ತು ಭಯ ಬಲವಂದು

|| ೫೮ ||

ತಿರುಗಿದನು ಸವ್ಯಾಪಸವ್ಯದಿ
ತುರಗಸಂತತಿ ಬವಣಿಗೊಂಡವು
ಸರಳಲೆಕ್ಕನದೆಣಿಕೆಗೊಳ್ಳದೆ ಕೈದುಗಳ ಕೊಂಡು ||
ಕರಗಳೀರೈದೈಯ್ಯ ದೈತ್ಯಗೆ
ಎರಡೆ ಕೈ ನೀಲಂಗೆ ಭಲರೇ
ಹುರುಳುಗಿಡಿಸಿದನವನ ನೋಡುತ ದನುಜ ಕೈಮೆರೆದ

|| ೫೯ ||

ಪೂತುರೇ ಕಲಿ ನೀಲ ಭಲರೇ
ಭೂತುಗೆಡಿಸಿದನಸುರ ರಾಯನ
ನಾ ತತೂಕ್ಷಣ ಕಪಿಗಳೊದಗಿದಡಸುರ ನೋಲುವನು ||
ಖಾತಿಯಲಿ ಅಮರಾಳಿ ಮರುಗಿತು
ಭೀತಿಗೊಳುತಿರಲುಭಯ ಮೋಹರ
ಘಾತುಕನು ಹೈರಣ್ಯ ಬಾಣವ ಬೇಗ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ

|| ೬೦ ||

ಹೊಗೆಯ ಹೊರಳಿಯ ಬಾಯ ಧಾರೆಯ
ಲಗವ ತುಂತುರ್ಗಿಡಿಯ ಮುಮ್ಮೊನೆ
ನೆಗೆವ ದಳ್ಳುರಿ ಮಸಗೆ ಕೆನ್ನೆಗೆ ತೀವಿ ಖಳನೆಸಲು ||
ಭುಗಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿಲೆನುತ ನೀಲನ
ಮೊಗೆದು ಮುತ್ತಿತು ಬಾಣ ತಂದೆಗೆ
ಮಗನ ಮೋಹವದೆತ್ತ ಹೋಯಿತೊ ಬಿದ್ದನಾ ನೀಲ

|| ೬೧ ||

ಉರುವ ವೀರನು ನೀಲಬಿದ್ದನು
ಒರಲಿವನು ಸುಗ್ರೀವ ಬಾಯನು
ತೆರಿದುದಾ ಕಸ ಸೇನೆ ಖರ ಸಂಗ್ರಾಮ ಸಂಘಟಿಸೆ ||
ಮರುಗುತಿದೆ ಗೀರ್ವಾಣ ಸಂಕುಲ
ವರಚುತ್ತಿದುವು ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಳ
ಹರೆಗಳಗಣಿತ ಹತ್ತುಬಾಯಲಿ ದೈತ್ಯ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ

|| ೬೨ ||

ಕುರಿಯ ಮರಿಗಳ ಗೆಲಿದ ದಂತಿಗೆ
 ಕುರುಹಿನುಡುಗೊರೆಯುಂಟೆ ಬಡ ವಾ
 ನರರ ಕೊಂದೆಮಗಾವ ಹೆಸರುಂಟಾದರಹಿ ಸೊಕ್ಕೆ ||
 ಗರುಡನೊಳು ನಾಯ್ ನೊಣಜೆಯಾಂತರೆ
 ಕೊರತೆಯಹುದೆಂದೊರೆಯದಿಹರೆ
 ಖರಿಯದಲಿ ಬರಹೇಳು ರಾಮನನೆಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೬೩ ||

೨೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಕಾಳಗದಲಮರಾರಿಗಳ ನೆರೆ
 ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟನು ಚಾಪವಿದ್ಯಾ
 ಭಾಳಲೋಚನ ಖಳನ ಭಂಗಿಸಿಬಿಟ್ಟ ಸಮರದಲಿ ||

ಪದ || ನೀಲ ಬಿದ್ದರೆ ಬಳಿಕ ನೇನಾ
 ಜಾಲ ಕವಿದುದು ಗಿರಿಕುಗುಟ್ಟುತ
 ಶೈಲಶೃಂಗದಲಿಡುತಲೊಂದೇ ಸವನೆ ಶತಕೋಟಿ ||
 ಧಾಳಿಗಳ ಮಾಡುತ್ತ ದೈತ್ಯನ
 ಕಾಳುಗಡಿಸುತ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿತು
 ಕಾಳ ರಕ್ಕಸ ಪಡೆಯ ಕೊಂದಿತು ಮೂರು ಕೋಟಿಯನು

|| ೧ ||

ಇಟ್ಟು ಮುರಿದರು ತೇರು ತುರಗವ
 ನೊಟ್ಟಿದರು ಗಿರಿಗಳನು ಕಪಿ ಭಟ
 ರಟ್ಟುಳಿಯನಾನುವರೆ ರಾವಣನೆನಿತರವನೆನಲು ||
 ಬೆಟ್ಟ ಮರ ಕಲುಗುಂಡುಗಳ ಮೊಗೆ
 ದೊಟ್ಟಿ ದನುಜನ ಮುಸುಕಿದರು ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿಗಳು ರಾಘವನ ಮೋಹದ ಪಟ್ಟಿದಾನೆಗಳು

|| ೨ ||

ರಕ್ಕಸರು ಮುರಿದೋಡೆ ಕಪಿಭಟ
 ರೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿತು ಜರೆದು ದೈತ್ಯರ
 ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದರು ಕಲ್ಲುಗುಂಡನು ಕರೆದು ಸದೆಬಡಿದು ||
 ಮುಕ್ಕುರುಕಿದರು ಮುಸುಕಿದರು ಖಳ
 ಸಿಕ್ಕಿದನು ಹಿಡಿ ಹಿಡಿಯೊ ಹಿಡಿಯೆನೆ
 ರಕ್ಕಸರ ನೆರೆ ತಿಂಬ ಕೊಕ್ಕಸರಾಯ್ತು ಮರ್ಕಟರು

|| ೩ ||

ಕಾಣಬಾರದೆ ಖಳನ ಬಿಲುಗೈ
 ದಾಣ ತಪ್ಪಿತು ಗುಂಡು ಬಡಿಗೆಯ
 ಶ್ರೇಣಿಗಮರಾರಿಗಳು ಸೆಡೆದುದು ಎಸುವ ಧನುವಿಲ್ಲ ||
 ಬಾಣ ನಿಷ್ಕಲವಾದುದಮರರ
 ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಕೈಮುಚ್ಚಿ ನಗೆ ಬಿ
 ನ್ನಾಣವಾದುದು ದನುಜ ಕೈಗುಂದಿದನು ನಿಮಿಷದಲಿ

|| ೪ ||

ಮೂರುಲೋಕಕ್ಕಾರುವ ಬಲ್ಲಿದ
 ವೀರನೆತ್ತಲು ಮರ್ಕಟಂಗಳು
 ಚಾರಿವರಿವುದದೆತ್ತ ಶಿವ ಶಿವ ಭಾಗ್ಯ ಹಾರಿತಲ ||
 ವೀರ ಸಿರಿಯ ಕಟಾಕ್ಷವಾರಿಗೆ
 ಸೇರುವುದು ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಗಲ್ಲದೆ
 ತೀರಿತವನಾಯುಷ್ಯ ಪರಸತಿಗಳುಸಿ ಖಳ ಕೆಟ್ಟ

|| ೫ ||

ಇಟ್ಟ ಕಲುಗುಂಡಿಗೆ ಸೆಡೆವನೆ
 ದಿಟ್ಟ ರಾವಣನೆನುತ ಬೆಟ್ಟವ
 ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದ ಮಿಟ್ಟಿ ಬೋಳೆಯ ಬಿಟ್ಟ ಸರಳಿನಲಿ ||
 ಒಟ್ಟುವುದು ಕಪಿ ನಿವಹ ಖಳತರಿ
 ದೊಟ್ಟುವನು ಮರ್ಕಟರು ಪುನರಸಿ
 ಬೆಟ್ಟವನು ಹೇರುವರು ಖಳ ಗುಡುಗುಟ್ಟಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿವ ||

|| ೬ ||

ಬಾಳೆಗಳ ಬರಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂ
 ತಾಳೆಗೊಂಡನು ಚಾರಿವರಿದನು
 ತೂಳೆ ತುಳಿದನು ಕಡಿದು ಹರಹಿದ ಪಡೆಯ ಬಿಗೈದ ||
 ಕೋಲ ಕೋಲಾಹಲನು ಕದನದ
 ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ ಕಪಿಗಳ
 ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟನು ಹೋಳುಗಡಿದನು ಧರೆಗೆ ಕೀಲಿಸಿದ

|| ೭ ||

ಕೆಡಹಿದನು ಶತಬಲಿಯ ಗವಯನ
 ಕಡಿದ ಮೈಂದನ ಕೊಂದ ಕಂಪನ
 ಬಿಡದೆ ಸೀಳಿದ ನಳನ ತೂಳಿದ ತುಳುವ ತಾರಕನ ||
 ಹೊಡೆದ ತಿಮಿರನ ಗಂಧಮಾದನ
 ಬಡಿದ ಪನಸನ ತರಿದು ತಳಪಟ
 ಹುಡಿಯನಾಡಿದ ಕೊಂದ ರಾವಣ ಪಡೆಯ ಕೈದಣಿಯೆ

|| ೮ ||

ಕಡಲ ಮೊಗೆಮೊಗೆದೀಂಟಿ ತೀರಿಸಿ
 ಬಡಬನೇಳ್ವಂದದಲಿ ರಕ್ಕಸ
 ಪಡೆಯ ಕೊಲುತಿರೆ ವೀರ ವಿಜಯಸ್ತಂಭ ಹನುಮಂತ ||
 ಜಡಿದು ಪುಟನೆಗದಾರುತಿರ್ದಾ
 ಸಿಡಿಲ ಸಡಗರದಂತೆ ಭುಜವನು
 ಹೊಡೆದು ರಾಮಂಗರಗಿ ರಕ್ಕಸನಾರಿ ಹರಿತಂದ

|| ೯ ||

ಖಳರು ತೆಂಕಲು ಸಕಲ ಮರ್ಕಟ
 ಬಲವು ಬಡಗಲು ಮೇಲೆ ದೇವರು
 ಖಳಕುಲೇಶ್ವರ ಕಪಿಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳ ವದಹತಿಗೆ ||
 ಇಳೆಯ ಹೊತ್ತಿಹ ಕಮಲನಳುಕಲು
 ಹಳೆಯ ಹಾವದುಹೊತ್ತ ಮೇದಿನಿ
 ಇಳಿಯೆ ಸೇನೆಯ ಬಗಿದು ಧಟ್ಟನೆ ಹನುಮ ಹರಿತಂದ

|| ೧೦ ||

ಬೀಸಿ ಬಾಲದಿ ಗೋಣ ಬಿಗಿದನು
 ಸಾಸಿಗನ ಶಿರ ಡೋರಿವೋದುವು
 ಹಾಸಿ ಹರಹಿದ ತೋಳನೊಬ್ಬಳಿ ಮಾಡಿ ಬಂಧಿಸಿದ ||
 ವಾಸವಾರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊರ
 ಸೂಸೆ ಬಾಯಲಿ ನೊರೆಗಳುಳ್ಳಲು
 ಮೊನೆಗಡಿವುತ್ತಿರಲು ಹಲುಗಿರಿವೇಡಿಸಿದ ಹನುಮ

|| ೧೧ ||

ಕಂಡು ಒಲ್ಲಾ ಎನಲು ಪವನಜ
 ತೊಂಡ ರಾವಣ ನುಡಿದನಲವೋ
 ಕಂಡು ನಾ ಬಲ್ಲಂತೆ ನೀ ಮುನ್ನಾವ ದಿಕ್ಪಾಲ ||
 ಹಿಂಡು ಸೆರೆಯೆನಗಮರರೆಲ್ಲರು
 ಗಂಡು ತೊತ್ತಿಗರೈಸೆ ನಿನ್ನನು
 ಕಂಡೊಡರಿಯಲು ಕಾನ ಕೋಡಗ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಗುಂಟಿ

|| ೧೨ ||

ದಡಿಗ ಕೈಗಳ ಬಿಡಿಸಲಾರದೆ
 ನುಡಿದನೆಲೆ ಕಪಿವೀರ ಕೈದುನ
 ಹಿಡಿದೊಡಲದೆ ಕಾದೆನೆಂದೆನೆ ಹನುಮನಂತೆಂದ ||
 ಬಿಡಿಸಿಕೋ ತೋಳುಗಳ ಕೈದುನ
 ಹಿಡಿದು ಕಾದುವೆ ಬಳಕ ನೀನೆನೆ
 ಬಿಡೆಲೊ ಕೋಡಗ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದವ ಕೊಟ್ಟಿ ನಾನೆಂದ

|| ೧೩ ||

ವೋಡವಿಜೆಯ ಹೋಗಾಡಿ ರಾಘವ
 ಹಿಡಿಸನ್ನೆ ಬಲು ಬೊಮ್ಮಚರಿಯವ
 ಕೊಡುವರಿದರಿಂದ ನೀ ಹೊಸ ಬೊಮ್ಮಚರಿಯಾವೆ ||
 ಜಡೆಗಳೊಡೆಯಗೆ ನಿನಗೆ ಕಚ್ಚುಟ
 ಅಡವಿಯರಮನೆ ಲೆಕ್ಕ ಸರಿಯಾ
 ಯ್ದೊಡೆಯ ಬಂಟರಿಗೆನುತ ರಕ್ಕಸನಳಲು ನಗೆ ನಕ್ಕಾ

|| ೧೪ ||

ಖಳನ ಕೈಗಳ ಕಟ್ಟ ಸಡಲಿಸು
 ತೆಲವೊ ಹೊಯ್ಗಲ ಪಂಧವೆಂತುಬೊ
 ಗೆಲುವವರು ಗೆಲಟ್ಟನೆ ತೋರೆಲೊ ಧರ್ಮಗಳಗವ ||
 ಗಳಹ ಬೇಡನಲೆನ್ನ ತೋಳ್ಗಳ
 ಬಲುಹನಾನಲು ನಿನಗೆ ತೀರದು
 ಖಲವಿರೋಧಿಯ ಭದ್ರದಂತಿಯೆ ಕೇಳು ನೀನೆನಲು

|| ೧೫ ||

ಹೊರಸೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗುಂಡನೆತ್ತಿದ
 ಗರುವ ಬೇಡವು ನಾನು ತಿವಿದರೆ
 ಅರಸಿಯೆಲುಗಳನಾಯ್ದು ಸುಡುವಂತಹುದು ನಿನ್ನವರು ||
 ಅರಿಯ ಬಹುದಿನ್ನೇನು ತಳುವೇ
 ಬರಿಯ ಮಾತಿನಲೇನು ಫಲ ತಲೆ
 ವೊರೆಯನಿಳುಹುವೆ ದೈವವುಂಟಾನಂಜಿ ನೋಡೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಆರು ತಿವವರು ಮುನ್ನ ಬಗುಳೆನೆ
 ಜಾರ ನೀನೆನಲಾನು ತಿವಿದರೆ
 ತೀರಿತೆಲೆ ಕಪಿ ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಹುದು ||
 ಸೈರಣೆಯ ಹೊಯ್ಗನ್ನದೆನೆ ಕೈ
 ವಾರ ಮಾಣಲಿ ಮುನ್ನ ತಿವಿಯೆನೆ
 ಹೋರಲೇತಕೆ ಸಾಯಲೊಲುವರೆ ಹೊಯ್ಗ ಒಗೆಯೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಚರಣಗಳ ಸಸಿನೂರಿ ತನುವನು
ಹರಹಿ ಬಾಲವ ನೆಗಹಿ ಮನದಲಿ
ಹರಿಯ ನೆನೆವುತ ಹೊಯ್ಲುನಾಲಿಸಿ ಹನುಮ ನಿಂತಿರಲು ||
ಸುರವಿದಾರಣ ಹತ್ತು ಕೈಗಳ
ತಿರುವಿ ಮಿಳಿಯಂದದಲಿ ಸುತ್ತಿದ
ಸುರರು ಕಂಗಡಲಾರುತಪ್ಪಳಿಸಿದನು ದಶಕಂಠ

|| ೧೮ ||

ಪವನಸುತ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಬಿದ್ದನು
ಶಿವ ಶಿವಾ ರಘುನಾಥ ಶರಣೆನು
ತವನಿಗೊರಗಿದನೆರಡು ಗಳಿಗೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಚೇತರಿಸಿ ||
ಜವದಿ ಹಸರಿಸಿಕೊಂಡನೊಯ್ಯನೆ
ಅವಯವಂಗಳ ನಿಗುಚ್ಚುತಿದ್ದನು
ಭವನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಿಗಿಲು ರಾವಣನೆನುತ ನಡೆತಂದ

|| ೧೯ ||

ಎಳಿದನಸುರನ ಕುರಿಯನೆಳೆವಂ
ತಿಳೆಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ
ನೆಳೆದು ನೆತ್ತಿಗೆ ತೆಗೆದು ತುರುಬನು ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದೊತ್ತಿ ||
ಬಲವದುರಿ ಕಲಿ ಕಾಲಭೈರವ
ಖಳಕುಲಾಂತಕನವನಿಯಲಿ ಕರ
ತಳವ ನೀಡಲು ಹದುಳವೆಲೆ ಹಾದರಿಗ ನಿಲ್ಲಿಂದ

|| ೨೦ ||

ಅಸುರನೆದೆಯಲಿ ಡಕ್ಕೆಗುಟ್ಟಿತು
ಉಸಿರು ಗುರುಗುರಿಸಿತ್ತು ನೆತ್ತಿಯ
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡೆ ಹಿಡಿಹಿಡಿದು ನಡುಬೆನ್ನಿಗೆ ಕೈಯೊತ್ತಿ ||
ಹೊಸತು ತೋರುವೆನಾಂತುಕೊಳ್ಳೆನು
ತಸನುಸಾಹಸಿ ತಿವಿದರಮಮಾ
ದೆಸೆಗೆ ಚಿಲ್ಲಿತು ಕರುಳು ಪಯ್ಯರವೋಗಿ ಖಳ ಕೆಡೆದ

|| ೨೧ ||

ಧರೆಗೆ ಮದಕರಿ ಮತ್ತೆ ಮೆಟ್ಟಿದ
ಹಿರಿಯ ತೊಂಡೆಯ ಹಣ್ಣುನಂದದಿ
ಕರುಳನೋಕರಿಸಿದನು ಕೈಸನ್ನೆಯಲಿ ಸಾರಧಿಗೆ ||
ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಕೂಡೆ ಕಳುಹುವ
ದರಸಿ ಮಂಡೋದರಿಯ ಬೆನ್ನಲಿ
ಧರಣಿಜೆಯ ನೀ ಹೊತ್ತು ತಳುವದಿರೆನುತ ಮೈಮರೆದ

|| ೨೨ ||

ಕೆಟ್ಟಿ ಹನುಮಾಯಣವಿದಾಯಿತು
ಮುಟ್ಟಿ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಗಳ
ಬಟ್ಟಿದಪ್ಪಿತು ಮಾರಿಯಾಯ್ತೆ ನುತಣುವನುದಕವನು ||
ಥಟ್ಟಿನಸುರನ ಬಾಯಿಗರೆದನು
ನಿಟ್ಟುಸಿರನಾರೈದು ಮುಸುಡನು
ಮುಟ್ಟಿ ನೇವರಸಿದರೆ ಗಳಿಗೆಗೆ ವನುಜ ಮೈಮುರಿದ

|| ೨೩ ||

ನೊಂದ ಹುಲಿಯಂತಸುರನಾ ಹರಿ
ನಂದನನ ಹೊಗಳಿದನು ಭಲರೇ
ಹಿಂದೆ ರಣಕೆನ್ನೊಡನೆ ನಿಲುವವರಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ ||
ಇಂದು ಕಂಡೆನು ನಿನ್ನ ನಹುದೋ
ಹಿಂದಣಂತಲ್ಲಾಂತುಕೊಳ್ಳಾ
ಎಂದು ರಾವಣನೆದ್ದು ಕೋಪದಿ ತಿವಿದನನಿಲಜನ

|| ೨೪ ||

ಧರೆಗೆ ತಿರುನೆ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದನು
ಹೊರಳಿ ಕೈಕಾಲೊಡೆದುಕೊಂಡನು
ಕರೆದೊಡರಿಯನು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದೊರಗಿದನು ಹನುಮಂತ ||
ತರಣಿಸುತ ನೆರೆಬಿದ್ದ ನೀಲನ
ಹರಣವಳಿದುದು ಹನುಮನೊರಗಿದ
ಧರೆಗೆ ಧುರಕಿನ್ನಾರುಬಹರನುತಿರ್ದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೫ ||

ಅಸುರರಾರಿತು ಕಪಿಗಳೊರಗಿತು
ಬಿಸುರುಹಾತ್ಮನು ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸೆ
ಹೆಸರ ವೀರರು ಬಿದ್ದಿರಂದಿನ ಸಮರವತಿ ಬಿರಿಸು ||
ಅಸುರ ಗೆಲಿದನು ಭಾಪು ದೈವವೆ
ಹಸಿಯ ಹಾದರಿಗಂಗೆ ದೈವದ
ಎಸಕ ದೊಡ್ಡಿತು ಶಿವ ಶಿವಾಯೆಂದಮರರಳಲಿದರು

|| ೨೬ ||

ದನುಜನೀಪರಿ ಮೂದಲಿಸುತಿರೆ
ಕನಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಂದು ತಡೆದನು
ಧನುವನೊದರಿಸಿ ದನುಜ ನೀ ಹೆಕ್ಕಳಿಸದಿರುಯೆನುತ ||
ಅನುವರಾಂತವನ್ನೈದೆ ಕಂಡಾ
ದನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಿಂದ ಅರಸಿಯ
ನೆನೆಗೆ ತಿತ್ತವ ಬರಲಿ ನೀ ಹೋಗಿಂದ ಬೇಗದಲಿ

|| ೨೭ ||

ಎಲವೊ ರಕ್ಕಸ ಬಳ್ಳುಗೆಡೆಯದಿ
 ರುಳಿದುಹೋದರೆ ನೀನು ವೀರನು
 ಹೊಲೆಯ ಕಳ್ಳುಂದಂತೆ ಬಗ್ಗಿದರೇನು ಫಲವಡುದು ||
 ಭಲವ ನೋಡುವೊಡಾಂತು ಕೊಳ್ಳೈ
 ಗಳಹು ನೀ ಬಳಿಕೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಹಿಳುಕು ಮೊನೆಗಳ ತಿತ್ತಿಸಿದವೋಲೆಚ್ಚ ರಾವಣನ

|| ೨೮ ||

ಕಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಚ್ಚ ಬಾಣವ
 ನುಡಿಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲೇನ ಹೇಳುವೆ
 ತೊಡಚಿ ಸುರಿದರೆ ಕಡಿದ ರಕ್ಕಸನೊಡನೆ ನೃಪ ಸುರಿದ ||
 ಬಿಡದೆ ರಕ್ಕಸನೆಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಕಡಿದ ದನುಜನ ಹತ್ತು ಚಾಪವ
 ಹಿಡಿದ ಹತ್ತನು ಮತ್ತೆ ಕಡಿದನು ಕಡುಗಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೨೯ ||

ಹಿಡಿದ ತೆರಹಿನೊಳಿಂಟು ಶರದಲಿ
 ಕಡಿದ ಸೂತನ ತೀರು ತುರಗವ
 ನೊಡನೆ ಪಡಿ ಗಥವೇರೆ ತೇಜಿಯ ಕಾಲ ತುಂಡಿಸಿದ ||
 ಬಿಡದೆ ರಥವೀಡೈದನೀ ಪರಿ
 ಕಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ದನುಜ ಮನದಲಿ
 ಕಡುಗಿ ಮಂತ್ರಾಪ್ತವನು ತೊಡಚಿದನಾಹವಾಗ್ರದಲಿ

|| ೩೦ ||

ಕರಿಯ ಬಾಣದಲೆಚ್ಚ ರಕ್ಕಸ
 ಹರಿಯ ಬಾಣದಿ ಗೆಲಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಉರಿಯ ಬಾಣಕೆ ವರುಣ ಬಾಣವ ಗಿರಿಗೆ ಕುಲಿಶವನು ||
 ಅರಸನೆಚ್ಚಾ ಸರ್ಪ ಬಾಣವ
 ಗರುಡ ಬಾಣದಿ ತನುಕೆ ತರಣಿಯ
 ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟನು ದನುಜ ಮಾಯಾಸ್ತ್ರಗಳ ತುಡುಕಿದನು

|| ೩೧ ||

ಆಲಸವು ನಿದ್ರೆಗಳು ಕವಿದುವು
 ಮೇಲುಗಾಳಗನೆಂದು ಖಳರು ನ
 ರಾಳಿಗುಟ್ಟಿತು ಹುಟ್ಟಿದುವು ಕುರಿ ಕೋಣ ಕಾಟಿಗಳು ||
 ತೂಳಿದುವು ಫಣಿ ವಾಯಸಂಗಳು
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿತು ಸೇನೆ ಕತ್ತಲೆ
 ಮೇಲೆ ಕವಿದುದು ಬೀಸಿದನು ಖಳನಿಂದ್ರಜಾಲವನು

|| ೩೨ ||

ಅಳವುಗೆಡುತೀರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕಗೆ
ತಿಳಿದು ವಿಭಿಷಣ ಬಂದು ಹೇಳಿದ
ಚಕ್ರಕಲಿ ಶಿತಿಕಂಠ ಬಾಣಕೆ ಮಾಯೆ ಹರಿಗೆಂದು ||
ಖಳನು ಕಂಡನು ಹಗೆಗೆ ಮರ್ಮವ
ತಿಳುಹುವುದನಾ ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಖಳನ ಮಾಯವ ಗೆಲಿದನಾ ಶಿತಿಕಂಠ ಬಾಣದಲಿ

|| ೩೩ ||

ದನುಜ ತಮ್ಮನ ಕಂಡು ಮನದಲಿ
ಕನಲಿ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿ ಸುಯ್ದನು
ದನುಜಕುಲಕಿವ ಕೊಡಲಿಗಾವಾದನು ಮಹಾದೇವ ||
ನೆನೆಸಿಕೊಡುವನು ಹಗೆಗೆ ಮರ್ಮವ
ನನುಜನೀತನ ಕೊಲುವೆನೆನತನೆ
ತನಗೆ ಮಯನಿತ್ತುಗ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊಂಡು ತಿರುವಿಟ್ಟೆ

|| ೩೪ ||

ಎಸಲು ಬಾಣಾವಳಿಯು ಕುರುಕಿತು
ಮುಸುಕಿ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ನುಂಗಿತು
ದೇವಿಯ ಮುತ್ತಿತು ಹೊಗೆ ಚಡಾಳಿಸಿ ಹಬ್ಬಿತಂಬರವ ||
ಕುಸುರಿ ಕಿಡಿಗಳು ಭುಗಿಲುಭುಗಿಲೆನು
ತುಸುರಿಗುಬ್ಬಸ ಹುಟ್ಟಿ ಕಂಡವ
ರಸುಗಳುಡುಗಿದುವಾರು ನಿಲುವರು ಶಕ್ತಿಯಿದಿನಲಿ

|| ೩೫ ||

ಶರಣುಮೊಕ್ಕರ ಸಲಹದಾತನ
ಧುರದಲಾಂತನನಿರಿಯದಾತನ
ಹರಸಿ ಬೇಡಿದೊಡೀಯದನ ಧೃತಿಗೆಡುವ ಭೂಪತಿಯ ||
ಧರಣಿ ಹೊರುವುದೆ ಹುಟ್ಟಿದಾತಗೆ
ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಕಡೆಗೆ ಭೃತ್ಯನ
ಹೊರೆಯ ಬೇಕೆನುತವನ ನೂಕಿಯೆ ಮುಂಜೆ ನಿಂದಿದರ್

|| ೩೬ ||

ಜಯ ಜನಾರ್ದನ ರಾಯ ರಘುಕುಲ
ಜಯ ಜಗನ್ಮಯ ಪರಮ ಪಾವನ
ಜಯ ಖಳಾಂತಕ ಕಮಲಲೋಚನ ಕಾಯೊ ಕಾಯೆನುತ ||
ಭಯದಲಮರರು ಬಾಯೆಬಿಡುತೀರೆ
ಮಯನ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿ ರಾಮ
ಪ್ರಿಯನ ಉಸುಗುಚ್ಚಳಿಸೆ ಬಿದ್ದನು ರಾಮರಾಮೆನುತ

|| ೩೭ ||

ಕೆಡೆದ ರವಿಸುತ ನೀಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಕೆಡೆದ ಹನುಮನು ಹಲವು ಸುಭಟರು
 ಕೆಡೆದೊಡೇಳುವುದುಂಟೆ ನೀ ಕೆಡಬೇಡ ಹೋಗಿಲವೊ ||
 ವೊಡವಿ ನಗದೇ ಕಾದಿ ಸತ್ತರೆ
 ಬಿಡೆನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಧುರದೊಳಾಂತರೆ
 ಜಡೆಯ ಕಟ್ಟನುವಾಗು ರಾಘವಯೆಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೩೮ ||

ಎನಲು ಕನಲಿದನವನಿವಲ್ಲಭ
 ಧನುವ ಕೊಂಡನು ತಿರುವ ತೊಡಿಸಿದ
 ಮೊನೆಯ ಹೊಗರಿನ ಕೋಲ ತೂಗುತ್ತೆಂದ ರಘುರಾಯ ||
 ದನುಜ ಸಾವುದಕಾವೊಡಂಬ
 ಟ್ಟನುವರಾಂತಕೆ ಬಂದೆವಲ್ಲದೆ
 ದನುಜರೊಳು ಸಲೆ ಕಾದಿ ಮನುಜರು ಗೆಲುವರೇಯೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಕಾನ ಕೋಡಗ ಕರಡಿ ಮುಸುಗಳ
 ಸೇನೆ ಧಾಳಿಯನಿಟ್ಟು ಲಂಕೆಗೆ
 ಜಾನಕಿಯ ಸೆರೆಬಿಡಿಸದುಳಿವುದೆ ಶಿವ ಮಹಾದೇವ ||
 ನೀನು ಬಾಲಿಯ ಕೊಂದ ವೀರವ
 ನಾನು ಕೇಳಿದು ಬಲ್ಲೆ ಬದುಕಿರೆ
 ಮಾನಿನಿಯರನು ಮತ್ತೆ ಗಳಿಸಲು ಬಹುದು ಹೋಗೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಒಳ್ಳೆ ಹೆಬ್ಬಾವಹುದೆ ರಾತ್ರಿಯ
 ಕಳ್ಳ ವೀರನೆ ಗಡ್ಡ ಬೆಳೆದರೆ
 ಭಲ್ಲುಕನು ಪಂಡಿತನೆ ಕುಕ್ಕುರ ಕೊಬ್ಬೆ ಹುಲಿಯಹುದೆ ||
 ಉಳ್ಳೆಯಲೆ ಸೌಗಂಧವಪ್ಪುದೆ
 ಮುಳ್ಳು ಕೈದುನೆ ಹರಿವ ನಾಯ್ಕಳ
 ಕೊಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೊರತೆ ಕೊಂದರೆ ವಾವ ಬಹುದೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಅಡವಿಯರಮನೆ ಶೈಲ ಚಾವಡಿ
 ಜಡೆಯ ಮುಡಿಯೇ ಮಕುಟ ಭಸ್ಮವು
 ತುಡಿಗೆ ಭೋಜನ ಕಂದ ಮೂಲವು ಸೊಪ್ಪು ಸೆಳೆಮಂಚ ||
 ಮಡದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬೊಮ್ಮಚರಿಯವು
 ಉಡಿಗೆ ನಾರಿನ ದಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತ
 ಮ್ಮಡಿಗ ಕಾಳಗವೇಕೆ ನಿನಗೆಂದಮರರಿವು ಜರೆದ

|| ೪೨ ||

ಮರುಳೆ ಸುಭಟಾಂಗದಲಿ ನೀನತಿ
 ಖರೆಯನ್ನೈ ಸಂದೇಹವೇ ಶಿವ
 ಗೆರೆಯ ದಾಂಟಿಲು ನೆರೆಯೆ ಮಾತಿನ ವೀರವತಿ ಬಿರಿಸು ||
 ಸೊರಹು ನಿನ್ನಯ ಹರಣವಳಿಯದೆ
 ಮರುಳುಗಡದರೆ ನೀನು ವೀರನೆ
 ಸರಳ ಮೊನೆಯಲಿ ಮಾತನಾಡುವಯೆಂದ ರಘುರಾಯ

|| ೪೩ ||

ಸರಳು ನಿಮ್ಮನರಣ್ಯನೆಂಬನ
 ಕರುಳ ಸವಿಯನು ಕಂಡು ನಮ್ಮನು
 ನರರ ಮಾಂಸವ ಬೇಡಿ ಬಯಸುತಲಿಹುದು ತವಕದಲಿ ||
 ಅರರೆ ರಾಘವ ಲೇಸುಮಾಡಿಬಿ
 ಧುರದಿ ನೀ ಬಂದೆನ್ನ ಸರಳಿಗೆ
 ಹಿರಿದು ಹಬ್ಬವ ಮಾಡಿವೈ ಎನುತೆಚ್ಚು ರಾಘವನ

|| ೪೪ ||

ಹತ್ತು ಬಿಲ್ಲಲಿ ಸರಳ ಸುರಿದನ
 ದೆತ್ತ ನಭ ದೆಸೆಯಿತ್ತ ರಾಘವ
 ನೆತ್ತಲಂಬರಮಣಿಯ ಮುಸುಕಿತು ಬಾಣಗತ್ತಲದು ||
 ಮುತ್ತಿ ಸುರಿದನು ಸರಳನಮಮಾ
 ಕತ್ತಲೆಯ ಮೊತ್ತಗಳು ರವಿಯನು
 ಮುತ್ತಿದಂತಾಯ್ತೊಂದು ನಿಮಿಷದಲೇನ ಬಣ್ಣಿ ಸುವೆ

|| ೪೫ ||

ತರುಬಿ ಕಾದಿದರೆರಡು ಗಳಿಗೆಗೆ
 ತರಿದ ರಘುಪತಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯ
 ಮುರಿದು ಮುತ್ತಿದ ಬಲವ ಸವರಿದ ಮುಖ್ಯ ನಾಯಕರ ||
 ಒರಗಿಸಿದನೊಂಬತ್ತು ಕೋಟಿಯ
 ಕುರುಹಿನಸುರರ ಮೂರು ಕೋಟಿಯ
 ಹರಿಬ ಕಂಡನು ಮುರಿದು ಬಲವನು ಬಯಲುಮಾಡಿದನು

|| ೪೬ ||

ಕಣದ ಮಧ್ಯದಿ ಕೋಟಿ ರಕ್ಕಸ
 ಗಣವು ಬಿದ್ದರೆ ಕುರುಹಿಗೋಸುಗ
 ಘಣಲುಗುಟ್ಟುವುದೊಮ್ಮೆ ರಾಮನ ಬಿಲ್ಲ ಜಯಘಂಟೆ ||
 ಘಣಿಲು ಘಣಘಣ ಘಣಿಲು ಘಣಘಣ
 ಘಣಿಲು ಘಣಿಲೆಂದೆರಡು ಜಾವದ
 ಲೆಣಿಸಲರಿಯನು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಕೊಂದ ಪಡೆಯಿಸಿತೊ

|| ೪೭ ||

ಹೇರಿದನು ಖಳರಸುವನಂತಕ
 ನೂರಿಗೆಲೆ ನರಕಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕುರ
 ಸೂರೆಯಿತ್ತನು ಭೂತಸಂತತಿ ತಿಂದು ಬೇಸತ್ತು ||
 ಸಾರಿದರು ತೆರಪಿಲ್ಲವೆಂದರೆ
 ಮೂರಿ ಜನಗುಂದಿದನು ಬೊಮ್ಮನ
 ದೂರಿದನು ಹೊರಗೇರಿ ಕಟ್ಟಿಸು ಪುರವು ನೆರೆಯದಿರೆ

|| ೪೮ ||

ಅರರೆ ಮಾರಿಗೆ ಮಸಣಿಗುಬ್ಬಸ
 ವರುಚಿಯಂತಕಗಾಯ್ತು ಪಥ್ಯವು
 ಅರಗಲಾರದೆ ವೃತ್ಸು ದೇವಿಗೆ ಮೊಳಸುಗಳು ಮೊಳೆಯೆ ||
 ಅರುಣ ಜಲದರವಟ್ಟಿಗೆಯ ತನಿ
 ಗರುಳ ಸೇವಿಗೆಯಡಗು ಬೋನದಿ
 ಮರುಳು ಪಡೆಗಳು ಉಂಡು ಹರಸಿದವಂದು ರಾಘವನ

|| ೪೯ ||

ನಡುಗಿ ಹಿಮದಲಿ ಮಿಂದು ವಾನಕ
 ನೊಡಲ ತುಂಬಿಸಿ ಜಪತಪಗಳ
 ಜಡಿತೆಯಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗದ ಸತಿಯರವಸರವ ||
 ಪಡೆಯಲರಿಯರು ಜಪತಪಗಳ
 ಗೊಡವೆಯಿಲ್ಲದ ವಾಪಿ ದೈತ್ಯರು
 ಮಡಿದು ಸ್ವರ್ಗವ ಸೂರೆಗೊಂಡರು ರಾಮ ಬಾಣದಲಿ

|| ೫೦ ||

ಬೀಯವಾದುದು ಬಿಲ್ಲು ಕೈದುಗ
 ಳಾಯ ಬೀತುದು ರಥವು ಸವೆದುದು
 ಮಾಯಗಾರನ ಮಕುಟ ಕಚ್ಚುಟ ಶಕಟ ಸರಿಯಾಯ್ತು ||
 ಆಯೆನಲು ದೇವಾಳಿ ರಕ್ತಸ
 ರಾಯ ಭೈರವನಾದನಹಹಾ
 ಕೈಯ ಮುಚ್ಚಿದನೇನ ಹೇಳುವೆ ರಹಣವಾಯ್ತುಂದು

|| ೫೧ ||

ಎಲವೊ ನೀ ದಿಟ ವೀರ ತಪ್ಪದು
 ಹಲರ ಕೆಡಹದೆ ಕಾದಿ ಬಳಲಿದೆ
 ತೊಲಗು ನಷ್ಟಾಂಬರನ ಕೊಲ್ಲಿನಕೀರ್ತಿ ಬಹುದೆಂದು ||
 ಬಳಿದು ಬಿಸುಟನು ಕಣೆಯ ನಿನ್ನೀ
 ತಲೆಯನೊಡ್ಡಿಸಿ ನಾಳೆ ಬಂದರೆ
 ಕಳನ ಮಧ್ಯದಿ ಕೊಲುವೆನೀಶ್ವರ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೋಗೆಂದ

|| ೫೨ ||

ಸರಿಯುತಿರಲಡಹಾಯ್ದು ಪವನಜ
ನರಸನೊಳು ತೊಡರ್ದಾಗ ಒಂಟಿನು
ಧರಕೆ ಕಲೆಯಲು ಬಾರದೆಂದಾನಿದೆನಿನ್ನೆವರ ||
ಸರಿಯದಿರು ಏಡ ಹೊಯ್ದು ನಾನೆಲೆ
ತಿರುಕುಳಿಯೆ ನೀ ಹೋಗಬೇಡೆನೆ
ಮರುತನಂದನನಂಗವಣೆಗಾ ರಾಮುಸಂತೆಂದ

|| ೫೩ ||

ಜಲವ ಹೊಕ್ಕನ ಹುತ್ತ ಸಾರ್ದನ
ಅಲಗ ಬಿಟ್ಟನ ಹುಲ್ಲು ಕಡಿದನ
ಸಲೆ ದಿಗಂಬರ ಮುಕ್ತಕೇಶಿಯ ಬೆನ್ನ ತೆತ್ತವನ ||
ಕೊಲಲು ನಗುವುದು ಲೋಕ ಹನುಮಾ
ಖಳನ ಬಿಡು ಬಿಡು ಹೋಗಲೆಂದೆನೆ
ಭಳಿರೆ ವೀರರ ವೀರ ಭಾವೆಂದುಲಿದುದಮರಗಣ

|| ೫೪ ||

ವಾಸವಾರಿಯ ಮಕುಟ ಹೋದುವು
ಹೇಸಿಕೆಯ ಹೆಣ್ಣಾದನಾ ಖಳ
ಘಾಸಿಯಾದನು ದೈತ್ಯ ಲಜ್ಜೆಯ ನೀಗಿ ಹುಲುವಾಗಿ ||
ಲೇಸುಲೇಸಾಯ್ತು ಕಟ ಮಾಟ
ಕ್ಕೀಸು ಘನವಲ್ಲೆಂದು ಕೆಲರಪ
ಹಾಸ ಮಾಡಲು ನಾಚಿ ಲಂಕೆಯ ಹೊಕ್ಕ ರಾವಣನು

|| ೫೫ ||

ಇತ್ತ ಹರಿ ಸುಗ್ರೀವ ಬಿದ್ದರೆ
ಚಿತ್ತದಲಿ ಕರ ನೊಂದು ಸುಯ್ದನು
ಮತ್ತೆ ನೀಲನ ಮೂಗಿನುಸುರನು ಬೆರಳಲಾರಯ್ದು ||
ಸತ್ಯಗುಂದಿದನಂದು ರಾಘವ
ಮತ್ತೆ ಮೂಕನದಾಗಿ ತಮ್ಮನ
ಹತ್ತೆ ಬಂದನು ಕಂಡು ಧೊಪ್ಪನೆ ಕೆಡೆದು ಹೊರಳಿದನು

|| ೫೬ ||

ಸಿರಿಯನೊಲ್ಲದೆ ಪುರವನೊಲ್ಲದೆ
ಸರಿಸಿಜಾನನೆ ಸತಿಯನೊಲ್ಲದೆ
ಕರಹಿತವೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೆಂಬಾ ತಾಯ ನೀನಗಲಿ ||
ನೆರವು ಬೇಕೆಂದಡವಿಗೈದಿದೆ
ತರುಣ ಹೇಳೆಲೆ ತಮ್ಮ ನಿನ್ನನು
ಹರಸಿ ಹಡದಳೆ ಖಳನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಶಿವ ಶಿವಾಯೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಸಲಹುವೊಡೆ ತಾಯಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸೆ
 ಬಲುಹಿನಲಿ ಪತಿಯಾಗಿ ನೀನಿಹೆ
 ಹಲವು ಮಾರ್ಗವ ನೇಮಿಸುವೆ ಗುರುವಾಗಿ ನೀನೆನಗೆ ||
 ಭಲಕೆ ನೀ ಕಲಿವೀರನೆನಿಸುವೆ
 ಬಲದ ಭುಜವಹೆ ರಣಕೆ ಹೊಕ್ಕರೆ
 ಹಲವು ಮಾತೇನೆನ್ನ ಗೋಣನು ಕೊಯ್ದೆ ನೀನೆಂದ

|| ೫೮ ||

ತಾಯಿ ತಂದೆಯಗಲ್ಲ ದುಃಖವು
 ಜಾಯೆ ಸೆರೆಯೆಂಬೊಂದು ಶೋಕವು
 ಮಾಯೆಯಿಂದವೆ ಸತ್ತ ಸಂಕಟವೆಲ್ಲವನು ಮರೆದು ||
 ಕಾಯವನು ಹಿಡಿದಿದ ರಾಮನ
 ಬಾಯಲಿಕ್ಕಿದೆ ಮಣ್ಣಿನಕಟಾ
 ತಾಯಿಗಳಿಗೇನೆಂಬೆ ನಾನೆಂದೆನುತ ಮರುಗಿದನು

|| ೫೯ ||

ವಾನರರ ಕರಡಿಗಳ ಕೊಂಡಿ
 ನ್ನೇನು ಫಲ ರಾವಣನ ತಲೆಗಡಿ
 ದೇನು ಲಂಕೆಯನೊಯ್ದು ನೀರೊಳಗದ್ದಿ ಫಲವೇನು ||
 ಜಾನಕಿಯ ತಂದೇನು ತಮ್ಮಾ
 ಹಾನಿ ನಿನಗಾಯ್ತಾನು ಬದುಕಿದೊ
 ಡೇನು ಸುಡಲಿ ಬದುಕು ಹರಣವ ಬಿಡುವೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ

|| ೬೦ ||

ನೀನು ಮಾಡುವುದೇನು ತಮ್ಮಾ
 ನಾನು ಪೂರ್ವದೊಳಾರ ಸೋದರ
 ಹಾನಿಗೈದೆನೊ ಶಿವ ಶಿವಾ ಅಸುಗಾಯದಾದೆನೆಲ ||
 ಕಾನನಕೆ ಬರಲೇಕೆ ರಕ್ಕಸ
 ಜಾನಕಿಯ ಸೆರೆವೊಯ್ಯಲೇತಕೆ
 ಭಾನು ಕುಲಜನ ಬದುಕು ನಗೆಗೇಡಾಯ್ತು ಲಾಯೆಂದ

|| ೬೧ ||

ತರುಣ ಪರಿಭವವಾಯಲ್ತಾ ನೀ
 ಮರಳಿ ಹೋಗಂಗದನೆ ಬಾಲಿಯ
 ನೆರಿಗೆ ಹೋದನು ತಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ಪುರವನಾಯಕವು ||
 ನಿರಪರಾಧಿಯ ಕೊಲೆಯು ತನಗಿ
 ನ್ನಿರದೆ ಅಂಗೈಮೇಲೆ ಮೊಳೆತುದು
 ಹರಹರಾ ಕಡು ಪಾಪಿ ತಾನೆಂದಳಲಿದನು ರಾವು

|| ೬೨ ||

ಸತಿಗೆ ನಾ ಮರುಳಾಗಿ ಬುಳರಿಗೆ
ಹಿತದ ತಮ್ಮನ ತೆತ್ತಿನೆನಗತಿ
ಹಿತವನಾಗಿಯೆ ಬಿದ್ದ ಸುಗ್ರೀವಾಂಕ ರಣದೊಳಗೆ ||
ಪತಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯಳಿದ ನೀಲನು
ಕ್ಷೇತಿಗೆ ಬಾಹಿರನಾದೆನ್ನೆ ಜೀ
ವಿತನ ಹಿಡಿದಿರಲಾರೆನುತವೆ ರಾಮ ಮೈಮರೆದ

|| ೬೩ ||

ಅರಸು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಲಲು ವಿಭಿಷಣ
ಹಿರಿದು ತನ್ನೊಳಗಳಲುತಿರಲಾ
ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಜಾಂಬವನಿರದೆ ಬಾಯ್ಬಿಡುತ ||
ಭರದಲಾ ಹನುಮಂತ ದೇವನ
ಕರೆದು ಬೇಗನೆ ಮದ್ದು ತಾಯೆನೆ
ಹರಿದುಬಂದನು ಹನುಮ ಸಂತೈಸಿದನು ರಘುವತಿಯ

|| ೬೪ ||

ಅರಸ ಚಿಂತಿಸಲೇಕೆ ವರ ಹಿಮ
ಗಿರಿಯಲೌಷಧವುಂಟು ಭೂಪನ
ಹರಣಬಾರದೆಯಿದ್ದೊಡಂತಕ ಕಾಲಮೃತ್ಯುಗಳ ||
ಉರವ ತಿವೆನು ತಂದುಕೊಡುವೆನು
ಹರಿಯೆ ನೋಡುವುದೇನು ಭೃತ್ಯನ
ಪರಿಯದೆನುತಾಕ್ಷಣಕೆ ನೆಗೆದನು ಔಷಧಿಯ ತರಲು

|| ೬೫ ||

ಭರದಿ ಸಾಗಿಸಿ ತಂದ ಸಸ್ಯವ
ಮರುತನಂದನ ಕಿತ್ತುತೆಗೆವುತ
ಪರಮಮೂಲಿಕೆ ರಸವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇರಿಗೊಳಗೆರೆಯೆ ||
ಹರಣ ಚೇತರಿಸಿತ್ತು ಕಂಗಳ
ತೆರೆದು ಮೈಮುರಿದೆದ್ದ ತಮ್ಮನ
ಹರುಷ ಮೂರುತಿ ರಾಮನಪ್ಪಿದ ಹೊಗಳುತ್ತನಿಲಜನ

|| ೬೬ ||

ಎನ್ನ ವಲ್ಲಭನೆದ್ದನೆದ್ದನು
ಎನ್ನ ರತುನದ ಬೊಂಬೆಯೆದ್ದನು
ಎನ್ನ ಹೊನ್ನಂದಣದ ಮಾಣಿಕನೆದ್ದನೈ ಭಲರೆ ||
ಇನ್ನು ನಾ ಬದುಕಿದೆ ವಿಭೀಷಣ
ಇನ್ನು ಸುಖಿ ತಾನೆಂದ ಹರಿ ಸಂ
ಪನ್ನ ಸದುಗಾಣಿ ಮಾಯಮೂರುತಿ ನೋಡಿ ಮನದಣಿಯೆ

|| ೬೭ ||

ಭಾಳದಲಿ ಭಾಳವನು ನರಹರಿ
 ಮೇಳವಿಸಿದನು ಕದಪ ಕದಪಿಗೆ
 ಲೀಲೆಯಲಿ ನಗುತಪ್ಪುತ್ತವೆ ನಲಿದಾಡಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ||
 ಕೇಳುತ್ತಿರೆ ವೇದನೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಹೇಳಿದನು ನೂರಾರು ನಿನಗಿನೆ
 ಗೇಳು ಮಡಿಯೆನೆ ರಘುಕುಲೋತ್ತಮ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು

|| ೬೮ ||

ಅಸುವ ಸಂಕ್ರಿಸ್ತು ಶಕ್ತಿಯ
 ಮಸೆಯ ಮಾಣಿಸುತ್ತೊಡನೆ ದೇಹವು
 ಮಿಸುನಿಯಂದದಿ ಪುಟವನಿಟ್ಟುದು ಕೆಡೆದ ಮರ್ಕಟರ ||
 ಹೊಸತು ಮಾಡಿತು ಮದ್ದು ಮಾರಿಯ
 ನಸುರರತ್ತಲು ಕಳುಹೆ ರಾಮನ
 ಹೆಸರ ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲೆಂದುದಮರಗಣ

|| ೬೯ ||

ಮದ್ದಿನನಿಲನ ಸುಳುಹಿನಲಿ ಪಡೆ
 ಯೆದ್ದು ಬೊಬ್ಬಿಡೆ ಹರುಷಗಡಲೊಳ
 ಗಿದ್ದ ರಾಘವ ಕುಸುಮ ವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರಿದನವರೇಂದ್ರ ||
 ಹೆದ್ದವಿರಿದ ಹಬ್ಬವಾಯಿತು
 ಹೊದ್ದಿದರ ಹೊರೆವಾತ ಸುಖದಿಂ
 ದಿದ್ದನಿಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು ಸಂಜೆ ರಂಜಿಸಿತು

|| ೭೦ ||

೨೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ತಾಳಭಂಜನನೊಡನೆ ಕದನವ
ತಾಳಿದರೆ ಗೆಲುವಿಲ್ಲ ಸತಿಯನು
ಬೀಳುಗೊಡುವುದೆ ಲೇಸು ಲಂಕಾಪತಿಯೆ ಬೇಗದಲಿ ||

ಪದ || ಮಕುಟಭಂಗವ ಪಡೆದು ರಾವಣ
ವಿಕಳನಾಗಿರೆ ಮಾಲ್ಯವಂತನು
ಸುಕರದಿಂದವೆ ಮರುಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಲೈತಂದ ||
ಬಕನ ಪರಿಯಲಿ ಮೌನ ಬಲಿದಿರೆ
ಚಕಿತಲೋಕನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದ
ಭೃಕನ ಮನವನು ಬೋಳವಿಸಿ ನೀತಿಗಳ ತಿಳುಹಿದನು || ೧ ||

ಬರಲು ತಾನಿದಿರೆದ್ದನತ್ಯಾ
ದರದಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡನು
ಹೊರಗೆ ದಾನವನಸುರಪತಿಯನು ನೋಡಿ ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||
ಧುರದಲಪಜಯವಾಯ್ತು ಲಾ ನೀ
ನಿರದೆ ನೋಂದೈ ಕಂದ ಮನದಲಿ
ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಕೇಳ್ವೆ ಯುಕುತಿಗಳನೆಂದ || ೨ ||

ಪೇಳುವರು ಲೋಕದಲಿ ಗಾಡೆಯ
ಬಾಲರಿಗೆ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ತಪಸಿಗೆ
ಹೇಳಲುಂಟೇ ಬುದ್ಧಿವಾದವ ಹೇಳಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲ ||
ಕಾಳಗದ ಮಾತೇಕೆ ನಮಗಿ
ನ್ನಾಳುತನಗಳು ಹಿಂದೆ ಹೋದುವು
ಕೇಳು ಹಿರಿಯರ ಮಾತ ತಲೆಯನು ನೀಗದಿರಲೆಂದ || ೩ ||

ಗಣಿಕೆಯರ ಮಾತೇಕೆ ಜರಠಗೆ
ರಣವಿಚಾರವದೇಕೆ ಷಂಡಗೆ
ನೆಣಸಲೇತಕೆ ಹರಕೆಗಟ್ಟಿದ ಕುರಿಯು ನೀನಾಗಿ ||
ಹಣೆಯಲಪವಿಸೆ ಬರೆಯೆ ಗಾಡೆಯ
ಭಣಿತಗಳ ಸೊರಹುತ್ತಲಿಲ್ಲವು
ರಣದ ಕತೆ ಬೇಡನಲು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಸುರೇಂದ್ರ || ೪ ||

ಉರಿಯಲಿಟ್ಟರೆ ಕಡಿಯಲೊರೆದರೆ
 ಸಿರಿದು ಬಣ್ಣದ ಮಿಸುನಿಯಳಿವುದೆ
 ಗರಗಸದಿ ಸೀಳಿದರೆ ತೇದರೆ ನಿಜಸುಗಂಧವನು ||
 ತೊರೆವುದೇ ಮಲಯಜವು ನೀನವ
 ಧರಿಸಿ ಕೇಳೆನೆ ಮಾಣದಾಂಪಡೆ
 ಹಿರಿಯತನದಲಿ ಮೆರೆದು ಮನ್ನಿಸಿ ತರುವರಿಯನಿಂದು

|| ೫ ||

ಖೂಳತನದಲಿ ನಡೆದು ಮುಂದಣ
 ಮೇಲುಗೀಳನು ನೋಡದೀಪರಿ
 ಹಾಳುಮಾಡಿದೆ ಪುರವನಕಟಾ ಜನಿಸಿ ನೀನೊಬ್ಬ ||
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿತು ಪುರಜನಗಳು
 ಕೇಳು ಮಾತನು ಹೋದ ಬಲವದು
 ಸಾಲದೇ ಇನ್ನಾದರಬಲೆಯನಿತ್ತು ಬದುಕೆಂದ

|| ೬ ||

ತೊಂಡ ರಾವಣ ಕೇಳು ಕೆಡುಕನು
 ಕಂಡುಕಂಡೆಚ್ಚರದರುಂಟೇ
 ಗಂಡುಗುದುರೆಯುದೀಯಿತೆಂದರೆ ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟೆಂಬೆ ||
 ಗುಂಡಿನಂತಿಹೆ ನೀನು ಒರಲೆಗೆ
 ಕೆಂಡ ಸಾಧ್ಯವೆ ಹರಿಯ ಕೂಡಣ
 ದಂಡಿಯಲಿ ಲೇಸಿಲ್ಲ ಸೀತೆಯನಿತ್ತು ಬದುಕೆಂದ

|| ೭ ||

ಹರಿಯ ಕಟಕದಲೊಂದು ಕೋಡಗ
 ಪುರವನುರುಹಿತು ಬಾಣವೊಂದಕೆ
 ವರುಣ ಕಪ್ಪವ ತೆತ್ತು ನೆತ್ತಿಯಲಾಂತನದ್ರಿಗಳ ||
 ಅರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಭೀಷಣಾಂಕನು
 ಒರೆದು ಕೊಡುವನು ಮರ್ಮಭೇದನ
 ಸರಿದುಹೋಯಿತು ಚಂದ್ರಹಾಸವು ಬಿಡುವುದವನಿಜೆಯ

|| ೮ ||

ಲಲನೆಯೊಬ್ಬಳಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮಯ
 ಕುಲವ ಸಂಹರಿಸುವುದು ಮಂತ್ರವೆ
 ಇಲಿಯ ಮಾಂಸವ ಬಯಸಿ ಕೇಸರಿ ಸಾಯಸಂಬಟ್ಟು ||
 ಶಿಲೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಬಿಲವನಗಳುತಿ
 ತಲೆಯ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡ ಗಾದೆಯ
 ನೆಲವೊ ಮಾಡದಿರೆಂದು ಮನದಲಿ ಮರುಗಿ ಹೇಳಿದನು

|| ೯ ||

ಕೇಳಲಾಶಿಸದರಿಯದವನಲಿ
ಹೇಳುವಾತನು ಜಾಣನೆನಿಸನು
ಬಾಲೆ ಶೃಂಗರವಟ್ಟು ಕುರುಡನ ಮುಂದೆ ಕುಣಿದಂತೆ ||
ಕೇಳದಡವಿಯಲಳುವ ತೆರನಲಿ
ಹೇಳಿ ನಿಷ್ಫಲ ಚಂದ್ರಕಾಂತಗೆ
ಬಾಲೆ ಕುಡಿನೀರೆರೆವೆನೆಂದಾ ಗೋಪಿಯಂದದಲಿ

|| ೧೦ ||

ಗುರುವ ಲಘವನು ಉತ್ತಮಾಧಮ
ವೆರಡ ಸರಿಗಾಂಬವರ ಮಧ್ಯದಿ
ಹಿರಿಯನೇಗುವ ಹೇಮ ಗುಂಜಿಗೆ ಸರಿಯೆನಿಪ್ಪಂತೆ ||
ಕರಡಗೆಯ ಕಸ್ತುರಿಯ ಮಾರಲು
ಹರದ ಬೇಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ
ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟಂತಹುದು ಮೂರ್ಖರ ನಡುವೆ ಪಂಡಿತನು

|| ೧೧ ||

ಸೀತೆಯನು ಕಳುಹುವುದು ಬಹು ವಿಧ
ಮಾತಿನಲಿ ಫಲವೇನು ಕೇಳಲೆ
ತಾತನಾದೆನಗೊಲುವೆಯಾದರೆ ಲೇಸ ಬಯಸುವರೆ ||
ಈ ತಳೋದರಿಯಿಂದ ಕುಲಕೆ ವಿ
ಘಾತಿ ತಪ್ಪದು ಮಗನೆ ನಿನಗಾಂ
ನೀತಿ ಪೇಳುವೊಡೇಸರವ ನಾನೆಂದನಸುರಂಗಿ

|| ೧೨ ||

ಆದರೆಯು ಮನನೊಂದು ಮೋಹದಿ
ಬೋಧಿಸಿದೆ ನಾನಿಂದು ಮನದಲಿ
ಹಾದಿಯಾವುದು ನೋಡು ಧರ್ಮವನಿಹಪರಂಗಳಲಿ ||
ಮೇದಿನಿಯಲಪಕೀರ್ತಿ ತಪ್ಪದು
ಹೋದ ಬಲವೇ ಸಾಕು ಕಳುಹುವು
ದಾ ದಯಾನಿಧಿಯಡಿಗೆ ಸಾರಿದೊಡಹುದು ಪರಮ ಸುಖ

|| ೧೩ ||

ಹಿರಿಯರನುಮತ ಪೌರಜನ ಹಿತ
ಅರಸಿ ಮಂಡೋದರಿಗೆ ಸನ್ಮತ
ಹಿರಿಯ ಮಗನಿದನೊಲುವ ವಿಭಿಷಣ ಮುನ್ನ ಹೇಳಿದನು ||
ನೆರೆದ ಪಟುಭಟರಿಂಗಡೇ ಮತ
ಪರಿಜನಂಗಳ ಬಯಕೆ ನೀಮೊಗ
ದಿರುಹದಿರು ಕೇಳೆಂದನಸುರೋದಧಿ ಸುಧಾಕಿರಣ

|| ೧೪ ||

ನೀವು ನೇಮಿಸಿದಂತೆ ನನಗಿ
 ನ್ನಾವನಡಿಗಡಿಗೊರೆವ ನೀತಿಯು
 ದೈವದೂರರಿಗೆಂತು ಸೇರುವುದುಚಿತ ಬೋಧೆಗಳು ||
 ನಾವು ಮಾಡುವುದೇನು ಸಲಹುವ
 ದೈವವೇ ಕೆಡಹುವೊಡೆ ಭುವನದ
 ಲಾವ ತಡೆವನು ನೋಡೆ ವಿಶ್ವಂಭರನ ನಾಟಕವು

|| ೧೫ ||

ವನಿತೆಯನು ಬಿಡದಂತೆ ನನ್ನಯ
 ಮನವ ಬೋಧಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ
 ವನಿತೆಯನು ಕೊಡದಂತೆ ಮನದಲಿ ಖತಿಯ ಪುಟವಿಟ್ಟು ||
 ದಿನದಿನಂಪ್ರತಿ ವೈರಭಾವವ
 ನೆನಗೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸಂಹರಿಸುವನು
 ಮುನಿ ಹೃದಾಂಬುಜವಾಸಗಿದು ನಿಜ ಲೀಲೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಒಮ್ಮೆ ಸಂಹರಿಸುವನು ಸೃಜಿಸುವ
 ನೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವನೊಮ್ಮೆ ಕೆಡಹುವ
 ಬೊಮ್ಮ ಮುಖ್ಯರಿಗರಿಯಲಾರದು ಕಪಟ ನಾಟಕವು ||
 ನಮ್ಮಳವೆ ಸಂನಾಗ ನಾರಿಯ
 ನೆಮ್ಮಿ ಸುಖದುಃಖಕ್ಕೆ ಮರುಗುವ
 ಕರ್ಮಿಗಳು ನಮಗೆಂತು ಸೇರುವುದುಚಿತ ಬೋಧೆಗಳು

|| ೧೭ ||

ಉರಿಯಲಳುವುದು ಕಾಯ ಮೋಹದ
 ತರುಣಿವುಳವಳು ಬಂಧುವರ್ಗವು
 ಸರಿಗು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪುರಜನಂಗಳು ಮಕ್ಕಳೇನಹರು ||
 ಸಿರಿಯದಾರಿಂಗಾದೊಡವ್ವುದು
 ಇರದೆ ಬಹುದಾ ಪಾಪಪುಣ್ಯವು
 ಪರಕೆವುಳವುದು ಕೀರ್ತ್ಯ ಕೀರ್ತ್ಯಗಳೆರಡು ಜಗದೊಳಗೆ

|| ೧೮ ||

ಕೀರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಮೇಣು ತನಗಪ
 ಕೀರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಹಿಡಿದುದನು ಬಿಡೆ
 ಕೂರ್ತು ನೀ ನವಗೆಂದುದದು ಲೇಸಾಯ್ತು ಕೇಳಿದೆನು ||
 ಧೂರ್ತತನದಿಂ ಕಾದಿ ಕೂಡುವೆ
 ನಾರ್ತು ಪರಿಯಂತರದಲಾ ತ್ರೈ
 ಮೂರ್ತಿಯನು ಮೂದಲಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಮುಕುತಿಯಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಸುದತಿನೆವದಿಂದಲ್ಲದೆನ್ನೊಳು
 ಕದನ ಹುಟ್ಟಿದು ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ
 ಹೃದಯದಲಿ ಖತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ಕಾದನೆನ್ನೊಡನೆ ||
 ಕದನ ಮುಖದಲಿ ಹರಿಯಬಲವನು
 ಸದೆದು ಕೈವಲ್ಯವನು ಕೊಂಬೆನು
 ಇದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಬಿಡೆ ಬಿಡೆ ನಾನು ಸೀತೆಯನು

|| ೨೦ ||

ಬಿಡೆನು ಸೀತೆಯ ಕಾದಿ ರಾಘವ
 ಬಿಡಿಸಲಾಪರೆ ಮೇಣು ನಾನಾ
 ಪೊಡವಿಜೆಯ ಸೆರೆಯಾಗಿ ಲಂಕೆಯಲಾಳುವೆನು ಬಿಡದೆ ||
 ನುಡಿಯದಿರಿ ನೀವಿನ್ನು ಮಂಚಕೆ
 ನಡೆಯಿರಾನಿದ ಬಲ್ಲಿನೆಲ್ಲವ
 ನುಡಿಸಿದರೆ ಶಿವನಾದರಾಗಲಿ ಮಾನಗೇಡಹುದು

|| ೨೧ ||

ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ಕುಳಿತು ದುಗುಡದ
 ಭರಕೆ ತಗ್ಗಿದ ಕೊರಳಗಲ್ಲದ
 ಕರದ ಸೈವೆರಗಿಂದ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬಲಿದ ಚಿಂತೆಯಲಿ ||
 ಹರಿಯ ಕಾಣದ ಬಿರಿಸ ನೆನೆನೆನೆ
 ದಿರದೆ ವಿಕಲಿತನಾಗಿ ರಕ್ತಸ
 ಭರದಿ ದುಃಖದಿ ಸುಯ್ದು ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಕರಕಿಂತೆಂದ

|| ೨೨ ||

ವನಜಭವನಲಿ ವರವ ಬೇಡಿದೆ
 ದಿವಿಜ ದನುಜರ ಗೆಲುವ ವೀರ್ಯವ
 ಮನುಜರೇಗುವರೆಂದುವೇಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿದೆನು ||
 ನಿನಗೆ ನಮ್ಮನ್ನಯದಲುದಿಸಿದ
 ಮನುಜನಿಂದವೆ ಮರಣವೆಂದನು
 ತನುವ ಬಿಡುತನರಣ್ಯನೆಂದುದದು ಘಟಿಸಿತೆನಗೆಂದ

|| ೨೩ ||

ನೊಂದು ಶಪಿಸಿದ ವೇದವತಿ ತಾ
 ನಿಂದು ಕುಲನಾಶಕ್ಕೆ ಬಂದಳೆ
 ಹಿಂದೆ ರಂಭಾ ದೇವಿಗಳುಪಿದ ಪಾಪ ಸಂಧಿಸಿತೆ ||
 ಅಂದು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ವಾನರ
 ರಿಂದ ಕೇಡಿನೆಂದು ಕೋಪದಿ
 ನಂದಿಯಿತ್ತಾ ಶಾಪ ತಪ್ಪದೆ ಬಂದುದೆನಗೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಏನಮಾಡಿವರೇನು ದೈವಾ
 ಧೀನವೆಲ್ಲವು ಲೋಕ ತಪವನು
 ನಾನು ಮಾಡಿದೆ ದೈವಹೀನಗೆ ವಿಫಲವಾಯ್ತೆಂದು ||
 ಧ್ಯಾನಿಸಿದೊಡೇನಹುದು ಕದನವ
 ನಾನುವೆನು ಬಳಕಾದುದಾಗಲಿ
 ಮಾನನೇಂದ್ರನ ಕೊಲುವೆನಲ್ಲದೊಡಳಿವೆ ತಾನೆಂದ

|| ೨೫ ||

ಎದ್ದನಾದರೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ಇದ್ದ ಕಪಿಗಳನ್ನೆದೆ ಮುಕ್ಕುಗು
 ನಿಡ್ಡೆವಲೆಯೊಳಗಾದ ತಮ್ಮನನೆಬ್ಬಿಸಲು ಬೇಕು ||
 ಇದ್ದವರಲೇನಹುದು ರಿಪುಗಳ
 ಮದ್ದನರೆವನು ತಮ್ಮನಾತನ
 ಹೊದ್ದಿ ತಿಳುಹೆನೆ ಖಳರು ಹರಿದರು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ

|| ೨೬ ||

ಮರುಗಿದಳು ಕೈಕಸೆಯು ಮಗನನು
 ಕರೆದು ಪರಿಮಿತದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಲೆ
 ಇರುವ ತಮ್ಮನನೆತ್ತದಿರು ನೀನೆನ್ನ ನುಡಿಗೇಳು ||
 ಹರಿಗೆ ಸೀತೆಯನಿತ್ತು ಕಂಡರೆ
 ಸಿರಿಗೆ ಕಂಟಕವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
 ಮರುಳುತನದಲಿ ಪಡೆಯ ನೀಗದಿರೆಂದು ಹೇಳಿದಳು

|| ೨೭ ||

ನಾರಿ ನರಕಕೆ ದಾರಿ ದುರ್ಜನ
 ಕಾರಿ ಕುಲಸಂಹಾರಿ ನಿನಗಿದು
 ಮಾರಿ ಮೋಹನಕಾರಿ ದುಷ್ಕೃತಕಾರಿ ಪರನಾರಿ ||
 ಭೂರಿ ಸೌಖ್ಯನಿವಾರಿ ಕೇಡಿನ
 ದಾರಿ ನಿನಗಪಕಾರಿ ಕಡೆಗದು
 ಮಾರಿ ನೀನವಿಚಾರಿ ಬಿಡು ಬಿಡು ಬೇಡ ಸಾರಿದೆನು

|| ೨೮ ||

ಭಾಳಲೋಚನ ವರವು ಸವೆದುದು
 ಬಾಲಕಿಯ ಕತದಿಂದ ಹೋದುದು
 ಕಾಳ ರಕ್ತಸ ಸೇನೆ ತುಂಬಿದ ಲಂಕೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ||
 ಮೂಳತನಗಳ ಬಿಡೆಲೊ ಮಕ್ಕಳ
 ಮೌಳಿಯೇ ಬಿಡು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು
 ಬಾಳ ವೃಧುವನು ನೆಕ್ಕಿ ನಾಲಗೆ ಹೋದ ಪರಿಯಹುದು

|| ೨೯ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಕೋಟಿಗಳು ರವಿಯನು
ಮುತ್ತಿಗೆಯ ತಾಳುವುದೆ ಬಿಸಿಲಿನ
ಹಿತ್ತಿಲಲಿ ಹೊಸ ತಳಿರಿನೆಳೆತೋಟಂಗಳವ್ವುವೇ ||
ಮುತ್ತನೊಗುವರೆ ಮೊರನ ತಾಡಿಗೆ
ಇತ್ತು ಬದುಕಾ ಹರಿಗೆ ಸೀತೆಯ
ನೆತ್ತಿಯಲಿ ನೀನಡೆದು ಕೆಡದಿರು ಮಗನೆ ಬೇಡಿದನು

|| ೩೦ ||

ಲೇಸ ಬಯಸುವಿರಹುದು ರಾಜ್ಯದ
ಲಾಸೆ ತಾ ಮುನ್ನಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರೆ
ವಾಸವಾದ್ಯರು ನಗರೆ ಸೀತೆಯನಂಜಿ ರಾಘವಗೆ ||
ವಾಸಿಯಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ಬೇಯಲಿ
ಸೂಸಿ ಕೆಡಿಸದಿರನ್ನು ನೀತಿಯ
ನಾಸಿಕದಲುಸುರರಲು ಸೀತೆಯ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಕೇಳಿ ಸುಯ್ಯುತ್ತ ಬಲೆ ತಿರುಗಿದ
ಳಾಲಯಕೆ ದುಗುಡದಲಿ ತನಯನ
ಮೇಲಣಾಸೆಯಬಿಟ್ಟಳಕಟಾ ಹಡೆದ ಬಸುರುರಿಯೇ ||
ಹೇಳಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಕೇಡಿನ
ಕಾಲಕಾವನ ಮಾತು ಸೇರ್ಪುದು
ಹಾಳುಮಾಡಿದ ಕುಲವ ಕೂಗಿದನೆನುತ ಮರುಗಿದಳು

|| ೩೨ ||

೨೪ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ನಿದ್ವೆಯಲಿ ಹಲಗಾಲ ಸೈಗೆಡೆ
ದಿದ್ದ ತಮ್ಮನನೆಬ್ಬಿಸಿದ ದು
ರ್ಬುಧ್ಧಿ ರಾವಣ ರಣಕೆ ನೂಕಿದ ಕುಂಭಕರ್ಣನನು ||

ಪದ || ಅಸುರ ನಿದ್ರೆಯೊಳಾರು ತಿಂಗಳು
ಒಸೆದು ಮಲಗಿದನೆದ್ದನಾದರೆ
ಹಸಿದು ಮುಂದಿದರ್ವರ ಮುಕ್ಕದೆ ಮಾಣನೆಂದೆನುತ ||
ಹಸಿಯ ಮಾಂಸದ ಪರ್ವತಗಳ
ಬಿಸಿಯ ನೆತ್ತರ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ
ನೆಸೆವ ಸುರೆ ದೋಣಿಗಳು ಹಲವನು ಮುಂದೆ ನೆರಹಿದರು

|| ೧ ||

ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ಪರಿಮಳಗಳ
ನೊಂದು ದೋಣಿಯ ತುಂಬಿ ಹೂಗಳ
ವೃಂದವನು ನೆರಹುತ್ತ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ ಮುಂದೆ ||
ತಂದಿರಿಸೆ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ಬಿರು ಸು
ಯ್ಲಿಂದೆ ತೆರೆತೆರೆದೂಗಿ ಕರ ಬಲು
ಹಿಂದ ಕೆಲಸಾದಾರಿ ಬೋಬ್ಬಿರಿದಿತ್ತು ಖಳ ನಿಕರ

|| ೨ ||

ಅರಚಿ ಕೂಗಿದರೆತ್ತಲಿಂದವ
ನರಿಯನೊಯ್ಯನೆ ಗೊರೆವ ದನಿಯಲಿ
ಮರೆಸಿಹೋಯಿತು ಖಳರು ಕೈಸನ್ನೆಯಲಿ ಮೂತಾಡೆ ||
ಹರೆಯ ಕೊಂಬಿನ ಶಂಖ ಕಹಳೆಯ
ಬಿರುಬಿನಬ್ಬರದಿಂದ ದನುಜರು
ಒರಲಿ ಸೋತರು ಖಳನ ನಿದ್ವೆಯ ಭರವು ಬಲುವಾಯ್ತು

|| ೩ ||

ಕೋಟಿ ಹರೆಗಳು ಕೋಟಿ ನಿಸ್ಸಳ
ಕೋಟಿ ಭೇರಿಯ ಕೊಂಬುಕೋಟಿಯ
ಕೋಟಿ ತಿತ್ತಿರಿ ಡೌಡೆ ಗಿಡಿಬಿಡಿ ಪಟಹ ತಂಬಟವ ||
ಕೋಟಿ ಡಿಂಡಿಮಗಳನು ಬಾರಿಸೆ
ಗೋಟುತುಂಬಿತು ಜಗದ ಕಿವಿಗಳ
ಪಾಟಿ ಹೊಟ್ಟೆತು ಕೇಳನಾ ಖಳ ಗೊರೆದು ತೆಕ್ಕುತ್ತಿರೆ

|| ೪ ||

ಸರಳ ಕುಡಿಯಲಿ ಹೊಸೆದು ಕೆಲಬರು
ಹುರಿದ ಮರಳನು ಮೇಲೆ ಚಲ್ಲಲು
ಹರಹಿ ಸಾಸಿವೆ ರಸಗಳನುಪ್ಪು ಮೆಣಸುಗಳ ||
ಹಿರಿಯ ಮೂಗಿನ ಹೋರು ತುಂಬಲು
ಭರದಿ ಬಿರಿಸಿಂದವನು ಸೀತರೆ
ಗಿರಿಯ ತೋರದ ಭಟರು ತರಗಲಿಯಂತೆ ಹಾರಿದರು

|| ೫ ||

ಒತ್ತಿ ಧೃಡಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ತಿವಿದರು
ಸತ್ವವುಳ್ಳವರೆಡು ಬದಿಯನು
ಮತ್ತನಾಗಿರೆ ಮುಸಲ ಮುದ್ದರ ಪಿಂಡಿವಾಳದಲಿ ||
ಇತ್ತರದಲೆರಗುತಿರೆ ಮೆಲ್ಲನೆ
ಒತ್ತಿದಂತಾಯ್ತವಗೆ ಕನವರಿ
ಸುತ್ತ ಖಳ ಸುಖಸುಪ್ತನಾದನು ಸೇನೆ ಬೇಸರಿಸೆ

|| ೬ ||

ಬಲುಗಿರಿಯಲಪ್ಪಳಿಸೆ ಚಿಟುಕನು
ತಳೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತನ ಹೇಳುವೆ
ತಲೆಯ ಕುರಿವಿಂಡಿನಲಿ ತುಳಿಸಲು ತುರಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ||
ಶಿಲೆಯ ದಾಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಲು
ಬಲದ ಕೈಯಲಿ ತೂರಿಕೊಂಡನು
ತಿಳಿಯದಾತನ ನಿದ್ದೆ ಅದಿರದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರಲು

|| ೭ ||

ಎಳನವನಿನ್ನೇನ ಮಾಡಲಿ
ಆಳಿದನೆ ಚಿತ್ತೈಸುಯೆಂದೆನೆ
ಕೇಳಿ ಖಳ ಚಿಂತಿಸಲು ತೊಳಗುವ ಕಾಯಕಾಂತಿಯಲಿ ||
ಸಾಲ ಕೆಂಜೆಡೆ ವೀಣೆ ತುಳಸೀ
ಮಾಲೆಯೊಪ್ಪುವ ಮುನಿವರೇಣ್ಯನು
ಶೂಲಿ ಕಳುಹಲು ಬಂದ ನಾರದ ಖಳನ ಹೊರೆಗಾಗಿ

|| ೮ ||

ವಿನಯದಲಿ ಪೊಡಮಡಲು ಸುಖಿಯಾ
ಗನುತ ಬಲು ದುಮ್ಮಾನವೇಕೆನೆ
ಅನುಜ ನಿದ್ದೆಯ ತಿಳಿಯನದರಿಂ ಮನನಿರೋಧವೆನೆ ||
ದನುಜ ದುಗುಡವ ಮಾಣು ಬಾ ನಿ
ನ್ನನುಜನಾವೆಡೆ ತೋರು ನಡೆಯೆಂ
ದಿನೆಲು ಹರುಷದಿ ಬಂದನಾತನ ಹೊರೆಗೆ ಮುನಿಸಹಿತ

|| ೯ ||

ವೃತ್ಯವಿನ ಕಟವಾಯಿಗೊಯ್ಯವ
ಮರ್ತ್ಯರಸುಗಳ ಮತ್ತೆ ತರಿಸುವ
ಸತ್ಪುರುಷರಿಂಗೇನಸಾಧ್ಯವು ನಿನ್ನೆ ಹರಿಸುವುದು ||
ಕೆತ್ತ ಕಂಗಳ ತಿರೆ ಸುರಾರಿಯೆ
ಚಿತ್ತದುಮ್ಮಳಗಳೆಯಳೇಳ್ಳೆ
ಮತ್ತಗಜವೇ ಕುಂಭಕರ್ಣಾ ಎಂದ ನಾರದನು

|| ೧೦ ||

ದನಿಯ ಕೂಡಿಸಿ ಸಸ್ತತಂತ್ರಿಯ
ಮುನಿಪ ಮಧ್ಯಮ ಷಡ್ಜ ಪಂಚಮ
ನೆನಿಸ ಸಪ್ತಸ್ವರವನಾಳಾಪಿಸಲು ಕ್ರಮದಿಂದ ||
ದನುಜ ಕೇಳಿದ ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿದುದು
ವನಚರಂಗಳು ಪುರವ ಮುತ್ತಿದ
ಕನಸ ಕಂಡನು ಮೈಯ ಮುರಿದಾಗುಳಿಸಿ ಕಂದೆರೆದ

|| ೧೧ ||

ಸೂಳವಿಸಿ ನಿಸ್ಸಾಳ ಕೋಟಿಯ
ತೂಳುವರೆ ತಂಬಟಿಯ ದ್ವನಿಗಳ
ಕೇಳದವನೇ ಸಸ್ತತಂತ್ರಿಯ ದನಿಯ ಕೇಳಿದನೆ ||
ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮಶಾಪದಿ
ಸಾಲುಗೆಡೆದನ ಮುನಿಪನೆತ್ತಿದ
ರೇಳಿಲವೆ ಸತ್ಪುರುಷರೊಲುಮೆಯದೇನ ನಾಧಿಸದು

|| ೧೨ ||

ಭರದಲೆದ್ದನು ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಸುರಮುನೀಂದ್ರನದ್ರಶ್ಯನಾದನು
ಸರಿದರಸುರರು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲದೆ ವ್ರಾಣ ಭೀತಿಯಲಿ ||
ಉರಿವ ಕಣ್ಣಿನ ಕೋರೆ ದಾಡೆಯ
ಕರಿಯ ಕಾಯದ ಜೋಲು ಬಸುರಿನ
ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಕುಳಿತನು ಕಣ್ಣೆ ಭಯವಾಗೆ

|| ೧೩ ||

ಮುಂದಣಡಗನು ಮೊಗೆದು ಮುಕ್ಕುತ
ತಿಂದನಾ ಕುರಿ ಕೋಣ ಕಾಟಿಯ
ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಹ ಸುರೆಯ ದೋಣಿಯ ಹಲವು ಬರುಗೆಯ್ದು ||
ತಂದುಕೂಡಿಸಿದನಿತನೆಲ್ಲವ
ನೊಂದನುಳಿಯದೆ ತಿಂದನಸುರನು
ಬಂದು ಹೆದರುತ ನೀರನೆರೆಯಲು ತೊಳೆದ ಕೈ ಮೊಗವ

|| ೧೪ ||

ತುಷ್ಯನಾದನು ಬಳಿಕ ಸಲೆ ಕೈ
ಘಟ್ಟೆ ಕೊಂಡನು ಪರಿಪುಳಿಸುತಿರೆ
ಗಟ್ಟೆ ಸುಣ್ಣದ ಮುದ್ದೆಯಲೆಯೆಡಕೆಗಳ ಹೇರುಗಳ ||
ಒಟ್ಟಿದರು ಬಾಯೊಳಗೆ ತುಡೆಗೆಯು
ತೊಟ್ಟು ಪಟ್ಟಾವಳಿಯ ಮುಂಜೆರ
ಗುಟ್ಟು ಕುಳಿತಿರೆ ಹತ್ತೆ ಸಾರಿದ ರಾವಣನ ಮಂತ್ರಿ

|| ೧೫ ||

ಎನು ಕಡನದಲೆಬ್ಬಿಸಿದರೆನೆ
ವಾನರಂಗಳ ಧಾಳಿ ಬಂದುದು
ದಾನನೇಶ್ವರಗೆನಲು ಬಿಡು ಮತ್ತಾವುದಿಲ್ಲವಲ ||
ಕಾನ ಕೋಡಗ ಬಂದು ಮಾಡಿದ
ಹಾನಿ ದೈತ್ಯರಿಗುಂಟೆ ಕೇಳಿದೆ
ನೇನ ಹೇಳಾನಗೆಯನೆಂದನು ನಗುತ ಘಟಕರ್ಣ

|| ೧೬ ||

ಕೆಲದಿ ಸಾಹೋಯೆಂದು ಪಟುಭಟ
ರುಲಿಯೆ ತೊಲತೊಲಗೆನುತ ದಾನವ
ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ತಮ್ಮನರಮನೆಗಾಗಿ ನಡೆತರಲು ||
ಕುಳಿತನೋಲಗವಿತ್ತು ರಾವಣ
ಚೆಲುವ ತಮ್ಮನ ಮೊಗನ ನೋಡುತ
ಖಳಶಿರೋಮಣಿ ಸಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಹೇಳಿದನು

|| ೧೭ ||

ಇಂದುಮುಖಿ ಸೀತೆಯನು ನಾ ತರೆ
ಹೊಂದಿದನು ಮಾರೀಚ ರಾಘವ
ಕೊಂದನಾ ಖರದೂಷಣಾದ್ಯರ ಬಳಿಕ ಬಾಲಿಯನು ||
ಒಂದು ಬಾಣದಿ ಕೆಡೆಯೆ ರವಿಸುತ
ಬಂದು ತಾನಾಳಾದ ಹನುಮನು
ಮುಂದೆ ಮುದ್ರಿಕೆಯಿತ್ತು ಲಂಕೆಯ ಸುಟ್ಟು ಮರಳಿದನು

|| ೧೮ ||

ಕಡಲು ಕಪ್ಪವ ತೆತ್ತು ಬಂಧನ
ಕೊಡಲನಿತ್ತುದು ಕೊಡೆಯ ಕಡಿದನು
ಗಡಣದಸುರರ ಸಂಧಿ ನೆವದಲಿ ಸುಭಟನಂಗದನು ||
ಕೆಡಹಿ ಹೋದನು ಬಳಿಕ ಸುರಜಿತು
ಕೆಡಹಿ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಗ ಪಾಶವ
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡನು ರಾಮ ಹದ್ದಿನ ಬಲದಿ ಕೇಳೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಕಾಳಗದಲಳಿದವರ ಲೆಕ್ಕವ
ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಮುಂದೆ ಬವರವ
ತಾಳಲಸದಳ ಕರಡಿ ಕಪಿಗಳ ಬಿರಿಸು ರಣದೊಳಗೆ ||
ಆಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹನು ನೀನಿರೆ
ಸೋಲದೆಲ್ಲಿಯದೆನುಗೆ ಹರಿಬದ
ಕಾಲವಿದು ಕೈಗುಣವ ತೋರುವುದೆಂದನಮರಾರಿ

|| ೨೦ ||

ದನುಜ ದಿವಿಜರ ಬಗೆಯದೆನಗಾ
ಮನುಜ ಕಪಿಗಳ ಮೇಳವೇ ತಿಗಿ
ಅನುಜನಾವೆಡೆ ತೋರು ವಿಭಿಷಣ ಬಾರನೇಕೆನಲು ||
ಮುನಿದು ಹೋದನು ಹಗೆಯ ಬಳಿಗೆಂ
ದೆನಲು ಸೈವೆರಗಾಗಿ ರಕ್ಕಸ
ಮನದಿ ಸುಯ್ದನು ಕೇಡಮಾಡಿದೆಯನುಜನಲ್ಲಿಂದ

|| ೨೧ ||

ಏನು ಕಾರಣ ಹೋದನೆಂದೆನೆ
ಜಾನಕಿಯ ಬಿಡಹೇಳ್ವ ಬಿಡೆನೆನೆ
ಮಾನಗೆಡೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಬಯ್ದರೆ ನೂಕಿಸಿದೆನೆನಲು ||
ಹಾಸಿಗದು ಕಾರಣವು ಮರ್ಮವ
ಮಾನವೇಂದ್ರಂಗರುಪದಿರನವ
ಮಾನಿನಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನೀ ಮತಿಮರೆದೆ ಅಕಟಿಂದ

|| ೨೨ ||

ನೀತಿಗಳಲತಿ ನಿಪುಣ ನೀ ವಿ
ಖ್ಯಾತ ವೇದ ಪುರಾಣಸಿದ್ಧನು
ಖಾತಿಗೊಳಬೇಡಣ್ಣ ನೀನಾ ವಿಧಿಯ ಮೊಮ್ಮಗನು ||
ಪಾತಕವನಂಗೈಯ್ಯಬಹುದೇ
ಸೀತೆಯಾರೆಂದರಿಯಲಾ ಕುಲ
ಘಾತಿ ಬೇಡವಳತ್ತಹೋಗಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ

|| ೨೩ ||

ಅರಿವನೊಂದೇ ಗುಣದಲುತ್ತುಮ
ನರಿವ ಮಧ್ಯಮನೆರಡು ಗುಣದಲಿ
ಉರುವ ಹೊಯ್ಲಲಿ ತಾಗಿ ಮೂರರೊಳರಿವ ಕಡು ಮೂರ್ಖ ||
ಅರಿಯದವ ನೀನೊಬ್ಬನೊಂದೆರ
ಡರಲಿ ಮೂರ್ಖರ ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ
ಜರೆದು ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಲಹಿತನೆ ತಮ್ಮ ನಿನಗೆಂದ

|| ೨೪ ||

ಅರುಹಿ ಕೊಡುವನು ತಮ್ಮನೆಂದನೆ
 ಜರೆದನಣ್ಣನ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ಅರುಹಿಕೊಟ್ಟನೆ ಹರನ ಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿವ ಸಾಹಸವ ||
 ಅರುಹಿದನೆ ಬಾಲಿಯನು ಕೊಲುವುದ
 ನರುಹಿದನೆ ತಾಳೇಳ ತರುವುದ
 ಬಂದೆ ದೂರದಿರಂಣ ನಿನ್ನದು ಮರುಳತನವೆಂದ

|| ೨೫ ||

ದನುಜರಿದಿರಲಿ ಕಾದಿ ಗೆಲುವಾ
 ಮನುಜರುಂಟೀ ಶರಣುವೊಕ್ಕರೆ
 ಮನುಜ ಕಾವನೆ ಖಳರಿಗಿದು ವಿಪರೀತವೆಂದರಿಯ ||
 ಜನಕಜೆಯ ಬಿಡ ಹೇಳ್ವೆ ನಾನೆಂ
 ದೆನುತ ಕನಲದಿರಣ್ಣ ನೀತಿಯ
 ನಿನಗೆ ನಾನೆನಲುಂಟೆ ದಾಯಕೆ ಬಲವ ನೀಗಿದೆಲ

|| ೨೬ ||

ಎನಗೆ ಕನಲದಿರೆಲವೊ ಬುದ್ಧಿಯ
 ನೆನಗೆ ಹೇಳುವೊಡೆಬ್ಬಿಸಿದೆನೇ
 ಕನಸು ಬೆಳೆಸುತ ಕೊರೆದುಕೊಡನು ತೆಕ್ಕುತಿರು ಹೋಗು ||
 ನಿನಗದೇತಕೆ ನಾಡ ಗಡಿಬಿಡಿ
 ದನುಜರೊಳು ನೀ ಜೀವಗಳ್ಳನು
 ನನಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳೆ ಸಾಕಾಯ್ತಾಯ್ತು ನಡೆ ಹೋಗು

|| ೨೭ ||

ನಿನ್ನ ಬಲದಲಿ ಸತಿಯ ತಂದೆನೆ
 ನಿನ್ನ ಬಲದಲಿ ಸುರರ ಗೆಲಿದೆನೆ
 ನಿನ್ನ ಬಲದಲಿ ಹಿಂದೆ ಕೈಲಾಸವನು ನೆಗಹಿದೆನೆ ||
 ಮುನ್ನ ದಿಗ್ವಿಜಯಂಗಳೆಲ್ಲವು
 ನಿನ್ನಲಾಯಿತೆ ಬಿಡೆನು ಸೀತೆಯ
 ನೆನ್ನ ರಾಘವ ಕೊಲಲಿ ಮೇಣಲ್ಲದಿರೆ ನಾ ಕೊಲುವೆ

|| ೨೮ ||

ಎಡರು ಬಡತನ ಶತ್ರು ಸಂಕಟ
 ವಡಸಿದಾಗಳು ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ
 ರೊಡನೆ ಸಾವುದು ಮೇಣು ಬದುಕಿರೆ ವ್ಯರ್ಥ ಬಂಧುಗಳು ||
 ಹಡೆದ ಭಾಗ್ಯವ ನೆಚ್ಚಿ ಭೋಗಿವ
 ಜಡರು ನಿನ್ನವೊಲಾರು ವೊಡವಿಲಿ
 ಗೆಡಹದಿರು ತಿಳಿಗೇಡಿ ನೀ ಹೋಗಿಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೯ ||

ಒಡಲ ನೆಳಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೊಂ
 ದೆಡೆಯಲೇನು ಸ್ವತಂತ್ರವುಂಟೇ
 ಒಡಲು ನಿನ್ನಾಧೀನ ಸಮರದಲಿನ್ನ ಸಾಹಸವ ॥
 ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವೆ ನೀನು ಮನವನು
 ತುಡುಕಿನೋಡಿದೆನ್ನೆನೆ ನೇಮವ
 ಕೊಡು ಮನೋವ್ಯಥೆ ಬೇಡ ವನುಜನ ಕೊಲುವೆ ನೋಡೆಂದ

॥ ೩೦ ॥

ಸರಳು ಚಾಪವ ಹಿಡಿದೆನಾದೊಡೆ
 ಕಂವರೂಢದಲಡಿಯ ನಿಟ್ಟೊಡೆ
 ಪರಶು ಪಟ್ಟಸಗಳನು ಕೊಂಡೊಡೆ ಕೊರತೆ ತನಗಿಹದು ॥
 ಎರಡು ಕೈಯಲಿ ಮೊಗೈದು ಮುಕ್ಕುವೆ
 ನೆರೆದ ಕಪಿಗಳ ಕಡಲೆಗುರುಕುವೆ
 ನರರ ಗೆಲುವೆನು ಮನದ ದುಗುಡವ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯೆಂದ

॥ ೩೧ ॥

ಕೆರಳಿ ನುಂಗಲು ಲೋಕ ಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಹೊರೆಯೆ ಸಾಲದು ನೀರಡಕೆಗೇಳಿ
 ಶರಧಿ ಸಾಲದು ಮುಳಿದೊಡಂತಕ ಕಾಲಮೃತ್ಯುಗಳ ॥
 ಒರಸಿ ಬಿಡುವೆನು ಬಿಡುಗು ಕಪಿಗಳು
 ಧುರಕೆ ಸರಿಯೇ ನನ್ನ ಸತ್ವವ
 ನರಿಯೆಲಾ ನೀ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾದುವೆನೆಂದ ಘಟಕರ್ಣ

॥ ೩೨ ॥

ಎನಲು ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ಬೇಕಾ
 ದನಿತನಿತ್ತನು ತೊಡಿಗೆ ವಸ್ತ್ರವ
 ಕನಕ ಘಂಟೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನಡುವಿಂಗುಟ್ಟ ಪಟ್ಟಿಯನು ॥
 ತನುವ ಶೃಂಗರಿಸಿದನು ಸಮರಕೆ
 ಮನೆಯ ಹೊರವಂಟಿದ್ದು ಬರುತಿರೆ
 ವನಚರೇಶ್ವರರೆಲ್ಲ ಕಂಡುದು ಲೋಕಭೀಕರನ

॥ ೩೩ ॥

ಮೂರು ಲೋಕದ ಗಂಡ ಮುಕ್ತಿಯ
 ಸೂರೆಗೊಳಲೈತಪ್ಪ ಪರಿಯಲಿ
 ತೋರುತ್ತಿದ್ದನು ಧೂಮಕೇತುವಿನಂತೆ ಕಪಿಪಡೆಗೆ ॥
 ಕೋರ ದಾಡೆಯ ಕಾರುಮುಗಿಲನು
 ಮೊರಲಧಿಕಚ್ಚುವಿಯ ಚರಣವ
 ನೂರಲಡಿಗಡಗವನಿ ಕಂಪಿಸೆ ದನುಜ ಹೊರವಂಟ

॥ ೩೪ ॥

೨೫ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಅಂಬುಜಪ್ರಿಯಕುಲಲಾಮನು
ನಂಬಿದವರಿಗೆ ನಾಕಭೂರುಹ
ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಗೆಲಿದನಹಿಪತಿ ನಲಿಯೆ ಹರನೊಲಿಯೆ ||

ವದ || ಹತ್ತು ತಲೆಯವನನುಜನಾರು
ತ್ತತ್ತಲಿತ್ತಲು ನೋಡುತಿರೆ
ಅತ್ತಲಮರವ್ರಾತ ತವತವಗಂಜಿವೋಡುತಿರೆ ||
ಸತ್ಯಲೋಕದ ಮಾರಿಯವನನು
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿನ್ನಾವಳೋ ಶಿವ
ಹತ್ತು ಯೋಜನದಗಲದಲಿ ಖಳಸೇನೆ ಬರುತಿಹುದು

|| ೧ ||

ಬೆದರಿದುದು ಕಪಿಸೇನೆ ಕಂಗೆ
ಟೊದರಿ ಹಲುಗಿರಿಯುತ್ತ ಹಾಯ್ದುದು
ಕದನ ಸಾಕಿವನೊಡನೆನುತ ನಿಲದೆಲ್ಲರೋಡುತಿರೆ ||
ಇದಿರಲಾನುವನಾವ ಶಿವ ಶಿವ
ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಪುರದ ಕೋಟಿಯ
ಯಿದಿರು ದಾಟುತೆ ಕಪಿಭಯಂಕರ ಬಂದ ರಣಕಾಗಿ

|| ೨ ||

ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸೆ ತುರಗ ಕಂಬನಿ
ಸುರಿಯೆ ವಾಮಭುಜಾಗ್ರ ಕುಣಿದುವು
ಸುರವಿರೋಧಿಯ ಮುಂದೆ ನರಿಗಳು ನೆರೆದು ಕೂಗಿದುವು ||
ತರಣಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭನಾದ ನಭದಿಂ
ದುರಿವ ಕೊಳ್ಳಿಗಳುದುರೆ ದಿವಸದೊ
ಳಿರದೆ ತಾರೆಗಳುರಿಯೆ ಕವಿದುವು ಹದ್ದು ಕಾಗೆಗಳು

|| ೩ ||

ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ರಣಕೆ ನೂಕಿದ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯ
ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಯ ಭದ್ರದಂತಿಯ ನೆಂಟು ಕೋಟಿಯನು ||
ಮಣಿವರೂಢಗಳಾರು ಕೋಟಿಯ
ನೆಣಿಸಲರಿಯೆನು ವಾಯದಳವನು
ಫಣಿಯ ಕೊರಳಳುಕಿತ್ತು ದಿಗ್ಗಜ ತಲೆಯ ಕೊಡಹಿದುವು

|| ೪ ||

ಹೊಡೆವ ಹರೆಗಳನಂತ ಭೇರಿಯು
 ಗಡಣಕೆಡೆಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಬಿರುಬಿಂ
 ಬಡಿನ ನಿಷ್ಕಳ ಕೋಟಿ ತಂಬಟ ಮುರಜ ಡಿಂಡಿಮವು ||
 ಬಿಡದೆ ಮೊರೆಯುವ ಕಹಳೆ ತಿತ್ತಿರಿ
 ಕಡೆಯ ಕಾಣೆನು ಪಟಹ ಗಿಡಿಬಿಡಿ
 ಸಿಡಿಲ ಹರವರಿಯಂತೆ ತುಂಬಿತು ನಾದ್ಯದಬ್ಬರವು

|| ೫ ||

ಧರಣಿಯಡಿಗಡಿಗೊಲೆಯೆ ಶೂಲವ
 ತಿರುಹಿ ಪಡೆಸಹಿತ್ತೈದೆ ಬರುತಿರೆ
 ತರುಚರಂಗಳಿಗೊಂದೆ ತರಹರದೋಟ ಶೋಭಿತವು ||
 ತರಣಿಕುಲಪತಿ ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
 ಶಿರವ ತೂಗುತ ಹೊರೆಯ ಭಕ್ತನ
 ಕರೆದು ಕೇಳಿದನಾನ ಸಾಹಸಮಲ್ಲನಿನೆಂದು

|| ೬ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಪಾಲಸ್ತ್ರ ಮುನಿಸನು
 ಹೆತ್ತ ಮಗನಿವ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ಹತ್ತು ತಲೆಯವನನುಜ ಸರಿಯಿಲ್ಲಿವಗೆ ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ತೊತ್ತು ಗೈವುದು ಲೋಕವೀತಗೆ
 ಮೃತ್ಯುಗಿತ್ಯುಗಳಿವನ ತೊಂಡರು
 ತತ್ತರಜಭವರುಗಳ ಬಗೆಯನು ದೇವ ನೀನುಳಿಯೆ

|| ೭ ||

ಶೂಲವೀತಗೆ ಕೈದು ಗೆಲುವರೆ
 ಶೂಲಿಗಸದಳ ಇವನ ರಣದಲಿ
 ಕೇಳು ರಾವಣ ವರದಿ ಬಲ್ಲಿದನಿವಗೆ ವರವಿಲ್ಲ ||
 ಕಾಳ ರಕ್ತಸ ಲೋಕವೆಲ್ಲವ
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿಸೆ ಅಜನು ಶಸಿದ
 ಬೀಳು ನೀ ಮೃತಕಲ್ಪನಾಗೆನೆ ನಿದ್ದೆ ಗೈದಿಹನು

|| ೮ ||

ಇಂದು ವ್ಯಸನದಲೆಬ್ಬಿಸಿದ ಬಲು
 ಹಿಂದ ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣನ
 ಮುಂದೆ ನಿಲಲರಿದಿನನ ಮುರಪುಟ ಬಿರಿಸು ರಣದೊಳಗೆ ||
 ತಿಂದೊಡಕ್ಕರು ಹಿಂಗದೀತಗೆ
 ತಂದೆ ನೀ ನಿರಾರಾಗಬೇಹುದು
 ಮಂದಿ ನೋಯದ ಮುನ್ನ ದೈತ್ಯನ ಕೆಡಹಬೇಕೆಂದ

|| ೯ ||

ಕೇಳಿ ರಘುವತಿ ನಗುತ ನಿಂದಿರೆ
ಕಾಳರಕ್ಕಸ ಸೇನೆ ಕವಿದುದು
ಶೂಲ ಪಟ್ಟಸ ಪರಶು ಖಡ್ಗ ಮುಸುಂಡಿಯಿಂದಿಡುತ ||
ಶೈಲ ಮರ ಕಲುಗುಂಡ ಸುರಿವುತ
ತೂಳಿದರು ಕಪಿಭಟರು ಕದನದ
ಕಾಲಭೈರವ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ತೂಳಿದನು ಪಡೆಯ

|| ೧೦ ||

ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಖಳರ ಬೊಬ್ಬೆಗ
ಳೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕಪ್ಪಿಗಳಬ್ಬರ
ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ರಥದ ಚೇತ್ಕೃತಿ ಕರಿಯ ಬೃಂಹಿತವು ||
ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ತುರಗ ಹೇಷಿತ
ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ವಾದ್ಯ ನಿಸ್ಸನ
ದಿಂದ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ತುಂಬಿತಜಾಂಡ ಮಂಡಲವ

|| ೧೧ ||

ರಕ್ಕಸನು ತನ್ನೆರಡು ಕೈಯಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿದನಿತನು ಮೊಗೆದು ಮುಕ್ಕುತ
ಮರ್ಕಟಂಗಳನೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕುತ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು ||
ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಸುರೆಯಲಿ
ಸೊಕ್ಕಿದಾತನು ತನ್ನನರಿಯನು
ಅಕ್ಕಟಾ ಕಪಿಸೇನೆ ಮುರಿದೋಡಿತ್ತು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ

|| ೧೨ ||

ಕೆಲರು ಕಂಗಳು ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದುದು
ಕೆಲರು ಶರಧಿಯ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತುದು
ಕೆಲರು ಗಿರಿಗುಹೆಗಳನು ಹೊಕ್ಕುದು ಮರುಗಿ ಕಂಗೆಡುತ ||
ಕೆಲರು ಮರಮಟ್ಟಗಳನೇರಿತು
ಕೆಲರು ಹಿಂದಕೆ ಕಡಲ ದಾಟಿತು
ಬಲವು ಬಯಲಾಯ್ತಾರು ನಿಲುವರು ದೈತ್ಯನಿದಿನಲಿ

|| ೧೩ ||

ಕಂಡನಂಗದವೋಡುವವದಿರ
ಗಂಡು ವೇಷವನಾಂತಿರೆಲವೋ
ಭಂಡರಿರ ಕಣದಲ್ಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡುವರೆ ಭಟರು ||
ಹೆಂಡಿರುಗಳಪಹಾಸ್ಯವಾಡರೆ
ತೊಂಡ ದೈತ್ಯನ ತಡೆವೆ ನಾ ಮುಂ
ಕೊಂಡು ಕಾದುವೆ ನಿಮ್ಮ ನೋಯಿಸಲೀಸೆ ತಾನೆಂದ

|| ೧೪ ||

ಹರಿಯ ಬಾಣಕ್ಕವನು ಗುರಿಯೆಂ
 ದುರು ಮದಾಂಧನ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲದಲಿ
 ಬೆರಸಿ ಕಾದುವ ಭಟರನಟ್ಟಿತು ವೀರ ಮರ್ಕಟರು ||
 ನೆರೆದ ಜಂಬುಕ ಮತ್ತದಂತಿಯು
 ಕೆರಳಿಸುವ ಪರಿಯಾಯ್ತು ಕೆಲದಲಿ
 ಬೆರಸಿಕಾದುವ ಭಟರದೇನೆಂದೆಂದದ್ಭುತವ

|| ೧೫ ||

ಮರದಲೆರಗಿದ ವಿವಿಧ ಪನಸನು
 ಗಿರಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮತ್ತಾ
 ಮರುತನಂದನ ರಥ ರಥಗಳ ತುರಗ ತುರಗದಲಿ ||
 ಕರಿಯ ಕರಿಯಿಂ ಸದೆದನಂಗದ
 ಹಿರಿಯ ಕಲುಗುಂಡುಗಳ ಭರದಿಂ
 ಸುರಿದು ಕೊಂದನು ದನುಜರಟ್ಟಿಗಳಾಡೆ ರಣದೊಳಗೆ

|| ೧೬ ||

ಹನುಮ ಕೊಂದನು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷವ
 ದನುಜಲಕ್ಷವ ನೀಲನೊರಸಿದ
 ಪನಸನಜಿಗಿಜಿವಾಡಿ ಮಡುಹಿದನೆರಡು ಲಕ್ಷವನು ||
 ಕನಕ ರಥ ಹದಿನೆಂಟು ಲಕ್ಷವ
 ಮುನಿದು ಮುರಿದನು ನೀಲ ರಕ್ತದ
 ವನಧಿಯಾಯಿತು ಕೊಂದ ಶತಬಲಿ ಮೂರು ಲಕ್ಷವನು

|| ೧೭ ||

ಅರಿಯ ಗೆಲುವೊಡೆ ಕಾಲುದೊಡಕಿದ
 ನೆರೆದ ದೈತ್ಯರ ಸವರದಲ್ಲದೆ
 ಗಿರಿಯ ಕೀಳಲು ಬಳ್ಳಿ ಮೆಳೆಗಳ ಸವರುವಂದದಲಿ ||
 ಸುರವಿರೋಧಿಯ ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿಹೆ
 ಕರಿತುರಂಗಮ ಪತ್ತಿ ಕೆಡಹಲು
 ಅರುಣ ಜಲದಲಿ ನೆರೆಯಲಂಬುಧಿ ಕಲಕಿ ಕೆಸರಾಯ್ತು

|| ೧೮ ||

ನೆರೆದ ಪಡೆ ಸಂಹಾರವಾಗಲು
 ಕೆರಳಿದನು ಕಲಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
 ತಿರುಗಿ ಶೂಲದಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಬೆರೆತ ಕಪಿ ಪಡೆಯ ||
 ಧರಣಿಗುರುಳಿತು ನುಚ್ಚುನೂರಾ
 ಯ್ತೆರಡು ಕೋಟಿಗಳವನ ಶೂಲಕೆ
 ಕರುಳು ಮಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ನೆಗಹಲೊಪ್ಪಿದುದು

|| ೧೯ ||

ರವಿಜ ಗವಯನು ಗಂಧಮಾದನ
ಪವನನಂದನ ಪನಸ ಶತಬಲಿ
ವಿವಿಧ ನಳ ಗವಯಾಕ್ಷುನಿಂತಿವರೊಮ್ಮೆ ಮೋಹರಿಸಿ ||
ಅವನ ಕೆಣಕಿದರೆಂಟು ದೆಸೆಯಲಿ
ರವಿಜ ಬೆಟ್ಟದಲಿಟ್ಟ ಕೋಪದಿ
ಪವನಭವ ಹೆಗ್ಗಲ್ಲಲಿಟ್ಟನು ಶೂಲವನು ಮುರಿದ

|| ೨೦ ||

ಬೆಟ್ಟದಲಿ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಬಲು ಮರ
ಮಟ್ಟಿನಿಂದಿಡುತಿರಲು ಮೈಯಲಿ
ಹಿಟ್ಟುಹಿಟ್ಟಾಯ್ತೇನನೆಂಬೆನು ನೋವನವನರಯ ||
ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ಚರಣದಲಿ ಖಳ ಸದೆ
ಗುಟ್ಟ ಕೆಡಹಿದ ಹಿಂದೆ ಮುಂದಕೆ
ಅಟ್ಟ ಕಪಿಗಳ ಚಿಗುಳಿದುಳಿದನು ಸೇನೆ ಮದೆಗಡಲು

|| ೨೧ ||

ಒದೆದ ಕೆಡಹಿದ ನಳನ ಮೈಂದನ
ಸದೆದ ನೀಲನ ತುಳಿದ ಪನಸನ
ಹೃದಯದೊಳಗಸುವಿಲ್ಲ ಮತ್ತಾ ಗವಯ ಗತಿಗೆಟ್ಟ ||
ಗದೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದ ಗವಾಕ್ಷನ
ಬದಿಯ ತಿವಿದರೆ ಬಿದ್ದನಂಗದ
ಬೆದರಿ ಕಪಿ ಪಡೆ ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿತು ನಾಯಕರು ಬೀಳೆ

| ೨೨ ||

ತರಣೆನಂದನ ಕಿತ್ತನಗ್ಗದ
ಹಿರಿಯ ಪರ್ವತವೊಂದ ದನುಜನ
ಶಿರವನಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ನೊಂದನು ಮತ್ತೆ ತರಹರಿಸಿ ||
ಉರಿಯನುಗುಳುತೆ ಶೂಲದಿಂದವೆ
ತಿರುಹಿ ರವಿಜನನಿಟ್ಟಿನದನಾ
ಮರುತನಂದನ ಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿದನು ಮುರಿದು ಬೀಸಾಟೆ

|| ೨೩ ||

ಉರಿದು ಕೋಪದಲುಕ್ಕ ಕಂಗೆ
ಣ್ಣುರಿ ಚಡಾಳಿಸೆ ಗದೆಯ ಸ್ರಗ್ಧನೆ
ತಿರುಗಿ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತ ಹನುಮನ ಶಿರದಲಿರಗಿದನು ||
ತಿರುಹಿ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಮಾರುತಿ
ಧರಣಿಗುರುಳಿದರಸುರರಾರಿತು
ಸುರವಿದಾರಣ ಬೊಬ್ಬಿರದನಾಕಾಶ ಗೋಳಿಡಲು

|| ೨೪ ||

ಒಡನೆ ಹೆಗ್ಗಿರಿಯಿಂದ ರವಿಸುತ
ಹೊಡೆಯೆ ಗದೆಯಲಿ ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದ
ನಡಸಿ ರವಿಸುತನುತ್ತಮಾಂಗವನರಗೆ ತರಹರಿಸಿ ||
ಕೆಡೆದ ರವಿಜನ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಹಿಡಿದು ಕಂಕುಳೊಳವುಚಿಕೊಂಡನು
ಪಡೆಯ ಪ್ರಾಣವನೊಯ್ದು ಪರಿಯಲಿ ತೆರಳಿದನು ಪುರಕೆ

|| ೨೫ ||

ಆತ್ತಲಸುರ ಮಹೋತ್ಸವಂಗಳ
ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಲಾಜ ಕುಸುಮವ
ಸುತ್ತ ಸುರಿದರು ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿಯ ||
ಎತ್ತುವಾರತಿ ತಳಿರು ತೋರಣ
ಸುತ್ತ ಪನ್ನೀರುಗಳ ಚಳಿಯದಿ
ಚಿತ್ತವೊಸೆದುದು ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದುದು ಮೆಲ್ಲನರ್ಕಜಗೆ

|| ೨೬ ||

ಅನ್ನೆವರ ಹನುಮಂತನಸು ಚೈ
ತನ್ಯವಡೆದನು ಸುತ್ತ ನೋಡಿದ
ತನ್ನ ಹೊಡೆದವನೆತ್ತ ಹೋದನೊ ಕಾಣೆನರ್ಕಜನ ||
ಬನ್ನವಟ್ಟಿಹ ಕಪಿಕುಲಂಗಳ
ಮುನ್ನ ಸತ್ರಾಣಿಸುವೆ ರವಿಸುತ
ತನ್ನ ಸತ್ವದಿ ಬರಲಿ ಮೇಣಲ್ಲದಿರೆ ಬಿಡಿಸುವೆನು

|| ೨೭ ||

ನಾನು ಬಿಡಿಸಲು ಕೀರ್ತಿ ತಪ್ಪದು
ದಾನವಾಗ್ರಣೆ ಕೊಂಡುಹೋದನು
ಏನಮಾಡುವೆ ಬಿಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಕಾರ್ಯ ತಪ್ಪುವುದು ||
ಭಾನುಸುತ ಕನಲುವನೊ ಬಿಡಿಸಲು
ತಾನೆ ಬಹನೊಂದೆರಡು ಗಳಿಗೆಗೆ
ತಾನು ನೋಡುವೆನೆನುತ ಸಂತೈಸಿದನು ನೊಂದವರ

|| ೨೮ ||

ರಾಮ ನಾಮವ ನೆನವುದೆಂದಾ
ಭೀಮನೊಯ್ಯನೆ ಕಿವಿಯಲುಸುರಲು
ರಾಮ ರಾಘವ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆನೆ ಸತ್ಯ ಹಿರಿದಾಯ್ತು ||
ಆ ಮಹಾ ಖಳನುರು ಭುಜಾಂತರ
ಸೀಮೆಯಿಂ ಜಡಿತೆಯಲಿ ಜಿಗಿದನು
ರಾಮನಾಮವದಾರ ಕಾಯದು ನಂಬಿ ನೆನೆವುತಿರೆ

|| ೨೯ ||

ಕರೆ ಮನದ ರಕ್ತಸಗೆ ನಾನೊಂ
ದುರುವ ಕುರುಹನು ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ
ಬರಿದೆ ಹೋಹುದು ನೀತಿಯಲ್ಲೆನುತೆರಡು ಕೈಗಳಲಿ ||
ಹರಿದುಕಿತ್ತನು ಕಿವಿಗಳೆರಡನು
ಮೆರೆವ ಕುಂಡಲ ಸಹಿತ ಮೂಗನು
ಹರಿದು ಬಾಯಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಾರಿದನರರೆ ಕಪಿ ವೀರ

|| ೩೦ ||

ವೀರನಧಃಗೆ ನೆರೆದ ಕಪಿಪಡೆ
ಯಾರಿತ್ತಿತ್ತು ಮೂರು ದೆಸೆಯಲಿ
ಸೋರುತಿಹ ಬಿಸಿನೆತ್ತರಿಂದವೆ ಬೆಟ್ಟದಂತಿದರ್ ||
ವೀರ ಭಟನಾ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಭೂರಿ ಕೋಪದಲುಕ್ಕಿ ತಿರುಗಿದ
ಮಾರ ಜನರನು ನೋಡಿ ನಾಚುತ ಬಂದ ರಣಕಾಗಿ

|| ೩೧ ||

ಭಂಗವಟ್ಟಾ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಸಿಂಗ ಕೆರಳಿದವೋಲು ಕಪಿಗಳ
ನುಂಗತೊಡಗಿದನೆರಡು ಕೈಯಲಿ ಮೊಗೆದು ಭರದಿಂದ ||
ಹಿಂಗದಾತನ ಪಾನ ಕಿವಿ ನಾ
ಸಂಗಳಿಂ ಸುರಿವ ರಕುತದಿ ಕಪಿ
ಸಂಗ ಕಂಗೆಡುತಿರ್ದುದರಿಯದೆ ಮೊಗೆದು ತಿನ್ನುತಿರಲು

|| ೩೨ ||

ಕೆಲಬರಜಿಗಿಯಾಗಲಣಲೊಳು
ಕೆಲರು ಕಟವಾಯಲ್ಲಿ ಜೋಲಲು
ಕೆಲರು ದಾಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಲುಕಲು ತೆರಹುಗಾಣದಿರೆ ||
ಖಳರು ವಾನರರೆಂದು ನೋಡದೆ
ಹೊಳಲ ಬಾಯೊಳಗೊಟ್ಟುತಿರ್ದನು
ಖಳನ ಜಠರದಲೆಂಟು ಲಕ್ಷದ ಭಟರು ಸಿಕ್ಕಿದರು

|| ೩೩ ||

ಹಗೆಯ ಬಸುರೊಳು ಸಿಲುಕಿದವರನು
ತೆಗೆವೆನೆನುತವೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನು
ಬಗಿದನರ್ಥ ಶಶಾಂಕಶರದಲಿ ಖಳನ ನಡು ಬಸುರ ||
ಜಗಿದು ಹೊರವಡುತಿರಲು ನಡುವಿಗೆ
ಬಗಿದ ಘಂಟಿಯು ಹರಿದು ಬಿದ್ದುದು
ನಗಚರಂಗಳು ಸಿಕ್ಕಿತದರೊಳಗೆಂಟು ಸಾವಿರವು

|| ೩೪ ||

ಒಂದು ಮಾಡಿದಜೊಂದು ಸಂದುದು
 ಬಂಧವಾಯಿತು ಖಳನ ಹೇರೊಡ
 ಲಿಂದ ಬಿದ್ದರನೊಳಗುಗೊಂಡುದು ಘಂಟೆ ಕವಚುತಲಿ ||
 ಹಿಂಸೆ ಹೋಹವರಿಲ್ಲ ದನುಜನ
 ಮುಂದೆ ಮಗುಚುವರಿಲ್ಲ ಕಪಿಗಳು
 ನೊಂದರೆನುತವೆ ಅದೊಂದುಪಾಯವ ನೆನೆದ ಹನುಮಂತ

|| ೩೫ ||

ಬೆಳೆಸಿ ಬಾಲವ ನೀಡಿ ಘಂಟೆಯು
 ಚಳಕದಲಿ ಮಗುಚಿದನು ಕಪಿಗಳು
 ಘಳಲನೆದ್ದುದು ಕಾಲು ಕೈ ತಲೆ ಬಾಲ ನೊಂದವರು ||
 ಕೊಲುತ ಕೈಯಲಿ ನೆರೆದ ಸೇನೆಯು
 ತಳಪಟವ ಮಾಡಿದನು ದೈತ್ಯನ
 ಕೊಳುಗುಳದ ಪರಿ ಹೊಸತು ಕಪಿಗಳ ಕಂಗಡಿಸುತ್ತಿರಲು

|| ೩೬ ||

ಹಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆನಗೆ ಕುಂಭಿನಿ
 ಯೊಲವು ಸೇರಿತು ಬಾಯ ಬರ ಬಿಡೆ
 ಬಲದಲೆಡದಲಿ ತುಂಬಲಾಯಿತು ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟರ ||
 ಇಳೆಯೊಳಾನೇ ಧನ್ಯ ಬಗೆವೊಡೆ
 ಸಲೆ ಬಸುರ ನಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡೊಡೆ
 ಬಳಿಕ ಕಾಂಬೆನು ರಾಮಗೀಮನನೆನುತ ಹರಿತಂದ

|| ೩೭ ||

ಸೇನೆ ಕರ ಸಂಹಾರವಾಗಲು
 ಜಾನಕೇಪತಿ ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿದನು
 ದಾನವೇಶ್ವರ ನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲನುವಾಗು ಕಾದೆನಲು ||
 ನೀನಲಾ ರವಿಕುಲದೊಳುದಿಸಿದ
 ಜಾನಕೇಪತಿಯೆಂಬವನು ನಿನ
 ಗಾನು ಸರಿಯೇ ಕಾದ ಬರುವೀ ಮಾತು ಹೊಸತೆಂದ

|| ೩೮ ||

ಒಡೆಯರಿಗೆ ಭ್ರತೃಪರಾಧವು
 ಕಡೆಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ಪಾಪ ಗುರುವಿಗೆ
 ಮಡದಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಪತಿಗೆಂಬಿನಿತು ನಾಣ್ಣು ಡಿಗೆ ||
 ಜಡಜಪೀಠನು ನೀಡಿದೀ ಹೇ
 ರೊಡಲ ತುಂಬಿಸಲೇನು ಮಾಡೆಯೊ
 ಒಡೆವುದೇ ವಿಧಿ ನನ್ನಗೆ ನೀನಾ ವಿಧಿಯ ಸೇರೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಗೆಲುವು ನಮ್ಮದೊ ಸೋಲು ನಮ್ಮದೊ
ಇಳೆಯೊಳರಿತವರಾರು ಅಂತಿರ
ಲಲಗ ಹಿಡಿದೆವು ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಿದಿರಿನಲಿ ಕಣದೊಳಗೆ ||
ಗೆಲಿದೊಡಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಮಾಣದು
ಗೆಲಲಿ ಸೋಲಲಿ ಒಡೆಯ ಬಂಕಿರ
ಬಲುಹ ಮೂಜಗವರಿಯಲಾವೇ ಧನ್ಯರಹುದೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಹಿಂದಣುಪಕತಿ ನಿಲಲಿ ಸಮರಕೆ
ಬಂದೆವಲ್ಲಾ ದೈವ ಗತಿಯಲಿ
ಬಂದುದಕ್ಕೇ ಭಂಗವಾಯಿತು ಇದಕೆ ತಕ್ಕುದನು ||
ಒಂದೆರಡು ಲಾಗಿನಲಿ ನಿಮ್ಮನು
ಹಿಂದುಮುಂದನು ಮಾಡದುಳಿವೆನೆ
ಎಂದು ದಾನವ ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಮುಂದೆ ಹರಿತಂದ

|| ೪೧ ||

ದಾನವರಿಗಾಹಾರಭೂತರು
ಮಾನವರು ಮತ್ತಿಂದು ನಿನ್ನಯ
ಮಾನಿನಿಯ ನವಗಿತ್ತಿ ಸಾಯಸಗೊಂಡು ನೀನೀಗ ||
ಕಾನ ಕಪಿಗಳೆನ್ನ ಬಸುರನು
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ತುಂಬಿಸಿದೆ ಮು
ತ್ತೀನು ಲೇಸನು ಮಾಡ ಕರೆದೆಯೊ ಎಂದ ಘಟಕರ್ಣ

|| ೪೨ ||

ನಾವು ಮಾಡಿದ ಲೇಸ ಜಗದೊಳ
ಗಾವ ಮಾಡುವ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನವೊ
ಲಾವನೈ ನಾಶಕನು ತಿಳಿಯಲು ಭುವನದೊಳಗುಂಟು ||
ನಾವು ಮಾರಿಯ ನಿನಗೆ ಮದುವೆಯ
ನೋವಿ ಮಾಡಲು ಬಂದೆವೀಗಳು
ಸಾವ ಲಗ್ನವು ಸನಿಯ ಬಂದುದು ಮುಂದೆ ಬಾಯೆಂದ

|| ೪೩ ||

ಕೊಂದೆ ಗಡ ಬಾಲಿಯ ವಿರಾಧನ
ಕೊಂದೆ ತಾಟಕಿ ವರ ಸುಬಾಹುವ
ಹಿಂದಣವರಲ್ಲಾವು ಸಾವರೆ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ||
ನಿಂದು ಕಾವಿದೊಡಹುದು ನಿನ್ನನು
ತಂದೆನಿದೊ ನೋಡೀಗ ಬಾಯೆನು
ತೆಂದು ದಾನವ ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ ಮುಂದೆ ಹರಿತಂದ

|| ೪೪ ||

ಹಿಡಿದು ಸರ್ರನೆ ತಿರುಹಲಮರರು
 ನಡುಗಿ ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿತ್ತಲು
 ಬಿಡದೆ ಸುಂಟರುಗಾಳಿಯಟ್ಟಿತು ಭಗಣ ಮಂಡಲಕೆ ||
 ಪೊಡವಿಸತಿ ಕೋದಂಡ ಧರಿಸುತ
 ತೊಡಚಿ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದವೆ
 ಕಡಿಯೆ ಕೈ ಗದೆ ಸಹಿತ ಬಿದ್ದುದು ಸೇನೆ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು

|| ೪೫ ||

ಅಹುದು ಭಲರೇ ರಾಮ ಸರಳನ
 ವಹಿಲ ಲೇಸಾಯ್ತಾಯ್ತು ಮೆಚ್ಚಿದೆ
 ಮಹಿಮ ನೀ ದಿಟವೆನುತ ಮುದ್ದರವಿಡಿದನೆಡಗೈಯ ||
 ಬಹಳ ಸತ್ಪದಿ ತಿರುಹಿ ಹರಿಯ
 ಪ್ರಹರಿಸುತ್ತಿರಲೊಡನೆ ರಘುಪತಿ
 ರಹಣ ಮಾಡಿದ ಮಹೇಂದ್ರ ಬಾಣದಿ ಕಡಿದನಾ ಕೈಯ

|| ೪೬ ||

ಎರಡು ಕೈಯಡಿಗೊಂಟು ಸಾವಿರ
 ತರುಚರಂಗಳು ನುಗ್ಗುನುರಿಯಾ
 ಯ್ತಿರಡು ಮೋಟನು ತಿರುಹಿ ಬೀಸಲು ಸೇನೆ ಮೆದಿಗಡೆಯೆ ||
 ಎರಡು ಶರದಿಂ ಕುಂಭಕರ್ಣನ
 ಎರಡು ತೋಳನು ಕಡಿಯಲಾ ಖಳ
 ಚರಣದಲಿ ತುಳಿತುಳಿವೆನೆನುತ್ಪ್ರತರಲು ಹರಿ ಕಂಡ

|| ೪೭ ||

ತೋಳು ಹೋದರೆಯೇನು ರಾಘವ
 ಕೇಳಿದರಿಯಾ ರಾಹು ಕೇತುಗ
 ಳೂಳಿಗಂಗಳ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನೈದೆ ನುಂಗುವರೆ ||
 ಸಾಲದೇ ಬಾಯೊಂದು ಮತ್ತಿನ
 ಕಾಲು ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಲೋಕದಿ
 ಬಾಳೆನೇ ಗೆಲವಿಗೆ ಹೆಕ್ಕಳಿಸದಿರು ನೀನಿಂದ

|| ೪೮ ||

ಸುರಶಿರೋಮಣಿ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚುತ
 ಭರದಿ ತೊಡಚಿದ ದಿವ್ಯ ಬಾಣದ
 ಪರಿಯ ಕಂಡಾ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ನಿಂದು ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಹರಿಯ ನೆನೆವುತ ಹರಿಯ ನೋಡುತ
 ಹರಿ ನಮೋಜಯಯೆನುತ ನಿಂದಿರೆ
 ಅರಸ ಬಾಣವ ಬಿಟ್ಟ ತಲೆಗಡಿದಟ್ಟಿ ನಿಟ್ಟಿಸೆಯೆ

|| ೪೯ ||

ಆರಿದುದು ಕಪಿಸೇನೆ ರಕ್ತಸ
ಮೇರುಗಡೆವಂದದಲಿ ಬಿದ್ದನು
ವಾರಿನಿಧಿ ಹೊರಸೂಸೆ ನೆಲ ನೆಗೆಯಲ್ವೆ ಮರ್ಕಟರು ||
ನೀರೊಳೆಲ್ಲವು ಬೀಳೆ ಲಂಕಾ
ದ್ವಾರ ಕಿತ್ತುದು ಕೋಟಿ ಬಿದ್ದುದು
ಧಾರಿಣಿಯ ಹೊತ್ತಹಿಯ ತಲೆಗಳು ಜಡದು ಝಮ್ಮಿಡಲು

|| ೫೦ ||

ಎದ್ದನಾ ಖಳ ಮೂರು ದಿವಸಕೆ
ಬಿದ್ದನಾ ಖಳ ಮೂರು ದಿವಸಕೆ
ತಿದ್ದಿತಾತನ ಹಣೆಯಬರಹವು ದಿವಸವಾರರಲಿ ||
ಬಿದ್ದದಾ ಕಪಿಸೇನೆ ದೈತ್ಯನ
ಯುದ್ಧದಲಿ ಮೂವತ್ತು ಕೋಟಿಯ
ನರ್ಥ ಜೀವನ ಮಾಡಿ ಬೊಮ್ಮನ ಬೆರಸಿದನು ದನುಜ

|| ೫೧ ||

ಹರುಷದಲಿ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ಕುಣಿದುದು
ಸುರರ ಸಂತತಿ ಕುಸುಮ ವೃಷ್ಟಿಯ
ಸುರಿಯೆ ದೇವಿಯರಾಡೆ ನಭದಲಿ ಪಾಡೆ ಕಿನ್ನರರು ||
ಹರಿಯ ಭುಜಬಲ ಸಾಹಸಂಗಳ
ನಿರದೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಲಿರ್ದರು
ಪರಮ ಮಂಗಳವಾಯ್ತು ಧರೆಗಾನಂದಮಯವಾಯ್ತು

|| ೫೨ ||

ತರುಚರಂಗಳ ಚಾರಿವರಿದಾ
ನರನ ಕಳವಳಗೊಳಿಸಿ ಕಾದಿದ
ಹರಿಯ ಶರಕೊಳಗಾಗಿ ಕೈಗಳು ಹೋಗೆ ಕಂಗಡದೆ ||
ಭರದಲೊದಗಿದ ಕಾಲಕರ್ಮಕೆ
ಸರಿದ ಕಡುಗಲಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಧುರದಲಳಿದನು ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದರಾ ಚರರು

|| ೫೩ ||

ಕೇಳಿ ಬಸುರನು ಬಡಿದು ಚಿಂತಾ
ಲೋಲ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದು ತಿಳಿದನು
ಕಾಳುಮಾಡಿದೆ ವೀರ ತಮ್ಮನ ಕೊಂದೆನಕಟಿನುತ ||
ಎಳದಿರಲೆಬ್ಬಿಸಿದೆ ಕದನದಿ
ಮೇಲುದಾಗನು ನೋಡದೆನ್ನಯ
ತೋಳು ಮುರಿದುದು ಸುರರ ಜಠರದ ಶೂಲ ಹೋಯ್ತೆಂದ

|| ೫೪ ||

ಸುರನರೋರಗ ಯಕ್ಷ ಗಣವನು
 ಧುರಧಿ ಲೆಕ್ಕಸದಿದ್ಧ ವೀರನು
 ನರನ ಬಾಣದಲಳವನೇ ನಿಜ ವೀರವೇನಾಯ್ತು ||
 ಸುರರು ನಗುವಂತಾಯ್ತು ವಜ್ರದ
 ಗಿರಿಯ ಸಾರದ ಸತ್ತ್ವ ತೀಡುದು
 ಪುರವ ಕಪಿಗಳು ಕನಿಯೆ ಸದರವೆ ತಮ್ಮ ನೀನಿರಲು

|| ೫೫ ||

ಹಿಂದೆ ವಿಭಿಷಣನೆಂದ ನುಡಿಗಳು
 ಬಂದುದಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮೊಳೆತುದು
 ಇಂದ್ರಜಿತು ತನಗೆಂದ ನುಡಿಗಳು ತಾಗಿತಿಂದಿನಲಿ ||
 ಒಂದ ಕೇಳದೆ ಎಗಡು ಬಗೆಯದೆ
 ಬಂಧುಘಾತಕಿ ಪಾಪಿಯಾದೆನೆ
 ಯೆಂದು ರಾವಣ ಹಲುಬೆ ತಿಳುಹಿದ ಮಾರಿಮುಖ ಬಂದು

|| ೫೬ ||

ಹೋದ ತಮ್ಮನು ಬಹನೆ ಈ ಪರಿ
 ಖೇದಗೊಂಬರೆ ಕಣನ ಮಧ್ಯದಿ
 ಕಾದಿ ಸತ್ತವಗಳುವರೇ ನೀ ಮೂಢನಂದದಲಿ ||
 ಮೂದಲಿಸುತಲಿ ಕಾದಿ ಸಾವುದು
 ಹಾದಿ ವೀರರಗಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರವ
 ನೋದಿದವ ನೀ ಮರುಳುಗೊಂಬರೆ ಮಾಣು ಸಾಕೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಹಲವು ನೀತಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಸಾರವ
 ತಿಳುಹಿ ದೈತ್ಯನ ಮನದ ಶೋಕವ
 ತಿಳುಹಿ ಕಳೆದನು ಚಾರುಚತುರೋಕ್ತಿಗಳ ಬೋಳಯ್ತು ||
 ನಳಿನ ಸಖಗಪರಾಶಯಾಂಗನೆ
 ಯೊಲವು ಸೇರಿತು ಹಿಮಮಯೂಖನು
 ಸುಳಿದ ನಭದ ವಧವು ಧನಳಿತವಾಯ್ತು ಧಳಧಳಿಸಿ

|| ೫೮ ||

೨೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ದನುಜರಾಯನ ಸುತರು ಕಾದಿತು
ವನಚರೇಂವರ ಕೂಡೆ ನಾಕದ
ವನಿತೆಯರ ಬೆರಸಿದರು ವೀರಸ್ವರ್ಗ ಭೋಗದಲಿ ||

ಪವ || ಇತ್ತ ಮಂಡೋದರಿಯ ಗಂಡನು
ಹತ್ತು ಮೊಗವನು ತೊಳೆದು ಹಣೆಯಲಿ
ಬಿತ್ತರದಿ ಕತ್ತರಿಯ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಶೃಂಗರಿಸಿ ||
ಕೃತ್ತಿವಾಸಂಗರಗಿ ದೇವರ
ಮೃತ್ಯು ಬಂದೋಲಗವನಿತ್ತನು
ಸುತ್ತ ತಿರುಗಿತು ಮಂತ್ರಿ ಮಕ್ಕಳು ಸುಭಟ ಸಂದೋಹ || ೧ ||

ತ್ರಿಶಿರ ದೇವಾಂತಕ ನರಾಂತಕ
ನಸುರಭಟ ಮಹಕಾಯನೆಂಬವ
ವಿಷಮ ವಿಕ್ರಮನಾ ಮಹೋದರ ಬಿರುದಿನತಿಕಾಯ ||
ಹೆಸರ ವೀರರು ಸಭೆಯಲಿದ್ದ
ದಶಶಿರಂಗತಿ ಮೋಹದವದಿರು
ಒಸೆದು ಭಾಷೆಯನಿತ್ತರರುವರು ತಂದೆಯಿದಿನಲಿ || ೨ ||

ಕಳುಹಿ ನೋಡುವುದೆನುತ ತನ್ನನು
ಕಳದ ಮಧ್ಯದಿ ಹಗೆಯ ಹರಣವು
ಕಳದ ವಾರ್ತೆಯ ನಿನಗೆ ತರಿಸುವೆನೆಂದನಾ ತ್ರಿಶಿರ ||
ಕೊಲುವೆ ಕಪಿಗಳನಹಿತರಿಬ್ಬರ
ತಲೆಯ ಹರಿಯಾಣದಲಿ ತರಿಸುವೆ
ಗೆಲದೆ ಮುಖವನು ನೋಡೆನೆಂದು ನರಾಂತಕನು ನುಡಿದ || ೩ ||

ಹಿಂದೆ ರಣದಲಿ ನಾ ನರಾಂತಕ
ನೆಂದು ಹೆಸರಿಸಿಕೊಂಡೆ ಕಪಿಗಳ
ಕೊಂದು ಜಗದಲಿ ವಾನರಾಂತಕನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆನೆನೆ ||
ತಂದೆ ದುಗುಡವ ಬಿಡು ಸಮೀರಣ
ನಂದನನು ತಾನೊಬ್ಬನುಳವನು
ಕೊಂದು ತೋರುವೆ ನಾ ಮಹೋದರನಹಡೆ ಕೇಳೆಂದ || ೪ ||

ನಾ ಮಹೋದರನಹುದದಾದೊಡೆ
 ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರನು ನಿ
 ನಾರ್ಮರನಿಸುವೆ ಒಬ್ಬ ಮರುತಜನುಳಿಯೆ ಮಿಕ್ಕವರ ||
 ತೋಮರದಲೊರಸುವೆನು ರಣದಲಿ
 ಭೂಮಿಸುತೆ ತಾನೊಲಿದು ತಾತನ
 ಕಾಮಿಸುವ ವೋಲಾನು ಮಾಡುವೆನೆನ್ನ ಕಳುಹೆಂದ

|| ೫ ||

ಮುಟ್ಟಿ ನಾ ಮರಿಮರ್ಕಟಂಗಳ
 ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳುವೆ ಚಾರಿವರೆನು
 ಇಟ್ಟ ಪಟ್ಟ ಸರಳು ಮಿಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕಪಿಗಳನು ||
 ನೆಟ್ಟನವನಿಗೆ ಕೆಡಹಿ ರಾಮನ
 ಕಟ್ಟಿ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆ ನಿನಗಾಂ
 ಕೊಟ್ಟಿ ಭಾಷೆಯನೆನುತ ಘರ್ಜಿಸಿದನು ಮಹಾಕಾಯ

|| ೬ ||

ಒಬ್ಬ ಕೊಂದನು ಒಬ್ಬ ತಿಂದನು
 ಒಬ್ಬ ಕಡಿದನು ಒಬ್ಬ ಕೆಡಿದನು
 ಒಬ್ಬ ಸವರಿದನೊಬ್ಬ ನಿಂದನು ಒಬ್ಬ ಮರಳಿಚಿದ ||
 ಅಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿದವರು ಸುಖವನು
 ತುಬ್ಬದಿಹರೇ ನಿನಗೆ ನೆರೆದಿವ
 ರೊಬ್ಬ ರಾಮನದೇನಮಾಡುವನೆಂದನತಿಕಾಯ

|| ೭ ||

ಒಂದು ಶರದಲಿ ತರಿದ ತಾಳವ
 ನೊಂದು ಬಾಣದಿ ಮುರಿದ ವಾಲಿಯ
 ನೊಂದು ವಿಶಿಖದಿ ಶರಧಿಯನು ಕುಡಿಸಿದನು ಜಗವರಿಯೆ ||
 ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ ಕಟ್ಟಿ ಗೆಲಿದನು
 ಕೊಂದು ಕಳೆದನು ಕುಂಭಕರ್ಣನ
 ನಿಂದಿರೇಶನ ಕಾದಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣಿರಿವರೆಂದ

|| ೮ ||

ದೈವ ಬಲವೇ ಬಲವು ಪಾರುಷ
 ನೇವುದನ್ಯಾಯಿಗಳಿಗೆತ್ತಣ
 ದೈವ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಪರರಿಗೆ ಜಯವದೆತ್ತಣದು ||
 ಐವರಿತ್ತಾ ಭಾಷೆಗಳ ನಾ
 ನೀವುದಿಲ್ಲವು ನಿನಗೆ ರಣದಲಿ
 ಸಾವೆನಲ್ಲದೆ ಗೆಲಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಮರಳೆನಾನೆಂದ

|| ೯ ||

ಸತಿಯ ಬಿಡುವಾ ಮಾತು ನಿಮ್ಮಯ
ಮತಿಗೆ ಸೇರದು ಬಿಡಲು ಹೇಳಲು
ಖತಿಗೆ ಕಾರಣ ನಾನು ಸಂಧಿಯ ಹೇಳುವವನಲ್ಲ ||
ಸತಿಯ ಬಿಡದೊಡೆ ರಾಮ ಖಳಕುಲ
ತತಿಗೆ ಕೇಡನು ಹಣ್ಣು ದುಳಿಯನು
ಸಿತನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾದುವೆಮ್ಮಲಿ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೧೦ ||

ನೂದಲಿಸಿ ಹಿನ್ನೆಟ್ಟಿದಿದಿರಲಿ
ಕಾದದುಳಿಯೆನು ಜಯವರಾಜಯ
ವಾದುದಾಗಲಿ ಪತಿಯ ಭಾಗ್ಯವು ಬಂಟಿನಾಳುತನ ||
ಕಾದಿ ಗೆಲುವೆನು ಮೇಣು ರಣದಲಿ
ಹೋದನೆನಿಸುವೆ ಕಳುಹು ಸೀತೆಯ
ಬಾಧೆ ಬೇಡೆನುತಿದ್ದು ನಿಂದನು ಸಭೆಯೊಳತಿಕಾಯ

|| ೧೧ ||

ವಿದಿತ ನೀತಿಯ ಕೇಳಿ ತಾತನ
ವದನ ಕಂದಿದ ಕಂಡು ಕುವರನು
ವಿಧಿಯ ಲಿಖಿತವನಾರು ಬಲ್ಲರಯೆಂದ ಮನದೊಳಗೆ ||
ಮದಮುಖಂಗಿದು ಪಥ್ಯವಲ್ಲಾ
ಬದುಕ ನೀಗಿದನಕಟೆಯೆನುತವೆ
ತ್ರಿಶರಪುವಿಗೆ ಹರುಷವಹ ಮಾತುಗಳ ತೊಡಗಿದನು

|| ೧೨ ||

ತಂದೆಯೆಂಬುದು ದೈವ ಸುತರಿಗೆ
ತಂದೆಯೊಲುವುದೆ ಧರ್ಮ ಸುತರಿಗೆ
ತಂದೆಯೆಂದಂತಿಹುದು ತಪ್ಪರಿತೋಷವರರಾಗಿ ||
ಎಂದು ನಗುತತಿಕಾಯ ರಾಮನ
ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನು ದುಗುಡವನು ಬಿಡು
ತಂದೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಕಳುಹೆನೆ ಹರುಷಮುಖನಾದ

|| ೧೩ ||

ನಗೆಯ ಸೂಸುತ ಹತ್ತು ಮುಖದಲಿ
ತೆಗೆದು ಮಕ್ಕಳನಸ್ತಿ ಹರಸಿದ
ಹಗೆಯ ಗೆಲ್ಲುವುದೆಂದು ಕಪ್ಪುರ ನೀಳೆಯವನಿತ್ತ ||
ಜಗದೊಳೊಬ್ಬರಿಗಳಕದಧಟರು
ಬಿಗಿದು ಸೇನೆಯ ಕೂಡಿ ಬಲು ಕಾ
ಮುಗಿಲ ಮರಿಗಳವೋಲು ಹೊರವಡೆ ಭೇರಿಮೊಳಗಿದುವು

|| ೧೪ ||

ಹೊಡೆವ ರಣವರೆ ಪಟಹ ಡಿಂಡಿಮ
 ವಡಸಿದುವು ನಿನ್ನಾಳದಬ್ಬರ
 ಬಿಡದೆ ನೂರೇರೇಳು ತಿತ್ತಿರಿ ಕಹಳೆ ಚೀರಿದುವು ||
 ಪಡೆಯ ಲೆಕ್ಕವ ಬಲ್ಲನೀಶ್ವರ
 ವೊಡವಿ ಕುಸಿದುದು ತುರಗ ಕರಿ ರಥ
 ಕಡೆಯ ಕಾಣೆನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿ

|| ೧೫ ||

ತರಣಿಕುಲಪತಿ ಕಂಡ ರಕ್ಕಸ
 ನೆರವಿ ಭೋರನೆ ರಣಕೆ ಬರುವುದ
 ಹೊರೆಯ ಭಕ್ತನ ಕರೆದು ಕೇಳಿದನಿವರದಾರೆಂದು ||
 ಅರಸ ಪಶ್ಚಿಮ ಗಿರಿಯ ಹೋಲುವ
 ವರ ಸುದರ್ಶನವೆಂಬ ರಥದಲಿ
 ತರಣಿ ತೇಜದಲಿಸೆವನಾತ ಮಹೋದರನು ದೇವ

|| ೧೬ ||

ಹೊಳೆವ ಹೇಮದ ರಥಕೆ ಹೂಡಿದ
 ಲುಳಿಯ ತೇಜಿಯ ಶಸ್ತ್ರತುಂಬಿದ
 ಹಲವು ಕಂಬುಗೆ ಸಹಿತ ಮೆರೆಯುವ ಹುಲಿಯ ಹಳವಿಗೆಯ ||
 ಮುಳಿದೊಡಾತನ ಶಕ್ತ ವರುಣಗೆ
 ಗೆಲುವೊಡಸದಳ ಮೂರು ಮಕುಟದ
 ಖಳ ಕುಮಾರ ತ್ರಿಶಿರನೆಂಬವ ಬಲದಲಿಪ್ಪಾತ

|| ೧೭ ||

ಬಿಳಿಯ ತೇಜಿಯನೇರಿ ಕೈಯಲಿ
 ಬಲುಹಿನ್ನಗ್ಗದ ಗದೆಯ ಹಿಡಿದಿಹ
 ದಲನಿಸೂದನನಂತೆ ತೋರುವನನ ನರಾಂತಕನು ||
 ತಳಿತ ಮಾಣಿಕ ತೊಡುಗೆಯೊಪ್ಪುವ
 ಪಳಿಯ ಮುಂಜೆರಗುಟ್ಟು ಮಕುಟದ
 ತಲೆಯನೊಲೆವನ ಹಿಂದೆ ದೇವಾಂತಕನು ನೋಡೆಂದ

|| ೧೮ ||

ಬಗೆವಡವನತಿಕಾಯ ಸಾಹಸಿ
 ವಿಗಡ ವಿಕ್ರಮ ವೀರ ಹಗೆಗಳ
 ಹೊಗಳಿ ಹೆಕ್ಕಳಿಸುವನು ಖಳನನುಗ್ರ ಸಾಹಸನು ||
 ನಗುತ ಕೊಲುವನು ರಥವನೇರಿದ
 ಹೊಗೆಯ ಬಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸೆ
 ಭಗಿದ ಹರಿ ಹಳವಿಗೆಯ ಪಟುಭಟ ಮುನ್ನಿನಹನೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಕಡೆದಂತೆ ಬೆಳೆದಿಹೆ
ಮತ್ತ ದಂತಿಯನೇರಿ ಹಗೆಗಳ
ಕುತ್ತುವಂದದಿ ನೋಡಿ ಹಲು ಮೊರೆವನ ಮಹಾಕಾಯ ॥
ಮತ್ತ ಕರಿಘಟೆ ತುರಗ ರಥಗಳು
ಹತ್ತು ಸಾವಿರವೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿ
ಗೆತ್ತಿ ಬಂದುದು ದೇವ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ವಿಭಿಷಣನು

॥ ೨೦ ॥

ಹರಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಹಿತಳ
ಬಿರಿಯಲಂಗದನೆದ್ದ ನೆಡದಲಿ
ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೊಡೆದ್ದ ಜಾಂಬವ ಮತ್ತೆ ಕಲಿ ನೀಲ ॥
ಹರಿಯ ಸನ್ನೆಯನರಿತು ಪಾವನಿ
ನೆರೆದ ಕಪಿಭಟರೆಲ್ಲರಿದ್ದುದು
ತಿರಿಯ ನುಂಗಿವ ಶರಧಿಯಂತೆರಡೊಡ್ಡ ಹಳಚಿದುವು

॥ ೨೧ ॥

ತುರಗ ತುರಗದಲಪ್ಪಳಿಸಿದರು
ಕುಯ ಕರಿಯಿಂದೆರಗುತಿರ್ದರು
ಭರದಲರಿಗಳ ರಥವ ರಥದಲಿ ಜಪ್ಪಿ ಹುಡುನಾಡಿ ॥
ಧುರದಲಡಬಿದ್ದವರ ಕೊಲುತನೆ
ತರುಚರಂಗಳು ವೀರ ದನುಜರು
ಬೆರೆಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಮುಷ್ಪಾಮುಷ್ಪಿ ಯುದ್ಧದಲಿ

॥ ೨೨ ॥

ಇಡುವ ದನಿಗಳು ತಡೆವ ದನಿಗಳು
ಹೊಡೆವ ದನಿಗಳು ಕೆಡೆವ ದನಿಗಳು
ಕಡೆವ ದನಿಗಳು ಮಿಡೆವ ದನಿಗಳು ಕೂಡಿ ಬಯ್ಯ ದನಿ ॥
ಅಡಗಲಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಬಿದ್ದುದು
ಪಡೆಯಲೆರಡರಲಮನು ಖಳಪಡೆ
ಯಡಗು ಮಾರಿಯರಂಗಡಿಗಳಲಿ ಮಾರಿ ಸವೆಯದಿರೆ

॥ ೨೩ ॥

ವೊಡವಿಗೊರಗಿದ ವಯುತ ಕರಿ ರಥ
ಉಡಿದು ಬಿದ್ದುದು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ
ಮಿಡುಕಿದುದು ಹಯವೆಂಟು ಸಾವಿರ ಹೇಗೆ ಹರಿವಡೆಯೆ ॥
ಒಡೆದ ತಲೆಗಳ ಕಡೆವ ಬೆನ್ನಿನ
ಸಿಡಿದ ಖಂಡದ ಹರಿದ ಕರುಳಿನ
ಉಡಿದ ತೋಳಿನಲಡ್ಡ ಕೆಡೆದುದು ಕೋಟಿ ಮುಕುಟರು

॥ ೨೪ ॥

ಬಣಗು ಕಪಿಗಳಿಗೇತಕ್ಕೇ ರಾ
ವಣನ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಡೆ ಕಣದಲಿ
ನೆಣಸು ಶರಧಿಯ ದಾಂಟು ಬರುಕೊಲಿಯೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗೆ ||
ಅಣುವ ಮರಳೈ ನಿನ್ನ ಹವಣೇ
ರಣವದೇತಕೆ ಹಣ್ಣು ಗರದೆಗೆ
ಜುಣುಗಿ ಮರಳಂಗದನೆ ಬಾಲಕ ಸಾಯಬಿರು ಹೋಗು

|| ೨೫ ||

ಎಲವೊ ನರಿಗಳು ಸೊಕ್ಕಿ ಕೊಬ್ಬಿದ
ಹುಲಿಯನಟ್ಟುವ ಗಾದೆಯಾಯಿತು
ಖಳರ ಕಪಿಗಳು ನೆಣಸುವಂತಾಯ್ತೆ ನುತ ಕೋಪವಲಿ ||
ಸುಳಿದು ಸೂತಿಯಲಾ ನರಾಂತಕ
ಸೆಳೆದು ಖಡ್ಗದಲಡ್ಡ ಹಾಯ್ದರ
ಕೊಲುತ ಹುತರೆ ಸೇನೆ ಕಂಗಡಲಾಂತನಂಗದನು

|| ೨೬ ||

ತೊಲಗು ಕೆಲಸಾರೆಲವೊ ರಕ್ಕಸ
ಕುಲವಿನಾಶಿಯ ಕುವರ ಸಾಯದೆ
ಕಲಹದಲಿ ಸುರಗಿರರ ಗೆಲಿದಾ ಗರ್ವ ಬೇಡಲ್ಲಿ ||
ತಲೆಯ ತಿಂಬೆನು ಮಿದುಳ ಮೋದುವೆ
ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು ಭೂತನಿಕರಕೆ
ಹುಲಿಯ ಮುಂದಣ ಹುಲ್ಲಿಯಾಗದಿರೆಂದನಂಗದನು

|| ೨೭ ||

ಎನಲು ಖತಿಗೊಂಡುಸುರ ಗಡೆಯಲಿ
ವನಚರೇಂದ್ರನ ತಿವಿಯೆ ಟೊಣೆದನು
ಮುನಿದು ಹೆಮ್ಮರನೊಂದ ತಂದವುಳಿಸೆ ಗಡೆಯಿಂದ ||
ದನುಜ ಹೊಡೆದರೆ ನುಚ್ಚು ನೂರಾ
ಯ್ತನುವರಾಂತದಲಮಮ ರಕ್ಕಸ
ಕನಲಿ ಗಡೆಯಲಿ ಹೊಡೆದೊಡಂಗದ ಡೆಂಡಣಿಸಿ ಬಿದ್ದ

|| ೨೮ ||

ಮರಳಿ ಧೃತಿಯಿಂದೆದ್ದು ಕೋಪಾ
ತುರನು ತುರಗವನೊಡೆದು ಕೆಡಹಲು
ಧರೆಗೆ ಬಿದ್ದನು ಜೈತ್ಯನಾ ಕ್ಷಣ ಮುಷ್ಠಿಯಲಿ ಏಳನ ||
ಉರವ ತಿವಿದರೆ ಮಿಡುಕ್ಕುಗೆಟ್ಟನು
ಮರಳಿ ತಿವಿದರೆ ಮೂರ್ಛಿಹೋದನು
ಕೆರಳಿ ಕಪಿ ಮೇಲೆರಗೆ ನೆತ್ತರು ಕಾರಿ ಖಳ ಬಿದ್ದ

|| ೨೯ ||

ಎಲೆಲೆ ಕವಿಕವಿಯೋ ನರಾಂತಕ
ನಳಿದನೇ ಫಡ ಮರಳು ಮರ್ಕಟ
ತೋಲಗು ಸಾರಾಸಾರೆನುತ ದೇವಾಂತಕ ಮಹೋದರರು ||
ಹಳುಚುತಿರೆ ಹರಿತಂದ ತ್ರಿಶಿರನು
ಖಳರು ಮೂವರನೊಬ್ಬನಂಗದ
ಭಲರೆ ತಡೆದನು ದೇವಸಂಕುಲ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗೆ

|| ೩೦ ||

ಹಿಂದೆ ಚರಣದಲೊದೆದನೊಬ್ಬನ
ಮುಂದೆ ಮುಷ್ಟಿಯಲೊಬ್ಬ ದೈತ್ಯನ
ಸಂದುಸಂದನು ತಿವಿದನೆಡಬಲದಲ್ಲ ಬಾಲದಲಿ ||
ಬಂದವರನಪ್ಪಳಿಸುತಿದನು
ಒಂದು ಜಾಪವನಿಂತು ಕಾದಿದ
ಸಂದ ಸುಭಟರದೇವ ಭಾಪೆಂದುಲಿದುದಮರಗಣ

|| ೩೧ ||

ಮಸೆದ ಸರಳಲಿ ಕಪಿಯ ದೇಹವ
ಮುಸುಕುವಂದದಲಿಸುವನೊಬ್ಬನು
ಅಸಿ ಮುಸುಂಡಿಯಲಿಡುವನೊಬ್ಬನು ಒಬ್ಬ ಕಲುಗುಂಡ ||
ಮುಸುಕಿ ಕಪಿಯನು ಕಾಳುಗೆಡಿಸಲು
ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದದೆ
ದಿಸೆಯನೋಡದೆ ಕಾದುತಿರೆ ಹರಿತಂದನಾ ಹನುಮ

|| ೩೨ ||

ಎಲವೊ ಪಾತಕಿಗಳಿರ ಧರ್ಮದ
ನೆಲೆಯನರಿಯದ ನಾಯಿಗಳಿರಾ
ಹಲವರೊಬ್ಬನಕೂಡೆ ನಿಂಬುದು ಬಲುಹೆ ಮತ್ತೇನು ||
ಎಲಲೆ ತಿರುಗುವುದಿತ್ತಲಿತ್ತಲು
ಬಲುಹೆ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಜಾಂಬವ
ಕೆಲದಲಿದ್ದೆಯ್ದಂದನಾಳಿಂಗಾಳು ಸರಿಯಾಯ್ತು

|| ೩೩ ||

ಕೈದು ಖಳರಿಗೆ ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಬಲು
ಗೈದು ತಿರುಹಿದ ಮುಷ್ಟಿ ತಮ್ಮೊಳು
ಜೈದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ತಿವಿದಾಡಿದರು ಕೋಪದಲಿ ||
ಸುಯ್ದು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ರಕ್ತಸ
ನೈದು ಸರಳಲಿ ಅಂಗದನನೀ
ರೈದು ಸರಳಲಿ ಜಾಂಬವಂತನ ಒಡಲು ಝುಮ್ಮಿಡಲು

|| ೩೪ ||

ದಡಿಗೆ ಬಾಣವ ಸುರಿಯೆ ಕಿಡಿಗಳೆ
 ಗಡಣ ರಣಗತ್ತಲೆಯ ಕಳೆಯಲು
 ಹೊಡೆದ ಖಡ್ಗವು ನುಕ್ಕುನೂರಾಂಸ್ತುಣುವನಂಗದಲಿ ||
 ಜಡಿದ ಕೋಪದಿ ಗದೆಯಲಣುವನ
 ಹೊಡೆಯಲ್ಪಿತರೆ ತುಡುಕಿ ಚರಣವ
 ಹಿಡಿದು ಸರ್ರನೆ ಸೀಳಿ ಮಹಿಗಪ್ಪಳಿಸಿಯೊಡುಡೆ

|| ೩೫ ||

ಕಾಳಿ ಮಹಿಷಾಸುರನ ಸೀಳಿದ
 ಹೋಳಿನಂತಿರಲಾ ಮಹೋದರ
 ಕಾಲನೂರಿಗೆ ಹೋದನಮಮಾ ತ್ರಿಶಿರನೆಂಬನನು
 ಕೋಲ ಕೆದರುತ ಪ್ರಳಯದಂದದಿ
 ಸಾಲುಗಡಹುತ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರೆ
 ನೀಲನೆಂಬನಾರಿ ಹಳಚಿದನಂದು ದಾನವನ

|| ೩೬ ||

ನೀಲ ಬಲ್ಲಿದನೆಂದು ರಣವಲಿ
 ಹೇಳುವರು ಗಡ ಹಿಂದೆ ಸಂದುದು
 ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುನೆಚ್ಚ ಬಾಣವ ಬಲುಹ ನೋಡುವೆನು ||
 ಏಳಗೊಡೆನೆನುತಸುರ ನೀಲನ
 ಕೀಲಿಸಿದನೇಳೆಂಟು ಶರದಲಿ
 ಹೇಳಲೇನದ ನೀಲ ಕಂಗಡೆ ಹನುಮ ಹರಿತಂದ

|| ೩೭ ||

ಇನನು ಸರಳಲಿ ಸೋಲನೆನುತವೆ
 ತವಕದಿಂದಜಕೊಟ್ಟ ಶಕ್ತಿಯ
 ಲವನು ತಿರುಹಿಡೆ ಭೋರುಭೋರೆನುತುರಿಪುತ್ಯೈತರಲು ||
 ಪವನಸಂಭವ ಹಾಯ್ದು ಹಿಡಿದನು
 ಜನದಲೆದ್ದನು ನೀಲನಾಗಳಿ
 ತಿವಿದು ಕುದುರೆಯ ಕೊಂದು ಸೂತನ ಸೀಳಿ ಬೀಸಾಟ

|| ೩೮ ||

ಪೂತುರೇ ಕಲಿ ನೀಲ ಭಲರೇ
 ಪೂತುರೇ ಹನುಮಂತ ಚಾಗುರಿ
 ಪೂತು ಮರುತಜ ಪೂತು ನೀಲ ಕಪೀಂದ್ರ ಭಾಷೆನುತ ||
 ಖಾತಿಯಲಿ ತಾರೇಯನಾ ಪುರು
 ಹೂತ ವೈರಿಯ ಕೂಡೆ ಕಾದುತ
 ಕಾತರಿಸದೊಡನೊಡನೆ ತಿವಿದನು ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ಧದಲಿ

|| ೩೯ ||

ಹೊಡೆವನಂಗದ ಕೆಡೆವ ರಕ್ಕಸ
ಕೆಡೆವನಂಗದ ಹೊಡೆವ ರಕ್ಕಸ
ಹೊಡೆವ ಕಪಿಖಳ ಕೆಡೆವನಂಗದ ಹೊಡೆವ ಕಪಿ ಕೆಡೆವ ||
ನುಡಿಗಿ ತೆರಪಿಲ್ಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು
ಹೊಡೆವ ಕೆಡೆವಾ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳು
ಬಿಡದೆ ಕಾದಿತ್ತು ಭಯಬಲವೊಂದೆರಡು ಗಳಿಗವರ

|| ೪೦ ||

ಒಡನೊಡನೆ ಹೊಯ್ಯಾಡಿ ಕಾದುತ
ಖಡುಗವನು ಸೆಳೆಕೊಂಡನಂಗದ
ಹೊಡೆಯಲಾ ಖಳ ಕೈಯ ನೋಡಲು ಕೈಯೆರಡು ಕಡಿಯೆ ||
ಬಿಡದೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆರಗೆ ದೈತ್ಯನ
ನೋಡಲು ಬಾದಣವಾಯ್ತು ಶಿವ ಶಿವ
ನುಡಿಯ ಬಾರದು ದೈತ್ಯನುಬ್ಬಟಿ ಬೀಯವಾಯ್ತುಂಟು

|| ೪೧ ||

ಅತ್ತ ಜಾಂಬವನೊಡನೆ ಹೊಯ್ಯಾ
ಡುತ್ತ ಶರವಸಿ ಮುಸಲ ಗಡಿಯಲಿ
ನೆತ್ತಿಯೆದೆ ಬಸುರೊಡೆಯ ಕಾದಿದನಾ ಮಹಾಕಾಯ ||
ಸತ್ತಗುಂದಿದ ಸಮರ ನೂಕದು
ಸತ್ತನೆಂದೆನಬಹುದೆ ಜನ್ಮನ
ನುತ್ತರಿಸಿದನು ಜೀವವಡಗಿತು ಕಾಯ ಮಲಗಿದುದು

|| ೪೨ ||

ಆರಿತಮರವ್ರಾತ ಕಪಿಗಳು
ಸಾರಿದುವು ರಣವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಸೇರಿದಳು ರಾಘವನೆಡೆಯ ದೈತ್ಯರು ಸೇರಿದರು ಯಮನ ||
ಮಾರುತಿಯು ಜಾಂಬವನು ನೀಲನು
ತಾರೆಯಾತ್ಮಜರೆಲ್ಲ ಮೆರೆಯಲು
ಭಾರಿಯಲಿ ರಾವಣನ ಮಕ್ಕಳು ಕಂಡರಂತಕನ

|| ೪೩ ||

ಕಾಳಗದಲರಿಭಟರ ಗೆಲಿದ ವಿ
ಶಾಲಮತಿ ಹನುಮಂತ ದೇವನ
ಲಾಲಿಸಿದ ಸೃಪನಿತ್ತನಂಗದಗಂಗಳಿತ್ತವನು ||
ನೀಲ ಬಳಲಿದೆಯೆಂದ ತನುವನು
ಬೋಳವಿಸಿದನು ಜಾಂಬವಂತನ
ಭೂಲತಾಂಗಿಯ ರಮಣನೀಸರಿ ಭಟರ ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೪೪ ||

೨೭ನೇ ಸಂಧಿ

ಸಲ್ಲ || ಧ್ರುವನ ನೆನದಲಿ ಹರಿಯ ಕೂಡುವ
ಭರದಿ ಬಂದತಿಕಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರನ ಕಳವಳಗೊಳಿಸಿ ಕೂಡಿದ ಹರಿಪದಾಂಜನ ||

ಸಡ || ಮೂದಲಿಸಿಯಿರಾಗಿ ರಣದಲಿ
ಕಾದಿ ಕೈವಲ್ಯವನು ಪಡೆದರು
ಸೋದರರು ನಿಗಮಾಳಿ ಕಾಣದ ಪರಮ ಪಾವನನ ||
ನೇದನೇದ್ಯನನೀಗ ರಣದಲಿ
ಕಾದಿ ಕೈವಲ್ಯವನು ಕೂಡುವೆ
ನಾದಿ ಮೂರ್ತಿಯನೆನುತ ನಗುತತಿಕಾಂಕ್ಷನನುವಾದ || ೧ ||

ಪ್ರಳಯ ಕಾಲದೊಳೊಬ್ಬನೀಶ್ವರ
ನುಳಿದ ವೋಲತಿಕಾಯನುಳಿದನು
ಬಲವು ಬಯಲಾಯ್ತೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದರಳಿದರಕುಟುಕುತ ||
ಬಿಳಿಯ ತೇಜಿಯ ಹೇಮರಥವನು
ಸುಳಿದನು ಕಪಿಬಲವ ಬೆದರಿಸಿ
ಕಲಹಕಾಲಾಂತಕನು ಕೈವಾರಿಸುತ ಬರುತಿದರ್ || ೨ ||

ಅರಿ ಭಯಂಕರ ಬಂದ ಬಂದನು
ಸುರರ ಮಸ್ತಕ ಶೂಲ ಬಂದನು
ಪರಮ ನೀತಿಯ ನಿಪುಣ ಬಂದನು ದನುಜ ಬಲ್ಲದನು ||
ತರುಣವೃಂದದ ತಿಲಕ ಬಂದನು
ಪರಮ ದೇವರ ಭಕ್ತ ಬಂದನು
ತೆರಳಿ ಕೋಡಗಿಗಳಿರೆಯೆಂದೊದರುವು ಕಡಳೆಗಳು || ೩ ||

ಸೋಮನಾಥನ ಸತಿಗೆ ಜಪವಾ
ರಾಮನಾಮವು ಕಂಡು ಬರಹೇ
ಳಾ ಮುಕುಂದನ ಕಾಂಬೆವಾ ಹಂಪದವ ಸಿಮಿಷಾರ್ಥ ||
ರೋಮಶನ ಪರಮಾಯು ಕಂಡಾ
ರಾಮಗಿದು ಕೌಮಾರ ಹರಿಯವು
ಕಾಮನಯ್ಯನ ಕಾಂಬೆ ಬರಹೇಳವನ ಕಾಳಗಕೆ || ೪ ||

ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲವನು ವಟತರು
ತಳಿರಲೊರಗುವನೆಂಬರಹಿಪತಿ
ತಳಪನೆಂಬರು ಕೆಲರು ಪಾಲ್ಗಡರಸನೆಂಬರಲಾ ||
ಹಲವು ಮಾತೇನಾತ ಲವಣದ
ಜಲಧಿ ತೀರಕೆ ಬಂದ ಗಡ ಫಡ
ತಳುವದೇತಕೆ ಬೇಗ ಕರೆ ಕರೆಯೆಂದನತಿಕಾಯ

|| ೨೩ ||

ಅರಿಯ ಬಾರದು ಶ್ರುತಿಗೆ ತನ್ನಯ
ನಿರುಗೆಯೆಂಬರು ಬಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು
ಮರೆದು ಮಾನಿಸನಾದ ಸುರಪತಿಯೆಮ್ಮ ದೂರಿದರೆ ||
ಸೆರೆಯನೊಯ್ದಾ ನೆವದಿ ಭೂಮಿಯ
ಹೊರೆಯನಿಳುಹುವೆನೆಂದು ಬಂದವ
ನರಸಿಕಾಂಬುವುದಿದಾವ ಭರವಸೆ ಕಾದ ಬರಹೇಳು

|| ೨೪ ||

ತ್ರಿಪದಗಾಮಿನಿಯೆನಿಸ ಜಾಹ್ನವಿ
ನೃಪನ ಚರಣದಲುದಿಸಿದಳು ಗಡ
ತಪನ ದಕ್ಷಿಣನಯನನೆಂಬರು ಕಾಂಬೆವಾ ಕುರುಹ ||
ಅಪಹಸನ ಬೇಡೆನಗೆ ನಮ್ಮೊಳು
ಕಪಿಗಳಳವಲ್ಲ ನಡೆ ನಡೆ
ರಿಪುವಿದಾರಣನಾವೆಡೆಯೊಳಿಹನೆಂದನತಿಕಾಯ

|| ೨೫ ||

ದಡಿಗನೊದರಿಸಿ ಸಿಂಹನಾದದಿ
ತೊಡಚಿ ಸ ರಿದನು ಸರಳ ಸಾರವ
ಕಡಿದು ಹರಹುತ ಮರ್ಕಟಿಂಗಳನೊಕ್ಕುಲಿಕ್ಕುತ್ತಿರೆ ||
ಕಡುಹು ಕಂಡೋಡಿತ್ತು ಕಪಿಗಳು
ಸಿಡಿದು ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೋಡೆ ಕಪಿಗಳ
ಗಡಣ ಮತ್ತಾರಿವನು ತರಹರವಿಲ್ಲಯೆನುತಾರ್ದು

|| ೨೬ ||

ಅರು ಸರಳಲಿ ನಳನ ಕೆಡಹಿದ
ಮೂರು ಶರದಲಿ ಜಾಂಬವನು ತಲೆ
ಯೂರಿ ಬಿದ್ದನು ನೀಲನೆಂಟೆಂಬಿದ ಹೊರಳಿದನು ||
ಉರುಗಿಡಿಸಿದ ಕುಮುದ ಮೈಂದನ
ಕಾರಿದನು ತನಿಗರುಳ ಪನಸನು
ಹೇರಿದನು ಹದಿನೆಂಟು ಶರದಲಿ ಶರಭ ಶತಬಲಿಯು

|| ೨೭ ||

ಬೇಡಬೇಡೆನುತೆಚ್ಚು ತಾರನ
 ಕಾಡಿ ಕಂಪನನಳವು ಗೆಡಿಸಿದ
 ಗೂಡುಗೊಂಡನು ಗವಯನಂಗದಗೇರು ಬಲುವಾಯ್ತು ||
 ನೋಡಿ ಮರುಗಿದರವರರಳಳಿದ
 ರೋಡಿ ಹೋಯಿತು ಮರ್ಕಟಂಗಳು
 ರೂಢಿಪತಿಯನು ಶರಣುವೊಕ್ಕುದು ಹಲ್ಲಗಿರಿವುತ್ತ

|| ೧೦ ||

ಆರಿವನು ಕಪಿಭಟರನೆಲ್ಲವ
 ಚಾರಿವರಿವುತ ಧುರದಲೈತಹ
 ವೀರ ಕಾಂಚನ ಮಕುಟ ಕುಂಡಲದಿಂದ ಮೆರೆವವನು ||
 ತೋರ ಕಾಯನು ಧೀರ ಸಾಹಸಿ
 ಸೌರ ಚಾಪವೆ ಕೈಯ ಬಿಲ್ಲಿನೆ
 ಭಾರಿಯಾಳವನಾಗಬೇಹುದು ತಿಳುಹು ತನಗಿನಲು

|| ೧೧ ||

ರಾವಣನ ಮಗನಿವನು ರಣದಲಿ
 ದೇವಕೋಟಿಯ ಬಗೆಯನೆಂದೆನೆ
 ಆವ ಕೈದುಗಳಾವ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಪರಿಣತನು ||
 ಭಾವಿಕನು ಕರಿತುರಗ ರಥದಲಿ
 ದೇವ ಕಮಲಜನಿತ್ತ ವರದಲಿ
 ಸಾವು ಬಾರದು ದಿವಿಜ ದನುಜರಲವಗೆ ಚಿತ್ತೈಸು

|| ೧೨ ||

ವಿವಿಧ ಮಂತ್ರದಿ ಸಾಮ ಭೇದದ
 ಲಿವನು ನಿಪುಣನು ನೀತಿ ಪರಿಚಿತ
 ನಿವನ ಸತ್ವದಲಿಹನು ರಾವಣ ವೀರನೆಂದೆನಿಸಿ ||
 ಏನನು ಸುರಪತಿ ವರುಣಯಮವೈ
 ಶ್ರವಣರೆಂಬರ ಗೆಲಿದ ಪೂರ್ವದಿ
 ಇವನ ಗೆಲಿದವರಿಲ್ಲ ಜಗದಲಿ ಕಪಿಗಳಳವಲ್ಲ

|| ೧೩ ||

ಇವನ ಚಾಪವ ಕಡಿಯ ತೀರದು
 ಸವೆದು ಹೋಗದು ಬಾಣವೀತಗೆ
 ಕವಚವಾರಿಗಳೇದ್ಯ ಬೊಮ್ಮನ ವರದ ಲಾಗಿನಲಿ ||
 ಶಿವನ ಹೋಲುವನೀತ ಕಪಿಗಳ
 ಸವರುವದರಿಂ ಮುನ್ನ ಸವರುವು
 ದಿವನ ಮೇಣವರಿವರಲಾಗದುಯೆಂದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೧೪ ||

ವನಚರರು ಹವಣಿಲ್ಲ ನೇಮವ
ನನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೀಯಬೇಕೆನೆ
ದನುಜಮರ್ದನ ನೋಡಲೆದ್ದನು ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ||
ಅನಿಮಿಷರು ನಲಿದಾಡಿ ನೆರೆದುರು
ವನಚರಂಗಳು ಕಲ್ಲುಗುಂಡನು
ತನತನಗೆ ಸುರಿವುತ್ತ ಮುತ್ತಿತು ರಾಮನಾಜ್ಞೆಯಲಿ

|| ೧೫ ||

ತೊಲಗಿ ಮರ್ಕಟಗಳಿರ ಸಾಯದೆ
ಹುಳುವುಗಡಿತವು ನಮಗೆ ಬಾಲಿಯ
ತಲೆಯಗೊಂಡವನಾರು ಬರಹೇಳವನ ಬೇಗದಲಿ ||
ಕೊಲುವವನು ನಾನಲ್ಲ ಕಪಿಗಳ
ತೊಲಗಿ ತೊಲಗಿಯೆನುತ್ತ ರಕ್ಕಸ
ಸುಳಿಸಿ ತೇರನು ಮುಂದೆ ನೂಕಿದ ಭಟರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ

|| ೧೬ ||

ಬಿಗಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆಯನು ಬೆನ್ನಿನ
ಲುಗಿದ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪವ
ತೆಗೆದು ಕಟ್ಟಿದವಾಂಗ ತಿರುವಡಿ ಜಡೆಯನೊಬ್ಬಳಿಸಿ ||
ಬಿಗಿದ ಭಾಳದಿ ಭಸಿತಪಟ್ಟವ
ಹಗೆಯ ಹಂತಿಯ ಗಂಡ ಜಗ ಕೈ
ಮುಗಿವ ಬಿರುದಿನ ತೊಡರು ವೆಂಡೆಯನಿಟ್ಟು ನಡೆತಂದ

|| ೧೭ ||

ಗುರುವ ಮನದಲಿ ನೆನೆದು ರಾಮನ
ಚರಣಕೆರಗುತೆ ಪಾದರೇಣುವ
ಧರಿಸಿ ನಾರಿಯ ನೀವಿ ಜೇವಡೆಗೈದು ಭುಜ ಜೊಯ್ದು ||
ಪರಮ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ತಿರುವಿಗೆ
ತರಲ.ಘೇಯೆನಲವಿಳ ಕಪಿಪಡೆ
ಧುರದಲಭಿಮುಖನಾಗಿ ಬರಲತಿಕಾಯ ಬಿಲುಗೊಂಡ

|| ೧೮ ||

ಸುರಿವ ಬೆಟ್ಟವ ತರಿದು ಕಪಿಗಳ
ಹೊರಳಿಗಡಿತವು ಮುಂದೆ ನೂಕುತ
ಸರಿಸದಲಿ ಬಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನ ಕಂಡು ಖಳನೆಂದ ||
ತೆರಳು ತೆರಳನುವಾಯ್ತು ಕಾದುವ
ತರಳತನ ನಾಕಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ
ಹಿರಿಯವನ ಬರಹೇಳು ಕಾದುವೆ ನಾಕು ನಡೆಯೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಸಣ್ಣವನು ನೀ ಸಾರು ಕೆಡದಿರು
 ಉಣ್ಣೆ ನೀನೆಳೆಗೂಸು ಬಾಯಿಗೆ
 ಹೆಣ್ಣುಹತ್ತದು ಅಣಲಹೊಳಲೊಳಗೆಂಟೆ ಹಲ್ಲುಗಳು ||
 ಹೆಣ್ಣು ಬಳಿವಿಡಿದಳಲಿ ಬಂದಿ
 ದ್ವಣ್ಣನನು ಬರಹೇಳು ಕಾದಲು
 ಚಿಣ್ಣ ನೀ ಮರಳೆಂದ ದೇವಾರಾತಿ ಕಟಕಿಯಲಿ

|| ೨೦ ||

ಕಡಲೊಳೊರಗಿದ ಬಾಡಬಾಗ್ನಿಯ
 ತಡೆಯದೆಬ್ಬಿಸಿ ಕೆಣಕಿ ಸಮರವ
 ಹಿಡಿದ ಶಲಭನೆ ನಿನ್ನ ಮನದಂಗವಣೆ ಲೇಸೆಂದ ||
 ಹಿಡಿದ ಬಿಲ್ಲನು ಹಾಯ್ದು ಹಿಂದಕೆ
 ನಡೆವುದೊಳ್ಳಿತು ಸಾಯಬೇಡೆನೆ
 ತೊಡಚು ಸಾರಿದೆ ಹೋಗು ಹೋಗಿನುತೆಂದನತಿಕಾಯ

|| ೨೧ ||

ಗಿರಿಯನಿರಿಯದೆ ವಜ್ರ ಕೇಸರಿ
 ಕರಿಯ ಸೀಳದೆ ನಿನ್ನ ವೊಡಲತಿ
 ಹಿರಿದು ಬೆಳೆದರೆ ಬರಿಯ ಮಾತಿನಲೇನು ಫಲವಪುದು ||
 ಹರನ ಕಣ್ಣೆಚ್ಚಿನಿತು ತ್ರಿಪುರವ
 ನುರುಹಿ ಕಳೆಯದೆ ಬೇಗ ತೊಡು ತೊಡು
 ಸರಳ ಬರುಮಾತಿನಲಿ ಫಲವೇನೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೨೨ ||

ಬಾಲನಾಗಲಿ ವೃದ್ಧನಾಗಲಿ
 ಕಾಲ ನಿನಗೆಂದರಿತುಕೊಂಡಿರು
 ಕಾಳುಗೆಡೆದರೆ ದಿಟಕೆ ವೀರನೆ ನೀನು ತ್ರಿಭುವನದಿ ||
 ಬಾಲಕನು ತಾನಾಕ್ರಮಿಸನೇ
 ಕೋಲ ಮೊನೆಯಲಿ ಮಾತನಾಡೈ
 ಹೇಳುವನೆ ಸತ್ಪುರುಷ ತನ್ನಯ ಗುಣವ ತಾನೆಂದು

|| ೨೩ ||

ಎಲವೊ ನೀ ಹಿಂದೆನಿಬರರಸರ
 ಗೆಲಿದೆ ರಣದಲಿ ಸುಭಟತನದಲಿ
 ಸುಲಭನಹೆ ನೀನಸ್ತಶಸ್ತ್ರದಿ ಖರೆಯ ಮತ್ತೇನು ||
 ಅಲಗಿನಲಿ ಮಾತಾಡುವಾತನ
 ಬಲುಹ ಕಂಡರೆ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ
 ತೊಲಗದಿದಿರಾಗೆನುತ ರಕ್ಕಸನಿಳಿದ ಬಲು ರಥವ

|| ೨೪ ||

ಕೊಂಡ ಕೋದಂಡವನು ರಕ್ಕಸ
ಮಂಡಿಸುತೆ ಕೈಹೊಡೆಯ ಬಿಗಿದನು
ಹಿಂಡು ದೇವರ ಹಾಹೆ ಹೆದ್ದೊಡರೊಪ್ಪಲೆಡಗಾಲ ||
ಗಂಡುತನ ತನಿಗಿದರಲಾ ತ್ರೈ
ಪುಂಢ್ರಧಾರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬರುತಿಹ
ಗಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿದಿರಲೇರಿದ ಹೊಳೆನ ಮಣಿರಥನ

|| ೨೫ ||

ಧನುವ ಜೀವಡೆಗೈದು ಭುಜವನು
ದನುಜನಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಸಿಡಿಲಿನ
ಘನಕೆ ಸೈವೆರಗಾಗೆ ತುಡುಕಿದ ಸರಳ ನಾರಿಯಲಿ ||
ಮೊನೆಯ ಬೋಳೆಯ ಬಿಟ್ಟ ಸರಳನ
ಕನಕಪುಂಖದ ಕಂಕಪತ್ರದ
ಘನಸಿತಾಸಿತ ಸರಳ ಸುರಿದನು ದೈತ್ಯನುರವಣಿಸಿ ||

|| ೨೬ ||

ಎತ್ತಲಂಬರ ಅವನಿಮಂಡಲ
ವೆತ್ತ ದೆಸೆಗಳದೆತ್ತ ಕಪಿಬಲ
ವೆತ್ತ ಹಗಲಿರುಳಾದುದಮಮಾ ಬಾಣಗತ್ತಲೆಗೆ ||
ಕಿತ್ತುದಂಬರ ಭರತನನುಜನ
ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ಬಿಡದೆ ಪುನರಪಿ
ತೆತ್ತಿಸಿದನಸುರೇಂದ್ರ ತೆರಪನು ಕೊಡದೆ ಸೈಗರೆದ

|| ೨೭ ||

ಭಲರೆ ರಕ್ಕಸ ಚಾಪವಿದ್ಯದಿ
ಸುಲಭನಹೆಯಹೆ ಮರಳಿ ಹೇಳಲು
ಸಲುವುದೈ ಹಗೆಯಾದರೇನೈ ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರವೆ ||
ತೊಲಗದಿದಿರಾಗೆಮ್ಮ ಕೈ ವೈ
ಬಲುಹ ನೋಡೆಂದೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಖಳನ ಬಾಣನ ಸವರಿ ಮುಸುಕಿದ ಕ್ಷಣಕೆ ಹೊಸತೆನಿಸಿ

|| ೨೮ ||

ಮುಸುಕಿತಂಬರಮಣಿಯ ಮುಗಿಲಿನ
ದೇವಿಯ ಹಾಸಿತು ಕಾಸಿತಭ್ರದ
ಬಿಸಿಲು ಬೀತುದುಯಿರುಳು ಬೀಸಿತು ಮಾಸಿತೈ ಹಗಲು ||
ಬಸುರ ನುಸುಳಿತು ಕರುಳ ಹಿಣಿಲನು
ಕುಸುರಿದರಿಯಿತು ಖಳನ ಮತಿ ಮುಸು
ಳಿಸಿತು ಕುಸಿಯಿತು ದರ್ಪವಮಮಾಯಿನುತ ಬಿರಗಾದ

|| ೨೯ ||

ಓಡಿತಮರರು ಬೆನ್ನ ಬದಿಗಳ
 ತೀಡುತಭ್ರದ ಕೋಹು ಕೋಹಿಗೆ
 ಗಾಢದಲಿ ಸುರುಸುಯ್ಯುಸುಯ್ಯೊನುತಂಬು ಮೊರೆದಟ್ಟೆ ||
 ಮೂಡಿಮುಳುಗಿದರಸುರ ರಾವುತ
 ರೋಡಿಹೋದರು ಜಡಿಯೆ ಸೀಸಕ
 ರ್ಪಾಡಿಸಿತು ಖಳ ಕಂಡು ಕಾದಲು ಮರೆದು ಬೆರಗಾದ

|| ೩೦ ||

ತೂರಿ ಬಿಸುಡುತ ಮರಳಿ ರಕ್ಕಸ
 ನಾರು ಸರಳೆಂದೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಮೂರು ಬಾಣದಿ ಕಡಿದ ಮಗುಳನೆಚ್ಚನೀರಾರ ||
 ಆರು ಬಾಣದಿ ಕಡಿದ ಮೂವ
 ತ್ತಾರು ಬಾಣದಲೆಚ್ಚನದನೀ
 ರಾರು ಬಾಣದಿ ಕಡಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಹಹ ಸಂಭ್ರಮವೆ

|| ೩೧ ||

ಇಷ್ಟ ಕಂಡೈ ದನುಜ ನೀ ಮುಂ
 ದೆಷ್ಟು ಕಾಂಬೆಯೊ ನಾವು ಬಲ್ಲಿವೆ
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನ ಘನತೆಗಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಮಿತವುಂಟೆ ||
 ಇಷ್ಟ ಮತ್ತಿನ್ನಷ್ಟು ಪುನರಸಿ
 ಅಷ್ಟರಿಮ್ಮಡಿಯಷ್ಟು ಹಗೆ ಹರಿ
 ವಷ್ಟು ನೀ ಬಲ್ಲಷ್ಟು ಕೈದೋರಳುಕ ಬೇಡೆಂದ

|| ೩೨ ||

ರಣದೊಳಿಬ್ಬರ ಲಾಗುವೇಗವ
 ನೆಣಿಸಲ ರಿದಾಯ್ತು ಸುರ ಭೂಸನ
 ಹಣೆಯನೊಡೆಯೆಸೆ ಮೂರು ಸರಳಲಿ ರುಧಿರ ಸೋರುತ್ತಿರೆ ||
 ತ್ರಿಣಯನಂತಿಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನ
 ಕೆಣಕಿ ಬಸುರೊಳಗಂಬ ಕೊಂಡನು
 ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಣ ಹಾಯ್ದುವು ತೋದ ರಕ್ತದಲಿ

|| ೩೩ ||

ತೊಡುವ ಸರಳೆಡೆಯಾಡಿ ಬಳಲಿತು
 ಕಡಿಯದಿಬ್ಬರ ಬಿಲ್ಲು ರಥ ಕಡಿ
 ವಡೆಯದಾತಗೆ ಸರಳು ಸವೆಯದು ವೀರರಿಬ್ಬರಿಗೆ ||
 ದಡಿಗನುರದೊಳಗೆಚ್ಚ ಬಾಣವು
 ಸಿಡಿದು ಬಿದ್ದು ಕವಚ ಹರಿಯದೆ
 ತೊಡಚಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಖಳನ ಹಣೆಯಲಿ ಸರಳ ಕೀಳಿಸಿದ

|| ೩೪ ||

ಎಸುವ ರಕ್ಕಸ ಕಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೆಸುವ ಭೂವರ ಕಡುವ ರಕ್ಕಸ
ಯೆಸುವ ಖಳ ನೃಪ ಕಡುವ ನೃಪನೆನೆ ಕಡುವನಸುರಾರಿ ||
ಎಸುವ ಕಡುವರು ಕಡುವರೆಸುವರು
ಅಸುರ ಭೂಪರು ಕಡಿದು ಕೆಡೆವರು
ಅಸಮ ವೀರರ ಸಮರರಂಜಿಸಿತಮರರಾಲಿಗಳ

|| ೩೨ ||

ಅಸುರನೊಡಳೊಳಗಸ್ತು ಶಸ್ತ್ರದ
ಮಸೆಯ ಕಾಣೆನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಡು
ಬಸುರ ಕಡೆಯಿಡೆಯಾಡುತಿರ್ದವು ದೈತ್ಯನಂಬುಗಳು ||
ಎಸುವ ಕಡಿವಬ್ಬರದ ಖಣಿ ಖಟಿ
ಲೆನೆದುದಮಮಾ ಹಿಡಿದ ಧನು ಕೈ
ಗೆಸರು ಮಸಗಿತು ಧೈರ್ಯಗುಂದದೆ ನಿಂದು ಕಾದಿದರು

|| ೩೩ ||

ಕಾಳಗವ ಬಣ್ಣಿಸುತ ಕವಿ ವರ
ಹೇಳ ಮರೆದನು ನಡುವೆ ಜುಣುಗಿದ
ಕಾಲವನು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತ್ರಿಗುಣಾವರ್ತವಾಯ್ತೆನಲು ||
ಹೇಳಲೇನದನನ್ಯಮಾರ್ಗದಿ
ಕಾಲನಿಟ್ಟನು ತರಣಿ ರಾತ್ರಿಯ
ಕಾಲ ಮೂವತ್ತಿರಡು ಗಳಿಗೆಯನೇಣಿಸಿ ಬಿಡುತಿರ್ದ

|| ೩೪ ||

ಖಾತಿಗೊಂಡುದು ನೋಡುವಮರ
ನ್ರಾತ ತನ್ನೊಳ್ಳು ತೋಟ ಹುಟ್ಟಿತು
ಸೋತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಲ್ಲ ರಕ್ಕಸ ಸೋತನೆನೆ ಕೆಲರು ||
ಆತು ನಿಲಲಳವಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಸೋತನೆಂದೆನೆ ಕೆಲರು ರಕ್ಕಸ
ಸೋತನೆಂದೆನೆ ಹಣೆಯಲುಂಟೇಯೆಂದು ಕೆಲರೆನಲು

|| ೩೫ ||

ಹಿಡಿದ ಚಾಪವು ಚಕ್ರದಂತಿರೆ
ತಡೆಯದೆಸುತಿರಲೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರು
ತೊಡುವ ಬಿಡುವುದ ಕಾಣಲಾಗದು ಲಾಗುವೇಗದಲಿ ||
ತೊಡಲು ತೊಡುವನು ಬಿಡಲು ಬಿಡುವನು
ತಡೆಯೆ ತಡೆವನು ಹೆಣಗೆ ಹೆಣಗುವ
ಕಡಿಯೆ ಕಡಿಯುವ ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊದಗಿ ಕಾದಿದನು

|| ೩೬ ||

ತರಹರಿಸಿ ನಿಲಬಾರದಸುರನ
 ಮರಪುಟಂಗಳು ಬಿರಿಸು ತಾಳುವ
 ಡರಿದು ಧನುಶರ ಕವಚ ರಥ ಕಡಿದೆಯೆಂದೆನಿತು ||
 ಕೆರಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವ
 ಭರದಿ ತೆಗೆದಿಸೆ ಉರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ
 ತರರೆ ಹೊಗೆ ಕಿಡಿಕೆಂಡಸುರಿವುತ ಬರಲು ಖಳ ಕಂಡ

|| ೪೦ ||

ನರನು ಬಲ್ಲಿದ ಕಾದಲೆಮಗಿ
 ನ್ನರಿದು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನಿದ ಪರಿ
 ಹರಿಸಬೇಹುದುಯೆಂದ ಖಳನಣಕದಲಿ ನಸುನಗುತ ||
 ಭರದಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ತೆಗೆದಿಸೆ
 ಉರುಹಿತಾಗ್ನೀಯಾಸ್ತ್ರ ಬೇಗೆಯ
 ಲೆರಡು ಮೋಹರವಾಡಿ ತಮ್ಮೊಳು ಭಸ್ಮವಾಯ್ತೆಂದು

|| ೪೧ ||

ಹೋಯಿತಾಗ್ನೀಯಾಸ್ತ್ರ ಕಪಿಬಲ
 ಬಾಯ ಬಿಡುತಿರಲೆಂದು ರಕ್ತಸ
 ರಾಯನಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಕಟಕಿಯಲಿ ||
 ಸಾಯಸದಲಾರ್ಜುನದ ಸರಳದು
 ವಾಯದಲಿ ಹೋಗಾಡಿ ಹೋದುದು
 ಪಾಯವಿಲ್ಲವನಿಯಲಿ ಬಿಲ್ಲನು ಬಿಸುಟು ಮರಳೆಂದ

|| ೪೨ ||

ಮರಳಿಸುವೆ ನೋಡೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಮರುತ ಬಾಣವ ಬಿಟ್ಟನಮಮಾ
 ಮೊರೆದು ಸುಂಟರುಗಳಾಯಿಟ್ಟಿತು ಖಳನ ಬಲು ರಥವಾ ||
 ತುರಗ ಕಾಳ್ಗಡಲಸುರ ಕೋಪದಿ
 ಉರಗ ಬಾಣವ ಬಿಡಲು ಫಣಿಗಳು
 ಹರಿದು ಗಾಳಿಯ ಕುಡಿದು ಹಗೆಯನ ಹಂಗು ಮಗುಚಿದುದು

|| ೪೩ ||

ಕರಿಗೆ ಕಂಠೀರವನ ಬಾಣವ
 ಗರಿಗೆ ತೊಟ್ಟನು ಕಾಲಿಶಾಸ್ತ್ರವ
 ಭರದಲೆಚ್ಚನು ರಾಕ್ಷಸಾಸ್ತ್ರಕೆ ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ಗಣವ ||
 ಉರು ಪಿಶಾಚಕೆ ರೌದ್ರ ಬಾಣವ
 ನಿರದೆ ರಣ ಸೌರಂಭವೆನಿರಿದಿರೆ
 ಎರಡು ಮೋಹರ ನೋಡಿ ಹೊಗಳಿತು ವೀರರಥಟುಗಳ

|| ೪೪ ||

ಅರಿ ಭಯಂಕರ ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವ
ಭರದಿ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತ ತೆಗೆದಿಸೆ
ಧರಣಿಗಚ್ಚರಿಯೆನಲು ಬಂದುದು ಶಿವಶಿವಾಯೆನುತ ||
ಉರಿಯೊ ಹೊಗೆಯೋ ಬೆಂದೆವೇಗುವೆ
ಇರದೆ ಹೋದೆವೆ ಕೆಟ್ಟಿವಾರೆವು
ಬರದೆ ಬೆಂದೆವು ಕೆಟ್ಟಿವೆಂದೊದರಿತ್ತು ಕಪಿ ಸೇನೆ

|| ೪೨೫ ||

ಎನಿದಚ್ಚರಿ ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟ
ನೇನೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟೊರಲುತಿಡೆಯಿದ
ಕೇನ ಮಾಡುವೆನೆನುತ ಮನದಲುಪಾಯವನು ಕಂಡು ||
ಭಾನುದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ಬಿಟ್ಟರೆ
ಮೌನ ಬಲಿದುದು ಬಾಯ ಕಟ್ಟಿತ
ದೇನನೆಂಬೆನು ರಹಣವಾದುದು ರಣದ ಮಧ್ಯದಲಿ

|| ೪೨೬ ||

ಹಲವು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸವೆದರೆ
ಖಳನು ಕಳವಳಗೊಂಡು ತವಕದಿ
ನೆಳೆದನಾ ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ ಗೆಲುವೊಡಸದಳವು ||
ಹಿಳುಕ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಬಿಡಲು ಕಪಿಗಳ
ತಲೆಯನೇರಿತು ನಿದ್ರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನೊಲೆದು ಮೈಯನು ಕೈಯ ಧನುಶರ ಕಳಚುತಿರಲಂದು

|| ೪೨೭ ||

ಅಗುಳಿಸಿ ಮೈಮರೆದು ತನುವನು
ತೂಗಿ ತೂಕಡಿಸಿತ್ತು ನಿದ್ರಾ
ಬಾಗಧೇಯರು ಬಲಿದು ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಡೆವುತಿರೆ ||
ಕೈಗಿರಿಯ ಬಿಸುಡುತ್ತ ಕಪಿಗಳು
ಬಾಗಿ ಮೈಮರೆದೊಲೆಯ ವಿಭಿಷಣ
ನಾಗಲಾ ಕ್ಷಣ ಹರಿದು ಬಂದನು ರಾಮರಾಮೆನುತ

|| ೪೨೮ ||

ಜನಪ ನೀ ಸಿರಿರಾಮನಾಮದ
ನೆನಹ ಮರೆದೈ ತಂದೆ ತೊಡು ತೊಡು
ದನುಜನೆಸುತಿರೆ ನೀನು ಕೈಮರೆಯುವುದೆ ಕಾಳಗದಿ ||
ಜನಪ ಬಿಡು ಸಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ
ನೆನಲು ಕೌಶಿಕ ಮುನಿಯ ಚರಣವ
ನೆನೆದು ಬಿಡಲಾ ಮಾಯೆ ಮಾಯೆಯ ನುಂಗಿ ಬಯಲಾಯ್ತು

|| ೪೨೯ ||

ಆಯುವಂತನೆ ಕೇಳು ಮಿಕ್ಕಿನ
ಸಾಯಕದಲಿವನಳಿಯ ದೈತ್ಯನಿ
ಕಾಯ ಕವಚವಿಭೇದಿ ವೈರಿಂಚಾಸ್ತ್ರ ಹೂಡೆನಲು ||
ವಾಯು ನೂತಿದು ಹುಸಿಯೊ ದಿಟವೋ
ನೂಯವೋ ಮೇಣರಿನೆನುತಲು
ಜಾಯತಾಕ್ಷನ ತಮ್ಮ ತೆಗೆದನಮೋಘ ಬಾಣವನು

|| ೫೦ ||

ತರಣಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭನಾದ ದೆಸೆ ಸೀ
ಕರಿಸೆ ಕಂಪಿಸಲವನಿಮಂಡಲ
ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟುದು ಖಳರು ತಾರಾಳಿಗಳು ಕಂದಿದುವು ||
ಮರುತನಪಸವ್ಯದಲಿ ತಿರುಗಿದ
ನರಿಗಳಿದಿರಲಿ ಕೂಗಿ ತೇರಿನ
ತುರಗ ಕಂಬನಿ ಸುರಿಯೆ ದೈತ್ಯನ ನಿಧನ ಸೂಚಿಸಿತು

|| ೫೧ ||

ಇಂದಿವಗೆ ಕಡೆಗಾಲವೆಂಬುದ
ನಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನರಿಯೆ ದೇವರ
ವೃಂದ ನಲಿದುದು ಹರುಷಗೊಂಡುದು ವಿಧಿಯ ಹೊಗಳುತ್ತೆ ||
ಕಂದಿತಸುರನ ಮುಸುಡು ಧೈರ್ಯವು
ಕುಂದಿ ಮನದೊಳಗಳುಕಿ ನಿಂದನು
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟನು ದೈತ್ಯ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಮರನಾದ

|| ೫೨ ||

ಶಿವನೆ ಗತಿ ಶರ್ವಾಣಿಯರಸನೆ
ಭವನೆ ಭಾಳಾಂಬಕನೆ ಬಲುಹಾ
ಗಿವನು ಕಾದಿದನಿತ್ತು ಪರಿಯಿಂತಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ ||
ಇವನ ಕರುಳನು ತಿನ್ನು ಕವಟವ
ಕವಿಸಿ ಜವಗೆಡಿಸಿವನ ನುಂಗಿನು
ತವಿರಳಾಸ್ತ್ರವನೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕಿವಿಯ ಸರಿಗುಗಿದು

|| ೫೩ ||

ಹೊಗೆದುದೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಬೆಂದುದು
ಮೊಗೆವ ಕಾರ್ಬೋಗೆ ಗಗನಕಡರಿತು
ಜಗವ ಮುಸುಕಿತು ಉಸುರು ತೆಗೆಬಗೆಯಾಯ್ತು ಜೀವರಿಗೆ ||
ಬಗೆಯೆ ಕಾದೆಸರಾದುದಂಬುಧಿ
ಹಗಲು ನೀಗಿತು ಹಗೆಯ ಕೂಗಿತು
ಭುಗಿಲಿಡುತ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಬಂದುದು ಖಳನನರಸುತ್ತ

|| ೫೪ ||

ಹೊಳೆವ ಹೊಗರಿನ ಬಾಯ ಧಾರೆಯ
ತಳರುಗಿಡಿಗಳ ಪವನ ವೇಗದ
ಲೆಲೆಲೆ ಬರುತಿಹ ಬಾಣವನು ಖಳ ಕಂಡು ತವಕದಲಿ ||
ಹಲವು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಿಟ್ಟನು
ಬಲುಹು ಶಕ್ತಿಯೊಳಿಟ್ಟೊಡನಿತನು
ಮುಳಿದು ನುಂಗಿತು ಕಡಿದುದಮಮಾ ಖಳನ ನಡುಗೊರಳ

|| ೫೫ ||

ಸಿಡಿದು ಹೋಯಿತು ಮೂರು ಯೋಜನ
ಕಡಿದ ತಲೆಯಂಬರಕೆ ಹಾರಿತು
ವೊಡವಿ ಕಂಪಿಸೆ ಬಿದ್ದು ದಾತನ ಮುಂಡ ರಥದಿಂದ ||
ಅಡಗಿ ಹೋಯಿತು ತೇರು ತುರಗವು
ಕೆಡೆದ ಸಾರಥಿವುಳಿದ ದೈತ್ಯರು
ಸಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟೋಡಿತ್ತು ಕಪಿಗಳು ನೆರೆದುಘೇಯನಲು

|| ೫೬ ||

ಸರಮ ಮಂಗಳನಾಮ ಪಾವನ
ಚರಿತ ವೈಷ್ಣವ ಲೋಕರಕ್ಷಕ
ವರ ಶಿರೋಮಣಿ ನಿಗಮ ವಂದ್ಯನೆ ನಿತ್ಯ ಸಂತುಷ್ಟ ||
ದುರಿತಹರ ಕರುಣಾಳು ವಿಶ್ವಂ
ಭರ ಜನಾರ್ದನ ಶರಣುಶರಣೆನು
ತುರುಳುತಿರ್ದು ಮಳನ ತಲೆ ರಘುನಾಥ ಶರಣೆನುತ

|| ೫೭ ||

ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸೆ ಖಳನ ರುಂಡವು
ಹೊರಳಿ ಬಂದುದು ಹರಿಯ ಚರಣಕೆ
ದುರಿತಮರ್ದನನೊಲೆಯ ಬಿದ್ದು ತೆರೆದ ಕಂಗಳಲಿ ||
ಹರಿಯ ನೋಡಿತು ನೋಡಿ ಲಾಲಿಸಿ
ಭರದಿ ನೋಡಿತು ನೋಡಿತಾಗಳೆ
ಬೆರೆಯಿತಾತನ ಪಾದ ಮುನಿಜನ ಮೆಚ್ಚಲಚ್ಚುತನ

|| ೫೮ ||

ಹಲವು ಯಾಗವ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮದ
ನೆಲೆಯ ಕಾಣದೆ ತಪದ ತಾಪದಿ
ಬಳಲಿ ಮೌನ ಧ್ಯಾನದಿಂದವೆ ಹರಿಪದಾಂಬುಜವ ||
ಹೊಲಬನರಿಯವು ಶ್ರುತಿ ಸಮೂಹವು
ಬಳಲುತಿಪ್ಪವು ದೈತ್ಯನೊಂದೇ
ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರಕೆ ಕಾದಿ ಕೈವಲ್ಯವನು ಸಲೆ ಪಡೆದ

|| ೫೯ ||

ಸುರಪ ಸುರಿದನು ಸುಮನಸಾರವ
ಹರುಷದಲಿ ನಾರದನು ಕುಣಿದನು
ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ಜಯಜಯಧ್ವನಿಯಭ್ರಮೋಳಗೆಸೆಯೆ ||
ಧುರದಲರಿಯನು ಗೆಲಿದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ವರನ ಚರಣಕ್ಕೆರಗಲಾಗಳೆ
ಹರುಷದಲಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತಮ್ಮನ ಬಳಲಿದ್ದೆಯೆಂದ

|| ೬೦ ||

ಕಾಳಗದಲತಿಕಾಯ ಬಿದ್ದುದ
ಕೇಳಿ ರಾವಣ ಮರುಗಿ ಗಲ್ಲದ
ಮೇಲೆ ಕರವಿಟ್ಟಳಲಿ ದುಗುಡದಿ ಬೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ದು ||
ಮೇಲೆಮೇಲಡರುವ ಪರಾಭವ
ದೇಳಲವ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕದನಕೆ
ಮೇಳವಿಸುತಿರೆ ಮುಂದಣಪರಾಂಬುಧಿಗೆ ರವಿಯಿಳಿದ

|| ೬೧ ||

ಅನುದಿನಂಬಿಡದುರುಹುತಿಹನೀ
ದಿನಪನೆಂಬೀ ನುಡಿಯ ಕಳೆಯಲು
ವನಧಿಯಲಿ ಸಲೆ ಮುಳುಗಿ ಶಾಂತವ ತಳೆದು ಮೂಡಲಿಗೆ ||
ದಿನಪ ಚಂದ್ರಮನಾಗಿ ಬರಲದು
ಮನದ ರಾಗದಿ ನೋಡೆ ಮುತ್ತಿ
ದೃನಿಮಿಷಾಳಿಗಳಂತೆ ತಾರೆಗಳೆಸೆದುವಭ್ರದಲಿ

|| ೬೨ ||

೨೮ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಅರಿಬಲದ ಹೊಣೆಗನು ಮೋಸದೊ
ಳಿರುಳು ಕೊಂದನು ವರದ ಬಲದಲಿ
ಹರಿ ವಿಮೋಹಿತನಾಗಿ ಮಾಯಾ ಬಲವ ತೂರಿದನು ||

ಪದ || ಕಾಳಗಕೆ ಹೋದವರು ರಣದಲಿ
ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಮರಳಿ ಬಹ ಬಿ
ಲ್ಲಾಳ ಕಾಣೆನು ಹೋಯಿತ್ತೈ ಹೇರಾಳ ನಾಯಕರು ||
ತಾಳಲರಿದಿಂದ್ರಾರಿ ಮೊದಲೇ
ಕಾಳುಮಾಡಿದನಕಟ ಕೊಲ್ಲದೆ
ಖೂಳನಾದನು ಎಂದು ರಾವಣ ಹಲುಬಿ ಮರುಗಿದನು || ೧ ||

ಎಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಗವನಿ ಕಾಲುನೆ
ಎಲ್ಲಿ ಅಗಳಗುಸೆಗಳು ಎಡೆಕಡೆ
ಯೆಲ್ಲಿ ಬಿಡು ಕಡಿ ಕಂಡಿ ಹಿತ್ತಲು ಗುಲ್ಮವಾವಲ್ಲಿ ||
ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ನಾಯಕರು ಬಲು
ಹುಳ್ಳ ತೇಜಿಯ ಭಟರ ಕಾವಲು
ಬಲ್ಲಿತಾಗಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲಿಂದ ದಶಕಂಠ || ೨ ||

ಭಾನು ಮುಗಿಲೊಳು ಮುಳುಗುತ್ತಿರೆ
ಸವಮಾನ ಬಗಿದಂತಾಯ್ತು ತಂದೆಯ
ಮೌನ ಮುಸುಕನು ಕಂಡು ಬಿಡು ಬಿಡು ದುಗುಡ ನಿನಗೇಕೆ ||
ನಾನು ಸುಖದಿಂದಿರಲು ಬಹುದೇ
ಹಾನಿ ನಿನಗಾಗಿರಲು ಮನುಜನ
ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ ಕೊಲುವೆ ನೋಡುವುದೆಂದನಿಂದ್ರಾರಿ || ೩ ||

ಹೋದ ದನುಜರ ಕಂಡು ರಣದಲಿ
ಖೇದಗೊಂಡಿರಾಡಿ ಪುನರಪಿ
ಕಾದದಿದ್ದರೆ ನೊಂದ ಹುಲಿಯನು ಕೆಣಕಿಬಿಟ್ಟವನ ||
ಗಾದೆಯಹುದಿಂದಾನು ಕದನದಿ
ಹೋದ ರಾಘವನೆನಿಸಿ ತೋರುವೆ
ಮೇದಿನೀಸುತೆ ಬಸುರ ಬಡಿದಳುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು || ೪ ||

ಹಿಂದೆ ನಾಗಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಪಿಗಳ
ಕೊಂದೆನದು ಹುಸಿಯಾಯ್ತು ನೀನೇ
ಬಂದು ನೋಡಾ ಕೊಂದು ತೋರುವೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಾರೆ ||
ಬೆಂದ ಬೇರಂಕುರಿಸುತಿದೆ ಕರ
ನಿಂದೆಗಾನೊಳಗಾದೆ ಕೊರತೆಯ
ನಿಂದು ಕಳೆವೆನೆನುತ್ತ ತಂದೆಯ ಚರಣಕೆರಗಿದನು

|| ೫ ||

ವಿಜಯನಾಗೈ ಕಂದ ನೀನವ
ನಿಜೆಯ ಗಂಡನ ಗೆಲ್ಲು ಕದನದೊ
ಳಜಭವಾದ್ಯರಿಗುಂಟೆ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕ ಸಾಹಸವು ||
ರಜನಿಯಲಿ ನೀ ಕಾದಿ ವೈರಿ
ವ್ರಜನ ತೊತ್ತಳ ತುಳಿವುದೆಲೆ ಮದ
ಗಜವೆ ಬಾಳೆನುತಸ್ವಿ ತಂಬುಲವಿತ್ತು ಮುನ್ನಿಸಿದ

|| ೬ ||

ತರಣಿರಂಗವಿಭಾಡನೆಂಬುರು
ತರದ ಮಕುಟವನಿಟ್ಟು ಪದಕವ
ಕೊರಳೊಳವಡಿಸಿದನು ಕಂಕಣ ಕಡಗ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ||
ಬೆರಳಲೋರಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿಬ
ಕರಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನುಟ್ಟು ಖಳ ಶೃಂ
ಗರಿಸಿ ಮನ್ನೆಯ ಮಾಂಡಲೀಕರಿಗಿತ್ತನುಡುಗೊರೆಯ

|| ೭ ||

ತರುಣಿಯರು ಶೃಂಗಾರದಾರತಿ
ಹರಸುತಿಹ ಹಾರುವರ ಹರಕೆಯು
ಬಿರುದೆ ಹೊಗಳುವ ಭಟರಬ್ಬರವೊಪ್ಪಲಿಂದ್ರಾರಿ ||
ಹಿರಿದು ಸಿಂಗರವಟ್ಟು ಕಾದುವ
ಭರದಿ ಹೊರವಡೆ ಪಲ್ಲಿ ಕರೆದುದು
ಉರಿಯ ದಿಕ್ಕಿನಲೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭುಜವು ಕುಣಿವುತಿರೆ

|| ೮ ||

ನಡೆನಡೆದು ಬೇಸತ್ತು ದಿನಪತಿ
ಕಡಲ ಬಿದ್ದನು ಗಗನ ಭಿತ್ತಿಯ
ತೊಡೆಯಲುದಕವ ತರಲು ರತ್ನಾಕರನ ಸಾರಿದನೊ ||
ಉಡುಪ ಬಹ ಸಮಯವನದೇತಕೆ
ತಡೆದನೆಂದರಸುತ್ತ ಹೋದನೊ
ಒಡೆಯರೊಬ್ಬರ ಕಾಣೆ ಪೂರ್ವಾಪರದ ಸತಿಯರಿಗೆ

|| ೯ ||

ಜಾರೆಗುಪಪತಿಯೊಲವು ನಿಶಿಯಲಿ
 ಸೇರಿದಂತಾಯ್ತವಗೆ ತನ್ನ ಮ
 ನೋರಥಂಗಳ ಪಡೆದು ಕಾದುವೆನೆನುತ ಕುಂಭಿನಿಯ ||
 ಹೋರ ಹೊಕ್ಕನು ಕೆಡಿಸಲೊಬ್ಬರು
 ಬಾರದಂದದಿ ಕಾಹನಿರಿಸಿದ
 ಮಾರಣದ ಹೋಮವನು ತೊಡಗಿದ ವೀರನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೧೦ ||

ಅರುಣ ಕುಸುಮವ ಕೋಟಿ ಕುರಿಗಳ
 ಕರಿಯು ಹಲವನು ಕೋಣ ಶತಕವ
 ತರಿಸಿದನು ಕಾರೆಳ್ಳ ಕರೆಸಿದ ಬೊಮ್ಮ ರಕ್ಕಸರ ||
 ಸುರಿದ ರಕ್ತದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ
 ಸುರಿದು ಘಟಿ ಹರಿಯಣದಲಡಗನು
 ಚರುಗಳನು ಸಂಬಾರ ಸಮಿಥೆಯ ಮೀನ ನೆರಹಿದನು

|| ೧೧ ||

ಅರುಣ ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು ಶಿರದಲಿ
 ನೆರೆದು ದಾಸಣ ದಂಡೆಗಳ ದ
 ಳ್ಳುರಿಯ ನೋಟದ ಬಸುರ ಕಿಚ್ಚನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡದಲಿ ||
 ಅರಳು ಕಂಗಳ ಕೆಂಪಿನಕ್ಷತಿ
 ಕರಿಯ ತಗರಿನ ರಕ್ತ ಗಂಧವು
 ವರವಿಡಂಬದಿ ಉಕ್ಕಿನ ಸ್ತುವೆಯಿಂದ ಬೇಳದನು

|| ೧೨ ||

ಕರುಳ ಚರುವನು ನರದ ದರ್ಭೆಯ
 ಸುರಿದ ರಕುತದ ಗಂಧ ಚಂದನ
 ವರರೆ ಬದಿಯೆಲು ಹೋಮಗಟ್ಟಿಗೆ ರುಧಿರದಾಜ್ಯದಲಿ ||
 ಉರಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಚರಿಸಿತು
 ಸಿರಿಯ ಸೂಚಿಸುತಿದುರಸುರಗೆ
 ಭರದಿ ಬೇಳದ ಮಂತ್ರಕೋವಿದನೇಕ ಚಿತ್ತದಲಿ

|| ೧೩ ||

ಆರು ನೋಡುವರವನು ಮಾಡುವ
 ಮಾರಣದ ಹೋಮವನು ಕೊಂಡದ
 ಲಾರು ಬೇಳಲುಬಹುದು ಕರುಳಿನ ಕಮರಿನಟ್ಟುಳಿಗೆ ||
 ವೀರ ಸುಟ್ಟನು ಕರಿಯು ಹಲವನು
 ತೀರಿಸಿದ ಕುರಿ ಕೋಣ ಕಾಟೆಯ
 ಹಾರುವರು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ತಾನೇ ಬೇಳತೊಡಗಿದನು

|| ೧೪ ||

ಓವೊ ಬದಿಯೆಲುವಿಂದ ಹೊತ್ತಿದ
ಪಾವಕನ ದಳ್ಳುರಿಯು ನೆಗೆದುದು
ತೀವಿತ್ಯೈ ಕುಂಭನಿಯ ಮೋರೆಗೆ ಧೂಪವಿಟ್ಟಂತೆ ||
ದೇವರಿವು ತಾ ಕಡಿದು ಬೇಳೆವ
ತೀವಿದೊಡಲಿನ ಮಾಂಸ ಖಂಡವು
ಬೇವುತಿದುರ್ದದು ಕಮರು ಗಾಢದಲೆಸೆಯೆ ಕೊಂಡದಲಿ

|| ೧೫ ||

ಸುಮ್ಮನುಣ್ಣುತೆ ಹೋಗಲರಿಯದು
ಅಮ್ಮ ಕೊಡು ಕೊಡು ವರವ ವಾಂಛಿತ
ದಮ್ಮುಗೆಯ ರಿವುಜಯವ ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರಗೆ ||
ನಿಮ್ಮ ಕರುಣದಲಾನು ಪೂರ್ವದೊ
ಳೊಮ್ಮೆ ಗೆಲಿದೆನು ಮತ್ತೆ ಕಪಿಗಳ
ಹಮ್ಮು ಮುರಿವೆನು ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆನುತಿರ್ದಸಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೧೬ ||

ಬೇಳಿದನು ತನಗುಳ್ಳ ಶಸ್ತ್ರವ
ಬೇಳಿದನು ಬತ್ತಳಿಕೆ ಬಾಣವ
ಬೇಳಿದನು ಧನು ಕವಚ ಸೀಸಕ ತೇರು ಮೊದಲಾಗಿ ||
ಬೇಳಿದನು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಹಲವನು
ಬೇಳಲರಿಯನು ವ್ರಾಣವೊಂದನು
ಬೇಳ ಮರಿದನು ಭಲರೆ ವೀರರದೇವನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೧೭ ||

ಖಳನ ಭಕ್ತಿಯನಾವ ಬಣ್ಣಿಸ
ಲಳವು ಶಿವ ಶಿವ ವಾದವೆರಡನು
ಕಳಚಿ ಬೇಳಿದನೆರಡು ಜಂಘೆಯ ಮುರಿದು ಹೋಮಿಸಿದ ||
ಕುಳಿತ ತೊಡೆಯೆರಡುಳಿದುದೆಲುವಿನ
ಹಳೆಯ ಪಂಜರದಂತೆ ನಿಜಗಲಿ
ಸೆಳೆದು ಖಡ್ಗದಿ ತಲೆಯ ತರಿದಾಹುತಿಯ ಬೇಳಿದನು

|| ೧೮ ||

ಕೂಡಕೂಡಲೆ ಖಳನ ಹಂದಲೆ
ಮೂಡುತಿದುರ್ದದು ಮತ್ತೆ ನೋವನು
ನೋಡದರಿದನು ಬೇಳುತಿರಲಾಹುತಿಯ ಮತ್ತವನು ||
ಮೂಡಿದಂದದಿ ಬೇಳುತಿರ್ದನು
ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತ ಕಡಿದು ಬೇಳಲು
ಮೂಡುತಿದುರ್ದವು ಸುಟ್ಟನೀಪರಿ ಹಲವು ತಲೆಗಳನು

|| ೧೯ ||

ಭಾಪು ವೀರರ ದೇವ ಸುರಜಿತು
ಭಾಪು ಕಲಿಗಳ ಕಂಠಕಾಸ್ತುಭ
ಈ ಪರಿಯ ಸಾಹಸಿಗಳುಂಟೇ ವರವ ನೀಯದೊಡೆ ||
ವಾಪ ಕುಂಭಿನಿಗಹುದುಯೆನುತ ಪ್ರ
ತಾಪಗೊಳುತಿರೆ ದೇವಿಯನುಚರ
ನಾಪುರಂದರ ವೈರಿ ತಾನೇ ಬಿದ್ದ ಕೊಂಡದಲಿ

|| ೨೦ ||

ನೊಸಲ ಕಂಗಳ ಭಾಳವಟ್ಟಿದ
ಬಸಿವ ನೆತ್ತರ ಮಣಿಯಕುಂಡಲ
ಎಸೆವ ಕೊರಳಲಿ ರುಂಡಮಾಲೆಭುಜಂಗ ಭೂಷಣವು ||
ಭಸಿತ ಭಾಳದ ಕುರುಳ ದಂಡೆಯ
ಬಿಸುರುಹಾನನೆ ಹಾಯ್ದು ಕೊಂಡದ
ಲಸುರ ಮುಗ್ಧದ ಮುನ್ನ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದಳು ಕರುಣದಲಿ

|| ೨೧ ||

ಭೀಮಭೀಷಣಿ ಭೀತಿದಾಯಕಿ
ಕಾಮರೂಪಿಣಿ ನೀಲಲೋಹಿತೆ
ಸೋಮವದನೆ ಕುಮಾರಿತಾರಿಣಿ ಮನವಿಮೋಹಿನಿಯು ||
ವಾಮಲೋಚನೆ ರುದ್ರಭೈರವಿ
ತಾಮರಸೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ತಾಮಸೆ
ಕಾಮರೂಪದೊಳೆನೆದರಾ ದೇವತೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ

|| ೨೨ ||

ಮೆರೆವ ನೀಲಾಂಬರದ ಪಸರಿಪ
ನಿರಿಯ ತೊಳಗುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯ
ಮಿರುಗಿ ಮೆರೆವ ಸುರತ್ನದುಂಗುರ ಶೂಲ ಡಮರುಗದ ||
ಮೆರೆವ ಧವಳಾಂಗದ ಸುರೇಖೆಯ
ಕಿರಿಯ ನಡುವಿನ ಪೀನ ಕುಚಯುಗ
ದಿರಕದಂತಿರೆ ದೇವಿ ಮೈದಡವಿದಳು ದಾನವನ

|| ೨೩ ||

ಬೇಡು ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಕಂದ ನೀನೇ
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಭಿಮತವ ತಕ್ಷಣ
ಕಾಡಲಾಗದು ಮಾರುಗೊಂಡೈ ಮಗನೆ ತನ್ನವನು ||
ಬೇಡು ಬೇಡಿನಲವನು ಬೇಡಿದ
ಕೇಡ ಹೇಳುವೆನೇನ ರಾಮನ
ಕೋಡಗಂಗಳು ಸಹಿತ ರಣದಲಿ ಕೊಂದುಕೊಡುಯೆನಲು

|| ೨೪ ||

ಕೇಳಿ ಬೆರಗಾದಳು ನಿಕುಂಭಿನಿ
ಹೇಳು ಹೇಳೆನುತಿತ್ತ ತನ್ನನು
ಬೇಳು ಮಾಡಿದೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಹೋಗದ ತುತ್ತು ನೆಗಹದಿರು ||
ಕಾಳು ಮಾಡಿದೆ ಕದನದಲಿ ಕ
ಟಪ್ಪಳು ಗೆಲಲಸದಳವು ಚಿಂತಿಸೆ
ಶೂಲ ಕಿಬ್ಬದಿಯಲಿ ಮುರಿದವೊಲು ದೇವಿ ಮರುಗಿದಳು

|| ೨೫ ||

ಕೊಡುವೊಡರಿದೀ ವರವನೊಡನೆಯೆ
ಕಡಿದು ಬೇಳಿದನಸುರನಕಟಾ
ಕೊಡದರೀತನ ರಿಣವು ತನ್ನನು ಮುಟ್ಟಿದಿರದೆನುತ ||
ನುಡಿ ಮಗನೆ ಮತ್ತೊಂದ ನೀನವ
ಗಡಿಸಿ ಕಾಡದಿರೆನಲು ತನಗಿದ
ಕೊಡುವುದೊಲುವರೆ ಉಳಿದ ವರಗಿರ ಬೇಡ ತನಗೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಧರ್ಮದಲಿ ನಡೆವಾತ ರಾಘವ
ಧರ್ಮದೂರರು ನೀವು ನೋಡುವೊ
ಡೆಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯದೇನು ಧರ್ಮರ ಮೇಲಣುಪಹತಿಗೆ ||
ನಮ್ಮ ದೂರದಿರೆನಲು ಚಿತ್ತವಿ
ಸಮ್ಮ ಹೇಳದಿರೆನಗೆ ನೀನೀ
ಧರ್ಮಗಿರ್ಮವ ಬೇಗ ಕೊಡು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು

|| ೨೭ ||

ಅಡಗಿ ಕೊಲ್ಲದಿರೆಲವೊ ವರವನು
ಪಡೆದ ಗರ್ವದೊಳೆಂದು ರಾಮನ
ಪಡೆಯ ಠಕ್ಕಿಸಲರಿದು ಮಡಿಯನು ಫಲಿಸದೀ ವರವು ||
ಬಡವರಧರ್ಮರ ಕಾಡದಿರು ಕಾ
ಲಿಡದಿರನ್ಯಾಯದಲಿ ಕೊಟ್ಟೆನು
ಮೃಡವಿರಿಂಚಿಗಳಿಗೆ ತೀರದ ವರವ ನಿನಗಾನು

|| ೨೮ ||

ಬಲಿದುಡಾತನ ದೇಹ ದೇವಿಯು
ಒಲವು ಸಾರ್ದುದು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟಳು
ಖಳನು ಬೇಳಿದ ತೇರು ಧನು ಶರ ಶಕಟ ಮೊದಲಾಗಿ ||
ಹಲವು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಕವಚವ
ಬಳಿಕ ಬಲು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ
ನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಳು ಗೆಲ್ಲ ಹೋಗಿಂಗಳಿಗಿದಳು ದೇವಿ

|| ೨೯ ||

ಹರುಷದಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ಹಿಗ್ಗಿದ
ನುರುವ ಸಂತಸದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿದ
ವರ ಮನೋರಥ ಸಾರ್ಥ ಪರಮಾನಂದಮಯನಾಗಿ ||
ಸುರವಿರೋಧಿ ಸುರಾರಿ ಸುರಜಿತು
ಸುರದಿಶಾಪಟ ಸುರಪದಲ್ಲಣ
ಸುರವಿಭಾಡನು ಸುರ ಭಯಂಕರ ಧನುವನೊದರಿಸಿದ

|| ೩೦ ||

ಸುರಗಿಯತಿಬಲರೆಂಟು ಲಕ್ಷವು
ಹರಿಗೆಯವರೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷವು
ಪರಶು ಪಟ್ಟಿಸದವರು ಸಬಳಿಗರೆರಡು ಲಕ್ಷಗಳು ||
ಸರಳು ಚಾಪದ ಭಟರನಂತವು
ಕರೆದು ಕೂಡಿದುವಭ್ರಮಾರ್ಗದಿ
ಇರಳು ಮೋಸದಲಸುರ ಬಂದನು ಮುಗಿಲ ಮರೆವಿಡಿದು

|| ೩೧ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆ ಬಳಿಕ ದನುಜನ
ಸೂನು ಪಡೆಸಹ ನಭವನಡರಿದ
ವಾನರಂಗಳು ಕಾಣದಂತಿರೆ ಮಾಯಕೋವಿದನು ||
ಜಾನಕಿಗೆ ಬಲಗಣ್ಣು ಕುಣಿದುದು
ಜಾನಕೀಶಂಗೆಡದ ನಯನವು
ಹಾನಿ ಸೂಚಿಸುತಿರ್ದದವಶಕುನಂಗಳೊದಗಿದುವು

|| ೩೨ ||

ಕೆಲರು ಕೈದಂಡೆಗಳ ಬಾಲವ
ಕೆಲರು ಮರಮಟ್ಟುಗಳ ಶಿಲೆಗಳ
ಕೆಲರು ಮರಳನು ಬಿಗಿದು ತಲೆದಿಂಬುಗಳ ನೆರೆ ಮಾಡಿ ||
ಕುಲಗಿರಿಯ ಸಾಲಿಟ್ಟು ಕೆಡಹಿದ
ನೆಲೆಯ ಹೋಲಿತು ನಿದ್ರೆ ಸೇನೆಯ
ಲುಲುಹು ಕಾಣದು ಕೀಳು ಮೇಲೆಂದಿರದೆ ಮಲಗಿದುದು

|| ೩೩ ||

ಹೊರಳಿ ಮಗ್ಗುಲೊಳವುಚಿ ಕೆಲಬರು
ಮುರುಟಿಕೊಂಡರು ಕೆಲರು ನೆಲನಲಿ
ಹೊರಳುತಿರ್ದರು ಉರುಳಿನರಳುವರುಬೈಗಬ್ಬರಿಸಿ ||
ಭರದ ನಿದ್ರೆಯ ತಾಳಲನಿಬರು
ಕರೆದರೈ ಕೇಡುಗಳ ಗೊರೆವುತೆ
ವರವ ತಾಳ್ದಗೆ ಹಗೆಯು ಮೈಮರೆದಿರುಳು ಮಲಗಿರಲು

|| ೩೪ ||

ದನುಜ ಸೂಚನೆಗೊಡಲು ಹೊಡೆದರು
 ಕನಕನಿಸ್ಸಳ ಭೇರಿ ಕೋಟಿಯ
 ವನಚರಂಗಳ ಕಿವಿಯ ಮಾರಿಯ ಹರೆಯನಗಣಿತವ ||
 ಕನಕ ಘಂಟೆಗಳೆಂಟು ಸಾವಿರ
 ಧನುಜನೇರಿದ ರಥದಿ ಘಣಿಲೆನೆ
 ಘನರವಂಗಳ ಪಟಹದಬ್ಬರ ತುಂಬಿತಂಬರವ

|| ೩೫ ||

ಮರುಗಿದನು ಸುರನಾಥ ದಂಡವ
 ಮರೆದನಂತಕ ವಹ್ನಿ ಬೆದರಿದ
 ಮರೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ಧನಪನೀಶನು ಪಾತಿ ನಡುಗಿದನು ||
 ಕರೆ ಮನದ ರಕ್ತಸನ ತೋಟೆಗೆ
 ಬರತು ಸುರರೋಡಿತ್ತು ಗಘುಸತಿ
 ಬೆರಳ ಮೂಗಿಗೆ ತಂದ ಬೆರಗಿನಲೇನಿದೇನೆಂದ

|| ೩೬ ||

ಅಸುರಕುವರನ ತೋಟೆ ಬೇಡಾ
 ವಿಷಮವೀರನ ತೋಟೆ ಬೇಡಾ
 ಹಸಿದ ಮಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದನಿಕ್ಕುವ ವಿಗಡವಿಕ್ರಮನ ||
 ಅಸಮಸಾಹಸಿ ತೋಟೆ ಬೇಡಾ
 ದೆಸೆಯನುಳ್ಳನ ತೋಟೆ ಬೇಡೆಂ
 ದೊಸೆದುದಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ನಭದಲಿ ಗವರು ಗಹಳೆಗಳು

|| ೩೭ ||

ಅಮರದಲ್ಲಣ ಬಂದಬಂದನು
 ಸಮರ ಭೈರವ ಬಂದ ಬಂದನು
 ಸುಮನಸರಕುಲಕೇತು ಬಂದ ಕುಮಾರನಿವ ಬಂದ ||
 ಅಮಿತ ವಿಕ್ರಮ ವೀರ ಬಂದನು
 ಸಮತೆಯುಳ್ಳರ ದೇವ ಬಂದನು
 ಯಮನ ಮೃತ್ಯುವ ಗೆಲಿದ ಗಂಡರಗುಡನೈತಂದ

|| ೩೮ ||

ಇರುಳು ಮುಪ್ಪುರಿಗೊಂಡುದೋ ಕಾ
 ರಿರುಳ ತಿರುಳುಕುರಿಸಿತೋ ಮೇ
 ಣುರಗರಾಯನ ವಿಷವು ಯೌವನಗೊಂಡು ಭುವನದಲಿ ||
 ಹರೆದುದೋ ಹರ ಕೊರಳ ಗರಳವ
 ಧರೆಗೆ ತೊಡೆದನೊಯಿನಲು ಕತ್ತಲೆ
 ಸುರಿವ ಕಾಡಿಗೆ ಸೋನೆಯಾಯಿತ್ತು ಪಮೆಗರಿದಾಯ್ತು

|| ೩೯ ||

ಖಳರು ಕೈದಣೆಯಿಚ್ಛು ಮರ್ಕಟ
ಬಲವ ಕೊಲುತಿರಲಿಂದ್ರದಲ್ಲಣ
ಸುಳಿಸಿದನಲಾ ರಥವ ಚಕ್ರದವೋಲು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||
ಮುಳಿದು ಸರಳನು ಸುರಿವನಮಮಾ
ಹಿಳುಕು ಹಿಳುಕನು ಹಳಚುತಿದುವು
ಕೊಲುವ ಕೆಡೆವುದನೇನ ಬಣ್ಣಿವೆ ಕಪಿಗಳುರುಳುತಿರೆ

|| ೪೦ ||

ಹಿಂದೆ ಕಟ್ಟನು ಹಳೆಯ ಹದ್ದಿನ
ಬಂಧುತನದಲಿ ಗೆಲಿದ ಪರಿಯ
ಲ್ಲಿಂದು ಗೆಲುವಂಗವನು ನೋಡುವೆ ಸಕಲ ಮರ್ಕಟರ ||
ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಮರಳೆನೆಲವೋ
ಹಿಂದೆ ನಡೆ ನಡೆ ಸಾಯ ಬೇಡಾ
ಬಂದ ಬಟ್ಟೆಯ ಹತ್ತು ಕೊಲುವನಂದ್ರಜಿತು ಕಾಣಾ

|| ೪೧ ||

ಬಲವು ಬೆದರುವವೋಲು ಭುಜ ಹೊ
ಯ್ದಲಘು ಸಾಹಸಿ ಮುಗಿಲ ಮರೆಯಲಿ
ಸೆಳೆದು ಚಾಪದಿ ಸರಳ ಸುರಿದನು ಗಂಧಮಾದನನ ||
ಬಲವ ಸವರಿದ ಮರ್ಕಟಂಗಳ
ತಲೆಯ ಚಂಡಾಡುತ್ತಲಿದನು
ಚಲಿಸದಂತಿರ ಗಂದಮಾದನ ದರೆಗೆ ಕೀಲಿಸಿದ

|| ೪೨ ||

ಸರಳುವೊಂಬತ್ತರಲಿ ನಳನನು
ಧರೆಗೆ ಕೆಡಹಿದ ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾ
ಸುರದ ಕೋಪದಿ ಕಂಪನೆಂಬನ ಬಿಡದೆ ಮುಸುಕಿದನು ||
ಕರಡಿಯೊಡೆಯನ ಹತ್ತು ವಿಶಿಖದಿ
ಸರಳು ಮೂರರೊಳೆಚ್ಚ ಪನಸನ
ಸುರದಿಶಾಪಟ ಹತ್ತು ಶರದಿಂದೆಚ್ಚ ದಧಿಮುಖನ

|| ೪೩ ||

ಎಳು ಬಾಣದಲೆಚ್ಚ ಗವಯನ
ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟ ಗವಾಕ್ಷನೆದೆಯನು
ಹೊಳಿದನು ಹನ್ನೆರಡು ಶರದಲಿ ಶರಭ ಶತಬಲಿಯ ||
ಹೋಳುಗಡಿದನು ಹತ್ತು ವಿಶಿಖದಿ
ಜೋಲುತಿದುರ್ದು ಕರುಳು ಪನಸಗೆ
ಕೋಲು ಹತ್ತರಲೆಸಲು ದಧಿಮುಖ ರಕ್ತಮುಖನಾದ

|| ೪೪ ||

ಕಾಣಬಾರದು ಖಳನು ಸುರಿವಾ
 ಬಾಣ ವೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೆನ್ನ ತೆತ್ತುದು
 ಮಾಣದಡಿಗಡಿಗಿಚ್ಚ ಕೆಡಹಿದನಸುರ ಪಾತಿಯಲಿ ||
 ಬಾಣವನು ಸುರಿವುತ್ತ ಕಪಿಗಳ
 ಪ್ರಾಣವನು ಕೊಳುತಿದರ್ನೆಲ್ಲರ
 ಗೋಣ ಕೊಯ್ದನು ಮೆಳೆಯ ಸವರುವವೋಲು ಕೆಡಹಿದನು

|| ೪೫ ||

ಹೋದ ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಪಿಗಳ
 ಭೇದಿಸಿತು ಖಳ ಬಾಣ ಕೊರೆದುದು
 ಬಾದಣವನಕ್ಕಾಡಿ ಹೋದುದು ಕಪಿಗಳವಯವವು ||
 ಕಾದಿ ಸಾವುದು ಧರ್ಮ ಮೋಸದ
 ಲೀ ದುರಾತ್ಮಕನೆಮ್ಮ ಕೊಂದನು
 ತೀದುದೆಂದಮರಾಳ ಮರುಗಿತು ನಿಧಿಯ ಬೈಯುತ್ತ

|| ೪೬ ||

ಹರಿಯ ವಜ್ರದ ಘಾತದಲಿ ಹೆ
 ಗ್ಗಿರಿಗಳವನಿಗೆ ಬೀಳುವಂದದ
 ಲರಿಯು ಮೆದೆಗೆಡೆದಿತ್ತು ಮುತ್ತುದ ಹೂತ ಮರನಂತೆ ||
 ಉರಿಯನುಗುಳುವ ಫಣಿಯ ಹೋಲುವ
 ಶಿರವ ಕಾಂಬರು ಕಾಣರಸುರನ
 ತಿರುಗಿ ಮೇಲಕೆ ನೋಡೆ ಕಣ್ಣೊಳಗಂಬು ನಾಟಿದುವು

|| ೪೭ ||

ಖಳನು ಬಲು ಮಾಯವನು ಬೀಸಿದ
 ನಳವುಗೆಡಿಸಿದ ಬಹಳ ಸೇನೆಯ
 ನೆಲೆಲೆ ಶಿವ ಬಲುಗೇಡ ಕೊಟ್ಟನು ರಾಘವೇಶ್ವರಗೆ ||
 ತಲೆಯನೇರಿತು ನಿದ್ರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ನಿಳೆಗೆ ಹರಹಿದ ತನುವ ಶಿವ ಶಿವ
 ಸೆಳೆದು ಪಡೆಯನು ಗೆಲಿದನವ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಲಿ

|| ೪೮ ||

ಬವರಿಗನು ಕೌಳಿಕದ ಮಾಯದ
 ಲವನಿಪನ ಬಿಲುಗೈಯ ಮರೆಸಿದ
 ಶಿವನೆ ದೈವದ್ರೋಹಪರರಿಗೆ ದೇವಿಯೊಲವಾಯ್ತು ||
 ಸವನಿಸಿದುದೋ ಭಾವು ದೈವದ
 ಕವಲುದೊಡಕಿಗೆ ಕಪಿಗಳವೇ
 ಜವನನಟ್ಟುವ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಯ ಗಾಡೆಯಾಯ್ತುಂದು

|| ೪೯ ||

ಗಾಯವಿಲ್ಲದರಿಲ್ಲ ಮರಣ
ಪ್ರಾಯರಾದರು ಕೆಲರು ಹೋದರು
ಮಾಯದಲಿ ಖಳ ಕೊಂದ ಸೇನೆಯನಿರುಳು ರಾಘವನ ॥
ಕಾಯವನು ಶಿಖಿತಲ್ಪವೆನಿಸುತೆ
ಸಾಯಕಂಗಳಲೆಚ್ಚ ಮುಸುಕಿದ
ತೋಯಜಕೆ ಮರಿದುಂಬಿ ಕವಿವಂದದಲಿ ಮೊನೆದೋರೆ

॥ ೫೦ ॥

ಮುನ್ನು ಬಾಲಿಯ ಕೊಂದೆಗಡ ನಿನ
ಗಿನ್ನು ಸರಿಯಾರುಂಟು ಸಾಗರ
ಬನ್ನು ಬಟ್ಟುದು ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಮಡಿದ ಮಾರೀಚ ॥
ತಿನ್ನು ವದಿರಡಗುಗಳನೆನುತವೆ
ಕೆನ್ನೆವರೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ರಾಮನ
ಬೆನ್ನನೊಡ್ಡೊಡ್ಡೆನುತ ಕರೆದನು ಕನಲಿ ಕೂರಂಬ

॥ ೫೧ ॥

ಮಾರಿಗುಣಬಡಿಸಡಗು ನೆತ್ತರ
ಹೀರು ಕಪಿಗಳ ಕರುಳ ಜಂಪವ
ಕಾರುಕಾರಿನುತಮಮ ಕೈಗಳನೊಡ್ಡಿ ಕರುಣಿಸದೆ ॥
ಕೂರಲಗಸುರಿವುತ್ತು ಸುತ್ತುಲು
ಚಾರಿವರಿದನು ಕದನಲಂಪಟ
ವೈರಿ ಕರ್ಕಶಕಾರಿ ಕಪಿಗಳ ಮಾರಿ ಇಂದ್ರಾರಿ

॥ ೫೨ ॥

ಕೋವಿದನ ಶರಹತಿಗೆ ಬೀಳುತ
ನೋವಿನಿಂದಲಿ ಮೊರೆದು ಕಿರಿಚುತ
ಸಾವನಡಿಗಡಿಗಿದಿರುಗೊಂಬರು ಬೆದರಿ ಕಳವಳಿಸಿ ॥
ಮೋಮೋ ಕೈವಾರಿಸುಮೋಡರಿಯನು
ದೈವದೂರರಿಗೆಂತು ಸೇರಿತೊ
ದೇವಿಯೊಲವೆಂದೆನುತ ಮರುಗಿತು ಸುಮನಸವ್ರಾತ

॥ ೫೩ ॥

ಬೂತುಗೆಡೆದೋಡಿದನು ಹಿಂದಾ
ದೂತ ಮೌನವ ಹಿಡಿದನೇತಕೆ
ಈತನೇ ಅಂಗದನು ಶಿವ ಶಿವ ಕಾದು ಬಾಯಿಂದ ॥
ಪೂತುರೆನುತಂಗದನು ಪುಟನೆಗೆ
ಒಾ ತತೂಕ್ಷಣ ಖಳನ ಮುಂದಲೆ
ಯಾತು ಹಿಡಿದರೆ ಕೂರಳು ಸಿಕ್ಕಿತು ಕೈಗೆ ಹಾರದಲಿ

॥ ೫೪ ॥

ಹೊರನೆ ಹಗಲೇನಾದೆ ಮರೆಹೊ
 ಕ್ಕಿರಿದೆ ಸಾರರಗುಲಿಗ ಪಂಥವೆ
 ಮುರಿವೆ ಗಂಟಲ ಬಳೆಯ ಬಸುರಿನ ಬಿಸಿಯ ರಕುತವನು ||
 ಸುಲಿಯಲೆರೆವೆನು ಮರುಳು ತಂಡಕೆ
 ತಿರಹುಗೊಡೆನೆಂದವನ ನೆತ್ತಿಯ
 ಲೆರಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಬಸವಳಿದಸುರ ಖತಿಗೊಂಡ

|| ೫೫ ||

ಬಿಗಿದ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಬಾಲದಿ
 ಜಿಗಿದು ಹುಬ್ಬಿಕ್ಕುತ್ತ ಕೆನ್ನೆಯ
 ನೊಗಿದೊಡುರುಳಿದುವಮರ ವೈರಿಯ ಹಲವುಘಲ್ಲುಗಳು ||
 ಬಗುಳು ಮೂದಲೆಯಂತೊ ಹೇಳೆನು
 ತೊಗದನೆಡಬಲಗೈಯಲಂಗದ
 ಮಗುಳೆ ಮಗಳುವಗಡಿಸಿ ತಿವಿದನು ದೈತ್ಯ ಬಸವಳಿದ

|| ೫೬ ||

ಎಸುವೊಡನುವಿಲ್ಲಿರಿಯ ತೀರದು
 ಹಸನಗೆಟ್ಟುಸುರಾರಿ ಸಿಲುಕಿದ
 ಮಸಗ ಬಾರದು ದೈತ್ಯಸೋತನು ಹಲವು ಮಾತೇನು ||
 ಉಸುರುತವೆ ಕುಂಭಿನಿಯ ಬೈದನು
 ಅಸುರ ಪಡೆ ಕಪಿಭಟನ ಸುತ್ತಲು
 ಮುಸುಕಲವಗಡವಾಯ್ತು ಬಾಲದ ಕಟ್ಟು ಸಡಿಲುತಿರೆ

|| ೫೭ ||

ಅಸುರ ಧೈರ್ಯದೊಳುಗುಚಿಕೊಂಡನು
 ಮುಸುಕಿದನು ಕತ್ತಲೆಯ ಬೀಳೆನು
 ತಸಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಫಡ ಫಡ ಬೀಳು ಬೀಳೆನುತ ||
 ಅಸಮ ಸಾಹಸಿ ಬೀಳೆ ಹೊಡೆದರೆ
 ಬಿಸಿಯ ರಕ್ತದೊಳೊಳೆನಂಗದ
 ನಸುವ ಬಿಟ್ಟನು ಬಿದ್ದ ಮದಗಜದಂತೆ ಭೂತಳಕೆ

|| ೫೮ ||

ಕಂಡನಾ ಹನುಮಂತ ನಭದಲಿ
 ತೊಂಡ ದೈತ್ಯನ ಹಾರಿ ಹಿಡಿದನು
 ದಂಡೆ ಹೊಯ್ದುಂಟುಗುಚಿಬಿದ್ದುದು ರತ್ನಮಯ ಮುಕುಟ ||
 ಹಿಂಡುವಲೆಯ ನನಣುಗ ಹನುಮನ
 ಚಂಡಿಕೆಯ ಹಿಡಿದಿಳಿದು ಬಗ್ಗಿಸೆ
 ಗಂಡುಗಲಿ ಮುಳಿದವನ ಮುಡಿಯನು ಹಿಡಿದು ಬೀಸಿದನು

|| ೫೯ ||

ಅಹುದು ಮತ್ತೇನೆಲವೊ ನೀ ಕಡು
ಸಹಸಿಯದನಾವರಿಯೆವೇ ದಿಟ
ವಹಹ ಹೆಡಗೈಗಟ್ಟಿ ಪುರದಲಿ ಮೆರೆಸುವಾ ದಿವಸ ||
ಗಹನಚರ ನುಡಿ ಮೌನವೇಕೆನೆ
ಅಹುದು ಕೊಂದೆನು ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ
ದಹಿಸಿ ಲಂಕೆಯ ಬಳಿಕ ಮೌನವತೊಟ್ಟಿ ತಾನೆಂದ

|| ೬೦ ||

ಮರುಳು ಸುಡದೇ ಮನೆಯ ಷಾರುಷ
ವರಿದು ನಿನಗಿನ್ನಾರು ಸರಿ ತೆಗೆ
ಕುರುಡಿ ಬೀಳುತ ಹುಲಿಯಬಾಯಲಿ ಬಿದ್ದು ಹುಲಿ ಸಾಯೆ ||
ಕುರುಡಿಗಗ್ಗದ ವೀರವೆಂಬೀ
ಬಿರುದು ನಿನ್ನದೆನುತ್ತ ಗದೆಯಿಂ
ದುರವ ತಿವಿದರೆ ಕೆಂಡಗೆದರಿತು ಹನುಮ ಖತಿಗೊಂಡ

|| ೬೧ ||

ಖಳನು ಮುಡಿಯನು ಕೈಗೆ ಸುತ್ತಿದ
ಸೆಳೆಸು ಕಿಬ್ಬದಿ ಮುರಿಯೆ ತಿವಿದರೆ
ಚಳಕದಿಂದವೆ ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡನು ಮುಡಿಯನಿಂದ್ರಾರಿ ||
ಕಲಿಯ ಬಾಲವ ಹಿಡಿದು ತಿರುಹಿದ
ಬಲುಹಿನಿಂಪ್ಪಳಿಸಿ ತಿವಿದರೆ
ತಳದಲಜಿಗಿಜಿಯಾಯ್ತು ಕಪಿ ಪಡೆ ದಂತಿ ತುಳಿದಂತೆ

|| ೬೨ ||

ಉರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ ಕಂಗಳಿಂದಾ
ಸುರದ ಕೋಪದೆ ಖಳನ ಕೆಚ್ಚಿದೆ
ಬಿರಿಯೆ ತಿವಿದರೆ ಕರುಳನೋಕರಿಸುತ್ತ ರಥದಿಂದ ||
ಉರುಳಿಬಿದ್ದನು ಧರೆಗೆ ತೀರನು
ತಿರುಹಿಯಂಬರಕಿಡಲು ಹೋಗುತ
ಮರಳಿ ಬಂದುದು ತೊಳೆಪ ರಥ ಕಪಿ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ

|| ೬೩ ||

ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಗದೆಯಿಂದ ರಕ್ತಸ
ಹೊಡೆಯೆ ಹನುಮನ ಹಣೆಯ ಚಿವ್ವುಗ
ಳೊಡೆಯೆ ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯೆ ಕಂಗಳು ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಪಿಸುತ ||
ಬಿಡದೆ ಹೆಣಗಿದನಣುವ ರಕ್ತಸ
ನೊಡನೆ ಹೋರುತ್ತಿರಲು ಮರ್ಕಟ
ಠಡಿಯಲರೆದಂತಾಗೆ ಮಾರುತಿ ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೬೪ ||

ಅಡವಿಗೋಣಗಳೆರಡು ಹೋರಲು
 ಗಿಡುವು ಹುಡುಗಿಡೆದಂದವಾಯಿತು
 ತೊಡಚಿ ನಡುವಿರುಳವನ ಕೂಡಣ ಭಲಕೆ ಕಾದಿದರೆ ||
 ಪಡೆ ಹತಾಹುತವಹುದು ಸಾಕೆಂ
 ದಡಗಿದನು ಹನುಮಂತ ಭರದಲಿ
 ಕೆಡೆದ ಹೆಣಗಳ ಬಗಿದು ಹೊಕ್ಕನು ಮುಸುಕಿ ಮಲಗಿದನು

|| ೬೫ ||

ಚಂಡ ಭುಜಬಲ ವೀರನಿತ್ತಲು
 ಕಂಡನಾ ವಿಭೀಷಣನ ಹೊರೆಗು
 ದ್ವಂಡ ಬಂದನು ಕೈಯ ಹಿಡಿದನು ನಗುತ ನುಡಿಸಿದನು ||
 ಉಂಡು ಸುಖದಲಿ ಬಾಳಲಾರದೆ
 ಪುಂಡನಾಡೈತಂದೆ ನಡೆ ನಡೆ
 ಹಿಂಡು ಹೆಣನೊಳಗಿಹರೆ ಮರುಳಿನವೋಲು ಬಾಯೆಂದ

|| ೬೬ ||

ಎಲವೊ ಕುಲಧರ್ಮದಲಿ ಬಾಳುವು
 ದಿಳೆಯೊಳನಿಬರು ಮೆಚ್ಚುವಂತಿರೆ
 ಬಳಿಕ ತನಗದು ಕೂಡದಿದ್ದರೆ ಸಾವುದೇ ವಿಹಿತ ||
 ಲಲನೆ ಸೀತೆಯ ಬಿಡಿಸು ನೀ ದಶ
 ಗಳಗೆ ಹಿತವಹ ತನಯನಾದರೆ
 ಹಲವು ಮಾತೇನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನೆ ಹಗೆಯೆಂದ

|| ೬೭ ||

ಸತಿಯನಾರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನಾಕೆಯ
 ಪತಿಯದಾವಲ್ಲಿಹನು ತೋರಾ
 ಹಿತವನಾಡಿದೆ ಮರುಳೆ ಮಾನವನೆಲ್ಲಿ ಸತಿಯೆಲ್ಲಿ ||
 ಅತಿಶಯದ ಸಂಪತ್ತನೊಲ್ಲದೆ
 ಪತಿಯ ಬಿಟ್ಟುಪಪತಿಯ ಸಾರಿದ
 ಸತಿಯ ಪಾಡಾಯ್ತೆಂದು ನಿನಗೆಲೆ ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೬೮ ||

ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿ ರಾಘವ
 ಸಾವನಾದರೆ ಉಳಿವರಾರೆಲಿ
 ಗಾವಿಲನೆ ನೀನಾರ ಕೊಲುವೆಯದಾರು ಸಾವವರು ||
 ರಾವಣನ ಹೆಮ್ಮಗನು ನಿನ್ನನ
 ದಾವ ತಿಳುಹುವ ಭ್ರಮೆಯ ಬೀಜವ
 ಸಾವು ಹರಿಗೆಲ್ಲಿಯದು ಪತಿ ದೀರ್ಘಾಯು ಹೋಗಿಂ

|| ೬೯ ||

ತಪ್ಪದಹುದಿದು ನೀನು ಬದುಕುವೆ
ಮುಪ್ಪಿನವನೇನೆಂದರೇನೆನೆ
ಅಪ್ಪ ಬಿಡ್ವವರಾರು ಬಗೆಗಳಿಡುತ್ತ ನೋಡೆಂಬೆ ||
ಸರ್ಪ ಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ
ಕಪ್ಪೆಗಳು ಹುದುವಾಳು ಬಾಳಿಂ
ಗೊಪ್ಪುವುದೆ ಎಲೆ ತಂದೆ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಹ ಬಾಯಿಂದ

|| ೭೦ ||

ವಾನರರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಲಂಕೆಯ
ದಾನವರಿಗಳಿವೆಂದು ಬಲ್ಲೆನು
ಕಾನಕಸಿಗಾದಾರು ಮನದಲಿ ತಿಳಿದು ನೋಡೆಲವೊ ||
ನೀನು ನನ್ನನು ನುಡಿಸಿ ಕಾಡದೆ
ಮೌನದಲಿ ನಡೆಯೆಲವೊ ನಾನೀ
ದಾನವಾಂತಕನಳಿದೊಡಳಿವೆನು ಬದುಕೆ ಬದುಕುವೆನು

|| ೭೧ ||

ಸಾಸಿಗನು ತಂದೆಯನು ಕೊಲ್ಲದೆ
ಹೇಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ಸಿರಿಯನೊಲ್ಲದೆ
ದೇಸಿಗರ ದೇವತೆಯ ನಂಬುವ ಬಾಳು ಸುಡಲಿಂದ ||
ವಾಸವೇಶ್ವರ ವೈರಿ ತೆರಳೆ
ಕ್ಲೇಶ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ ಮೊಳೆಸಿದ
ಘಾಸಿಯಾಗದ ಕಸಿಗಳಿಲ್ಲವನಿವನ ಪಡೆಯೊಳಗೆ

|| ೭೨ ||

ರಾಘವನು ಮೈಮರೆದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಯೋಗ ನಿದ್ರೆಯ ತಾಳ್ ಕಸಿಗಳ
ಪೂಗ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತವಾದುದು ದೈತ್ಯ ಬೊಬ್ಬರಿದ ||
ಕೂಗಿದನು ಕಪಿ ಕಟಕವೆಲ್ಲವ
ನೀಗಿದನು ನೀರಿಳಿದನಪ್ಪವ
ಬೇಗಿಯಲಿ ಬೇಳಿದನು ಕಸಿಗಳ ಮೂರಿ ಇಂದ್ರಾರಿ

|| ೭೩ ||

ಕೆಣಸುವಧಟರ ಗಂಡ ವೀರರ
ಮಣಿಯು ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ
ರಣದೊಳೀಡಾಡಿದನು ಕೆಡಹುತೆ ಮರ್ಕಟರ ಪಡೆಯ ||
ಎಣಿಸ ತೀರದ ಕಸಿಗಳಂತಕ
ನಣಲ ಹೊಳಲೊಳಗಾಗಿ ತಾನಾ
ಕ್ಷಣದೆ ಮಣಿರಥವೇರಿ ಲಂಕೆಗೆ ನಡೆನಂದ್ರಾರಿ

|| ೭೪ ||

ಹರುಷಮಿಗಲಾರತಿಯ ಸೇಸೆಯ
 ಬಿರುಬಿನಬ್ಬರದಿಂದ ಕಾರಿರು
 ಳರಿವಿಭಾಡನನಿದಿರುಗೊಂಡರು ಗಾನಗಮಕದಲಿ ||
 ಧರಣಿಯಮರರ ಮಂತ್ರದೊಸಗೆಯ
 ಹರಕೆಯಲಿ ಖಳ ಹೊಕ್ಕು ಲಂಕೆಯ
 ಪುರದಿ ಸಂಭ್ರಮವಾಯ್ತು ಗುಡಿ ತೋರಣಗಳೊಪ್ಪಿದುವು

|| ೭೭ ||

೨೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಹಗೆಯ ಹಂತಿಯ ಗಂಡ ಹನುಮನು
 ನಿಗಮದೂರನ ತನಯ ಕೊಂದರ
 ಬಗೆದು ಮರುಜೀವನದಲಿತ್ತಿದ ರಾಘವನ ಪಡೆಯ ||

ಪದ || ಅತ್ತಲಸುಕೆಯ ಬನಕೆ ಹರಿದುದು
 ಮೊತ್ತದಸುರರು ಕಳವಳಂಗಳ
 ನಿತ್ತರೈ ಕಾಣಿಕೆಯ ಶೋಕಾನೀಕದುಡುಗೊರೆಯ ||
 ಪುತ್ರಳಿಯನೊಯ್ಯಂತೆ ಯಾನದಿ
 ಯೆತ್ತಿತಂದರು ಖಳರು ಮೂದಲಿ
 ಸುತ್ತ ತೋರಿದರಿರುಳು ರಣರೌರವನವನಿಜೆಗೆ

|| ೧ ||

ಉರಿಯ ಸೈರಿಸಲಾರದವನಿಗೆ
 ಹೊರಳುತಿರ್ದರು ಕೆಲರು ನೋವಿಗೆ
 ನರಳುತಿರ್ದರು ತೋದ ರಕ್ತದ ಮೈಯ ಮರ್ಕಟರು ||
 ಬಿರಿದ ನೆತ್ತಿಯ ಕಂದಿದಧರದ
 ಹರಿದ ಕಾಂತಿಯ ಹಸುರು ಕಂಗಳ
 ನೊರೆಗಳುಕ್ಕುವ ಬಾಯ ಕಪಿಗಳ ಧರಣಿಗುರುಳಿದಧ

|| ೨ ||

ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿನ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ದ್ದಾಲಿಗಲ್ಲಿನವೋಲು ತೆಕ್ಕುತ
ಬಾಲೆ ಬಸವಳಿದಳಲಿ ನಡುಗುತ ಸುಯ್ದು ಮೊರೆಯಿಡುತ ||
ಹೋಲಿದಳು ಬತ್ತಿದ ಕೆರೆಗಳ
ಬಾಲಮತ್ಸ್ಯವನಬಲೆ ಬಸುರನು
ಸಾಲೆ ಬಡಿದಳು ಬಳಲಿ ಬಾಯ್ವಿಟ್ಟೊರಲಿದಳು ದೇವಿ

|| ೩ ||

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಳವಿಸಿ
ಬಿಡದೆ ಶೋಕದೊಳಳ್ಳು ರಕ್ತದ
ಕಡಲೊಳಾಳುವ ಕಸಿಕದಂಬವ ಕಂಡು ಕಳವಳಿಸಿ ||
ಉಡುಪಥದಿ ನೆರೆಗಿಚ್ಚಿ ರಾಹುವು
ಕೆಡೆದ ಚಂದಿರನಂತೆ ಕೆದರಿದ
ಮುಡಿ ಮುಖೇಂದು ವಿಲಾಸಗುಂದಲು ಹಲುಬಿದಳು ದೇವಿ

|| ೪ ||

ಬುಡುಬುಡಿಸಿ ಮೇರುಗಳ ಪಕ್ಷವು
ಕಡಿದ ಪರ್ವತದಂತೆ ಹೇರೊಡ
ಲಡಗೆಡೆದು ಕೈಕಾಲು ಖಂಡಿಸಿ ಮೂಲೆಗೆಯ್ದಂತೆ ||
ನಡೆನೊಡಾರರು ಮೆಲ್ಲನುಸುರನು
ಬಿಡುನೊಡಾರರು ವೇದನೆಗೆ ಬಾ
ಯ್ವಿಡುತಲಿದುರ್ದು ತೋದ ರಕುತದ ಮೈಯ ಮರ್ಕಟರು

|| ೫ ||

ಒದೆದುಕೊಂಬವ ನೀಲ ಕೈಗಳ
ಕೆದಕಿ ಕೊಂಬವ ಮೈಂದನಂಗದ
ಬದಿಯ ಬಾದಣದವನು ದಧಿಮುಖ ಹೊರಳುತಿಪ್ಪಾತ ||
ಮುದುಗರಡಿ ಜಾಂಬವನು ನರಳುವ
ನೊದರುತಿಪ್ಪವ ರವಿಜ ನೋಡೆಲೆ
ಸುದತಿ ನಿನಗೇಕಾಶೆ ಬಿಡು ಬಿಡು ಮನದ ಹಂಬಲನು

|| ೬ ||

ಜಡೆಗೆದರಿ ಹುಡಿಹತ್ತಿದಾಸ್ಯದ
ಮಡಿದ ಗೋಣರೆಮುಚ್ಚಿದಕ್ಷಿಗ
ಳುಡಿಗೆ ರಕ್ತದಿತ್ತೋದ ಬಡನಡು ಬಳುಕಿ ಬಸವಳಿದ ||
ಕೆಡೆದ ರಾಮನ ಕಂಡು ಜಾನಕಿ
ಮಿಡುಕಿದಳು ಹಮ್ಮೈಸಿ ಹಲುಬುತ
ಬಡಿದುಕೊಂಡಳು ಶೋಕದಿಂದವೆ ತನ್ನ ತೆಳುಬಸುರ

|| ೭ ||

ಏವೇ ರಘುಕುಲದರಸ ರಾಘವ
ಯೇವೇ ಸಾರ್ಧರ ಪೂರೇವ ಭೂಪತಿ
ಯೇವೇನನ್ನಯ ಪತಿಯೇ ಹಗೆಗಳ ಹತಿಯೇ ಸದುಗತಿಯೇ ||
ಏವೇ ಬೇವೆನು ಹೋವೇ ಶೂಲವ
ಸಾವೇನಾರೆನು ಕೆಟ್ಟಿ ರಘುಕುಲ
ದೇವ ನನಗಿನ್ನಾರು ಗತಿ ಹಾಯೆಂದಳವನಿಸುತೆ

|| ೮ ||

ಉರಿವ ಕತ್ತರಿವಾಣಿ ಬಸುರಲಿ
ಹಂದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ರಸ ಮುತ್ತಿನ
ಸರವ ಸರಿಸಿದು ಸಂಭ್ರಮಾಲಿಂಗನದ ನೆನಪಿರದೇ ||
ಸರಸಭಾಷಿಯರಣ್ಯ ಮಧ್ಯದ
ಲಿರಿಸಿ ನನ್ನನು ನೋಡಿ ನುಡಿಸದೆ
ಯಿರಲು ಬಹುದೇ ಹರಣವಲ್ಲಭ ಮರೆವರೇ ಎನ್ನ

|| ೯ ||

ವೀರವಡಗಿತೆ ಪತಿಯೆ ಡಗೆಯಿದ
ನಾರಿಗುಸುರುವೆನಾರ ಕೇಳುವೆ
ದಾರಿತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಚಿಂತಿಸಲೇನು ನಿಷ್ಕಲವು ||
ವೀರ ನಿನಿಗೀ ಪಡೆಗೆ ನಾನೇ
ಮಾರಿಯಾದೆನು ಮತ್ತೆ ಬೇರಿ
ನ್ನಾರು ಮಹಿಯ ಕುಮಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಹಾ ಮಹಾದೇವ

|| ೧೦ ||

ಮಗನನಗಲಿಸಿ ಕೊಂದೆ ತಂದೆಯ
ಹಗೆಗೆ ಸತಿಯನು ಕೊಟ್ಟೆಯನುಡಿನ
ರಘುಜನಾಳುಗಳೆನಿಪ್ಪ ಕಪಿಗಳ ಕೊಂದೆನಿನ್ನೇನು ||
ಬಗೆಯೆ ಬರೆದೆಲೆ ವಿಧಿಯೆ ಬದಲನು
ಅಗಲಲಾಗದುಯೆಂದು ಜನಕನು
ಮಗಳನಿತ್ತನು ನಿನ್ನ ಗುಣವನು ನೋಡಿ ವಲ್ಲಭನೆ

|| ೧೧ ||

ಪಟ್ಟವೆಂಬಾ ನೆನದಿ ಮಂಥರೆ
ಯಿಟ್ಟ ಕಿಚ್ಚಿದು ಕೈಕೆ ಕಡು ದಯೆ
ಗೆಟ್ಟು ನೂಕಿದಳಡವಿಗೇತಕೆ ವಿಧಿಯ ಕಾಟವಿದು ||
ಸುಟ್ಟ ಮೃಗವದನೇಕೆ ಬಯಸಿದೆ
ನಟ್ಟಿದೆನು ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ
ನೆಟ್ಟನೆನ್ನ ಮೊಲಾರು ಪಾಪಿಗಳುಂಟು ಭುವನದಲಿ

|| ೧೨ ||

ಸತಿಯ ಚಾರಿತ್ರ್ಯದಲಿ ಹೆಚ್ಚುಗು
ಪತಿಗಳಾಯುಷವೆಂಬರಾರ್ಯರು
ಮತಿ ವಿನಾಶಿನಿಯಲ್ಲದಾನಾ ಮೃಗಕೆ ಕಳುಹುವೆನೆ ||
ಕೃತಕಿ ಪಾತಕಿ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಗೆ
ಖತಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಿಯಲಟ್ಟಿದೆ
ಹಿತನನಹಿತನನೆಂದು ಬಗೆದಾ ಪಾಪಿಗಿದು ಘನವು

|| ೧೩ ||

ಆವ ಪುರುಷಗೆ ನೋವನೆಸಗಿದೆ
ನಾವಳೋಲಿಗೆ ಕೇಡತೊಟ್ಟಿನೋ
ಆವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮತಿಗೆ ಮರುಳಹ ಮದ್ದನಿಕ್ಕಿದೆನೋ ||
ಸಾವು ತಪ್ಪದು ಮಾನಹತಿ ದಿಟ
ಬೇವುದುತ್ತಮ ಅರ್ತಿಯೆನ್ನಯ
ಜೀವಗಳೆಯನೆ ಮೇಘನಾದನು ಎಂದಳವನಿಸುತೆ

|| ೧೪ ||

ಭರತನವಧಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯಿಂ
ದುರಿಯಬೀಳುವನನುಜ ಸಹಿತವೆ
ತರಣಿಕುಲವಿಂದಿನಲಿ ತೀರಿತು ನನ್ನ ಕತದಿಂದ ||
ಭರದಲಡವಿಗೆ ಬಂದು ವಾಯಕೆ
ಹರಣವಳಿದೆಲೆ ಹರಣವಲ್ಲಭ
ಸಿರಿಯ ಕರವಿಡಿದಾತನೀ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನಾದೆಯಲ

|| ೧೫ ||

ಮಾರ್ಗವೊಂದರಲೊಮ್ಮೆ ಮೂವರು
ಹೋಗಲಾಗದುಯೆಂಬ ನುಡಿ ತಲೆ
ತಾಗಿತಂದಿನಲಕಟ ನೋಡಲು ಮೀರಿ ಬಂದೀಗ ||
ಕಾಗೆಗಳಿಗುಣಿಸಾಗಿ ನಗೆಗೆಡೆ
ಯಾಗಿ ಗೋಣನು ಕೊಯ್ದೆಯೆನುತವೆ
ಬಾಗಿ ಬಾಯನು ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡಳು ತಿಳುಹುವವರಿಲ್ಲ

|| ೧೬ ||

ಹಸಿಯ ಮಣ್ಣಿನ ರೂಪ ಬೇಸಗೆ
ಬಿಸಿಲೊಳೊಡೆದಂತಿರಲು ಎದೆಯನು
ಬಸುರ ಧೊಪ್ಪನೆ ಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡಳು ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುತ್ತ ||
ಬಸವಳಿದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಮೊರಲಿದ
ಲಸುನ ಬಿಡಲೊಂದನುವ ಕಾಣದೆ
ವಸುಮತೀಭವೆ ಹಲುಬಿ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಳಾಕ್ಷಣಕೆ

|| ೧೭ ||

ಖಳರು ದೇವಿಯನತ್ತ ಲೊಯ್ದರು
 ಬಳಿಕ ವಿಭಿಷಣನಿತ್ತ ಕೊಳುಗುಳ
 ದೊಳಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯನರಸುತಿದ್ದನು ನಿಶಿಯೊಳಲಿಗನು ||
 ಇಳವ ಕಂಬನಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದರ
 ತುಳಿದು ಬಳಲುತ ಜೊಂಪಿಸುತ್ತವೆ
 ಬಳಿಯಲ್ಪಿದುವ ಮರುಳು ತಂಡವ ಜರೆವುತೆತಯ್ದಂದ

|| ೧೮ ||

ಒಂದ ನಾ ನೆನೆಯಲ್ಪೆ ವಿಧಿ ಮ
 ತೊಂದ ನೆನೆದಂತಾಯ್ತು ರಾಘವ
 ನಿಂದ ಬದುಕುವೆನೆನಲಭಾಗ್ಯಂಗಾದುದೀ ಹದನ ||
 ಎಂದು ಮನದೊಳಗಲಿ ವಿಭಿಷಣ
 ನೊಂದು ತಾ ಕಡು ಪಾಪಿಯಕಟಕ
 ಟೆಂದು ರಾಮನ ಗುಣವ ನೆನೆದಡಿಗಡಿಗಿ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟ

|| ೧೯ ||

ದಡಿಗ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣ ರಣದಲಿ
 ಬಿಡದೆ ಗೋಳಿಡುತಿಪ್ಪನಾವನೊ
 ನುಡಿಸ ಬೇಕೆನುತೊಡನೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಹೆಣನ ಕೆಲಬಗದ ||
 ಇಡಿದ ಕಾಗೆಯ ಹಣ್ಣು ರಾಶಿಯ
 ಹೆಡಗೆಯೊಳಗೊಮ್ಮುದ್ದೆಮಾಡಿದ
 ಪಡಿಯ ಜಾಂಬವನೆದ್ದು ಡೆಂಡಣಿಸುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡ

|| ೨೦ ||

ಧುರಮೊಳಳುವವನಾರು ನೀನೆನೆ
 ಧರೆಗೆ ಭಾರಕ ಪಾಪಿ ನಾನಾ
 ಸುರವಿರೋಧಿಯ ತಮ್ಮ ವಿಭಿಷಣನೆಂಬ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ||
 ಎರಡು ಸಲ ಯೋಜನವ ತೊಳಲಿದೆ
 ಭರದಿ ಕಂಡೆನು ನಿನ್ನ ನೊಬ್ಬನ
 ಅರಸನೇನಾದನೊ ಮಹಾದೇವನುತ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟ

|| ೨೧ ||

ನೊಂದು ಮನದೊಳಗಲಿ ಬದುಕೇ
 ಕೆಂದು ಹಳವಿಸಿ ಮರುಗುತಿರಲಾ
 ಗೊಂದು ವಾಕ್ಯವು ಕೇಳ ಬಂದುದು ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ನೊಂದ ನೋವೆಲ್ಲಡಗಿ ರಣದಲಿ
 ಹೊಂದಿದವರೇಳುವರು ಮಾರುತಿ
 ಯಿಂದ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಕೇಳೆಂದುದು ನಭೋವಚನ

|| ೨೨ ||

ಕರೆದು ನುಡಿನಂಬರದ ವಾಣಿಯ
ಹೊರಿಗೆಯನು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಜಾಂಬವ
ಧುರದೊಳಳಿದರ ಬಳಿಕ ನೋಡುವ ಮಿಕ್ಕರಂತಿರಲಿ ||
ಹುರುಡೆ ಪುಣ್ಯಕೆ ಗುಣಕೆ ಸಲೆ ಮು
ತ್ಸರವೆ ಪಾವನಿಯೆಲ್ಲಿ ನೋಡೆನೆ
ನೆರೆದ ಪಡೆಸಹ ರಾಮ ಬಿದ್ದನು ಹನುಮನೆಲ್ಲಳವ

|| ೨೩ ||

ಬಳಿಕ ಹನುಮನನರಸಿ ತೊಳಲುತ
ಬಳಲುತಿರೆ ದನಿಗೇಳಿ ಮಾರುತಿ
ಮೆಳೆಯ ಹೆಬ್ಬಲಿಯಂತೆ ಮೊರಕುತ ಹೆಣನ ಕೆಲ ಬಗಿದು ||
ಸುಳವನಾವನೊ ಕೊಲ್ಲು ಬದಿಗಳ
ಯೆಲುವ ಮುರಿಮುರಿಯೆನುತ ಮತ್ತಾ
ಚಲನಸಂಭವ ನಿದ್ವೆಯಿಂದಬ್ಬರಿಸಿ ಘರ್ಜಿಸಿದ

|| ೨೪ ||

ಸುಳವ ಪಾತಕಿ ನಾನು ವಿಭಿಷಣ
ಚಲನಸಂಭವ ಎಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡೆ
ತೊಲಗಿ ಬಾ ಬಿದ್ದವರ ತುಳಿಯದಿರೆನುತ ದನಿಗೊಡಲು ||
ಉಳಿದವರ ನೀ ಕಂಡುದುಂಟೇ
ತಿಳುಹಬೇಕೆನಲೊಬ್ಬ ಜಾಂಬವ
ಉಳಿದನೆಂದೆನೆ ತೋರು ನಡೆಯೆನುತಣುವ ಬರುತಿರ್ದ

|| ೨೫ ||

ಕೆಡೆದ ಕಪಿಗಳಯೆಡಹಿ ದಾಟುತ
ಬಿಡದೆ ನೆತ್ತರ ಕೆಸರ ಜಾರುತ
ಬಿಡಿಸುತವೆ ಚರಣಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿದ ಕರುಳ ಸರವಿಗಳ ||
ಒಡತಿಯನು ಖಳರೊಯ್ದರೆನುತವೆ
ನುಡಿದು ತಮ್ಮೊಳು ಮರುಗಿ ಬಿಕ್ಕು
ತ್ತೊಡನೆ ಬಂದರು ಜಾಂಬವಂತನ ಹತ್ತಿ ಸಾರಿದರು

|| ೨೬ ||

ಎಡರು ಬಂದಡಸಿರಲು ಧೈರ್ಯಂ
ಗಿಡುವರೇ ನೀನುಳಿದುದುಚಿತವು
ತೊಡೆದು ದುಃಖವ ವರ ಸುಶೀಷಣನರಸು ಬೇಗದಲಿ ||
ಒಡೆಯಗಾಯುಷವಿದ್ದು ದಾದೊಡೆ
ಬಿಡದೆ ಕರೆತಹೆನೆಂದು ಮಾರುತಿ
ಕೆಡೆದ ಹೆಣನೊಳಗರಸಿ ಕಂಡನು ಹೊತ್ತು ಹರಿತಂದ

|| ೨೭ ||

ಲೇಸು ನೀನುಳಿದೊಳ್ಳಿತಾಯಿತು
 ಆಸೆಯಿನ್ನೆ ಮಗುಂಟು ಹೇಳುವೆ
 ಘಾಸಿಯಾದೈ ತಂದೆ ಬೇಸರದುಸುರು ಬೇಗನಲು ||
 ಓಸರಿಸಿ ವೇದನೆಯ ಸೈರಿಸಿ
 ಸೂಸುತಿಹ ಕರುಳುಗಳನೊತ್ತುತ
 ಸಾಸಿಗರು ತರಲುಳ್ಳರೇಳುಗು ರಾಮ ಪಡೆಯಿಂದ

|| ೨೮ ||

ಉರಗರಾಯನ ಹೆಡೆಯ ಮಣಿಗಳ
 ತರಲು ಬೇಕೇ ರವಿಯ ಹಸ್ತದ
 ಸರಸಿರುಹವನು ತರಲು ಬೇಕೇ ಹರನ ಮಕುಟದಲಿ ||
 ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನ ತರಲು ಬೇಕೇ
 ತರಣಿ ಶಶಿಗಳನೊಮ್ಮೆ ತರಲೇ
 ತ್ವರಿತದಲಿ ಬೆಸಸೆನೆಗೆ ನಾ ತಹೆನೆಂದ ಹನುಮಂತ

|| ೨೯ ||

ಹೇಳು ಹೆಳೆನ್ನಾಣೆ ತಡೆಯದೆ
 ಹೇಳು ನೇನೆಯ ನೀನೆ ಹೆತ್ತವ
 ಆಳುಗೆಲಸವು ವೀರಹನುಮನದಂಜದುಸುರನಲು ||
 ಹೇಳಬಹುದವಸರದ ಕೆಲಸವು
 ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು ಬಡಗಣದ್ರಿಯ
 ಕೂಲದಲ್ಲಿಹುದರಸಿ ತರಲಂದಿಂದ ಮಾರುತಿಗೆ

|| ೩೦ ||

ಮರನು ಮನುಜಾಕಾರ ಬೀಳ್ಳಳು
 ನರಗಳಾಕೃತಿ ತೊಗಲ ಪರಿಯೆಲೆ
 ಕರುಳಜೊಂಪದವೋಲು ಗೊಂಚಲು ಕಾಯಿ ತಲೆಯಂತೆ ||
 ಬೆರಳ ಪರಿ ಬೇರುಗಳು ನೆತ್ತರ
 ಪರಿಯಲಿಪ್ಪುದು ರಸವು ತಾನದು
 ಕರೆದೊಡೋಗೊಡುತಿಕ್ಕು ತಿಳಿ ಸಂಜೀವ ಕರಣಿಯನು

|| ೩೧ ||

ಮೆರೆಯುತಿಹ ಸಂಜೀವ ಕರಣಿಯ
 ಹರಿಯುತಲಿ ಕೌಶಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಿ
 ಕರೆದೊಡೋಗೊಡೆ ತಿಳಿದು ತರುವುದು ದಿವ್ಯ ತರುವದನು ||
 ಇರುಳು ಸವೆದರೆ ಹೋಗತೀರದು
 ಭರದೊಳಣುವಾ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿ
 ಮರಳಬಲ್ಲವರುಳ್ಳೊಡಹುದಸದಳವು ಬೆಳಗಾಗೆ

|| ೩೨ ||

ಹರಿಯ ಕಡೆಯಣ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ
ಇರುಳು ಸವೆಯುವ ಮುನ್ನ ತಹೆ ನಾ
ಹರಿಯ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣದೊಲವ ನೋಡೆನುತ ||
ಬಿರುದ ಹನುಮನು ಜಾಂಬವಂತನ
ಕರವ ಹೊಯ್ದನು ಬೆಳೆದನಾಕ್ಷಣ
ಧರಣಿಯದುರಲು ಸುರರುಘೇಯನೆ ಜಿಗಿಯಲನುವಾದ

|| ೩೩ ||

ಜಲಧಿಗಭಿವಂದಿಸುತ ಧರಣಿಗೆ
ತಳವ ನಾಲ್ಕನುವೂರಿ ಬಾಲವ
ಬೆಳೆಸಿ ಮೇಲಕೆ ನೆಗಹಿ ಬಾಯ್ಬಿರಿದಾರಿ ತೊನೆ ತೊನೆದು ||
ಬಲಿದು ತನುವನು ಕಿವಿಯ ಮಿಳ್ಳಿಸಿ
ಒಲೆದನಮನಾ ವೀರ ಹೋ ಹೋ
ಭಲರೆ ವೀರರ ದೇವ ಹಾರಿದರಬುಧಿ ಕಲುಕಿದುದು

|| ೩೪ ||

ಆರು ಬಣ್ಣ ಸಬಹುದು ಮರುತನ
ವೀರತನಕದು ಗಣ್ಯವೇ ಖರ
ವೈರಿಯೊಲುಮೆಗದೇನಸಾಧ್ಯವು ತಿಳಿದು ನೋಡುವರೆ ||
ಹಾರಿದನು ಹದಿನೆಂಟು ಲಕ್ಷವ
ಮೊರಿದನು ಮೂವತ್ತು ಲಕ್ಷವ
ನೂರಯೆಂಬತ್ತಿಂಟು ಲಕ್ಷವ ಹೋದ ಹನುಮಂತ

|| ೩೫ ||

ಹರಿಣವೇಗದಿ ವಾಯುವೇಗದಿ
ಸರಳವೇಗದಿ ದೃಷ್ಟಿವೇಗದಿ
ಹಿರಿದು ಮನವೇಗದಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹನುಮಂತ |
ಮೊರೆದುದಂಬರ ಸವೆಯೆ ರಾತ್ರಿಯು
ಸೊರಹಲೇತಕೆ ಮರುತನಾತ್ಮಜ
ಹರಿದು ವನವನು ಹೊಕ್ಕನರಸುತ್ತಿದ್ದ ನೌಷಧಿಯು

|| ೩೬ ||

ಕಳುಹಿರಲು ಜವದಂಡನೆಂಬನ
ತಿಳಿದು ಇಂದ್ರಾಠಾತಿ ಮುನ್ನವೆ
ಕೊಳನ ನೀರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗೆ ವಿಷವನೂಡಿದನು ||
ಇಳಿಗೆ ಗರಳವ ತೊಡೆದು ವನದಲಿ
ಸುಳಿವ ಗಾಳಿಗೆ ಮದ್ದನೂಡಿದ
ಚೆಲುವಿಗೋಸುಗ ಖಗವೃಗಂಗಳ ಮಾಡಿ ಸುಳಿಸಿದನು

|| ೩೭ ||

ಹೊಂಗಲಶದಲಿ ಮೆರೆವ ದೈವಾ
 ಲ್ಯಂಗಳಗಣಿತ ನಡುವೆ ಪರುಷದ
 ಲಿಂಗ ಮಂಗಳಮಯ ತಟಾಕವು ಸುತ್ತಲುದ್ವಾನ ॥
 ಕಂಗಿ ಸೊಗಯಿಪ ನವಿಲುಗಳ ನಾ
 ಟ್ಯಂಗಳೊಪ್ಪುವ ಹಂಸ ಮಾಲಾ
 ಭೃಂಗಗೀತವು ಮತ್ತ ಕೋಕಿಲ ಗಿಳಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು

॥ ೩೮ ॥

ಹಲವು ಜಡೆಗಳ ಹೊರೆಯ ಹೊತ್ತಾ
 ಖಳನು ಕಪಟದ ಗೊರವನಾಗಿಯೆ
 ಹೊಳೆವ ಲಾಕುಳ ಕಾನೆ ಕರದಲಿ ಜಪದ ಮಣಿಮಾಲೆ ॥
 ಬಲು ವಿಷದ ಕಂಕುಳ ವಿಭೂತಿಯ
 ಬಲಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿರುಳು ಜಪವನು
 ಗಳಹುತಿದನು ಮಾಯಮಂತ್ರವನಸುರ ಹಲುದೆರೆದು

॥ ೩೯ ॥

ಗುರುಹಿರಿಯರಿವರೆನುತ ಮಾರುತಿ
 ಭರದಿ ವೈಯಿಕ್ಕಲು ವಿಭೂತಿಯ
 ಹರಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಗರಳದುರಿಗದು ಹಣೆಯ ಸುಡುತಿರಲು ॥
 ತರುಚರೇಶ್ವರ ಬಳಲಿದೆಯ ಕು
 ಳ್ಳಿರುವನಾಂತದಲೆನಲು ಮಾರುತಿ
 ಯುರುನ ಡಗಿಯಿಂದುದಕವಾವೆಡೆಯೆನಲು ತೋರಿದನು

॥ ೪೦ ॥

ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಿಲೆ ಹನುಮ ಜಲವನು
 ಕೊಳ್ಳದಿರು ಮುನಿಯಲ್ಲ ದಾನವ
 ಕಳ್ಳ ನಂಬದಿರವನ ಮಾತನು ಬೇಡ ಬೇಡೆನುತ ॥
 ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲಿಂಬಮರ ವಾಕ್ಯಕೆ
 ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಡಗಿಯ ಸೈರಿಸಿ
 ಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ವಿಷದ ಮಡುವನು ಹೊಕ್ಕನಾ ಹನುಮ

॥ ೪೧ ॥

ಮೋ ಮೊ ನಂಜಿನ ಜಲವನಂಜಳಿ
 ತೀವಿ ಕುಡಿದರೆ ಗರಳ ನೆತ್ತಿಯ
 ನಾವರಿಸಿದುದು ಕಲುಷಮೋಕರಿಸಿದನು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ॥
 ಲೋವಿದಂಗುಲಿಯಿಂದ ಮನದಲಿ
 ಭಾವಿಸುತ್ತಿರೆ ಗರುಡ ಮಂತ್ರವ
 ಜೀವಗಳ್ಳನು ಜಪವ ಬಿಟ್ಟೋಡಿದನು ತವಕದಲಿ

॥ ೪೨ ॥

ಕಾಳರಕ್ಕಸ ಹಿರಿಯ ಬೆಟ್ಟವ
ಮೇಲನೆಗಹುತ್ತಡಕಿ ಕೊಳನನು
ಹೊಳುತಿರೆ ನೆಗಳೊಂದು ಕಾಲನು ಹಿಡಿದು ಕೆಳಗೆಳೆಯೆ ||
ಶೂಲಿಗರಗೆ ಶಿವಾಲ್ಯ ಭಕ್ತನ
ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾಯ್ತು ನೆಗಳನು
ಸೀಳಿ ಹಿಡಿದನು ಗಿರಿಯನೆಡಗೈಯಿಂದ ನೆಗಹಿದನು

|| ೪೩ ||

ದಂಡ ಕೈಗಿರಿ ಕೊಡೆ ಕಮಂಡಲ
ತುಂಡು ನೆಗಳೆಯು ಉಡೆಯ ಕಚ್ಚುಟ
ಚಂಡಿಕೆಯ ಕಿವಿಗೊಗೆವ ಕುಂಡಲ ಬಾಲ ವಾಮನನು ||
ತೊಂಡ ರಕ್ಕಸ ಮುನ್ನಿನಂತಿರೆ
ಕಂಡು ಹರಿತಂದಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ
ದಿಂಡುಗಿಡಿದನು ಕಪಟವಡಗಿತು ಜಪದ ಫಲವಾಯ್ತು

|| ೪೪ ||

ಮರುತಭವನಾ ಖಳನ ಸೀಳಿದು
ತಿರುಗುತಿದಿರಲಿ ಕಂಡನೊಬ್ಬಳು
ತರುಣಿಯನು ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ಸಿಂಗರದ ಸುಮಕೋಮಲೆಯ ||
ಗರಳವುಂಡೆನು ನೆಗಳ ಕೊಂದೆನು
ದುರುಳ ದೈತ್ಯನ ಗಿಲಿದೆ ಮತ್ತೀ
ತರುಣಿಯೆಲ್ಲೆಯ ಮಾಯಕಾತಿಯೊ ಬಂದಳೆಲ್ಲಿಂದ

|| ೪೫ ||

ಹರಸಿ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕುತ್ತಲಿ ತಾ
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಬಾಲೆಯಿಂದಳು
ಹರಿಯೆ ಕೇಳುವುದೆನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಬೇಸರದೇ ||
ಸಿರಿಯು ಭಾಗ್ಯವು ರೂಪು ಯೌವನ
ವರ ವಿಭೂಷಣ ಬಂಧುವರ್ಗವ
ಭರದಲಾಂ ಬಲುಗೇಡಕೊಟ್ಟೆನು ಕರೆದು ಋಷಿಯರನು

|| ೪೬ ||

ಕೆರಳಿದರು ನೆಗಳಾಗಿ ಸಾವಿರ
ವರುಷವೆಂದಿನಲಾನು ಭಯದಲಿ
ಚರಣ ಕಮಲವ ಪಿಡಿದು ಬೇಡಿದೊಡಾ ತವೋಧನರು ||
ಮರುತಜನ ಕರ ಸೋಂಕೆ ಶಾಪವು
ಹರಿವುದೆಂದರು ಘಟಿಸಿತೆನಗದು
ವರವ ನೀವೆನು ಬೇಡು ಅಪ್ಪರೆಯಾನು ಕೇಳೆನಲು

|| ೪೭ ||

ಎನಗೆ ವರ ಬೇರಿಲ್ಲ ಜಾರನ
ತನಯ ರಾಮನ ಪಡೆಯ ಕೊಂದನು
ಜನನಿ ತೋರುವುದನೆಗೆ ಬಲ್ಲರೆ ಮೂಲಿಕೆಯನೆಂದ ||
ನೆನಹು ಬೇಗದಿ ಸಲಿಸುವೆನು ಬಾ
ಯೆನಲು ಬೆಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಚದೆ
ಹನುಮ ಹೋದೊಡೆ ತೋರಿಹೋದಳು ದಿವ್ಯ ಮೂಲಿಕೆಯ || ೪೮ ||

ಉರಿವುತಿದುರ್ವು ಕೆಲವು ಗಿಡುಗಳು
ಮೆರೆವುತಿದುರ್ವು ಕೆಲವು ಮೂಲಿಕೆ
ಕರೆದೊಡೋಗೊಡುತಿರಲು ಹರುಷದಿ ಹರಿದ ಹರಿತನಯ ||
ಕರ ಕೃಪಣನೊಡವೆಗಳ ವೋಲಾ
ಸುರಪದಂಗಳವೋಲು ಮತ್ತಾ
ಕರ ಮರೀಚಿಕೆಯಂತೆ ತೋರಿತು ಕೈಗೆ ಸೇರದಲೆ || ೪೯ ||

ಉರಿವುತಿಪ್ಪುದ ಕಾಂಬ ದೂರದಿ
ಹರಿದು ಹೋದರೆ ಕಾಣದಿಹ ಪರಿ
ತಿರುಗಿದನು ಬೇಸತ್ತು ಬೆಳಗಹ ಕುರುಹ ಕಂಡಂಜಿ ||
ಗಿರಿಯ ಕಿತ್ತನು ಗಣೆಯ ಗಾಣೆಗ
ತಿರುಗಿ ಕೀಳುವವೋಲು ತಾನೇ
ಅರಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಯೆನುತ ಹೊತ್ತನು ಹಿಂದೆ ಮರಳಿದನು || ೫೦ ||

ಹನುಮ ತಾನಿನ್ನೆವರ ಗಾವುದ
ವೆನಿತು ಹೋದನೊ ಹೇಳು ಜಾಂಬವ
ಯೆನುತ ವಿಭಿಷಣನಿರಲು ಕಪಿಗಳ ದೇವ ಗಿರಿಸಹಿತ ||
ಮನದ ವೇಗದಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರೆ
ತನುವಿನೊಳಗಸು ಸುಳಿವುತಿದ್ದುದು
ದನುಜಪತಿಯಿದಿರಿದ್ದು ತಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡನೊಲವಿನಲಿ || ೫೧ ||

ಬಳದೆಲಾ ರುದ್ರಾವತಾರವ
ತಳದೆಲಾ ನಮ್ಮರ್ತಿಯಿಲ್ಲವ
ಕಳದೆಲಾ ಕರದಿ ಗಿರಿಯನು ತಳದೆಲಾ ಭಲರೇ ||
ಹಿಳದೆಲಾ ಪ್ರತ್ಯೂಹ ವಲ್ಲಿಯ
ಸೆಳದೆಲಾ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಕಲುಷವ
ಕಳದೆಲಾ ನೀ ಬಳೆದಲಾಯೆಂದಪ್ಪಿದನು ಹರಿಯ || ೫೨ ||

ಬಂದನೇ ಬಲ್ಲಾಳು ಭಲರೇ
 ಬಂದನೇ ಬಲ್ಲಾಳು ಮರುರೇ
 ಬಂದನೇ ಜಗದಾಳು ಪೂತುರೆ ಭಲರೆ ಭಾವೆನುತ ||
 ಬಂದು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದನು ಜಾಂಬವ
 ನೊಂದುಗೂಡಿದನೌಷಧಂಗಳ
 ತಂದು ಮಂತ್ರದಲೆರೆಯಲೆದ್ದರು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು

|| ೫೩ ||

ಮರಸಿತೇರಿನ ನೋವು ಕಲೆಗಳ
 ನರಿಯಬಾರದು ರಕ್ತಮಾಂಸದ
 ಸೆರೆಗು ದೇಹದೊಳಿಲ್ಲ ಸರಳುಗಳುಗುಚಿ ತಮತಮಗೆ ||
 ಮರೆದು ಮಲಗಿದವರು ತಾವೆ
 ಚ್ಚುರಿಪ ಪರಿಯಾಯ್ತೊಂದು ನಿಮಿಷಕೆ
 ಹರಿದು ಸಿಡಿವಿಹ ಖಂಡ ನರಗಳು ಒಂದುಗೂಡಿದುವು

|| ೫೪ ||

ಮದ್ದು ಬೇರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಡುವೊ
 ಡಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಸಾಲದೆನುತವೆ
 ಮದ್ದನಣುವನು ಬಾಲಕೂಡಿಯೆ ಬೀಸಲಾಕ್ಷಣಕೆ ||
 ನಿದ್ದೆಗೈದವರೆದ್ದ ಪರಿಯಲಿ
 ಬಿದ್ದ ಕಪಿಭಟರೆಲ್ಲರೆದ್ದದು
 ಹೊದ್ದಿದರ ಹೊರೆವಾತ ಹನುಮನನಪ್ಪಿ ಹರಸಿದನು

|| ೫೫ ||

ಹೊಂದಿದವರಸುಗಳನು ಮರಳಿಸಿ
 ತಂದೆಯಲ್ಲಾ ನೀನು ಸೇವೆಗೆ
 ಬೆಂದೆಯಲ್ಲಾ ತಂದೆ ಬಳಲಿದೆ ಹಲವು ಮಾತೇನು ||
 ಇಂದಿನ ಪ್ರಾಣೋಪಕಾರ
 ಕೈಂದು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರವುಂಟೇ
 ಎಂದು ಹನುಮನ ವಕೌಳಿಯನು ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೫೬ ||

ವೀರ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ ಬಾ ಮದ
 ನಾರಣನೆ ಬಾರಯ್ಯ ಸುಭಟರ
 ಪಾರಿಜಾತವೆ ಹನುಮ ಬಾರೈ ಮಗನೆ ಬಾಯೆನುತ ||
 ಮಾರುತಿಯ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ನಿನ್ನವೊ
 ಲಾರು ಹಿತವರು ನಮಗೆ ನಿನ್ನವೊ
 ಲಾರು ಸಂಕಟಕೊದಗಿ ತಲೆಗಾಯ್ದವರು ಎನುತಿದ

|| ೫೭ ||

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಹರಿ ಸುಷೇಣಂ
 ಗಂಗೆಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ವಿಭಿಷಣ
 ನಂಗದಲಿ ಕರವಿಟ್ಟು ಬೋಳವಿಸಿದನು ಜಾಂಬವನ ||
 ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸಿ
 ಭಂಗರಹಿತನು ಹನುಮ ನಿನಗಾಂ
 ಹಂಗಿಗನು ನೋಡೆಂದು ಕಂಕಣವಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೫೮ ||

ಇರುಳರಸನುದಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಶರಧಿಯಂದದಲಾರಿತಿತ್ತುಲು
 ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟ ಸೇನೆ ಸುರಪತಿ ಸುರಿದ ಪೂಮಳೆಯ ||
 ಸುರಸತಿಯರಾಡಿದರು ಪಾಡಿದ
 ರಿರುಳು ಸನೆದುದು ಪೂರ್ವ ಗಿರಿಯಲಿ
 ತರಣಿ ತಲೆದೋರಿದನು ಮಂಗಳವಾದುದೀ ಧರೆಗೆ

|| ೫೯ ||

೩೦ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ತಂದೆಯನು ನೆರೆ ಮಿಕ್ಕ ಕಪಟದ
 ಲಿಂದ್ರಜಿತುವೆನಲವನು ಮಾಡಿದ
 ನೊಂದುಪಾಯವನಮಮ ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನು ಪಡೆದು ||

ಪದ || ಉಪ್ಪವಡಿಸಿದನಸುರ ಪುಂಗವ
 ತುಪ್ಪದಲಿ ಪ್ರತಿರೂಪ ನೋಡಿದ
 ಮುಪ್ಪುಗಾಣದ ಮುಖವ ನೋಡಲು ಮುಕುರಗಳ ತರಿಸಿ ||
 ಒಪ್ಪುವಧರದ ಸೊಬಗಿಗಾರತಿ
 ಯೊಪ್ಪೆ ಜಯ ಜಯರವದ ಜೋಕೆಗೆ
 ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಜಡಿವಂತೆ ಹರುಷದಲೋಲಗವನಿತ್ತು

|| ೬೦ ||

ಬೆಂಗೆ ಮರಳಿದ ಹಗೆಗಳೆಲ್ಲವು
ಹಿಂಗಿ ಹೋಯಿತುಯೆನುತ ರಕ್ತ ಸ
ಪುಂಗವನು ಹರುಷಾಂಬುಪೂರದಿ ಮುಳುಗಿ ಮೈಯುಬ್ಬಿ ||
ಹಂಗಿಗನು ನಾನಾದೆನ್ನೆ ರಣ
ರಂಗಧೀರನೆ ಭಲರೆ ಕಡಿಕಡಿ
ದಂಗಡಿಯಲಡಗುಗಳು ಮಾರಲಿ ವಿಸಿನ ತರುಚರರ

|| ೨ ||

ಅಸಿಗೆ ತೊಡಕಿದ ಕರುಳ ಜಂಪವ
ಬಿಸುಡುತಂಘ್ರಿಯ ರುಧಿರದಾ ಕೊ
ಗ್ಗಿಸರ ಕಳೆವುತ ಕೈಯ ಹೊಲಸನು ನೋಡಿ ಹೇವರಿಸಿ ||
ಅಸುರ ನಸು ವಾಸನಿಸಿ ಹೇಸುತ
ವಿಷಮ ವಿಕ್ರಮ ವೀರ ದೈತ್ಯನು
ಬಸುರ ಬಂದನ ಹಾರುತಿರಿ ನಡೆತಂದು ಪೊಡವಟ್ಟ

|| ೩ ||

ಗುಣಿಗಳರಸನು ಬಂದ ಮದವಾ
ರಣನು ಬಂದನು ವೀರ ದೈತ್ಯರ
ಗುಣ ಶಿರೋಮಣಿ ಬಂದ ಮಾಣಿಕ ರತುನ ಬಂದನಲಾ ||
ರಣ ಕೃತಾಂತನು ಬಂದ ಚೆಲುವಿನ
ಕಣಿಯೆ ಬಾಯೆನುತರಸ ಕೈಗಳು
ದಣಿಯಲಪ್ಪಿದ ಬಲದ ಗದ್ದುಗೆಯಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೪ ||

ಕಾಳಗದ ಕೌತುಕದ ಕಥೆಯನು
ಹೇಳು ಹೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಸಲೆ ಬ
ಲ್ಲಾಳೆ ಬಲ್ಲಹ ಮನ್ಮನೋರಥದೇಳಿಗೆಯನರಿತು ||
ಕೇಳುವೆನು ಕರ್ಣಾಮೃತಂಗಳ
ಹೇಳು ಹೇಳೆನೆ ಮಗನೆ ರಾಮಗೆ
ನೋಲವಂತಾಯ್ತೆನಲು ಕೈವಾರಿಗಳು ಹೊಗಳಿದರು

|| ೫ ||

ಕಾಲ ಮೊಳಸೆಯಗೊಂಡ ಸಲೆ ಮರು
ಳೋಳಗುಬ್ಬಸವೊರವೆ ಶಾಕಿನಿ
ಜಾಲ ಗೋನಾಳಿಗಳ ಕೀಲಿಸಿತಮಮ ರಣದೊಳಗೆ |
ಮೇಳೆಯದ ಮುಂಡಿಗೆಯ ಬದಿಯೆಲು
ಮೋಳೆಯದ ಕೊಳುಗುಳ ಭಯಂಕರ
ಹೇಳಲೇನದ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೊಡರಿಯಬಹುದರಸ

|| ೬ ||

ಕೊಂದೆನಾ ದೇವತೆಯ ಕರುಣದ
ಲೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ಹರಿಯ ಸೇನೆಯು
ನೆಂದೊಡದು ಹುಸಿಯಾಯ್ತು ಕಪಟದ ಜಯವದೇತರದು ||
ಕೊಂದವಗೆ ಕೊಲೆಯಟ್ಟಿದುಳಿವುದೆ
ಹಿಂದೆ ಕೊಂದವರೆದ್ದು ಬದುಕರೆ
ಹೊಂದಿದನು ಹಗೆಯೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲ ತನಗೆಂದ

|| ೭ ||

ತಲೆಯ ತೂಗುತ ಹತ್ತು ಮುಖದಲಿ
ಒಲಿದು ಮಗನನು ನೋಡಿ ನಲಿವುತ
ಗೆಲಿದನ್ನೆ ಸಾಕೆನ್ನ ಕಂದನು ಭಲರೆ ಭಾವೆನುತ ||
ಬೆಳೆದ ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯಲಿ ರಾವಣ
ತುಳುಕುತಿರಲಂದತ್ತು ಮರ್ಕಟ
ಬಲದಿ ಹೆಚ್ಚಿತು ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರ ದೆಸೆಯನಳ್ಳಿರಿಯೆ

|| ೮ ||

ಸುಳಿದ ತುಪ್ಪದಿ ತೋದ ಶಿಖಿಯು
ಚ್ಚಳಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿದವೋಲು ಕಪಿಪಡೆ
ಮೊಳಗಿತಯ್ಯಯ್ಯವನಿಯದುರಿತು ಗಗನ ರುಮ್ಮಿಡಲು ||
ಜಲಧಿ ರೂಡಿಸಿತದ್ರಿ ಬಿರಿದುದು
ಖಳನು ಕಂಡುಪ್ಪರಿಗೆಗಡರಲು
ಹೊಳಲು ದಳದುಳಿಯಾಯ್ತು ಸರಿಗಡರಿತ್ತು ಮರ್ಕಟರು

|| ೯ ||

ಅವನೆ ರಕ್ತಸನ್ನಿದನ್ನೆದನೆ
ಕವಿಯೊ ಕವಿಯೋ ಜುಣುಗಲೀಸದೆ
ತವಕದಲಿ ಕವಿ ಕಾರು ಜಿಗಿ ಜಿಗಿ ಹತ್ತು ಹಿಡಿಯೆನುತ ||
ತವತವಗೆ ಮರ್ಕಟರು ಮುತ್ತಿದೊ
ಡವನು ಗರ ಹೊಡೆದಂತೆ ಬೆರಗಿಂ
ದಿವಿಜವೈರಿಯ ಮೊಗವ ನೋಡಿದ ಬೆರಳ ಮೂಗಿನಲಿ

|| ೧೦ ||

ಸಿಡಿಲು ಹೊಡೆದಂತಾಯ್ತು ಬೆರಗನು
ಕುಡಿದು ತೇಗಿದನಮರರಿಪು ನಡು
ನಡಗಿ ಕಲುಮರನಾದನಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸಿದ ||
ನುಡಿಯಲರಿಯದ ಮೂಗ ನಂಜನು
ಕುಡಿದ ಪರಿ ಮರುಗುತ್ತ ಮಗನಿವ
ಭಿಡದೆ ತಂದನು ಹೋದ ವೂರಿಯ ತಂದೆನೈನುತಿದ್

|| ೧೧ ||

ಖಾತಿಯಲಿ ಕಸಿಭಟರು ಮುತ್ತಲು
ಭೀತಿ ಹೊಡೆದುಪರಿಗೆಯಿಳಿಯಲು
ಭೂತವಾಳಿದ ನಿಧಿಯ ಪರಿಯಲಿ ಬಂದ ಕೆಳಕೆಳಗೆ ||
ಸೀತೆಯೊಲಿದಳು ಹೋದ ರಾಘವ
ಬೂತೆ ನೀನಿಂದೆತ್ತಲೋಡುವೆ
ಪೂತು ನಿಲ್ಲಿನುತರಗನುರಿ ಮೊಗದಂತೆ ಮುತ್ತಿದರು

|| ೧೨ ||

ಅಹುದು ಮತ್ತೀನೊಬ್ಬನೆನಗೀ
ಸಹಸಿ ಮಗನುಂಟಾದ ಕಾರಣ
ಬಹಳ ಬಲ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ಕಾಣೆನೆ ಮಗನು ಹುಸಿವನನೆ ||
ಆಹಹ ಹಿತವಹರಾರು ತಮಗಿ
ನ್ನಹಿತ ಪಡೆಸಹಿತಸುವ ಬಿಟ್ಟನು
ರಹಣವಾಯ್ತೆ ನುತಸುರ ಕೈಗಳ ಹೊಯ್ದ ಗಹಗಹಿಸಿ

|| ೧೩ ||

ಕಾದಿ ಗೆಲಿದನು ಹಗೆಯ ಮೇಘನಿ
ನಾದನುಂಟುಂಟಹುದು ಕಂಡುದು
ತೀದುದಿನ್ನೇನಿಲ್ಲ ವಾನರ ಸೇನೆ ಸತ್ತುದಲ ||
ಬೀದಿವಿಂಡಿನ ಮಾತು ದಿಟವೆಂ
ದಾದರಿಸೆ ಬಯಲಿಂಗೆ ನಾ ಮರು
ಳಾದೆನೆಂದಬ್ಬರವನಾಲಿಸಿ ಬೆಕ್ಕುಸಂಬಟ್ಟು

|| ೧೪ ||

ಎರಡು ಮುಖದಲಿ ಭೀತಿ ಮತ್ತೊಂ
ದೊಡು ಮುಖದಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತೊಂ
ದೊಡುಮೋರಿಯಲುಗ್ರ ಕೋಪವು ನಗೆಗಳೆರಡರಲಿ ||
ಎರಡು ಮುಖದಲಿ ಚಿಂತೆ ಮತ್ತಾ
ಬೆರಗು ಪಂಚಾನನ ದಶಾನನ
ವಿರಲು ಬಹುರೂಪುಗಳ ಮೆರೆದುದು ಬಲ್ಲ ಜಾಣರಿಗೆ

|| ೧೫ ||

ಅನಿಮಿಷರ ನೆರೆಗೆಲಿದು ದೇವಾಂ
ಗನೆಯರೆಲ್ಲರ ಸೆರೆಯಲಾಳಿದ
ವನವಮುರಿದಕ್ಷನನು ಕೊಂದಾಲಂಕಿಯನು ಸುಟ್ಟು ||
ಹನುಮನಧಟನು ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಿ
ಮೊನೆಯೊಳಾತನ ಗೆಲಿದು ಶರಬಂ
ಧನಕೆ ತಂದನ ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿವುದು ವಿಹಿತವಲ್ಲೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಕಡಲ ಕಟ್ಟೆಯ ದಾಂಟಿ ರಾಮನ
 ಕಡೆಯ ಕಪಿಗಳು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು
 ಪಡೆಯ ನೋಡಲು ಹೋಗಿ ಗಗನದಲಡಗಿ ಬೊಬ್ಬರಿಯೆ ||
 ಕೊಡೆಯನೊಂದಂಬಿಂದ ರಾಘವ
 ಕಡಿದ ರವಿಸುತ ಹೊಯ್ದು ಮಕುಟವ
 ಕೆಡಹುವಂದಿಗೆ ನಾವು ಕಾಣೆವೆ ದೇವರಾಳ್ವನವ

|| ೧೭ ||

ಆರು ಕಾದಲು ಬಹುದು ಕಪಿಗಳ
 ನಾರು ಭಂಗಿಸಬಹುದು ರಾಮನ
 ನಾರು ಗೆಲುವರು ಸತ್ಯಸಂಧನ ಧರ್ಮರೂಪನನು ||
 ವಾರಿಧಿಯನೋರಂಬು ಹೀರದೆ
 ವೀರರಾಮನನಧಟ ನಿನ್ನ ಕು
 ಮಾರ ಗೆಲಿದುದ ನಾವು ಕಾಣೆವೆಯೆರಡು ಕಣೆಯದಲಿ

|| ೧೮ ||

ಕಡಿದು ಕುಂಭಿನಿಗೊಡಲ ಬೇಳಿದ
 ಪಡೆದು ನಾಗಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಟ್ಟಿದ
 ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಂದನು ನಿನ್ನ ಜಗವರಿಯೆ ||
 ಕಡಿದ ತರುವಂಕುರಿತವಾದರೆ
 ಕೊಡಲಿಯೇವುದು ಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದ
 ಮೊಡೆಯಗಾಳೇಗುವನು ಕೆಟ್ಟಿನಬಹುದೆ ನಿಜಗಲಿಯ

|| ೧೯ ||

ಸತ್ತ ಹಗೆ ಹುಟ್ಟುವನು ಹಿಂಗಿದ
 ಕುತ್ತು ಹಿಡಿವುದು ಮತ್ತೆ ನೆಗೆಹಿದ
 ಹುತ್ತು ಪನ್ನಗವಾಗಿ ಹರಿವುದು ದೈವಹೀನರಿಗೆ ||
 ಬಿತ್ತೆ ಬೆಳೆಯದು ಬೆಳೆದೊಡರನವ
 ನೆತ್ತೆ ತಿರುಗಲಪಾಯ ಬೆನ್ನನು
 ಹತ್ತಿಬಹುದಸುರೇಂದ್ರ ಕೇಳೆನುತಿದ್ರ ಮಾರಿಮುಖ

|| ೨೦ ||

ಹಾಲು ಸೇರದ ರೋಗಿ ಹಸುವಿನ
 ಕಾಲು ಕಡಿದರೆ ನೆರೆವುದೇ ಕಡಿ
 ಗಾಲದಂದಿಗೆ ಕನಲಿ ದೈವವ ಬೈದು ಫಲವೇನು ||
 ತೋಳ ಬಲುಹಿಲ್ಲದೆ ರಣಾಗ್ರದಿ
 ಭಾಳ ದೂರಿದೊಡಹುದೆ ವೀರರ
 ಮೌಳಿ ಮಗನನು ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿಸರೆ ದೊರೆಯೆ ಕೇಳಿಂದ

|| ೨೧ ||

ಕೊಂದ ಚಂದವದೆಂತು ಹೇಳ್ವೆ
ಕಂದ ಹೇವರಿಸದಿರು ದಿಟವೇ
ಕೊಂದುದುಂಟೇ ಸೇನೆ ನಿನ್ನಿರುಳಿನ ರಣಾಗ್ರದಲಿ |
ಹಿಂದೆ ಮತ್ತಾರುಳಿದುದುಂಟೇ
ಯೆಂದು ಬೆಸಗೊಳೆ ಮರುಗಿ ಸುಯ್ದನು
ಬೆಂದ ಹುಣ್ಣುನು ಬೆದಕಲೇತಕ್ಕೊಂದ ನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೨೨ ||

ಎಗುವೆನು ಬಯಲಾಯ್ತು ಕಟ್ಟಿದ
ನಾಗಪಾಶವು ಮತ್ತೆ ತಾನದು
ಹೋಗಲಿರುಳಿನ ಮೋಸಗೊಲೆ ಹುಸಿಯಾಯ್ತು ವಿಧಿವಶದಿ ||
ಮೇಗಣಾಹವಕಂಜಿನೀಗಳು
ಮೂಗನಾದೆನು ನುಡಿಸಬೇಡಿ
ನ್ನೀಗ ಸತ್ತವನೆನ್ನ ಬದುಕನು ಸುಡಲಿ ಹಾಯೆಂದ

|| ೨೩ ||

ನೆರೆದ ಸಭೆಯಲಿ ಮಗನ ನೋಡುತ
ಹೊರೆಯವರ ಕೈ ಹೊಯ್ದು ನಕ್ಕನು
ಮರುಳುಗೊಂಡನು ಮಗನು ಮತ್ತೇನಲ್ಲವೇ ದಿಟಕೆ ||
ಹರಿಹರಿದು ಹಳುಗಾದನೀತನು
ಗರವು ಹೊಡೆದುದು ಕಡೆಗೆ ಪಾತಕಿ
ಧುರದೊಲುಳಿಯದೆ ಮಾಣ ವಿಭೀಷಣ ಬಲ್ಲಿ ನಾನೆಂದ

|| ೨೪ ||

ತಂದೆಯನು ಕೊಲಲಾಗಿ ನರಕವು
ಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟನು ಮತ್ತೆ ಮೂವರು
ಹಂದೆಗಳ ರಣದೊಳಗೆ ಕೊಲ್ಲದೆ ಹೇಸಿ ನಾ ಬಿಟ್ಟೆ ||
ಕೊಂದ ಹದನಿದು ಮಾರಿ ಮರಳಿದು
ಬಂದ ಹದನಿದು ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿಂ
ಬೆಂದ ಬೇರಂಕುರಿಸಿ ನಗೆಗೆಡೆಯಾದೆ ತಾನೆಂದ

|| ೨೫ ||

ಹೆಡೆಯನುಳುಹಿಯೆ ಫಣಿಯ ಬಾಲವ
ಕಡಿದೆ ಬಿನುಗುಗಳೆಂಟು ಲಕ್ಷವು
ಮಡಿದೊಡೇನದು ಮಡಿಯದಿದೊಡದೇನು ಪುರುಷಾರ್ಥ ||
ಕೊಡಲಿಗಾವಿನವೋಲು ತಮ್ಮನ
ಮಡಗಿ ಕರ ಜಡನಾದೆ ಕಡೆಯಲಿ
ಕಡಿಸಿದ್ದೆ ಬಲು ರಾಜಕಾರ್ಯವ ನೀನುಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ

|| ೨೬ ||

ಉಳಿವುದುಳಿಯದೆ ಮಾಣದರಸಾ
 ಗೆಲುವೊಡರಿದೆನಲದಜಭವರಿಗಿನ
 ಕುಲನನಿಂದೇ ಲಂಕೆಗೊಯ್ದವೆನೆಂದು ಹೋಗುತಿರೆ ||
 ಚೆಲುವನಂತನ ನಿಜದಿ ಹೋಲುವ
 ಹೊಲಬನರಿತೆನು ಸಿಂಹ ನಡುವಿನ
 ಲಲಿತ ಪೀತಾಂಬರದಲೆಸಿದಿರೆ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆ

|| ೨೭ ||

ಕೊರಳ ತುಳಸೀ ದಂಡೆ ಭೃಗುವಿನ
 ಚರಣಲಾಂಛಿತ ವಕ್ಷ್ಯ ತೊಳಗುವ
 ಕರ ಚತುಷ್ಟಯದಲ್ಲಿ ಶಂಖ ಸುದರ್ಶನಾದಿಗಳ ||
 ಧರಿಸಿ ನಾಭಿಯಲೆಸೆವ ಸರಸಿಜ
 ದರಳು ಕಂಗಳ ಸೊಬಗ ಮೂರುತಿ
 ಯಿರಲು ಕಂಡೆನು ತಂದೆ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದ ನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೨೮ ||

ಕೆಲದಿ ನಂದಸುನಂದ ಮೊದಲಾ
 ದಲಘು ವೈಷ್ಣವ ಭಕ್ತಜನರಿರೆ
 ಜಲಜಲೋಚನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಲದಲ್ಲಿರಲು ನೋಡುತಿರೆ ||
 ಹಲವು ಮಾತೇನವನ ಚರಣದ
 ಬಳಸಿನಲಿ ಸೌಪರ್ಣನಿದ್ದನು
 ತಿಳಿದೆ ನಾ ಜಲಶಾಯಿಯೆಂಬುದ ತಂದೆ ಕೇಳೆಂದ

|| ೨೯ ||

ಹಿಡಿದು ನೆಗಹುವೊಡಂಗವಿಸುತಿರೆ
 ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತೆ ಹೊಗೆಯ ಸೂಸುತ
 ಸಿಡಲ ಝಂಕೆಯ ಪ್ರಳಯಗಿಚ್ಚಿನವೋಲು ಭುಗಿಭುಗಿಸಿ ||
 ಸುಡುತ ಬಂದುದು ಚಕ್ರ ಜುಣುಗುವೊ
 ಡೆಡೆಯ ಕಾಣದೆ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟಿನು
 ಕಡೆಯ ನೋಡುವೊಡರಿದು ತರಲಳವಲ್ಲವೆಂದರಿದೆ

|| ೩೦ ||

ದೇವನಾಗಲೆ ಬೇಕು ರಾಘವ
 ದೇವಿ ಜಾನಕಿ ಸಿರಿ ಕಪೀಂದ್ರರು
 ದೇವ ಸಂಕುಲವವನ ತಮ್ಮನಂತ ಬಲಯುತನು ||
 ಈ ವಿಧದ ಸಂಭ್ರಮವು ನಿಜಕಿ
 ನ್ನಾವದೇವರಿಗುಂಟು ಆತನೆ
 ದೇವ ತನ್ನ ನುಮಾನವಿದು ದಿಟವರಿಯಬಹುದೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಜಾನಕಿಯ ಕತದಿಂದ ನೆರೆದುದು
ವಾನರಂಗಳು ಕಡಲ ಬಿಗಿದುದು
ಮಾನವೇಶ್ವರ ಬಂದು ಮುತ್ತಲು ಹೋದ ವಿಭಿಷಣನು ||
ಈ ನಿರೋಧದ ಸತಿಯನೊಯ್ಯಾ
ಮಾನವೇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ಕೊಂದರೆ
ತಾನೆ ನಡೆವನುಯೆನುತ ಮನವನು ತುಡಕಿ ನೋಡಿದನು

|| ೩೨ ||

ಆರು ಹೇಳಿದರೆಲವೊ ಬುದ್ಧಿಯ
ನಾರ ಕೈಯಲಿ ಕಲಿತೆ ಮೇಣೀ
ನಾರಿಗೋಸುಗ ಲಂಕೆ ಹಾಳಹುದಲ್ಲದಾಳುವೆನು ||
ಸಾರು ಘಡ ಹರಿಯಾಗಲಾತನು
ವೀರನಾಗಲಿ ವಿಷ್ಣು ವಾಗಲಿ
ಚಾರಿವರಿವೆನು ಬಿಡೆನು ಸೀತೆಯನೆಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೩೩ ||

ಜಡಿಯಲಾಗದು ತಂದೆ ಕಂಡುದ
ನುಡಿದಿ ನಮ್ಮನು ಸೀತೆಗೋಸುಗ
ಕೆಡಹಿ ಲಂಕೆಯ ಹಾಳು ಮಾಡುವನಲ್ಲದವನಿಜೆಯ ||
ಬಿಡನು ರಾಘವ ಮರಳಿ ಜೀವಿತ
ಪಡೆದು ಸಾವವನಲ್ಲ ನಮಗೆಯೆ
ಕೆಡುಕು ಸೀತೆಯ ಬಿಟ್ಟೊಡಲ್ಲದೆ ಕಡೆಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ

|| ೩೪ ||

ಧನ ಕನಕ ಪಶು ಧಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು
ವನಿತ ತತ್ಸುತರನುಜ ಪರಿಜನ
ಳನಿತರಿಂದವೆ ಸುಖವು ಸಂಭವಿಸುವುದು ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ||
ಮುನಿದೊಡೀಸನು ಕೆಡಿಸಿದಲ್ಲದೆ
ಮನುಜ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ
ನಿನಗೆ ಕುಲವನು ಕೂಗೆ ಸುಖವೆಂತಹುದು ಹೇಳೆಂದ

|| ೩೫ ||

ದೇವಿ ಕುಂಭಿನಿಯಿತ್ತ ವರವನ
ದಾವ ಮೊರಲುಬಹುದು ರಾಘವ
ದೈವ ಬಲದಲಿ ಗೆಲಿದನಲ್ಲದೆ ಮನುಜರಿಗಳವೇ ||
ದೈವ ದಾನವರೆಡೆಯ ಕೊಂತವು
ಯೇನೆನಮ್ಮನು ಮನುಜ ಲೆಕ್ಕಿಸ
ನೀವುದುಚಿತ ಸರೋಜ ಗಂಧಿಯ ಭಲಕೆ ಠಾವಿಲ್ಲ

|| ೩೬ ||

ಕಲಿತನಕೆ ಕುಂದಿಲ್ಲ ದೈವದ
 ಮೊಲುಮೆಗೆಡೆಕಡೆಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮದ
 ಬಲಕೆ ಜಗದಲಿ ಪಡಿಯ ಕಾಣೆನು ನೀತಿ ನಡೆಗಳಲಿ ||
 ಗೆಲುವ ಕಾಲದಲೊಂದಧರ್ಮದ
 ಬಲಕೆ ಬಲವಿದ್ದೇನು ನಿಷ್ಫಲ
 ಗೆಲುವನೊಂದೇ ಧರ್ಮ ಬಲದಲಿ ರಾಮ ದಾನವರ

|| ೩೭ ||

ಕನಲಿದನು ದಶಕಂಠನೊಲವೋ
 ದನುಜ ಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೇತಕೆ
 ನಿನಗೆ ತಿಳಿದುದು ಧರ್ಮ ಸಾಕಾಯ್ತಾಯ್ತು ಕೇಳಿದನು ||
 ಧನುವ ಬಿಡು ಕಿರಿಯಯ್ಯನೊಬ್ಬನೆ
 ಎನಲು ಪಿತನೀ ಕನಲಲಾಗದು
 ತನಗೆ ಕಾದುವೆ ಗೆಲುವು ಸೋಲುವು ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಫಲ

|| ೩೮ ||

ಕಾದಲಾರದೆ ಹಂದಿತನದಲಿ
 ಬೋಧಿಸುತ್ತಿಹನಲ್ಲ ಕಂಡುದು
 ಮೇದಿನೀ ಜನವೆಲ್ಲ ಸತ್ತುದ ಸೇನೆ ನಿನ್ನಿರುಳು ||
 ಹೋದ ವೃತ್ತವ ಕಂಡು ಮುಂದಣ
 ಹಾದಿಯಂತೆಂದರಿಯ ಬೇಹುದು
 ಓದಿ ಮರುಳಾದವನ ತಿಳುಹುವರಾರು ಸಾಕೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಹೇಳಿ ನೋಡಿದೆನ್ನೆಸೆ ಹಿಂದಿನ
 ಜಾಳು ಮಾತಂತಿರಲಿ ರಾಮನ
 ಬಾಳದಲೆಯನು ತಹೆನು ಕಪಿಗಳ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಡುವೆನು ||
 ನಾಳೆ ತಹೆ ಕಿರಿಯಯ್ಯನನು ನಿ
 ನೋಲಗಕ್ಕೆನಲವನು ಹರುಷದಿ
 ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನು ಮಗನ ಕಾಳಗಕಂದು ದಶಕಂಠ

|| ೪೦ ||

ದನುಜ ವರವನು ಬೇಡೆ ದೇವಿಯ
 ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ಹೊಡೆವ ಹರೆಗಳ
 ದನಿಗಳವನಿಯ ತುಂಬೆ ರಕ್ಕಸ ನಾಯಕರು ಸಹಿತ ||
 ನೆನೆದ ನೂರ್ಮಡಿ ಕುಳಿಯ ಹೋಮಿಸ
 ಲನಲನಾಹುತಿಗೊಂಡು ದಣಿದನು
 ತನಗೆ ಕುಂಭಿನಿ ರೂಪುದೋರದಿರಲೈ ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೪೧ ||

ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ಕೋಟಿ ಕುರಿಗಳ
 ಕರಿಯು ಹಲವನು ಕೋಣ ಶತಕವ
 ಹರೆಯ ವಾದ್ಯವ ಮಾಡಿ ಸುರೆಗಳ ಕೋಟಿ ಹರವಿಗಳ ||
 ಮರೆಯದೊಪ್ಪಿಸುತಿದರ್ ದೇವಿಗೆ
 ಜುರಿತ ನೆತ್ತರ ಕೊಡಗಳೆಲ್ಲವ
 ಮರೆದಳೋ ಸಲೆ ನೋಹದೊರೆದಳೊ ರೂಪುದೋರದಿರೆ

|| ೪೨ ||

ಆವ ವಿಪ್ರದ್ರೋಹವೋ ತನ
 ಗಾವ ದೈವದ್ರೋಹವೋ ಶಿವ
 ಆವ ಪುಣ್ಯವನಳಿಸಿದನೋ ನಾನಪರಾಧಿಯೋ ಮೇಣು ||
 ಆವ ಹಿರಿಯರ ಹಳಿದೆನೋ ಮು
 ನ್ನಾವ ಧರ್ಮವ ತುಳಿದೆನೋ ಶಿವ
 ದೇವಿಯೊಲಿಯಳು ತನಗೆ ಶಿವ ಶಿವ ಪಾಪಿ ತಾನೆಂದ

|| ೪೩ ||

ಆವನಾಹುತಿ ವಿಘ್ನನಾದೆನೋ
 ಆವ ಗೋದ್ವಿಜರುಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ
 ನಾವಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಸಲಹದುಳುಹಿದೆನೋ ||
 ಆವ ನೋಂಪಿಯನಳಿದೆ ವನದಲ
 ದಾವ ಶಿಖಿಯನು ಬಿಟ್ಟೆನೋ ನಾ
 ನಾವ ಪಾಪಿಯೊ ಪೂರ್ವದಲಿ ಹಾಯೆಂದನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೪೪ ||

ಹಿಂದೆ ಬೇಡುವ ಮುನ್ನ ದೇವತೆ
 ಬಂದು ಕೊಡುವಳು ವರವನೇತ
 ಕ್ಕೆಂದು ತಡೆದಳೊ ನಾನು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಗೂಣೆಯವೇ ||
 ಹೊಂದಿ ಹೋಗಲಿಯೆಂದು ತನುವಿದು
 ತಂದೆ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಸಭೆಯಲಿ
 ಬೆಂದ ಬದುಕಿದು ಸುಡಲಿ ಸಾವುದು ಲೇಸು ಸಮರದಲಿ

|| ೪೫ ||

ದಾನವೇಂದ್ರನ ಬಸುರ ಬಂದಿ
 ಮಾನವೇಂದ್ರನ ಗೆಲ್ಲಲಾರದ
 ಮಾನವಿಲ್ಲದ ಬದುಕು ಬೇಯಲಿ ಇದ್ದು ಫಲವೇನು ||
 ವಾನರಂಗಳ ಕೈಯಲಳಿವುದ
 ಕೀ ನಿಕುಂಭಿನಿಗಾಗಿ ತಲೆಯನು
 ತಾನೆ ಕಡಿದೊಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದನುವಾದನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೪೬ ||

ಹೇಡಿಗಳ ಹೊರವಡಿಸಿ ಕೆಲಬರು
 ಬೇಡಬೇಡೆನಲವರ ನೂಕಿಸಿ
 ಹೇಡಿಯಾದವರಿರದೆ ಸಾರೆನುತಾರಿ ಪುಟನೆಗೆದು ||
 ರೂಡಿಸಿದ ಕೂರಲಗ ಖಳ ಧೃತಿ
 ಮಾಡಿ ಕಂಗಳಳವಿಗುಂದದೆ
 ನೋಡಿ ಗೋಣಿನ ಸಂದ ತಡಹಿವ ಬಾಗಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದ

|| ೪೭ ||

ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಹರಿತಂದು ಕುಂಭಿನಿ
 ಹಿಡಿದು ತೆಗೆದಳು ಕೈಯ ಖಡ್ಗವ
 ತಡವಮಾಡದೆ ಬೇಡು ವರವನು ಕಂದ ಮೆಚ್ಚಿದನು ||
 ಬಿಡು ಮನೋವ್ಯಥೆ ಬೇಡು ಬೇಡಾ
 ಕೊಡುವೆ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ವೀರರು
 ಪೊಡವಿಯೊಳಗಾರುಂಟು ಬೇಡೈ ಕಂದ ವಾಂಛಿತವ

|| ೪೮ ||

ಎನಲು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ರಕ್ತಸ
 ಜನನಿಯಿತ್ತಾ ನಾಗಪಾಶವ
 ಮನುಜ ಗೆಲಿದನು ನಿಮ್ಮ ವರದಲಿ ಮರಳಿ ನಾ ಗೆಲಿದೆ ||
 ವನಚರಂಗಳು ಸಹಿತ ರಾಮನು
 ಪುನಹ ಜೀವಾಪನ್ನ ನಾದನು
 ಮನದಿ ನಾನತಿ ಭ್ರಷ್ಟನಾದೆನು ಮಾನಹತಿಯಾಯ್ತು

|| ೪೯ ||

ಮನಮರುಗಿ ಕಸಿಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
 ಮನುಜನಬ್ಧಿಯ ದಾಟಿ ಹೋಹಂ
 ದನುವ ಕಾಂಬಿನು ಕೊಡಿಸು ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನು ನನಗೆ ||
 ಜನಕಜೆಯ ಹೋಲಿಕೆಯಲೊಂದೆ
 ಕೈನಿತು ಕುಂದಿರಲೊಲ್ಲನೆಂದೆನೆ
 ಮನವೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಳು ನಿಕುಂಭಿನಿ ಹರಸುತಡಗಿದಳು

|| ೫೦ ||

೩೦ನೇ ಸಂಧಿ

೩೫ || ಕುಂಭಿನಿಯ ವರದಿಂದ ಪಡೆದ ನಿ
ತಂಬಿನಿಯನಮರಾಳಿ ನಭದಲಿ
ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಹೊಕ್ಕು ಲಂಕೆಯನು ||

೩೬ || ಸದೆದ ಖತಿಯಲಿ ಸಕಲ ಕಪಿಗಳ
ಮುದದಿ ಹರುಷದ ಮರನಕೊಂಬೆಯ
ತುದಿಯನೇರಿದ ರಥವನಡರಿದನುಬ್ಬಿಕೊಬ್ಬಿದನು ||
ಇದಿರಲವರನು ಗೆಲುವೆನುತಾ
ತ್ರಿದಶಮದ೯ನ ಸೇನೆ ಸಹಿತವೆ
ಕದನರಂಗವ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಡೆಸಿದ ಭೀರಿನಿಸ್ಸಳವ

|| ೧ ||

ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಬಂದ ಸುಭಟನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಬಂದಿಗಾರನ ತೋಟ ಬೇಡಾ ರಿಪುವಿದಾರಣನ ||
ಅಂದಗಡಿಪನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ತಂದೆಯರಿಗಳ ಗೆಲಿದ ಪರಮಾ
ನಂದ ವೀರನ ತೋಟ ಬೇಡೆಂದುಲಿಯೆ ಕಹಳೆಗಳು

|| ೨ ||

ಸುರವಿರೋಧಿಯ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಧುರವಿರಾಟನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಹರಿಯ ಹಗೆಯನ ತೋಟ ಬೇಡಾ ಕಪಟನಾಟಕದ ||
ಸಿರಿಯಸಿತಗನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಸುರರ ಕೊಲುವನ ತೋಟ ಬೇಡಂ
ದಿರದೆ ಹೊಂಗಹಳೆಗಳು ಚೀರಲು ಬಂದನಿಂದ್ರಾ

|| ೩ ||

ವೊಡವಿ ಕೊಡೆ ನೆಗೆದುದೊ ಸುರಾರಿಯ
ಪಡೆಯ ಪದಹತಿ ಧೂಳಿಗಂಗೆಯು
ಮಡುವ ಕಲಕಿತು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು ದಿನೆಯ ಹಸರಿಸಿತು ||
ಒಡನೊಡನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಕಪಿಗಳು
ಹಿಡಿದುದೈ ಸಮರವನು ಕೋಪದಿ
ಜಡಿದು ನೂಕಿದರಿರುಳ್ಳುಗಳ್ಳನು ಬಂದ ಕನಿಯೆನುತ

|| ೪ ||

ಅಸುರನಣುಗನ ಹೆಗಲುಗಳಗ
ಹೊಸತು ಮಾಯಾವಿದ್ಯಗಳನಿವ
ವಸುಮತೀಶ್ವರನರಿವನೋ ಮೇಣರಿಯದಳಲುವನೋ ||
ಒಸೆದು ನೋಡುವೆನೆನುತ ಬಳಿಕಾ
ಬಿಸಜಬಾಂಧವ ರಥವ ತಂದಾ
ಗಸದ ಮಧ್ಯದಿ ನಿಲಿಸಿ ಕದನವ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಿದರ್

|| ೫ ||

ಕೊಲ್ಲು ಕಡಿ ಕಡಿ ಕೆಡಹು ಕೆಡಹಾ
ಕಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿರಿ ಇರಿ ಸುರಾರಿಯ
ಹಲ್ಲ ಕಳೆ ಕಳೆ ಬದಿಯ ಮೂಳೆಯ ಮೂಡಿಗೆಯ ಮುರಿಯೊ ||
ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಲವೊ ಇರುಳಲಿ
ಖುಲ್ಲ ಕೊಂದನು ನಮ್ಮನೆಡಬಲ
ದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಕವಿ ಹಿಂದೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದರೆನುತ ಮುತ್ತಿ ದರು

|| ೬ ||

ಕಾಳಗದಲಸುವಳಿದ ರಕ್ತಸ
ಜಾಳವಮರಾವತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರೆ
ನೂಳೆಯರನುಪಚರಿಸೆ ಕಳುಹುವುದೆಂದು ಸುರಪತಿಗೆ ||
ಹೇಳಲೈದಿದುವೆನಲು ಪದಹತಿ
ಧೂಳಿ ಕವಿದುದು ಸುರರಮೌಳಿಯ
ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡೆ ಕಾಂತಿ ಕದಡಿತ್ತರುಣ ಸಾರಥಿಯ

|| ೭ ||

ಸರಳ ಸುರಿವುತ ಕಪಿಗಳಿಡುತ್ತಿಹ
ಗಿರಿ ತರುವ್ರಜಗಳನು ಟೊಣವುತ
ಕರಿಯ ನೋಹುತ ಹಯವ ನೂಕುತ ತೇರನೆರಗುತ್ತ ||
ಅರಿಯ ಸೀಳುತ ಖಳರ ಬೈವುತ
ಬಿರಿದ ಬೀರುತ ಕುತ್ತಿ ಸೆಳೆವುತ
ಎರಡುಬಲ ಹೊಯ್ದಾಡೆ ರಕುತದಲಬುಧಿ ಕಲಕಿದುದು

|| ೮ ||

ಕರಿಯ ಸದೆಯೋ ಹರಿಯನೊದೆಯೋ
ಒರಸು ಪತ್ತಿಯ ತೇರು ತೆಕ್ಕೆಯ
ಗಿರಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಡಸಿ ಕುಟ್ಟೋ ಹರಿಗೆಯತಿಬಲರ ||
ಹರಿದು ಕೆಡೆ ಕೆಡೆ ಮುಂದಣಾತನ
ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆ ಹೊಡೆ ಹಿಂದಣವದಿರ
ಸರಿಯಗೊಡದಿರು ಘಡಘಡೆನುತೊದರಿದರು ಮರ್ಕಟರು

|| ೯ ||

ಹರಿದು ಹಳಚುವ ಹೊಕ್ಕು ಹೋರುವ
ಮುರಿದು ನುಸಳುವ ಮುಂದೆ ನೋಡುವ
ತಿರುಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳತ ಹಿಡಿದೆಳೆದೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳತಿಪ್ಪ ||
ಧರಣಿಯೆಡೆಗೆಡಲಮನು ಗಗನಾಂ
ತರದಿ ಕಾದಿತು ಖಳರು ಕಸಿಗಳು
ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಮುಷ್ಠಾಮುಷ್ಠಿ ಯುದ್ಧದಲಿ

|| ೧೦ ||

ನಿನ್ನೆ ನೋಸೊದೊಳಿರುಳು ಕೊಂದಾ
ಕನ್ನೆ ಗಳ್ಳನ ತನಯ ನಮ್ಮನು
ಬೆನ್ನೆ ಲುಗಿವನು ಬದಿಯ ಮೂಲೆಯ ಮುರಿಯೊ ತಿವಿಯೆನುತ ||
ತನ್ನ ಮಾಯದಿವೋಡಲೀಸದ
ರಿನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದ ದಡಿಗನೆನುತನೆ
ಕುನ್ನಿ ಗಳ ಹಿಡಿಯೆನುತ ರಣದೊಳಗಟ್ಟಿಯಾಡಿದರು

|| ೧೧ ||

ಕದನದಲಿ ಕೈಮಾಡಿ ಕಪಿಭಟ
ರೊದಗಿ ಮುರಿದರು ತೇರು ಲಕ್ಷವ
ನೊದಿದು ಕೊಂದರು ಕರಿಯ ಲಕ್ಷವ ತುರಗಪಂಕ್ತಿಗಳ ||
ಮುದದಿ ಮದಗಜವೆರಡು ಲಕ್ಷವ
ಸದೆದು ಕೆಡಹಿದರಮರವೈರಿಯ
ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸೆ ಕಾಳುಗಿಚ್ಚಿನವೋಲು ಖತಿಗೊಂಡ

|| ೧೨ ||

ದಡಿಗ ತೇರನು ಮುಂದೆ ನೂಕಿದ
ಬಡ ವನೌಕಸ ಪಡೆಗೆ ಬಿಲ್ಲನು
ಹಿಡಿದು ಜೇವಡೆಗೈಯ್ಯಲಮರರು ಸರಕ ಕಟ್ಟಿದರು ||
ನಡುಗಿದನು ಸುರನಾಥನಂತಕ
ಕೆಡೆದ ನೈಋತಿ ಸೆಡೆದ ವರುಣನು
ಹಿಡಿದ ವಾಶವಬಿಟ್ಟನಮಮಾ ದನುಜನಂಜಿಕೆಗೆ

|| ೧೩ ||

ಸೆಳೆದ ಚಾಪವನಸ್ತ್ರಸಂತತಿ
ತಳರುಗಿಡಿಗಳನುಗುಳೆ ಕೋಪದಿ
ತುಳಸಿದನು ತೂಳಿದನು ಹಿಡಿದನು ಹಿಂಡಿ ಹೀಳಿದನು ||
ಎಲವೊ ಕೋಡಗಿಗಳರ ಸಾಯದೆ
ತೊಲಗಿ ಫಡಫಡೆಯೆನುತ ರಕ್ತಸ
ಹಿಳುಕಹಿಳುಕನು ಹಳಚುತಿದ್ವನು ಹೆಸರ ನಾಯಕರ

|| ೧೪ ||

ರಣದ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳಿಗಾ
ತಣವ ಮಾಡಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾಂಸದಿ
ದಣಿದು ನಾಯ್ಕರಿ ಹದ್ದು ಕಾಗೆಗಳೆನ್ನ ಹರಸಿದುವು ||
ಬಣಗು ಕೋಡಗಿಗಳರ ನಮ್ಮೊಳು
ನೆಣಸಬಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಭಂಗವ
ನೆಣಿಸಿ ನೋಡದೆ ಮಾನವುಂಟೇ ಕಾನ ಕಪಿಗಳಿಗೆ

|| ೧೫ ||

ನಳನ ಪಡೆಯನು ತುಳಿಸಿ ನೀಲನ
ಬಲವ ಹೊಯ್ದನು ಗಂಧಮಾದನ
ದಳವನೋಡಿಸಿ ಗವಯನಾಳನು ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದನು ||
ಖಳನ ತೇರಿನ ವಹಿಲ ಗತಿಗಳ
ತಿಳಿಯಲರಿದಾಯ್ತು ಮಮ ಸುತ್ತಲು
ಸುಳಿವ ಚಕ್ರದ ಪೋಲು ಕಾಣಲುಬಂದುದಯ್ಯಯ್ಯ

|| ೧೬ ||

ಸರಳು ಮೂರರಲಿಚ್ಚು ಪನಸನ
ಬಿರಿಯಲಿಂಟಂಬಿನಲಿ ತಿಮಿರನ
ನಿರದೆ ತಾರಕನೆಂಬ ವೀರನನಾರು ವಿಶಿಖದಲಿ ||
ಎರಡು ಶರದಲಿ ಕೇಸರಿಯನೀ
ರೆರಡುರಲಿ ನೆರೆ ಕುಮುದನೆಂಬನ
ಸುರದಿಶಾಪಟ ಹತ್ತು ಶರದಿಂದೆಚ್ಚ ದಧಿಮುಖನ

|| ೧೭ ||

ತೊರೆದನಸುವ ಗವಾಕ್ಷ ಮಿಗೆ ಮೈ
ಮರೆದ ಹಂಪನು ಕಂಪನೊರಗಿದ
ಗುರಿಗೆ ಕಾಯವ ತೆತ್ತ ಗಹಗುಹ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿದನು ||
ಒರೆವ ಲೋಹಿತ ಹರಿವ ಕರುಳಿನ
ಬರತ ಬಂಧದ ಹರಿವ ರಕುತದ
ತೊರೆಯ ಮಾಡಿದನಸುರನೊಂದೇ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲಿ

|| ೧೮ ||

ಉರಿಗೆ ತುಪ್ಪವತೋರಿದಂತಾ
ಸುರದ ಕೋಪದಿ ಚೆಗಿದು ಜಾಂಬವ
ಹರಿದು ಹಿಡಿದನು ಖಳನ ರಥವನು ತುಡುಕಿ ಬೀಸಿದನು ||
ಧರಣಿಗುರುಳಲು ಖಡುಗದಿಂದವೆ
ಬಿರಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದೊಡೆ ತಲೆ ಜ
ರ್ಘರಿತವಾಯಿತು ಬೀಳು ಘಡ ಮುದುಗರಡಿ ಬೀಳಿಂದ

|| ೧೯ ||

ಚಾರಿವರಿದನು ಪಡೆಯ ಸೀತಾ
 ಚೋರನಾತ್ಮಜ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿರೆ
 ವೀರನಂಗದನಡ್ಡಗಟ್ಟಿದ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿನುತ ||
 ತೋರ ಬಿಟ್ಟದಲಿಟ್ಟೊಡಾ ಧುರ
 ಧೀರ ಮಿಟ್ಟಿಯಲವನ ಗೆಲಿದವಿ
 ಚಾರಿ ಕೋಡಗ ನಿಲ್ಲು ನೀನೇ ಕಾದುವವನೆಂದ

|| ೨೦ ||

ತರುಚರಂಗಳ ವೀರ ಕಾಡಿನ
 ಮರದ ತುದಿಗೊಂಬೆಯಲಿ ಮೆರೆವುದು
 ಮರುಳು ಮರ್ಕಟ ಸೊಕ್ಕಿ ಸೊರಹಿದೆ ನಿನ್ನ ಹವಣೇನು ||
 ತಿರಳು ತಿರಳನುವಾಗು ಹೋಗೇನು
 ತಿರಡು ಶರದಲಿ ಬದಿಯನೆಚ್ಚುನು
 ಕೆರಳಿ ಪುನರಸಿ ಹತ್ತು ಶರದಿಂದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿರಿದ

|| ೨೧ ||

ಇವನದಾರಿನಲಾ ವಿಭೀಷಣ
 ದಿವಿಜದಲ್ಲಣ ಜೀಯ ಕಾದುವ
 ನಿವನು ಸಾವನ್ನೆವರ ಸವೆಯನು ಸಮರದಲಿ ನಿಪುಣ ||
 ಇವಗೆ ಹನುಮನ ಬೆಸಸ ಬೇಕವ
 ರಿವರಲಾಗದು ಎನಲು ನಸುನಗು
 ತವನಿವಲ್ಲಭ ನೋಡಲಿದ್ದನು ಸಮರಗಂಭೀರ

|| ೨೨ ||

ಭವನ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ಹರಿತಹ
 ಪವನತನಯನ ಕಂಡನಸುರನು
 ಇವನ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಗೆಲಲಸದಳವು ಬಲು ಭಟನು ||
 ಇವಗೆ ಮಾಯವೆ ಪಥ್ಯವೆನುತಾ
 ಹವನ ಬಿಟ್ಟಡಗಿದನು ಬಲುಹಿಂ
 ತವಕದಿಂದೆಳೆತಂದ ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನು ರಣಕೆ

|| ೨೩ ||

ಅಡಗಿದಸುರನ ಕಾಣನನಿಲಜ
 ಮೊಡವಿಪತಿಯೆಡೆಗೈದಲಾಕ್ಷಣ
 ದಡಿಗ ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನು ಮುಡಿವಿಡಿದು ನೆಗಹಿದನು ||
 ಜಡಿದು ಘರ್ಜಿಸುತೆಂದನಿವಳನು
 ಕಡಿದು ಹಾಯ್ಕುವೆನೀಗ ರಾವಣಿ
 ಹಿಡಿದು ಬಿಡುವರ ಗಂಡನೆಂದನು ನಭದಲಿಂದ್ವಾರಿ

|| ೨೪ ||

ಕಂಡು ಮರ್ಕಟನಿವಹ ಕಳವಳ
 ಗೊಂಡು ಮರುಗಿದುದಕಟ ಸಾಯಸ
 ಗೊಂಡು ಕಡಲನು ದಾಂಟಿ ಲಂಕೆಯ ಮುತ್ತಿ ಕದನದಲಿ ।
 ತೊಂಡ ದೈತ್ಯರ ಕಾದಿ ನೊಂದೆವು
 ಭಂಡುಮಾಡಿದನಸುರ ನಾಯಕೆ
 ದಂಡು ಮಾಡದೆಂದು ನಾನರ ಸುಭಟರಳಲಿದರು

॥ ೨೫ ॥

ಗಿಳಿಯ ಮರಿ ಮಂಜರನ ಬಾಯಿಗೆ
 ಸಿಲುಕಿದಂದದಿ ಹರಿಣ ಬೇಡನ
 ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತಸುರನಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಸವಳಿದು ॥
 ಬಳಲಿ ಬಾಡಿದ ಮುಖವು ಮಡತನ
 ಕೊಲೆವ ಹೆಮ್ಮಡಿಯೊರೆತ ನಯನವು
 ಮಲಿನವಸ್ತ್ರದ ನಾರಿ ಶೋಕವ ಬಿತ್ತಿದಳು ಧರೆಗೆ

॥ ೨೬ ॥

ಸಾಸಿಗನು ಮಗುಳಿಂದ್ರಜಾಲವ
 ಬೀಸಿದನು ಸಲೆ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿದ
 ನೇಸು ಮಾಯವೊ ಶಿವಶಿವಾಶಿವ ದೈವದೂರರಿಗೆ ॥
 ವೈಶಿಕದ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ರಾಮನ
 ಘಾಸಿಮಾಡಿದ ಕುಂಭಿನಿಯ ಹೊಸ
 ಕೂಸ ತೋರಿದ ಬಾಯಬಿಡುತಿರಲಸುರರಿಪು ಕಂಡ

॥ ೨೭ ॥

ಎಸುವ ಕೈಯನು ಮರೆದ ನರಹರಿ
 ಯಸುರ ಮಾಯೆಗೆ ಮರುಳುಗೊಂಡನು
 ಬಿವಜಗಂಧಿಯ ಕುರುಹ ನಡಿಗಡಿಗರಸನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥
 ಹೊಸ ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳದ ಕಾಮನ
 ಮನೆದ ಖಂಡೆಯದಂತೆ ತೋರುವ
 ಹುಸಿಯಯೆಸಕಕ್ಕಸುರರಿಪು ಬೆರಗಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ

॥ ೨೮ ॥

ಹುಸಿಯ ಚಾವಡಿ ಮೋಸದರಮನೆ
 ಹಿಮಣದಾಲಯ ಹುರುಡಿನಾಗರ
 ಯೆಸೆವ ಕುಟಿಲದ ಮಾಟ ಮಾಯದ ಮಂತ್ರಕಧಿವೈವ ॥
 ದಸಿಯ ದಂಡಿಗೆ ದೋಷದಾಲಯ
 ವಿಷದ ಸುಳಿವು ಕ್ಷುದ್ರ ದೇವತೆ
 ಯೆಸದಳವನೀಸುತೆಯ ಹೋಲುನೆಗಧಿಕತರವೆನಿಸಿ

॥ ೨೯ ॥

ಬಿಡುಬಿಡಲೆ ಸಾತಕಿಯೆ ಹೆಂಗುಸ
ಹಿಡಿದು ಕೊಲುವುದೆ ನಿನ್ನ ಪೌರುಷ
ಗಿಡುವ ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾರದಳಲಿಗೆ ಬಡಿಗೆ ಕೊಂಡಂತೆ ||
ಮಡದಿ ಸಾಯಲಿ ಮೇಣು ಉಳಿಯಲಿ
ಕಡೆಗೆ ನಿನ್ನೀ ಕುಲದ ಬೇರನು
ಕಡೆವೆ ಶೂಲಿಯ ಮರೆಯಹೊಕ್ಕರು ಕೊಲ್ಲದಿರೆನೆಂದ

|| ೩೦ ||

ಮಡದಿಗೋಸುಗ ಕಾದಿ ಸಾಯದಿ
ರಡವಿ ಕೋಡಗಿಗಳನು ಕೊಲ್ಲದಿ
ರೊಡಲುವಳಿದರೆ ಹತ್ತು ನಾವಿರ ಸತಿಯ ತರಬಹುದು ||
ಕಡೆಗೆ ಹೆಂಡಿರನಿತ್ತು ವಾಯಕೆ
ಮಡದಿ ರಾಘವನೆಂದು ಲೋಕ
ಕ್ಕೈಡಿಯ ಮಾಡುವೆನಲ್ಲದಬಲೆಯ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಮಡದಿಯಾಶೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಕೆ
ನಡೆ ಜಗತ್ರಯದೊಳಗೆ ಸತಿಯರ
ಹಿಡಿದುತಹೆನೊಲುವವರ ಕೊಲ್ಲುವೆನೊಲ್ಲದಿದ್ದವರ ||
ಕಡಿದು ಬಿಡುವೆನು ನಿನ್ನ ಸೀತೆಯ
ಬಿಡುವುದುಂಟೇ ನಿಲ್ಲದೀಕೆಯ
ಕಡೆಯ ಕಂಡೆಲಿ ಹೋಗು ನೋಡುವುದೆಂದನಿಂದ್ರಾಂ

|| ೩೨ ||

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನರಣ್ಯನೆಂಬನ
ಕೊಂದ ಹಗೆ ಮತ್ತಿವಳ ಹರಿಬವು
ಮೊಂದುಗೂಡಿತು ನಿಮ್ಮ ವಂಶವ ಸವರಲಿಂದಾನು ||
ಬಂದ ಹದನಿದು ಇಂದು ಸೀತೆಯ
ತಂದುಕೊಟ್ಟೊಡೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿವು
ಕೊಂದುಕೂಗದೆ ಹಗೆಯು ಹಿಂಗದೆಯೆಂದ ರಘುರಾಯ

|| ೩೩ ||

ಇಂದು ಸೀತೆಯ ನೆರೆಯೆಬ್ಬಿಬಿಡಿಸದೆ
ಹಿಂದಣಾರ್ತರ ಹರಿಬಕೆಮ್ಮನು
ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಮರಳೆಯದು ದಿಟ ನೀನು ಹುಸಿವವನೇ ||
ಇಂದು ನಮ್ಮೊಳು ತೊಡಚಿ ಕಪಿಗಳ
ಕೊಂದು ಹೋದವೆ ನೀನು ತಪ್ಪದೆ
ಯೆಂದು ತಂಬುಲ ಸೂಸೆ ನಕ್ಕನು ದನುಜ ಗಹಗಹಿಸಿ

|| ೩೪ ||

ಎಲವೊ ಕೇಳೊಡಹುಟ್ಟಿದಾತನ
 ಕೊಲೆಗೆ ಹಂಗಿಗನಾಗಿ ಮನುಜನ
 ಬಳಿಯ ಬೆಂಬಳಿಯಾಗಿ ಹಂಬಕೆ ಬಂದ ಕಪಿ ನಿನ್ನೆ ||
 ಬಲುಹು ತೋರುವ ಕಾಲವಿದು ನಾ
 ಕೊಲುವೆನೀಕೆಯನೆಲವೊ ಬಾರಾ
 ಚಲನಸಂಭವ ನೀನು ಕಾಯ್ದರೆ ನಿಜದ ಬಂಟನಲ

|| ೩೫ ||

ದನುಜ ಖಡ್ಗವ ಜಡಿದು ಮಾಯಾ
 ವನಿತೆಯನು ಮುಡಿವಿಡಿದು ನೆಗಹಿದ
 ವನಚರಂಗಳು ಗೋಳುಗುಡುತಿರಲಸುರ ಬೊಬ್ಬರಿದ ||
 ಜನಕಜಾಸತಿ ಮೋಹದಿಂದವೆ
 ಧನುವ ಮರೆದೀಕ್ಷಿಸುತಲಿದರ್ಥನು
 ದನುಜ ಸಮ್ಮೋಹನಕೆ ಹರಿಮರುಳಾದನಚ್ಚರಿಯೆ

|| ೩೬ ||

ಹೊಳೆವ ನಯನೋಪಾಂಗವಲಗುವ
 ಮೊಲೆಯ ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಬಡ ನಡು
 ಬಳುಕೆ ಕಂಗಳು ಜಲವ ಮಿಡಿವುತ ದನುಜನಳವಿಯಲಿ ||
 ಎಲೆಲೆ ರಘುಪತಿಯೆನ್ನ ರಕ್ತಸ
 ಕೊಲಲುಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದೆ ಕರುಣಾ
 ಜಲಧಿ ಕಾವುದನಾಥೆಯಾನೆಂದಳಲಿದಳು ತರಳೆ

|| ೩೭ ||

ಎಲೆ ರಘೂತ್ತಮ ಎಲೆ ನೃಪಾಗ್ರಣಿ
 ಎಲೆ ಮದೀಯ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ
 ಖಳನು ನಿರ್ದಯದಿಂದ ಕೊಲುವನು ರವಣ ನೀನಿರಲು ||
 ಲಲನೆಗೀ ವಿಧಿಯಾಯ್ತು ಸೆರೆಯಲಿ
 ಹಲವು ತಿಂಗಳು ನವೆದು ಬಳಲಿದೆ
 ಕೊಲೆಯು ಮಾಣಿಸಲಾಗದೇ ಗತಿಯಾರು ನನಗಿನ್ನು

|| ೩೮ ||

ತೊಳಲಿದೆನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ವಿಪಿನದಿ
 ಬಳಲಿ ಸಾಯಸಗೊಂಡು ಮತ್ತೀ
 ಖಳನ ಸೆರೆಯಲಿ ತಾಪವಟ್ಟೆನು ನೀನೆ ಗತಿಯೆಂದು ||
 ಗಳಿಗೆ ಶತಯುಗವಾಗಿ ನೂಕಿದೆ
 ಹಲವು ಮಾತೇ ಕೆನ್ನ ಪುಣ್ಯವು
 ತಲೆಗೆ ಬಂದುದು ಹರಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕುರಿಯೊ ನಾನಕಟ್ಟ

|| ೩೯ ||

ಮಿಡುಕಿದಳು ಹೆಮ್ಮೈಸಿದಳು ಬಾ
ಯ್ಪಿಡುತ ಜೊಂಪಿಸುತಳಲಿ ಮರುಗುತ
ಮೊಡವಿಪತಿ ತಲೆಗಾಯಲಾಗದೆ ಪಾಪಿ ತನ್ನವನು ||
ಬಿಡದೆ ಹೆಂಗೊಲೆಗಂಡುಪೇಕ್ಷಿಪ
ಮೊಡವಿಪತಿಗಳದಾರು ಬಿಲ್ಲನು
ಹಿಡಿಯಲೇತಕೆ ಹಂಬಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಗಂಡರನು ಸುಡಲಿ

|| ೪೦ ||

ಪಟ್ಟಣವನೊಡವಂಟು ಜನನಿಯ
ಬಿಟ್ಟು ನಾರುಡೆಯುಟ್ಟು ಅಣ್ಣನ
ಬಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ನಿನ್ನನು ನಾನು ಮೃಗಕಾಗಿ ||
ಕೆಟ್ಟುನುಡಿವಾ ನಿಷ್ಕರೋತ್ತಿಯ
ಬಿಟ್ಟು ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಯಲಾಗದೆ
ಸಿಟ್ಟು ಸಾವೆಡೆಗುಂಟೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಯೆಂದಳಿದುಮುಖಿ

|| ೪೧ ||

ವಾಯದಲಿ ಖಳ ಕೊಲುವೆನೆಂದೆನೆ
ಕಾಯಲಾಗದೆ ಸಕಲ ಮರ್ಕಟ
ರಾಯರಧಟುಗಳಿದ್ದು ಫಲವೇನಾಯ್ತು ಮಾನಿನಿಯ ||
ಬಾಯ ಹುಯ್ಯಲು ಕಿವಿಗೆ ಸೊಗಸೇ
ಸಾಯಸಂಗಳಲೊದಗದಿಪ್ಪುದು
ಪಾಯವೇಯೆಂದೊರಲುತಿರ್ದಳು ನಾರಿ ಗೋಣಿಡುತ

|| ೪೨ ||

ದೇವ ದನುಜರ ಕೊಲುವ ದೇವರ
ದೇವ ನೀ ಪತಿಯಾಗಿರಲು ಎನ
ಗೀ ವಿಧದ ಕೊಲೆಯಾಯ್ತು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಕರ್ಮವಿದು ||
ಕಾವನಬಲೆಯ ಹಂಬದಲಿ ತಾ
ಸಾವನಲ್ಲದೆ ಬಿಡನು ಹೆಂಡಿರ
ನಾವ ಪಾಪದ ಫಲವೊ ಗಂಡಗೆ ಕರುಣವಿಲ್ಲಾಯ್ತು

|| ೪೩ ||

ಹಲವ ಹಲುಬಲು ಕೇಳಿ ರಘುಪತಿ
ಸೆಳೆದ ಚಾಪವ ಹನುಮ ಹಾರಿದ
ಹಿಳುಕ ತೊಟ್ಟು ಸುಮಿತ್ರ ತರಣಿಜ ಜಿಗಿದು ಪುಟನೆಗೆದ ||
ಅಲಗನೊರೆಗಳೆದಸುರನಾ ಕ್ಷಣ
ತಲೆಯನೆರಗಿದನಂತರಿಕ್ಷದಿ
ಎಲೆಲಿ ಶಿವ ಶಿವ ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟನು ಧರೆಗೆ ಕಡಿ ಬೀಳಿ

|| ೪೪ ||

ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟೆನು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು ರವಿಜ ಹಲುಬಿದ
ನಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಿದನಣುವ ಶೋಕದಲಿ ||
ಹುಲ್ಲೆ ಶೂಲನ ಹಾಯ್ದು ಪರಯಲಿ
ಮುಳ್ಳು ಬಾವಿಯ ಬಿದ್ದ ಶಿಶು ಪರಿ
ಕಲ್ಲಲೊರಸಿದ ಕಮಲ ಕುಸುಮನ ಹೋಲಿತತಿಬಲರು

|| ೪೫ ||

ಅರಸ ಕಾತರನಾಗಿ ಮೈಮರೆ
ದಿರಲು ಕಪಿಪಡೆಯಕ್ಕೆ ತಳೆದುದು
ನೆರೆದು ಬಂದುದು ಶೋಕವಿತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯರಸಂಗಿ ||
ಉರಿದ ತಾವರೆಯಂತೆ ಬಾಡಿದ
ವಿರಹಪರವಶನಾದ ಮಾಯಾ
ತರುಣಿಯಿಕ್ಕಿದ ಮದ್ದು ತಲೆಗೇರಿತ್ತು ನರಹರಿಯು

|| ೪೬ ||

ನುಡಿಯ ಕಪಟದಲವ್ವೆ ಕಾಡಿಗೆ
ಮಡದಿ ಸಹಿತವೆ ನೂಕಿ ಬಿಟ್ಟಳು
ಜಡೆಯ ಹೊತ್ತಿನು ನಾರನುಟ್ಟಿನು ಕಂದಮೂಲವನು ||
ಬಿಡದೆ ಮೆಲಿದೆನು ಸತ್ಯವೊಂದನು
ಬಿಡೆನು ನಾನೆಂದಿದ್ದೆನಂನಕ
ಮಡದಿ ಸೀತೆಯನೊಯ್ದು ಮಾಯಾ ಮೃಗದ ಬೇಟೆಯಲಿ

|| ೪೭ ||

ವಿರಹದಲಿ ಮರುಳಾಗಿ ಕೊಂದೆನು
ನಿರಪರಾಧಿಯ ವೀರ ಬಾಲಿಯ
ತರಣಿಸುತ ನೆರವಾದ ನಮಗತಿ ಸಾಯಸಂಬಟ್ಟು ||
ಶರಧಿಯನು ನೆರೆ ಕಟ್ಟಿ ರಕ್ತಸ
ನೆರಡು ಕಣೆಯದಿ ಕೊಲಲು ಮದ್ದಿಂ
ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟಿದೆವಲೆಯಾಶೆಯದಿಂದು ಬಯಲಾಯ್ತು

|| ೪೮ ||

ಸೀತೆ ಬೀತಾನಂದ ಬರತುದು
ಧಾತುಗೆಟ್ಟಿತು ಧೈರ್ಯಗುಂದಿತು
ಮಾತು ಮುಟ್ಟಿತು ಮರವೆ ಸಂಘಟಿಸಿತ್ತು ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ||
ಭೂತಳೇಶ್ವರ ಮೈಯ್ಯು ಮರೆದಿರ
ಲಾತತೂಕ್ಷಣ ಬಂದು ವಿಭಿಷಣ
ನೇತಕೀ ವೃಥೆಯಕಟ ಮಾಯೆಯಿದರಿಯಲಾಯೆಂದ

|| ೪೯ ||

ದನುಜಪತಿ ನುಡಿದಾಶೆ ಮಾತಿಗೆ
ಜನಪನಾಲಿಸಿ ಅರಸ ನಿಮ್ಮಯ
ವನಿತೆಯಲ್ಲಿದು ಮಾಯೆ ನೋಡುವುದೆಂದು ರಘುಪತಿಗೆ ||
ನೆನೆಸಿಕೊಡೆ ಮುದ್ರಿಕೆಯ ಮಹಿಮೆಯ
ನೆನೆದು ಮುಟ್ಟಿದ ಕಾಣದಾದನು
ಕನಸಕಂಡಂತಾಯ್ತು ಮಾಯಾ ಸೀತೆ ಬಯಲಾಯ್ತು

|| ೫೦ ||

ಆರು ಕೊಲಬಹುದವನಿಜೆಯ ನಿಂ
ದ್ರಾರಿಗಳ ಪಾಡೇನು ಕೊಲುವೊಡೆ
ಮಾರಮಥನಂಗರಿದು ಸೀತೆಯ ಲೋಕ ಮಾತೆಯನು ||
ವೀರ ಬೀಸಿದಯಿಂದ್ರಜಾಲಕೆ
ಧೀರಗೆಡುವರೆ ತಂದೆ ನೀನವಿ
ಚಾರಿ ರಾಘವ ಖಳನ ಮಾಯೆಯನರಿಯಲಾಯೆಂದ

|| ೫೧ ||

ನಂಬಲಾರದೆ ರಾಮ ಹಲವನು
ಹಂಬಲಿಸಿ ಹನುಮಂತದೇವನ
ನಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ ನೋಡ ಕಳುಹಿದೊಡಸುಕೆ ಬನಕಾಗಿ ||
ಕುಂಭದೊಳಗಣ ಸೊಡರಿನಂತಾ
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನ ರಾಣಿಯಿರೆ ಹರಿ
ಸಂಭವನು ಹರಿತಂದು ಹೇಳಲು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟ

|| ೫೨ ||

ಅರಿಯ ಮಾಯೆಗೆ ರಾಮ ಮೂಗಿನ
ಬೆರಳಲಡಿಗಡಿಗೊಲೆದ ಘುಕುಟವ
ಹರಹರಾ ಖಳನೆನಿತ ಕಲಿತನೊ ಕಪಟನಾಟಕವ ||
ಅರಿದೃದು ಖಳಮಾಯೆಯಿಂದವೆ
ಮರುಳುಮಾಡಿದನಿಂದು ನಮ್ಮನು
ಧರಣಿಪತಿ ವಿಭೀಷಣನ ಮೊಗವನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿದ

|| ೫೩ ||

ಹರುಷ ಹಬ್ಬಿತು ವೀರ ಹೊರಿದುದು
ಸರಸ ಹೆಚ್ಚಿತು ವಿರಸ ಹರಿದುದು
ಬಿರಿದು ಬೆಳೆದುದು ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ರಾಘವಗೆ ||
ಅರಳ ಮಳೆ ಸೂಸಿದುದು ನಭದಲಿ
ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗಲಾರಿತು
ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟ ಸೇನೆ ನಲಿದುದು ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ

|| ೫೪ ||

ಧುರದೊಳಳಿದಮರಾರಿಮುಖ್ಯರ
 ಶರಧಿಯೊಳು ಬೀಸಾಡುತ್ತಿವರು
 ನೆರೆದ ಕಪಿಗಳು ದಿನದಿನಂಪ್ರತಿ ರಾಮನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||
 ಮರಳಿ ಮದ್ದಿಂದವರು ಹುಟ್ಟುತೆ
 ಹಿರಿದು ಕಾದುವರೆಂದು ಜಲಚರ
 ನೆರೆನಿ ದಣಿದುದು ತಿಂದು ಹರಸುತ ರಾಘವೇಶ್ವರನ

|| ೨೫ ||

೩೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಮರುತನಂದನ ಸುಟ್ಟು ಲಂಕೆಯ
 ಮರಳಿ ಮಯ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಪುನರಪಿ
 ತರುಚರಂಗಳು ಸುಟ್ಟು ಕೂಗಿದುವಮಮ ಸಂಭ್ರಮವೇ ||

ಪದ || ಹರನನಾರಾಧಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯ
 ಧರಿಸಿ ಗುರುಚರಣಕ್ಕೆ ವಂದಿಸಿ
 ಸುರರು ಜಯ ಜಯನೆನಲು ರಾಘವನಿತ್ತನೋಲಗವ ||
 ತರುಚರೇಂದ್ರರು ಸುತ್ತಲಿರುತಿರ
 ಲರಸ ತಮ್ಮನ ನೆಮ್ಮಿನುಡಿಸಿದ
 ಕರಡಿಯೊಡೆಯನ ದನುಜನನುಜನ ತರಣಿನಂದನನ

|| ೧ ||

ಮಲೆತು ನಿಂದುದು ದುರ್ಗ ಕಪಿಗಳಿ
 ಗಳುಕದಿದೆ ಹೊರವಂಟು ಕಾದುವ
 ಖಳಗಿಡೆಕೆಡೆಯಿಲ್ಲ ತೀರದು ಕಡಲ ತೆರೆಯಂತೆ ||
 ತಳುವದೀಗಲೆ ಮುತ್ತಬೇಕೆನ
 ಲಲಘು ಸಾಹಸಿಗೊಂನೊಬ್ಬನು
 ಸಲೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಣುಗ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮುಖನು ಶಾಕುನನ

|| ೨ ||

ಸಂಗರಕೆ ಹೆಂಗಳ್ಳ ದನುಜಗೆ
ಮಂಗಳನ ಬಲವಿಲ್ಲ ತೊಡಚಲು
ಭಂಗ ತಪ್ಪದು ಸಾಮಿದೋಹಿಗೆ ಕೇಡುಗಾಲವೆನೆ ||
ಇಂಗಳದ ಮನೆಯಹುದು ಕಪಿ ನೀ
ಲಂಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಕಳುಹಿಸಿ
ಬೆಂಗೆ ಬಲವನು ಹೇಳಿ ಲಂಕೆಯ ಮರಳಿ ಸುಡಲೆಂದು

|| ೩ ||

ಸೂಡಿಮಂಗಳ ಮಾಡಿ ದೇವರು
ನೋಡಬೇಕು ವಿನೋದದಂದವ
ಬೀಡು ನೆರೆ ಬೇಸಗೆಯಲೆರಡೇ ಗಳಿಗೆ ನೀಲಂಗೆ ||
ನಾಡಮಾತೇಕೆನಲು ರಘುಪತಿ
ಕೂಡೆ ಕೈವೀಸಿದನು ಸೇನೆಗೆ
ಮಾಡಿದರು ಕೈಗೊಳ್ಳಿ ನೀಲನ ತಂದೆ ಹರಸುತಿರೆ

|| ೪ ||

ಕೋಟಿಯಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಾವಿರ
ನೀಟಗೊಳ್ಳಿಯಲೊಮ್ಮೆ ದನುಜರ
ಸೂಟಿಯಲಿ ಸುಡಲೆಂದು ಒಂದೇ ಲಗ್ನಿವೊಮ್ಮನವು ||
ನೋಟಕರಿಗುತ್ತವವು ರುದ್ರಲ
ಲಾಟಲೋಚನದಲ್ಲಿ ಕುರುಹಿನ
ಬೇಟ ತಂದಂತಿರಲು ದೆಸೆದೆಸೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಬೆಳಗಿದುವು

|| ೫ ||

ಅಗಳ ಹರಿಯುರುಬೆಗಳು ಸುತ್ತಲು
ನಗಚರಂಗಳು ಕವಿದುವವಮಾ
ಬಗಿದು ಸುಟ್ಟರು ಕೇರಿಕೇರಿಯ ಬೇಗೆಗಿಂಬಾಯ್ತು ||
ಹೊಗೆಯ ಮಯವೋ ನಭದಲನುರರ
ನಗೆಯ ಮಯವೋ ಹತ್ತು ತಲೆಯವ
ನಗಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡುವಂತೆ ಸುಟ್ಟರು ಪುರವನೊಳಹೊಕ್ಕು

|| ೬ ||

ಕೊಳ್ಳಿ ಬಾಲದಿ ಸುಟ್ಟ ಹನುಮನು
ವುಳ್ಳುದೆಲ್ಲವ ಹಿಂದೆಯಿದುನುರ
ಗೊಳ್ಳಿಯಾಯಿತು ಏನ ಹೇಳುವೆನೊಟ್ಟು ಸುಡುತಿಹುದ ||
ತಳ್ಳಳಿಸಿ ದಶಕಂಠ ನೇಮಿಸೆ
ನಿಲ್ಲದಸುರಾನೀಕ ಕವಿದುದು
ಕೊಳ್ಳಿ ಕಾಳಗ ಕಣ್ಣೆ ಕಾತುಕವಾಯ್ತು ಕಾಂಬರಿಗೆ

|| ೭ ||

ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿಯಗರು ಧೂಪವು
 ಬೆಂದ ಪರಿಮಳ ತುಂಬಿತಭ್ರವ
 ನೊಂದು ಕಿಚ್ಚಿನಲೋಡಲಾಗದೆ ನಿತ್ತು ಬೆಚ್ಚಿದರು ||
 ಬೆಂದ ಬದುಕಾಯ್ತು ಸುರರಿಗೆ ಹೊಗೆ
 ಮುಂದೆ ದಳ್ಳುರಿ ಹಿಂದೆ ಕಸಿಗಳು
 ಕೊಂದು ಕೂಗುತ್ತಿ ದೋಡಾನುವರಾರು ಕಾಳಗವ

|| ೮ ||

ಬೆಂದುವಿಭತತಿ ತುರಗ ಸಂತತಿ
 ಬೆಂದುವಾಯುಧ ಕಣಜ ಬೊಕ್ಕಸ
 ಬೆಂದುವರಮನೆ ಶಾಲೆಯಂಗಡಿ ಲಂಕಸಾಲೆಗಳು ||
 ಬೆಂದವಸುರನ ರಾಣಿವಾಸದ
 ಮಂದಿರಂಗಳು ಹಲವು ದೇವರ
 ಬಂದಿಶಾಲೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕರಣಿಕ ಮಂತ್ರಿ ಕೇರಿಗಳು

|| ೯ ||

ಉರಿಗೆ ಗರಹೊಡೆದಂತೆ ದನುಜರು
 ತಿರುಗಿಬೀಳುತ ಕೆಮ್ಮಿ ಸೀನುತ
 ಪುರವೊ ನೋಡಲ್ಲ ಮಾರಿಯು ಬೆಳೆದ ಕುಮ್ಮರಿಯು ||
 ಶರಧಿ ಮಧ್ಯದೊಳುಂಟೆ ಕುಮ್ಮರಿ
 ಮರುಳೆ ಲಂಕಾಪುರಿಯು ಕಾಣಾ
 ತರುಚರಂಗಳು ಸುಟ್ಟುದೆಂದುದು ಭುವನಜನ ನೋಡಿ

|| ೧೦ ||

ಕೆಂಡದಟ್ಟುಳಿಯಾಯ್ತು ಸುಡುತಿಹ
 ದಂಡಿ ತಾನಿದು ಹೊಸತು ಹೋಮದ
 ಕುಂಡ ಲಂಕಾನಗರಿ ದನುಜರ ತಲೆಗಳಾಹುತಿಯು ||
 ಕೊಂಡು ಕಸಿಗಳು ಬೇಳಲಂದಿನ
 ಲುಂಡು ದಣಿದನು ವಹ್ನಿ ಶರಧಿಯ
 ಕೆಂಡ ಬೊಬ್ಬಳಿಯಂತೆ ನೆಗೆದುದು ಭೋರುಭೋರಿನುತ

|| ೧೧ ||

ಹಗೆಗಳಟ್ಟುಳಿ ಹೊರಗೆ ಮನೆಗಳ
 ಹೊಗಲು ದಳ್ಳುರಿಗಾರುನಿಲುವರು
 ಉಗುಳಬಾರದು ನುಂಗಬಾರದು ಸಂಕಟದ ಪರಿಯು ||
 ಹೊಗೆಯ ಹೊದರಿನ ನೆಗೆದ ದಳ್ಳುರಿ
 ಹಗೆಯ ತುದಿಯುಪ್ಪರಿಗೆಗೈದಿತು
 ಜಗದ ಕಂಟಕರೆಲ್ಲ ನಿಮಿಷದೊಳೊಂದುಗೂಡಿದರು

|| ೧೨ ||

ಹರಿಯೋ ಹರಿಯೋ ಹುಯ್ಯೊ ಕಪಿಗಳ
ಉರಿಯ ನಂದಿಸು ಕವಿಯು ಕೆಡಹೋ
ತಿರುಹು ಗುಂಡಿನಲಿಕ್ಕು ಕವಿಕವಿಯೆನುತ ದಾನವರು ||
ಶರಧಿಯುದಕದಲುರಿಯ ನಂದಿಸಿ
ಪುರವ ಹೊರವಡಿಸಿದರು ರಾವಣ
ತಿರುಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಗವ ನೋಡಿದರೆದ್ದರತಿ ಬಲರು

|| ೧೩ ||

ಬಲದ ತೋಳರ್ಚಿಸುವುದಾತಗೆ
ಬಲದ ಪೆಂಡೆಯ ಬಲದ ಕಂಕಣ
ಬಲದ ಕಾಲದು ಗಂಡು ತಾನೆಡಗಾಲು ಹೆಣ್ಣೆಂಬ ||
ಉಳಿದ ಬಾಣವದೇಕೆ ಹಗೆಗಳ
ತಲೆಯ ಕೊಂಬೆನು ಮೂರು ಸರಳಲಿ
ಛಲವು ತನಗೆಂದಾ ನಿಕುಂಭನು ಭಾಷೆಯನು ಕೊಟ್ಟು

|| ೧೪ ||

ಮಿಾನುಮುಳ್ಳಲಿ ಸತ್ತ ತಮನವ
ಹೇನಿನಂತುಗುರಲಿ ಹಿರಣ್ಯಕ
ಹೀನ ಮಹಿಷಾಸುರನು ಸಾಯನೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೈಯಲ್ಲಿ ||
ದಾನವೇಂದ್ರರು ಕಂಡ ಕಲಿಗಳು
ಸೂನುಗಳ ಗಡ ನಿನ್ನಿನಸುರರಭಿ
ಮಾನಹೀನರುಯೆಂದು ಶಕ್ವರಿ ಧುರಕೆ ತಾನೆದ್ದ

|| ೧೫ ||

ಚಿತ್ತವಿಸು ಹಿರಿಯಪ್ಪ ರಾಘವ
ನೆತ್ತಹೋದನೊ ಹಂದೆಯನಿಸುವೆ
ಮೊತ್ತ ಸಹಿತವೆ ಕರಡಿಕಪಿಗಳ ಕೊಂದು ಬರುಗೈವೆ ||
ಸತ್ತರೆಂಬಾ ಸುದ್ದಿಯನು ನಿನ
ಗಿತ್ತೊಡಲ್ಲದೆ ಮರಳಿ ಬಾರೆವು
ಮಿತ್ತು ದೇವತೆ ಹರಸುವಂತಿರಲಾವು ಮಾಡುವೆವು

|| ೧೬ ||

ದುನುಜ ತಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಧಟೆಗೆ
ಮನದ ದುಗುಡವ ನೂಕಿ ಹರುಷದಿ
ತನಯರನು ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ರಣದಲಿ ವಿಜಯಿಯಾಗೆನುತ ||
ಅನುವರಾಂತಕೆ ನೇಮವೀಯಲು
ಕನಕಮಯ ರಥ ತುರಗ ಪತ್ತಿಯ
ಮೊನೆಯ ಸುಭಟರ ಕೂಡಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆದಿದರು ಸುತರು

|| ೧೭ ||

ಏಳು ಸಾವಿರ ಭದ್ರದಂತಿಗ
 ಳೇಳು ಲಕ್ಷದ ಹರಿಗೆ ರಾವುತ
 ರೇಳು ಲಕ್ಷವು ಕನಕರಥ ಕಾಲಾಳುಗಳಗಣಿತವು ||
 ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಭಟರ ಭೇರಿಯು
 ಜಾಳದಬ್ಬರ ಜಗವ ತುಂಬಿತು
 ಅಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹರು ಹೊಕ್ಕರು ಸನುರ ಮಂಡಲವ

|| ೧೮ ||

ಕಂಡು ಕಪಿಗಳು ಕೊಲ್ಲು ಕೊಲ್ಲೋ
 ತೊಂಡ ದೈತ್ಯರ ಬಸುರ ಬಗಿ ಬಗಿ
 ದಿಂಡುಗಡಹೋ ಕಲ್ಲ ಹೊತ್ತಿರಿ ಮರದಲಪ್ಪಳಿಸು ||
 ಗುಂಡ ಸುರಿವುತ ನೂಕು ನೂಕಿರಿ
 ಯಂಡ ಮುರಿಮುರಿಯೆನುತ ಮರ್ಕಟ
 ತಂಡ ಕವಿದುದು ಬೈದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ದಾನವರ

|| ೧೯ ||

ಎಡದಲಾನೋ ಬಲದಲಾನೋ
 ಹಿಡಿಯೊ ಮುಖ್ಯರನೊರಸೊ ಮಿಕ್ಕರ
 ಕೆಡೆಯೊ ಕರಿಗಳನೊದೆಯೊ ಹಯಗಳ ಮುರಿಯೊ ತೇರುಗಳ ||
 ಅಡಸಿ ತಿವಿ ತಿವಿ ಬದಿಯ ಮುಂದಲೆ
 ವಿಡಿದುಯೆಳೆಯೆಳೆ ಹಿಂದೆ ಮೆಟ್ಟಿದಿ
 ರಡಿಯನೆಂದಾರಿತ್ತು ಮುತ್ತಿತು ವೀರ ಮರ್ಕಟರು

|| ೨೦ ||

ಎಲವೊ ಕವಿ ಕವಿ ಮುಂದಣಾತನ
 ತಲೆಯ ಹರಿಯಿಸು ಹಿಂದೆ ಕರಡಿಯು
 ಬಳಗ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಯೆಡದಲಾಂತರ ಹೊಯ್ದು ಕೆಡಕೆಡಹು ||
 ಉಳುಹದಿರಿ ಕೈಗಾಯ್ದು ಬಿಡದಿರಿ
 ಯೆಲುವ ಗಡೆಯಲಿ ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟೋ
 ಹಳುರೆ ಹಳುರೇ ರಾವು ರಾವುರೆಯೆಂದು ಖಳರುಲಿಯೆ

|| ೨೧ ||

ಇಟ್ಟೆಯಿಂದಿರಿ ಶೂಲದಿಂದಿಡು
 ಮೆಟ್ಟಿ ಮುಂದೈತಪ್ಪ ಕಪಿಗಳ
 ಪಟ್ಟಿಸದಲಿಡು ಹಿಂದೆ ಕಾಣಾ ಪಾಪಿ ತೊಲತೊಲಗು ||
 ಬೆಟ್ಟಬರುತಿದೆ ಮುಂದೆ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್
 ಮೆಟ್ಟಿ ಹಿಂದಟ್ಟಿಡದಲವುಕುವ
 ಹೊಟ್ಟುಗಳ ಹೊಯ್ಯೆನುತ ರಣದೊಳಗಟ್ಟಿಯಾಡಿದರು

|| ೨೨ ||

ಮಣಿರಥವ ಮುರಿದಿಡುತ ರಣದಲಿ
ಕುಣಿವ ಕುದುರೆಯ ಸದೆದು ಕಂಗಳ
ಹಣುಗಿ ಕಾಲನು ಮೆಟ್ಟಿ ಸ್ರನೆ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಡುತ್ತ ॥
ಒಣಮರದೊಳಪ್ಪಳಿಸಿ ದುನುಜರ
ಹಣೆಯ ಬರಹವ ತೊಡೆದು ರಣಶಾ
ಕಿಣಿಯರರವಟ್ಟಿಗೆಯ ರಕ್ತದಿ ತಣಿದು ಹರಸುತಿರೆ

॥ ೨೩ ॥

ಕ್ಷುಭಿತವಾರಿಧಿಯಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು
ರಭಸ ಕಡಿದಿರಿದಾಡಿ ಸತ್ತುದು
ಉಭಯ ಬಲದಲಿ ಭಟರು ಕುಣಿಕುಣಿದಟ್ಟಿ ಕಡವುತ್ತಿರೆ ॥
ನಭದಿ ನೋಡುವರಖಿಳ ಪಿತ್ಯಸ
ನ್ನಿ ಭರ ಘೂರ್ವಿತ ಘೋಷ ಶೂಲಿಯ
ಸಭೆಗೆ ಕೇಳಲು ಬಂದುದಯ್ಯಯ್ಯಮನು ಸಂಭ್ರಮವೇ

॥ ೨೪ ॥

ಕೆಲರು ನೊಂದಿತು ಕೆಲರು ಹೊಂದಿತು
ಕೆಲರು ಬಿದ್ದರು ಕೆಲರು ಕೆಡೆದರು
ಕೆಲರು ಮುಗ್ಗಿತು ಕೆಲರು ತಗ್ಗಿತು ಕೆಲರು ಒರಗಿದರು ॥
ಕೆಲರು ಹಾಯಿತು ಕೆಲರು ಹೋಯಿತು
ಕೆಲವರೋಡಿತು ಕೆಲವರಡಗಿತು
ಕೆಲರು ಪಡೆದರು ವೀರ ಸಿರಿಯಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣವ

॥ ೨೫ ॥

ತುರಗ ಹರಿದುವು ತೇರು ಮುರಿದುವು
ಕರಿಗಳೊರಗಿದುವಸುರ ವೀರರು
ಧರಣಿಗುರುಳಿತು ಹರಿಗೆ ಹರಿದುವು ಕವಚ ಸೀಳಿದುವು ॥
ಸುರಗಿ ಸವೆದುವು ಶೂಲ ಮುರಿದುವು
ಸರಳು ಸೋತಿತು ಕೊಂತ ಕೊಂಕಿತು
ಬಿರಿದು ಬೀತುದು ಹೊಡೆವರಲ್ಲವೆ ನಾಡ್ಯ ಮುಗಿಯಿತ್ತು

॥ ೨೬ ॥

ಎರೆಯನಿಲ್ಲದ ಕಾಂತೆ ಸೊಬಗನು
ಮೆರೆದ ಪರಿಯಲಿ ದೈತ್ಯ ವೀರರು
ಬರಿದೆ ಸತ್ತುದು ನಾಮಿಗೋಸುಗ ರಣದೊಳೊಗ್ಗಾಗಿ ॥
ಕರೆಮನದ ರಕ್ತಸರು ಹರಣವ
ತೊರೆದು ಮಹಿಯಲಿ ಹತ್ತು ಕೋಟಿಗ
ಳೊರಗಿದುವು ದೊರೆಯಲ್ಲಿಗೈದಿದನೊಬ್ಬ ದೂರಡಲು

॥ ೨೭ ॥

ಹೊದರುಗಣ್ಣಿನ ತೆಕ್ಕುತ್ತಿಹ ಕಿ
 ಬೃದಿಯ ಬಸುರಿಂಗೊಲೆವ ಕೇಶದ
 ಯೆದೆಯ ಗುಡುಗುಡು ನಡುವಂಗದ ಬೆವರುವಾನನದ ||
 ಕುದಿವ ಚಿತ್ತದ ಧೃಷ್ಠತೆಗುಂದಿದ
 ಪದವ ಬತ್ತಿದ ಬಸುರ ಚಿಂತಾ
 ಹೃದಯ ನೋಡುತ ಮರೆಯಹೊಕ್ಕನು ದೈತ್ಯ ದಲಪತಿಯ

|| ೨೮ ||

ಎಳು ದೇವಾರಾತಿಯಿಂದಿನ
 ಕಾಳಗದ ಪರಿ ಹೊಸತು ನಿಮ್ಮಡಿ
 ಯಾಳುತನಗಳು ಕಡೆಗೆ ಹಾಯದು ಬೇಗ ರಾವಣನ ||
 ಪಾಳೆಯಕೆ ಮರುಳುವುದುಯೆಲ್ಲಾ
 ಗೊಳೆಯವನೊಡಗೊಂಡು ಲಂಕೆಯ
 ಹಾಳುಮಾಡುವರಹುದು ಬಿಡರೀ ಕಪಿಗಳಲ್ಲದಿರೆ

|| ೨೯ ||

ಕೇಳಿ ಕೋಪಾಟೋಪದಲಿ ಖಳ
 ಮೌಳಿ ದಟ್ಟಿಸಿ ಜರೆದನೆಲವೋ
 ಸೀಳು ಬಾಯನು ಓಡುವೆಡೆಯನು ಕಂಡೆ ಯಾವಲ್ಲಿ ||
 ಖೂಳ ಫಡ ಸಾರೆನುತ ನೂಕಿದ
 ನಾಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹನು ಕದನದ
 ಕಾಳಭೈರವ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಮಗನು ಖತಿಗೊಂಡು

|| ೩೦ ||

ಬೇಗದಲಿ ನಿಜ ತೇರನಟ್ಟಿದ
 ಹೋಗಿ ಮರ್ಕಟಗಳಿರ ಸಾಯದೆ
 ಹೋಗಿ ಸಾರ್ಸಾರೆಲವೊ ನಿಮ್ಮನು ಮುಟ್ಟಿ ತಾನೆಂದ ||
 ಬೇಗ ಬರಹೇಳತ್ತಿಯಾ ಕಿವಿ
 ಮೂಗನರಿದಾ ಮಾನವೇಂದ್ರನ
 ನಾಗ ನೋಡುವೆನೆನುತ ಕಪಿಗಳ ಜರೆವುತ್ಪಿತಂದ

|| ೩೧ ||

ಸಿಡಿಲ ಪರಿಯಲಿ ಭುಜವ ಹೊಯ್ದವ
 ತೊಡಚಿ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸಾರವ
 ಕಡಿದನೆಡದಲಿ ಬಲದಲಿರಿದನು ಮುಂದೆ ಸವರಿದನು ||
 ಒಡೆದುದಾ ಕಪಿ ಧಟ್ಟು ದೈತ್ಯನ
 ಕಡುಹ ಕಂಡೋಡಿತ್ತು ವಾನರ
 ಪಡೆ ದಿಗಂತಕ್ಕೋಡತೊಡಗಿತು ಬಿಟ್ಟು ಸೂರಿಯಲಿ

|| ೩೨ ||

ಬೆರಳ ತುದಿಮೊಸೆಯಲಿ ರಾಘವ
ತಿರುವಿ ಭಕುತನ ಮುಖವ ನೋಡಲು
ಧುರಕಿ ಬಂದವ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಮಗನು ಹಿಂದಿವ್ವ ॥
ತರಳನೆನ್ನ ಕುಮಾರ ಶಕ್ವರಿ
ಸಿರಿಯ ನೀಗಿದ ಪಾಪಿಯೆಂದೆನೆ
ಕರೆದು ಕಾಣಿಸು ಕಾವೆನೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ

॥ ೩೩ ॥

ದೇವ ನಿಮ್ಮನು ಕೂಡಿ ಸುಖಿಸುವ
ಸಾವನಲ್ಲದೆ ಸಿರಿಯ ಬಯಸೆನ
ದಾವ ವಾಪಿಯೊ ನಾನು ಮಗನೀ ಶಕ್ವರಿಯಪಡೆಯೆ ॥
ಕಾವ ಮನ ನಿಮಗುಚಿತ ಮುಕ್ತಿಯ
ನೀವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಲಾ
ದೇವನೆಡದಲಿ ನೋಡಲಿದ್ದನು ವೀರ ದಧಿಮುಖನು

॥ ೩೪ ॥

ಜಲಜಲೋಚನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು
ಬಲದಲಂಗದ ನಮರರಿಪುಗಳ
ತಲೆಯ ಬರಹವ ತೊಡೆವ ಪರಿಯಲಿ ಹರಿದುಬರುತಿರಲು ॥
ಖಳನು ಕಂಡನು ಸಾರುಸಾರೈ
ತೊಲಗು ಮರ್ಕಟ ಸಾರು ಸಾರೆನು
ತಲಘು ಸಾಹಸಿ ಸುರಿದ ಸರಳನು ಸೇನೆ ಮೆದೆಗೆಡೆಯು

॥ ೩೫ ॥

ಅರಗಿನರಮನೆಗುರಿಯಬಿಟ್ಟಂ
ತರಚಿ ದಾನವ ವನಚರಂಗಳ
ಸರಳ ಮಳೆಯಲಿ ತೋದನದ್ದಿದನಮಮ ಮುಳುಗಿಸಿದ ॥
ಧರೆಗೆ ಮೆದೆಗೆಡೆದಿದ ಕಪಿಗಳು
ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದುದು ವೀರ ದಧಿಮುಖ
ನುರವನೊಂದಂಬಿಂದ ಜಾಳಾಂದರವ ಮಾಡಿದನು

॥ ೩೬ ॥

ಪಡೆಯ ಮೋಹವ ಬಿಟ್ಟನೇಕೊ
ಒಡೆಯನಕಟಾಯೆಂದು ಪಡಿ ಬಾ
ಯ್ಪಿಡಲು ದಧಿಮುಖನೊಂದು ಹೆಗ್ಗೊಂಬುಳ್ಳ ಹೆಮ್ಮರನ ॥
ಹಿಡಿದು ಕೆಡಹುತ ಹರಿದುಬಂದನು
ಹೊಡೆಯ ರಥ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ರಕ್ತಸ
ಹಿಡಿದ ಚಾಪವ ಘುರಿದ ಕಪಿವರ ಮುರಿದು ಬೀಸಾಟ

॥ ೩೭ ॥

ಮರಳಿ ಹಿಡಿದರೆ ಚಾಪವಿಲ್ಲಾ
 ಯ್ತುರರೆ ದಧಿಮುಖ ಮರನ ಹವಣಿಸೆ
 ಶಿರನ ಗಡೆಯಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ಬಿದ್ದ ದಧಿಮುಖನು ||
 ನೊರೆಗಳುಳ್ಳು ಬಾಯಿ ಮೂಗಿನೊ
 ಳರರೆ ನೆತ್ತಿಯ ಬೆಸುಗೆ ಬಿರಿದುದು
 ಹೊರಳಿದನು ಹಮ್ಮಿಟ್ಟು ದಧಿಮುಖ ರಕ್ತಮುಖನಾಗಿ

|| ೩೮ ||

ಆದನು ಖಳ ವೀರ ರಕ್ತಸ
 ಮಾರಿ ಧೈರ್ಯದಲೆದ್ದು ಮೆಲ್ಲನೆ
 ಸೋರುತಿಹ ಲೋಹಿತವನೊರಸುತ ಕಂಗಳೆರಡರಲಿ ||
 ಕಾರದನು ಕಿಡಿಗಳನು ನಿಲು ನಿಲು
 ಜೋರ ಹೋಗದಿರೆನುತ ದಧಿಮುಖ
 ಹಾರಿ ತಿವಿದರೆ ಮುಷ್ಟಿ ಬೆನ್ನಲಿ ಕಂಡುದಯ್ಯಯ್ಯ

|| ೩೯ ||

ಕರುಳು ಚೆಲ್ಲಿತು ಮಹಿಗೆ ಬೆನ್ನಲಿ
 ಮೊರಗಿ ಸೈರಿಸಿ ನೊಂದ ದೈತ್ಯನು
 ಕೆರಳಿ ತಿವಿದರೆ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದನು ಹಿಂದೆ ದಧಿಮುಖನು ||
 ಮರಳಿ ತಿವಿದರೆ ದೈತ್ಯನೆದೆ ಜ
 ಜ್ವರಿತವಾಯಿತು ನೆತ್ತಿ ರುಮ್ಮಿಡೆ
 ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದನು ಕರೆದೊಡೆಯ ನಿಕುಂಭನಸುಗಳೆದ

|| ೪೦ ||

ಅಯೆನುತ್ತಂಗದನು ಶಕ್ತರಿ
 ನೋಯೆ ಹೊಡೆಯಲು ಹಲ್ಲು ಚೆಲ್ಲಿತು
 ಬಾಯೊಳುಕ್ಕುವ ರುಧಿರಕಂಗದ ನೊಂದ ಬೆರಗಾಗಿ ||
 ಕಾಯ ಕಂಪಿಸುತ್ತೆದ್ದು ಫಡಫಡ
 ಸಾಯೆನುತ್ತೆರಗಿದನು ಕಪಿ ಪೂ
 ರಾಯದಿಂದನೆ ಖಳನ ನೆತ್ತಿಯನೊಡೆದ ಮರದಿಂದ

|| ೪೧ ||

ಹರಿಯ ಕರುಣ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ
 ಸಿರಿಗೆ ಭಾಜನನಾದನಂಗದ
 ಹಿರಿದು ಮೋಹದಲರಸನಪ್ಪಿದ ವೀರ ದಧಿಮುಖನ ||
 ಸುರರು ಸುರಿದರು ಸುಮನಸಾರವ
 ಹರುಷಗೊಂಡನು ರಾಘವೇಶ್ವರ
 ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ಸಂತೈಸಿದನು ವಿಭೀಷಣನ

|| ೪೨ ||

೩೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ವೀರಕಂಠಾಭರಣ ದೈತ್ಯ ಕು
ಮಾರ ಸಂಗರಮಲ್ಲ ಬೆರೆತನು
ಮಾರಿಮುಖ ಪರಬೊಮ್ಮನೆನಿಸಿದ ರಾಮಚಂದ್ರನನು ||

ಪದ || ಇತ್ತ ಶಕ್ವರಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಹೆತ್ತ ತನಯ ನಿಕುಂಭನಳಿಯಲು
ತತ್ತ ಬವರದಲೇನು ಫಲವೆಂದೆನುತ ರಾವಣನು ||
ಚಿತ್ತ ದುಗುಡದಲಿರಲು ಕಪಿಗಳು
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಪುರವ ಸುರಕುಲ
ಮೃತ್ಯು ಮಾರೀಮುಖನು ಬಂದಂತೆಂದ ದಶಮುಖಗೆ || ೧ ||

ಕೇಳು ರಾವಣ ತನ್ನ ಭಾಷೆಯ
ಕಾಳಗದಲರಿಭಟರ ಬಸುರನು
ಸೀಳಿ ಬಿಸುಡುವೆ ಕರಡಿ ಕಪಿಗಳ ಕೊಂದು ಬರುಗೈವೆ ||
ತಾಳದಿರು ದುಗುಡವನು ತನ್ನನು
ಬೀಳುಗೊಡು ಕರಿತುರಗರಥವನು
ಮೇಳವಿಸುವೆನು ಕಾದಿ ಗೆಲುವೆನು ರಾಘವೇಶ್ವರನ || ೨ ||

ಎನಲು ಮಾರೀಮುಖನ ಮಾತಿಗೆ
ದನುಜರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ನೇಮಿಸೆ
ಕನಕರಥಕರಿತುರಗ ಸೇನಾಜಾಲವನು ಕೂಡಿ ||
ದನುಜ ಬಲ್ಲಹಗೆರಗಿ ನಿಂತಿರೆ
ಕನಕ ನಿಸ್ಸಳ ಭೇರಿ ಮೊಳಗಲು
ವನಿತೆಯರು ಸಿಂಗಾರದಾರತಿಯೆತ್ತಲಸುರಂಗಿ || ೩ ||

ಹಾರುವರ ಹರಕೆಗಳನಾನ್ವತ
ವೀರಪಾಠಕರೊಲವ ಸಲಿಸುತ
ನಾರಿಯರು ನಲವಿಂದ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗಳ ತಳಿಯೆ ||
ಕಾರ ಮೇಘದ ಸಾರಿಯಂದದಿ
ತೋರ ಘಟೆಗಳ ತುರಗ ತತಿಯಲಿ
ನಾರಿ ತಾ ಹೊರವಂಟ ಲಂಕೆಯ ಬಡಗ ಬಾಗಿಲಲಿ || ೪ ||

ಅಟ್ಟಿದನು ರಘುರಾಯನಲ್ಲಿಗೆ
 ಭಟ್ಟರನು ದನುಜಾದಿನಾಥನು
 ದಿಟ್ಟರವದಿರು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕರು ಹರಿಯ ಪಾಳೆಯವ ||
 ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ದೇವ ದನುಜಘರ
 ರಟ್ಟ ಜಯ ಜಯಯೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತೆ
 ಮುಟ್ಟಿ ಬಿನ್ನೈಸಿದರು ಹರಿಯವಧಾರು ಜೀಯೆನುತ

|| ೫ ||

ಮಾನವೇಶ್ವರ ನೀನು ನೋಡಲು
 ದಾನವಾಗ್ರಣಿಯವನು ನಿನ್ನಯ
 ಸೇನೆ ಬಲುಹೇ ಕಾನ ಕೋಡಗವೇನು ಮಾಡುವುದು ||
 ಅನಲರಿದವನೊಡನೆ ಸೆಣಸಲು
 ಹಾನಿ ತಪ್ಪದು ಮರದ ಕೀಲನು
 ವಾನರನು ಕಳೆದಳಿದ ಪರಿಯಹುದರಸ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ

|| ೬ ||

ಕಲ್ಲುಗುಂಡಿನಲಿಡಲು ದಾನವ
 ಮಲ್ಲರಳುಕುವುದುಂಟೆ ವಾನರ
 ರೆಲ್ಲ ಬಡಿಗೆಯ ಮುರಿದೊಡಂಜಲು ಪಶುಗಳೇ ಖಳರು ||
 ಬಿಲ್ಲ ಹಾಯಿಕಿ ಭಂಗವಡುವುದು
 ಬಲ್ಲತನವೇ ತೆರಳು ಹಿಂದಕೆ
 ಭಲ್ಲುಕರ ಪೌರುಷವ ನಂಬಿಯೆ ಕೆಟ್ಟಿಯಕಟಿಂದ

|| ೭ ||

ದನುಜರಟ್ಟಿದ ಕನಸ ಕಂಡರೆ
 ನೆನಸಿನಲಿ ನರರಂಜುತಿಪ್ಪರು
 ದನುಜರೆಂಬಾ ಮಾತಿಗಿದಿರೇ ಲೋಕವೆಲ್ಲವನು ||
 ಮುನಿದು ನುಂಗ ಸಮರ್ಥರಿದಿರೇ
 ಬಿಡುಗು ವಿಭಿಷಣ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದರೆ
 ಜನಸ ನಂಬಲು ಬೇರು ಹುತ್ತಿಗೆ ನಂಬಿದಂತಹುದು

|| ೮ ||

ಹಾವ ನೋಡದೆ ಹುತ್ತ ಕೆಣಕಲು
 ಸಾವುದಲ್ಲದೆ ಗೆಲುವುದುಂಟೇ
 ಗಾವಿಲರ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ತಾಮರುಳಹರೆ ಬಲ್ಲವರು ||
 ಈ ವನೌಕಸ ಕಾದಿ ಗೆಲಿದರೆ
 ದೈವವಿಲ್ಲಾ ಬಳಿಕ ಖಳರಿಗೆ
 ಬಾವಿಯಲಿ ಹರಿ ಬಿಡ್ಲ ಪರಿಯಲಿ ನಿಮಗೆ ಮಾಡುವರು

|| ೯ ||

ವೀರ ವಿಕ್ರಮಶೌರ್ಯದಾಗರ
ಭಾರಿಯಾಳಧಟುಗಳ ಬಂಟಿಂ
ಕ್ರೂರಕರ್ಮನು ಕೊಂದೊಡಲ್ದದೆ ಮರಳ ತೊಡಚಿದರೆ ||
ಧೀರರೆಂಬಗ್ಗಲೆಯಲೊಳು ಪರಿ
ವಾರವಾತಗೆ ಕೋಟಿ ಹತ್ತಿನೆ
ಮಾರಿಮುಖನೆಂಬವನು ಬಂದವ ರಾವಣನ ಮಂತ್ರಿ

|| ೧೦ ||

ಇಂಸುಧರಗಂಗಯಿಸ ತೀರದು
ಬಂದು ಕೌತುಕದಾಳು ನೆರೆದುದು
ಇಂದು ಗೆಲಿದರೆ ಮುಂದು ಜಗದಲಿ ಸೋಲೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲ ||
ಹಿಂದೆಮೆಟ್ಟಿದೆ ಕಾದಿ ರಣದಲಿ
ಕೊಂದು ಕಳೆವಂಗವಣೆಯುಳ್ಳೊಡೆ
ತಂದೆ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಬಿಲ್ಲ ಜಡೆಗಳ ಕಟ್ಟು ಖರೆಯದಲಿ

|| ೧೧ ||

ಎನಲು ನಸುನಗುತರಸಸ್ತಿತ್ತನು
ದನುಜ ಭಟರಿಂಗಂಗಚಿತ್ತವ
ಮನವು ದಣಿವಂತಸುರರಾಸ್ಯವ ನೋಡಿ ಹರುಷದಲಿ ||
ಅನುವರಾಂತದಿ ಕಾದಿ ಸಾವುದು
ಜನಪ ಧರ್ಮವು ಗೆಲಲಿ ಸೋಲಲಿ
ದನುಜ ಸುಭಟನ ಬೇಗ ಬರಹೇಳೆಂದು ಕಳುಹಿದನು

|| ೧೨ ||

ಬೀಸಿದರು ಕೈಗಳನು ಬಲವಾ
ರಾಶಿ ಮೇರೆಯ ಮೂರಿದಂತಿರೆ
ಆಸುರದ ಭಟರವುಕಿ ಹಿಡಿದರು ಚೂಣಿಗಾಳಗವ ||
ಘಾಸಿಯಾದುದು ಧರಣಿ ಕುಸಿದುದು
ವಾಸುಕಿಯ ಕೊರಳೋಳಿ ನೆಗೆದುದು
ಕೇಸರದ ಕೆಂಧೂಳಿ ಕಪಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಮುರಪುಟಕೆ

|| ೧೩ ||

ಬಿಸಿಲು ಬೀತುದು ಭಾನುಮಂಡಲ
ಮುಸುಕೆ ಅಂಬುಧಿ ಕದಡೆ ಭಗಣಗ
ಳೆಸೆಯೆ ತವ್ಮೊಳು ಹೊಲಬನರಿಯದೆ ಕಾದಿತುಭಯಬಲ ||
ಎಸಲು ಕಪಿಯೆಂದಸುರರಸುರರ
ಮುಸುಡ ತಿವಿದರು ಕಪಿಯ ಕಪಿಗಳು
ಹೆಸನಗೆಟ್ಟುದು ಘಾಸಿಯಾದುದು ಸೇನೆ ನಹಿದಲಿ

|| ೧೪ ||

ಹರಿಗೆ ಕಡಿತಲೆ ಕೊಂತ ಶೂಲದ
 ಲೆರಗುತಿರ್ದರು ಖಳರು ಕಪಿಗಳು
 ಮುರಿದು ಹೆಮ್ಮರ ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಕವಿದಿಡಲು ||
 ತರುಬಿ ಕಾದಲು ಚೂಣಿ ಮುರಿದುದು
 ಬೊರೆಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಹುಯ್ಯಲು
 ಹರಿಯ ಮನವರಿತೆದ್ದ ರಾಗಳು ಹೆನುಮ ಜಾಂಬವರು

|| ೧೫ ||

ಒಂದು ದೆಸೆಯಲಿ ಹರಿದ ಪವನಜ
 ನೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕವಿದ ಜಾಂಬವ
 ಹಿಂದು ಮುಂದಿಕ್ಕಲದ ನೇನೆಯ ತಿವಿದು ಕೆಡಹುತ್ತ ||
 ಒಂದೆರಡು ಲಾಗಿನಲಿ ಮಾರುತಿ
 ಕೊಂದ ಸುಭಟರ ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ
 ಮುಂದೆ ಕೈಯಲಿ ಹಿಂದೆ ಚರಣದಿ ಬಾಲ ದಂಡೆಯಲಿ

|| ೧೬ ||

ಮರನ ಮುರಿಮುರಿದಸುರ ಸೇನೆಯ
 ಮರುತನಂದನೊಂದು ಕೋಟಿಯ
 ಕರಿಯ ಕರಿಯಿಂ ಸದೆದು ಕೊಂದನು ಮತ್ತೆ ಕೋಟಿಯನು ||
 ಎರಡು ಚರಣದಲೊಡೆದು ಕೊಂದನು
 ತುರಗ ಲಕ್ಷ್ಮನ ಸುತ್ತಿ ಬಾಲದಿ
 ಧರಣಿಗೊಗೆದೊಗೆದಸುರ ಪಂಕ್ತಿಯ ಕೊಂದ ಹೆನುಮಂತ

|| ೧೭ ||

ಇತ್ತ ಜಾಂಬವ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟನು
 ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತುರಗವನು ಕರಿ
 ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ತೇರ ತಳಪಟಮಾಡಿ ರಣದೊಳಗೆ ||
 ಮತ್ತೆ ಕಾಲಾಳಯುತವನು ಮುರಿ
 ದೊತ್ತಿ ಕೆಡಹಿದ ಕಂಡು ರಕ್ತಸ
 ನಿತ್ತಲಿತ್ತಲು ತಿರುಗು ಫಡ ಮುದುಗರಡಿ ತಿರುಗಿಂದ

|| ೧೮ ||

ಎಲೆಯಿದೇತಕೆ ಬಂದೆ ರಣದಲಿ
 ಕೆಲಸವಾವುದು ನಿನಗೆಯಿತ್ತಲು
 ಹೊಲಬುದಪ್ಪಿದೆ ಕಾನಿದಲ್ಲಾ ಹೋಗು ವನದತ್ತ ||
 ಎಲವೊ ಕಾದಲು ಕೈದುವಿಲ್ಲಾ
 ಕೊಲಲು ನಿನ್ನ ನದಾವ ಹೆಸರುಂ
 ಫಲವೊ ಸಾರಿದೆ ಹಣ್ಣು ಗರಡಿಯೆ ಸಾಯದಿರು ಹೋಗು

|| ೧೯ ||

ಕಲಸ ನಿನ್ನ ನು ಕೊಲ್ಪುದೆನಗೆಲೆ
 ಗಳಹ ಕೈದುಗಳೆನುಗೆ ನರಹರಿ
 ಯೊಲವು ತೋಳೆಯ ಹಿಂಡು ಕವಿದರೆ ಕರಿಗೆ ಕಳವಳವೇ ||
 ತೊಲಗದಿದಿರಾಗೆಲವೊ ರಕ್ಕಸ
 ಹಳೆಯ ಕರಡಿಯ ಕೈಯ ಪರಿಯನು
 ಹಳಚಿ ನೋಡೆನುತಾರಿ ಭುಜವನು ಹೊಯ್ದು ಸಿಡಿಲಂತೆ

|| ೨೦ ||

ಸೇವೆಯಿಂದನೆ ಬಸುರ ಹೊರೆಯುದು
 ಜೀವಿತಂಗಳನುಂಡು ರಣದಲಿ
 ಸಾವುದಧನುರ ಪಂಥ ನಿನಗೇನಿಲ್ಲಿ ಕರ್ತವ್ಯ ||
 ಆವ ತೊಡರಲ್ಲದೆ ನಿರರ್ಥಕ
 ನಾವು ಬಪ್ಪುದು ಕಡೆಯ ಕಾಲಕೆ
 ನಾವು ಕೊಲುವೊಡಕೀರ್ತಿ ಹೆಣನನು ಹೊಯ್ದು ಹೆಸರುಂಟೆ

|| ೨೧ ||

ಬಣಗು ರಕ್ಕಸ ಕೇಳು ನಮ್ಮನು
 ಹಳಚಿ ಗೆಲಿದರೆ ಮತ್ತೆ ಸೊರಹೈ
 ಹೆಣನನಿರಿಯದ ಬಂಟಿನಿರವನೆ ಜೀವವುಳ್ಳವರ ||
 ಅಣಕ ಸೇರದೆನುತ್ತ ಜಾಂಬವ
 ಹಣುಗಿ ಹರಿಯಲು ದನುಜ ಬಲು ಕೂ
 ಗಣಿಯ ತೊಟ್ಟಿಸೆ ಬಸುರ ಘಟ್ಟಗಿದಂಬು ಹಾರಿತಲಾ

|| ೨೨ ||

ಒಡಲು ನೊಂದಾ ಕೋಪದಿಂದನೆ
 ಕಡುಗಿ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಹಾರಿದ
 ಹೊಡೆದು ಕೆಡಹಿದ ಖಳನ ರಥದಿಂದವನಿಮಂಡಲಕೆ ||
 ಗುಡುಗುಡುಸಿ ಕೆಡೆದೊತ್ತಿ ಕಾಲ್ಗಳ
 ತುಡುಕಿ ಸರನೆ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟನು
 ಒಡನೆ ಮುನ್ನಿನವೋಲು ಕೂಡಲು ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ

|| ೨೩ ||

ಎದ್ದು ದಾನವನೆಡದ ಪಾದದೊ
 ಕೊದ್ದ ಜಾಂಬವನೊಡಲ ಮಾಂಸದ
 ಲದ್ದಿ ಹೋದುದು ಚರಣವಮಮಾ ಖಳನ ಬಲುಹೆನಿತೊ ||
 ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿತ್ತುತಸುರಭಟ ಮಿಂ
 ಡೆದ್ದು ಗದೆಯಲಿ ಶಿರವನೆರಗಲು
 ನಿದ್ದೆ ಕವಿದಂತಾಯ್ತು ಜಾಂಬವ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ಸಂದ

|| ೨೪ ||

ಆಯಿತೇ ಮದುಗರಡಿ ನಿನ್ನ ಸು
 ಬೀಯಿತೇ ಫಡ ಮರ್ಕಟಿಗಳು
 ಸಾಯಬೇಕೇ ಬನ್ನಿ ಬೇಗದಲೆನುತ ಮಾರಿಮುಖ ||
 ಗಾಯವಡಿದಾ ಹುಲಿಯ ತೆರದಲಿ
 ಬಾಯಲಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ಬರುತಿರೆ
 ನಾಯುನಂದನ ಹೆರದುಬಂದನು ದನುಜ ನಗುತಿರ್ದ

|| ೨೫ ||

ಹೆಂಡಿರನು ಮಕ್ಕಳನು ಗೋವಿನ
 ಹಿಂಡ ಪರರೊಯ್ಯಾಗ ಸಾವನು
 ಗಂಡ ವೀರನು ನಿನಗಿದಾವುದು ಹೇಳಿದಿನಿತರಲಿ ||
 ಹೆಂಡಿರಿಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ
 ಕೊಂಡ ಜೀವಿತವಿಲ್ಲ ಸಾಯಲು
 ಭಂಡ ನಿನಗೇತಕ್ಕೆ ಕಾಳಗವೆಂದ ಮಾರಿಮುಖ

|| ೨೬ ||

ತೊಂಡ ಕೇಳೈ ನಿನಗೆ ಸತಿಯರು
 ಹೆಂಡಿರಾಗಿಯು ಮಕ್ಕಳಾಗಿಯು
 ಹಿಂಡು ಗೋಧನವಿದ್ದು ನೀವೇ ಮತ್ತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ||
 ಕೊಂಡಿಹವು ಜೀವಿತವ ಕೆಲರಲಿ
 ಉಂಡು ತೀರಿತು ಮತ್ತೆ ಆರಸುತ
 ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದೆನೆಲವೋ ನಿನ್ನ ಜೀವಿತವ

|| ೨೭ ||

ನೀನಲಾ ಕೊಲುವಾತ ದಿಟ ದಿಟ
 ಹೇಳು ಹೇಳೇನೇನ ತಪ್ಪದೆ
 ದಾನವೇಂದ್ರನ ತನುಜ ಕಟ್ಟಲು ಹೆಲ್ಲುಗಿರುವುತ್ತು ||
 ನೀನಲಾ ಪುರದೊಳಗೆ ಮೆರೆದವ
 ಮಾನವುಳ್ಳವನಹುದು ತಪ್ಪದು
 ಕಾನ ಕೋಡಗ ಸೊಕ್ಕಿ ಸಾಯದಿರೆಲವೋ ಮರಳೆಂದ

|| ೨೮ ||

ಗುಡುಗುಡಿಸಿ ಹರಿತಂದು ತೇರನು
 ತುಡುಕಿ ಸರ್ರನೆ ತಿರುಹಿಯಂಬರ
 ಕಿಡಲು ಹಾರುತ ಯೋಜನಾಂತರದಿಂದ ದಾನವನು ||
 ಮಿಡಿದು ಪುಟನೆಗೆದಾರಿ ಗದೆಯಲಿ
 ಹೊಡೆದನಾ ಹನುಮಂತನಂಗವ
 ಕಿಡಿಯ ಗಡಣಗಳುರುತಿರ್ದುವದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ

|| ೨೯ ||

ತೇರು ತಳಪಟವಾಗಿ ಬಿದ್ದುದು
ಮಾರುತಿಯು ಹೆಣಗಿದನು ಮತ್ತಾ
ಮಾರಿಮುಖನೆಂಬವನು ಕಾದಿದ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲಿ ||
ಸಾರುಸಾರೆನುತಟ್ಟಿ ತಿವಿವು
ತ್ತಾರುತಾರುತ ಹಿಡಿದು ಹೋರಲು
ಭಾರಿಯಾಳಿನ ಕದನ ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಕಾಂಬರಿಗೆ

|| ೩೦ ||

ಬಿರುದರಿಬ್ಬರ ಖುರಪುಟಿಂಗಳ
ಭರಕೆ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ಸೇನೆಗೆ
ಳೆರೆಡು ತೆಗೆದುದು ಬಿಲ್ಲು ಸಾವಿರದಳತೆಯಲಿ ನಿಂದು ||
ನೆರೆದು ನೋಡಲು ಮೇಲೆ ದೇವರು
ಹಿರಿಯ ಪುಷ್ಪಕವೇರಿ ರಾವಣ
ಭರದಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನಿಬ್ಬರ ಸಮರ ಸಂಭ್ರಮವ

|| ೩೧ ||

ಅದುವೆ ಲಾಗದ ವಹಿಲ ಮತ್ತೀ
ನದು ಚಡಾಳಿಕೆಯದುವೆ ಮೌರುಷ
ಅದುವೆ ವೇಗವು ಅದುವೆ ಪಂಥವು ಪೂತು ಮರ್ಯಾದೆನುತ ||
ಸದಮಳದ ಬಲು ವೀರರಿಬ್ಬರ
ಕದನ ಕಂಪಿಸಿತಜನಜಾಂಡವ
ಮದನಮರ್ದನ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದನಿವರ ಕಾಳಗವ

|| ೩೨ ||

ಬಿಗಿಯೆ ಬಿಡಿಸುವ ಬಿಡೆನೆ ಬಿಗಿವನು
ತೆಗೆಯಲೋಡುವ ನೋಡಲಟ್ಟುವ
ಹೊಗಲು ಹೊಗುವನುಯೆಳೆಯಲೆಳೆವನು ಹೆಣಗೆ ಹೆಣಗುವನು ||
ಅಗಿದಗಿದು ಕುಬ್ಜಿಕ್ಕೆ ಹಣುಗುತ
ನಗಚರೇಶ್ವರ ಕಾದುತಿರೆ ಮೂ
ಜಗವುಘೇಯನೆ ಹೋರುತಿರ್ದರು ಮುಷ್ಠಿ ಯುದ್ಧದಲಿ

|| ೩೩ ||

ದಡಿಗ ಮುಷ್ಠಿಯ ತಿರುವಿ ತಿವಿದರೆ
ಸಡಲಿ ನನ ಸಂದುಗಳು ಮಾರುತಿ
ಕಡೆದ ನಿಮಿಷಕೆ ಮತ್ತೆ ಧೈರ್ಯದಲೆದ್ದು ಕೋಪದಲಿ ||
ಕಡುಗಿ ತಿವಿದರೆ ಮುಷ್ಠಿ ಕಂಡುದು
ದಡಿಗ ದೈತ್ಯನ ಬೆನ್ನಲಮಮಾ
ಕಡೆದ ನಾ ಖಳ ಕರೆದೊಡರಿಯನು ಮತ್ತೆ ಕಂದೆರೆದ

|| ೩೪ ||

ಮತ್ತೆ ಧೈರ್ಯದಲೆದ್ದು ರಕ್ಕಸ
 ಸುತ್ತು ಸೂಸುವ ಕರುಳ ಹಿಡಿದೊಳ
 ಗೊತ್ತಿ ಭಲರೇ ಕಪಿಯೆ ಪೂತುರೆ ಜಟ್ಟಿ ಬಾಯೆನುತ ||
 ಹತ್ತಿ ಕೆಡೆದಿಹ ಗಡಿಯಲಣುವನ
 ನೆತ್ತಿಯನು ಬಲುಹಿಂದ ಹೊಡೆದೊಡೆ
 ಹತ್ತು ತಲೆಯನ ಹೊಡೆದ ಗಾಯವ ನೆನೆದು ಜೊಂಪಿಸಿದ

|| ೩೫ ||

ದನುಜ ವೀರನು ಭಲರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ
 ನೆನಲು ಬಾಲವ ಬೆಳಸಿ ತಂದನು
 ಮನದ ವೇಗದಿ ಬಾಗಿಲುಕ್ಕಿನ ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ ||
 ಹನುಮ ಸರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆದರೆ
 ದನುಜ ಮುಂಗೈಯೊಡ್ಡಿ ತಡೆದನು
 ಹನುಮ ವೀರನೊ ದನುಜ ವೀರನೊಯೆಂದುದುಭಯಬಲ

|| ೩೬ ||

ಉಕ್ಕಿನಲಿ ಶತಧನುವಿನಳತೆಗೆ
 ರಕ್ಕಸನು ಮಾಡಿಸಿಹನಸುಕೆ ವ
 ನಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ತೊಡಿಸಿದಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ ||
 ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಭಟರು ಬಲುಹಿಂ
 ದಿಕ್ಕಿ ಸೆಳೆವುತ್ತಿರಲು ಮಾರುತಿ
 ಚಕ್ಕನೊಯ್ಯನೆ ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದನು ದಾನವರ

|| ೩೭ ||

ಅದನು ಮುಂಗೈಯೊಡ್ಡಿ ತಡೆದಾ
 ತ್ರಿದಶರಿಪುವುರಿದೆದ್ದು ತನ್ನಯ
 ಗಡಿಯಲಪ್ಪಳಿಸಿದನು ಮರುತನ ಮಗನ ಮಸ್ತಕವ ||
 ಅದುರಿ ನೆತ್ತಿಯ ಬೆಸುಗೆ ಬಿಟ್ಟುದು
 ಹೃದಯ ಕಂಪಿಸಿ ಹನುಮ ನೊಂದನು
 ಮದನಮರ್ದನ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದನಿವರ ಕಾಳಗವ

|| ೩೮ ||

ಎರಗಿದನು ಗಡಿಯಿಂದ ದಾನವ
 ನೊರಗಿದನು ಹನುವಂತನಾತನ
 ಶಿರವನುಕ್ಕಿನ ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯಿಂದ ಖಾತಿಯಲಿ ||
 ಎರಗುವನು ಖಳನೊರಗುವನು ಖಳ
 ಯೆರಗುವನು ಕಪಿಯೊರಗುವನುಯೇ
 ನೊರೆವೆನಿಬ್ಬರ ಬಲುಹ ಶಿವ ಶಿವ ಕಾದಿದರು ಕಡುಗಿ

|| ೩೯ ||

ಪೂತುರೇ ಹನುಮಂತ ಚಾಗುರೆ
 ಪೂತು ರಕ್ಕಸ ವೀರ ಚಾಗುರೆ
 ಪೂತು ಮರುತಜ ಪೂತು ರಕ್ಕಸ ಭಲರೆ ಭಾಷೆನುತ ||
 ಸೀತೆಯರಸನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದನು
 ಭೀತಿಗೊಳುತಿರಲುಭಯ ಮೋಹರ
 ಕಾತರಿಸದೆರಗಿದನು ಮಾರುತಿ ಮಾರಿಮುಖನೊಡನೆ

|| ೪೦ ||

ಚಿತ್ತ ಗುಂದರು ಸುಭಟಿರಿಬ್ಬರು
 ಮತ್ತೆ ಮಾರುತಿ ಕೆರಳಿ ಹೊಡೆದರೆ
 ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿದುದು ನೇತ್ರದಲಿ ಸೋರಿದುವು ರಕ್ತಗಳು ||
 ಇತ್ತ ಚೇತರಿಸುತಲಿ ಪುನರಸಿ
 ಮಿತ್ತು ಕೆರಳಿದವೋಲು ಹನುಮನ
 ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿಯಲು ಹೊಡೆಯೆ ಮಾರುತಿ ಬಿದ್ದ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ

|| ೪೧ ||

ಒರಲಿದುದು ಕಪಿ ಸೇನೆ ರಾಘವ
 ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದನು ಹತ್ತು ತಲೆಯವ
 ನೆರಗಿ ನೋಡುತ ಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲಿನುತಿರಲು ಖಾತಿಯಲಿ ||
 ಅರಗುಲಿಗ ಪಡಿ ರಥವನೇರಿದ
 ಹರೆಯ ಮೊಳಗಿಸುತಟ್ಟಿ ತೇರನು
 ಉರುವ ಸುಭಟರ ಚಾರಿವರಿವುತ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ

|| ೪೨ ||

ಚಲನಸಂಭವ ಬಿದ್ದನುಳಿದವ
 ರಳವೆ ಶಿವ ಶಿವಯನುತ ಕಪಿಭಟ
 ರಳುಕುತಿರ್ದುದು ದೆಸೆಗೆ ಹಸರಿಸಿತಬಲ ಮರ್ಕಟರು ||
 ಹಲವು ಮರಮಟ್ಟುಗಳ ಗುಂಡಿನ
 ಮಳೆಯ ಸುರಿಯಲು ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿತು
 ಖಳ ಶಿರೋಮಣಿ ಬಂದ ಹರಿಯಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಸೂರಿಯಲಿ

|| ೪೩ ||

ಭಾಳದಲಿವೋಲಾಡುತಿಹ ನೀ
 ಲಾಳಿಯಂದದಿ ಕಿರಿಯ ಜಡೆಗಳು
 ಮೌಳಿಯಲಿ ಮಣಿ ಮಕುಟ ಮೆರೆಯಲು ಮಕರಕುಂಡಲವು ||
 ಬಾಲಚಂದ್ರ ಮರೀಚಿಯಂತೆ ವಿ
 ಶಾಲ ದಂತದ ಧಾಳ ಮೆರೆವ ಕ
 ಪಾಲ ಕಾಂತಿಯಲೆಸೆವ ದೇವನ ಕಂಡನಾ ಖಳನು

|| ೪೪ ||

ಲೋಲ ಪಂಕಜದಳವಿಲೋಚನ
 ನೀಲ ಮೇಘಚ್ಛವಿಯ ಮುತ್ತಿನ
 ಮಾಲೆ ಕೊರಳಲಿ ಮೆರೆವ ನಳಿದೋಳುಗಳು ಕಮನೀಯ ||
 ಬಾಲ ರವಿಕಿರಣವನು ಹಳವ ದು
 ಕೂಲದುಡಿಗೆಯ ಜಿಲುವ ದೇವನ
 ಕಾಳ ರಕ್ತಸನಂದು ಕಣುಮನ ದಣಿಯೆ ನೋಡಿದನು

|| ೪೫ ||

ಕಾಡ ತರುವಿಗೆ ಪರಮಗಂಧವ
 ನೂಡದೇ ಮಲಯಜ್ಞವು ಹರಿಯನು
 ನೋಡಿದಾಗಳೆ ಚಿತ್ತ ನಿರ್ಮಲವಾಯ್ತು ದಾನವಗೆ ||
 ಗಾಢ ಹರಷದಲುಬ್ಬಿದನು ಮೈ
 ಗೂಡಿ ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ನುಡಿದನು
 ಮೂಢ ಪಂಡಿತನಾಗನೇ ಹರಿಮಹಿಮೆಗೇನರಿದು

|| ೪೬ ||

ಇವನಲಾ ಹರಿಹರ ವಿರಿಂಚಿ
 ಪ್ರವರಭೇದದಲಿಸೆವ ದೇವನು
 ಇವನಲಾ ವಟಪತ್ರಯನದಲಿಸೆವ ಪರಬೊಮ್ಮ ||
 ಅವನಿ ಭಾರಕೆ ದೂರೆ ಸವರಲು
 ರವಿಕುಲೇಶ್ವರನಾಗಿ ಬಂದನು
 ಇವನನರಿಯ ಭ್ರಷ್ಟ ರಾವಣ ಕೆಟ್ಟನಕಟಿಂದ

|| ೪೭ ||

ಈತನನು ಗೆಲಲೆಮ್ಮ ಪಾಲುಷ
 ವೇತರದು ಸಲೆ ಮೂಢರಾವಿಂ
 ದೀತ ಬಂದನು ನಮ್ಮ ತಾನೇ ಕೂಡಿಕೊಳಲೆಂದು ||
 ಸೀತೆಯರಸನ ನಿಲುವ ನೋಡಿ ವಿ
 ಧೂತ ಪಾತಕಿಯಾದನಸುರನು
 ಸಾತಿಶಯದಲಿ ಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಮನದಣಿಯೆ

|| ೪೮ ||

ಕರಣ ಕದಡಿತ್ತು ಕಂಗಳೊರೆತವು
 ಕೊರಳ ಸೆರೆಗಳು ಬಿಗಿಯೆ ನೋಡಿದ
 ಹರಿಯ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯನು ನಿಜ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಲಿ ||
 ಎರಗಿದನು ಕೆಂಗೋಲ ತೂಗುತ
 ಹರಿಯ ಮೂದಲಿಸಿದನು ಸುತಿಗಳ
 ನೆರವಿ ಮೆಚ್ಚಲು ಯೋಗಿಗಳು ತಲೆದೂಗಿ ನಗುತಿರಲು

|| ೪೯ ||

ದೇವ ಗಡ ನೀ ಲೋಕವೆಲ್ಲವ
ಕಾವೆ ಗಡ ಕೊಲಬಲ್ಲಿ ಗಡ ನಿನ
ಗೀ ವಿಡಾಯವದೇಕೆ ಕಪಟದ ಮಾನುಷಾಂಗವಿದು ||
ನಾವು ನಿನಗರಿಗಳೆ ನಿಧಾನಿಸ
ಲಾವು ಶಿಷ್ಯರು ಮೆಚ್ಚುವರು ನಿನ
ಗಾವ ಯೋಗಿಗಳೆಂದು ಖಳ ಕಳಕಳಿಸಿ ನಗುತಿದರ್

|| ೫೦ ||

ತಾಯಿಮಕ್ಕಳ ಮುಳಿದು ಕೊಲುವೊಡೆ
ಕಾಯಲಾಪವರಾರು ನೀನೀ
ಸಾಯಸಂಗೊಳಲೇಕೆ ನಿಜರೂಪಿಂದ ಕಾದಿದರೆ ||
ಸಾಯರೇ ಖಳರಕಟ ಮಾಯೆಗೆ
ಮಾಯಿಗಳು ಮನಗುಂದುವರೆ ನಿ
ನ್ನಾಯತವ ನಾಬಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಹಿಡಿ ಬೇಗ ಶಾರ್ಙ್ಗವನು

|| ೫೧ ||

ನೀನು ದೇವರ ದೇವನೆಂಬುದ
ನಾನು ಬಲ್ಲೆನು ನಮ್ಮ ರಣದಲಿ
ನೀನು ಗೆಲಿದರೆ ದೇವತನ ನಿನಗಹುದು ಜಗವರಿಯೆ ||
ದಾನವನು ನಾನಾದೆ ಕಾದಲು
ಮಾನವನು ನೀನಾದೆ ಕೊಲುವರೆ
ಹಾನಿ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಗ ತೊಡು ತೊಡು ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ಗಣವ

|| ೫೨ ||

ಕಟಕಿಯೋ ಖಳನೆಂಬ ಮಾತಿದು
ದಿಟವೊ ಮೇಣದನರಿಯಲಾಗದು
ಅಟಮಟೆಗೆ ಖಳರಿವರ ನಂಬಲು ಬಾರದೆಂದೆಣಿಸಿ ||
ಕುಟಲ ಶಕ್ರನು ದಿತಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯ
ನಟಿಸಿ ಗರ್ಭವ ಕೆಡಿಸಿದಂತೆನು
ತಟಿವಿವಾಸನು ದೈತ್ಯ ಬೆದರಲು ಬಿಲ್ಲನೊದರಿಸಿದ

|| ೫೩ ||

ಸೆಳೆದ ವಜ್ರಾವರ್ತ ಚಾಪವ
ಹಿಳುಕ ಹೂಡಿದ ರಾಘವೇಶ್ವರ
ಖಳನು ಕಳವಳಗೊಳಲು ಕವಿದುನು ಬಾಣವಹಿಲದಲಿ ||
ಚಳಕದಲಿ ಕಡಿಕಡಿದು ರಕ್ತಸ
ತಲೆಯ ತೂಗಿಸುತಿದರ್ನರಸನ
ಹಲನು ಮಾತೇನವನು ಬೆದರಿಸುತಿದರ್ ನರಹರಿಯ

|| ೫೪ ||

ಎಚ್ಚ ಬಾಣಾವಳಿಯಲಸುರನ
ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುಸುಕಿದನು ಹರಿಯನು
ಕಿಚ್ಚು ಮಸಗಿತು ಬಾಣಬಾಣವ ಹಳಚಿ ಕಿಡಿಗೆದರೆ ||
ಅಚ್ಚುತನ ಬಸುರೊಡೆದು ಸಾಯಕ
ವುಚ್ಚಿತೆಂಬುದೆನಲ್ವೆ ಕೋಪವು
ಹೆಚ್ಚಿ ತೊಟ್ಟನು ಖಂಡಿತಾಸ್ತ್ರವನಸುರಮರ್ದನನು

|| ೫೫ ||

ಕಡಿದನಸುರ ಧ್ವಜಪತಾಕವ
ಕೆಡಹಿದನು ಸಾರಧಿಯ ತೇಜಿಯ
ತೊಡಚಿ ಹಳಚಲು ಖಳನು ಕವಿಕವಿಸುವ ಚಾಪವನು ||
ಕಡಿಯೆ ಮುಕ್ಕಡಿಯಾಗೆ ಖಡ್ಗವ
ಹಿಡಿದು ಹಲಗೆಯಗೊಂಡ ಕೋಪದ
ಲೊಡನೆ ಹರಿತರೆ ಬೋಳಿಯಲಿ ಕಡಿಗಳೆದ ಖಡ್ಗವನು

|| ೫೬ ||

ಮರಳಿ ಕೊಂತನ ಹಿಡಿದು ರಕ್ತಸ
ನಿರದೆ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆನುತ ಹರಿತರೆ
ಅರಸ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರದಲಿ ಕಡಿದನು ರಕ್ತಸನ ತಲೆಯ ||
ಧರಣಿಗುರುಳದ ಮುನ್ನ ಹಿಡಿದದ
ಕೊರಳಲಿಟ್ಟೊಡೆ ದನುಜ ನಿಮಿಷಕೆ
ಕೊರಳು ಕೂಡಿತು ಮುಂದೆ ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಹರಿತಂದ

|| ೫೭ ||

ಅರಸ ಸೈವೆರಗಾಗಿ ಕಡಿದನು
ಮರಳಿ ತಲೆಯನಮೋಘ ಬಾಣದಿ
ಮರಳಿ ಕೂಡಿತು ಮತ್ತೆ ಕಡಿಯಲು ಬಂದು ತಲೆಕೂಡೆ ||
ಮರಳಿ ಕಡಿಯಲು ಮತ್ತೆ ಕೂಡಲು
ಭರದಿ ಕಡಿಯಲು ಕೂಡುತಿದುರ್ದ
ಹರಿದು ಬಂದಾ ಹರಿಗೆ ಹೇಳಿದನಾ ವಿಭೀಷಣನು

|| ೫೮ ||

ಅವಧರಿಸು ತಲೆ ನೂರು ಪರಿಯಿಂ
ದಿನನ ಮುಂಡಕೆ ಬಂದು ಕೂಡುಗು
ಶಿನನ ವರದಲಿ ಬಳಿಕ ಹರಿಯದು ಕೊರಳು ಕಡಿವುದಕೆ ||
ಅವಯವವು ಶತಖಂಡವಾದರೆ
ತವಕದಿಂ ಕೂಡುವುದು ಪುನರಪಿ
ವಿನರದಲಿ ಗೆಲಬಲ್ಲೊಡಳಿವನು ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರದಲಿ

|| ೫೯ ||

ಕೇಳು ರಘುಪತಿ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವ
ಕಾಳುಮೂಳನು ನಮ್ಮ ಮರ್ನುವ
ಕೇಳಿಕೊಂಡದರಿಂದ ನಿನಗಿನ್ನಾವ ಹಿರಿಯತನ ||
ಕಾಲಕರ್ಮದ ಸಾಲ ಮೂಲದ
ಕೇಲ ಬಲ್ಲವನಿಂದು ನೀನೀ
ಖೂಳನೆಂದುದಕೆನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದುಚಿತವಲ್ಲೆಂದ

|| ೬೦ ||

ಸಾರೆ ನದಿಯಿರೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಾವಿಯ
ನೀರಿಗೆರಗಿದೆ ಮಣಿಯನೊಲ್ಲದೆ
ಹಾರಯಿಸಿ ನೀನೋಡಿ ಗಾಜಿಗೆ ಕೈಯ್ಯನಿಕ್ಕಿದೆಲ ||
ಭೂರಿ ವಿಷಯವ ಬಯಸಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ
ನೇರದವನಿಂದಾದೆ ಲಂಕೆಯ
ಮೂರು ಕೂಟದ ಕಲ್ಲನೆದೆಯೊಳು ಇರಿದುಕೊಳ್ಳೆಂದ

|| ೬೧ ||

ಅರಸ ಕೇಳಿದ ನಗುತ ಕೇಡನು
ನೆರೆವನೀತನ ನುಡಿಯ ಬಣ್ಣಕೆ
ಮರುಳುಗೊಂಡರೆ ರಾಜಕಾರ್ಯವು ತಪ್ಪುವುದು ನಮಗೆ ||
ಹೊರಗೆ ರಾವಣ ಬಂದನಾದರೆ
ಹುರುಳುಗೆಡುವುದು ಬೇಗ ತೊಡು ತೊಡು
ಖರೆಯದಲಿ ಬಡಬಾನಲಾಸ್ರವನೆಂದ ವಿಭೀಷಣನು

|| ೬೨ ||

ಎನಲು ಹರಿ ಬಡಬಾನಲವ ತೊಡೆ
ದನುಜ ಕೈದುವ ಬಿಸುಟು ನಿಂದನು
ತನಗೆ ಬಂದುದು ಮರಣವೆಂದೆನುತಾಗ ಕೈಮುಗಿದು ||
ಮನದೊಳಗೆ ಭಾವಿಸುತಲಿದನು
ಸನಕ ಕಸಿಲಾದಿಗಳು ಕಾಣದ
ಚಿನ್ನುಮಯನ ನಿಜರೂಪನಮಳಾನಂದ ಬುದ್ಧಿಯಲಿ

|| ೬೩ ||

ಉರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ ಕೆಂಡಗೆದರುತ
ಬರಲು ದೆಸೆಗಳು ಕರಿಕುವಡೆದುದು
ಮೊರೆದು ಭುಗಿ ಭುಗಿ ಭೋರುಭೋರೆನುತಸುರ ಮಂತ್ರಿಯನು ||
ಉರುಹುತಿದುರ್ದು ಬಾಣ ಶಿವ ಶಿವ
ಹರಿನಮೋಜಯ ಜಯತು ಅಘಸಂ
ಹರಿ ನಮೋ ಜಯಯೆನುತ ಬೊಮ್ಮನ ಬೆರಸಿದನು ದೈತ್ಯ

|| ೬೪ ||

ಅರಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡು ರಾಘವ
 ಶಿರವ ತೂಗುತ್ತಿರಲು ಸುರಿದರು
 ಸುರರು ಹೂವಿನ ಮಳೆಯ ದೇವಿಯರಾಡೆ ನಲವಿಂದ ||
 ಹರನು ಹಾರೈಸುತ್ತಲಿದನು
 ಹರುಷದಲಿ ನಾರದನು ಕುಣಿದನು
 ನೆರೆದ ಮರ್ಕಟ ಸೇನೆಯಾರತು ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯಲಿ

|| ೬೫ ||

೩೪ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪುರುಷ ಮೆದ್ದೊಡೆ
 ಬೆಣ್ಣೆ ಹಲ್ಲನು ಕಳೆದ ಪರಿಯಲಿ
 ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿದ ನೀಲನಿಂದ್ರಾರಿಯನು ರಣದೊಳಗೆ ||

ಪದ || ಕಳನೊಳಗೆ ಕಾಲಸ್ವರೂಪನು
 ಗೆಲಿದನೈ ಬಲು ಮಾರಿಮುಖನನು
 ಖಳನು ಕಾದುವ ಪರಿಯ ನೋಡುವೆವಿನ್ನು ನೂಕೆನುತಾ ||
 ಕುಲುಲುಗುಟ್ಟಿತ ಕವಿದು ಮುತ್ತಿತು
 ಹೊಳಲ ಮನೆಗಳ ಸುಡುತ ನೀಲನ
 ದಳ ಮಹಾರ್ಣವವೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಕರಡಿ ಮೋಹಿದುವು

|| ೧ ||

ಹೊಡೆದು ದೈತ್ಯರ ತಲೆಯ ಮುರಿವುತ
 ಹಿಡಿದು ಸುರರನು ಸೆರೆಯ ಕಳೆವುತ
 ಸುಡುತ ಸೂರೆಯಗೊಳುತ ಕವಿದುದು ನಾಲ್ಕು ಮುಖದಲ್ಲಿ ||
 ದಡಿಗ ಹೊರವಡು ಕಳ್ಳ ಹೊರವಡು
 ಅಡಗಿ ಕಾದುವ ಹಂದೆ ಹೊರವಡು
 ಕಡುಹ ಕಾಂಬೆವು ಹೊರವಡೆಂದಬ್ಬರಿಸಿ ಮುತ್ತಿದುದು

|| ೨ ||

ಅಳಿದ ಮಾರೀಮುಖನು ಕಪಿಗಳು
ಕಲಿಗಳಾದರು ನೋಡಿರೈ ಶಿವ
ಖಳರು ನಾವಿನ್ನಾವ ಸದರವೊ ಕೋಡಗಿಗಳಿಗೆ ||
ಎಲೆಲೆ ಕವಿ ಕವಿ ಮರ್ಕಟಿಗಳ
ತಲೆಯ ಮುರಿಮುರಿಯೆನುತ ರಕ್ತಸ
ಬಲವು ಕವಿಸುದು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲಸುರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ

|| ೩ ||

ವೊಡವಿ ಪದಹತಿಗಳುಕೆ ಹೆಡೆಗಳ
ಕೊಡಹುತಿರ್ದನಂತ ದಿಕ್ಕರಿ
ಸೆಡೆವುತಿರ್ದುದು ಕೂರ್ಮ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದನು ತಳದಲ್ಲಿ ||
ದಡಿಗ ಸೇನೆಯ ವನಚರಂಗಳ
ಪಡೆಯ ಭಾರಕಜಾಂಡ ಫೀಳಿದೆ
ಮೃಡನ ಕಿವಿ ರ್ಘುಮೃಡಲು ಮೊಳಗಿತು ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ

|| ೪ ||

ಅತ್ತಲಿಂದ್ರಾಠಾತಿ ಹೊರವಡೆ
ಹತ್ತು ದೆಸೆ ತಳ್ಳಳಿಸುತಿರ್ದುದು
ಪತ್ತಿ ಹಯ ರಥದಂತಿಯಗಣಿತವೇನನುಸುರುವೆನು ||
ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿದುದು ಧರೆಯ ಮೂಲೆಯ
ಹೊತ್ತು ಮದದಂತಿಗಳನಮರರ
ಮೃತ್ಯು ಕಪಿಬಲ ಬೆದರೆ ಬಂದನು ವೀರ ವಿತರಣನು

|| ೫ ||

ಕಿತ್ತು ಹೆಗ್ಗಿರಿ ಕಲ್ಲು ಮರಗಳ
ಲಿತ್ತ ಕಪಿಗಳ ಚೂಣಿ ಹಳಚಿತು
ತಿತ್ತಿರಿಯ ಲಗ್ಗೆಗಳು ನೋಟಕ ಜನರ ಕಂಗಡಿಸೆ ||
ಇತ್ತ ಬಾರೆನಲಾ ದುರಾತ್ಮಕ
ನೆತ್ತ ತಿರುಗಿದನೆನುತ ದೇವರ
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಬೆದರಿತು ನಾಕವಾಸಿಗಳು

|| ೬ ||

ಸುರರ ವಂಶಪ್ರಳಯ ಬಂದನು
ಉರುವ ವೀರರ ತಿಲಕ ಬಂದನು
ಹರಿಬಲಾರ್ಣವ ವಡಬ ಬಂದನು ಕಪಟಿ ನಾಟಕದ ||
ಗುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಬಂದ ಬಂದನು
ಇರುಳುಗಾಳಗೆ ನಿಪುಣ ಬಂದನು
ತೆರಳಿ ಕೋಡಗಿಗಳಿರಯ್ಯೆಂದೊದರಿದುವು ಕಹಳೆಗಳು

|| ೭ ||

ಅಟ್ಟಿ ಕಡಿದರು ಖಳರು ಕಪಿಗಳ
 ಥಟ್ಟುಗೆಡೆದುದು ರುಧಿರವಾರ್ಧಿಯ
 ಕಟ್ಟಿವೊಡೆವಂತಾಯ್ತು ಹೋರಲು ಕೆಡೆದ ಭಟರುಗಳ ||
 ಅಟ್ಟಿಗಳು ಹೊಳಲೇಳಿ ಪಡೆ ನಡೆ
 ಗೆಟ್ಟು ಕಾದುವ ಭರವು ನಿಂದುದು
 ಸೃಷ್ಟಿಪತಿ ಮನಗುಂದೆ ಬಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಮರ್ಕಟರು

|| ೮ ||

ಕೂಡೆ ರಕ್ಕಸರಟ್ಟಿ ಕಂಗೆ
 ಟ್ಪೋಡಿ ಕೆಲಬಲದವರ ತುಳಿದರು
 ಹೇಡಿತನದಲಿ ಹೆಸರುಗೊಂಬರೆ ವೀರರಥಟುಗಳ ||
 ಆಡಬಾರದು ಬೆನ್ನ ಬದಿಗಳ
 ತೀಡುತೋಡುತ ಮುರಿದು ನೋಡುತ
 ಗೂಡುಗೊಂಡಡಗುತ್ತೆ ಕಪಿಬಲ ದೆಸೆಯ ಹೆಸರಿಸಿತು

|| ೯ ||

ಓಲಗದಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲ ಕಂಡನು ಖಳರ ಬಲವನು
 ಮೇಲುಮೇಲಾಕ್ರಮಿಸಿ ಬರುತಿಹ ಖಳರ ತಿಂಥಿಯ ||
 ಆಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹನು ಕದನ
 ಕೈಳುತಿರಲೆದ್ದೆರಗಿ ಸಭೆಯಲಿ
 ನೀಲ ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆ ಲಾಲಿಸುತಿರ್ದ ಜಗದೊಡೆಯ

|| ೧೦ ||

ದೇವ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನ
 ಕಾವುದೆಮ್ಮನು ಖಳರ ಗೆಲುವರೆ
 ದೇವ ನೀ ಪರಿಯಂತವೇತಕೆ ಹಗಲುಗಾಳಗಕೆ ||
 ನಾವು ಸಾಕೆನಲರಸ ನೇಮಿಸೆ
 ಪಾವಕನ ಸುತನೆರಗಿ ದೈತ್ಯರ
 ಜೀವ ಝುಮ್ಮಿಡೆ ಭುಜವ ಮಿಗೆ ಹೊಯ್ದಿದ್ದನಾ ನೀಲ

|| ೧೧ ||

ಏತಕೋಡುವಿರಲವೊ ನಿಲಿ ನಿಲಿ
 ಭೂತುಗೆಡದಿರಾಗಿ ಕಾದದೆ
 ಮಾತಿನ್ನುಗ್ಗಡಕಿದುವೆ ವಾರುಷ ಕದನ ಪಟುಗಳಿಗೆ ||
 ಕೋತಿಗಳ ಕಾಳಗಕೆ ಕಲಿಗಳು
 ಕಾತರಿಸುವರೆಯೆನುತ ರಕ್ಕಸ
 ನಾಥ ಬೈವುದ ಕೇಳಿ ನೀಲನು ನಡೆದ ಮೋಹರಕೆ

|| ೧೨ ||

ನೀಲಲೋಹಿತ ರುದ್ರನಂದದಿ
ಬಾಳ ಕೋಪವ ತಾಳಿ ನೀಲನು
ಖೂಳ ನಾಯ್ಕಳಿಗಿಂದು ಗೆಲವೇ ಅಹಹ ನರಿ ಸೊಕ್ಕಿ ||
ಊಳುವಂತಿದೆ ಕೂಗುವಂತಿದೆ
ಸೀಳು ಬಾಯನು ರಾಮನಾಳಿಗೆ
ಸೋಲುವುಂಟೇಯೆನುತ ನಡೆದನು ನೀಲ ಮೋಹರಕೆ

|| ೧೩ ||

ಅಟ್ಟಿ ರಣದಲಿ ಕರಿಯ ಸೇನೆಯ
ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದಿಹ ಕರಗಳಿಂದವೆ
ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದ ತುರಗ ತುರಗದಿ ಬಲವ ಬರುಗೈದ ||
ಇಟ್ಟನಾನೆಯನಾನೆಯಿಂದವೆ
ಘಟ್ಟಿಸಿದ ರಥ ರಥದಿ ತುರಗವ
ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳಿದ ನೀಲ ಕಾಲನ ಬಸುರ ತುಂಬಿಸಿದ

|| ೧೪ ||

ಮರನ ಮುರಿದಿಟ್ಟಸುರ ಸೇನೆಯ
ನೊರಸಿ ಕಾಲಲಿ ಬಾಲದಿಂದವೆ
ಉರುಳನಿಕ್ಕುತ್ತ ಹೆಸರ ವೀರರ ಸದೆದು ವಹಿಲದಲಿ ||
ತಿರುಹಿದನು ಖಳ ಪಡೆಯ ಕೋಪದಿ
ಉರಿದು ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ನೀಲನು
ಕೆರಳಿ ಕೊಂದನು ಬಾಯ್ಗೆ ಬಂದುದು ಬೆರಳು ಕೆಲಕೆಲರ

|| ೧೫ ||

ಉರಿವ ಕಿಚ್ಚನು ಗಾಳಿಯಟ್ಟಲು
ಮೊರೆದು ಲೋಕವ ಸುಡುವ ಪರಿಯಾ
ಯ್ತರರೆ ನೀಲನ ಖುರಪುಟಿಂಗಳ ತಾಳಲಸುರರಿಗೆ ||
ತರಹರವು ನಾ ಕಾಣೆ ಲಂಕಾ
ಪುರದ ಬಾಗಿಲ ತನಕ ಅಟ್ಟಲು
ಕೆರಳಿ ಪಡಿಬಲವಾಗಿ ಬೆಂಬತ್ತಿದರು ಪಟುಭಟರು

|| ೧೬ ||

ಅಕಟಕಟ ಬಲು ಮಾರಿಮುಖನಿರೆ
ನಿಖಳ ಕೋಡಗ ಖಳರನೀಪರಿ
ವಿಕಟಚೂರ್ಣವ ಮಾಡಬಲ್ಲುದೆಯೆನುತ ರಾವಣನು ||
ಸಕಲ ದನುಜರ ನೋಡಿ ಮರುಗಲು
ಭಕುತ ವತ್ಸಲನಾಳ ಕೈಯಲಿ
ಮುಕುತರಾಧರು ಮೂರುಸಾವಿರ ಮುಕುಟವರ್ಧನರು

|| ೧೭ ||

ಓಡುವವರಿಂಗಭಯ ಹಸ್ತವ
 ನೀಡಿ ಸಂತ್ಯೈಸುತ್ತ ಸಾರಥಿ
 ಹೇಡಿಯಾಗದೆ ರಥವ ಹರಿಸೆನ್ನಾಳುತ್ತನ ಧನುವ ||
 ನೋಡು ಬಳಿಕೆನುತಮರರಿವು ಕೈ
 ಮಾಡಿ ನೂಕಿದರಮರರಂಜಲು
 ಕೂಡೆ ಕಪಿಪಡೆ ಬೆದರೆ ನೊಳಗಿತು ವಾದ್ಯದಬ್ಬರವು

|| ೧೮ ||

ದಲವ ಕೊಂದೀ ಕಪಿಯ ಜೀವವ
 ಕೊಳದೊಡಾನಿಂದ್ರಾಯೇ ಫಡ
 ತಲೆಯಲುಸುರುಳನ್ನೆವರ ಸಾಲದೆ ಬಂದ ಪರಿಭವವು ||
 ಕಲಹದಲಿ ಗೆಲಿವಿಲ್ಲ ತೊಡಚಿದ
 ರೆಲನೊ ಸಾಯುವೆ ಹೋಗು ಸಾರಿದೆ
 ತೊಲಗು ನೀ ಬಡ ಕಪಿಯ ಸಾರೆನುತಿದ್ನಿಂದ್ರಾಯಿ

|| ೧೯ ||

ಎಲವೊ ದಾನವಮಲ್ಲ ವೀರರ
 ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ನೀನು ನಾವೀ
 ಹುಲುಕಪಿಗಳೆಮ್ಮೊಡನೆ ಕಾದಲು ಸರಸ ವಿರಸವಲ ||
 ಗೆಲಲು ಸೋಲಲು ಹೆಸರದಾವುದು
 ಹಳಚಿ ಹೊಸ ಪರಿಯಹುದು ದೊರೆ ನೀ
 ಬಲುಹುಗೆಡದಿರು ಮರಳು ರಕ್ತಸಯಿಂದ ನಾ ನೀಲ

|| ೨೦ ||

ಮರಳುವೆನೆ ಫಡ ನಾಯಿ ಬೆನ್ನಲಿ
 ಕರುಳನುಗಿಯದೆ ನಿನ್ನ ರಾಮನ
 ಕೊರಳ ಕೊರೆಯದೆ ತರಣಿ ತನಯನ ಕೊಲ್ಲದಿಂದಾನು ||
 ತಿರುವನೊದರಿಸಿ ಸರಳ ಸಾರವ
 ಸುರಿದರಂಬರಕಡಸಿ ಕವಿದುವು
 ತರುಚರೇಂದ್ರನ ಮುತ್ತಿ ಮುಸುಕಿತು ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲಿ

|| ೨೧ ||

ಹೋಯಿತಿನ್ನೇನಕಟ ನೀಲನು
 ಬೀಯವಾದನು ಖಳನ ಬಾಣಕೆ
 ಕಾಯಲೀಗಳು ಕರೆ ಬೇಗದಲೊಡೆಯ ರಾಘವನ ||
 ಈಯಘಾಟದ ಸರಳ ಕಡಲಲಿ
 ವಾಯದಲಿ ಕಪಿಯೆದ್ದನೆದ್ದನು
 ಸಾಯಲಟ್ಟಿದನೇ ರಘೂತ್ಥಮಯೆಂದುದಮರಗಣ

|| ೨೨ ||

ಕೊಂದೊಡಲ್ಲದೆ ಮರಳೆಯದನೀ
 ನಿಂದು ಹೆಚ್ಚಿನಲೇಕೆ ಸುಮನಸ
 ವೃಂದವರಿಯದೆ ನಿನ್ನ ವಾರುಷಕಾವುದೂಣಿಯವು ||
 ಇಂದು ನಮ್ಮೊಳು ಕಾದಿ ಗೆಲಿದರೆ
 ಹಿಂದಣಧಟುಗಳೆಲ್ಲ ಸಫಲವು
 ಯೆಂದು ಹರಿಗೆಯವೋಲು ಹಿಡಿದನು ತೇರ ಗಾಲಿಯನು

|| ೨೩ ||

ಮೊರೆದು ಗಿರಿಗಿರಿಗುಟ್ಟಿ ನೀಲನು
 ಹರಿದು ಹೊಕ್ಕನು ತೇರ ತಳಕು
 ಪ್ಪರಿಸಿ ಮಗುಚಲು ದನುಜನಡಿಮೇಲಾದುದಾ ರಥವು ||
 ಎರಡು ಮೋಹರ ಕೌತುಕಂಬಡೆ
 ಗಿರಿಯ ತೋರದಿ ಬೆಳೆದು ರಥವನು
 ಹೊರಳಲೀಸದೆ ನೆಟ್ಟಿನಿಂದಿರಲಸುರ ಖತಿಗೊಂಡ

|| ೨೪ ||

ಕೆರಳಿ ದಾನವ ತೇರನೆತ್ತುವ
 ಚರಣದಲಿ ಕಪಿ ಕೆಳಗೆವೊತ್ತುವ
 ಮರಳಿ ನೆಗಹುವ ದನುಜ ವಾನರನೊತ್ತುವನು ಮಹಿಗೆ ||
 ಹೊರಳ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ದಾನವ
 ನೆರಡುಗಳಿಗೆಗೆ ಬಲುಹಿನಿಂದವೆ
 ಹರನ ಗಿರಿಯನು ತಂದೆ ನೆಗಹಿದವೋಲು ಮಗುಚಿದನು

|| ೨೫ ||

ಅಸುರ ಕೋಪದಲುಕ್ಕಿ ತೇರಲಿ
 ಸಸಿನೆ ಹೊಡಿದ ಕೈದುನೆಲ್ಲವ
 ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿರಲು ಕಂಬುಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದನು ||
 ಮುಸುಡ ಕಾಣದೆ ಕೋಡಗವನಾ
 ಅಸುರನರಸಿದ ನೀಲನಾ ಖಳ
 ನೆಸುವ ತೇರಿನ ತಳದಲಡಗಿದ ಚಿಕ್ಕ ರೂಪಿನಲಿ

|| ೨೬ ||

ಕಾಣೆ ಕೋಡಗನೆತ್ತಲೋಡಿತೊ
 ಮಾಣಲೆಲವೋ ಸೂತ ತೇರನು
 ಹೂಣಿ ಹೊಡೆ ಹೊಡೆ ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಗ ಹೊಡೆಯೆನುತ ||
 ಬಾಣಗಳ ಸುರಿವುತ್ತು ಕಪಿಗಳ
 ವ್ರಾಣವನು ಕೊಳುತಿರಲು ತುರಗದ
 ಗೋಣ ಬಿಗಿದನು ನೀಲನಿತ್ತಲು ಬಾಲದುರುಳಿನಲಿ

|| ೨೭ ||

ಮೇಲೆ ದೈತ್ಯನ ಕುದುರೆಗಳ ಹಿಂ
 ಗಾಲಿಗೇರಡೆರಡುರುಳ ನಿಕ್ಕಿದ
 ನೀಲ ಸೂತನ ಕೊರಳ ಬಿಗಿದನು ಬಾಲದಗ್ರದಲಿ ||
 ಆಲಿಗಳು ತಿರುಗಿತ್ತು ಸಾರಧಿ
 ಕೋಲ ಮರೆದುಬ್ಬಸದಿ ನಿಗುಚಿದ
 ಕಾಲುಕೈಗಳನಿಂದ್ರಜಿತು ಕೆರಳಿದನು ಸಾರಧಿಯು

|| ೨೮ ||

ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿನಲಿರಿದು ಚೌಪಟ
 ಮಲ್ಲ ನಿಂದ್ರಾಶಾತಿ ಬೈದನು
 ಎಲ್ಲಿ ಸೂತನ ಮಗನೆ ರಥ ನಡೆಗೆಟ್ಟುದೇಕೆನಲು ||
 ಕೊಳ್ಳಲಾರೆನು ಕೊರಳ ಬಿಗುಹಿನ
 ಬಳ್ಳಿ ಘನವೆಂದೆನ್ನಲರಿಯದೆ
 ತಳ್ಳಳಿಸಿ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಲು ಕಪಿಯ ಖಳ ಕಂಡ

|| ೨೯ ||

ಖಂಡೆಯವ ಸೆಳೆದಿರಗೆ ನೀಲನು
 ಕಂಡು ಬಾಲವ ಬೇಗ ತೆಗೆಯಲು
 ದಿಂಡುಗೆಡೆದುದು ತುರಗ ಕೊರಳಡಿಯಾಗವೊರಲುತಿರೆ ||
 ಕಂಡು ರಕ್ತಸ ಶೂಲ ಕಿಬ್ಬದಿ
 ಗೊಂಡ ಪರಿಯಲಿ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದನು
 ರಂಡೆಯಾಸಗೆ ರಮಣಿಯಿಂದವ ಕೆಡಿಸಿದಂತಾಯ್ತು

|| ೩೦ ||

ದಾಡೆಗುಟ್ಟುತ ಗದೆಯಲೆರಗಿದ
 ಕೋಡಗವೆ ಘಡ ಬೀಳು ಬೀಳೆನ
 ಲೋಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಜುಣುಗಿದ ಮೋಹರವ ಬಗಿದು ||
 ಕೂಡೆ ಸೂತನ ನೋಡಿ ತೇಜಯ
 ಹೂಡಿ ಕುರುಹನು ಹಿಡಿದು ನೀಲನ
 ನೋಡೆ ಕಾಣದೆ ರಥವನಟ್ಟಿದ ಸರಳ ಸುರಿವುತ್ತ

|| ೩೧ ||

ವಾಯದಲಿ ಕೋಡಗಕೆ ಸರಳನು
 ಬೀಯನಾಡಲದೇಕೆ ನಡೆ ನಡೆ
 ರಾಯ ರಾಘವನೆಡೆಗೆ ರಥವನು ಬೇಗ ಹೊಡೆಯೆನಲು ||
 ವಾಯುವೇಗದಿ ರಥವ ನಡೆಸಲು
 ವಾಯು ಸಖಸುತ ಕಿರಿದು ರೂಪದಿ
 ವಾಯದಸುರನ ಬೆನ್ನ ಸಾರಿದ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲಿ

|| ೩೨ ||

ಎರಡು ಕೈಯಲಿ ದೈತ್ಯ ತನಯಗೆ
 ಸರಳನೀಡುವ ಖಳರು ಕಂಗೆಡೆ
 ಕರದ ಸನ್ನೆಯಲವರನಂಜಿಸಿ ತಾನೆ ಸರಳುಗಳ ॥
 ಎರಡು ಕೈಯಲಿ ನೀಡುತಿರ್ದನು
 ಭರದಿ ರಕ್ತಸನೆಸುತಲಿರ್ದನು
 ತಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಹಿಂದೆ ಕಸಿಗಳ ಕಾಳ ಗೆಡೆವುತಿರೆ

॥ ೩೩ ॥

ಆರು ವೀರರು ನೀಲನೋ ಸುರ
 ಮೈರಿಯೋ ಮರು ಭಾವು ಸರಳನ
 ವಾರಿನಿಧಿ ಹರಿದಂತೆ ಕಣೆಕಣೆ ಹಳಚಿ ಕಿಡಿಗರೆದು ॥
 ತೀರಿಸಿತು ತಿರುಗಿಸಿತು ಕೆಡೆಯಿತು
 ಚಾರಿಸಿತು ಕಡಿಕಡಿದು ಮರ್ಕಟ
 ಮಾರಿಯಾ ಖಳ ಕೊಂದ ಸೇನೆಯ ತನ್ನ ಕೈದಣೆಯೆ

॥ ೩೪ ॥

ಸರಳ ಹೂಳಿದ ನಳನ ಬಸುರಲಿ
 ಶರಭನೊಡಲೊಳಗಂಬ ಬಿತ್ತಿದ
 ಭರದಿ ಗವಯನ ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದ ಬಗಿದ ನಡುಬೆನ್ನು ॥
 ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟನು ಗಂಧಮಾದನ
 ಧರಣಿಗುರಳಿದ ಮೈಂದ ಕೇಸರಿ
 ಕರುಳು ಕಾರಿದ ಗವಯನಂಗದಗೇರು ಘನವಾಯ್ತು

॥ ೩೫ ॥

ಆನ ವಹಿಲವದಾನ ಚಳಕವ
 ದಾವ ಲಘುಸಂಧಾನ ಪಟುತನ
 ನಾವ ನಿಪುಣನೊ ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯದಿ ಸುಲಭನೈ ಭಲರೆ ॥
 ರಾವಣನ ತೆಗೆಯಿವನ ಮುಂದಿ
 ನ್ನಾವ ವೀರನು ಗೆಲ ಸಮರ್ಥನು
 ಈ ವಿಡಾಯವದಾರಿಗಿಹುದೆನುತಿರ್ದನಾ ನೀಲ

॥ ೩೬ ॥

ಮರೆದೆಲಾ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದುದ
 ನರುಹ ಬೇಕೆನುತಾಗ ನೀಲನು
 ಗರಿಯ ಮುಂದಕೆ ಮಾಡಿ ನೀಡಿದ ಕೆಲವು ಸರಳುಗಳ ॥
 ಕೆರಳಿ ರಕ್ತಸ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ
 ಖರೆಯ ನಿಂದುದು ಮಾರಿಯಂದದ
 ಹಿರಿಯ ಕಪಿಯನು ಕಂಡು ಬೆಕ್ಕಸವಟ್ಟನಾ ದನುಜ

॥ ೩೭ ॥

ನಾವು ಕಾಣೆವು ಇವನು ತಾನಿ
 ನ್ನಾವ ಕಡೆಯಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ಧನೊ
 ದೈವವೀತಂಗಿರಿವ ಮನವನು ಕೊಡದೆ ಕಾಯಿತೆಲ ॥
 ಏವೆನೆಂದಸುರೇಂದ್ರ ಮರುಗಲು
 ದೇವಸಂತತಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದುದು
 ಆವ ವೀರನೊ ನೀಲನೆದೆಗೆಚ್ಚಿಂತ್ತುಟೋ ಭಲರೆ

॥ ೩೮ ॥

ಇದಿರಲಾಂತನ ಬಹುವಿಕಾರದಿ
 ಬೆದರಿದಂತಿರೆ ಹಲ್ಲು ಗಿರಿವುತ
 ಬದಿಯ ತುರಿಸುತ ಬಾಲದಿಂದೆಡಗೈಯಲೊಂದಿಸುತ ॥
 ತುದಿಗೆ ಮೊದಲಿಗೆ ಹಾರಿ ಹಣುಕುತ
 ಕದಪನಲುಗುತ ಕಿವಿಯ ಮಿಳ್ಳಿಸಿ
 ಬಿದಿರಿ ತುಟಿಯನು ಹುಬ್ಬನಿಕ್ಕುತ್ತ ತೊಡೆಯ ಹೊಸೆವುತ್ತ

॥ ೩೯ ॥

ದಡಿಗ ಬಿಲ್ಲನು ಬಿಸುಟು ನೀಲನ
 ತೊಡಚಿ ಹಿಡಿದನು ಹೋರಿ ಪೊಡವಿಗೆ
 ಕೆಡೆದ ರಕ್ತಸ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು ನೀಲನಡಿಯಾದ ॥
 ಒಡನೆ ಮಗುಚಲು ದೈತ್ಯನಡಿಯಲಿ
 ಮಿಡುಕುತ್ತಿದ್ದನು ಶಿಲೆಯ ತಳದಲಿ
 ಕೆಡೆದ ಜಂಬುಕದಂತೆ ಹೊರಳಿದನೊಂದು ಗಳಿಗೆವರೆ

॥ ೪೦ ॥

ಹೊಡೆದುರಳಿ ಖಳನೇಳುವನ್ನಕ
 ತೊಡಚಿ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಬಾಲದ
 ಲಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದ ಮತ್ತೆ ಕೊರಳೆಂದುರುಳನಿಕ್ಕಿದನು ॥
 ಬಡದೆ ಬಿಗಿದರೆ ಬಿಡಿಸಲಾರದೆ
 ಒಡಲಿನುಬ್ಬಸದಿಂದ ಕಂಗಳ
 ಬಿಡಲು ಹಲುಗಿರಿವುತ್ತ ನೀಲನು ಜಗವ ನಗಿಸಿದನು

॥ ೪೧ ॥

ಜೋಹು ಬಿರುಬಿರು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಿಗೆ
 ಜೋಹು ನಿನ್ನೀ ಬಾತ ಬಸುರಿಗೆ
 ಜೋಹು ಜೋಹೀ ಬಡಿದ ಕೈಕಾಲುಬ್ಬಸಂಗಳಿಗೆ ॥
 ಬೇಹ ಭಟ ನೀನೆಲವೊ ಸ್ವಾಮಿ
 ದ್ರೋಹಿ ಕಾದುತ ಕಟ್ಟುವೊಡೆದರೆ
 ಜೋಹು ಜೋಹೀ ಹೋಹೆ ಹಾಹಾಯಿಂದ ನಾನೀಲ

॥ ೪೨ ॥

ಪಾವಕಿಯ ಪಟುತನವ ಬಣ್ಣಿಸ
ನಾವನಿಂದ್ರಾರಿಯನು ಗೆಲುವನು
ದೇವ ದನುಜರ ಹಿಂಡು ಸೆರೆಗಳ ಮಾಡಿಯಾಳಿದನ ||
ಎವುದೀ ಮಗನಧಟು ಕಲಿಗಳ
ದೇವನೀ ಕಪಿಯೆಂದು ಹೊಗಳಿದ
ರಾವಣನ ಮಗ ಮತ್ಸರಂಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಪರಿಣಮಿಸಿ

|| ೪೩ ||

ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ವೀರ ರಸ ಮ
ತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಹಾಸ್ಯದಬ್ಬರ
ಮೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ಸರಸವಿರಸವದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||
ಇಂದ್ರಜಿತುವನು ಬಾಲದಿಂದನೆ
ಹೊಂದೆಗಟ್ಟಿದ ನೀಲ ತಾ ಮನ
ಗುಂದಿ ವಿಭಿಷಣ ಹರಿದು ಬಂದನು ಕಂಡನೀ ಹದನ

|| ೪೪ ||

ಭಾವುರೇ ಕಲಿ ನೀಲ ನಿನಗಿಂ
ದೀಪರಾಕ್ರಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದೊಡೆ
ತಾಸಗೊಂಬುದು ಲೋಕವೀತನ ದೆಸೆಗೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ||
ಚಾಪವೀತನ ಕೈಯಲಿದ್ದೊಡೆ
ಆ ಪಿನಾಕಿಗೆ ಗೆಲುವೊಡಸದಳ
ಪಾಸಕೆಳಸಿಯೆ ಕೆಟ್ಟನಲ್ಲದೊಡೀತಗೀ ವಿಧಿಯೆ

|| ೪೫ ||

ಕಡುಗಲಿಯೆ ಸಾಕವನನಿಂದಿಗೆ
ಬಿಡಿಸು ಹೋಗಲಿ ದೈತ್ಯ ಒಳಲಿದ
ಮೊಡವ ನೆರೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡಿತು ನಿನ್ನ ಕಾಳಗವ ||
ಮಡಿವನಿಲ್ಲಿವ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲಿ
ಮೊಡವಿಯೊಳಗಪಕೀರ್ತಿ ಕೈದುಮ
ಹಿಡಿಯದಾತನ ಕೊಂದನೆಂಬುದ ಬಿಟ್ಟುಕಳೆಯೆಂದ

|| ೪೬ ||

ಬಿಡಲು ಹೇಳುವೆ ನೀನು ಮಮತೆಗೆ
ನುಡಿನ ಹಾಳಿಗೆ ನೀನು ಚದುರನು
ಬಿಡಿಸಿ ಕಳುಹಲು ನಾವು ಬಲ್ಲಿವು ನಮ್ಮ ಪಂಥಗಳ ||
ಮೊಡವಿಸತಿಯೆಡೆಗೊಯ್ವೆಯೊತನ
ಬಿಡಲಿ ಮೇಣಲ್ಲದೊಡೆ ಕೊಲಿಸಲಿ
ನಡುವಿರುಳು ರಣದೊಳಗೆ ಕೊಂದುದ ಮರೆದುದಿಲ್ಲಿಂದ

|| ೪೭ ||

ಭಲವು ಸಾಕೆಲೆ ವೀರ ದನುಜನ
 ನೊಲಿದು ಭಂಗವಮಾಡಿ ಬಿಡುನೀ
 ಕೊಲುವುದರಿದೇ ಕಟ್ಟುವಡೆದನು ಮಾನವುಳ್ಳವಗೆ ||
 ಕೊಲೆ ಕಣಾ ಸಲೆ ಮಾನಭಂಗವು
 ಹಲವು ಮಾತೇನೆಮಗೆ ಸಲದಿನೆ
 ಖಳನ ಖಡ್ಗದಿ ನಿಗುಚಿ ಮುಡಿಯನು ಕೊಯ್ದನಾ ನೀಲ

|| ೪೮ ||

ಮಸೆದ ನಂಜನ ಸರಳನೆಲ್ಲವ
 ದೆಸೆದಿಸೆಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದನು ದೈತ್ಯನು
 ಬಸುರ ಬಂಧದಿ ಗೊರೆವುತಿರೆ ಹೆಡೆಗಟ್ಟಿ ಸಡಲಿಸಿದ ||
 ಮಿಸುಪ ಮಣಿಯನು ಮಕುಟವೊಂದನು
 ಹೆಸರಿಗೋಸುಗ ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟನು
 ಮುಸುಕು ಮಂಡಿಯಲಸುರ ತೆರಳಿದ ತನ್ನ ಪುರಕಾಗಿ

|| ೪೯ ||

ಇತ್ತ ವಿಭಿಷಣ ಸಹಿತ ಕಪಿಗಳ
 ಮೊತ್ತ ಹೊಗಳುತ್ತಿರಲು ನೀಲನು
 ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನೆಡೆಗೆ ಬಂದೆರಗಿದನು ವಿನಯದಲಿ ||
 ಉತ್ತಮದ ಮಕುಟವನು ಕಾಣಿಕೆ
 ಯಿತ್ತು ಶರಣೆನಲಾ ಜನಾರ್ದನ
 ನೆತ್ತಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿದನು ನೀಲನ ನಗುತ ಮೋಹದಲಿ

|| ೫೦ ||

ಸೀಲನೋ ಖಳತನುಜನುದರದ
 ಶೂಲನೋ ಖಳ ತಿಂಥಿಣಿಗೆ ಕಡೆ
 ಗಾಲನೋ ಮರು ಭಾಪು ಗೆಲಿದನು ದೈವವೈರಿಯನು ||
 ಬಾಳ ಬಳಲಿದೆ ಕಂದ ಬಳಲಿದೆ
 ನೀಲ ಬಳಲಿದೆಯೆಂದು ರಾಘವ
 ಮೌಳಿಯನುಯೆದೆಗಪ್ಪಿ ಬೋಳಯ್ದನು ದಳಪತಿಯ

|| ೫೧ ||

ಇಚ್ಛಿನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ|| ದಾವ ಶಿಖಿಯಲಿ ಬೇವುತಿಪ್ಪಾ
ಹಾವು ಗಿಡ ಸತ್ತಳಿದ ಪರಿಯಲಿ
ಮಾವಗೋಸುಗ ಕಾದಿ ಮಡಿದನು ವೀರ ಮಕರಾಕ್ಷ

ಪದ || ಮೃಡನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ನಿಜ ಚಾ
ವಡಿಗೆ ಬಂದನು ಲೋಕಕಂಟಕ
ಬಡತನವು ಬಳಿ ಸರಿಯೆ ಬಳಲಿದ ಕೊರಗಿದಾನನದ ||
ಕಡು ನಿರೋಧದ ಶಾಂತಿ ಕದಡಿದ
ದಡಿಗನಿಡಿರೆಡ್ಡಿರಗಿ ದುಗುಡವ
ಬಿಡುವುದೇನೆಲೆ ಮಾವ ಕಾಳಗಕೆನ್ನ ಕಳುಹುವುದು

|| ೧ ||

ಕೊಡಿಸು ನೇಮನ ರಣಕೆ ತಂದೆಯ
ಕೆಡಹಿದಾತನು ಹೋದನೆನಿಸುವೆ
ಕಡಿದು ಹೆರಹುವೆ ಮರ್ಕಟಿಂಗಳ ಮಾತ ಮುಟ್ಟಿಸುವೆ ||
ಹಿಡಿದು ತರಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ
ತಡವದೇಕೆನಲವನ ನುಡಿಗಳ
ಕಡುಹ ಕೇಳುತ ಮೆಚ್ಚಿ ನೇಮಿಸೆ ಸಮರಮುಖನಾದ

|| ೨ ||

ಮೃಡನ ಭಾಳದ ಕಿಚ್ಚ ಮುಸುಕುವ
ಬಡಬ ಶಿಖಿಯನು ಕರದಿ ನಂದಿಸ
ತುಡುಕಿ ದಂಡವ ಸೆಳೆವ ಕಾಲನ ಠಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕಳೆವ ||
ಉಡುಗಣಂಗಳ ತರಿವ ಮೃತ್ಯುವ
ಹಿಡಿದು ಮುಂದಲೆ ಎಳೆವ ರಕ್ತಸ
ಪಡೆಯ ಕೊಡಿದು ರಣಕೆ ಸಿಂಗರಗೈದು ಹೊರವಂಟ

|| ೩ ||

ಸತ್ತಿಗೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಮೆರೆದುವು
ಮತ್ತವಾರಣ ಹಯವರೂಢವು
ಸುತ್ತ ತುರುಗಿತು ಸಬಳ ಕೊಂತದ ಸುರಗಿಯತಿಬಲರ ||
ಮೊತ್ತವೊಪ್ಪಲು ಭೀರಿ ರಣವರೆ
ಹತ್ತು ದಿಗುತಟ ತುಂಬೆ ಚೀರುವ
ತಿತ್ತಿರಿಯ ಕಹಳೆಗಳ ರಭಸದಲಸುರ ನಡೆತಂದ

|| ೪ ||

ಸೀಲನೊಡ್ಡಿದು ಮೈಂದ ದಳವಿದು
ಬಾಲಿಯಣುಗನ ಸೇನೆಯತ್ತಲು
ಸಾಲು ಸುಭಟರ ಗಂಡ ಹನುಮನ ಪಡೆಯಿದೆಡದಲ್ಲಿ ||
ಹೇಳಲಿದು ಕಲಿ ಗಂಧಮಾದನ
ಪಾಳೆಯವು ನಳ ಪನಸ ಕೇಸರಿ
ಯಾಳುಗಳ ಬಲವೈದಿ ತೋರಲು ದನುಜ ನೋಡಿದನು

|| ೫ ||

ಎಂದೊಡಾ ಮಕರಾಕ್ಷನಿಂದನು
ಹಿಂದೆ ಇಂದ್ರಾಠಾತಿ ಕೊಂದೊಡೆ
ಹೊಂದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೋಡಗಿಗಳಿಗೆ ಧನುವ ನಾಹಿಡಿಯೆ ||
ತಂದೆಯನು ಕೊಂದಾತ ಬಂದರೆ
ಕೊಂದು ತೋರುವೆ ಕೈಯ ಪರಿಯನು
ಯೆಂದು ರಣಲಂಪಟನು ನಡೆಸಿದ ತೇರ ಸೂರಿಯಲಿ

|| ೬ ||

ರಕ್ಕಸರು ಕಪಿಭಟರು ತಮ್ಮೊಳ
ಗುಕ್ಕಿಯಾಡುತ್ತಿ ದೃರಮಮಾ
ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿವರು ತಿವಿಸಿಕೊಂಬರು ಎಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಹರು. ||
ಮುಕ್ಕುರುಕುವರು ಮುರಿದು ತೆಗೆವರು
ಸೊಕ್ಕು ಮೂದಲಿಸುವರು ಹೊಯ್ ಹೊಯ್
ಇಕ್ಕು ಇರಿ ಇರಿಯೆನುತ ರಣದೊಳಗಟ್ಟಿಯಾಡಿದರು

|| ೭ ||

ಹೋಗು ಹೋಗಡ ಸಾರು ತೆಗೆ ತೆಗೆ
ತಾಗು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೆಡಹು ಕೆಡಹಾ
ಲಾಗು ತೋರಿಸು ಹವಣು ಹವಣುರೆ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟುವರೆ ||
ಬೇಗ ಕವಿ ಕವಿ ಬೆರಸು ತಲೆಯಿರಿ
ಸಾಗು ಮುರಿ ನಿಟ್ಟಿಲುನನರೆ
ಚಾಗು ಚಾಗುರೆ ಹಳುರೆ ಹಳುರೆನುತಟ್ಟಿಯಾಡಿದರು

|| ೮ ||

ಗಿರಿಯ ಹೋರುತ ಕಲ್ಲಲಿಕ್ಕುತ
ಮರದಲೆರಗುತ ತಿರುಗಿ ತಿವಿಯುತ
ಉರುಳನಿಕ್ಕುತ ಕೊರಳ ಬಿಗಿವುತ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಡುತ್ತ ||
ಸರಳ ಸುರಿವುತ ಕರುಳ ಬಗಿವುತ
ಬಿರುದ ಬೀರುತ ಕುತ್ತಿ ಸೆಳೆವುತ
ಇರಿಯುತೆರಗುತ ಹೋರಿ ಹಳಚಿತು ಕಪಿ ಖಳಾನೀಕ

|| ೯ ||

ಕೆಡೆದುವಯುತ ಘಟಾಳಿ ಹೆಯತತಿ
ಮಿಡುಕುಗೆಟ್ಟಿತನಂತ ರಥಗಳು
ಕಡಿವಡೆದುದಗಣಿತವು ಮೆರೆದುದು ಸಮರ ಸಂಭ್ರಮವು ||
ಬಿಡದೆ ಬಸಿವೇರುಗಳ ರಕುತದ
ಕಡಲು ಕಡಲನು ಕಲಕೆ ಕಾಗೆಯ
ಗಡಣ ನಾಯ್ನರಿ ಹದ್ದು ಭೂತ ಪ್ರೇತ ನೆರೆದಣೆಯಿ

|| ೧೦ ||

ಮಡಿದ ಸೇನೆಯ ಕಂಡು ಮಿಸೆಯ
ಕುಡಿಯ ತಿರುವುತ ಕನಲಿ ಚಾಪವ
ಬಿಡದೆ ಜೇವಡೆವುತ್ತು ಬಂದನು ಮುಂದೆ ಮಕರಾಕ್ಷು ||
ನಡೆಸು ಸಾರಥಿ ರಥವ ರಾಘವ
ನೆಡೆಗೆ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಹೊಟ್ಟುಗರನೆನು
ತಡಸಿ ಕಪಿಗಳ ತುಳಿಸಿ ಸುಭಟರ ಮೂದಲಿಸುತಿದರ್

|| ೧೧ ||

ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಭಟರ ಬರವಿಗೆ
ಮಂದಹಾಸದಲಸುರ ನೋಡಿದೊ
ಡೆಂದ ವಿಭೀಷಣ ಮಾಯಕಾತಿಯ ಹರಿಬಕಡವಿಗುಲಿ ||
ಬಂದು ಕಾದಿಯೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲಿ
ಹೊಂದಿದಾ ಖರತನುಜನೀತನು
ತಂದೆ ನೀನಲ್ಲದರಿಗಸದಳ ವೀರ ಭಟನೆಂದ

|| ೧೨ ||

ಕೇಳಿ ರಘುಪತಿ ಬಸ್ತು ಖಳಕುಲ
ಮೌಳಿಯಧಟನು ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ
ಸಾಲಜಯರವ ಘಂಟೆಯೊಪ್ಪಲು ಬಿಲ್ಲ ಕೈಕೊಂಡು ||
ಶೂಲಿ ಮನಮುದವೇರಲೇರಿಸಿ
ಕೋಲ ಕೊಂಡಿದಿರಾಗಿ ಬರುತಿರೆ
ಕಾಳ ರಕ್ಕಸ ಬಗೆಯದೆಯ್ತರುತಿದರ್ ಸಮ್ಮುಖೆ

|| ೧೩ ||

ಎಡಬಲಕೆ ಮುತ್ತಿದರ್ ಕಪಿಗಳ
ಮಿಡುಕಲಿಸದೆ ಧರೆಗೆ ಕೀಲಿಸಿ
ನಡೆದು ಬರುತಿರೆ ಗಿರಿತರುವ್ರಜಗಳನು ಹುಡಿಗಳೆದು ||
ಬಿಡದೆ ಸೀಳುತ ಕೊಚ್ಚಿ ಬಿಸುಡುತ
ಕಡಿದು ಹರಹುತ ಮರ್ಕಟಂಗಳ
ಪಡೆಯನಟ್ಟಿದ ಹಿಂಡು ದನವಿಗೆ ಬಡಿಗೆಗೊಂಡಂತೆ

|| ೧೪ ||

ಮುರಿಮುರಿದು ನೋಡುತ್ತ ಬದಿಗಳ
ತುರಿಸುತೋಡುತ ಹಲ್ಲುಗಿರಿವುತ
ಗಿರಿಕುಗುಟ್ಟುತ ತೋಡೆಯ ಹೊಸೆವುತ ಮುರಿದು ಬರುತಿಪ್ಪ ||
ತರುಚರಂಗಳ ನೋಡಿ ನಗುತನೆ
ಬಿರುದ ಶತಬಲಿ ಗಂಧಮಾದನ
ಶರಭ ಮೈಂದಾದಿಗಳು ಕಾದಿತು ಮುಖ್ಯನಾಯಕರ

|| ೧೫ ||

ಬೆಟ್ಟ ಮರ ಕಲುಗುಂಡುಗಳ ತಂ
ದೊಟ್ಟ ದನುಜನ ಕಾಳುಗೆಡಿಸಲು
ಮಿಟ್ಟಿಯಲಿ ಸದೆಗುಟ್ಟಿ ಸಾರ್ ಸಾರಿನುತ ಬಳಿ ಸಲಲು ||
ಬಿಟ್ಟ ನಾಯಕರಿಗೆ ಮೂರನು
ಯಿಟ್ಟ ಪಾಯಕರಿಗೆ ನಾಲ್ಕನು
ಥಟ್ಟ ಗೆಡಹಿದನೇನನೆಂಬೆನು ವಡೆಯ ಬರುಗೈದ

|| ೧೬ ||

ಹೇರಿದನು ಶತಬಲಿಯ ಕರುಳನು
ಕಾರಿಸಿದನಂಗದನ ಕುಮುದನು
ಚೇರಿ ಬಿದ್ದನು ಮೈಂದ ಮಲಗಿದ ಗವಯ ಗತಿಗೆಟ್ಟ ||
ಜಾರಿಬಿದ್ದನು ಪನಸ ದಧಿಮುಖ
ರೂರುಗೆಡಿಸಿದ ನಳನು ಮುಗ್ಗಿದ
ಚಾರುನೋದನು ನೀಲಿನೀ ಪರಿ ಭಟರ ಕೆಡಹಿದನು

|| ೧೭ ||

ಅಸುರ ಕುವರನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ದೆಸೆಯನುಳ್ಳನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ವಿಷಮ ವೀರನ ತೋಟ ಬೇಡಾ ರಣಸಿಶಾಚರಿಗೆ ||
ಹೊಸತನೀವನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಕುಸುರಿದರಿವನ ತೋಟ ಬೇಡೆಂ
ದೆಸೆದವಿಕ್ಕಲದಲ್ಲಿ ತಿತ್ತಿರಿ ಕಹಳೆಯಬ್ಬರಿಸಿ

|| ೧೮ ||

ಓಡಿ ಬಹ ಪಡೆಗಭಯ ಹಸ್ತವ
ನೀಡಿ ಸಂತೈಸುತ್ತ ನಾರಿಯ
ತೀಡಿ ಜೀವಡೆಗೈದು ಸಿಡಿಲಂತೆರಗೆ ರಾಘವನು ||
ನೋಡಿ ನಿಂದನು ದೈತ್ಯನಿದಿರಲಿ
ಕಾಡ ತೊಳಗುತಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ
ಬೇಡನೀಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ದಾನವ ಕಂಡ ನರಹರಿಯ

|| ೧೯ ||

ತಿರುಗು ತಿರುಗಿತ್ತಿತ್ತಲೆಲವೋ
ತರುಚರಂಗಳ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಯ
ಭರವ ತೋರದಿರಿಸುವ ಕೈದೋರೆನಗೆ ಕಂಗಡದೆ ||
ಮರುಳೆ ಹೆಕ್ಕಳ ಸಾಕು ಸಾಕಂ
ತಿರಲಿ ನಡೆ ಫಡಯೆನಲು ಕೇಳುತ
ಕೆರಳಿ ದಾನವ ಹರಿದು ಬಂದನು ಕಂಡ ರಘುಪತಿಯ

|| ೨೦ ||

ಅರಸುವೊಡವೆಯನೆಡಹಿ ಕಾಂಬಂ
ತುರುವ ಬಯಕೆಯದೆನಗೆ ಸಾರ್ದದು
ಕೊರೆವೆ ಗಂಟಲ ಬಳಿಯ ಬಸುರಿನ ಬಿಸಿಯ ರಕುತವನು ||
ಎರೆದು ಪಿತ್ಯ ತರ್ಪಣವ ನೀಡುವೆ
ಉರುವ ತಂದೆಯ ರಿಣವ ಕಳೆವೆನು
ಅರಿಯ ಬಹುದೀಗೆನುತ ರಕ್ಕಸ ಸುರಿದ ಕೂರಲಗ

|| ೨೧ ||

ಅಸುರನೆಚ್ಚು ಶರಾಳಿ ದಿಕ್ಕಿನ
ವಿಸರ ತುಂಬಿತು ದೆಸೆಯ ಮುಸುಕಿತು
ವಸುಧೆಯಂಬರ ತುಂಬಿ ಮುಸುಕಿತು ಬಿಸಲ ದಿನಮನೆಯ ||
ಹೆಸರ ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿ ಕೇಳುವೆ
ಬಿಸಿಲು ಕರಿದೋ ಬಿಳಿದೋ ಹೇಳೆನೆ
ಹೊಸತು ಮಾಡಿದ ಬಾಣವೃಷ್ಟಿಯನಮಮ ಸಂಭ್ರಮವೆ

|| ೨೨ ||

ಅಸುರ ಪಡೆ ಯಾವಲ್ಲಿ ಕಪಿಗಳ
ಬೆಸಗೊಳೋ ರಘುರಾಯನೆಲ್ಲಿಹ
ಯೆಸುವಸರಳಿನಿತುಂಟಿ ತೆಗೆ ತೆಗೆ ಪ್ರಳಯ ಘನ ಮುಗಿಲ ||
ಮಸೆದ ಸರಳನು ಜಗದ ಕೇಡಿಂ
ಗೊನೆದು ಸುಡುವಂತಾಯ್ತು ಮರ್ಕಟ
ವಿಸರ ಮುರಿದೋಡಿತ್ತು ಸರಳಿಗೆ ಬೆನ್ನನೊಡ್ಡಿಸುತ

|| ೨೩ ||

ಅಸುರಮರ್ದನನಸುರ ಶರಗಳ
ಕುಸುರಿದರಿದನು ಬಸಿಲ ಬೀರಿದ
ನಸುರ ಮರೆಸಿದನರಸ ತೆರೆಸಿದನಸುರ ಮರೆಸಿದನು ||
ಎಸುವನಸುರನು ಕಡಿವ ನರಹರಿ
ಎಸುವ ನರಹರಿ ಕಡಿವ ರಕ್ಕಸ
ಹೆಸರಿಸುವ ಕವಿಯಾವನಿಬ್ಬರ ವಹಿಲಗತಿಗಳನು

|| ೨೪ ||

ಅಳುಕಿದನು ಸೌಮಿತ್ರಿ ವಿಭಿಷಣ
 ಕಳವಳಂಗೊಳೆ ಮರ್ಕಟಂಗಳ
 ಹೊಲಬುದ್ಧತು ನೋಡಿ ಮರುಗಿತು ದೇವಸಂದೋಹ ||
 ಖಳನ ಖುರಪುಟ ಬಿರಿಸು ಬಾಣ
 ಪ್ರಳಯವಾಯಿತುಯೆನಲು ನರಹರಿ
 ತಲೆಯ ತೂಗುತ ಬೆರಗಿನಲಿ ಮೈಮರೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತು

|| ೨೫ ||

ಕರದ ಚಾಪವ ಕಾಣಬಾರದು
 ಸರಳ ಹಿಡಿವುದ ಬಿಡುವ ಲಾಗುವ
 ಸುರರಿಗುಪಮಿಸಲರಿದು ಖಳ ಕಾರ್ಮುಗಿಲ ಹೋಲಿದನು ||
 ಅರಿದರಿದು ಮರು ಭಾಪು ಮರುರೇ
 ಬಿರುದ ಸಮರಥರೆಂದನಭವನು
 ಹಿರಿದು ಮಾತೇನವನು ರಾಮನ ಕಂಗಡಿಸುತಿದರ್

|| ೨೬ ||

ಕಡಲೊಳಗೆ ಕೊಳ್ಳಿಯನು ಸುರಿದರೆ
 ಬಿಡದೆ ಕುದಿವುದ ಹಿಮದ ಧಾಳಿಗೆ
 ನಡಬ ಛಳಿಯೊತ್ತು ವುದೆ ನೊರಜಟ್ಟುವುದೆ ಕುಲಗಿರಿಯ ||
 ಕೆಡಹ ಬಲ್ಲನೆ ರಾಮನಸುರನ
 ಕಡುಹ ಕಾಂಬನೆ ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರಕೆ
 ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ನೋಡಗಳೆದಿನಂತೆ ರಂಜಿಸಿದ

|| ೨೭ ||

ಅಡವಿಯಲಿ ಹಿಂದೆಮ್ಮ ತಂದೆಯ
 ಕೆಡಹಿದಾತನೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲಾ
 ಕಡಿದು ದಿಗುಬಲಿಗೊಡುವೆ ಬಿಡೆ ಬಿಡೆ ಹೋಹೆಯಿನ್ನೆತ್ತ ||
 ಕಡುಹ ನೋಡುವೆ ಸರಳ ಕಡಿ ಕಡಿ
 ಬಿಡದೆ ಕರೆ ತೆತ್ತಿಗರನುಳ್ಳರೆ
 ಮಿಡುಕಗೊಡೆನೆನುತಸುರ ರಾಮನನೆಚ್ಚ ಮೂದಲಿಸಿ

|| ೨೮ ||

ಹಿರಿಯ ತಂದೆಯ ಹರಿಬಕಿದೆ ಕೋ
 ಸರಳು ಮೂರನು ಮತ್ತೆ ಕೋ ಕೋ
 ಕಿರಿಯ ತಂದೆಯ ಕೊಲೆಗೆ ನೂರಂಬುಗಳನಿದಕೊಳ್ಳು ||
 ಮರಳಿ ಕೋ ಮುನ್ನೂರ ಪುನರಪಿ
 ತಿರುಗಿ ಬೆನ್ನೊಡ್ಡೊಡ್ಡ ತ್ರಿಶಿರನ
 ಹರಣಗೊಂಡುದಕಿನ್ನು ಕೋ ಮುನ್ನೂರು ಬಾಣವನು

|| ೨೯ ||

ಇದುವೆ ಶಂಭುಕ ವಧೆಗೆ ಕೋ ಮ
ತ್ತಿದುವೆ ಹೊಮ್ಮಿಗ ವಧೆಗೆ ಕೋ ಮ
ತ್ತಿದುವೆ ದನುಜೆಯ ಮೂಗ ಕೊಯ್ತಾ ಸುಭಟತನಕಿದುವೆ ||
ಇದು ಸುಬಾಹುವ ಹರಣಕೊಂಡುದ
ಕಿದುವೆ ಭವಭೃತಭೇದಭೇದನ
ಕಿದುವೆ ಕೊಳ್ಳೆನುತಸುರ ರಾಮನನೆಚ್ಚು ಮೂದಲಿಸಿ

|| ೩೦ ||

ಕಲಿಗಳೆಂಬವರಿತನಾಂತರೆ
ಬಳಿಗೆ ಬಾರರು ದನುಜ ವೀರನು
ಹಲವು ಮಾತೇನವನು ರಾವಣಗೀವಣಾದಿಗಳ ||
ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಖಳಕುಲಾಗ್ರಣಿ
ಕಲಿವರೇಣ್ಯನು ಕಲಿಗಳಧಿಪತಿ
ಭಲರೆ ವೀರರ ದೇವ ಭಾಷೆನುತಿರ್ದುಮುಭಯ ಬಲ

|| ೩೧ ||

ವಸುಮತೀಶ್ವರ ಕಡಿದ ತೆರಹಿನೊ
ಳಸುರನೆಚ್ಚುಂಬಡಸಿ ರಾಮನ
ಬಸುರನುಚ್ಚಳಿಸಿದವು ಹಾಯ್ದುವು ತೋದ ರಕುತದಲಿ ||
ಒಸರುತಿರ್ದುವು ರುಧಿರ ಕಿಡಿಗಳ
ವಿಸರ ಕಣ್ಣಿಂದುದುರೆ ನರಹರ
ಯೆನೆದ ಕೋಪದಿ ಕಾಲರುದ್ರನ ಕುರುಹಿನಂದಲಿ

|| ೩೨ ||

ಧೀರ ಕೋಪದಲರಸ ಕಡಿದನು
ತೇರು ತುರಗಧ್ವಜವನಸುರನ
ನಾರಥಿಯ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ದನುಜನ ಕರದ ಚಾಪವನು ||
ಮೂರು ತುಂಡನು ಮಾಡಿ ರಕ್ತಸ
ಕೂರಲಗು ಹರಿಗೆಯನು ಹಿಡಿವುತ
ಹಾರಿ ಪೊಡವಿಗೆ ಜಿಗಿದು ತಿರುಗಿದ ಹರಿಯ ಸಮ್ಪುಖಕೆ

|| ೩೩ ||

ಕೆರಳಯಿಕ್ಕಲದವರ ಸವರುತ
ಕರುಳ ಚರಣದ ತೊಡಕಲೋಡುತ
ಗಿರಿತರುಪ್ರಜಗಳನು ಟೊಣೆವುತ ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಿರಲು ||
ಅರಸ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ಮಂತ್ರಿಸಿ
ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆದು ತೆಗೆದಿಸೆ .
ಅರೆರೆ ತಲೆಕಡಿದಟ್ಟಿಹಾರಿತು ಭಟರ ಬೆದರಿಸಿತು

|| ೩೪ ||

ಹಾರಿದುದು ಖಳ ಮುಂಡವಭ್ರಕೆ
ಚೀರಿಬಿದ್ದುದು ಕಪಿಗಳಾರಿತು
ನಾರದನು ನಲಿದಾಡೆ ಭೂತಪ್ರೇತ ನೆರೆವಣಿಯೆ ||
ನಾರಿಯೊಡಗೂಡೆಂದು ಹರಸಲು
ವೀರರಾಮನ ರಣದ ಬಳಲಿಕೆ
ಯಾರೆ ಸುರಿದರು ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯ ದೇವಸಂದೋಹ

|| ೩೫ ||

ಧುರದೊಳಗೆ ಮಕರಾಕ್ಷ ಬೀಳಲು
ಹಿರಿದು ಮನದೊಳಗಳಲಿ ರಾವಣ
ಸುರವಿರೋಧಿಯ ಕಾದ ನೇಮಿಸೆ ಎದ್ದ ನತಿಬಲನು ||
ಪುರವ ಹೊರವಡೆ ಧರಣಿಯದುರಿತು
ತೆರಳಿದಂತ್ರಿಲೋಕದೊಡೆಯನು
ತರುಚರೇಂದ್ರರ ಜೀವನೈತ್ತಿಯನೇರಿ ಝಮ್ಮಿಡಲು

|| ೩೬ ||

ಹೊಡೆವ ಹರೆ ಹವಣಿಲ್ಲ ಬಿರುಬಿಂ
ಬಡವ ನಿಸ್ಸಳ ಭೀರಿ ತಂಬಟ
ಕಡಲು ಕಡಡಲು ಕಮಠನೊಡಲಿಂಗುಬ್ಬಸವು ಹುಟ್ಟಿ ||
ವೊಡವಿ ನಡುಗಲು ಬಪ್ಪ ರಕ್ಕಸ
ಪಡೆಯ ಲೆಕ್ಕಿಸಲರಿದು ದೆಸೆದಿಸೆ
ಗಡಲು ಕವಿದುವು ರಘುಜನಿಂದ್ರಾ ರಾತಿಯೆಂದರಿತ

|| ೩೭ ||

ಅನರಿವರು ಗೆಲಲರಿದು ರಣದೊಳ
ಗಿವನು ಭಾರಿಯ ಸುಭಟನೆಂದಾ
ರವಿಕುಲೇಶ್ವರ ಬಿಲ್ಲ ಜೀವಡೆವುತ್ತು ಬರುತಿರಲು ||
ತವತವಗೆ ಮರ್ಕಟರು ಕವಿದರು
ಪವನಭವ ನಳ ನೀಲನಂಗದ
ರವನ ಮುಕ್ಕುರುಕಿದರು ರಾಘವ ಸರಳ ತೊಡುತಿರ್ದ

|| ೩೮ ||

ತೊಡುವುದೊಂದೇ ಸರಳು ರಾಘವ
ಬಿಡಲು ಹತ್ತಾಯಿತ್ತು ಶಿರಗಳ
ಕಡಿಯೆ ನೂರಾಯ್ತಿನಲು ಕವಿಕವಿದೆಚ್ಚ ರಘುರಾಯ ||
ಅಡಗಲಿಸದೆ ಇರಿವ ರಕ್ಕಸ
ಹಿಡಿಯೊ ಹಿಡಿಸಿಡಿಯೆನುತ ಮರ್ಕಟ
ರಡಸಿ ಕವಿದರದೇನನೆಂಬೆನು ರಣದ ಸಂಭ್ರಮವ

|| ೩೯ ||

ಹುಲಿಯ ಗಡಣವ ಗೆಲಿದು ನರಿ ಹೆ
 ಕೃಳಿಪ ತೆರದಲಿ ಸಿಂಗ ಜಾತಿಯ
 ಬಲುಹುಗೆಡಿಸಿದ ಕಳಭದಂಗವಣಿಗಳ ಹೋಲುತ್ತ ॥
 ಕಲಿಗಳಾದೆವು ನಾವು ನವಗಿ
 ನ್ನೈಲನೊ ಸರಿಯಾರೆನುತ ಗಂಟಲ
 ಬಳೆಯ ಮುರಿ ಮುರಿಯೆನುತ ಮುತ್ತಿ ತು ವೀರ ಮರ್ಕಟರು

॥ ೪೦ ॥

ಉರುಳುತಿದುವು ತಲೆಗಳಟ್ಟಿಗ
 ಳಿರದೆ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುತಿದುವು
 ತೆರಳುತಿದರು ಕಾಲನಾಲಯಕಸುರ ನಾಯಕರು ॥
 ಹರಿವುತಿದುವು ನೆತ್ತರಿಭತತಿ
 ಯೊರಲುತಿದುವು ಹಯಪದಾತಿಗ
 ಳರರೆ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಕಪಿಗಳು ಕವಿಗು ಕೊಲುತಿರಲು

॥ ೪೧ ॥

ಖಳರ ತಲೆಗಳು ಕಡಿದು ಬಿದ್ದರೆ
 ಕೆಲರು ತಲೆಗಳ ಹೊತ್ತು ಕಾದುವ
 ಖಳರಿಗೆಣಿಕೆಯ ಕಾಣೆ ನರಹರಿಯಂಬು ಬೇಸರಲು ॥
 ಕೆಲರು ಬಾಲದಿ ಕೆಲರು ಚರಣದಿ
 ಕೆಲರು ಗಿರಿಯಲಿ ಕೆಲರು ಮರದಲಿ
 ಕೆಲರು ಕಾಲಲಿ ಸತ್ತು ದುನುಜಾನೀಕ ಬಯಲಾಯ್ತು

॥ ೪೨ ॥

ಶಿರಹರಿದ ದುನುಜಾಘೋಷಿತು
 ಸರಸಿಜಾಸನ ಖಳರ ಸೃಜಿಸುತ
 ಶಿರವ ವಿರಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದನೈಸೆ ತಪ್ಪಿದನು ॥
 ಧುರಕೆ ಬಹ ತವಕದಲಿ ದನುಜರು
 ಮರೆದು ಬಂದರು ತಲೆಯ ಮನೆಯಲಿ
 ಹರಣ ಶಿರಗಳನುಳಿದು ರಣಕೆಯ್ತಂದ ಪರಿಯಾಯ್ತು

॥ ೪೩ ॥

ರಣದ ಮಧ್ಯದಿ ಕೋಟೆ ರಕ್ಕಸ
 ಗಣವು ಬಿದ್ದರೆ ಕುರುಹಿಗೋಸುಗ
 ಘಣಿಲು ಗುಟ್ಟುವುದೊಮ್ಮೆ ರಾಮನ ಬಿಲ್ಲ ಜಯಘಂಟೆ ॥
 ಧಣಲು ಧಣ ಧಣ ಧಣಲು ಧಣ ಧಣ
 ದಣಲು ಧಣಲಿಂದರ್ಧ ಜಾನದ
 ಲೆಣಿಸಲರಿಯೆನು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಕೊಂದ ಖಳರೆನಿತೊ

॥ ೪೪ ॥

ವಿತ್ತ ವೆಲ್ಲವ ಗಣಿಕೆಗೋಸುಗ
ತೆತ್ತ ಪರಿಯಾಯಿತ್ತು ರಕ್ಕಸ
ಸತ್ತು ಹುಡಿಹುಡಿಯಾದ ಸೇನೆಯ ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸುತ ||
ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ನೋಡಿ ಕಪಿಗಳ
ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಕಂಡಂಜಿ ತೆರಳಿದ
ಹತ್ತುತಲೆಯವನಣುಗ ತಂದನು ತನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯ

|| ೪೫ ||

ಓಡಿದನು ಶಕ್ರಾರಿ ಕಪಿಗಳ
ಕೂಡೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟೋಡಿ ಘಡ ಘಡ
ಓಡದಿರು ಘಡ ಹಂದೆ ನಿಲು ನಿಲು ಕಾದು ಕಾದೆನುತ ||
ಕೋಡುಗಲ್ಲನು ಗುಂಡು ಬಡ್ಗಿಯ
ಮಾಡಿ ಮುಸುಕಿದರಮಮ ರಕ್ಕಸ
ಹೋಡಿಯಾದನು ಹೆಗಲುಗಳಗ ನೂಕದವ ಹೋದ

|| ೪೬ ||

ಮೂಗನಿತ್ತನು ನಮಗೆ ಬಿಡುಬಿಡು
ಮೇಘನಾದನೆನೋಡುವಾತನು
ಹೋಗಲೆಲವೊ ತಡೆಯಬೇಡಪರ್ಕೀರ್ತಿಯಹುದೆನುತ ||
ರಾಘವನು ನೇಮಿಸಲು ಕಪಿಗಳು
ಹೋಗಲವನೆಂದುಳಿದು ತಿರುಗಿದ
ಪಾಳೆಯಕೆ ತಾನತ್ತ ತೆರಳಿದನಂದು ರಘುರಾಯ

|| ೪೭ ||

ಇಂದ್ರಜಿತು ಮುರಿದೋಡೆ ಕಪಿಸುರ
ವೃಂದ ನಲಿದುದು ಮರೆದೆವೆಮ್ಮಯ
ಹಿಂದಣಾಯಸಗಳನು ಸಾಕಾಯ್ತಾಯ್ತು ಲೇಸಾಯ್ತು ||
ಎಂದು ನಲಿನಲಿದಾಡುತಿರಲಾ
ನಂದಮೂರುತಿ ರಾಘವೇಶ್ವರ
ಬಂದು ತವಕದಲಿರಲು ಸುರಿದರು ಸುರರು ಹೂಮಳೆಯ

|| ೪೮ ||

ಧುರದ ಧೂಳಿಧೂಸರಂಗಳ
ಧುರದ ರಕುತದ ಬಿಂದು ಸಿದಿಯಲು
ಹರಿ ಗಳವ ತೊಳೆಯಲೈ ಅಪರಾಂಬುಧಿಯ ಮುಳುಗಿದನು ||
ಶರಧಿ ರಕುತದಿ ಕಡಡಲಾಜಿಯ
ಪರಿಧಿಗೈದಿದನೆನಲು ದಿನಪತಿ
ಸರಿದನಂದತ್ತತ್ತಲಿಳಿದನು ಮುಂದು ಮುಂದೊತ್ತಿ

|| ೪೯ ||

೩೬ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ತಂದೆಯೊಂದುದೇ ವೇದಸಮ್ಮತ
ನೆಂದು ರಣದಲಿ ಕಾದಿ ಮಡಿದನು
ಇಂದ್ರಜಿತು ನಾಕವನು ಹೊಕ್ಕನು ಸಕಲದಳಸಹಿತ ||

ಪದ || ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ ಕಡೆಯ ಸಮರವ
ನಿಂದು ನೋಡುವೆನೆನುತ ದಿನಪತಿ
ಬಂದನೋ ಮೇಣಿನಲು ಪೂರ್ವಾಚಲದ ಶಿಖರದಲಿ ||
ಚಂದದಲಿ ತಲೆದೋರೆ ದಶಶಿರ
ನಂದು ತನಯನ ಕರೆಸಿ ನುಡಿದನು
ಬೆಂದ ಬದುಕಿದು ಸುಡಲಿ ರಣಹೇಡಿಗನು ನೀನೆಂದು

|| ೧ ||

ಹೋದ ಮಾತಂತಿರಲಿ ಪುನರಪಿ
ಕಾದ ಕಳುಹುವುದೆನ್ನ ರಾಘವ
ತೀದನೆನಿಸುವೆ ಮೇಣು ರಣದಲಿ ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ||
ಹೋದನೆನಿಸುವೆನೆನಲು ಖಳಸುರ
ಸೂದನನ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ನಗುತ ವಿ
ನೋದಶೀಲನು ಮಗನ ನೋಡಿದ ಹಲವು ಕಣುದಣಿಯೆ

|| ೨ ||

ವಟ್ಟಿಪೀತಾಂಬರವ ಸೊಬಗಿಂ
ದುಟ್ಟು ಬೆರಳಿಗೆ ರತುನ ಮುದ್ರೆಯ
ನಿಟ್ಟು ನೂಪುರ ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಕನಕ ಸೂತ್ರವನು ||
ತೊಟ್ಟು ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಖಳ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಧನಧಾನ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುವ
ತುಟ್ಟಿ ಬಡುವಂದದಲಿ ವಿಪ್ರರಿಗಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ

|| ೩ ||

ಹರನನಾರಾಧಿಸಿ ಮಹೀಸುರ
ವರರಿಗೆರಗಿದ ವೀರ ಪಾಠಕ
ನೆರವಿಗುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಪರಿವಾರವನು ಮೇಳೈಸಿ ||
ವರದುಕೂಲವಿಭೂಷಣಂಗಳ
ಹಿರಿದು ಮನ್ನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಘಟಿಕೆಯ
ಧರಿಸಿ ರವಿಯದಯುದಲಿ ಕಾಳಗಕಸುರನನುವಾದ

|| ೪ ||

ಆರತಿಯನೆತ್ತಿ ದರು ಪರಬಲ
 ನೈರಿ ಬಾಳೆನುತಪ್ಪಿ ಮುದದಲಿ
 ವೀರ ರಾವಣ ಧುರಕೆ ನೇಮದ ವೀಳೆಯವನಿತ್ತ ॥
 ತೇರ ಬಲಬಂದೆರಗಿ ಹೂಡಿದ
 ವಾರುವಂಗಳ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಸಿಂ
 ಗಾರ ಸಿತಗನು ಹೊಳೆವ ಮಣಿರಥವೇರಿ ಹೊರವಂಟ

॥ ೫ ॥

ಖಳತನಯನುಗ್ಗಡಿಸಿ ಹೊಗಳುತ್ತ
 ಕೆಲದಿ ಸಾ ಹೋಯೆನುತ ಮುಂದಕೆ
 ತೊಲಗು ತೊಲಗನೆ ಧಿರುರೆ ಪಾಯವಧಾರು ಹೋಯೆನಲು ॥
 ಹೊಳೆವ ಸಿಂಧದ ಸಾಲ ಸತ್ತಿಗೆ
 ಹಲವು ಜಲ್ಲರಿಯೊಪ್ಪೆ ವೀರರ
 ಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಕದನ ಕೋಲಾಹಲನು ಹೊರವಂಟ

॥ ೬ ॥

ಕೊಂಬು ತ್ತಿತಿರಿ ಕಹಳೆ ಗೋಮುಖ
 ಚಂಬಕವರೆಯ ಡಕ್ಕೆ ಡಮರುಗ
 ತಂಬಟದ ಗಿಡಿಬಿಡಿಯ ವಾದ್ಯದ ಪಳಹ ಡಿಂಡಿಮದ ॥
 ತುಂಬು ದನಿ ನಿಸ್ಸಳ ಭೇರಿ ಕ
 ದಂಬದಬ್ಬರದಿಂದಜಾಂಡವ
 ಚುಂಬಿಸುತ್ತಿರೆ ದೇವಕಂಟಕ ಬಂದ ರಣಕಾಗಿ

॥ ೭ ॥

ಕಾಳ ಮೇಘವು ಗಜದ ರೂಪವ
 ತಾಳಿದುದೊ ಕೋಲ್ಮಿಂಚಿನಣಲೊಳು
 ಕೀಲಿಸಿದ ತೆರನಂತೆ ದಂತದ ಕಾಂತಿ ಧಳಧಳನೆ ॥
 ನೀಲಗಿರಿ ಕೈ ಕಾಲ ತಳೆದೀ
 ಕಾಳಗವ ನೋಡಲ್ವೆ ಬಂದುದೊ
 ಮೇಲೆ ಮಾವುತ ನಿಚಯವೆಸೆದುದು ತೆಗೆದ ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ

॥ ೮ ॥

ಹರಿಯ ಗತಿಯನು ಹಳವ ಮದ
 ದಿಕ್ಕರಿಯ ರಿಕ್ಕರಗಳೆವ ಸೂರ್ಯನ
 ತುರಗವನು ಮರುಳಾಡಿದಿ ಬಲು ಮತ್ತರಪ ಗುರುತನಕೆ ॥
 ಹರಿಣ ಮರುತದ ಸರಳ ವೇಗವ
 ಹಿರಿದು ಕೊಂಡಾಡುವರು ಜಗದಲಿ
 ಫರಿಕಿಸಲು ಮನಕಥಿಕ ವೇಗದಿ ತುರಗ ನೂಕಿದುವು

॥ ೯ ॥

ಪರಬಲಾರ್ಣವದೊಳಗೆ ರತುನದ
ಗಿರಿಗಳಂತಾ ತೇರು ಮೇರೆದುವು
ನೊರೆಗಳಂತೆ ಸಿತಾತಪತ್ರವು ವಾದ್ಯ ನಿರ್ಘೋಷ ||
ತರಳಭಂಗದವೋಲು ಖಳರಿರೆ
ಕರಿತುರಗಪತ್ತಿಯಲಿ ರತುನಾ
ಕರಗೆ ಮಲೆತುದೊ ದೈತ್ಯರತುನಾಕರನು ಎನಲೆಸೆಯೆ

|| ೧೦ ||

ಅರಿ ಭಯಂಕರ ಬಂದ ಬಂದನು
ಪರಬಲಾರ್ಣವ ಬಂದ ಬಂದನು
ಇರದೆ ದನುಜನ ಹಿರಿಯ ಮಗನೈತಂದ ರಣಕಾಗಿ ||
ಸುರಕುಲಾಂತಕ ಬಂದ ಮಾರಿಯ
ಹೊರವ ದಾನಿಲಲಾಮ ಬಂದನು
ತೆರಳಿ ಕೋಡಗಿಗಳರಯೆಂದೊರಲಿದುವು ಕಹಳೆಗಳು

|| ೧೧ ||

ಹರಿಯ ಗೆಲಿದನ ತೋಟಿ ಬೇಡಾ
ಸಿರಿಯ ಸೊಬಗನ ತೋಟಿ ಬೇಡಾ
ಸುರರ ಸೆರೆವಿಂಡುಗಳನಾಳ್ವನ ತೋಟಿ ಬೇಡೆಲವೊ ||
ಹರಿಪಡೆಗೆ ಉರಿಮಾರಿಯೆನಿಸುವ
ಬಿರುದ ರಾಯನ ತೋಟಿ ಬೇಡೆಂ
ದಿರದೆ ಹೊಂಗಳೆಗಳು ಚೇರಲು ಬಂದನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೧೨ ||

ಎರಡು ಚೂಣಿಯ ಭಟರು ಹೂಣಿಸಿ
ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿತ್ತು ಕಪಿಗಳು
ಕರೆದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಬೆರಳಲಿ ತೋರಿ ಬೈಯುತ್ತ ||
ಬಿರುದ ಕುನ್ನಿಗೆ ಹೆಸರನಿಕ್ಕುತ್ತ
ಚರಣದಲಿ ತೊಡಕಿಟ್ಟು ತಂಬುಲ
ದುರುಳಿಯಿಂದಿಟ್ಟಾಡಿ ಕಾದಿತು ಕಪಿಖಳಾನೀಕ

|| ೧೩ ||

ತೊಲಗಿರೈ ಬಡ ಕೋಡಗಂಗಳೆ
ತೊಲಗ ಹೇಳೋ ಬಿನುಗು ಬಿಕ್ಕಟಿ
ತೊಲಗಿರೈ ಸಾರ್ ಬಟ್ಟಿಗೊಡುತಲಿ ತೊಲಗೆ ತೊಲಗುವುದು ||
ಹಳುವ ಕಾಳಗ ಬೇಡ ಮಕ್ಕಳ
ಕಲಹ ಹಿರಿಯರ ಮುಟ್ಟಿದಿಹುದೇ
ಲಲನೆಯಳಲಿಗನಾವ ಬರಹೇಳವನ ಕಾಂಬಿನಲ

|| ೧೪ ||

ಭಾವ ಮೈದುನರಲ್ಲ ಬೆದರಲು
ಗೋವಳರು ನಾವಲ್ಲ ಕಾದಲು
ಸಾವೆಯಲ್ಲದೆ ಗೆಲುವ ಪಂಥಗಳುಂಟೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ||
ಏವುದಧಟುಗಳೆಲವೊ ಶರದಲಿ
ದೇವರಾಯನ ಹಗೆಯ ಕೆಡಹುವ
ನಾವ ಬರಹೇಳನನ ಸಾಹಸ ಕಾಂಬೆನೆನುತಿರ್ದ

|| ೧೫ ||

ಹಣುಗತವೆ ಕೈಗಿರಿಯ ಕಲ್ಲನು
ಟೊಣೆದು ಸಾರ್ಸಾರೆನುತ ಕಪಿಗಳ
ಕೆಣಕಿ ಚತುರಾಹವದ ಕೋವಿದ ದೇವದಲ್ಲಣನು ||
ಅಣುವ ಮೊದಲಾದವರ ತೃಣವೆಂ
ದೆಣಿಸಿ ಬಗೆಯದೆ ಬಂದ ಸುರಚಾ
ರಣರ ಹಾಹೆಯ ತೊಡರುವೆಂದೆಯ ಮೆರೆವ ಖಳಮಲ್ಲ

|| ೧೬ ||

ಕೊಳನ ಹೊಕ್ಕಿಭದಂತಿ ಕಪಿದಳ
ದೊಳಗೆ ಸುಭಟರ ಚಲ್ಲವಾಡುತ
ಬಲವನರಿಭಟ ಸುಳಿದು ತುಳಿದನು ಹಿಳಿದು ಹಿಂಡಿದನು ||
ಕೆಲರು ಕಂಪಿಸೆ ಕೆಲರು ಕಂಗೆಡೆ
ಕೆಲರು ದೆಸೆದೆಸೆಗೋಡೆ ವೀರರ
ತುಳಿಸೆ ಕಬ್ಬಿನ ಗಾಣದೊಳಗಾದಿಲಿಯ ತೆರನಾಯ್ತು .

|| ೧೭ ||

ಕಾಡ ಕಿಚ್ಚಿನ ಕಡುಹ ತೆಗೆ ತೆಗೆ
ಬಾಡಬಾಗ್ನಿಯ ಮೊಗವ ಬಿಡು ಬಿಡು
ನೋಡಲಿಂದ್ರಾಶ್ವರಾತಿಯುರಿಗಣ್ಣಭವನಾಲಿಯನು ||
ಬೇಡಿ ತಂದಂತಿಹುದು ಕಪಿಸಡೆ
ಯೋಡುತಿರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ರಾಘವ
ನೋಡೆ ಭಕ್ತನ ಮೊಗವ ಕೈಮುಗಿದಿದ್ದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೧೮ ||

ಹಗೆಯ ಕಾಳಗವೆನಗೆ ತನಗಿಂ
ದಗಿದು ಸುಭಟರು ಹೇಳು ಹೇಳಿಂ
ದಗಣಿತಾಸ್ಥಾನದಲಿ ಪಟುಭಟರೆದ್ದು ಬೇಡುತಿರೆ ||
ಹಗೆಯನಾದರೆ ಕುಂದೆ ಗುಣದಲಿ
ವಿಗಡ ವಿಕ್ರಮ ವೀರ ದೈತ್ಯನ
ಋಗ ಮಹಾಬಲ ಸಾಕು ಸೈರಿಸಿಯೆಂದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೧೯ ||

ಭೂತಳಾಧಿಪ ಚಿತ್ತವಿಸು ಖಳ
ಕೌತುಕದ ಕಾಳಗದಿ ಗೆಲುವನು
ಖಾತಿಯುಳ್ಳವ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವು ಬಲ್ಲದಂತಿರಲಿ ||
ವಾತಜನ ಮೂಲಿಕೆಗೆ ಕಪಿಬಲ
ಜೀತರಿಸಿದುದು ಬೇಡ ತತ್ತರೆ
ಭೂತನಾಥನ ತಡೆವನೆಂದನು ದನುಜ ರಘುಪತಿಗೆ

|| ೨೦ ||

ಉಂಟು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ರಾವಣ
ಗೆಂಟು ಮಡಿಯಿಂದ್ರಾರಿ ರಣದಲಿ
ಬಂಟಿತನದ ಪರಾಕ್ರಮಂಗಳ ಕಾಣದೇ ಲೋಕ ||
ಗಂಟಲೊಡೆವಂತರುಣ ವಾರಿಯ
ನೀಂಟದೇ ರಣಭೂತ ಸಂತತಿ
ನೆಂಟಣಿಸಿ ಗೆಲಲರಿದು ತಪ್ಪದಯೆಂದ ರಘುರಾಯ

|| ೨೧ ||

ಖಳನ ಪರಿಯಲಿ ಹರಸಿ ಮಕ್ಕಳ
ನೆಲವೊ ಪಡೆದವರುಂಟಿ ಧರೆಯಲಿ
ಹುಳುವಿನಂದದಲಿನ್ನ ರಸದಲಿ ಜನಿಸಿ ಫಲವೇನು ||
ಖಳನು ಅಲ್ಪನದಲ್ಲ ವೀರರ
ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯೆಂಬರೆಲ್ಲರು
ಎಲವೊ ಕಂಡೆವು ಸಾಕುಸಾಕೆನುತಿದರ್ ರಘುರಾಯ

|| ೨೨ ||

ಸಲಹಿದರೆ ಸತ್ಪುತ್ರರುಭಯದ
ಕುಲವನುಧ್ಧರಿಸುವರು ಹಲವರು
ಇಳಿಗೆ ಭಾರಕರಿದ್ದು ಫಲವೇನುಂಟು ಪಡೆದವರ ||
ತಲೆಗೆ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಳನು ತಪ್ಪರು
ಯೆಲವೊ ಯೌವನಗೇಡಿಗಳು ತೆಗೆ
ಖಳ ಸುಭಾಗ್ಯನು ಪುಣ್ಯವಂತನು ಧನ್ಯ ಮಕ್ಕಳಲಿ

|| ೨೩ ||

ಹರನ ಬೀಜದಲುದಿಸಿದಾತನ
ನರರು ಗೆಲುವರೆ ಕುಲಮಹೋಧದಿ
ನೆರೆತ ಪತ್ರಕೆ ಬಳಿಯ ನೊರಜಿನೊಳಷ್ಟೆ ಒಡನಾಟ ||
ಉರಿಯಮರಿಯೊಡನಾಟ ಒರಲಿಯ
ನೆರವಿಗೇತಕೆ ವೀರ ದೈತ್ಯನ
ಧ್ರುದಲಾನುವೆನೆನುತ ರಘುಪತಿ ಬಿಲ್ಲ ನೋಡಿದನು

|| ೨೪ ||

ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ಸುರವಿರೋಧಿಯು
ಹರಿಹರಾದ್ಯರಿಗರಿದು ಗೆಲುವೊಡೆ
ತರುಣಿ ನಿದ್ರಾಭೋಜನಂಗಳ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷ ||
ತೊರೆದರಣ್ಯದಲಿಪ್ಪ ಮಾನವ
ಧರಣಿಯೊಳಗುಂಟಾದೊಡಾತನ
ಧುರದಿ ಗೆಲಬಹುದುಳಿದ ವೀರರಿಗಹುದೆ ಚಿತ್ತೈಸು

|| ೨೫ ||

ಎನಲು ಚಿಂತಿಸುತಿದರ್ ರಘುಪತಿ
ಮನದೊಳುಮ್ಮಳಿಸುತ್ತ ಬರುತಿಹ
ದನುಜ ಸುಭಟನ ನೋಡುತಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರನಿರಿದ್ದ ||
ಇನಿತು ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು ದೈವದೊ
ಳನಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಕಳುಹೆನೆ
ನಿನಗಿದೆಂತ್ರಿ ತಮ್ಮ ಘಟಿಸಿತು ನಾವರಿಯೆವೆಂದ

|| ೨೬ ||

ಪುರದಿ ಬಂದಾ ಚಿತ್ರಕೂಟದ
ಲಿರಲು ತಂದೆನು ಕಂದ ಮೂಲವ
ನರಸನಿರಲಿ ಇರಿಸಲಾರೋಗಣೆಯ ಸಮಯದಲಿ ||
ಕರೆಯೆ ಹಸಿವಿಲ್ಲಡವಿಯಲಿ ಫಲ
ಭರತವುಣಿಸನು ಮೆದ್ದನೆಂದೆನೆ
ಕರುಣೆ ನೀನೆನಗಂದು ನೇಮವನಿತ್ತಿಲಾಯೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಒಡನೆವುಂಬಾ ಮೋಹದಿಂದವೆ
ನುಡಿದೊಡ್ಡ ಮರಳುಹರೆ ತಮ್ಮಾ
ಅಡವಿಯಲಿ ಪಣ್ಣಲವ ಮೆಲುವರೆಯೆಂದು ನೀವೆನಗೆ ||
ನುಡಿದ ನುಡಿ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದಾಂ
ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿದನಿರಳು ನಿದ್ರೆಯ
ತಡೆದು ತಿರುಗಿದೆ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯೊಳಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೨೮ ||

ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗರಸ ನೀವುಂ
ಬಲ್ಲಿ ಎನ್ನನು ಕರೆಯದುಳಿದಿರಿ
ಮೆಲ್ಲದಿರನಿವನೆಂದು ಮೈಮರೆದಿಹಿರಿಯುದರಿಂದ ||
ಸೊಲ್ಲು ಸುವ್ರತವೆಂದು ಹಸಿದಹೆ
ನಿಲ್ಲಿತನಕೆಲೆ ದೇವ ಕೇಳೆನೆ
ತಳ್ಳಳಿಸಿದನು ರಾಮ ಮರುಗಿದ ಹಿಂದ ನೆನೆನೆನೆದು

|| ೨೯ ||

ಎನ್ನ ಪೋಲವಿಚಾರಿ ಮಾನಿಸ
ರಿನ್ನು ಮುನ್ನಿಲ್ಲಿ ಳೆಯೊಳಕಟಾ
ಬೆನ್ನ ಲೊಡಬಂದವನ ಮರೆದೆನು ಮತಿವಿಹೀನನಲ ||
ನಿನ್ನ ಕೊಂದವ ನಾನು ಮಾತಿನ
ಭಿನ್ನ ಭಾವನರಿಯದಕಟಾ
ಬನ್ನ ವಟ್ಟಿೞ ತಂದೆ ಪಾಪಾಗ್ರಜನು ತಾನೆಂದ

|| ೩೦ ||

ಮರುಳಲಾ ಮರೆದನು ಮಹಾತ್ಮನ
ನರಸನರಿಯದ ಬಿಟ್ಟಿೞಾಯಿತು
ತರುಣ ಧಾವತಿಗಾರ ಹಸುಗಮ್ಮಿಯನು ಸಲಹುತ್ತ ||
ಚಿರದಿನಂಪ್ರತಿ ಹಸಿದು ಹಾಹಾ
ವರುಷ ಹಲವನು ಕಳೆದೆ ಹಾಯೆ
ನ್ನರಸ ಹಸಿದೈ ತಂದೆ ಹಸಿದೈ ತಮ್ಮ ಬಳಲಿದೆಲ

|| ೩೧ ||

ಶೂಲ ಕಿಬ್ಬದಿಗೊಂಡ ಪರಿ ಭೂ
ಪಾಲ ಮರುಗಿದ ಕೊರಳು ಬಿಗಿದುದು
ಅಲಿ ನೀರೇರಿದುವು ಬರಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ||
ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿದ ರಾಮ ಕಪಿಗಳು
ಕೇಳಿ ಮನದೊಳಗಳಲುತಿರಲಾ
ಮಾಲಲನೆ ಮನಗುಂದೆ ಹೊಸೆದನು ತನ್ನ ತಿಳುಬಸುರ

|| ೩೨ ||

ಅರಸ ದೈವಾಧೀನ ಸಚರಾ
ಚರದ ಜೀವರ ಸುಖಸುಚೇತನ
ವೆರಡು ದುಃಖವ ಮಾಣು ಮತಿಮರೆದಿಹರೆ ರಣದೊಳಗೆ ||
ಅರಿಭಟರ ಗೆಲಲೊಂದುಪಾಯವ
ಕರುಣಿಸಿದನೀಶ್ವರನ ಲೇಸಾ
ಯ್ತರಸ ತಮ್ಮನ ಕಳುಹು ಕಾಳಗಕೆಂದ ಜಾಂಬವನು

|| ೩೩ ||

ಮೋಹಕವಸರವಿಲ್ಲ ರಣದಲಿ
ಸಾಹಸಿಯ ಗೆಲಬಲ್ಲ ಕಳುಹೆಲೆ
ಊಹಿಸುವೊಡಳವಲ್ಲನಂತನು ಅತುಲ ಬಲಯುತನು ||
ಹೋಹಬಲ್ಲವ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ
ಬಾಹುಸತ್ವವ ನೋಡಿ ದುಗುಡದ
ದಾಹವನು ಮರೆಯೆಂದು ಜಾಂಬವ ಹರಿಯ ತಿಳುಹಿದನು

|| ೩೪ ||

ಬಳಿಕ ರಕ್ಷೆಯ ಕಟ್ಟಿ ತಮ್ಮನ
ತಲೆಯಲಭಯವನಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನು
ಹಲವು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನಂಗದ ನೀಲ ಜಾಂಬವರ ||
ಚಲನಭವ ವಿಭಿಷಣರ ಕರೆದಾ
ನಳಿನನಾಭನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನ
ಹಲವು ಮಾತೇಂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಡೆಗೊಟ್ಟಿ ನಾನೆಂದ

|| ೩೫ ||

ತಂದೆ ನೋಡುವುದೆಮ್ಮ ಕಡುಹನು
ಇಂದು ರಣದಲಿ ಬಂದ ಹಗೆಯನು
ಹಿಂದುಮುಂದನು ಮಾಡದುಳಿಯನು ನಿಮ್ಮ ಕೈವೆಯುಂಟು ||
ಹೊಂದಿದನು ಹಗೆಯಿಳಿಗೆ ಮಿಗೆ ತೆಗೆ
ಯೆಂದು ಹರಿಯಡಿಗರೆಗೆ ಕಸಿಗಳ
ವೃಂದವಾರಿತು ದೇವಸಂತತಿ ಹೊಗಳಲಭ್ರದಲಿ

|| ೩೬ ||

ಅಸುರದಳ ಭಾರದಲಿ ಗಗನವ
ಮುಸುಕಿ ನೂಕಿದನಮಮ ನೋಟಕ
ವಿಸರ ನಂಜನು ಕುಡಿದ ಪರಿಯಲಿ ಬಾಯ ಬಿಡುತಿರಲು ||
ದೆಸೆ ಬಿರಿಯೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡದಡಕಿಲು
ಬೆಸುಗೆ ಬಿಡುತಿರೆ ಭುವನ ಕಂಪಿಸೆ
ಕುಸಿಯಲಾರಿತ್ತು ಭಯ ಬಲವೆರಡಬ್ಬಿಯೆಂದದಲಿ

|| ೩೭ ||

ಮೊರಬಹ ವಾರಿಧಿಗೆ ಸೇತುವ
ತೋರಿದಂತಾಯ್ತು ಸುರ ಕವಿ ತರ
ಲೇರಿ ಕಸಿಸಡೆ ಕಲ್ಲು ಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಕವಿದಿಡಲು ||
ಹಾರಿ ಹರಿತಪ್ಪವರ ಜರೆವುತ
ಮೂರು ಲೋಕದ ಗಂಡನ್ನೈತರ
ಲೇರಿ ನೋಡಿತ್ತು ಭಯ ಬಲ ಗಿರಿಗಹನ ಗಹ್ವರದಿ

|| ೩೮ ||

ದೊರೆಯನುಜ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಬ್ಬನು
ದೊರೆಯ ಹೆಮ್ಮಗ ಇಂದ್ರದಲ್ಲಣ
ಸರಿಸ ಸಂಗರಧೀರರಿಬ್ಬರು ಬಾಹು ಬಲಯುತರು ||
ತರಹರಿಸ ಬೇಕೆನುತ ಯೋಜನ
ವೆರಡರಳತೆಗೆ ತೆಗೆದು ನಿಂದುದು
ಎರಡು ಮೋಹರ ಮೇಲೆ ಸುರ ನೋಟಕರು ಸಂದಣಿಸೆ

|| ೩೯ ||

ಮಂಡಿಸಿದ ತಿರುವಡೆಯ ಬಲುಹಿನ
ಚಂಡಧಾರಿ ಕಠಾರಿಯಲುಗಲು
ಗೊಂಡೆಯದ ಚರಣದಲಿ ಮೆರೆದಿಹ ತೊಡರು ಪೆಂಡೆಯದ ||
ತಂಡತಂಡದ ಜಡೆಯ ಬಿಗಿದನು
ಗಂಡುಗಲಿಗಳ ದೇವ ನೃಪ ಭೇ
ರುಂಡ ವಜ್ರವರ್ತ ಚಾಪನ ಸೆಳೆದನೆಡಗೈಯ

|| ೪೦ ||

ಗವಸಣಿಗೆ ನೆರೆಗಳೆದು ರಿಪುದಾ
ನವನನೊರೆಗಳೆದಂತೆ ತುಂಬಿದ
ವಿವಿಧ ಬಾಣಾವಳಿಯ ಶಸ್ತ್ರವ ಮೂಡಿಗೆಯನಲುಗಿ ||
ರವಿಕುಲಾನ್ವಯಚಂದ್ರ ಸೀತಾ
ಧವನ ತಮ್ಮನು ಕಣನ ಹೊಗುತಿರೆ
ದಿವಿಜರಿವು ವೀಧಿಗಳನಿಕ್ಕಲ ಸಾರಿಸಿದನಂದು

|| ೪೧ ||

ಮರಳು ಮರಳಲೆ ಮನುಜ ವೀರರ
ಹುರುಳ ನೀನೇಂ ಬಲ್ಲೆ ಮೂಗಿನ
ಲೆರಲು ಸುಳಿವನ್ನೆವರ ಸುರವೈರಿಯನು ಗೆಲಲರಿದು ||
ಮರಳು ನಿನಗಾವೆಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ನಿ
ಮ್ಮರಸಿ ನಮ್ಮರಮನೆಯೊಳಿರುತಿರೆ
ಮರುಳೆ ಬಳಸೈ ನಂಟ ಕರೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ರಾಘವನ

|| ೪೨ ||

ಚೋರ ವಿದ್ಯವು ಸಹಜ ನಿಮಗಾ
ಪಾರದಾರ್ಯವು ನಿಯತ ದಿಟ ದಿಟ
ಹಾರುವಂಗವು ಹಸನು ಕೊಂದೊಡಕೀರ್ತಿ ಕೊಲ್ಲದೊಡೆ ||
ವೀರತನಕೂಣೆಯವು ಪಾತಕಿ
ಸಾರು ಸಾವಿರ ಮಾತ ಸೊರಹಿದ
ಡಾರು ಮೆಚ್ಚುವರೆಲವೊ ಗಾವಿಲಯೆಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೪೩ ||

ಇರುಳು ಮೋಸದಲೆಮ್ಮ ನೇನೆಯ
ನೆರಡು ಕಣೆಯದಿ ಗಲಿದೆನೆಂಬೀ
ಬಿರುದು ಬೇಡಂತಿರಲಿ ಕೌಳಿಕ ಯಾರನಟ್ಟಿಸದು ||
ಧುರದಿ ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಸುಭಟರ
ನೊರಸಿದವನೇ ವೀರ ಹಿಂದಣ
ಪರಿಯಲೀಗಳು ಗೆಲಿದು ಹೋಗದೆ ಮಾಣೆ ನೀನೆಂದ

|| ೪೪ ||

ನರಪತಿತ್ವವ ನೀಗಿ ನೀ ವಾ
 ನರಪತಿತ್ವವ ಪಡೆದೆ ಸೇನೆಯು
 ತುರಗ ಕರರಥಪತ್ತಿಗಳು ಘನವಾಯ್ತು ಸರಿ ನಿಮಗೆ ||
 ಭರತನಡವಿಗೆ ನೂಕೆ ಜಡೆಗಳ
 ಧರಿಸಿ ಕಾಡನು ತೊಳಲುತ್ತಿವೆಲೆ
 ಗೊರವ ಕಾಳಗವೇಕೆ ನಿನಗಿಂದಮರ ರಿಪು ಜರೆದ

|| ೪೫ ||

ದೇವರೆಲ್ಲರ ಗೆಲಿದೆ ಕುಂಭಿನಿ
 ದೇವಿಯೊಲಿದಳು ನಿನಗೆ ರಣಕಿಡಿ
 ರಾವನೆಂಬೀ ಹಮ್ಮು ಮುರಿವೆನು ಮರಳಗೊಡೆನಿಂದ ||
 ಅವನನ್ಯಾಯಲಿ ನಡೆವನೊ
 ದೈವವೇ ತಾ ಕೆಡಹಸುಳಿಯದು
 ನೀವು ಕೆಟ್ಟಿರಿ ಸಾಯಲರ್ತಿಯೆ ಕಾದು ಬಾಯಿಂದ

|| ೪೬ ||

ಅಸುರ ನಾಯ್ಕಳಿಗಾವ ನೀತಿಯು
 ನುಸುರಿ ಫಲವೇನುಂಟು ತೊಳೆದರೆ
 ಮಸಿಗೆ ಧವಳಿತೆಯಂಟೆ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಬಿಲ್ಲ ನೀನೆಂದ ||
 ಮಸೆದು ತಳವನು ಕೌಶಿಕನ ಪದ
 ವಿಸರುಹಂಗಳ ನೆನೆದು ಭುಜಹೊ
 ಯ್ದೆನೆದು ರಾಮನ ನೆನೆದು ಸರಳನು ಸುರಿದ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೪೭ ||

ಓಡಿತಮರರು ಸರಳ ಸಾರವ
 ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ಬೆದರಿ ದಿಗುತಟ
 ರ್ಪುಂಡಿಸಿತ್ತವನೀಧರಂಗಳ ಶೃಂಗ ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ||
 ಬೇಡಬೇಡೆನಲಂಬು ಕವಿದುವು
 ಆಡಲರಿಯೆನು ಸುರವಿರೋಧಿಯ
 ಮೂಡಿ ಮುಸುಕಿತು ಕಡಿದನೊಂದೇ ಕ್ಷಣಬೋಳಿನಿತಂಬ

|| ೪೮ ||

ಎಲನೊ ನರನೀನೀಸು ವಿದ್ಯವ
 ಗಳಿಸಿ ಬಂದುದಪೂರ್ವ ಹದ್ದಿನ
 ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟುವ ಹಾವ ಕಂಡೆವು ಹಲವು ಕಾಲಕ್ಕೆ ||
 ತೊಲಗದಿರು ಕಲಿಯಾಗು ಕರೆ ನಿನ
 ಗೊಲುವ ತೆತ್ತಿಗರುಳ್ಳರೆನುತವೆ
 ಮುಳಿದು ಸರಳನು ಸುರಿದೊಡಂಬರದರುಣ ಬೆದರಿದನು

|| ೪೯ ||

ತೊಡುವ ಬಾಣವ ಕಾಣಬಾರದು
ಹಿಡಿದ ಧನು ಚಾಣಾಕ್ಷರಿಬ್ಬರ
ಕಡುಹ ಬಣ್ಣಿಸಲರಿದು ಖಣಿಖಟಿಲೆಂದು ಶರಶರವ ||
ಕಡುವ ಬಿರುದನಿ ಕೇಳಬಂದುದು
ಮೃಡನ ಕಿವಿಗುರಿಗೆಂಡವುದುರಲು
ಕಡಿದು ಸವೆಯವು ಬಾಣವಿಬ್ಬರಿಗಮಮ ಸಮರದಲಿ

|| ೫೦ ||

ಭಾಪು ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ ಭಲರೇ
ಭಾಪು ರಕ್ತಸ ವೀರ ಚಾಗುರೇ
ಭಾಪುರೇ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭಾಪುರೇ ದೇವದಲ್ಲಣನೆ ||
ಭಾಪುಭಾಪೆನುತೆರಡು ಮೋಹರ
ವಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳನು ಹೊಗಳಿತು
ಕೋಪದಲಿ ತೆಗೆದೆಸುವರನರಾಟೋಪವೊಪ್ಪಿದುದು

|| ೫೧ ||

ಎಸಲೆಸುವ ಖಂಡಿಸಲು ಖಂಡಿಸ
ಮಸಗೆ ಮಸಗುವ ತೊಡಲು ತೊಡುವಾ
ಎಸುಗೆಗಳ ಬಹು ಚಿತ್ರಗತಿಗಳ ಲಾಗುವೇಗವನು ||
ಹೊಸತು ಹೊಸತಿನೆ ತೋರುತಿರ್ದವು
ವಿಷಮ ವಿಕ್ರಮ ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಮಸೆದ ಸರಳುಂಡುಂಡು ತೀರಿತು ದನುಜನೊಡಲಿನಲಿ

|| ೫೨ ||

ಅಸುರನಡಿಗಡಿಗಿಚ್ಚ ಭೂಪನ
ಮಸೆದ ಬೋಳಯದಿಂದ ನೃಪತಿಯ
ಬಸುರನುಗಿದರೆ ನೆತ್ತರೊಕ್ಕುದು ಚಲ್ಲನಿಕ್ಕಲಕೆ ||
ಅಸುವ ಕೊಂಬುದ ಮರೆದು ಬಸರುನು
ನುಸುಳಿ ಬಿಟ್ಟವು ಬಾಣ ಶಿವ ಶಿವ
ಮಸೆಯನೆಣಿಸದೆ ಕಾದುತಿರ್ದನ: ವೀರ ಸೌಮಿತ್ರಿ

|| ೫೩ ||

ಮೆಳೆಯ ಬೇಗೆಗೆ ಬಿದ್ದು ಮೊರಕುವ
ಹುಲಿಯ ಪರಿಯಲಿ ಭದ್ರ ಮದಗಜ
ಕುಳಿಯಬಿದ್ದಳವಳಿಪ ಪರಿ ಭೇರುಂಡ ಬಲು ವಿಷದ ||
ಮೆಳೆಗೆ ಸೆಡೆದಂತಾದನಾ ದಶ
ಗಳನ ಹೆಮ್ಮಗ ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ತಲಕನಂಬಿನ ಮೆಳೆಗೆ ಮತಿಗಿಟ್ಟಳುಕಿ ಮರನಾದ

|| ೫೪ ||

ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಂಬು ಕರುಳನು
 ಕಾರುತಿರೆ ಖಳನೆದೆಯ ನೆತ್ತರ
 ಹೀರುತಿರೆ ನಡು ಬಸುರು ಬಾದಣವಾಯ್ತು ಬಸವಳಿದ ||
 ಕೂರಲಗ ಕಪಿರಾಯ ರಾಯನ
 ಭಾರಿಯನುಜನು ನೆಸುತಲಿದನು
 ಸೋರುತಿರೆ ಬಹುಮುಖದಿ ನೆತ್ತರು ಖಳನ ಕಾಯದಲಿ

|| ೫೫ ||

ಸವೆಯದೀತಗೆ ಬಾಣವೆನುತಿರೆ
 ಸವೆಯದಸುರಂಗಂಬು ವಿಕ್ರಮ
 ಸವೆಯದಿಬ್ಬರಿಗಧಟು ಪಟುತನವಾಯ್ತು ಕೋವಾಗ್ನಿ ||
 ತವಕದಲಿ ಕಡಿದೆಸುತ ತೆಗೆವುತ
 ಬವರಿಗರು ನೆರೆ ಬಿಗಿದ ಹುಚ್ಚಿನ
 ಲವಿರಳಾಸ್ತ್ರದಲಮಮ ರವಿ ನಡೆಗೆಟ್ಟನಭ್ರದಲಿ

|| ೫೬ ||

ಸರಳು ಸವೆಯಲು ದೈತ್ಯ ತೆಗೆದಿಸೆ
 ಉರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ ವಾವಕಾಸ್ತ್ರವು
 ಮೊರೆದು ಭುಗಿ ಭಗಿಲೆಂದು ಹೊಗೆಯೂವರಿಸಿ ಕವಿತರಲು ||
 ತರಣಿಯಾಸ್ತ್ರವ ಬಿಟ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ಹರಹಿತಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರವನು ಖಳ
 ಮರಳಿ ಮರುತಾಸ್ತ್ರವನು ಬಿಟ್ಟನು ಮಂತ್ರಕೋವಿದನು

|| ೫೭ ||

ಮೊರೆದು ಸುಟ್ಟುರುಗಾಳಿಯಟ್ಟಿತು
 ತರಣಿ ತಟತಟ ತೊನೆದ ನಭದಲಿ
 ಹರಿಕುಲನು ಹರಿಯಾಸ್ತ್ರವನು ಬಿಡಲಂಬು ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ||
 ಹರಿದು ಗಾಳಿಯ ಕುಡಿದು ಘಣಿಗಳು
 ಸುರವಿರೋಧಿಯನಟ್ಟುತಿರೆ ಮದ
 ಕರಿಯ ಬಾಣವ ಬಿಡಲು ಕೇಸರಿಯಂಬ ಕವಿಸಿದನು

|| ೫೮ ||

ಹಿರಿದು ಕೆಡೆಕೆಡೆಯನುತ ಸಚಿವರು
 ವೆರಸಿ ವಿಭಿಷಣನೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
 ಕೆರಳಿ ಕವಿ ಕವಿದೆಸುತ ಬಂದೊಡೆ ನಕ್ಕನಿಂದ್ರಾರಿ ||
 ಸಿರಿಗೆ ಮರುಳಾದವರು ಸೋದರ
 ಹಿರಿಯರಾಪ್ತರ ಕೊಲುವರೆಂಬುದು
 ನಿರುತ ನಮ್ಮನು ಕೊಲಲು ಬಂದೈ ತಂದೆ ನೀನೆಂದ

|| ೫೯ ||

ಆವನನ್ಯಾಯದಲಿ ನಡೆವನೊ
 ದೈವವೇ ಕೆಡಹುವುದು ಕೇಳಾ
 ಅವು ಕೊಲುವವರಲ್ಲ ಕೊಲುವವ ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತವನು ||
 ಕಾವನನು ಕೊಲಬಗೆಯೆ ನೇವಳ
 ಹಾವಿನಂದದಿ ಹರಿವುದರಿತಿರು
 ದೈವ ವಿಮುಖಗೆ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳೆ ವೃತ್ಯುಮಾರಿಗಳು

|| ೬೦ ||

ಸಿರಿಗೆ ಮರುಳಾದವರು ಸೋದರ
 ಹಿರಿಯರಾಪ್ತರ ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ
 ಮುರಿದು ಮುಕ್ಕುವರೆಂದು ಕಟಕಿಯ ನುಡಿದೆ ನಮ್ಮೊಡನೆ ||
 ತರಳ ಕೇಳುವೊಡಿನಿತು ನೀತಿಯು
 ನರಕಿ ತಂದೆಗೆ ದೊರಕದಿಹವರ
 ನೆರಡು ಬಾಹಿರ ಕುರುಡನಿರುಳನು ಬೈದು ಫಲವುಂಟೆ

|| ೬೧ ||

ತಂದೆ ತನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದಾತನು
 ಯೆಂದು ಕಾಂಬುದೆ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವು
 ತಂದೆಯೆಂದುದೆ ಧರ್ಮವೆಂದಾ ತಾಯಿ ರೇಣುಕೆಯ ||
 ಕೊಂದು ಕಳೆಯನೆ ರಾಮನೆನಗಾ
 ತಂದೆಯೆಂದುದ ಹೊತ್ತು ನಡೆವೆನು
 ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತದೆನಗೇಕೆಂದ ನಿಂದ್ರಾರಿ

|| ೬೨ ||

ತಂದೆಯಾಗಲಿ ಗುರುವೆಯಾಗಲಿ
 ಕಂದನಾಗಲಿ ಪಾಪಕೆಳಸಲು
 ಕೊಂದು ಕಳೆವುದೆ ಧರ್ಮ ಗುರುವನು ಕೊಲ್ಲನೇ ಸುರಪ ||
 ತಂದೆ ಹೇಮಾಕ್ಷನನು ಕೊಲಿಸನೆ
 ಹಿಂದೆ ತಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನೀನದ
 ರಿಂದ ಹಗೆ ಮಗನಲ್ಲ ಮರೆಯೇಕೆಂದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೬೩ ||

ಆದುದಾಗಲಿ ನೀನು ಕಲಿಸಿದೆ
 ಹಾದಿ ಕೊಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ನಾ ಕೆ
 ಗಾಯ್ದು ಬಿಟ್ಟೆನು ಇನ್ನು ಮುಂದಿನಗಿಲ್ಲ ಹೊಲ್ಲೆಹವು ||
 ಆದುದಾಗಲಿ ಕೈದು ದಣಿಯಲಿ
 ಹೊಯ್ದು ಕೆಡಹುವೆನೆನುತ ಮೇಘನಿ
 ನಾದ ಹರಿತರೆ ಕೈಯು ಖಡ್ಗವ ಕಡಿದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೬೪ ||

ಕಿಡಿಯನುಗುಳುತ ಮರಳಿ ಚಾಪವ
ತೊಡಚಿ ಸುರಿದನು ಸರಳ ಸಾರವ
ಕೆಡುವ ಕಾಲವು ದೈತ್ಯಗೆಂದುದು ನೋಟಕವ್ರಾತ ||
ಹಿಡಿದು ಬಿಲ್ಲನು ಕಡಿದು ಮಕುಟವ
ಕೆಡಹಿ ಬಸುರೊಳಗಂಬ ಕೋದನು
ಮಿಡುಕುಗೆಟ್ಟನು ಹಿಂದೆ ಮರಳಿದನಾ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೬೫ ||

ಕೆರಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಸಲು ಸಾರಧಿ
ಶಿರದ ಸಂಚವು ಕಡಿದು ಬಿದ್ದುದು
ತುರಗ ತೂಕಡಿಸಿದುವು ಮಂತ್ರ ಶರಾಳಿಯಡಗಿದುವು ||
ಕರದ ಧನು ಕಡಿವಡೆಯೆ ರಕ್ಕಸ
ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟನು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿದ
ನರಕದತ್ತಲು ಮನನ ಮಾಡಿದ ಬಿಟ್ಟ ಸೂರಿಯಲಿ

|| ೬೬ ||

ಎಲೆಲೆ ಹರಿ ಹರಿ ಮರುಳೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ನಿಲದಿರಡಗಟ್ಟೋಡಲೀಸದೆ
ಖಳನು ಕೈಗುಂದಿದರ್ ಸಮಯದಲೋಡಿ ಕುಂಭನಿಯ ||
ಬಿಲನ ಹೊಕ್ಕರೆ ಭಾಳನೇತ್ರನ
ಬಳಕ ಕೇಂಬನೆ ಕಮಲಜಾಸ್ತ್ರದಿ
ತಲೆಯ ಕೊಳು ಕಲಿಯಾಗು ಕಲಿಯಾಗೆಂದ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೬೭ ||

ಸುಡಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿದಾತನ
ಕೆಡಹಲೊಲ್ಲೆನು ಹೋಗಲೆಂದೆನೆ
ಕೆಡಿಸಿ ಕಳೆದೈ ರಾಜಕಾರ್ಯವ ತತ್ತ ಸಮಯದಲಿ ||
ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಹಗೆಯನು
ಕೆಡಹುವುದೆ ನೃಪನೀತಿ ರಾಮನ
ಕೆಡಿಸಿದಾತನು ನೀನು ದಾನವನಲ್ಲ ಬಗೆಯೆಂದ

|| ೬೮ ||

ಎನಲು ಹಿಂಚಿತು ಮಾತು ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕನಲಿ ಓಡುವ ಖಳನನಟ್ಟಿದ
ದನುಜ ನಿಲು ನಿಲು ಹೋಗದಿರು ತಿರುಗೆನುತ ವಹಿಲದಲಿ ||
ಅನಿಮಿಷರು ನಲಿದಾಡೆ ನೆರೆದುದು
ವನಚರಂಗಳು ಕಲ್ಲುಗುಂಡನು
ತನತನಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ದರು ದಾನವನ

|| ೬೯ ||

ದನುಜನೋಡುವ ಮನುಜನಟ್ಟುವ
ಮನುಜನೋಡುವ ದನುಜನಟ್ಟುವ
ನೆನಲು ಸರಿಮಿಗಿಲಾಗಿ ಖಳನೃಪರೋಡುತಟ್ಟುತಿರೆ ||
ದನುಜ ಮಿಂಚಿದ ಮನುಜ ಹಿಂಚಿದ
ಮನುಜ ಮುಂಚಿದ ದನುಜ ಹಿಂಚಿದ
ನೆನಲು ದೈವದಸಲಸುರ ಹಿಂಚಿದ ಮನುಜ ಮುಂಚಿದನು || ೭೦ ||

ವೀರಭದ್ರನ ಕೆಣಕಿ ಹೊಗುವರೆ
ಮಾರಕವೈಯ ಮರೆಯನೆಲೆ ಖಳ
ಮಾರಮಥನನ ನೆರೆಯ ಹೊಕ್ಕುರು ಬಿಡುವೆನೇ ನಿನ್ನ ||
ಚೋರ ವಿದ್ಯದಲೋಡು ನೋಡುವೆ
ತೀರಿತೆಲವೋ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯೆಂ
ದಾರಿ ಬಾಣವ ಸೆಳೆದೊಡಸುರನ ಮರಣ ಸೂಚಿಸಿತು || ೭೧ ||

ಧರಣಿ ಕಂಪಿಸಿತಭ್ರಮಾಗೃದಿ
ತರಣಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭನಾದ ಲಂಕೆಯೊ
ಳುರವ ಕೊಳ್ಳಿಗಳುದುರೆ ರಕುತದ ಸೋನೆ ಸುರಿವುತಿರೆ ||
ತಿರುಗುತಿರ್ದುವು ಹದ್ದು ಕಾಗೆಗ
ಳರಿಯ ಜೀವವು ನೆತ್ತಿಗೇರಲು
ಮೊರೆದು ಘೂರ್ಮಸುತಿರ್ದುದಂಬುಧಿ ಕದಡಿ ಕುದಿಕ್ಕುದಿದು || ೭೨ ||

ಕೆನ್ನೆವರೆಗುಗಿದೆಸುತ ಮನದಲಿ .
ತನ್ನ ಗುರು ಕೌಶಿಕನ ನೆನೆವುತ
ಯನ್ನ ಮನದಲಿ ಭಕ್ತಿಯಳ್ಳೊಡೆ ರಾಮನಂಘ್ರಿಯಲಿ ||
ಎನ್ನ ರಾಘವ ಸತ್ಯನಾದೊಡೆ
ಬನ್ನವಡಿಸಿದ ನಾಯ ಹರಣವ
ತಿನ್ನು ತಿನ್ನೆನುತಾರಿ ಬಾಣವ ಬಿಟ್ಟ ಸಾಮಿತ್ರಿ || ೭೩ ||

ಭುಗಿಲು ಭುಗಿಭುಗಿ ಧಗಿಲು ಧಗಿಲೆಂ
ದೊಗೆದುದಳ್ಳುರಿಯುಗಳಲಂಬರ
ಕುಗಿದು ಜಿಗಿದುದು ಮತ್ತೆ ಹರಿದುದು ಲೋಕ ಬೆದರುತಿರೆ ||
ಮೊಗೆದು ಮುಕ್ಕಿತು ಕೊರಳ ಕಡಿಯಲು
ನೆಗೆದು ಹಾರಿತು ರುಂಡ ಶೋಣಿತ
ಮೊಗುತ ಕುಣಿದುದು ಮುಂಡ ಮುಕುತಿಯ ಕೊಂಡನಸುರೇಂದ್ರ || ೭೪ ||

ಸೋರುತಿಹ ಬಿಸಿನೆತ್ತರಿಂದವೆ
ಚೀರುತಾ ತಲೆ ಬಿದ್ದುದವನಿಗೆ
ಮೂರು ಲೋಕದ ಮಾರಿಬಿದ್ದುದು ಪ್ರಾಣವನು ೩೯೧ ||
ಆರಿದುದು ಕಪಿ ಸೇನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ವೀರಸಿರಿಯಕಟಾಕ್ಷವಡೆದನು
ಸೋರಿದುದು ಸುಮನೌಘವನುರರ ದುಂದುಭಿಗಳೊಳೆಯ

|| ೭೫ ||

ಕ್ರೂರತನವಲಿ ಕೊಲಿಸಿ ಚಿಂತಿಸ
ಲಾರುಮೆಚ್ಚುವರೆಲವೊ ವಿಭಿಷಣ
ಸೋರುತಿಹ ಕಂಬನಿಯನುಗುರಲಿ ಮಿಡಿದು ಸೈರಿಸದೆ ||
ವೀರನಧಟನು ನೆನೆದು ಮನದಲ
ಪಾರ ದುಗುಡವ ತಾಳೆ ಜಾಂಬವ
ಸಾರ ಸಂಗತಿಯಿಂದ ತಿಳುಹಿದನಾ ವಿಭಿಷಣನ

|| ೭೬ ||

ಹರುಷದಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ಮನದಲಿ
ಮುರಿದ ಹೆಕ್ಕಳದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿದ
ಕರುಣದಲಿ ಕಣು ನೆನೆದು ಮುಪ್ಪರಿಗೊಂಡು ಬಲುಹೇರಿ ||
ಕರ ದಣಿಯೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ಕಂಗಳ
ಬರವು ಹಿಂಗಲು ನೋಡಿ ತಮ್ಮನ
ಹರುಷದಳತೆಯನಂತ ಪರಮಾನಂದಪರನಾದ

|| ೭೭ ||

ಹರಿಯ ನೇಮದಲಾ ಸುಶೇಷಣನು
ಪರಮ ಮೂಲಿಕೆಯಿಂದರೆಲ್ಲರ
ಕೊರೆದ ಖಂಡದ ಹರಿದ ಬಸುರಿನ ಸುರಿದ ಕರುಳುಗಳ ||
ಮರಳಿ ಮುನ್ನಿನ ಪರಿಯ ಮಾಡಿದ
ಸರಳು ತವತವಗುಗುಚಿಬಿದ್ದವು
ನಿರಜರಾದರು ಹೊತುದಮರರ ಸುರಮಹೀರುಹವು

|| ೭೮ ||

ಹರನ ಪೂಜಿಸಿ ಬಳಿಕ ಷಡುರಸ
ಭರಿತವಹ ಫಲಕಂದ ಮೂಲವ
ನರಸ ಮೋಹದಲನುಜನೊಡನಾರೋಗಣೆಯ ಮಾಡಿ ||
ಅರಸ ಬಳಲಿದೆ ತಮ್ಮ ಬಳಲಿದೆ
ತರುಣ ಬಳಲಿದೆ ಧುರದಿ ಬಳಲಿದೆ
ಹಿರಿದು ದಿನ ಹಸಿದೆಯಲಾಯೆನುತಿದರ್ ರಘುರಾಯ

|| ೭೯ ||

ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ತಮ್ಮನ
ಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ಬಾರೈ
ವರ ಸಹೋದರ ಕಲ್ಪತರುನೇಯೆಂದು ಬೋಳ್ಳೆನೆ ||
ಹರುಷದಲಿ ಕಸಿಭಟರು ತಮ್ಮಯ
ನೆರೆದ ಬಳಲಿಕೆಯಾರಿತಿಂವರು
ಸುರದಿಶಾಪಟನಳೆಯೆ ರಘುಪತಿ ನಲಿಯೆ ಹರನೊಲಿಯೆ

|| ೮೦ ||

೩೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಸಲ್ಲ || ಕಾಳ ರಕ್ಕಸ ಕವಿದು ಹಳಚಲು
ಮೂಲ ಬಲ ಮುನ್ನೂರು ಪದ್ಮವ
ಭಾಳಲೋಚನಂತೆ ಲಯಿಸಿದನಂದು ರಘುರಾಯ ||

ಪದ || ಅತ್ತಲಸುರನು ಬಿದ್ದ ಬೇಗೆಯು
ಹೊತ್ತಿ ಬಿತ್ತಿದಳಲ್ಲೆ ಬೆಳೆದುದು
ಹತ್ತು ತಲೆಯವನರಸಿ ಮಂಡೋದರಿಯ ನೇತ್ರದಲಿ ||
ಮುತ್ತಿನಂತಿರೆ ಕಂಬನಿಗಳಿಳಿ
ವುತ್ತ ಬಿದ್ದಳು ಬಸುರ ಹೊಡೆದಳ
ಲುತ್ತು ಗರುವಿಕೆಗೆಟ್ಟು ಹೊರಳಿದಳಕಟ ಬಾಯ್ವಿಡುತ

|| ೧ ||

ಭಲದ ಭುಜ ಮುರಿಯಿತ್ತು ರಾಕ್ಷಸ
ಕೂಲದ ಕುಡಿ ಮುರುಟಿತ್ತು ಹಗೆಗಳು
ನಲಿದು ನಗುವಂತಾಯ್ತು ದೇವಾಸುರರ ಗೆಲಿದವನು ||
ಹುಲು ಮನುಷ್ಯರ ಕೈಯಲಳಿದನೆ
ಲಲನೆಗೋಸುಗ ಹೆತ್ತ ಮಗನನು
ಕೊಲಿಸಿದ್ದೈ ಹಾ ಪಾಪಿ ಹಾಹಾಯೆನುತ ಮರುಗಿದಳು

|| ೨ ||

ಕತ್ತುರಿಯ ಸುಟ್ಟುರುಹಿಯರಳನು
 ಮತ್ತೆ ಮುಕ್ಕಿದ ತಾಯಿ ಮೂರುತೆ
 ತೊತ್ತ ಕೊಂಡನು ಮದುವೆಯಾದನು ತಪ್ಪ ಕೋಪದಲಿ ||
 ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡಾ ನಾಚಿಕೆಗೆ ತಲೆ
 ಕುತ್ತಿ ಕೊಂಡಂತಾಯ್ತು ಮಗಗೇ
 ಮಿತ್ತು ವಾದನು ತಂದೆ ಮಾರಿಯ ತಂದ ತಾನಿಂದು

|| ೩ ||

ಎಣಿಸಿ ಮಾಡುವುದೇನು ತಪ್ಪದು
 ಹೆಣೆಯ ಬರಹವು ಶಿವ ಶಿವಾ ಸದು
 ಗುಣಿಯೆ ವೀರರ ಕಣೆಯ ಕಣ್ಣಿಂದಗಲಿದ್ದೈ ಮಗನೆ ||
 ಭಣಿತೆಯಡಗನು ತುಡುಕಿ ಹೆಡೆಯಾ
 ಮಣಿಯ ನೀಗಿದ ಹಾವಿನಂತೆಯೆ
 ಒಣಗಿದಾಸ್ಯದ ದನುಜ ಗೋಳಿಡುತಿರ್ದ ಬಹುಮುಖದಿ

|| ೪ ||

ಗಾಳಿ ಸೋಂಕದ ಸೊಬಗ ಕಾಂತಾ
 ಜಾಲ ಕೆದರಿದ ಕೇಶದಿಂದವೆ
 ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರೆ ಮನೆಯ ಹೊರವಂಟಾಜಿಗೈದಿದರು ||
 ಬಾಲಶಶಿಕಿರಣಕ್ಕೆ ಬಾಡುವ
 ಬಾಲೆಯರು ಬಸವಳವುತಸುರನ
 ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳುತಿರ್ದರುಗಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಗಣಿಯಂತೆ

|| ೫ ||

ಸುರಜಿತನ ವಧು ಶುಭ್ರಲೋಚನೆ
 ತರುಣಿಯಾಕೆಯ ಬೆನ್ನಲೊದಗುವ
 ತರಳೆಯರುಗಳು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಸೊಬಗ ಕಾಂತಿಯರು ||
 ಅರಸಿ ಮಂಡೋದರಿ ಮಹಾವಧು
 ವೆರಸಿ ಬಾಯ್ಬಸುರುಗಳ ಬಡಿವು
 ತ್ರಿರದೆ ಗೋಳಿಡುತಾಜಿ ಗೈದಿತು ಬಹಳ ಶೋಕದಲಿ

|| ೬ ||

ವೀರ ವಿತರಣ ಕೆಟ್ಟಿವೇ ಹಾ
 ನಾರಿ ನಯನಾನಂದ ಹಾ ಹಾ
 ಮಾರ ಮೂರುತಿ ಹಾ ಮದೀಯ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೆ ||
 ಹಾ ರಮಣ ಹಾ ಪತಿಯೆ ಹಾಯಿ
 ನ್ನಾರು ಸಲಹುವರೆಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ
 ದೂರವಾಡೈ ಕಾಂತ ಹಾ ಕಮನೀಯ ಗುಣನಿಧಿಯೆ

|| ೭ ||

ಹೊಳೆನ ತೋಳಿಂದಾರನಪ್ಪುವೆ
ಕಲಶಕುಚಕಿನ್ನೊಲುಮೆಯಡಗಿತೆ
ಕಳೆಗಳನುಭವದರಸ ಹೋದನೆ ಹೋದನೇ ವಿಧಿಯೆ ||
ಚೆಲುವ ರಮಣನನೊಯ್ದೆಯಕಟಾ
ಮುಳಿದು ಕೊರೆವೈಯೆಮ್ಮ ಗಂಟಲ
ಅಳಲುಗಿಚ್ಚನದೆಂತು ಮರೆವೆಯೆನುತ್ತು ಹೊರಳಿದಳು

|| ೮ ||

ಸುರರ ಸೆರೆವಿಂಡುಗಳನಾಳ್ವನೆ
ಸುರಪನಭಿಮಾನವನು ಕೊಂಡನೆ
ಸಿರಿಯಮಗನಿಂದಧಿಕ ನೊಬಗನೆ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭನೆ ||
ಮರಣವಿಲ್ಲದ ಗಂಡ ದೊರಕಿದ
ಸರಿಯದಾರೆಮಗಿಂದೊಡೆಮ್ಮನು
ಸುರರ ಸೊಳೆಯರಣಕವಾಡುವ ಕಾಲವಾಯ್ತೆಂದು

|| ೯ ||

ತತ್ತ ಅರಿಗಳ ಕಾಲದಂಡನು
ಮಿತ್ತು ಮಾರಿಯ ಮರಣದೇವತೆ
ಯೆತ್ತಲಡಗಿದೆ ತನ್ನ ಮೈಸಿರಿಯಾರಿಗುಪಭೋಗ್ಯ ||
ಎತ್ತಣಿಂದೀ ಮಾರಿದೇವಿಯ
ಹತ್ತು ತಲೆಯವ ತಂದು ಕೊಂದನು
ಮಿತ್ತುವಾಗಿಯೆ ಸೀತೆ ಜನಿಸಿದಳೆಮ್ಮ ಪತಿಗಿಂದು

|| ೧೦ ||

ಪರಸತಿಯ ಬೇಟೆದಲಿ ಮಾವನು
ಕೊರಳ ಕೊರೆಸಿದನೆಮ್ಮ ಗಂಡನ
ಮರಳ ಮರಳಿದು ರಣಕೆ ಕಳುಹಿದ ಮೋಹವನು ಬಿಸುಟು ||
ಹರಿಯ ಚರಣವ ಸಾರಿ ಪಡೆಸನು
ಕಿರಿಯ ಮಾವನು ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯವ
ಮರಳ ಬಿದ್ದೈಯರಸ ನಮ್ಮಯ ಗೋಣ ಕೊಯ್ದೆಯೆಲ

|| ೧೧ ||

ಅತ್ತಿ ಸೊಸೆಯರ ಬಸುರು ಕಿಚ್ಚಿಂ
ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆದುದು ಖಳನ ಕುಣಪವ
ನೆತ್ತಿ ಮುಂಡಾಡುವರು ತಕ್ಕೈಸುವರು ತೋಳಿನಲಿ ||
ಅತ್ತು ಧರಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಲು
ಹತ್ತು ತಲೆಯವ ಬಂದು ಧೈರ್ಯದ
ಲೆತ್ತಿದನು ಸತಿ ಸೊಸೆಯರಿಬ್ಬರ ಧಗೆಯ ನಭಕೊತ್ತಿ

|| ೧೨ ||

ಏಳಿದೇನಾ ಶುಭ್ರಲೋಚನೇ
 ಬೀಳುಗೊಡು ಪರಿತಾಪ ಶೋಕವ
 ಕೇಳು ರಾಮನ ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನು ಮಗನ ಮಡಿದಳಲ ||
 ನಾಳೆ ನೋಡುವೆಯೇನು ಜಾನಕಿ
 ಗೋಳುಗುಟ್ಟುವ ಹದನವೆನುತವೆ
 ಕಾಳ ರಕ್ಕಸ ಹರಿದನಸುಕೆಯ ವನಕೆ ಬೇಗದಲಿ

|| ೧೩ ||

ಜಾರೆ ಸವತಿಗೆ ಮುನಿದು ಸಲಹಿದ
 ಕೀರ ಶಿಶುವನು ಕೊಲುವ ಪರಿಯಾ
 ಹಾರ ತನಗಾದಂತೆ ರಾವಣ ಜಾನಕೀ ವಧುವ ||
 ಕ್ರೂರತನದಲಿ ಕೊಲಲು ಹರಿದನು
 ಕೂರಸಿಯನೊರೆಗಳೆದು ಝಳಪಿಸಿ
 ಸಾರುಸಾರೆನುತಡ್ಡಬಂದರ ತುಳಿವುತ್ಪಿತಂದ

|| ೧೪ ||

ತಮ ಶಶಾಂಕನ ನುಂಗಲಾರದೆ
 ಕ್ರಮದಲಾರೋಹಿಯ ನುಂಗಲು
 ಭ್ರಮಿಸಿ ಹರಿತಹವೋಲು ರಾವಣ ಮೈಥಿಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ||
 ಅಮಮ ಹರಿದನು ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು
 ರಮಣ ರಕ್ಷಿಸು ಪತಿಯೆ ರಕ್ಷಿಸು
 ಕಮಲಲೋಚನ ಕಾಯು ಕಾಯೆನುತಿರ್ದಳವನಿಸುತೆ

|| ೧೫ ||

ರಕ್ಕಸರ ಕೈಗಾಹಿನೊಳಗಾಂ
 ಸಿಕ್ಕಿದನು ಕರುಣಾಳು ರಕ್ಷಿಸು
 ಅಕ್ಕರಿಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬರೈ ನಿನ್ನ ||
 ಇಕ್ಕಲಿಕೆ ಪಶು ಬಲಿಯನೆನ್ನಿವ
 ಸೊಕ್ಕಿ ಬಂದಪನಾತ್ಮಬಾಂಧವ
 ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟಿನನಾಥಎಂಧುವೆ ರಕ್ಷಿಸೆನುತಿರಲು

|| ೧೬ ||

ಎಲೆಲೆ ಶಿವ ಶಿವ ಹೊಡೆದ ಹೊಡೆದನು
 ಜಲಜಗಂಧಿಯನಕಟ ರಾವಣ
 ಸಲಹುವವರಾರಿನ್ನು ಶಿವ ಶಿವಯೆನುತ ಬಾಯ್ವಿಡಲು ||
 ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯವೆಲ್ಲ ಗೋಳಿಡೆ
 ಖಳನ ಕೈಗಡಹಾಯ್ದು ಖಡ್ಗವ
 ಸೆಳೆದುಕೊಂಡನು ಸಚಿವಪತಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷನೆಂಬವನು

|| ೧೭ ||

ಹಲವು ನೇದ ಪುರಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರವ
 ತಿಳಿದು ನೀ ಮರುಳಾದೆ ದಿಟ ದಿಟ
 ಕೊಲುವರೇ ಸಿರಿಯಂದದವಳನು ಧರ್ಮವೇ ನಿನಗೆ ||
 ಚೆಲುವ ಕಾಮಿನಿಯರನು ಬಲುಹಿಂ
 ದೊಲಿಸಲೊಲುವರೆ ಕೊಂದರುಂಟೇ
 ಕೊಲುವ ಮಾತಂತಿರಲಿ ಕೇಳೈ ಯುಕುತಿಗಳನೆಂದ

|| ೧೮ ||

ವೈರಿಯಲಿ ನಾರಿಯಲಿ ನದಿಯಲಿ
 ಜಾರೆಯಲಿ ನಯವಿಡಿದು ಕೊಂಬುದು
 ಕಾರಿಯವನವ ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಕೋಪವೇಗುವುದು ||
 ನಾರಿಯರ ಕೊಂದಾವ ಹೆಸುರುಂ
 ಟಾರು ಮೆಚ್ಚುವರಿದನು ಬಿಡು ಬಿಡು
 ತಾರತಮ್ಯವನರಿಯೆ ಕೇಳೈ ಮಾತುಗಳನೆಂದ

|| ೧೯ ||

ತನಯನಳಲನು ಸೀತೆಯೊಲ್ಲದ
 ಮನದ ಚಿಂತೆಯ ಮನುಜರಿಬ್ಬರ
 ತನುವ ತತ್ತರದರಿದು ಹಿಂಗಿಸು ಕಣನ ಮಧ್ಯದಲಿ ||
 ಎನಲು ತಿಳಿದುದು ಕೋಪ ಕಾಹಿನ
 ದನುಜೆಯರ ಕರೆದೆಂದ ಸೀತೆಯ
 ಮನೆಗೆ ಕರೆತರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಸೆಂದು ಖಳ ಹೋದ

|| ೨೦ ||

ತನಯನಳದಳಲಿಂದ ರಾವಣ
 ಕನಲಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೈದೆ ಬೆನ್ನಲಿ
 ದನುಜರೆಕ್ಕಟೆಗರ ಮಹಾ ಪಡೆ ಚಾತುರಂಗದಲಿ ||
 ತನತನಗೆ ಕವಿದೇರಿ ಮುತ್ತಿತು
 ವನಚರಂಗಳ ಸೀಳಿ ಬಿಸುಡುತ
 ಮುನಿದು ರಾವಣ ತೇರನಟ್ಟಿದ ನಾಯು ವೇಗದಲಿ

|| ೨೧ ||

ಹೊಡೆವ ಹರೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಭೇರಿಯ
 ಗಡಣದಬ್ಬರ ಜಗವ ತುಂಬಲು
 ಜಡಿದು ಕಪಿಗಳು ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಕವಿದಿಡಲು ||
 ಬಿಡುವರೇಳುವ ಮುರಿವ ಸಲಿ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಡುವ ಕೂಗುವ ಗಿರಿಕುಗುಟ್ಟುವ
 ಹೊಡೆವ ರಭಸದಲದ್ದಿಹೋಯಿತು ವಾದ್ಯನಿರ್ಘೋಷ

|| ೨೨ ||

ದೇವ ಮಗನಳಲಿಂದ ಕಾದಲು
 ದೇವಕಂಟಕ ಬಂವ ಮೇಲಿ
 ನ್ನಾವುದುಚಿತವು ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ಕಾಳಗದ ಪರಿಯ ||
 ಮೋ ಮೋ ಪಡೆ ಮುನ್ನೂರು ಪದ್ಮವು
 ರಾವಣನ ಸಮರಕ್ಕೆ ನೆರೆದುದು
 ದೇವ ಕೈಮೆಯು ಪೋರಬೇಕೆನುತಿದರ್ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೨೩ ||

ಬೇಡ ಕಾದುವುದವಳ ಕೊಟ್ಟರೆ
 ಬೇಡ ಸಾಕಾನೊಲ್ಲೆನೆಂದೆನೆ
 ಬೇಡಿ ಕಾಡುವೊಡೆಮ್ಮ ಬಾಣಗಳವನ ಮಿದುಳುಗಳ ||
 ನೋಡು ನಾಕೀ ಗಳಿಗೆಯೊಳು ಖಳ
 ನೋಡುವಂತಾಂ ಮಾಳ್ವೆನೆನುತವೆ
 ರೂಡಿಫತಿಯಡಿಗಿರಗಿ ಭುಜಹೊಯ್ದೆದ್ದ ಸುಗ್ರೀವ

|| ೨೪ ||

ದಾನವೇಶ್ವರನವನು ನೋಡಲು
 ವಾನವೇಶ್ವರ ನಾನು ತೊಡಚುವೆ
 ಮಾನವೇಶ್ವರ ನೀನು ಮೆಚ್ಚಲು ನಾನು ಕಾದುವೆನು ||
 ದಾನವರ ಚತುರಂಗ ಬಲವನು
 ವಾನರಂಗಳು ಕವಿವುದೆನುತಾ
 ಭಾನುನಂದನ ಕವಿದು ಹಳಚಿದ ದಾನವರ ಪಡೆಯ

|| ೨೫ ||

ಕಿತ್ತು ಹೆಮ್ಮರದಿಂದ ಕೆಡೆದನು
 ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮತ್ತ ದಂತಿಯು
 ನೊತ್ತಗಟ್ಟಿದ ರಥವ ಮುರಿದನು ಮೂರು ಸಾವಿರವ ||
 ಪತ್ತಿಗಳನೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷವ
 ಕುತ್ತಿ ಹೆಸರಿರದಂತೆ ಮಾಡಿದ
 ನುತ್ತಮದ ಹಯವೆರಡು ಲಕ್ಷವ ಕೊಂದ ಸುಗ್ರೀವ

|| ೨೬ ||

ಧೂಳು ಕೊಗ್ಗಿಸರಾಯ್ತು ದಾನವ
 ಜಾಳ ಹುಡಿಹುಡಿಯಾಯ್ತು ರಾಘವ
 ನಾಳು ಕೊಂದನು ಮತ್ತೆ ಹೂಡಿಸಿದಸುರ ನಾಯಕರ ||
 ಹೋಳುಗಳೆದನು ಹೊಡೆದು ಕೊಂದನು
 ತೂಳಿ ತುಳಿದನು ಸೀಳಿ ಬಿಸುಟನು
 ಟಳುಗಳ ಬಲ್ಲಹನು ಹಾಯ್ದ ಮಹೀಧರನ ಹೊರೆಗೆ

|| ೨೭ ||

ರಕ್ಕಸನು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸರಳಲಿ
ಮುಕ್ಕುರುಕಿದನು ತರಣಿ ತನಯನ
ಸಿಕ್ಕಿದನು ಸುಗ್ರೀವ ಕವಿಕವಿಯೆನುತ ಮುತ್ತಿದನು ||
ಹೊಕ್ಕುರೊಮ್ಮುಖವಾಗಿ ರವಿಸುತ
ಲೆಕ್ಕ ಸುವನೇ ಸರಳುಗಿರಳನು
ತೆಕ್ಕುವನೆ ತೇಗುವನೆ ಹೊಯ್ದನು ಹಿಡಿದು ದಾನವನ

|| ೨೮ ||

ತ್ರಿದಶರಿವು ಗದಗಂಪುಗೊಳುತಿರೆ
ಪದುಮಮಿತ್ರನ ಪುತ್ರ ದನುಜನ
ಸದೆದನಿಕ್ಕಲದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕುರುಕಿದನು ದಾನವನ ||
ಇದಿರಲೋಡಿಸಿ ಹಲ್ಲುಗಿರಿವುತ
ಬದಿಯ ತುರಿಸುತ ತಲೆಯ ಮುರಿದೋಡೆ
ತ್ರಿದಶರಾರಿತು ರವಿಜನಧಟನು ಹೊಗಳಿತುಭಯಬಲ

|| ೨೯ ||

ಮರಣಮುಖದೊಳಗಾ ಮಹೀಧರ
ವರಿಸೆ ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯನಿತ್ತಲು
ಹರಿದು ಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತನತ್ತಲು ಬಂದನಾರುತ್ತ ||
ತರಣಿಸುತ ನಿಲು ನಿಲ್ಲಿನುತ್ತಿರ
ಲುರುಬಿ ಹರಿದೈತಂದನಂಗದ
ಹಿರಿದು ಹಳಚಿನ ಮಲ್ಲಿಯುದ್ಧದಲೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ

|| ೩೦ ||

ಬಿರಿಸಿನಲಿ ಖಳ ತಿವಿದೊಡಂಗದ
ಬಿರಿದು ಬಿಕ್ಕಿದ ಬಿದ್ದನಾಕ್ಷಣ
ಮರಳಿ ಚೇತರಿಸುತ್ತ ಕಿಡಿಕಿಡಿವೋಗಿ ಕೋಪದಲಿ ||
ತಿರುಗಿ ಮುಷ್ಟಿಯಲಸುರನೆದೆ ಜ
ರ್ಜರಿತವಾಗಲು ತಿವಿದನಮಮಾ
ಧರೆಗೆ ಬಿದ್ದನು ದೈತ್ಯನುಬ್ಬಟಿ ಬೀಯವಾಯ್ತಂದು

|| ೩೧ ||

ಹರಣ ಹಾರಿತು ಕರುಳು ಸೋರಿತು
ಹಿರಿದು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಲನ
ನೆರವ ಬೇಡಲು ಹೋದ ನಾ ಖಳ ಹೋದನೋಯೆನಲು ||
ತರಣಿನಂದನನಧಟು ಪಟುವೆಂ
ದುರುದಯಾನಿಧಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕವಿಸುದು
ಶರಧಿಯಂದದಿ ಖಳರು ಮುತ್ತಿತು ರಾಘವೇಶ್ವರನ

|| ೩೨ ||

ಒಂದು ಕಡೆಯಲಿ ರಾವೃತರು ಮು
 ತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ತೇರಪಂಕ್ತಿಗ
 ಳೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ ವಾದ್ಯರಭಸಗಳೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ||
 ಮುಂದುವರಿವೃತ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿತು
 ಬಂದ ರಾವಣನೆಕ್ಕಟಗನರ
 ವಿಂದನಾಭನ ತಮ್ಮನಿಧಿರಾದನು ಮಹಾಪಡೆಯ

|| ೩೩ ||

ಹಿಂಡು ತೋಳಿಗಳೈದೆ ಮುತ್ತಲು
 ಗಂಡು ಕಂಠೀರವನ ಹೋಲಲು
 ಚಂಡಭುಜಬಲ ವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಧಿರು ದಾನವರು ||
 ಪಿಂಡಿವಾಳದಿ ಕೊಂತದಲಿ ಕೋ
 ದಂಡೆಸುಗೆಯ ಚಿತ್ರ ಗತಿಯಲಿ
 ಚಂಡ ದನುಜರು ಮುಸುಕುತಿರ್ದರು ಭರತನನುಜನನು

|| ೩೪ ||

ಧನುವನೇರಿಸಿ ಮಸೆದ ಸರಳಲಿ
 ದನುಜ ಸೇನೆಯ ಸವರುತಿರ್ದನು
 ದಿನಕರಾನ್ವಯ ನೃಪಶಿರೋಮಣಿಯನುಜನೊಲವಿನಲಿ ||
 ಧನುವನುಪ್ಪವ ಕವಚ ಸೀಸಕ
 ಕನಕರಥದಳಪತ್ತಿ ತುರಗವ
 ಮುನಿದು ತತ್ತರದರಿದು ಬಿಸುಡುತ್ತಿರ್ದ ಬೇಸರದೆ

|| ೩೫ ||

ಅದಿರಿತವನಿಯು ದೇವಸಂತತಿ
 ಬಿದಿರಿದುದು ರಥಬಿದ್ದು ಧರಣಿಗೆ
 ಮೆದೆಗಳಾದುವು ಪತ್ತಿ ತಳಪಟವಾಯ್ತು ಕಳವಳಿಸಿ ||
 ಕುದುರೆ ಕೊಂಕಿದುವನುಮ ರಕುತದ
 ನದಿಗಳಾದುವು ತಾಳೆ ತೆಂಗಿನ
 ತುದಿಯನೇರಿತು ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯು ರಕುತ ಕುಡಿಯಲಿಕೆ

|| ೩೬ ||

ಕರುಳನುಗಿಯಗಿ ಮಿದುಳ ತಿನ್ನು ತಿನ್ನು
 ನರನ ನೆತ್ತರ ಹೀರು ಹೀರಿನು
 ತರರೆ ಕರೆದನು ಶಸ್ತ್ರದಂತ್ಯವದಾರ ಕರ್ಣಗಳೊ ||
 ತೆರಳು ತೆರಳನುತಟ್ಟಿ ರಾವಣ
 ಸುರಿದ ಮುಮ್ಮೊನೆ ಬಿಟ್ಟ ಸರಳನು
 ಮರಳಿ ಸುರಿದನು ಕಂಕಪತ್ರಸಿತಾಸಿತಂಗಳನು

|| ೩೭ ||

ಎಲನೊ ತಿರುಗಿತ್ತಿತ್ತಲೆನುತವೆ
ಹಲಗೆ ಚರ್ಮವಕೊಂಡು ವಿಭಿಷಣ
ಖಳನ ಹಳಚಿದನೊಂದು ಮುಖದಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹಿತ ||
ಕುಲವಿನಾಶನು ಕಾದ ಬಂದನೆ
ಸಲೆ ಕೃತಘ್ನನು ರಣಕೆ ಬಂದನೆ
ಕುಲವಿದೂಷಣ ಬಂದನೇ ರಣಕೆಂದ ರಾವಣನು

|| ೩೮ ||

ಕುಲವಿನಾಶಕ ನೀನು ಸೀತೆಯ
ಜಲಜನಾಭಗೆ ಕೊಡದ ಕಾರಣ
ಕುಲವಿದೂಷಣ ನೀನು ಪರನತಿಗಳುಪಿದದರಿಂದ ||
ಸಲೆ ಕೃತಘ್ನನು ನೀನು ಮಕ್ಕಳ
ಕೊಲಿಸಿದದರಿಂ ಬುದ್ಧಿ ನೀತಿಯ
ತಿಳಿಯದದರಿಂದೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿದನು ವಿಭಿಷಣನು

|| ೩೯ ||

ಕಟ್ಟಿದನು ರಘುನಾಥ ಲಂಕೆಯ
ಪಟ್ಟವನು ನಿನಗಾಯ್ತು ರಾಜ್ಯವು
ಕೆಟ್ಟವಾಯ್ತೆನ್ನೆ ಮಗೆ ಕೊಡಿಸಾ ಕಡೆಯ ಮನೆಯೊಂದ ||
ನೆಟ್ಟನುಸುರುವೆ ನೀನು ದೊರಕಿದೆ
ನಟ್ಟ ಕಡೆನೆನು ಹಂತ ಹಂತವ
ನಿಟ್ಟೆಲುವ ನೆರೆ ಮುರಿವೆನೆನುತವೆ ಹಲ್ಲುಗಡಿವುತಿರೆ

|| ೪೦ ||

ನಿನಗೆ ರಾಘವ ದೇವ ಕೊಡುವನು
ಮನೆಯಂತಕನೊರ ಹೊರಗಿನೆ
ಕನಲಿ ಸಾವಿರ ಸರಳ ಸುರಿದನು ಮೋಹವನು ಬಿಸುಟು ||
ಅನಿತುವನು ಹಲಗೆಯಲಿ ಟೊಣೆದನು
ಜನಪ ರಾಘವನೊಂದು ಕಡೆಯಲಿ
ದನುಜರಾಯನ ಬಂದು ತಾಗಿದನಿತ್ತ ತಿರುಗೆಂದು

|| ೪೧ ||

ಕೇಳು ಕೈ ನಿನಗೆರಡು ನಿನ್ನಯ
ಪಾಳೆಯಗಳಿಗೊಂದು ಮತ್ತೀ
ಖೂಳ ನಾಯನು ಸೀಳಲೊಂದಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂಗೇರಡು ||
ಎಳು ಜಗಕೀರೇಳು ಸಾಲದೆ
ಕೇಳು ಮರುಳಾದೆಯಲ ರಾಘವ
ಗಾಳುಗನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಕದನವ ಕೊಡಚಿ ನೀ ಕೆಟ್ಟಿ

|| ೪೨ ||

ಎಲವೊ ನಿನಗಿಷ್ಟತ್ತು ಕೈಗಳು
 ಸಲೆ ಸಹಸ್ರವು ಕಾರ್ತಪೀರ್ಯಗೆ
 ಬೆಳೆದ ತೋಳ್ಗಳ ರಾಮ ಕಡಿಯನೆ ಕೊಡಲಿಗಡಿತದಲಿ ||
 ಹಲವು ಬಾಯಲಿ ಬಗುಳುತಿಪ್ಪವ
 ಗೆಲಿದೊಡಲ್ಲದೆ ಮರಳಿ ದಿಟ ದಿಟ
 ಎಲುಗಳಿಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆಗೇನು ಬಿನ್ನಣವು

|| ೪೩ ||

ಕನಲಿ ರಘುಪತಿ ದನುಜ ಹಿಡಿದಿಹ
 ಧನುವ ಹತ್ತನು ಕಡಿಯೆ ವಿಭೀಷಣ
 ಮುನಿದು ತುರಗನ ಹಾಯ್ದು ಕೊಂಡನು ಧ್ವಜವ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||
 ಮನದ ವೇಗದಿ ಕಡಿದ ಸೂತನ
 ದನುಜನವುಡನು ಕಡಿವುತಾಕ್ಷಣ
 ತನಗೆ ಚಂಡಿಕೆಯಿತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ನನೆದು ತುಡುಕಿದನು

|| ೪೪ ||

ಕೆರಳ ಕೆಡೆಕೆಡೆಯನುತ ಶಕ್ತಿಯ
 ತಿರುಹಲುಡುಗಣ ತಿರುಗುತಿದ್ದವು
 ಸುರಿವುತಿದ್ದವು ಕೆಂಡ ಹೊಗೆ ಹೊಡೆಯಿತ್ತು ಮೂಜಗವ ||
 ಬರೆ ಸುಮಿತ್ರ ವಿಭೀಷಣರು ಹಾ
 ಸುರರು ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಲತ್ತಲು
 ಹುರುಳುಗೆಟ್ಟು ಮರ್ಕಟರು ಸುಗ್ರೀವ ಮೊದಲಾಗಿ

|| ೪೫ ||

ಮರುತ ಬಾಣದಿ ಕಡಿದ ರಾಘವ
 ನುರುವ ಶಕ್ತಿಯನೊಂದನನ್ನಕ
 ಶರಣನೆಡೆಗೈತಪ್ಪ ಶಕ್ತಿಯ ಕಂಡ ಸೌಮಿತ್ರಿ ||
 ಹರಿದು ತಾನೊಡವೊಕ್ಕ ಭೃತ್ಯನ
 ಹೊರೆಯಬೇಕೆನುತಿದೆಯನಾಂತನು
 ಉರವನುಚ್ಚಳಿಸಿತ್ತು ಬಿದ್ದನು ರಾಮ ರಾಮೆನುತ

|| ೪೬ ||

ಅರಿತಮರಾರಿಗಳು ಕವಿದುದು
 ಮೇರೆದಪ್ಪಿದ ವಾರ್ಧಿಯಂದದಿ
 ವೀರ ರಾಮನ ಮೇಲೆ ಮುತ್ತಿತು ಮುಸುಕಿತೇನೆಂಬಿ ||
 ಕಾರ ಮೇಘವು ಕವಿದು ಮುತ್ತಿದ
 ಸೂರಿಯನವೋಲೊಂದು ಚಣದಲಿ
 ಪೀರ ರಾಘವ ತೊಡಚಿದನು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು

|| ೪೭ ||

ಬಿಡಲು ರಕ್ತಸ ಪಡೆಯನವನಿಗೆ
ಕೆಡಹುತ್ತಿದ್ದುದು ನಿದ್ದೆ ಖಳ ತೂ
ಕಡಿಸಿ ಕಂಗೆಟ್ಟೋಡಿ ಲಂಕಾಪುರವ ತಾ ಹೊಕ್ಕು ||
ಪೊಡವಿನತಿ ಬೇಸರದೆ ದೈತ್ಯರ
ಕಡಿದು ಸನೆಯದೆ ಪಡೆಯ ನೇಮಿಸಿ
ಕೆಡೆದ ತಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಡಗೆಡೆದ ಶೋಕದಲಿ

|| ೪೮ ||

ಅರಿತು ಮಾರುತಿ ತಂದ ಮದ್ದನು
ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸಿ ಬೇಗದಿ
ವರಸುಷೇಣನು ತೆಗೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇರಿನೊಳಗೆರೆಯೆ ||
ಉರುವ ಶೂಲವು ಉಗುಚಿಬಿದ್ದುದು
ಹರಣ ಹಸರಿಸಿ ಕಣ್ಣಿಬಿರೆದೆ
ಚ್ಚರಿತು ಮೈಮುರಿದೆದ್ದು ನೋವನು ಮರೆದನಾಕ್ಷಣಕೆ

|| ೪೯ ||

ಖಳರಸೈದಿತು ಚಿಂತೆ ಸಂತಸ
ನಳಿದಿತ್ತಿತ್ತು ರವಿಕುಲೋತ್ತಮ
ಚಿಲುವ ತಮ್ಮನನಪ್ಪಿ ಪರಮಾನಂದಪರನಾದ ||
ಸುಲಭವೆನೆ ಸುಮನೌಘ ಸುರಿದುದು
ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದುದು ದೇವದುಂಬಿ
ಜಲಜಬಾಂಧವನಪರವನಿತೆಯ ಸೆರಗ ತುಡುಕಿದನು

|| ೫೦ ||

ಷಟ್ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ವೇದವಿಕ್ರಮ ಮೂಡಲರ್ಥದಿ
ಬೂದಿಯಾದುದು ಖಳನ ಹೋಮವು
ಮಾಧವನ ಮರಿಯಾನೆ ಕೆಡಿಸಿದ ವೀರ ಹನುಮಂತ ||

ಪದ || ದುರಿತದಲ್ಲಣ ದುಷ್ಟಮರ್ದನ
ಪರಮಸುಖದಿಂದತ್ತಲಿರೆ ಸಂ
ಗರದಿ ಭಂಗಿತನಾಗಿ ರಾವಣ ಸಭೆಯನ್ನೈದಿರಲು ||
ಧರೆಯನೀಕ್ಷಿಸ ನೆಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಯ
ಕೊರಳು ಕುಸಿದಿಹ ದುಗುಡದಿಂದವೆ
ಕರವ ಗಲ್ಲದಲಿಟ್ಟು ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ

|| ೧ ||

ಗರುಡ ಮೆಟ್ಟಿದ ಫಣಿಯವೋಲ್ದ
ಳ್ಳುರಿಯ ಬಿದ್ದಾ ಕಳಭನಂದದಿ
ದುರುಳ ದಾನವ ಮುಸುಕಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಮೂಗನಾಗಿರಲು ||
ಮರುಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಬಂದಳು
ಹಿರಿಯ ಮೋಹದ ರಾಣಿ ಸೊಬಗಿನ
ತರುಣಿ ಸರ್ವಾವಯವ ಸುಂದರಿ ಭಾಗ್ಯ ವಾರಾಶಿ

|| ೨ ||

ದೇಸೆಯ ಪರಿಮಳ ಸುಮಸುಗಂಧದ
ಲೆಸೆವ ರತುನಾಭರಣ ಕಾಂತಿಯ
ನೊಸಲ ತಿಲಕದ ಕೊರಳ ಹಾರದ ಕಡಗ ಕಂಕಣದ ||
ಬಿಸಿಲ ಮುಸುಳಿಸುವಂಗ ಕಾಂತಿಯ
ಲಸುರ ರಾಯಸ್ಥಾನವೊಪ್ಪಲು
ಬಿಸುರುಹಾಕ್ಷಿಯು ಬಂದಳಸುರನ ಹೊರಗೆ ವಿನಯದಲಿ

|| ೩ ||

ಹರುಷ ಮುಖವನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿಂತೆಯ
ಕರೆದು ಮನ್ನಿಸಲೇತಕರಸಾ
ದುರುಳತನವಾರಿಂಗಿ ಪಧ್ಯವು ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸಲು ||
ಮರುಳಹರೆ ಮತಿವಂತರಾದವ
ರುರಿದು ಕೆಡದವರಾರು ಜಗದಲಿ
ತರುಣಿಯರಿಗಾರಾರು ಕೆಡರು ವಿಚಾರಿಸುವುದೆನಲು

|| ೪ ||

ಒಂದಿರಡು ಕುರುಹುಗಳ ಕಂಡೇ
ಮುಂದುವರಿಯರು ನೀತಿವಂತರು
ಒಂದಿರಡುಕುರಹಲ್ಲ ನೋಡಲು ಹಲವು ಕುರುಹಾಯ್ತು ||
ಇಂದುವದನೆಯ ಮದುವೆಯಲಿ ನೀ
ಹಿಂದೆ ಹೊರಳಿದೆ ಧನುವ ಮುರಿದನು
ಕೊಂದು ಕಳೆದ ಸುಬಾಹು ತಾಟಕಿಯರನು ನೆನೆಯರಸ

|| ೫ ||

ಹಕ್ಕಿಗೊಕ್ಕಣ್ಣಾಯ್ತು ತೆಕ್ಕೆಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿದಾತನ ತೋಳುದರಿದನು
ಕಕ್ಕುಲಿತಿಯಲಿ ಕಮಲವದನೆಯ ತುಡುಕಿದಾ ಖಳನ ||
ಇಕ್ಕಡಿಯ ಮಾಡಿದನು ಕಪಟದಿ
ಹೊಕ್ಕ ಮಾರೀಚನನು ಕೊಂದಾ
ರಕ್ಕಸರ ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರನ ಬಲುಹ ನೀನರಿಯ

|| ೬ ||

ಕಾಳುಗಿಚ್ಚನು ಮನೆಗೆ ತಹರೇ
ಕಾಳಕೂಟದ ವಿಷದ ಸರ್ಪನ
ಹೇಳಿಗೆಯ ಕೈದುಡುಕಲೆಳಸಿದೊಡಲ್ಲಿ ಸುಖವುಂಟೆ ||
ಶೂಲವೇರಲು ನಡೆವ ಚೋರನ
ಹೋಲುವುದು ತತ್ಪೂರ್ವವೀಕೆಯ
ಮೇಳ ಲೇಸಲ್ಲೊಲುವಡೀಕೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂಬೆ

|| ೭ ||

ಕೇಳು ಲಂಕಾಪತಿಯೆ ನೀತಿಯ
ಕಾಳಸರ್ಪನ ಹೆಡೆಯ ನೆಳಲಲಿ
ಬಾಳಲೆಳಸಿದ ಭೇಕನಂತಿಹುದನ್ಯ ಸತಿ ಬೇಟೆ ||
ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರ ಪರಿಯಿದು
ಕೇಳಿದರಿಯಾ ಪರರ ಹೆಂಡಿರ
ಮೇಳದಲಿ ಲೇಸುಂಟೆ ಇಹಪರಕೀರ್ತಿಗದು ಘನವೆ

|| ೮ ||

ಅರಸ ಕೀರ್ತ್ಯಪಕೀರ್ತಿಯೆಂಬುದು
ಯೆರಡು ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವುಳಿವುದು
ಹಿರಿಯರನ್ವಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವನು ||
ಮರುಳು ರಾವಣನೋದಿ ಕಡೆಯಲಿ
ಹರಿಯ ರಾಣಿಗೆ ಸೋತು ಕೊರಳನು
ಕೊರೆಸಿಕೊಂಡನುಯೆಂಬ ದುರ್ಯಶವಹುದು ಬಿಡು ಸತಿಯು

|| ೯ ||

ಅರಸ ಕೇಳಿಹಪರದ ಕೀರ್ತಿಯು
ಹೊರಿಸನುತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮನು ತಾ
ಬರಿಯ ಪರವನು ಬಯಸುವಾತನು ನೀಚನಿಹಸುಖಕೆ ||
ಮರುಳುಗೊಂಬವ ಸೀತೆಯಿಂದಿಹ
ಪರವು ಕೆಡುವುಳು ಕೇಳು ನೀತಿಯು
ನುರಿಯ ಕಂಡ ಪತಂಗ ಹೆಕ್ಕಳಗೊಂಡ ಪರಿಯಹುದು

|| ೧೦ ||

ಹಸಿವು ಘನವಾಯ್ತೆಂದು ಕುಡಿಸರೆ
ವಿಷವ ಬೇಗೆಯನಿಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಸರೆ
ರಸವ ನೀರಡಿಕೆಗೆ ಮರೀಚಿಕೆಯಿಂದ ತಣಿಸಹುದೇ ||
ವ್ಯಸನಿಗಿಹಪರ ಸೌಖ್ಯವುಂಟೇ
ಮನದಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯವುಂಟೇ
ಅಸುರ ಮಾನವಿಯರಿಗೆ ಮೇಳವೆ ಪತಿಯೆ ಬಿಡು ಸತಿಯು

|| ೧೧ ||

ನಿರುತ ಸುಖವನು ಪುಣ್ಯವನುತಾ
ನೆರಡ ಗಳಿಸುವ ನೀತಿವಂತನು
ಬರಿಯ ಪುಣ್ಯವ ಬಯಸುವಾತನು ಮಧ್ಯಮದ ಪುರುಷ ||
ಎರಡುನಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಸುಖದಲಿ
ಹೊರಳುವನ ತಾನಧಮ ನಿನಗೀ
ಬರಿಯ ದುರ್ಯಶವುಳಿವುದಲ್ಲವೆ ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸಲು

|| ೧೨ ||

ಕಟ್ಟಳೆದು ಬಲವೆಲ್ಲ ಹೋಯಿತು
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಬುದು ಲೇಸು ಸೀತೆಯು
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ವಿಷದಂತೆ ಸುಡದಿರದವಳ ಕೂಟವದು ||
ನೆಟ್ಟನುಂಬರೆ ಕಾಳಕೂಟವ
ಪಟ್ಟಣದೊಳವಳಿರಲು ಶೂಲಿಯು
ದಿಟ್ಟಗಿರಿದಾದಂಗಜಾತನ ಗಾಜೆ ನಿನಗಹುದು

|| ೧೩ ||

ಗಂಡುತನ ನಿನಗುಳ್ಳೊಡಾಕೆಯು
ಗಂಡನಹ ರಘುರಾಯನಿದಿರಲಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದೊಡೆ ವೀರವಲ್ಲವೆ ತಿರಿನ ಗೊರವಾಗಿ ||
ಕಂಡ ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ನಗುತಿರೆ
ಮುಂಡೆಯರ ಮುಖಸರಿಯ ತಾಳಿದು
ಕೊಂಡುಬಂದು ಭಂಗವಲ್ಲವೆ ಪತಿಯೆ ಬಿಡು ಸತಿಯು

|| ೧೪ ||

ಸಲಹಿದಾತಂಗಾಗಿ ಗೋದ್ವಿಜ
ರಳಿವ ತೆರ ಸಲೆ ಕಾದಿ ಮಡಿದೊಡೆ
ಉಳಿವುದುತ್ತನು ಕೀರ್ತಿ ವೀರಸ್ವರ್ಗಪದವಹುದು ||
ಕಳವು ಹಾದರವೆರಡರಲಿ ತಾ
ನಳಿದವಂಗಸಕೀರ್ತಿ ನರಕದೊ
ಳಿಳಿವನಲ್ಲದೆ ಸಗ್ಗಸುಖವಿಲ್ಲೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ

|| ೧೫ ||

ಒಂದು ಶರದಲಿ ಬಾಲಿ ಮಡಿಯನೆ
ಒಂದು ಶರದಲಿ ತಾಳೋ ತರಿಯನೆ
ಒಂದು ಶರದಲಿ ವರುಣ ಮಣಿಯನೆ ಕಪ್ಪನನು ತೆತ್ತು ||
ಒಂದು ಶರದಲಿ ಕೊಡೆಯ ಕಡಿಯನೆ
ಕೊಂದು ಕೆಡಹನೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣಾ
ಸಿಂಧು ರಾಘವ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳನೆ ತಮ್ಮ ವಿಭಿಷಣನ

|| ೧೬ ||

ಸತ್ಯವನು ನೆರೆ ಸಲಿಸೆಲನುಜಂ
ಗಿತ್ತ ರಾಜ್ಯವನೆಲ್ಲ ರಾಘವ
ಮೊತ್ತದಸುರರನಿಂತು ಕೊಂದವರುಂಟೆ ಪೂರ್ವದಲಿ ||
ಚಿತ್ತಜಾರಿಯ ಗಿರಿಯ ಬಲುಹಿಂ
ಕಿತ್ತ ಗರ್ವವನಿಲ್ಲಿ ಮಾಡದೆ
ಇತ್ತು ಕಾಂಬುದು ಲೇಸು ಸೀತೆಯನೆಂದೊಡಂತೆಂದ

|| ೧೭ ||

ಕದನದಲಿ ಖಳರಳಿದುದಗಣಿತ
ತ್ರಿದಶರೆನ್ನನು ನಗುವ ಪರಿಯಾ
ಯ್ದದರ ಹವಣೇಂ ಕಾಗೆಗೋಗರವಾದ ನಿಂದ್ರಾರಿ ||
ಬದುಕಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ಕೇಳೆ
ಸುದತಿ ರಣದಲಿ ಕಾದಿ ಸತ್ತರೆ
ವಿದಿತ ಮೋಕ್ಷವು ಗೆಲಿದೊಡುತ್ತಮ ಕೀರ್ತಿಯಹುದೆಂದದೆ

|| ೧೮ ||

ಇಂದುಧರ ಮರುಪೂತು ರಾವಣ
ಯೆಂದು ಹೊಗಳಲು ಬೇಕು ಸುರಪತಿ
ಬೆಂದೆವಾರೆವು ಕೆಟ್ಟವಕಟೆಂದಜಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ ||
ಹಿಂದೆ ಹತ್ತಲು ಬೇಕು ರಾಮನ
ನಿಂದು ತೆಗೆದಿರುಳೋಟ ರೋಡಿಪೆ
ನೆಂದು ಬೇಗದಿ ಮಾಡಹೇಳಿದ ಕೊಂಡ ಮುಂಡಲವ

|| ೧೯ ||

ಜಲಜಗಂಧಿಯ ತಂದು ರಾಮಂ
 ಗಳುಕಿ ರಾವಣ ಮರಳಿ ಕೊಟ್ಟನು
 ಛಲವು ಸಾಕೆಂದೆನ್ನ ನಗರೇ ಸತಿಯ ನಾ ಬಿಡಲು ||
 ಕಳದ ಮಧ್ಯದೊಳೆನ್ನ ರಾಘವ
 ಗೆಲಿದು ಸೀತೆಯ ಕೊಂಡುಹೋಗಲಿ
 ಬಲುಹುಗೆಟ್ಟಿಹ ಬದುಕದೇತಕ್ಕೊಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೦ ||

ಕುಲದ ಕೀರ್ತಿಯನುಳುಹಿ ಸತ್ಯವ
 ಸಲಿಸಲುಳಿದನು ತಮ್ಮನಾತಗೆ
 ಸಲಿಸಿದನು ಹರಿಪದವ ಸಂಧಿಯಲೇನು ಫಲವೆನಗೆ ||
 ಜಲಜಲೋಚನ ಸತ್ಯವುಳ್ಳೊಡೆ
 ಗೆಲುವನೆನ್ನನು ಮೇಣು ರಾಮನ
 ಗೆಲುವೆನಲ್ಲದೆ ಸಂಧಿಗಿಂಧಿಯ ಮಾತ ಮರೆಯೆಂದ

|| ೨೧ ||

ತ್ರಿದಶರವು ಹೋಮಕ್ಕೆ ಹೊರವಡ
 ಲಿದಿರಲೊಬ್ಬನು ಸೀತನೆಂತೆನೆ
 ತುದಿಗೆ ಹಾಯ್ದು ಹೋಮವೆಂದೆನಲಸುರ ಬಾಗಿಲಲಿ ||
 ಕದನಗಲಿಗಳ ಕಾಹ ಹೇಳಿದ
 ಮದನಹರ ತಾ ಬಂದಡೊಮ್ಮಿಗೆ
 ಸದೆಯದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೊಲಿಸುವೆನೆಂದ ದಶಕಂಠ

|| ೨೨ ||

ಖಳನು ದೇವಿಯ ಬನದ ಬಲದಲಿ
 ಬಲಕೆ ಯೋಜನ ಹತ್ತರಳತೆಯ
 ಕೆಳಗೆ ಯೋಜನ ಹತ್ತರಳತೆಯ ಭಿತ್ತಿ ಮುಂಟಪವ ||
 ಕೆಲಕೆ ಕಾದಿಹ ಬೂತಪೇತವು
 ಹಲವು ಜಟ್ಟಿಗ ನಾಣಿಭದ್ರರು
 ಖಳನು ಹೊಕ್ಕನು ಕೋಟಿ ವಿವ್ರರು ರಾಣಿಸಹಿತರುಳು

|| ೨೩ ||

ತೊಗಲನೆತ್ತಿ ಪತಾಕೆ ಕಟ್ಟಿದ
 ಬಗಿದ ಜಠರಾಗ್ನಿಯನು ಬದಿಗ
 ಟ್ಟೆಗೆಯಲುರುಹಿದ ರುಧಿರದಾಜ್ಯವ ತುಂಬಿ ಬಟ್ಟಲಲಿ ||
 ಸಿಗಿದು ಕರುಳನು ಹಾಸಿ ವಿಪ್ರಾ
 ದಿಗಳ ಕುಳಿರಿಸಿ ಮುರಿದು ನಿಜ ತೋ
 ಳುಗಳ ಸುಶ್ರುವೆನಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ನರದ ದರ್ಭಿಯನು

|| ೨೪ ||

ಬೆರಳ ಸಮಿಧೆಯ ಮಾಡಿ ತಲೆಯೊಂ
 ಟಿರಿದು ದಿಕ್ಕಿನಲಿರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು
 ಚರುವ ಮಾಡಲು ದೈತ್ಯ ಮಂಡೋದರಿಗೆ ತಲೆಯೊಂದ ॥
 ಅರಿದ ತಲೆಗಳ ದಂತವಕ್ಷುತೆ
 ಸುರಿವ ರಕ್ತದ ಗಂಧ ದಾಸಣ
 ದರಳನಾಡಿದ ಕಳೆದ ಕಂಗಳನನುರಕಂಟಕನು

॥ ೨೫ ॥

ಇಪ್ಪುದೆಲ್ಲವರು ಬೇಳುತಿರಲುರಿ
 ಯೊಪ್ಪ ದೆಡದಿಸೆಗಂದು ದಕ್ಷಿಣದಿಸೆಗೆ ಚರಿಸಲು
 ಬಪ್ಪದನು ಕೇಡಿನ್ನು ದೈತ್ಯಂಗೆಂದು ಸೂಚಿಸಿತು ॥
 ಪುಪ್ಪತಲೆದಾ ಮುತ್ತದಂತಿರ
 ಲೊಪ್ಪುತಿದುರ್ದು ಖಳನ ದೇಹವು
 ಕುಪ್ಪಳಿಸುತಿರೆ ಕಡಿದು ಬೇಳಿದನಡಗ ಬೇಸರದೆ

॥ ೨೬ ॥

ತೋಳೆರಡು ತಲೆಯೊಂದರಿಂದವೆ
 ಬೇಳುತಿದ್ದನು ಖಂಡ ನೆತ್ತರು
 ಜಾಳಿಸುತ್ತಿರೆ ಭೂತ ವೇತಾಳಿಯರು ಕಾಯ್ವಿರಲು ॥
 ಶೂಲಿಯರಿಯನು ಕಾಲ ತಿಳಿಯನು
 ಗಾಳಿ ಸುಳಿಯದ ಠಾವ ಹೊಕ್ಕವ
 ಬೇಳುತಿರೆ ಗದಗಂಪುಗೊಂಡುದು ಭುವನ ಭಯ ಮಿಗಲು

॥ ೨೭ ॥

ಆರು ಬಣ್ಣ ಸಬಹುದು ದೈತ್ಯನ
 ಮಾರಣದ ಹೋಮವನು ರಕ್ತಸ
 ಮಾರಿಯೆಲ್ಲನ ಬೇಳುಮಾಡಿದ ಬೇಳಿ ಲೋಕವನು ॥
 ನೀರ ರಘುಜನ ಪಡೆಯಲೊಗೆದುವು
 ಘೋರದುತ್ಪಾತಂಗಳದ ಕಂ
 ಡಾ ರಘೂತ್ತಮ ಕರೆದು ಕೇಳಿದನಾ ವಿಭೀಷಣನ

॥ ೨೮ ॥

ಎಲೆ ವಿಭೀಷಣ ಸೌರ ಚಾಪವು
 ಹೊಳೆವುತಿದೆ ನೆಭದಲ್ಲಿ ಸುರಪತಿ
 ತಳೆದ ಪರಿವೇಷವನು ಹೋಲಿತು ಭಾನುಮಂಡಲವು ॥
 ಜಲಧಿ ಕುದಿಕುದಿದುಕ್ಕುತಿದೆ ಭೂ
 ತಳವು ಕಂಪಿಸೆ ಚಿತ್ತ ಕಳವಳ
 ಗೊಳುತಲಿದೆ ತಾನೇನು ಕಾರಣ ಬಲ್ಲಡೊಸುರೆಂದ

॥ ೨೯ ॥

ಕಾಳರುದ್ರನ ಕೊರಳ ನಂಜಿನ
 ಧಾಳಿಯಂತಿರಲಖಿಲನಾನರ
 ಜಾಳ ಕಳವಳಗೊಂಬ ಹದನನು ದೇನ ಚಿತ್ತೈಸು ||
 ಬೇಳುವನು ಖಳ ಕೋಟಿ ಹೋಮವ
 ನಾಳಿನಮಗುಳಿವಿಲ್ಲ ಕೇಡಿದು
 ಹೇಳಲೇನದ ಹುಟ್ಟುಗೀತ್ಸಣ ಕೋಟಿ ರಾವಣರು

|| ೩೦ ||

ಒಬ್ಬ ದೈತ್ಯನ ಕೊಲಲು ನಮಗಿನಿ
 ತುಬ್ಬಸಂಗಳು ಕೋಟಿ ಹುಟ್ಟಲು
 ಹಬ್ಬನಮಗಹುದಿಂದು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಕೆಡಿಸುವೊಡೆ ||
 ನಿಬ್ಬರದಲಟ್ಟುವುದು ಹನುಮನ
 ನುಬ್ಬಿನಂಗದನೊಡನಿನಲು ಹರಿ
 ಯೆಬ್ಬಿಸಲು ಹನುಮಾಂಗದರು ಹರಿದೈದಿದರು ಹೊಳಲ

|| ೩೧ ||

ಇರುಳುಗತ್ತಲೆಗಳುಕದಗಣಿತ
 ಮರುಳು ತಂಡವ ಜರೆದು ಹೊಕ್ಕರು
 ಮರುತನಂದನ ಕುಂಭಿನಿಯ ಎನದೊಳಗೆ ಅರಸುತಿರೆ ||
 ಹರಕೆಗಳನೊಪ್ಪಿ ಸುತಲಿದ್ವರು
 ಶರಭ ಹರಿ ಶಾರ್ದೂಲ ಕೆಡಗಣವ
 ಕುರಿಯ ಕೋಣವ ಕೊಲುವ ದೈತ್ಯರ ಕಂಡು ನಗುತಿರ್ದ

|| ೩೨ ||

ಬಿಸಿಯ ರಕ್ತಜಲಾಭಿವೇಕವ
 ನೆಸೆವ ಕರುಳಿನ ಕುಸುಮದಿಂದ
 ಚಿಸುವ ತಲೆಗಳನರಿದರಿದು ನೀವಾಳಿಯೆತ್ತುತಿಹ ||
 ಬಸವ ಶೂಲವನಳುಕದೇರುವ
 ಹಸಿಯ ತೊಗಲ ಪತಾಕೆಗಟ್ಟುವ
 ಒಸೆದು ಕೆಂಡದ ನೀರ ಮೀವರ ಕಂಡ ಕಪಿರುದ್ರ

|| ೩೩ ||

ದೇವತೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿಯ
 ಹೊವ ಕೊಯ್ದವನಾಗಲಲ್ಲಿಯೆ
 ಸಾವ ಕಲ್ಲನು ಕೀಳೆ ಮೈಯೆಲುವುಚ್ಚಿ ಬೀಳುವುವು ||
 ಅವನಲ್ಲಿಯ ಹುಲ್ಲ ಕಿತ್ತರೆ
 ನೋವೊ ರೋಮಾಳಿಗಳು ಉದುರಲ
 ದಾವ ಹೊಗಬಹುದಲ್ಲಿ ನಾರಿಯಮಹವ ಹೋಲುತಿರೆ

|| ೩೪ ||

ಮುರಿದನು ಕೈನ ಮುಂದಣಗುಸೆಯ
ತರಿದ ವಜ್ರದ ದಾರವಟ್ಟವ
ತೆರೆಯಲನಸರವಾಗಿ ಮಾರುತಿ ಕಿತ್ತು ಬೀಸಾಟೆ ||
ಕರೆಮನದ ರಾವಣನ ಬಿಲ ಹೊ
ಕೈರಸೆ ಚರಣ ದ್ವಂದ್ವ ಹೊತ್ತಲು
ಕೆರಳಿವೊಡೆದರೆ ಭೂಮಿ ಬಿರಿದುದು ಕೆಂಡದುರಿಗೆದರೆ

|| ೩೨ ||

ಅಳವಿಗಳೆವುತ ಬೇಳುತಿಪ್ಪಾ
ಖಳನ ವಿಸ್ತರ ನಡುವೆ ಕಂಡನು
ಕೆಲದಲಿದ್ದರು ದೇವಿಯರು ಪರಿಚಾರ ಭಾವದಲಿ ||
ಜಲಜಲೋಚನೆ ಮಲ್ಲಿ ಗೋಮುಖಿ
ನಳಿನಿ ಹಸ್ತಿನಿ ಕಮಲಗಂಧಿ
ಪ್ರಳಯಮುಖಿ ರುದ್ರಾಣಿ ಚಂಡಿಕೆ ಮೋಹಿನಿಯರಿರಲು

|| ೩೩ ||

ನೆತ್ತರುಕ್ಕುತಿರ್ದುದವನೊಂ
ಬತ್ತು ನಾಳದಿ ಕರುಳ ಜಂಪವ
ಕೆತ್ತಿ ಬೇಳಿದನೆಲುವಿನೆಲುವಿನ ಸಂದುಗಳನರಸಿ ||
ಉತ್ತಮದ ಸಿದ್ಧಾಷ್ಟಕಂಗಳ
ಸುತ್ತಲಿರಿಸಿದ ಮೂಳೆಯಡಗಿಂ
ಹೊತ್ತಿದನಲನ ಗಮನ ಹೊಲಿಸಿನ ಹೋನು ಮುಗಿವುತಿರೆ

|| ೩೪ ||

ಕೊಂಡದೊಳು ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ರಕ್ತಸ
ತಂಡ ದೇವಿಯ ಶಕ್ತಿ ರುದ್ರನ
ಗಂಡುತನಗಳು ಕೂಡಿ ನಿಮಿಷದೊಳೆಳುವಂತಿರಲುದ ||
ಕಂಡು ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಬೊಬ್ಬಿಡ
ಲಂಡ ಘೀಳಿಡೆ ಬೊಮ್ಮ ರಕ್ತಸ
ತಂಡಗಳನೆಳೆದಿಳೆದು ಸುಟ್ಟನು ಹನುಮ ಕೊಂಡದಲಿ

|| ೩೫ ||

ರಾಯನಂಗದ ಬಿಲನ ಬಾಗಿಲ
ಕಾಯೆ ನಿಂದನು ಜಸ್ತಿ ದನುಜರ
ನಾಯುಸುತ ಹೊಡೆಹೊಡೆದು ಕೊಂಡದಲೊಟ್ಟ ಸುಡುತಿರಲು ||
ಹಾಯೆನುತ ಹಾರುವರು ನೊಂದುವ್ರ
ಥಾಯ ಗೋಳಿಡೆ ಬಗೆಯ ರಕ್ತಸ
ರಾಯ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಬೇಳಿದನೇ ಕಚಿತ್ತದಲಿ

|| ೩೬ ||

ಒದಿದ ಗೋಂಟಿನ ತಲೆಯಬಟ್ಟಲ
ಮಧುವ ಚಿಲ್ಲಿದೊಡರಿಯ ರಕ್ಕಸ
ಮುದದಿ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯ ಬೇಳಿದೊಡೇಳುವರು ಖಳರು ||
ಅದು ಸವಿಸಕೆ ಬಂದುದಕಟೆನು
ತದಕೆ ತಕ್ಕುದ ಕಾಣದಳಲಿದ
ಕದನಗಲಿ ಹನುಮಂತ ಕರೆದೊಡೆ ಬಂದನಂಗದನು

|| ೪೦ ||

ಎಲೆಲಿ ರಾವಣರೆದ್ದರೆದ್ದರು
ಇಳಿದು ಹೊಡೆ ಹೊಡೆ ಯೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿಡು
ತಿಳಿಯದೋಸರಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿರಲತ್ತಲಂಗದನು ||
ಖಳನ ರಾಣಿಯ ಕಂಡು ಮಡಿವಿಡಿ
ದೆಳಿದು ಕೆಡಹಿದನುಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವ
ಸೆಳೆದು ಕಿವಿಯೋಲೆಗಳ ತೆಗೆದಾ ಕೊಂಡದೊಳಗಿಟ್ಟು

|| ೪೧ ||

ಕೆಟ್ಟಿನೇ ಹಾ ಕೆಟ್ಟಿನೆನ್ನಯ
ಉಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರವ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ
ನೆಟ್ಟಿನೆಳೆದುದು ಕಪಿಯಿದಟಾ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟಿನಲು ||
ಕೆಟ್ಟ ಹೋಮುವು ಸುಡಲಿ ಹಾ ಗೋ
ಳಿಟ್ಟೊಡುಸುರದ ಗಂಡನುಂಟೇ
ಕಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಚಿನಲಿಕ್ಕುವರು ಹಾಯೆಂದೊರಲಿದಳು ರಾಣಿ

|| ೪೨ ||

ಸುರರ ಹೆಂಡಿರ ತಂದ ಪೌರುಷ
ಉರಿದುಹೋಯಿತೆ ಕೆಟ್ಟಿನಕಟಾ
ಧರಣಿಜೆಯ ಪತಿಯಿಲ್ಲದೆಡೆಯಲಿ ಕದ್ದು ನೀ ತಂದೆ ||
ಅರಸ ನೀ ಮುಂದಿರಲು ನನಗೀ
ಪರಿಯ ಪರಿಭವನಾಯ್ತು ಹೆಂಡಿರ
ಪರರಿಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಬೇಳು ಬೇಳೊಂದೊರಲಿದಳು ರಾಣಿ

|| ೪೩ ||

ಹನುಮ ನೋಡದೆ ಬೊಮ್ಮಚರಿಯವ
ನೆನೆದು ತಿರುಗಲು ಕಾಳ ರಕ್ಕಸ
ಕನಲಿ ಕಂಗಳ ತೆರೆದ ಹರನುರಿಗಣ್ಣು ತೆರೆದಂತೆ ||
ವನಿತೆ ಸುಲಿದಿರಲೆದೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದ
ವನಚರೇಂದ್ರನ ಕಂಡು ಕೆಡೆ ಕೆಡೆ
ಯೆನುತ ಖಡ್ಗದಲಿರಗಲಿಕ್ಕಡಿಯಾದನಂಗದನು

|| ೪೪ ||

ಎಲೆಲೆ ಶಿವ ಶಿವ ನೂರಿಯಾಯಿತು
 ಖಳನು ಕೆಡಿಸಿದ ಕೆಟ್ಟವೆನುತವೆ
 ಚಳಕದಲಿ ತುಂಡೆರಡ ಕೊಂಡಾ ಬಿಲನ ಹೊರವಂಟೆ ||
 ಇಳಿಗೆ ನಗೆಗೇಡಾಯ್ತು ಕಂದನ
 ತಲೆಯನರಿದು ನಿಧಾನವೆತ್ತಿದ
 ಹಳೆಯ ಕತೆಯಾಯ್ತು ನುತ ಮಾರುತಿ ಬೇಗ ಹರಿತರಲು || ೪೫ ||

ದೈವದೂರರು ಹೋದ ಹೋದೆಡೆ
 ಗಾವಿಸತ್ತು ಗಳ್ಳೆದೆಬಪ್ಪುದು
 ರಾವಣನ ಹೋಮವನು ಕಾಣ್ತೆಲಿ ಹನುಮ ಕೆಡಿಸಿದನು ||
 ಕಾವ ಬಿಸಿಲಿಂಗಳುಕಿ ಪಧಿಕನು
 ಓವಿ ತಾಳೆಯ ಮರನ ಸಾರಲು
 ನೋವ ಪಡೆಯನೆ ಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ತಲೆಯೊಡೆದು || ೪೬ ||

ಕೆಟ್ಟದಾತನ ಹೋಮ ತಲೆ ಕೈ
 ಹುಟ್ಟಿದುದು ಹರನಿತ್ತ ವರದಲಿ
 ದಿಟ್ಟರಾವಣ ಹೋದ ತನ್ನ ರಮನೆಗೆ ನಾಚುತ್ತ ||
 ಹೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದಾ ದುಃಖದಿಂ ಕಡ
 ಲಿಟ್ಟು ಕಂಬನಿ ಸುರಿಯೆ ಮಾರುತಿ
 ಸೃಷ್ಟಿವಲ್ಲಭನಿರು ತಂದಿರಿಸಿದನು ತುಂಡೆರಡ || ೪೭ ||

ಎಕೆ ಮಡಿದನು ಹೇಳು ನೀನವಿ
 ವೇಕಿಯಲ್ಲೆಂದಾನು ಕಳುಹಲು
 ಕಾಕುಮಾಡಿದೆ ಕಿವಿಯ ಪಡೆಯಲು ಕಣ್ಣಿನಿತ್ತಂತೆ ||
 ಲೋಕವರಿಯಲಕೀರ್ತಿಯೆನಗಾ
 ನಾಕವಾಲನ ಸುತನ ಕೊಲೆಯಿಂ
 ದೀಕುಮಾರನಲಿಮ್ಮಡಿಸಿತೆಂದಳಲಿದನು ರಾಮ || ೪೮ ||

ಕೆಡಿಸಿದ್ದೈ ನೀನಿಂದು ಕಂದನ
 ಕೆಡಹಿದ್ದೈ ನಾ ನಿನ್ನ ಬೆಂಬಳ
 ವಿಡಿದು ಕಳುಹಲು ಲೇಸು ಮಾಡಿದೆ ಹನುಮಯೆಂದಿನಲು ||
 ತಡೆಯದಿ ವನವಿಚಾರದಿಂದವೆ
 ಮಡದಿಯುಡುಗೆಯ ಸುಲಿಯಲಾಖಳ
 ಹೊಡೆದೊಡೆವಿಧಿಯಾಯ್ತು ತಪ್ಪದು ಕೊಂದೆ ನಾನೆಂದ || ೪೯ ||

ಅಲ್ಲದಿರಲಿವೆ ಸಾವನ್ನೇನಾ
 ಕೊಲ್ಲಲೆಳಸಿದೆನಹುದು ದಾನವ
 ಮಲ್ಲ ಕೊಲುವಾಗುಳಿದೆಸಾಯದೆಯೊತನೊಡನಾನು ||
 ಎಲ್ಲವನು ನಾ ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದೆ
 ಹೊಲ್ಲಿಹವಯೆಂದಳಲಿ ಸರ್ಪನ
 ಹಲ್ಲು ನಾಟಿದ ಹುಲ್ಲಿಯುರಿಯಲಿ ಬಿದ್ದ ತೆರನಾಯ್ತು .

|| ೫೦ ||

ಮರುಗುತಮ್ಮತದ ಹಸ್ತದಿಂದ
 ಕೈರದಿ ಮುಟ್ಟಲು ಹೋಳು ಕೂಡಿತು
 ಮರೆದು ಮಲಗಿದ್ದವರು ಮೈಮುರಿದೇಳುವಂದದಲಿ ||
 ಒರಗಿದಂಗದನೆದ್ದ ಮನೆಗಳು
 ಮರೆದು ರಾಘವನೆಂದ ನುಡಿಗಳು
 ಮರೆಯದೆನುತಿರೆ ಸಾರಿಹೊಗಳಲು ರಾಮ ಬೆರಗಾದ

|| ೫೧ ||

ಆರು ಸರಿ ಹನುಮಂಗೆ ಸೇನೆಯು
 ನಾರು ಕಾಯ್ವರು ಹಲವುನಾಯದ
 ಲಾರು ಹೊಗಬಹುದವನ ಹೋಮದ ಶಾವ ನೋಡುವೊಡೆ ||
 ವೀರತಿಕೆಯನು ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಿ
 ಮೇರೆಗೆಟ್ಟಿನಬಹುದೆ ದೇವರು
 ಕಾರಿಯದ ಸಾಧನೆಯಲಾದಪರಾಧವೆಣಿಸುವರೆ

|| ೫೨ ||

ಅರಿದೆನಿಸ ಕಾರ್ಯವನು ಮಾಡುವ
 ಮರಳಿ ನಿಷ್ಕರ ನುಡಿಯ ತಾಳುವ
 ಬಿರುದ ಸುಭಟರದಾರು ಮಾರುತಿಯಲ್ಲದವನಿಯಲಿ ||
 ತರುಣಿಯನು ನಾಸುಲಿದೊಡಾಕ್ಷಣ
 ಕೆರಳಿದಾ ಖಳನೆನ್ನ ಹೊಡೆದನು
 ಅರಸ ನೋಡದೆ ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿವುದೆ ವೀರಮಾರುತಿಯ

|| ೫೩ ||

ಎನಲು ಶೋಕವು ನೂರು ಮಡಿಸಿತು
 ಮನದಿ ವೊಡಲೊಡೆವಂತೆ ಮರುಗಿದ
 ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆಂಬರಲ್ಲದೆ ಸಲೆಗುಣಾವಗುಣ ||
 ಜನಪರೆಣೆಪರೆ ಲೋಕಸಮ್ಮತ
 ಯೆನುತ ಕರ ಸಂಕೀರ್ಣವಟ್ಟನು
 ಹನುಮ ಕಟ್ಟುಮ್ಮಳವ ತಾಳಿದ ರಾಮನೆಂದುದಕೆ

|| ೫೪ ||

ಬಸುರ ಹೊರೆವಾಸೆಯಲಿ ಲೋಗರ
ಬೆಸನ ನಡೆನರೆ ಕಷ್ಟವದರಿಂ
ದಶಗುಣೋತ್ತರ ಕಷ್ಟಯೆಂಜಲ ತಿಂದು ಬದುಕುವುದು ||
ವಸುಧೆಯೊಳಗವನಿಂದ ಲೆಂಕನು
ದಶಗುಣೋತ್ತರ ಕಷ್ಟನವನಿಂ
ದಶಗುಣೋತ್ತರ ಸೇವೆ ಕಷ್ಟವು ಕಷ್ಟತರವೆಂದ

|| ೫೫ ||

ಕುಶಲ ವಿದ್ಯದಿ ಬದುಕುವಾತನು
ವಸುಧೆಯೊಳಗುತ್ತಮನು ಮಧ್ಯಮ
ಕೃಷಿಯು ವಾಣಿಜ್ಯಾದಿ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಜೀವಿಪನು ||
ಹುಸಿಯ ಗುಣದಲಿ ನರರ ಸಲೆ ಕೀ
ರ್ತಿಸುವನಧಮನು ಸೇವೆಯಿಂ ಜೀ
ವಿಸುವ ಪಾತಕಿ ಧರೆಗೆ ಕಷ್ಟನು ಕಷ್ಟತರವೆಂದ

|| ೫೬ ||

ಜಲವ ಕಡೆದದರಿಂದ ಬೆಣ್ಣೆಯು
ಕೊಳಲು ಬಹುದಾಕಾಶ ಮಧ್ಯವ
ಸೆಳೆದು ಕಟ್ಟಲು ಬಹುದು ಬಲುಹಿಂದೆರಡು ಕೈಗಳಲಿ ||
ಜಲನಿಧಿಯನೀಸಾಡಬಹುದಾ
ನೆಳಲ ಕೂಡಿರಿದಾಡಿಗೆಲಬಹು
ದೊಲಿಸತೀರದು ನೃಪರ ಸೇವೆಯ ಮಾಡಿ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ

|| ೫೭ ||

ಹೀನ ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ಧರೆಯಲಿ
ಶ್ವಾನ ವೃತ್ತಿಯದೆಂತುಟೆಂದರೆ
ಶ್ವಾನ ನಿಜ ಚಾರಿತ್ರ ಸೇವಕನಸ್ವತಂತ್ರಕನು ||
ಮಾನವೇಂದ್ರನ ಸೇವೆಯನು ಸುಡ
ಲೇನು ಸಿರಿಯಿರಲೇನದಾತಗೆ
ಹೀನ ವೃತ್ತಿಗಳೆಂದು ಮಾರುತಿ ಸುಯ್ದು ಮರುಗಿದನು

|| ೫೮ ||

ಸೇವೆಯಲಿ ಬದುಕುವುದರಿಂದವೆ
ಸಾವುದತಿಸುಖವೆನಲು ಕೇಳುತ
ಪಾವನಿಯ ಮೈದಡವಿ ಬಸುರೊಳಗಿಟ್ಟು ಬೋಳೆಯ್ನು ||
ನೋವಿನಲಿ ಮುನ್ನರಿಯದೆಂದುದ
ಭಾವಿಸುವರೇ ಭೃತ್ಯರೆನುತಲಿ
ದೇವ ದುಗುಡವ ಬಿಡಿಸಿ ಸಂತಪಿಸಿದನು ಮಾರುತಿಯ

|| ೫೯ ||

ನನ್ನಿ ವಂತರ ದೇವ ಬಾರೈ
 ಮನ್ನಣೆಯ ಮದಗಜವೆ ಬಾರೈ
 ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರ ಕುಲಶಿರೋಮಣಿಯೆನುತ ಮೊಗ ನೋಡಿ ||
 ಮನ್ನಿಸಿದನಣುವನ ಕೃಪಾನಿಧಿ
 ಯನ್ನೆವರ ಭೂನಾಥ ರಘುಜಗೆ
 ಕನ್ನಡಿಯ ಮುನ್ನೊಯ್ದ ತೋರುವವೋಲು ರವಿ ಬಂದ

|| ೬೦ ||

೩೯ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ದೇವ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನೈ
 ರಾವಣನು ಕದ್ದೊಯ್ಯಲರಿತದ
 ನಾ ವಿಭೀಷಣ ಪೇಳಿ ಪತಿಗಳ ತಂದ ಹನುಮಂತ ||

ಪದ || ಧರಣಿ ಜಲ ಶಿಖಿ ವಾಯು ಗಗನಕೆ
 ಸರಸಿಜದ ಸಂಪಗೆ ದಶಾಂಗದ
 ಸಿರಿಯ ಗಂಧದ ಕೇದಗೆಯ ಪರಿಮಳವು ದೊರೆವಂತೆ ||
 ಹರಿಕಥೆಗೆ ಸರಿಗಟ್ಟುತ್ತಿದನಾ
 ದರಿಸಿದವರಿಹಸರವ ಗೆಲುವೊಡೆ
 ಧರಗೆ ಸೂರಿಯನಿತ್ತ ವರಕವಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರನು || ೧ ||

ಸುರಪುರಕೆ ಹರಪುರಕೆ ಹರಿಯಿಹ
 ಪುರಕೆ ಅಳಕಾಪುರಕೆ ಕೋಟಿವಿ
 ಪುರಕೆ ಮರುತನ ಪುರಕೆ ಲಂಕಾಪುರಕೆ ಯಮಪುರಕೆ ||
 ಭರದಿ ವರುಣನ ಪುರಕೆ ಬೊಮ್ಮನ
 ಪುರಕೆ ನೂರ್ಮಡಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ತಾ
 ಕರ ಚೆಲುವಿನಿಂದೆಸೆವುದದು ವಾತಾಳದೊಳು ಲಂಕೆ

|| ೨ ||

ಸುತ್ತ ಬಳಸಿದವೇಳು ಕೋಟಿಯ
ಬಿತ್ತರದ ವ್ರಾಕಾರ ದುರ್ಗವು
ಸುತ್ತಮುತ್ತಿಹರೇನ ಹೇಳುವೆ ವರ ಮುನೀಶ್ವರರು ||
ಕತ್ತಲೆಯ ಕಂಡರಿಯದಾ ಪುರ
ವೆತ್ತನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಬೆಳಕಿನ
ಮೊತ್ತ ಪಸರಿಸುತ್ತಿಹುದು ದಿನಕರಕೋಟಿ ತೇಜದಲಿ

|| ೩ ||

ಕೇರಿ ಕೇರಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳಲಿ
ದಾರವಟ್ಟಿದ ವಜ್ರಲಹರಿಯ
ತೋರಣಂಗಳ ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕದ ||
ಮೇರುವಿನ ತೇಜದಲಿ ಕನಕದ
ತೋರ ಕಲಶವನಂತಕೋಟಿಯು
ಚಾರು ರತುನದಿ ರಚಿಸಿ ಮೆರೆದಿಹುದೇನ ಹೇಳುವೆನು

|| ೪ ||

ಇಂದುಕಾಂತದ ಭಿತ್ತಿ ಕೋಟಿಗ
ಳಿಂದಲಾವೃತವಾದ ಬಹು
ಮಂದಿರದ ಸಾಲುಗಳೆಸೆವ ಪರಿಪರಿಯ ಲೋವೆಗಳು ||
ಚಂದಚಂದದ ವಜ್ರ ಕವಟುಗ
ಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಪಳೆಯ ಗುಡಿಗಳ
ಗೊಂದಣದೊಳೆಸಿದಿಪ್ಪವುಪ್ಪರಿಗೆಗಳಸಂಖ್ಯೆಗಳು

|| ೫ ||

ರಸದ ಬಾವಿಯು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ
ಮಿಸುಪ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳಿರುತ್ತಿರೆ
ಎಸೆವ ಪರುಷದ ಕಣಿಗಳಗ್ಗದ ವೀಧಿವೀಧಿಯಲಿ ||
ಮಿಸುಪ ಮಿಸುನಿಯ ತೋರಣಂಗಳ
ಎಸೆವ ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯ ಕೋಟಿಯು
ದೆಸಿದೆಸೆಯ ಬಾಗಿಲುಗಳೈವತ್ತಿರಡು ಕೋಟಿಗಳು

|| ೬ ||

ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಚರಿಸುವ
ನಿತ್ಯದೌಪಾಸನವ ಬೇಳುವ
ನಿತ್ಯ ಮಾಡುವರಗ್ನಿಹೋತ್ರಂಗಳ ಮಹಾಕ್ರತುವ ||
ನಿತ್ಯ ನಡೆಸುವರಖಿಳ ವೇದ
ಸ್ತುತ್ಯ ವಾರಾಯಣವ ಶಾಸ್ತ್ರವ
ನತ್ಯಧಿಕ ನಿಟ್ಟಿಯಲಿ ರಾಕ್ಷಸವಿಪ್ರ ಗೃಹಗಳಲಿ

|| ೭ ||

ಚರಣಗತಿಗಳ ನೂಪುರಂಗಳ
ಕರದ ವಿವರದ ಕಂಕಣಂಗಳ
ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತಲಿರುವಾ ಕೊರಳ ಹಾರಗಳ ॥
ವರಕಥೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವ ಓಲೆಯು
ಬೆರಳ ಧರ್ಮಕ್ಕೊಲೆವ ಮುದ್ರೆಯು
ಧರಿಸಿಹರು ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯ ಪುರದ ನಾರಿಯರು

॥ ೮ ॥

ಆ ಹೊಳಲ ಮಧ್ಯದೊಳಗಿಪ್ಪುದು
ತೋಹಿನಿಂ ರಚಿಸಿರುವ ಮಂಟಪ
ಸಾಹಸಿಗಳಧಿದೇವಿ ಮಣಿಮಯ ಮಕುಟ ಕಾಂತಿಯಲಿ ॥
ಮೋಹಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಜವನದಿ
ಬಾಹುಗಳ ಜಡಿವುತ್ತ ನೋಡುತ
ನೇಹವಲಿ ನೆಲೆಸಿಹಳು ಮುದದಿಂ ಕಂಕಣಾದೇವಿ

॥ ೯ ॥

ದೇವತೆಯ ಬಳಸಿನಲಿ ಮೆರೆದಿಹ
ದೇವಿ ಶಾಕಿನಿ ದೇವಿ ಮುಕ್ತಾ
ದೇವಿ ಯಮುನಾ ದೇವಿ ಭದ್ರಾ ದೇವಿ ಸಹದೇವಿ ॥
ದೇವಿ ಮಂಗಳದೇವಿ ಗೌತಮ
ದೇವಿ ಮೂರುತ ದೇವಿ ಡಾಕಿನಿ
ದೇವಿಯರು ನೆಲೆಸಿಹರು ತಮತಮಗುಗ್ರರೂಪದಲಿ

॥ ೧೦ ॥

ಅಲ್ಲಿಗರಸಾಗಿಹನು ಸುರರಿಗೆ
ಬಲ್ಲಿದನು ಐರಾವಣನು ಜಗ
ವೆಲ್ಲವನು ಗೆಲುವನು ಮಹಾಭುಜಬಲಪರಾಕ್ರಮನು ॥
ಬಲ್ಲಿದನು ತನಗಿಲ್ಲೆನಿಸಿ ಖಳ
ವಲ್ಲಭನು ಸುಖದಿಂದಲಿರುತ್ತಿರೆ
ಫುಲ್ಲನಾಭಂಗಸದಳನು ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯಲಿ

॥ ೧೧ ॥

ಹರನಿಗಂ ಬಲ್ಲಿದನು ಬಲದಲಿ
ಹರಿಯಿಗಂ ಬಲ್ಲಿದನು ಸಿರಿಯಲಿ
ವರಸರಸ್ವತಿಯಿಂದ ಬಲ್ಲಿದನವಿಳ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ ॥
ಸ್ಮರನಿಗಂ ಬಲ್ಲಿದನು ಚೆಲುವಲಿ
ಸುರಪಗಂ ಬಲ್ಲಿದನು ಭೋಗದಿ
ಧರೆಯೊಳ್ಳೆರಾವಣಗಿಯೆಣೆಯಿನ್ನಿಲ್ಲ ಹೊಗಳುವರೆ

॥ ೧೨ ॥

ಶಿವನ ನಗರಿಗೆ ಧಾಳಿಯಿಡುವಾ
ಜವನ ದಂಡವ ತುಡುಕಿ ಸೆಳೆವಾ
ಧ್ರುವನ ಮಂಡಲಕುರವಣಿಸಿಯಾತನನು ಝಂಕಿಸುವ ||
ತವಕದಲಿ ವಡಬನನು ಹಿಡಿವಾ
ಭುವನ ಖಂಡಂಗಳನು ಗೆಲುವಾ
ವಿವಿಧ ಶಕ್ತಿಯ ನಾಯಕರವಗೆ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ

|| ೧೩ ||

ಒಂದು ದಿನ ಐರಾವತನು ನಡೆ
ತಂದು ದೇವಿಯ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕನು
ಬಂದು ನಮಿಸಿದ ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರ ಚರಣದಲಿ ||
ನಿಂದು ಕೈದುಗಳಿಂದ ದೇಹದ
ಸಂದುಸಂದನು ಕಡಿಮಕೊಂಡಾ
ನಂದದಿಂ ದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸುತ್ತಿಪ್ಪರನು ಕಂಡ

|| ೧೪ ||

ಮಸೆದಲಗಿನಿಂದಿರಿದುಕೊಂಬಾ
ಬಿಸಿ ರುಧಿರದಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ
ಬಸಿರ ಬಗಿವುತೆ ಕರುಳಿನಿಂ ದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸುವ ||
ಅಸಿಗಳಿಂದಲಿ ಶಿರವನರ್ಪಿಸಿ
ಬಸಿವ ಮುಂಡದಿ ದಂಡ ನಮನವ
ನೊಸೆದು ಮಾಡುವ ದನುಜ ಕೋಟಿಯ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ

|| ೧೫ ||

ಕರವ ನೊಸಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ದೇವಿಗೆ
ಯೆರಗಿ ತನ್ನರಮನೆಗೆ ಬಂದನು
ಹರಷದಿಂದೋಲಗವನಿತ್ತನು ದನುಜರಾಯರಿಗೆ ||
ಕರೆಸಿ ಸೋದರದಳಿಯನನು ಕು
ಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡನು ಸಿಂಹಪೀಠದಿ
ಕರ ಚರಣ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣವರಿತು ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೧೬ ||

ನೀಲವರ್ಣದಲೊಪ್ಪುತ್ತಿಹ ನಾ
ನೀಲ ಮೇಘಶ್ಯಾಮನಂದದಿ
ನೀಲ ಸುಪ್ರಭೆ ಬೀರುತಿಹುದಾದಿತ್ಯ ತೇಜದಲಿ ||
ನೀಲಮಯದಾಭರಣದಿಂದವೆ
ನೀಲ ನಿರ್ಮಲನಾಪ್ತನಳಿಯನು
ನೀಲಮೇಘನದೆಂಬ ಬಾಲನು ಸಭೆಗೆ ಹರಿತರಲು

|| ೧೭ ||

ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಕ್ಕೆ ನೊಸಲೊಳ
ಗುನ್ನತದ ಪಟ್ಟವನು ಧರಿಸುವ
ಚಿನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಮಣವರಿತು ಐರಾವಣನು ಮನದೊಳಗೆ ||
ಎನ್ನ ಕೊಂದಿವನೊಡೆಯನಹನೆಂ
ದುನ್ನತದ ದಾನವರ ಕರಿವೃತ
ಹೊನ್ನ ಸಂಕಲೆಗಳನು ತೊಡಿಸುವುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ

|| ೧೮ ||

ರಕ್ಕಸರು ಹಿಡಿದೊಯ್ದು ಸೆರೆಯೊಳ
ಗಿಕ್ಕಿದರು ಬಲು ಸಂಕಲೆಗಳನು
ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ ಮಾಡಿದನೊಯ್ದೆನಲು ಪುರಜನರು ||
ಚಿಕ್ಕವರು ಮೊದಲಾಗಿ ತಮತಮ
ಗುಕ್ಕಿ ದನುಜನ ಬೈಯುತ್ತಿರಲಾ
ಇಕ್ಕಲದ ದಾನವರ ಕಳುಹಲು ಹರೆದುದೋಲಗವು

|| ೧೯ ||

ಇತ್ತ ಲಂಕಾಪುರದೊಳಗೆ ತಾ
ನಿತ್ತ ನಿರುಳೋಲಗವ ರಾವಣ
ಹತ್ತು ಕೊರಳುಗಳುಡಿವುತಿರ್ದುವು ಹೊತ್ತು ದುಗುಡದಲಿ ||
ಮತ್ತೆ ಐರಾವಣನು ಕಂಟಕ
ವೆತ್ತಿ ಬಂದರೆ ತನ್ನ ನೆನೆಯೆಂ
ದಿತ್ತು ಭಾಷೆಯ ನೆನಹು ಬಂದುದನರಿತು ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೨೦ ||

ರಾವಣನು ಮನದೊಳಗೆ ಕಲಿಯೈ
ರಾವಣನ ನೆನೆಯಲೈ ಅರಿತನು
ಭಾವಿಸಿದ ಬಲು ರಾಜಕಾರ್ಯವಿದಾವುದೆಂದೆನುತ ||
ಓವಿ ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದ
ದೇವಿಯನು ನೆನೆದುಟ್ಟ ಪಳೆಯನು
ತಾವರೆಯ ಸಖನಂತೆ ತೊಳಗುವ ಕೈದುವನು ಕೊಂಡ

|| ೨೧ ||

ಬಂದು ಕಂಕಣದೇವಿಯರ ಪದ
ಕಂದು ನಮಿಸಿದನಸುರ ಹಗೆಗಳ
ತಂದು ದಿಗುಬಲಿ ಕೊಡುವೆ ನಿಮಗೆಂದೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ ||
ಮುಂದೆ ಬಟ್ಟಿಯನರಿತು ಮೇಲಕೆ
ಬಂದು ಲಂಕಾಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟಹ ದಶಶಿರನವೋಲಗಕೆ ನಡೆತಂದ

|| ೨೨ ||

ತೆಗೆದು ತಾಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಕುಳಿರಿಸೆ
ನಗುತ ಕುಶಲ ಕ್ಷೇಮವಾಲಿಸಿ
ಮೊಗವ ನೋಡುತೆ ಕೇಳಲೈರಾವಣನು ರಾವಣನ ||
ಮೊಗಯಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳ
ತೆಗೆವುತುಚಿತವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ
ಜಗದಕಂಟಕ ಪೇಳಿದನು ಬಲು ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳ

|| ೨೩ ||

ಸೀತೆಯೆಂಬಾ ಮದನನಲಗಿಗೆ
ಸೋತು ಸೆರೆಯನು ತಂದೆನಾಕೆಯು
ಭೂತಳೇಶ್ವರ ರಾಮನೆಂಬವನವಳ ವಲ್ಲಭನು ||
ಕಾತಿಯಿಂ ತನ್ನನುಜ ವಾನರ
ಯೂಧ ಸಹಿತವೆ ಬಂದು ಕಟ್ಟಿದ
ಸೇತುವನು ಮುತ್ತಿದನು ಲಂಕೆಯನ್ನೇನ ಹೇಳುವೆನು

|| ೨೪ ||

ಕಾಳಗದಿ ಖಯಖೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ
ಕಾಳರಕ್ಕಸ ಸೇನೆ ಮುಸುಕಿತು
ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಬಿದ್ದ ದಾನವಮಂಡಲೇಶ್ವರರ ||
ತಾಳುವವರಿನ್ನಿಲ್ಲ ಭವರವ
ಮೇಳವಿಸಿದವರೆಲ್ಲ ಬಿದ್ದುದು
ಕೇಳು ಐರಾವಣನೆ ರಣ ವೃತ್ತಾಂತ ವಿಸ್ತರವ

|| ೨೫ ||

ಕೇಳು ದಶಶಿರ ಭಾಷೆಯದನೀ
ರೇಳು ಲೋಕವ ಬೆರಗುಮಾಡುವೆ
ಗೋಳಿಡಿಸುವೆನು ಹಗೆಯ ಸೇನಾನಿವಹವೆಲ್ಲವನು ||
ಪಾಳೆಯವ ತೆಗೆಸುವೆನು ಬಲು ಬಿ
ಲ್ಲಾಳುಗಳನಿಬ್ಬರನು ತಮದಿಂ
ಜಾಳಿಸುವೆ ನೀ ಸುಖದೊಳಿರುತಿರು ಹಗೆಗಳಿಲ್ಲೆನಿವೆ

|| ೨೬ ||

ನೇಮಿಸಿದ ಕರಿತುರಗರಥ ತಾ
ನಾಮದಸುರರ ಪೇಳಿದರೆ ನಿ
ಸ್ಸೀಮನೈರಾವಣನು ಬಲವೆಲ್ಲೀಕೆ ತನಗೆನುತ ||
ತಾಮಸದ ಕೈದುಗಳಿಂದಾ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಂಬ ನರರನು
ಭೂಮಿಯೊಳು ನಿರ್ನಾಮರೆನಿಸುವೆನಿಂದಿರುಳಿನಲಿ

|| ೨೭ ||

ಮುನೈಗಳನೊಲೆವುತ್ತು ನುಡಿದನು
 ಭದ್ರದೇಹದ ಭಟನ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ
 ರುದ್ರರೂಪದ ದೈತ್ಯಬಂದನು ರಾಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||
 ನಿದ್ರಿತರನಾಲಿಸುತ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ವಿದ್ರವಣನನು ಮಾಳ್ವೆಗೆನುತಾ
 ಕ್ಷುದ್ರರೂಪವ ತಾಳಬೇಕೆನುತಸುರನನುವಾವ

|| ೨೮ ||

ಹಿಂದೆ ಐರಾವಣಗೆ ತನ್ನೊಂ
 ದಂದವನು ಧರಿಸಿಪ್ಪ ವಿದ್ಯವ
 ನಂದುಕೊಟ್ಟ ವಿಭೀಷಣನು ವರವಿರಲು ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಇಂದು ನೆನೆದ ವಿಭೀಷಣನ ರೂ
 ಪಂದ ಗೆಲಬೇಕಿವರನೆನುತವೆ
 ಬಂದನಗ್ಗದ ಖಳನು ರಾಮನ ಕಪಿಕಟಕದೆಡೆಗೆ

|| ೨೯ ||

ರಕ್ಕಸರ ಭಯಕಂಜಿ ಬಾಲದ
 ಲಿಕ್ಕಿರಲು ಕೋಟಿಯನು ಮರುತಜ
 ದಿಕ್ಕನೊಡೆದುಚ್ಚಳಿಸಿ ಬೆಳೆದಿರೆ ವಜ್ರ ರೋಮಗಳು ||
 ಚಿಕ್ಕ ನುಸುಳ್ಳಂಡಿಯನು ಮಾಡಿಯೆ
 ರಕ್ಕಸರಿಗಸದಳದ ಕಾಪಲ
 ನಿಕ್ಕಿ ವಾನರ ಭಟರ ಕಾಯ್ದಿರುತ್ತಿದ್ ಹನುಮಂತ

|| ೩೦ ||

ಬಂದು ಐರಾವಣನು ಕೋಟಿಯ
 ನಿಂದು ನೋಡಿದ ಬಳಸಿ ಕಟಕವ
 ನಂದು ಬೆಳೆದುದು ಮೇಲೆ ತಾರಾಮಂಡಲವ ತುಡುಕಿ ||
 ನಂದಿವಾಹನನಂತೆ ರೋಮವು
 ಚಂದ್ರಕೋಟಿಗಳಂತೆ ಹೊಳೆವು
 ತ್ತಿದುಧರ ಹನುಮಂತನಿರೆ ಖಳ ಕಂಡು ಬಿರಗಾದ

|| ೩೧ ||

ಲೋಕದೊಳು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಶಿವ
 ನೇಕಮಯನಾಗಿರುವ ತಿರವಿ
 ಕ್ಷಾಕುಕೆಂಕರನಿರಲು ರಾಮನದೆಷ್ಟು ಘನತರನೊ ||
 ಭೀಕರವ ತಾಳಿದಳು ಭೂಮಿಯು
 ಕಾಕು ದೈತ್ಯರ ಭಾರದಿಂದವೆ
 ಲೋಕಕಂಟಕ ಶಿಕ್ಷಕರುಯಿವರೆನುತ ಕೈಮುಗಿದ

|| ೩೨ ||

ಹೊಳೆವ ಮುಖ ಥಳಥಳಿಸ ಕಾಂತಿಯು

ಲಲಿತ ತುಳಸಿಯ ದಂಡೆ ನಾಮದ

ಚೆಲುವ ರೂವನ ನೆನೆದ ಕರುವಿಟ್ಟಿರಕದಂದದಲಿ ||

ಬಳಸುತವೆ ವಿಭಿಷಣನ ರೂಪವ

ಖಳನು ಕೈಕೊಂಡೆನೆದನಾಕ್ಷಣ

ಜಲಜನಯನನ ನಾಮವನು ನೆನೆವುತ್ತು ನಡೆತಂದ

|| ೩೩ ||

ದಿಟ್ಟನಹ ಹನುಮಂತ ಕಂಡನು

ತಟ್ಟನೆಯೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ

ಬಿಟ್ಟುಬಂದಿರದೇಕೆ ಕಾವಲಿಗಿರಲು ನಾನೆಂದ ||

ನಟ್ಟಿರುಳು ರಕ್ಕಸರು ಬಂಜರೆ

ಮುಟ್ಟಿತಾಗಲು ಬಂಜನೆನೆ ಜಗ

ಜಟ್ಟಿ ನುಡಿದನು ವಿಭಿಷಣಗೆ ನೀಬಂದುದನುಚಿತವು

|| ೩೪ ||

ನೀವು ರಾಮನ ಸನಿಯವಿರೆ ಮಾ

ಯಾವಿಗಳು ಬರಲರಿದು ಕಟಕದ

ಕಾವಲಿಗೆ ನಾ ಸಾಕು ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿನಲು ||

ಕೋವಿದನು ಮಾಯಾ ವಿಭೀಷಣ

ತೀವಿ ರಚಿಸಿದ ಬಾಗಿಲನು ತಾ

ಭಾವಿಸುತವೊಳಹೊಕ್ಕು ಕಂಡನು ರಾಮ ಕಟಕವನು

|| ೩೫ ||

ದನುಜತಾ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಿ

ಘನತರದ ವಾಶಂಗಳಿಂದವೆ

ವನಚರರ ಸೇನೆಯನು ಬಿಗಿದನು ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರದಲಿ ||

ವನಜಲೋಚನ ರಾಮಚಂದ್ರನು

ಅನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಕಲ ಕಪಿಗಳು

ಕನಸ ಒಳೆವುದ ಕಂಡ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರರಾಗಿಹುದ

|| ೩೬ ||

ಬಾಲಗಳ ತಲೆದಿಂಬ ರಚಿಸಿಯೆ

ನೀಲಗಿರಿ ಪವಡಿಸಿದ ತೆರದಲಿ

ಕಾಲುಕೈಗಳ ಮುದುಡಿವೊತ್ತೊತ್ತುಗಳಲಿಟ್ಟಣಿಸಿ ||

ಆಲಿಗಳ ನೆರೆಮುಚ್ಚುವುಸಿರಿನ

ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಗುರುಗುರಿಸಿ ಗೊರೆವುತ

ಬಾಳ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಪ್ಪ ಕಪಿಗಳ ಕಂಡನಾ ಖಳನು

|| ೩೭ ||

ಸುತ್ತ ಮಲಗಿದ್ಬಿಲ ಕಪಿಗಳ
 ಮೊತ್ತ ತಾರಾನಿವಹ ಮಧ್ಯದ
 ಲುತ್ತಮದ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ತೊಳತೊಳಗಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಪವಡಿಪ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ
 ರತ್ನ ಚಿತ್ತವನಿತ್ತು ದನುಜನು
 ಹತ್ತಿ ಬಂದನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದನು ಮಹೀಶ್ವರನು

|| ೩೮ ||

ಲೋಕವನು ಕುಕ್ಷಿಯಲಿ ಧರಿಸಿಹ
 ಲೋಕಲೋಕಂಗಳನು ಚರಿಸುವ
 ಲೋಕ ಕೋಟಿಯ ರೋಮರೋಮಂಗಳಲಿ ಧರಿಸಿಪ್ಪ ||
 ಲೋಕ ಕರ್ತೃವೆನಿಪ್ಪ ಮೂರುತಿ
 ಲೋಕನಾಥನಂತರೂಪನ
 ಲೋಕದೊಡೆಯನ ತುಡುಕಿ ಹಿಡಿಯಲು ದನುಜಪತಿ ಬಂದ

|| ೩೯ ||

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಬ್ಬರನು ನಿ
 ಸ್ನೇಹಮನ್ನೈ ರಾವಣನು ನೆಗಹಿದ
 ತಾಮಸದಲುಬ್ಬುತ್ತ ಕಂಕುಳಲವುಚಿಕೊಂಡವರ ||
 ಆ ಮಹಾಮಳ ನಡೆವ ಭಾರಕೆ
 ಭೂಮಿಯಡಿಗಡಿಗೊಲೆಯೆ ಬೇಗನೆ
 ಯಾಮವನು ಕಳೆವುತ್ತ ಬಾಗಿಲ ದಾಟಿ ಮುಂದಾದ

|| ೪೦ ||

ಗಟ್ಟಿಗನು ಐರಾವಣನು ತಾ
 ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ಪಾತಾಳಕಿಳಿದನು
 ಘಟ್ಟಿಸುವೆ ತಾನಿವರನೆನುತವೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಣವ ||
 ದಿಟ್ಟತನದಲಿ ಬಂದು ಹೊಗುತವೆ
 ಮುಟ್ಟಿ ಪುರಜನವರಿಯದಿರೆ ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿ ತಂದಿಳುಹಿದನು ಕಂಕಣ ದೇವಿಯರ ಮುಂದೆ

|| ೪೧ ||

ಸಂಕಲೆಯನಿಡಿಸಿದನು ಅಳಿಯನ
 ಬಿಂಕದಿಂದವೆ ತರಿಸಿದನು ನಿಃ
 ಶಂಕರಹ ಮೂವರನು ದಿಗುಬಲಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದೆನುತ ||
 ಕಂಕಣಾದೇವಿಯರ ಮೆಚ್ಚಿಸೆ
 ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತ ಪುಷ್ಪದಿಂದವೆ
 ಕಿಂಕರನು ಬಲು ಮಂತ್ರದಿಂ ದೇವತೆಯನರ್ಚಿಸಿದ

|| ೪೨ ||

ಇತ್ತ ರಾಮನ ಕಟಕದೊಳಗೆ
 ಚೈತ್ತು ಕಣ್ಣೆರೆದಾ ವಿಭೀಷಣ
 ನೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡತ್ತ ಮಲಗಿದ ಕಪಿಗಳನು ಕಂಡು ||
 ಎತ್ತಿಯೊಲೆದೆಬ್ಬಿಸಿದೊಡೇಳದೆ
 ಮತ್ತರಾಗಿಹ ಕೋಡಗಂಗಳ
 ಮೊತ್ತವನು ಕಂಡಿದುವೆ ವಿಭ್ರಮೆಯನುತ ಬೆರಗಾದ

|| ೪೩ ||

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಪ್ಪೆಡೆಗೆ ತಾ
 ರಾಮ ನಾಮನ ನೆನೆವುತ್ಪೆತರೆ
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೀರ್ವರಿಲ್ಲದ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದ ||
 ರಾಮರಾಮನುತೊದರಿ ಕರೆವುತ
 ರಾಮನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನೆನುತ ವಿ
 ರಾಮನಾಗಿ ವಿಭೀಷಣನು ಮೊರೆಯಿಡುತ ಚಿಂತಿಸಿದ

|| ೪೪ ||

ರಾಮ ಮಂತ್ರ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದಾ
 ರಾಮಕಟಕವನೆಬ್ಬಿಸಿದ ನಾ
 ರಾಮನಿಂದನೆ ನಾಮಘನವೆನುತಾ ವಿಭೀಷಣನು ||
 ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ ದುಃಖದಿಂದನೆ
 ತಾ ಮನದಿ ಮರುಗುತ್ತ ನುಡಿದನು
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ ಕಾಣೆನೆ ಹಾ ಮಹಾದೇವ

|| ೪೫ ||

ಎಂದೊಡಾ ಸುಗ್ರೀವ ಹನುಮರು
 ಬಂದು ಕಂಗೆಡೆ ವೀರ ವಾನರ
 ವೃಂದ ಗೋಳಡುತೊರಲಿ ಬಿದ್ದು ದು ಧಾರಿಣಿಯ ಮೇಲೆ ||
 ನೊಂದಳುತ ಕಂಬನಿಯ ಧಾರೆಗೆ
 ಳಿಂದ ನೆನದರು ದುಃಖದಿಂದಲಿ
 ಬೆಂದು ಶೋಕಾಂಬುಧಿಯೊಳದ್ದಿತು ಸಕಲ ಕಪಿಕಟಕ

|| ೪೬ ||

ಹಾಯೆನುತ ಜಾಂಬವನು ಬಿದ್ದನು
 ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟೊರಲಿದನು ಹನುಮನು
 ಕಾಯವನು ಧರೆಗೆಡಹಿ ಸುಗ್ರೀವಾಂಕ ಬಸವಳಿದ ||
 ಮೈಯ ಮರೆದನು ನೀಲನಂಗದ
 ಹುಯ್ಯಲಿಟ್ಟನು ನಟ್ಟಿನಿರುಳಲಿ
 ಠಾಯರೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆಂದೊರಲಿತ್ತು ಕಪಿನಿವಹ

|| ೪೭ ||

ತನ್ನ ಪಾದವ ಕರುಣದಿಂದಲಿ
ಯೆನ್ನ ಶಿರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಹರುಷದ
ಲುನ್ನ ತದಲಾಜಾನುಬಾಹುಗಳಿಂದ ಮೈದಡವಿ ||
ಮನ್ನಣೆಗಳಿಂ ಕರೆದು ಮೋಹನ
ಲೆನ್ನ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪಿಡಿದು ರಕ್ಷಿಸ
ಚಿನ್ನ ರಾಮನ ಕಾಣೆನೆಂದೊರಲಿದನು ಹನುಮಂತ

|| ೪೮ ||

ದುಃಖವನು ನಿಲಿಸಿದನು ಹನುಮನ
ತಕ್ಕವಿಸಿದನು ಹಿರಿಯ ಜಾಂಬವ
ನಿಕ್ಕಿ ಬಾಲದ ಕೋಟಿಯಲಿ ಕಟಕವನು ಕಾಯ್ದಿರಲು ||
ರಕ್ಕಸರ ಸುಳಿವುಗಳ ಕಂಡೆಯೊ
ಫಕ್ಕನೇ ಪೇಳೆನಲು ನುಡಿದನು
ಚೊಕ್ಕದರಿಯದೆ ಬಿಡುವೆನೇ ಕಂಡೊಡೆ ನಿಶಾಚರರ

|| ೪೯ ||

ದಾನವರ ಭಯವುಂಟೆ ಮತ್ತೀ
ಮಾನನಿಧಿ ನಮ್ಮೊ ವಿಭೀಷಣ
ತಾನೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು ನೀವೇಕೆನುತ ಕೈಮುಗಿಯೆ ||
ನೀನು ರಾಮನ ನೆನವುತಿರ್ದರೆ
ದಾನವರ ಭಯವೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಂ
ದಾನು ಕಳುಹಲು ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು ನಮ್ಮ ಕಟಕವನು

|| ೫೦ ||

ಎನಲು ಪೇಳ್ವ ವಿಭೀಷಣನು ತಾ
ದನುಜಹರ ಚರಣವನು ನೆನೆವು
ತ್ತನುನಯದಿ ಪವಡಿಸಿದೆ ಮತ್ತೆಚ್ಚಿತ್ತು ಕಂಡೊಡನೆ ||
ವನಜಲೋಚನ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ನನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಹಿತ ಕಾಣದೆ
ವನಚರನೆಬ್ಬಿಸಿದನರುಹಿದೆ ನಿಮಗೆ ತಾನೆಂದ

|| ೫೧ ||

ಈ ಹದನ ವೃತ್ತಾಂತವಲ್ಲದೆ
ಕಾಹಿಗಾಗಿಯೆ ನಮ್ಮ ಕಟಕದ
ಬಾಹಿರಕೆ ಹೊರವಂಟು ಚರಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ತಾನೆನಲು ||
ಆ ಹನುಮ ಕನಲುತ್ತು ನುಡಿದನು
ಈ ಹುಸಿಕತನ ನಾಕುಯೆನುತವೆ
ಬಾಹುಗಳ ಹಿಡಿದೆಳೆದು ರಾಮನ ತೋರು ನೀನೆಂದ

|| ೫೨ ||

ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನು ನಿನ್ನ ನೀಕ್ಷಣ
ಮಂದಮತಿ ನೀ ತೋರು ರಾಮನ
ನೆಂದು ತಮತಮಗೆಲ್ಲ ಕಪಿಗಳು ಭಂಗಿಸುತ್ತಿರಲು ||
ಎಂದ ಜಾಂಬವ ವಿನಯದಿಂದಲಿ
ಇಂದು ನಮ್ಮ ವಿಭೀಷಣನ ಮತ
ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರಮಾಟವಿಡಲ್ಲ ಬಿಡಿ ನೀವು

|| ೫೩ ||

ಈತ ಹಗೆ ನಮಗಾದನಾದೊಡೆ
ಭೂತಳೇಶ್ವರರಿಬ್ಬರನು ತಾ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಲಂಕಾಪುರವ ಮರಿಹೊಕ್ಕು ||
ಸೀತೆಯರಸನ ಬಂಧಿಸಸುರ
ವ್ರಾತದೊಳಗಿರುತ್ತಿರದೆ ವಾನರ
ಯೂಧವನು ಬೆರಸುವನೆ ರಾಘವನಾಣೆ ಬಿಡಿಯಿಂದ

|| ೫೪ ||

ಎನೆ ವಿಭೀಷಣನರಿತು ನುಡಿದನು
ದನುಜನೈರಾವಣನು ಪೂರ್ವದ
ಲನುಪಮದಲೆನ್ನೊಂದು ನಿಜರೂಪವನು ಬೇಡಿದೊಡೆ ||
ಮನವೊಲಿದು ತಾನಿತ್ತಿ ನಾತಗೆ
ಧನುಜನೆನ್ನಯ ರೂಪ ಧರಿಸಿಯೆ
ಇನಕುಲೇಶ್ವರರಿಬ್ಬರನು ಕದ್ದೊಯ್ದನದೆ ನಿಜವು

|| ೫೫ ||

ಎಂದೊಡಾ ಹನುಮಂತ ದುಃಖದಿ
ನೊಂದು ನಾ ಕೆಡು ನುಡಿದೆ ನಿನ್ನನು
ಇಂದು ಸೈರಿಸಬೇಹುದೀ ಸರ್ವಾಪರಾಧವನು ||
ಎಂದೊಡೆಂದ ವಿಭೀಷಣನು ನೀ
ನೊಂದು ನುಡಿದುದಕ್ಕೇಕೆ ಹೊಲ್ಲಿಹ
ಬಂದ ಮಾಯೆಯನರಿಯೆನನುತವೆ ತಕ್ಕುವಿಸಿಕೊಂಡ

|| ೫೬ ||

ಅದಿಪುರುಷನನೊಯ್ದ ದನುಜನ
ಭೇದಿಸುವೆನೀರೇಳು ಲೋಕವ
ನಾದೊಡೆಯು ಹೊಕ್ಕುಲ್ಲ ಹೊಗುತವೆ ರಕ್ಷಿಸುವೆ ಪಿತನ ||
ಕಾದಿ ನೊಸಲಕ್ಕರವ ತೊಡೆವೆನು
ಮೂದಲಿಸಿ ಖಳವಂಶವೆಲ್ಲವ
ಮೇದಿನಿಯೋಲ್ಲಿನಿವೆ ಪೇಳವನೆಡೆಯ ನೀನೆಂದ

|| ೫೭ ||

ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣ
 ದುಚ್ಚರಿತನಿವೈದಿಯ ಪೇಳಿದ
 ಬೆಚ್ಚುವರು ರಣಧೀರರೆಂಬವರೇನ ಪೇಳುವೆನು
 ಮಚ್ಚರೂಪಂಗಸದಳವು ಹರ
 ನೊಚ್ಚತದಿ ಗೆಲಲರಿದು ತಾತ
 ನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತಿರುತಿಹನು ಖಳ ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯಲಿ

|| ೫೮ ||

ಅಲ್ಲಿಗೊಯ್ದ ನಿಶಾಚಗನು ಭೂ
 ವಲ್ಲಭರನಿಬ್ಬರನು ತಮದಲಿ
 ಹೊಲ್ಲ ಬಲಿಯಲಿ ಕೊಂದನೋ ಮೇಣುಳುಹಿದನೋ ನೃಪರ ||
 ಬಲ್ಲಿದರಿಗಸದಳವು ಹೊಗುವೊಡೆ
 ಪುಲ್ಲನಾಭನ ಕೃಪೆಯು ನಿನಗುಂ
 ಟಲ್ಲಿ ಜಯವಹುದೆಂದು ಪೇಳಿದನಾ ವಿಭೀಷಣನು

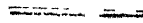
|| ೫೯ ||

ಲಂಕೆಯೊಳ ಕೋಟೆಯ ಸಮೀಪದಿ
 ಬಿಂಕದಿಂದೆಸೆವೊಂದು ಕೊಳದೊಳು
 ಪಂಕಜವು ಬೆಳೆದಿಹುದು ಪಾತಾಳದೊಳು ಬೇರೂರಿ ||
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊಕ್ಕು ಕೊಳನಲಿ
 ಪಂಕಜದ ನಾಳದೊಳು ಹರಿದೊಡೆ
 ಮುಂಕೊಳುವೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವುತಿಪ್ಪಾ ಮಹಿತಳಾನಗರಿ

|| ೬೦ ||

ರಾಮ ನಾಮವ ಮರೆಯದಿರು ನಿ
 ಸ್ತೀಮನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಹುದರಿದಾ
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿರುವ ಸುಳಿವನು ಭರದಿ ನೀನರಸಿ ||
 ಸಾಮಭೇದದಿ ಹೊಕ್ಕು ನಗರಿಯ
 ನಾಮದಸುರರ ಗೆಲಿದು ಬೇಗದ
 ಲಾಮಹಿಮರಿಬ್ಬರನು ನೀ ತಹುದೆಂದ ವಿಭೀಷಣನು

|| ೬೧ ||

೪೦ನೇ ಸಂಧಿ

ಸಲ್ಲ || ಹೊಕ್ಕು ಕೊಳನೊಳು ದನುಜರೆಲ್ಲರ
ಸೊಕ್ಕೈದೈರಾವಣನ ಸಹಿತವೆ
ಮುಕ್ಕುರುಕಿ ಪತಿಗಳನು ಮೇಲಕೆ ತಂದ ಹನುಮಂತ ||

ಸಡ || ಆ ವಿಭೀಷಣ ಹೇಳುತಿರೆ ನೆರೆ
ಭಾವಿಸುತ ಹನುಮಂತ ತಾ ಸು
ಗ್ರೀವ ನೊದಲಾದಖಿಲ ಕಸಿಗಳ ಕೈಯ ಬೀಳ್ಪೊಂಡ ||
ದೇವ ರಾಮನ ನೆನೆದು ಲಂಕೆಯ
ಕಾವಲವರನು ಮರೆಸಿ ಕೋಟಿಯ
ಕೋವಿದನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಕಂಡನು ತಾವರೆಯ ಕೊಳನ || ೧ ||

ವರ ರತುನ ಸೋಪಾನದಿಂದವೆ
ಪರಿಮಳಂಗಳ ಪೂರದಿಂದವೆ
ಸರಸಿರುಹದೊಳು ಸಿಕ್ಕ ಮಧುಕರ ಮೊರೆವ ದನಿಯಿಂದ ||
ಕರೆದುಣಿಪ ಸುಕ್ಕೇರದಿಂದವೆ
ಮರಿ ಖಗಂಗಳ ಉಲುಹಿನಿಂದವೆ
ಸರಸಿ ಮೆರೆದಿರೆ ಕಂಡನಗ್ಗದ ವೀರ ಹನುಮಂತ || ೨ ||

ಕಂಡನಾ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಹೇಮದ
ಪುಂಡರೀಕವನಡರಿ ಹೊಕ್ಕನು
ಗಂಡುಗಲಿ ಹನುಮಂತನಿಳಿದನಂತ ಯೋಜನವ ||
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನು ನೆನವುತ
ಕಂಡನಾ ಕೆಳಗಿದ್ದ ನಗರಿಯ
ಮಂಡೆ ಮುಳಗೋಲಾಡಿ ಹೊರವಡುತಿಪ್ಪ ಸಮಯದಲಿ || ೩ ||

ವಾರಿಜದ ಕೊಳದೊಳಗೆ ವೀರರ
ದಾರು ಬಂದರೆನುತ್ತ ಹನುಮನ
ನಾರುಭಟಿಯಲಿ ಹಿಡಿದು ನುಂಗಿದ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರನು ||
ಮೇರುಗಿರಿಯಂದದಲಿ ಜಿಳೆದರೆ
ವೀರನುದರದಯೆಲುವು ಮುರಿಯದೆ
ತೋರ ವಜ್ರದ ರೋಮ ಮುರಿಯಲು ಹನುಮ ಬೆರಗಾದ || ೪ ||

ನಾನು ಬೆಳೆದೊಡೆ ಧರಣಿವಲಯದ
ಮಾನಸೋತ್ತರ ಗಿರಿಗಳೊಡೆವುವು
ಭಾನುಮಂಡಲವದುರುವುದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡ ಕುಸಿಯುವುದು ||
ಆನಲಾರವು ದಿಗ್ಗಜಂಗಳು
ಮಾನನಿಧಿಯವನಾರೆನುತ ಪವ
ಮಾನತನಯನು ಚಿಂತಿಸುತ ಬೆರಗಾದನೊಡಲೊಳಗೆ

|| ೫ ||

ಇವನ ಜಠರದಿ ನಾನು ಸಿಲುಕಿದೆ
ರವಿಕುಲರರನ್ನೊಯ್ದರಿಲ್ಲೆ
ತವಕದಿಂ ಕಪಿಕಟಕ ದಾರಿಯ ನೋಡುತಿಹುದಲ್ಲಿ ||
ಕವಿಸಿ ಗೆಲಬಾರದು ಚತುರ್ದಶ
ಭುವನದೊಳಗತಿ ವೀರನಿವ ರಾ
ಘನನೆ ಬಲ್ಲನು ಶಿವ ಶಿವಾಯೆನುತಿದರ್ ಹನುಮಂತ

|| ೬ ||

ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಸಿಲುಕಿದುರ್ ಬೆದರದೆ
ಮುಟ್ಟಿ ಕಲಿಹನುಮಂತ ನುಡಿದನು
ದಿಟ್ಟನಹೆಯನ್ನಿಂದ ಬಿಲ್ಲಿದನಾರು ನೀನೆನಲು ||
ನೆಟ್ಟನುಸುರಿದ ವಾಯುಸುತ ಜಗ
ಜಟ್ಟಿ ಖಳವನದಹನ ರಘುಜನ
ಪಟ್ಟದಾನೆಯೆನಿಪ್ಪ ಹನುಮನ ಮಗನು ತಾನೆಂದ

|| ೭ ||

ನೀನು ಹನುಮನ ತನಯನಲ್ಲವು
ಮಾನಿನಿಯಿರಲ್ಲವಗೆ ವಾನರ
ಮೊನ ಜನಿಸಿದ ತೆರನದೆಂತುಟು ಜನನಿಯಿಲ್ಲದಿರೆ ||
ನೀನು ಜನನಿಯ ನೇಮದಿಂದನೆ
ಭಾನುಮಂಡಲಕುರವಣಿಸಲಾ
ಜಾನುಮುಖದಿಂ ಬೆವರು ಸುರಿದುದು ಜಲದಿ ಮಧ್ಯದಲಿ

|| ೮ ||

ಅದನು ತಿಮಿಯಾನರಿಸಿ ನುಂಗಿತು
ಅದರಉದರದಿ ಗರ್ಭ ಬೆಳೆಯು
ತ್ತುದಧಿಯಲಿ ಬೆಸಲಾದುದೈ ದಿನಕರನ ತೇಜದಲಿ ||
ವದನ ಮತ್ಸ್ಯಾಕಾರ ದೇಹವು
ವಿದಿತ ವಾನರ ರೂಪಿನಿಂದನೆ
ಮುದದಿ ಜನಿಸಿದೆ ಮತ್ಸ್ಯವಾನರನೆಂಬವನು ತಾನು

|| ೯ ||

ಮೆಚ್ಚಿದನು ಮನದೊಳಗೆ ವವನಜ
 ನೊಚ್ಚತದಿ ನುಡಿದನು ಕುಮಾರಗೆ
 ನಿಚ್ಚಯದಿ ಹೇಳುವೆನು ಕಲಿ ಹನುಮಂತ ತಾನೆಂದು ||
 ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರುತ ಜಘನ ಸತ್ಪದಿ
 ಮುಚ್ಚಿದುದರವ ಬೇಗದಿಂದನೆ
 ಬೆಚ್ಚಿಯುಗುಳಿದ ಹನುಮನಂಭ್ರಿಯಕೆರಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದ

|| ೧೦ ||

ಎತ್ತಿದನು ಕರುಣದಲಿ ತನಯನ
 ನೊತ್ತಿ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಮೋಹದಿ
 ಉತ್ತಮದ ಸಾಹಸವುಳಿದರಿಗುಂಟಿ ಹೇಳಿನಲು ||
 ಇತ್ತ ಬಿಜಯಂಗೈದಿರೇನೆನೆ
 ಮತ್ತೆ ನುಡಿದನು ಮರುತನಂದನ
 ನೊತ್ತಿದಗ್ಗದ ರಾಜಕಾರ್ಯದ ಕಥನವರುಹಿದನು

|| ೧೧ ||

ದೇವಿಯರ ಖಳನೊಯ್ದ ಕತದಲಿ
 ದೇವ ರಾಘವಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನೈ
 ರಾನಣನು ತಾ ಕೊಂಡುಬಂದನು ಮಹಿತಳಾಪುರಕೆ ||
 ಆ ವಿಭೀಷಣ ಪೇಳಿದೊಡೆ ನಾ
 ತಾವರೆಯ ನಾಳದಲಿ ಬಂದೆನು
 ದೇವದೇವರನೊಯ್ಯೆ ಖಳ ವಂಶವನು ಬರುಗೈವೆ

|| ೧೨ ||

ನಿಮ್ಮ ನುಂಗಿದೆ ನಾನು ತಮದಲಿ
 ಹಮ್ಮಿಫಲಿ ನುಡಿದೆನ್ನ ನುಂಗುವ
 ಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸ ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಹುದು ||
 ಬೊಮ್ಮನಯ್ಯನ ಬಲುಹು ನಿಮಗುಂ
 ಟೊಮ್ಮೆ ಜಯವಹುದೆನುತ ಬಟ್ಟಿಯ
 ಘಮ್ಮನವ ಪೇಳಿದೊಡೆ ನಡೆತಂದನು ಕಪೀಶ್ವರನು

|| ೧೩ ||

ಬರುತ ಕಂಡನು ದೂರದಲಿ ದಿನ
 ಕರಸಹಸ್ರಪ್ರಭೆಗಳಿಂದವೆ
 ಮೆರೆವ ನಗರಿಯ ಕಂಡು ಬಿರಗಾಗುತ್ತ ನಿಂದಿರಲು ||
 ಸರಸಿಜದ ನಯನಂಗಳಿಂದವೆ
 ಕರ ಸಲಿಲ ಧಾರೆಗಳ ಸುರಿವುತ
 ಲರಿಯ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಹ ದುರುದುಂಬೆಯನು ಕಂಡ

|| ೧೪ ||

ತಾಯಿ ನಿನಗೀ ದುಗುಡವೇಕೆನು
ತಾಯತದಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಕೆಯು
ಬಾಯಬಿಡುತಲಿ ಹೇಳಿದಳು ತನಗಾದ ಶೋಕವನು ||
ರಾಯರಿಬ್ಬರ ತಂದ ರಕ್ಕಸ
ರಾಯನೆನ್ನ ಕುಮಾರ ಸಹಿತ
ನ್ಯಾಯದಲಿ ಮೂವರನು ಕೊಂದಪನೆಂದು ಶೋಕಿಸುವೆ

|| ೧೫ ||

ಆ ಕುಮಾರಕನೆನ್ನ ಮೋಹದ
ಯೇಕ ಪುತ್ರನದಿರಲು ಅಗ್ರಜ
ಕಾಕುತನದಲಿ ಕೊಲುವೆನೆಂದನು ಹಗೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ||
ಲೋಕದೊಳಗೀ ವೃಥೆಯ ಭರದಿಂ
ಶಾಕಿನೀಜನ ನೋಡಲಮ್ಮದು
ಶೋಕವನು ಹೇಳಿದನು ಕೇಳೈ ದುಃಖದೀ ಕಥನ

|| ೧೬ ||

ಕಂಕಣಾ ದೇವಿಯರ ಮುಂದಕೆ ನಿ
ಶೃಂಕರಹ ಮೂವರನು ಮಲಗಿಸಿ
ಅಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊಡೆದು ತಲೆಗಳನರ್ಚಿಸುವೆನೆನುತ ||
ಶಂಖನಿಯ ನೀಹೋಗು ಬೇಗದಿ
ಪಂಕಜದ ಕೊಳದಿಂದ ವಾರಿಯು
ಶಂಕಿಸದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ತಾರೆಂದಟ್ಟಿದೊಡೆ ಬಂದೆ

|| ೧೭ ||

ಕೊಲುವೆನ್ನೈರಾವಣನ ವಂಶವ
ನೆಲದೊಳುರುಳಿಪೆ ನಿನ್ನ ತನಯಗೆ
ಮೊಲಿದು ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟುವೆನು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಲಿ ||
ಲಲನೆಯಾಕ್ಷಣ ಕಟಕಿಯಾಡಲು
ಬೆಳೆದ ಹನುಮನು ಕೋಪದಿಂದಲಿ
ಲಲನೆ ಕಳವಳಗೊಳಲು ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ಕೈಕೊಂಡ

|| ೧೮ ||

ಮಂಗಳದಿ ದುರುದುಂಬೆ ನೆನೆದಳು
ಸಿಂಗನಹೆ ನಿಜ ದನುಜರಿಪುವಿನ
ಭಂಗ ಭಕ್ತನು ನೀನೆನುತ ಕಪಿವರಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ||
ತುಂಗ ವಿಕ್ರಮ ಕೇಳು ತಮ್ಮೊಳು
ಸಂಗರಕೆ ಮೈರಿಗಳು ಬಹರೆಂ
ದಂಗನೆಯರನು ಬಿಡದೆ ದನುಜರು ತೂಗಿ ನೋಡುವರು

|| ೧೯ ||

ತೂಗಿ ಬಿಡುವರು ಹೋಗಿ ಪುನರಸಿ
ತೂಗುವರು ಮರಳುತ್ತ ಘನವೆನೆ
ಬೇಗದಲಿ ಸೀಳುವರು ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟು ಬಾಗಿಲಲಿ ||
ನಾಗಭೂಷಣಗರಿದು ಹೊಗುವೊಡೆ
ನಾಗಭವನದ ಪಟ್ಟಣವನೆಂ
ದಾಗ ಬಿನ್ನ ಹೆನಾಡಿದಳು ದುರುದುಂಬೆ ಹನುಮಂಗೆ

|| ೨೦ ||

ತೂಗಿಬಿಡುವರನೊರಸಿ ಬಿಡುವೆನು
ಬೇಗದಲಿ ಐರಾವಣನ ಹಿಡಿ
ದೀಗ ನೊಸಲಕ್ಕರವ ತೊಡೆವೆನು ಸೇನೆಸಹಿತನಲು ||
ರಾಗದಲಿ ದುರುದುಂಬೆ ನುಡಿದಳು
ಬಾಗಿಲನು ಚದುರಿನಲಿ ವೊಳಹೊ
ಕ್ಕಾಗ ನೀ ತೋರಸುರರಿಗೆ ಭುಜಬಲ ಪರಾಕ್ರಮವ

|| ೨೧ ||

ಇಂಬುಗೊಡುವೆನು ನಿನಗೆ ನನ್ನೀ
ಕುಂಭದಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯೆನೆನಲಾ
ಅಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯ ಕೊಡನೊಳಗೆ ತಾ ಹೊಕ್ಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಲಿ ||
ಸಿಂಬೆಯಲಿ ಧರಿಸಿದು ನಡೆಯಲು
ದುಂಬಿ ಮೈ ಪರಿಮಳಕೆ ಕವಿಯಲು
ಡಂಬ ದನುಜರು ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಲಿಸಿದರು ಬಾಲಕಿಯ

|| ೨೨ ||

ಕೊಡಸಹಿತ ತೂಗಿದರು ಲಲನೆಯ
ನೊಡನೆ ಕಲಿ ಹನುಮಂತ ಬೆಳೆದರೆ
ಕೊಡನೊಡೆದು ತೊಲೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು ದನುಜಕೋಟಿಗಳು ||
ಮಡ ಮುರಿದು ಮೊಣಕಾಲ ಸಂದುಗ
ಳುಡಿದು ದೇಹವನರಿಯಬಾರದು
ಕಡಿದು ಖಂಡಗಳಾಗಿ ಹೋದರದೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ

|| ೨೩ ||

ಬಿದ್ದು ದಾ ತೊಲೆಯಿಂದ ದಾನವ
ರೆದ್ದು ಮುಸುಕಿತು ವೀರ ಹನುಮನ
ನದ್ದಳಿಸಿ ಕೋಡಗವ ಕಡಿಕಡಿಯೆನುತ ಮುತ್ತಿದರು ||
ಒದ್ದು ಕೆಡಹಿದನಿಕ್ಕಲದವರ
ನುದ್ದಿ ಬಿಸುಟನು ಮುಂದೆ ಕವಿದರ
ಮದ್ದ ನರೆವಂದದಲಿ ಬಾಲದಲರೆದ ದಾನವರ

|| ೨೪ ||

ಕೊಲುವ ಕೋಡಗವಲ್ಲಿನಲು ಖಳ
 ರುಲಿದು ಮುತ್ತಿತು ವೀರ ಹನುಮನ
 ಬಳಸಿ ಬತ್ತಿಸಾಯುಧಂಗಳಲಿಡುತೆ ಕವಿತಲಲು ||
 ಹೊಳೆವಲಗ ತಪ್ಪಿಸುತ ಕೈದುನ
 ಸೆಳೆದು ಭಂಗವ ಮಾಡಿ ಬಿಸುಡುತ
 ಖಳರ ತಲೆಗಳನುಡಿದುಬಿಟ್ಟನು ಕೋಟಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ

|| ೨೫ ||

ಸಂದುಸಂದನು ತಿವಿವುತಿರಲಾ
 ಮಂದರಾಚಲವದುರುತಿರೆ ದಶ
 ಕಂಧರಂಗಿವ ಮಿಗಿಲು ನೂರ್ಮಡಿಯೆನುತ ಹನುಮಂತ ||
 ಮುಂದುವರಿದೊಳಹೊಕ್ಕು ದನುಜನ
 ಕಂಧರವ ತಿವಿಯಲು ಮಹಾಗಿರಿ
 ಯಂದದಲಿ ಬಸವಳಿದು ಸರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ ಜೊಂಪಿಸಿದ

|| ೨೬ ||

ಎದ್ದು ಹನುಮಂತನನು ತಿವಿದರೆ
 ನಿಡ್ಡೆ ಕವಿವಂದದಲಿ ಮೈಮರೆ
 ದೆದ್ದು ಚಣಮಾತ್ರದಲಿ ಕಣ್ಣೆರೆದೆದ್ದು ತವಕದಲಿ ||
 ಒದ್ದು ಕೆಡಹುವೆನೆನುತ ಸೀತೆಯ
 ಕಡ್ಡ ಕಳ್ಳನ ಸಖನ ತುಡುಕಲು
 ಹೊದ್ದಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಸುಭಟರು ಚಿತ್ರಗತಿಗಳಲಿ

|| ೨೭ ||

ಶಿರವ ನಯನವ ನಾಸ ಕರ್ಣವ
 ಕೊರಳ ತಳ ಮೊಳಕಾಲ ಹಸ್ತವ
 ಉರುತರದ ಭುಜ ಜಾನು ಜಂಘೆಯ ಗಂಟು ಗಂಟುಗಳ ||
 ಭರದಿ ಮುಷ್ಟಿಯಲೆರಗುತಿರಲಾ
 ಬರಸಿಡಲಿನಂದದಲಿ ಕೋಪದಿ
 ಉರವಣಿಸಿ ಹಳಚಿದರು ಪಟುಭಟರೇನ ಹೇಳುವೆನು

|| ೨೮ ||

ಹೊಕ್ಕು ಐರಾವಣನು ಕೋಪದಿ
 ತಕ್ಕುವಿಸಿ ಕೆಡಹಿದನು ಬೇಗದಿ
 ದಿಕ್ಕಿನಗ್ಗದ ಕುಲಗಿರಿಯ ತೆರ ಬೀಳೆ ಕಪಿರಾಯ ||
 ಇಕ್ಕಲಕೆ ತಾ ನೂಕಲಾರದೆ
 ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿರಿವುತ್ತಿರೆ ಕುಮಾರಕ
 ನುಕ್ಕಿದನು ಬಿಡಿಸುವೆನೆನುತ ಹರಿತಂದ ಬೇಗದಲಿ

|| ೨೯ ||

ಮಗನ ಪ್ರಾಣವನುಳಿಸೆ ಮಾರುತಿ
ಅಘಹರನ ನಾಮವನು ನೆನೆವುತ
ವಿಗಡ ದನುಜನ ಕಾಲು ಕೈಗಳ ಮುರಿವೆನೆಂದೆನುತ ||
ಬಿಗಿದ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ಮೆಲ್ಲನೆ
ಮೊಗದಿರುಹಿ ದಾನವನ ಕಾಲ್ಗಳ
ನಗಚರೇಶ್ವರ ಮುರಿದು ಕೈಗಳನುಡಿದ ನಿಮಿಷದಲಿ

|| ೩೦ ||

ತೋಗ ಶಿರವನು ಮುರಿದು ದನುಜನ
ನಾರುಭಟೆಯಲಿ ಹಿಡಿದು ನೂಕಲು
ಮೇರುಗಿರಿಯಂತೆಸೆದುದಾ ಏರಾವಣನ ಮುಂಡ ||
ಧಾರೆಗೊಂಡೊಗುತಿಷ್ಟ ನೆತ್ತರು
ವಾರಿನಿಧಿಯಂದದಲಿ ಪರಿಯಲು
ವೀರ ಮಾರುತಿ ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದನು ಮಹಾದ್ಭುತವ

|| ೩೧ ||

ರಾಮ ನಾಮವ ನೆನೆವುತಾ ನಿ
ಸ್ತೀಮ ಕಪಿವರನೆದ್ದು ನಿಂತಿರೆ
ಭೀಮಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು ಬಂದು ದುರುದುಂಬೆ ||
ವಾಮದೇವನು ನೀನು ಉಳಿದ
ಗೀ ಮಹಾಬಲವಿಲ್ಲಿನುತ ತಾ
ಕಾಮಿಸಿದ ಕೊಡುಯೆನ್ನ ಕುವರಂಗಿನ್ನು ಪಟ್ಟವೆನೆ

|| ೩೨ ||

ಕರೆ ಕುಮಾರನ ನೆನುತ ಹನುಮನು
ಕರೆಸಿ ರಾಕ್ಷಸ ವಿಪ್ರ ವರರನು
ವರ ರತುನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲಿರಿಸಿ ತಾನವನ ||
ಭರದಲಭಿಷೇಕವನು ಮಾಡಲು
ಕರ ಮೆರೆವ ಪಟ್ಟವನು ನೊಸಲಲಿ
ಮರುತನಂದನ ಬಿಗಿದನಾ ಶುಭ ಲಗ್ನದಲಿ ಹರಸಿ

|| ೩೩ ||

ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು ದಾನವ
ವೃಂದ ಕಂಡುದು ನೀಲಮೇಘನ
ಅಂದದಲಿ ಬಳಿಕೊಡನೆ ಬಂದನು ರಾಘವನ ಹೊರಗೆ ||
ಬಂದು ಚರಣದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು
ನಿಂದು ನೆಗಹಿದನಿಬ್ಬರನು ತಾ
ನಂದು ಧರಿಸಿಯೆ ನಡೆದು ಬಂದನು ಕಲಿ ಕಪೀಶ್ವರನು

|| ೩೪ ||

ಕಳುಹಿದನು ಕಪಿ ನೀಲಮೇಘನ
 ಬಳಸಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕನು
 ಜಲಜನಾಳವ ತಳದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದ ಭರದಿಂದ ||
 ಹೊಳೆವ ಮಿಸುನಿಯ ಕೋಟಿಯೇಳನು
 ಕಳೆದು ನಲಿದಾಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರೆ
 ನಳ ಪನಸ ನೊದಲಾದ ಕಪಿಗಳು ಕಂಡುದನಿಲಜನ

|| ೩೧ ||

ವಾನರನು ಘನತರದ ತೇಜದಿ
 ವೈನತೀಯನ ಹೋಲುತಿರ್ದನು
 ಮಾನನಿಧಿ ರಾಘವನು ಹೆಗಲಲಿ ವಿಷ್ಣು ರೂಪದಲಿ ||
 ಭಾನುಕೋಟಿಗಳಂತೆ ಹೊಳೆದಾ
 ಜಾನುಮುಖ ಮಂಡಲದ ಕಿರಣದಿ
 ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂದನಿನಕುಲತಿಲಕರೊಡಗೂಡಿ

|| ೩೨ ||

ಕಂಡು ದೂರದಿ ವೀರ ವಾನರ
 ದಂಡನಾಯಕರಿದಿರುಗೊಂಡರು
 ಗಂಡುಗಲಿ ಹನುಮಂತನನು ತನತವಗೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ||
 ಕೊಂಡು ಬಂದಿಳುಹಿದನು ಬೇಗದಿ
 ಚಂಡ ರವಿಕುಲತಿಲಕರನು ಭೂ
 ಮಂಡಲವು ಬೆಳಗುತ್ತಿರೆ ನಿದ್ರಾಮುದ್ರರಾಗಿಹರು

|| ೩೩ ||

ವಿನಯದಿಂ ಸುಗ್ರೀವ ರಾಯನು
 ದನುಜನೈರಾವಣನ ಮರ್ದಿಸಿ
 ಇನಕುಲರ ನೀ ತಂದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಹೇಳಿನಲು ||
 ಹನುಮ ತಾ ವಿಸ್ತರದಿ ತಿಳುಹಲು
 ವನಚರರು ತಲೆದೂಗುತ್ತಿರಲಾ
 ದಿನದಪತಿಯಡರಿದನು ಪೂರ್ವಾಚಲದ ಶಿಖರದಲಿ

|| ೩೪ ||

ಇಂದುಮುಖರೆದ್ದರು ಮಹಾಲಸ
 ದಿಂದಲರ್ಘ್ಯಂಗಳನು ಕೊಟ್ಟರು
 ಅಂದಿನಿರುಳಿನ ಹದನವನು ತಾವರಿಯರೇನುವನು ||
 ಬಂದು ಕೈಮುಗಿದಾ ವಿಭೀಷಣ
 ನಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಹನುಮನು
 ಕೊಂದನೈರಾವಣನನಾ ಪಾತಾಳಲಂಕೆಯಲಿ

|| ೩೫ ||

ಇಂದಿನಿರುಳಿನ ಹದನವಿನಿತೆನೆ
ಮಂದಹಾಸದಿ ರಘುಜ ಹನುಮನ
ನಂದು ತಕ್ಕೈಸಿದರೆ ಮಾರುತಿ ಶರಣು ಶರಣೆನಲು ||
ಬಂದನೋಲಗದೊಳಗೆ ವಾನರ
ವೃಂದ ನಲಿನಲಿದಾಡುತಿರಲಾ
ನಂದದಿಂ ವರವಿತ್ತ ರಘುಪತಿ ಬತ್ತಲೇಶ್ವರಗೆ

|| ೩೬ ||

೪೦ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಗಂಡುಗಲಿ ಭೇರುಂಡ ಸಮರೋ
ಧ್ವಂಡ ಗಂಡರ ಗಂಡ ರಾವಣ
ವುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನನು ಹಳಚಿದನಂದು ಸಮರದಲಿ ||

ಪದ || ತರಣಿ ವೈಹಾಯಸವನೇರಿದ
ಕರವ ಬೀಸಿದ ವಿಷ್ಣು ಚರಣದ
ಸರಣಿಯಲಿ ಸರದೆಗೆವ ಗಂಧರ್ವರನು ಖತಿಗೊಳಿಸಿ ||
ಬರಲು ನಿತ್ಯವ ಸಲಿಸಿ ದಶಶಿರ
ಭರದಿ ಬಂದೋಲಗವನಿತ್ತನು
ಧುರಕೆ ಸಿಂಗರಗೈಯ್ಯುತಿರ್ವನುದಾರ ಸಾಹಸನು || ೧ ||

ಓರಣದ ಮಣಿಮುಕುಟ ಸೂರ್ಯನ
ತೋರಣಂಗಳವೋಲು ಕುಂಡಲ
ಸಾರ ತಾರಾ ಮಂಡಲಂಗಳ ದಂಡೆಗೈದಂತೆ ||
ಚಾರು ಕಂಠಾಭರಣ ಮುತ್ತಿನ
ಹಾರ ಕಾಂಚೀದಾಮ ಕಂಕಣ
ನೀರಪಟ್ಟದ ಬಾಹುರಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಖಳನೆಸೆದ

|| ೨ ||

ಪೆಂಡೆಯದ ವಾಮಾಂಘ್ರಿ ಮೆರೆದಿರೆ
 ಹಿಂಡು ದೇವರ ಹಾಹೆದೊಡರಲಿ
 ಗಂಡುಗಲಿ ವಳಿಯಟ್ಟು ಮುಂಜೆರಗೆನೆಯೆ ಕತ್ತುರಿಯೆ ||
 ಕೊಂಡು ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಹಣೆಯಲಿ
 ಮಂಡಲಾಂಕಿತನಾಗಿ ಮುದದಲಿ
 ಖಂಡಪರಶುವಿಗೇರಗಿ ಖಡ್ಗವ ಕೊಂಡು ಝಳಪಿಸಿದ

|| ೩ ||

ನಾರಿಯರು ನವರತುನ ತನು ಸಿಂ
 ಗಾರೆಯರು ತವತವಗೆ ಪರಿಪರಿ
 ಯಾರತಿಗಳ ನಿವಾಳಿಸುತ್ತಿರೆ ವಿಪ್ರ ಸಂದೋಹ ||
 ವೀರನಾಗೆಂದುಲಿದು ಮುತ್ತಿನ
 ಸಾರ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಲವರನು
 ದಾರ ದಾನದಿ ತಣಿಸಿ ನಿಜ ಸಭಿಗಾಗಿ ನಡೆತಂದ

|| ೪ ||

ಕರೆಸಿ ದಾನವ ಮಾಂಡಲೀಕರ
 ಹರುಷದಿಂದುಡುಗೊರೆಯನಿತ್ತನು
 ಪರಿಮಳದ ಘನಸಾರ ಕಸ್ತೂರಿ ತಳಿಗೆದಂಬುಲವ ||
 ಭರದಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣ ವಸ್ತ್ರವ
 ಬಿರುದ ವೀರರಿಗಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ
 ಭರದಿ ಕವಚವ ತೊಟ್ಟ ಹರಿಬಲಕಾಲ ದಶಕಂಠ

|| ೫ ||

ಸಾರಧಿಯ ಬೋಳೈಸಿ ಮನ್ನಿಸಿ
 ವಾರುವಂಗಳ ಬೆನ್ನ ತಡೆವುತೆ
 ತೇರ ಬಲಬಂದಿರಗಿ ವೀರರ ದೇವನೇರುತಿರೆ ||
 ವೀರವಟುಭಟರೊಟ್ಟುಗೂಡಿತು
 ಸಾರ ತಿರುವೊಡೆ ಬಿಗಿದು ಭುಜ ಹೊ
 ಯ್ದಾರಿ ಮೂಜಗದೊಡೆಯ ಕಾಳಗಕಂದು ನಡೆತಂದ

|| ೬ ||

ಮೃಡನ ಬಾಳಾನಲವ ಮುಕ್ಕುವ
 ವಡಬ ಶಿಖಿಯನು ಕೆದರಿ ನಂದಿಸ
 ತುಡುಕಿ ದಂಡವ ನೆಳೆದು ಕಾಲನ ರಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕಳೆವ ||
 ಉಡುಗಣಂಗಳ ತರಿವ ಮೃತ್ಯುವ
 ಹಿಡಿದು ಮೂವಿಧಿಗೊಳಿಸ ರಕ್ಕಸ
 ಪಡೆಯು ಕೂಡಿತು ರಣಕೆ ಸಿಂಗರಗೈದುದದ್ಭುತದಿ

|| ೭ ||

ಭಲದಿ ಸೀತೆಯ ಕೊಡದೆ ತಮ್ಮನ
ಕಳುಹಿದನು ಕೈವಲ್ಯ ಪದವಿಗೆ
ಕುಲದ ಕೀರ್ತಿಯ ಸಲಹಲುಳುಹಿದನಾ ವಿಭೀಷಣನ ||
ಕಲಿಗಳಂಕುಶ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ನೊಲಿದು ಕೊಡಲು ಬಂದನಾಕ್ಷಣ
ತಿಳಿದು ಮುನಿಗಳು ಕಾಣಲರಿಯದ ಹರಿಯ ಪದತಳಕೆ || ೮ ||

ಕರಿಯ ಬೃಂಹಿತೆ ಕೇಳಿ ಮದ ದಿ
ಕೈರಿಗಳರಚಿದವಂದು ಕುದುರೆಯ
ಮುರವುಟಕ್ಕೊಲಿದಾಡಲಹಿಪತಿ ಕಮಠ ಕಳವಳಿಸೆ ||
ಚರಣಚಾರರ ತೇರಿನಟ್ಟುಳಿ
ಗಿರದೆ ಕಂಪಿಸಿತವನಿ ದಿಗುತಟ
ಬಿರಿಯಿತೆಂಬಂತಾಯ್ತು ಮಳಪಡೆ ನೂಕಲಾ ರಣಕೆ || ೯ ||

ಆನ ದೆಸೆಯಲಿ ನೋಡ ನೋಡಲು
ರಾವಣನ ಪರಿವಾರ ಮುರಿಮುರಿ
ದಾವ ದೆಸೆಯೀಕ್ಷಿಸಲು ಕರಿ ರಥ ತುರಗ ಸಂದೋಹ ||
ತಾವರೆಯ ಸಖ ಬಂದು ದೈತ್ಯರ
ನೋವದೀಕ್ಷಿಸಿ ಮರಳುತಿಕ್ಕನ
ಊನ ಕವಿ ಬಣ್ಣಿಸುವ ರಕ್ಕಸ ಪಡೆಯ ಪಟುಭಟರ || ೧೦ ||

ಚಂಡ ಭುಜಬಲ ಬಂದನಗ್ಗದ
ಗಂಡ ಜಗದೀಶ್ವರ ದಾಯವ
ಗೊಂಡು ಹಿಂಸೆಯ ಮಾಡಿದಧಟರ ದೇವನಿಮೊ ಬಂದ ||
ಗಂಡ ಬಂದನು ಸುರರನುರೆಗೋ
ಳುಂಡೆಗೊಳಿಸಿದ ವೀರ ಬಂದನು
ಹಿಂಡು ದೈತ್ಯರ ಕೂಡಿ ದೇವರನಾಳಿದವ ಬಂದ || ೧೧ ||

ದೇವ ದೇವಘರಟ್ಟ ಜಯ ಜಯ
ದೇವ ಪಂಚಾನನ ದಶಾನನ
ದೇವ ಕದನದ ಕಾಲಭೈರವ ಶಕ್ರವರ್ಧನನೆ ||
ದೇವ ವಾನರ ಬಲ ಭಯಂಕರ
ದೇವ ಭಲದಂಕರ ಶಿರೋಹರ
ರಾವು ರಾವಣಯೆಂಬ ಭಟ್ಟರ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರಿಸೆ || ೧೨ ||

ಹರೆಗಳಗಣಿತ ಭೇರಿ ತಂಬಟ
ಮುರಜ ಚಂಬಕ ಕೊಂಬು ತಿತ್ತಿರಿ
ವಿರಜ ಬೊಬ್ಬಳಿ ಘಂಟೆ ರಣವರೆವೊರಲುತಿಗಲಂದು ||
ಮರುಗಿ ಲಂಕಾನಗರಿ ಗೋಳಿ
ಟ್ಟೊರಲುನಂತಿರೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ
ಸಿರಿಯ ಹಿಂದಕೆ ಬೀಳುಗೊಟ್ಟನೊಯೆಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು

|| ೧೩ ||

ಸುರಪದಲ್ಲಣನೆಂಬ ಕಾಲನ
ಶಿರದ ದಡಿಯೆಂದೆಂಬ ಮೃತ್ಯುವಿ
ನುರದ ಕೊಂತವೊಯೆಂಬ ಸುರರೆದೆಶೂಲ ತಾನೆಂಬ ||
ಅರಿಯ ಹಂತಿಯ ಕೊರಳ ಕರಗಸ
ಧುರದ ಗಂಡರ ದಾವಣಿಯೊಯೆಂ
ಬುರುಬಲಾನ್ವಿತ ಬಿರುದ ವೀರರು ಕವಿದುದಾ ರಣಕೆ

|| ೧೪ ||

ಬಿಗಿದ ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ಕಿವಿನರೆ
ಗುಗಿದ ನಾರಿಯ ಕೈಯ ಚಮರಿಯ
ಹೆಗಲು ಕೈದೀವಿಗೈಯ ಬಿರುದಿನ ಗಡಣ ವಾರಣದ ||
ಮೊಗದ ಸಾಲವ ರಣದ ಭೈರವ
ಮಿಗುವ ಭಟಭೇರುಂಡನೆಂದುಗಿ
ದುಗಿದು ತಿತ್ತಿರಿ ಕಹಳೆ ವೀರನ ಬಿರುದ ಬೀರಿದುವು

|| ೧೫ ||

ಧುರದಿ ರಾವಣನೊಡ್ಡ ನೋಡಲು
ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂಗೀ
ಕರಿಸಿ ಸೇವಕ ವರುಣನಿತ್ತಾಭರಣ ವಸನಗಳ ||
ಹರಿಗಳಿಗುಡಲಿತ್ತು ಮಕುಟವ
ಧರಿಸಿ ಕಂಠಾಭರಣ ಹಾರವ
ಸುರುಚಿ ಮುದ್ರಿಕೆ ನೂಪುರಂಗಳನಿಟ್ಟು ರಂಜಿಸಿದ

|| ೧೬ ||

ಉಟ್ಟು ಪೊಂಬಟ್ಟಿಯನು ಭಾಳದ
ಲಿಟ್ಟು ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ ಕಿವಿಗಳ
ಲಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪುವ ಮಕರ ಕುಂಡಲ ಕಾಂಚಿದಾಮವನು ||
ತೊಟ್ಟು ಕಪಿಪಡೆಗಭಯ ಹಸ್ತವ
ನಿಟ್ಟು ವಾಮಾಂಘ್ರಿಯಲಿ ವೆಂಡೆಯ
ನಿಟ್ಟು ಸೊಬಗದ ದೇವ ರಣಕನುವಾಗಿ ನಡೆತಂದ

|| ೧೭ ||

ಬಂದುದಭವನ ಸತ್ತ್ವ ರಾಮಗೆ
ಬಂದುದಜನುರು ಶಕ್ತಿಯಾಗಳೆ
ಹಿಂದಣವತಾರಗಳ ಕುರುಹುಗಳೈದಿದುವು ಹರಿಯ ||
ವೃಂದದಮರರು ರೋಮರೋಮವ
ಬಂದು ಸಾರಲು ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿಗ
ಳಿಂದ ನರಹರಿಯೆನೆಯೆ ತೇಜವ ನೋಡಲರಿದಾಯ್ತು

|| ೧೮ ||

ಅರಿಭಯಂಕರ ಚಕ್ರ ನಾನಾ
ಪರಮ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳು ರಾಮನ
ಸರಳನೈದಿತು ಗರಿಯನೈದಿದ ಪವನ ಪಟುವಾಗಿ ||
ನೆರೆದ ಭೂತದ ತಂಡ ಮೂಡಿಗೆ
ಗಿರದೆ ಬಂದುದು ಚಂಡಚಂಡಿಕೆ
ನೆರೆದು ಚಾಮುಂಡಿಯರು ಕೋದಂಡವನು ಸಾರಿದರು

|| ೧೯ ||

ಹಣೆಯಲೊಪ್ಪುವ ತಿಲಕ ರತುನದ
ಮಣಿಯಲೊಪ್ಪುವ ಕೊರಳ ಪದಕದ
ಢಣಲುಗುಟ್ಟುವ ಘಂಟೆ ಕೊರಳಲಿ ಬಾಲದಗ್ರದಲಿ ||
ಕುಣಿನ ಕುಡಿ ಬಾಲಂಗಳಭ್ರವ
ನಣಿದು ಭಗಣವ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿರಲಾ
ತ್ರಿಣಯ ಬಾಲವತಳೆದು ಕಪಿರೂಪದಲಿ ರಂಜಿಸಿದ

|| ೨೦ ||

ಸಿರಿ ಮನೋಹರ ಬಂದ ಬಂದನು
ಸುರರ ತೆತ್ತಿಗ ಬಂದ ಬಂದನು
ಧರಣಿಗುಬ್ಬಸವಾದ ಹೊರೆಗಳನಿಳುಹುವವ ಬಂದ ||
ಶರಣುವೊಕ್ಕರ ಕಾವ ಬಂದನು
ಗುರುವಿನಂಘ್ರಿಯ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ
ಗರುವ ಬಂದನು ತೆರಳು ರಾವಣಯೆನಲು ವಾಠಕರು

|| ೨೧ ||

ದುರಿತದೂರನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಸುರರ ಕಾವನ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ನರಕನಾಶಿಯ ತೋಟ ಬೇಡಾ ಖಳರ ಕೊಲುವವನ ||
ಕರುಣವಾರ್ಧಿಯ ತೋಟ ಬೇಡಾ
ಹರನ ಬಿಲ್ಲನು ಮುರಿದು ಭಕ್ತರ
ಹೊರವ ದೇವನ ತೋಟ ಬೇಡೆಂದೊರಲಿದುದಮರಚಯ

|| ೨೨ ||

ಎರಡು ಮೋಹರ ಕವಿದು ಹಳಚಿತು
 ಸುರಗಿ ಕಡಿತಲೆ ಕೊಂತ ಶೂಲದಿ
 ತರುಚರಂಗಳು ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳಿಂದ ಕವಿದೇರೆ ||
 ಕರಿತುರಗ ರಥ ಸತ್ತಿ ವೃಂದದ
 ಖುರವುಟಿಂಗಳಲುದಿಸಿ ಧೂಳಂ
 ಬರಕೆ ನೆಗೆದುದು ಬಿಸಿಲ ಮುಸುಕಿತು ರವಿಯ ನುಂಗಿದುದು

|| ೨೩ ||

ಹಗೆಯ ಕುಲಸಂಹಾರ ಸೂಚನೆ
 ಗೊಗೆದ ಬಹಳೋತ್ಪಾತದಂತಿರೆ
 ಹಗಲಿನೊಡೆಯನು ಅಡಗಿ ನಕ್ಷತ್ರಾಳಿಯೆಸೆವುತಿರೆ ||
 ನೆಗೆನೆಗೆದು ಹೊಯ್ಯಾಡಿ ಕಪಿಗಳು
 ಚಿಗುಳಿದುಳಿದುದು ಖಳರು ಕಣವನು
 ಹೊಗುವೊಡರಿದಾಯ್ತೀನ ಹೇಳುವೆ ಕಾದುತಿಹ ಭರಕೆ

|| ೨೪ ||

ತಗ್ಗಿದುದು ರಣಧೂಳಿ ಕರಿಗಳು
 ಮುಗ್ಗಿದುದು ರಣದಲ್ಲಿ ಹಯತತಿ
 ಯಗ್ಗಿ ಹೋದುದು ತೇರು ತಳಸಟಿವಾಯ್ತು ಪಾಯದಳ ||
 ಸುಗ್ಗಿಯಾದುದು ಭೂತಯೂಧಕೆ
 ದುಗ್ಗುವನು ಬೇತಾಳರೇರಿತು
 ಲಗ್ಗಿ ತಗ್ಗಿತು ಹೊಡೆವರಿಲ್ಲದೆ ವಾದ್ಯ ಮುಗಿಯಿತ್ತು

|| ೨೫ ||

ಹರಿದು ವೀರರ ದೇವ ಹೊಕ್ಕನು
 ಮರುತನಂದನ ಪರಬಲಾಬ್ಧಿಯ
 ಕರಿಹಯಂಗಳ ತೇರ ಪಂಕ್ತಿಯ ಬಿಗಿದು ಬಾಲದಲಿ ||
 ಧರಣಿಗಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಕರದಲಿ
 ಚರಣವಲಿ ಹೊಡೆ ಹೊಡೆದು ದೈತ್ಯರ
 ಪರಬಲಾಂತಕನಟ್ಟಿ ಕೊಂದುದು ಕೋಟಿ ಹಲವಾಯ್ತು

|| ೨೬ ||

ಕುಣಿವುತಿರೆ ಭೂತಾಳಿ ರಣಮಹಿ
 ಹೆಣನ ಬಣಬೆಯ ಹಕ್ಕುಲಾದುದು
 ಮಣಿದು ಹೆಮ್ಮರದಿಂನ ಹೊಡೆದಪ್ಪಳಿಸಿ ನೆಗೆಹುತಿರೆ ||
 ಮಣಿ ವಿನಾನದಿ ಮೋಹಿತಸ್ಸರ
 ಗಣಿಕೆಯರು ಗಂಡರಲಿ ತಣಿಯದೆ
 ಸೆಣಸಿ ತನ್ನವನೀತ ತನ್ನವನೆಂದು ಹಿಡಿದೆಳೆದು

|| ೨೭ ||

ನ ಕನು ಕೊಂದನು ಕೋಟಿ ದೈತ್ಯರ
ಮುಳಿದು ನೀಲನು ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯ
ಬಲವದರಿಗಳೆದೆಂಟು ಕೋಟಿಯ ಕೊಂದ ಸುಗ್ರೀವ ॥
ಕಲಿ ಗವಾಕ್ಷನು ಮೂರು ಕೋಟಿಯ
ಬಲುಹಿನಂಗದನೈದು ಕೋಟಿಯ
ನಳವುಗಿಡಿಸಿದ ಗಂಧಮಾದನನೆರಡು ಕೋಟಿಯನು

॥ ೨೮ ॥

ದನುಜ ಪಡೆ ಸಂಹಾರವಾಗಲು
ಕನಲಿ ಕವಿಕವಿದೆಸುತ ರಾವಣ
ಕನಕ ರಥವನು ಮುಂದೆ ನೂಕಲು ಬಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ॥
ಧನುವನೊದರಿಸಿ ಸರಳ ಸುರಿದಾ
ದನುಜ ರಾಯನನಳವುಗಿಡಿಸಲು
ಮನದಿ ಹೆಕ್ಕಳಿಸುತ್ತ ಗಂಧರ್ವಾಸ್ತ್ರವನು ತೊಟ್ಟು

॥ ೨೯ ॥

ಬಿಟ್ಟೊಡಾ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವವನಿಗೆ
ನೆಟ್ಟಿನಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ನಿಮಿಷಕೆ
ಹುಟ್ಟಿದರು ರಘುನಾಥ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿಗಳು ॥
ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಳೋ ರಾಮಗೀಮನ
ಧಟ್ಟಿಗಿಡಹೋ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನನು
ತಟ್ಟಿ ಕಡಿಕಡಿದಾಡುತಿರೆ ಖಳ ನೋಡಿ ನಗುತಿದ್

॥ ೩೦ ॥

ಎರಗಲಮ್ಮನುವೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ
ಮರುಕದಿಂದಾ ರಾಮ ತಮ್ಮನ
ತರಿದು ಬಿಸುಡನು ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಂಕನು ನೆರೆಯಲಣ್ಣನನು ॥
ಮರುಗಿದನು ವಿಭಿಷಣನು ತಾ ಮು
ನ್ನರಿಯೆನಿವನಂತಸ್ತವನು ಖಳ
ನುರುವ ಕೊಲೆಯನು ಹಣ್ಣಿ ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾವಿಸಿದ

॥ ೩೧ ॥

ಅನುಜ ಕೇಳೈ ನಿನ್ನ ರೂಪನ
ದನುಜನನು ನೀನರಿದು ಬಿಸುಡೆಂ
ದೆನುತ ರಘುಪತಿ ತನ್ನ ರೂಪಿನ ಖಳರ ತಾ ಕೊಲಲು ॥
ಅನಲವಿಕ್ಯತದಲುದಿತ ಕೆಂಡಗ
ಳನಲದಿಂದಡಗಿದೊಡೆ ನಿಜವುಳಿ
ಗೆನಲು ಖಳನಿರೆ ನಿಜದಲುಳಿದರು ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು

॥ ೩೨ ॥

ಬಿಸಿಲ ಬೀಜದ ಬಣ್ಣದೊಬ್ಬಳಿ
ಶಶಿಯ ಬೆಳಕಿನ ಬಣ್ಣವಮಮಾ
ಮಿಸುನಿ ಕೀಳೆಂದೆಂಬ ಬಣ್ಣದ ಘಂಟೆ ಮೆರೆವುತಿರೆ ||
ಮಿಸುಪ ಕಿಣಿಕಿಣಿಗೆಜ್ಜೆವುಲಿಯಲು
ಮಸೆದ ಶರ ಧನು ಕವಚ ಖಡ್ಗದ
ನಿಸರ ತುಂಬಿದ ರಥವ ನೋಡಿದ ರಾಮ ಗಳಿಗೆವರ

|| ೨೩ ||

ಅವನಿಜೆಯ ತಾಟಂಕ ಭಾಗ್ಯದಿ
ಶಿವಶಿವಾ ಸುರನಾಥನೆನಗಾ
ಹವಕೆ ತಾನೆರವಾಗಿ ಕಳುಹಿದನೇ ಮಹಾರಥವ ||
ಬವರಕನುವಾಯ್ತಾಯ್ತು ಬಿಟ್ಟರೆ
ದಿವಿಜರಂಜಿಕೆ ಭಾಪುರೆನುತಾ
ರವಿಕುಲೇಶ್ವರನೆಂದ ಮಾತಳಿಯೊಡನೆ ನಸುನಗುತ

|| ೨೪ ||

ಧವಳ ವರ್ಣದ ತೇಜ ಹೊಡಿದ
ದಿವಿಜವಂದ್ಯನ ರಥವ ಬಲ ಬಂ
ದವನಿವಲ್ಲಭ ನಮಿಸಿ ತೇಜಿಗೆ ಪೂಜೆಯನು ಮಾಡಿ ||
ರವಿಕುಲಜ ರಥವೇರಿ ಬರುತಿರೆ
ದಿವಿಜರಿಪು ಕಳವಳಿಸುತಿದನು
ರವಿಗಗೋಚರವೆನಲು ಮಾತಳಿ ಸುಳಿಸಿದನು ರಥವ

|| ೨೫ ||

ದಾನವನು ರಥವೇರಿ ಬರುತಿರೆ
ಜಾನಕೀಪತಿ ಕಾಲು ನಡೆಯಿಂ
ದಾನುವುದು ಹಸನಲ್ಲ ರಣದೊಳಗೆಂದು ಸುರನಾಥ ||
ಯಾನವನು ಕಳುಹಿದರೆ ಬರಲದ
ಭಾನುಕುಲವತಿಯೇರಿ ಬರಲಾ
ದಾನವೇಶ್ವರ ಬಾಯ ತಂಬುಲ ಸೂಸಿ ನಗುತಿದನು

|| ೨೬ ||

ಒಂದು ತಲೆ ತೋಳೆರಡು ನಿನಗೆಲೆ
ಮಂದಮತಿ ರಥವೆರವು ಬಂದುದು
ಒಂದೆರಡು ಮೂರಲ್ಲ ತಲೆ ತೋಳೆನಿತು ನೋಡೆನಲು ||
ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮನರಣ್ಯನೆಂಬವ
ಕೊಂದ ಭಂಗವ ನೀನು ಮರೆದಾ
ಎಂದು ರಾವಣ ಕಟಕಿಯೊಡಲು ರಾಮನಿಂತೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಎಲವೊ ನಿನ್ನೀ ತೋಳು ತಲೆಗಳು
ಹಲವು ಭೂತಕೆ ಬೋನದಂತಿರ
ಲೆಲವೊ ರವಿಕುಲದರಸು ತಾನವ ಕಾದಿ ಮಡಿದನಲ ||
ಕಲಿ ಕಣಾ ಕಡಿದಾಡಿ ಸಾವುದು
ಕುಲದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪಂಥ ನಿನ್ನಂ
ತೆಲವೊ ಹಾರುವನಾಗಿ ಪರಸತಿಗಳುಪಿದವರುಂಟೆ

|| ೩೮ ||

ಹೇಡಿಯಾದೊಡೆ ರಣದಿ ಕಾದು
ತೋಡಿ ಹೋದೊಡೆ ಬಡವನಾರ್ತದಿ
ಬೇಡೆ ಕೊಡದೊಡೆ ಶರಣುವೊಕ್ಕರ ಕಾಯಲಾರದೊಡೆ ||
ನಾಡ ಗೋಳಡಿಸಿದೊಡೆ ಸತ್ಯಕೆ
ಕೇಡ ನಡೆದೊಡೆ ಪರರ ಹೆಂಡಿರ
ನೋಡಿಯಳುಪಿದೊಡಹುದು ಭಂಗವು ಅಗ್ಗಳಕೆಯೆಂತು

|| ೩೯ ||

ಗಳಹ ನಿನ್ನ ಧಟುಗಳ ಪಂಥವ
ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯ ಬಲ್ಲದಂತಿರ
ಲೆಲವೊ ಬಾಲಿಯ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಬಲದ ಬಾಗಿಲಲಿ ||
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟು
ಭಲವ ನಮ್ಮೊಳು ಸೊರಹಲೇತಕೆ
ಹಲರ ಹಂಗಿಗ ನಿನ್ನ ಕೊಂದೊಡೆ ಹೆಸರದೇನೆಂದ

|| ೪೦ ||

ಅಹುತು ನಾನತಿ ಭಂಗವಟ್ಟವ
ಸಹಸಿ ನೀನದು ಖರೆಯ ಧರಣೀ
ರುಹದ ಮರಿಯಲಿ ಕೊಂದೆ ಬಾಲಿಯ ಹಳೆಯ ಹೆಣ್ಣೊಂದ ||
ಗಹನದಲಿ ನಿ ಕೊಂದೆ ಶರದಲಿ
ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವ ಹಸಿದು ಬಳಲಿದೆ
ಸಹಸಿ ನೀನದು ಖರೆಯ ನಿನ್ನನು ತೆಗಳಲರಿದೆಂದ

|| ೪೧ ||

ಮನುಜರೆವಗೆಲ್ಲಿಯದು ಸಾಹಸ
ಧನುವ ಹಿಡಿದನುವಾಗು ಬಾಣದ
ಮೊನೆಯಲಾಡುವ ಮಾತನೆನುತನೆ ತುಡುಕಿದನು ಸರಳ ||
ನೆನೆದು ಕೌಶಿಕನಡಿಗಿ ವಂದಿಸಿ
ಕನಕಪುಂಬದ ಕಂಕಪತ್ರದ
ಘನದ ಬೋಳೆಯ ನಿಶಿತಧಾರೆಯನರಸ ಸೈಗರೆದ

|| ೪೨ ||

ಆದೊಡಿದಕೊಳ್ಳುಂ ತುಕೊಳ್ಳೆನು
ತಾ ದಶನಾನನೆಚ್ಚ ರಾಮನ
ನೈದು ನೂರು ಸಹಸ್ರ ಲಕ್ಷದ ಕೋಟಿ ಬಾಣಗಳ ||
ಬೀದಿವರಿದುದು ಬಾಣವಮಮಾ
ಮೋದಿತಭ್ರವ ಬಿಸಿಲ ಮುಸುಕಿತು
ನೇದುತ್ತನುರರ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿತು ಕಾಣೆನಾ ರವಿಯು

|| ೪೩ ||

ಸರಳ ಸರಳನು ಹಳಚಿ ಕಿಡಿಗಳ
ಸುರಿಯೆ ತಾರೆಗಳಂತೆ ಮೆರೆದುದು
ತರುಚರಂಗಳು ಹಲ್ಲುಗಿರಿವುತ ಹೊಲಬುಗೆಡುತರಲು ||
ಸರಳು ತುರುಗಿತು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು
ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಗದೇನು ಗಣ್ಯವು
ಸರಳು ಕಡಿದಂಬರದ ಬಿಸಿಲನು ಧರೆಗೆ ಹರಹಿದುದು

|| ೪೪ ||

ತೊಡುವ ಬಿಡುವುದ ಕಾಣಬಾರದು
ಬಿಡದೆ ನೋಡುವ ದೇನಕೋಟಿಗೆ
ಹಿಡಿದ ಧನು ಸರಿವೇಷವಾದುದು ಹೋಲಲರುಣನನು ||
ಬಿಡುವ ಬಾಣ ಸಹಸ್ರಕಿರಣದ
ಗಡಣ ರಣಗತ್ತಲೆಯ ಹೋಲಿತು
ವೋಡವಿಸತಿ ನಡು ಹಗಲ ರವಿಯಂತೆಸುವುತೊಪ್ಪಿದನು

|| ೪೫ ||

ತೇರು ತೇರಿಂಗೈದೆ ಬಂದುದು
ವಾರುವಂಗಳು ಹಳಚಲೆಳಸಲು
ಸಾರಥಿಗಳಿಗೆ ಸೇನು ಮಸಗಿತು ಮಾತು ಮಾತಿನಲಿ ||
ಆರಲಡಿಗಡಿಗುಭಯ ಬಲ
ವೀರ ನೃಪಕುಲತಲಕರಿಬ್ಬರ
ಮೌರುಷದ ಪಟು ರೌದ್ರರಂಜಿಸಿತ ಗುರರಾಲಿಗಳ

|| ೪೬ ||

ಉದಯದರುಣನವೋಲು ಮಾತಳಿ
ಕುದುರೆ ಕುಂಕುಮವರ್ಣವಾದುದು
ಪದುಮನಾಭನು ನೀಲ ಲೋಹಿತ ಗುದ್ರನಂತಾದ ||
ತ್ರಿದಶರಿಪುವಿನ ಕವಚ ಬಸುರನು
ಒದೆದು ಕಣೆ ದಿಗುತಟಿಕೆ ಡಾಯ್ದುದು
ಕುದುರೆ ಸಾರಥಿ ರಥವು ತೋಡುದು ಖಳನ ರಕ್ತದಲಿ

|| ೪೭ ||

ಬಿಡಲು ರಘುಪತಿ ತೊಡಲು ದಶಶಿರ
 ಬಿಡುವ ಹೋಗುವ ನಡುವೆ ಹಾಯ್ದುದ
 ಕೆಡೆಯೆ ಕಾಣದು ಶಸ್ತ್ರದಂತ್ಯವದಾರ ಕರ್ಣಗಳೊ ||
 ನುಡಿಗೆ ತೆರಹಿಲ್ಲಮಮ ರಘುಪತಿ
 ಕಡುಗಿ ಕವಿ ಕವಿದೆಸಲು ರಕ್ಕಸ
 ಕಡಿಯಲಸದಳನೆನಲು ಕಡಿದನು ರಾಮ ತಲೆದೊಗೆ

|| ೪೮ ||

ಧುರದಲೈರಾವತವು ದಾಡಿಯ
 ಲಿರಿಯಲಾಂ ಲೆಕ್ಕನೆನು ಶಕ್ರನು
 ಬಿರಿಸಿನಿಂದನೆ ಹೊಡೆದ ವಜ್ರದ ಹೊಯ್ಲು ನಾನರಿಯೆ ||
 ಅರಚಿ ಕೈಲಾಸವನು ನೆಗಹಲು
 ಗೊರವ ಕಡುಮುನಿದೊತ್ತಲೆದೆಯಲಿ
 ಮುರಿದ ಮೊನೆಗಿಲ್ಲುಗಳನರಿಯೆನು ಬಾಣವೆನಗಿದರೆ

|| ೪೯ ||

ಎಲವೊ ಕುಂಟಲು ಮೊನೆಯು ಶಕ್ರನ
 ಕುಲಿಶವಲ್ಲಿದು ರಜತ ಶೈಲದ
 ಕಲುಗಳಲ್ಲವು ಮೇಣು ಐರಾವತದ ಕೋಡಲ್ಲ ||
 ಹಳಚಿ ಕಾದಿದ ಮೈರಿ ಸುಭಟರ
 ತಲೆಯನರಿದಗ್ಗ ಕೆಳೆಯುಳ್ಳವು
 ಹೊಳೆವ ಕೂರಂಬುಗಳು ನಮ್ಮವು ಹೊಸತು ಕೇಳೆಂದ

|| ೫೦ ||

ಕಡುಗಿ ಕೋಪದೊಳರಸ ರಕ್ಕಸ
 ಹಿಡಿದ ಚಾಪವು ಹತ್ತು ಕಡಿಯಲು
 ಹಿಡಿದನಾ ಖಳ ಹತ್ತ ಮತ್ತದ ಕಡಿದ ಸಿರಿರಾಮ ||
 ಹಿಡಿದ ರಾವಣ ಕಡಿದ ರಾಘವ
 ಹಿಡಿದ ನರಹರಿ ಕಡಿದ ರಕ್ಕಸ
 ಕಡೆಗೆ ಸಾವಿರ ಬಿಲ್ಲು ಸವೆದುವು ದೈತ್ಯ ಕಳವಳಿಸೆ

|| ೫೧ ||

ತನಗೆ ಚಂಡಿಕೆಯಿತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ
 ದನುಜನಿಡಲಿರುವುತ್ತು ಬರುತಿರೆ
 ಜನಪನಿಕ್ಕಡಿಗಳೆದ ಸಮಯದೊಳುಗ್ರ ಚಾಪದಲಿ ||
 ದನುಜನೇರಿಸಿ ಮರುತ ಬಾಣವ
 ಕನಲಿ ಬಿಡಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯುಟ್ಟಿತು
 ವನಚರಂಗಳನುರಗ ಬಾಣದಿ ರಾಮನದ ಗೆಲಿದ

|| ೫೨ ||

ಕೆರಳಿಯಾಗ್ನೀಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸೆ
 ಉರಿ ಚಡಾಳಿಸಿ ಹೊಗೆಯು ಮುಸುಕಿತು
 ವರುಣ ಬಾಣದಿ ತೇದುಬಿಟ್ಟನು ರಾಮನದ ಮರಳಿ ||
 ಉರಗ ಬಾಣವ ಬಿಡಲು ಹೆಡೆಗಳ
 ಹರಹಿ ಹಾವಿನ ವಿಸರ ಹಬ್ಬಲು
 ಗರುಡ ಬಾಣದಲರಸ ಗೆಲಿದನು ಹೊಗಳಿತುಭಯಬಲ

|| ೫೩ ||

ದಿವಿಜರಿಪು ಯಾಮ್ಯಾಸ್ತ್ರದಿಂದಿಸೆ
 ಭುವನ ತುಂಬಿತು ಜವನ ಜಂಗುಳಿ
 ರವಿಕುಲಾನ್ವಯ ರುದ್ರ ಬಾಣವ ಬಿಡೆ ಪಿನಾಕಿಗಳು ||
 ಕವಿದುದಗಣಿತ ನಂದಿನಾಹನ
 ರವಿಯ ತೇಜದ ಭಾಳನೇತ್ರರು
 ಜವಗಿವರ ನೆರೆ ಸೀಳಲಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ

|| ೫೪ ||

ಬಿಟ್ಟನಾ ಖಳ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವ
 ಹಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದ ವಜ್ರ ಬಾಣದಿ
 ಬಿಟ್ಟೊಡವ ಕರಿಯಂಬ ಕೇಸರಿಯಂಬಿನಲಿ ರಾಮ ||
 ಬಿಟ್ಟು ತೂರಲು ತಮದ ಬಾಣವ
 ಬಿಟ್ಟೊಡಂಬರ ಮಣಿಯ ಮುಸುಕಿತು
 ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಸೂರ್ಯ ಬಾಣದಿ ಬೆಳಕು ಮಾಡಿದನು

|| ೫೫ ||

ಖಳನು ಬಲು ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ
 ಸೆಳೆಯೆ ತೂಕಡಿಸಿತ್ತು ಕಪಿಪಡೆ
 ಹಲವು ಮಾತೇಂ ಮೋಹಗೊಂಡುದು ಕೀಳು ಮೇಲಿರದೆ ||
 ಕಳಚುತಿದುರ್ದು ಕೈಯ ಧನುಶರ
 ಜಲಜನಾಭಂಗಾ ವಿಭೀಷಣ
 ತಿಳುಹಲಾ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನುಡಿದ ಸಿರಿರಾಮ

|| ೫೬ ||

ಅಹಹ ಮರೆದಿರೆ ರಾಮನಾಮವ
 ಮಹಿಮೆಯನು ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಕೆಡೆವರೆ
 ಮಹಿಮೆಯರಿಯಲು ರಾಮ ರಾಘವಯೆನ್ನಿ ನೀವೆನುತ ||
 ರಹಣದಿಂದಲಿ ನುಡಿಯುತೆಲ್ಲರು
 ವಿಹಿತ ನಾಮ ಸ್ಮರಣರಾದರು
 ಬಹಳ ಮಾಯಾಮೋಹ ಹರಿದುದು ರಾಮ ನಾಮದಲಿ

|| ೫೭ ||

೪೨ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಪೊಡವಿಸತಿ ತಲೆದೂಗೆ ರಣದಲಿ
ಕಡುಗಿ ಕಾದಿಯೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿರಿಯನು
ಪಡೆದು ನೂಕಿದನೆರಡು ಭವಗಳ ಹರಿಯ ವೈರದಲಿ ||

ಪದ || ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟೆಪ್ಪತ್ತು ಕೈಯಲಿ
ಬಲ್ಲೆಹಂಗಳ ಕವಣೆ ಕಡಿತಲೆ
ಸಲ್ಲೆಹವು ವರ ಶೂಲ ಪಟ್ಟಿಸದಿಂದಲಿಡುತರಲು ||
ಫುಲ್ಲಲೋಚನನಲಸದನಿತುವ
ನೆಲ್ಲವನು ತಂದೊಟ್ಟು ತಿದನು
ನಿಲ್ಲದಾ ಖಳನಿಡಲು ರಾಘವ ಕಡಿದನಾಕ್ಷುಣಕೆ ||

|| ೧ ||

ಇರಿಯಲೆತ್ತಿದ ಕೈಗಳೆಲ್ಲವ
ತರಿದು ಬಿಸುಟನು ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟಲು
ಬೆರಗುಗೊಂಡನು ರಾಮ ಕಡಿದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಕೈ ಹುಟ್ಟಿ ||
ಕೆರಳಿ ಕಡಿದನು ಖಳನ ತಲೆಯನು
ಅರಸನೀ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟಲು
ಧರಣಿಗಚ್ಚುರಿಯಾಗೆ ಕಡಿದನು ರಾಮ ಬೇಸರದೆ

|| ೨ ||

ಮಹಿಮ ಕಡಿದೊಡೆವೊಂದು ತಲೆಯೂ
ಗ್ರಹರ ಹೋಲಿತು ಎರಡ ಕಡಿಯಲು
ವಿಹಿತ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ ಮೂರನು ಕಡಿಯೆ ಕುಲಗಿರಿಯ ||
ಗುಹನ ಪಂಚಾನನ ವಿರಿಂಚಿಯ
ದಹನ ಭೇರುಂಡರನು ಹೋಲಿತು
ಸಹಸದಲಿ ತಲೆ ಹತ್ತು ಕಡಿದೊಡೆ ಹುಟ್ಟಿತಾಕ್ಷುಣಕೆ

|| ೩ ||

ಕೆರಳಿ ಹರಿ ಮೂವತ್ತು ಬಾಣದಿ
ಕೆರಗಳೆಲ್ಲವ ಶಿರಗಳೆಲ್ಲವ
ತರಿದು ಬಿಸುಟೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಲು ಕೂಡೆ ಬಾಣಗಳು ||
ಮರುಳುಗೊಂಡುವು ಗುರಿಯ ತಪ್ಪಿದೆ
ವರಸ ಕನಲುಗೆನುತ್ತ ಹೋಗುತ
ಬರುತ ಕಡಿವುತ್ತಿರಲು ಮೂಡುತ್ತಿದುರ್ವಾಕ್ಷುಣಕೆ

|| ೪ ||

ನುಡಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ತಲೆಯ ಕಡಿದರೆ
 ನುಡಿಯ ಶೇಷವನುಲಿವುತಾ ತಲೆ
 ಮೊಡನೆ ಮೂಡಲು ಕಡಿದು ಹೋದಂಬುಗಳು ಮಗುಳ್ಳದಿ ||
 ಕಡಿವುತಿದುರ್ವು ಮೂಡುತಿದುರ್ವು
 ಬಿಡದೆ ಕಡಿಯಲು ಮತ್ತೆ ಮೂಡಲು
 ಒಡೆಯನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವಾ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಬೆರಗಾಗಿ

|| ೫ ||

ಅವರಿವರ ಗೆಲಿದಂತೆ ನಮ್ಮನು
 ಬವರದಲಿ ಗೆಲ ಬಂದೆ ನನ್ನಯ
 ಹವಣನರಿಯದೆ ತೊಡಚಿ ನೀ ಭಂಡಾದೆ ಲೋಕದಲಿ ||
 ಕವಿಕವಿದು ಕಡಿದಾಡಿ ತಲೆಗಳ
 ಸವೆಸಿದೊಡೆ ಕಲ್ಪಾಂತರಕ್ಕೆನೆ
 ಶಿವನ ವರವಿಲ್ಲಾಯ್ತು ಬಳಲಿದೆ ಸಾಕು ಹೋಗಿಂದ

|| ೬ ||

ಕಡಿದ ತಲೆಗಳ ರಾಶಿಯಂಬರ
 ದೆಡೆಯ ಕೆಡಿಸಿತು ಗಗನಗಂಗೆಯ
 ನಡುವೆ ರಕ್ತದ ಮಡುವು ಜಂಬೂನದಿಯ ತೆರನಾಯ್ತು ||
 ಮೃಡನ ನಂದಿಯ ಬೆಳ್ಳು ಮಸಳನೆ
 ಗಡಣದಮರರು ಹೇನೆ ಮೊನೆ ಕೆಂ
 ಗುಡಿಯ ಹೋಲಲಿಜಾಂಡ ಕುಂಕುಮ ಪಂಕದಂತಾಯ್ತು

|| ೭ ||

ಕಡುಹಿನಲಿ ತಲೆ ಹತ್ತನೊಮ್ಮಿಗೆ
 ಕಡಿಯೆ ಮೂಡಲು ಮತ್ತೆ ಕಡಿದನು
 ಮೊಡನೆ ಮೊಳೆತರೆ ಕಡಿದ ಚಿಗಿತೊಡೆ ಮತ್ತೆ ಹರಿ ಕಡಿದ ||
 ಒಡನೊಡನೆ ನೂರೆಂಟು ಕಣೆಯಲಿ
 ಕಡಿದನೀ ಪರಿ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರಲು
 ಮೊಡವಿಪತ ಬೇಸತ್ತು ಚಾಪವನಿರಿಸಿ ಮಂಡಿಸಿದ

|| ೮ ||

ಬಳಲಿ ಮೈಮರೆದಂತೆ ನರಹರಿ
 ಯೊಲಿದು ದೈತ್ಯಗೆ ನಿಜವ ತೋರಿದ
 ಖಳನ ಪುಣ್ಯವೆ ಕಡೆಯ ಕಾಲಕೆ ಕಂಡನಚ್ಚುತನ ||
 ಚಲುವನಂತನ ಹೋಲಲಾ ರಥ
 ಬಲದಿ ಧರಿಸಿಹ ಶಂಕ ಚಕ್ರನ
 ತಳೆದ ನಳಿದೋಳುಗಳಲೊಪ್ಪುವ ಹರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ

|| ೯ ||

ಹೊಳೆವ ಮಣಿಯನು ಮಕುಟ ಕಸ್ತೂರಿ
 ತಿಲಕ ಕರ್ಣದ ಮಕರಕುಂಡಲ
 ಲಲಿತ ತುಳಸೀ ದಂಡೆ ವನಮಾಲೆಗಳ ಪೇರುರದ ||
 ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯ ಬೀಜಸಾಭಿಯ
 ಲಲಿತ ಪೀತಾಂಬರದವುಡುಗೆಯ
 ಸುಲಭ ದೇವರ ದೇವನಸೆದನು ನಿಜದ ರೂಪದಲಿ

|| ೧೦ ||

ರಾವಣನ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಹ
 ನಾವನೈ ತ್ರೈಜಗದಿ ಶಿವ ಶಿವ
 ಧೈವದೂರನುಯೆಂಬ ಮೂರ್ಖರ ಬಾಯಿ ಹುಳಿವುದಲ ||
 ದೇವನಂಘ್ರಿಯವಂತ್ಯಕಾಲದೊ
 ಳಾವ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರ
 ಪೋಪೊ ಕಣುಮನದಕ್ಕರಡಗಳು ನೋಡಿದನು ಹರಿಯು

|| ೧೧ ||

ಹಿಂದೆ ನರಹರಿಯಾಗಿ ಕೂರುಗ
 ರಿಂದ ಬಸುರನು ಬಗಿದ ಸಮಯದಿ
 ನೊಂದ ಕಶ್ಯಪು ಹರಿಯ ಪದವಂಕಜವನೀಕ್ಷಿಸುತ ||
 ತಂದೆ ನೀನೀ ರೂಪದಿಂದವೆ
 ಬಂದುದನು ನಾನರಿತೆನಾದೊಡೆ
 ಹೊಂದುವೆನೆ ಕೈಹತ್ತ ಕೈಕೊಂಡಾನು ಕೊಲದಿಹನೆ

|| ೧೨ ||

ಎಂದೊಡಾ ಹರಿಯಿಂದ ಕೇಳೆಲೆ
 ಕಂದ ಮುಂದಣ ಭವಕೆ ನೀನೀ
 ಗೆಂದ ತೋಳಿನ ಸಂಖ್ಯವದರಿಮ್ಮಡಿಯ ಕರ ವರವ ||
 ಕುಂದದಿತ್ತಿನು ಎರಡು ಹಸ್ತಗ
 ಳಿಂದ ಕೊಲುವೆನು ನಿನ್ನ ನಾನಂ
 ದಿಂದ ಕುರುಹಿಗೆ ಕಡೆಯ ಕಾಲಕೆ ನಿಜವ ತೋರಿದೆನು

|| ೧೩ ||

ಎಂದೆನುತ್ತಿರೆ ಮನದ ವೇಗದಿ
 ಬಂದಗಸ್ತ್ರನು ರಾಮಗೆಂದನು
 ಹಿಂದೆ ನಿನಗಾದಿತ್ಯ ಹೃದಯವ ನಾವು ಹೇಳಿದೆವು ||
 ಇಂದು ಭಜಿಸೆನೆಲೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿ
 ದಂದು ರವಿ ಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸಿ
 ನಿಂದು ಜಪಿಸಲು ಕಂಡು ರಾವಣ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿದನು

|| ೧೪ ||

ರಾವಣನು ತಿರುಗುವುದ ಕಾಣುತ
 ದೇವರಿಗೆ ಬಂದೆರಗಿ ವಿಭಿಷಣ
 ದೇವ ವೈರಿಯ ಬಲದ ವಕ್ಷದಿ ಮತ್ಸ್ಯಲಾಂಛನವು ||
 ಜೀವವಿಪ್ಲವೇನಲು ಮಾಯಾ
 ಭಾವ ಹರಿದುದು ಧನುನ ಕೊಂಡನು
 ವೋವೋ ಬಹಳೋತ್ಪಾತವೆನೆದುದು ಅವನಿಯಭ್ರದಲಿ

|| ೧೫ ||

ಗುರು ಚರಣ ಶರಣೆನುತ ದಶರಥ
 ಧರಣಿಪತಿ ಹರಸೆನುತ ಕೋಪ
 ಸ್ಫುರಿತ ತಾಂಡವ ರುದ್ರನಂದದಿ ಭುಜವನಪ್ಪಳಿಸಿ ||
 ಧರಣಿಸುತೆ ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗೆನ
 ಲರಿದಿಶಾಪಟಮಲ್ಲ ಬೊಬ್ಬಿರಿ
 ದಿರದೆ ಧನುನು ಪಿಡಿದು ಹೂಡಿದ ಸರಳನಾಕ್ಷಣಕೆ

|| ೧೬ ||

ಎಲವೋ ತಿರುಗಿತ್ತಿತ್ತಲೆನುತವೆ
 ಜಲಜನಾಭನಮೋಘ ಬಾಣವ
 ಸೆಳೆದು ಬಿಡಲಿರಿದರಾದ ರಕ್ತಸನುರವನುಚ್ಚಳಿಸೆ ||
 ತಲೆಗಳುದುರಿರುವನುಮ ಬೊಬ್ಬಿರಿ
 ದಿಳಿಗೆ ರಕ್ತಸ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದನು
 ಕಳದೊಳಗೆ ಕೈವಲ್ಯಪದವಿಯ ಕೊಂಡನಸುರೇಂದ್ರ

|| ೧೭ ||

ದಿವಿಜರಗುಸೆಯನಿಕ್ಕ ತೊಡಗಿತು
 ಜವನಪುರವಲ್ಲಾಡ ತೊಡಗಿತು
 ಭವನ ಕೂಡುವನೆಂದು ನಡುಗಿತು ರಜತಗಿರಿಯಂದು ||
 ಅವರಿವನ ಹಂಗಿಗನೆ ರಾವಣ
 ದಿವಿಜಗಿವಿಜರ ಪುರವ ಬಗೆವನೆ
 ಬವರದಲಿ ಬೊಮ್ಮನನು ಬೆರಸಿದ ಯೋಗಿ ಜನ ಹೊಗಳೆ

|| ೧೮ ||

ಸರಸಿಜಾಸನ ಹೊಗಳಲಮ್ಮನು
 ಸುರರು ಪೂಮಳೆಗರೆಯಲಮ್ಮರು
 ಹರನೊಲಿದು ಹಾರೈಸಲಮ್ಮನು ದೇವನಧಟಿಂಗಿ ||
 ಧೂರದೊಳಗೆ ರಾವಣನು ಬಿದ್ದೊಡೆ
 ಕರ ಶಿರಂಗಳ ಕಡಿದೊಡಾಕ್ಷಣ
 ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟುವುದೆಂಬ ಭಯದಲಿ ನುಡಿಯಲಂಜಿದರು

|| ೧೯ ||

ಪೊಡವಿಪತಿ ಸಿರಿರಾಮ ಕಪಿಪಡೆ
 ನೆರಸಿ ಲಂಕೆಯ ಮುತ್ತಿದಾ ದಿನ
 ತೊಡಗಿ ಹಗಲಿರುಳಾಗಿ ಕಾದಿತು ದನುಜ ವಾನರರು ||
 ಎಡೆಬಿಡದೆ ವರುಷಾರ್ಧವದರೊಳು
 ಮಡಿದ ರಾಕ್ಷಸ ಪಡೆಯನೆಣಿವೊಡೆ
 ಕಡೆಗೆ ಸಾವಿರದೇಳುನೂರಕ್ಕೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ

|| ೨೦ ||

ಅಳಿದ ರಾವಣನೆನಲು ಗೋಳಿ
 ಟ್ಟಳುತ ದೈತ್ಯನ ತಾಯಿ ಪಟ್ಟದ
 ಲಲನೆಯಾಕೆಯ ಬೆನ್ನಲೈದಿತು ಚೆಲುವ ಕಾಂತೆಯರು ||
 ಮಳೆಯ ಗಾಳಿಯ ನೆಳಲ ನೇಸರ
 ಸುಳುವ ಕಾಣದ ಸುಖಿಗಳಕಟಾ
 ತಲೆಯ ಬಿಟ್ಟಳುತಳುತ ಹರಿದರು ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ

|| ೨೧ ||

ಹೆಂಡಿರಾ ಹದಿನಾರು ಲಕ್ಷದ
 ಮುಂಡೆಯರು ಖಳನಟ್ಟಿಗಾಣುತ
 ದಿಂಡುಗೆಡೆದರು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳುತಳುತ ಹೊರಳಿದರು ||
 ಮುಂಡದಿಂದೊಗುತಿಪ್ಪ ನೆತ್ತರ
 ಖಂಡವನು ಸೆರಗಿಂದ ತೊಡೆವುತ
 ತುಂಡುಗಳೆದಿಹ ತೋಳು ತಲೆಗಳ ಕೂಡಿ ನೋಡಿದರು

|| ೨೨ ||

ತೊಡರನೆಸೆವಾಂಘ್ರಿಯನು ಕೈಯಲಿ
 ಹಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡಿದರು ಪಟ್ಟದ
 ಮಡದಿ ದೇವರ ಹಾಹೆಗಾಣುತ ಮನದಿ ಮರುಗಿದಳು ||
 ಮಿಡುಕಿದಳು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಸುರನು
 ಬಡಿದುಕೊಂಡಳು ಬಾಯ್ಗೆ ಬೀದಿಯ
 ಹುಡಿಯ ಹೊಯ್ದಿ ಗೋಣ ಕೊಯ್ದಿ ಪತಿಯ ಸದುಗತಿಯೆ

|| ೨೩ ||

ಗುರುವದೇತಕೆ ತಿಥಿಯ ಹೇಳನು
 ಹರನು ಹರಸಲದೇಕೆ ಬಾರನು
 ಸರಸಿಜಾಸನನಕ್ಷತೆಯ ಕೊಡಲೇಕೆ ಬರಲೊಲ್ಲ ||
 ಸುರಪ ಕುಸುಮವ ತಾರನೇತಕೆ
 ವರುಣನುದುಕವ ನಡೆಸನಕಟಾ
 ಸುರರ ನೆತ್ತಿಯ ಶೂಲ ಮುರಿದುದೆ ಭಾಪುರೇ ವಿಧಿಯೆ

|| ೨೪ ||

ನಿರುತಿ ಕಪ್ಪವ ತಾರನೇತಕೆ
 ಮರುತನೇತಕೆ ತಾಳವೃಂತವ
 ತಿರುಹಲೊಲ್ಲನು ಜನನ ಜಂಗುಳಿ ಕಾಯ ಬರಲೊಲ್ಲ ||
 ತರಣಿಯಂಜದೆ ಬೆಳಗಿದನಲಾ
 ಸ್ಮರನ ಕುಂಟೆಣೆಯಿಲ್ಲ ನೋಡಾ
 ಹರಹರಾ ವಿಭಿಷಣನು-ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಲೆಯ ತಂದನಲ

|| ೨೫ ||

ಹೇಳಿದನು ನಾರೀಚ ಬುದ್ಧಿಯ
 ಹೇಳಿದನು ಘಟಕರ್ಣ ವಿಭಿಷಣ
 ಸಾಲೆ ತಿಳುಹಿದಳತ್ತೆಯೆಂದಳು ವಿವಿಧ ನೀತಿಗಳ ||
 ಮೇಲೆ ಹೆಮ್ಮಗ ಮಾಲ್ಯವಂತನು
 ಬಾಳುವಾಶೆಯೊಳಾನು ಹೇಳಿದೆ
 ಕೇಳದಕಟಾ ಪತಿಯೆ ಕೆಡಿಸಿದೆಯೆಂದಳಾ ರಾಣಿ

|| ೨೬ ||

ಅದಿನಾರಾಯಣನ ರೂವಡಿ
 ಮೂದಲಿಸಿ ರಣರಂಗ ಮಧ್ಯದಿ
 ಕಾದಿ ಗೆಲಿದರೆ ದೇವತನವೆಂಬುದನು ಬಿಸುಟು ||
 ಮೇದಿನೀಶ್ವರನಾಗಿ ಕಪಟದ
 ಹಾದಿಯಲಿ ಕೊಲಲೇಕೆಯೆನುತನೆ
 ಮೂದಲಿಸಿದಳು ರಾಣಿ ರಾಮನ ಕಂಡು ಖತಿಗೊಂಡು

|| ೨೭ ||

ಅತ್ತಿಗೆಯ ಜನನಿಯರ ನುಡಿಗೆ
 ಳುತ್ತ ಕತ್ತಿತು ಬಸುರು ವಿಭಿಷಣ
 ಚಿತ್ತಚಂಚಲನಾಗಿ ಕಳವಳಿಸುತ್ತ ಮೊರೆಯಿಡಲು ||
 ಅತ್ತು ಬಸುರನು ಹೊಡೆದು ಸೂಯದಿ
 ಮತ್ತೆಕಾಶಿನಿಯೆಂದ ಮಾತಿಗೆ
 ತಿತ್ತು ಮನನನು ಮೂರ್ಛೆಗೈದಿದನಾ ವಿಭಿಷಣನು

|| ೨೮ ||

ಅನುಜ ಜಾಂಬವ ತರಣಿನಂದನ
 ಹನುಮ ಮುಖ್ಯರ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾ
 ವನಜಲೋಚನ ತಿಳುಹಿ ಸಂತೈಸಿದನು ವಿಭಿಷಣನ ||
 ಮನದ ದುಗುಡುವ ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆಯಾ
 ದನುಜಗಾವುದು ಕೊರತೆ ನೋಡಲು
 ಜನಿಸಿದಾತಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಮರುಗಬೇಡೆಂದ

|| ೨೯ ||

ಜಲಜನಾಭನು ಕಂಡು ಚಿಂತಿಸಿ
ತಿಳುಹಿ ದನುಜನ ತಾಯಿಗೊಂದನು
ಅಳಲಿದರೆ ಖಳನೆದ್ದು ಬಹನೇ ಮಾಣಿ ಶೋಕವನು ||
ಕುಲವನುದ್ಧರಿಸುವನು ಪುತ್ರನು
ಹಲವು ಗುಣಸಂಪನ್ನನದರಿಂ
ದುಳಿದನೀತನ ನೋಡಿ ಮರೆಯೌ ಹೋದ ಕುವರನನು

|| ೩೦ ||

ಕುಲಕೆ ಕುಂದನು ತಪ್ಪ ಮಕ್ಕಳು
ಅಳಿದರೆಂದೇ ಶೋಕಗೊಂಬರೆ
ತಿಳಿದು ಹಿರಿಯಳೆ ಮಾಣಿದೇನೌ ನೀನು ಮರುಳಹುದೇ ||
ಎಲೆ ಸುಲೋಚನೆ ದುರುಳ ರಾವಣ
ತಲೆಗೆ ಹೊಲ್ಲಿಹ ತಪ್ಪನದರಿಂ
ದಳಿದು ಮಾಡಿದ ಲೇಸನೆಂದಾ ಸತಿಯ ತಿಳುಹಿದನು

|| ೩೧ ||

ತನಗೆ ಸಹಗಮನಕ್ಕೆ ನೇಮವ
ದನುಜನಗ್ಗದ ರಾಣಿಯಳಲುತ
ವನಜನಾಭನ ಬೇಡುತಿರಲರವಿಂದಲೋಚನನು ||
ದನುಜನೊಡನನಲಪ್ರವೇಶವು
ನಿನಗೆ ಘಟಿಸದು ನೀನಯೋನಿಜೆ
ಯೆನುತ ಸಂತ್ಪ್ರಸಿದನು ರಾಘವನಾ ಮಹಾಸತಿಯ

|| ೩೨ ||

ದನುಜನಟ್ಟಿಯ ಕಂಡು ರಕ್ಕಸ
ವನಿತೆಯರು ಪರಿತಾಪಗೊಳುತಿರೆ
ಮನದ ದುಗುಡವ ಬಿಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವುದು ಬೇಗದಲಿ ||
ಇನಿತು ತಿಳಿದರು ಮರುಳುಗೊಂಬರೆ
ಯೆನಲು ಕೇಳುತ್ತಾ ವಿಭೀಷಣ
ದನುಜ ವಿಪ್ರರು ಸಹಿತ ವೇದೋಕ್ತದಲಿ ದಹಿಸಿದನು

|| ೩೩ ||

ಉದಕ ತಿಲಶ್ರದ್ಧಾದಿಕಂಗಳ
ವಿದಿತವೆನೆ ನಡೆಸಿದನು ನಾಕದಿ
ಸದುಗತಿಯು ಸಲುವಂತೆ ನವವಿಧ ದಾನಮಾನಗಳ ||
ಮುದದೊಳೆಲ್ಲಾ ದ್ವಿಜರಿಗಿತ್ತನು
ಪದುಮನಾಭನ ಭಕ್ತನಾದಾ
ಸದನವನು ಹೊರವಂಟು ಬಂದನು ರಾಮನಿದ್ದೆಡೆಗೆ

|| ೩೪ ||

ಚರಣ ಕಮಲಕ್ಷೇರಗೆ ಭಕ್ತನ
ಹರಸುತವೆ ಸಿರಿರಾಮನೆತ್ತಿದ
ಹಿಂದು ಕರುಣದಿ ಕಂಗಳುದಕವ ತೊಡೆದು ಮೈಸಡವಿ ||
ಶಿರದಲಭಯವನಿಟ್ಟು ಮನದಲಿ
ಬರಿದೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಯೆಂದಾ
ಸಿರಿ ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿ ತಿಳುಹಿದನಾ ವಿಭೀಷಣನ

|| ೨೫ ||

ಹರಿಯೆ ನೀನರಿಯದ ವಿಚಿತ್ರವು
ಧರಣಿಯೊಳಗಿಲ್ಲದೊಡೆಯೊ
ಪುರದ ಸಿರಿಯನು ನೋಡಬೇಕೆಂದಾ ವಿಭೀಷಣನು ||
ಕರಯುಗವ ಮುಗಿದೆರಗಿ ಜಾಂಬವ
ಹರಿಜ ಹರಿಸುತ ಹರಿಸಖನಸುತ
ವೆರಸಿ ಲಂಕೆಯ ಹೊಕ್ಕ ರಾಘವನನುಜನೊಡಗೂಡಿ

|| ೨೬ ||

ಕೇರಿಗಳ ಶೃಂಗರಿಸಿ ರತುನದ
ತೋರಣಂಗಳವೋರಣಂಗಳ
ಸಾರ ಪನ್ನಿರುಗಳ ಚಳೆಯದಿ ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿಯ ||
ಕೇರಿಗಳ ಮನೆಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ
ಲಾರತಿಯ ನವರತುನದೊಡಗೆಯ
ನಾರಿಯರ ಸಂಗೀತ ಮಂಗಳ ಘೋಷವೆನೆವುತಿರೆ

|| ೨೭ ||

ಹೊಗೆಯನುಷ್ಣವನುಳಿದ ವಹ್ನಿಯ
ಬಗೆಯೊ ತಾಪವನುಳಿದ ದಿನಕರ
ಜಗವೊ ಹಿಮವನು ಬಿಟ್ಟ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬದೋರಣವೊ ||
ಜಗವನೆಲ್ಲವನುಂಟುಮಾಡಿದ
ನಿಗಮವಂದ್ಯನ ಬೆರಳು ಬಂದುದು
ಮೊಗಕೆ ಮಕುಟವನೊಲೆದು ರಾಘವ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು

|| ೨೮ ||

ರಾವಣನ ಭವನವನು ಹೊಕ್ಕಾ
ದೇವ ರಾಘವ ಮನದಿ ಮರುಗಿದ
ದೇವಿಗಳುಪಿಯೆ ಸಿರಿಯ ನೀಗಿದನಕಟ ದಶಗಳನು ||
ಈ ವಿಭವವೀ ಬಲುಹು ಚೆಲುವಿಕೆ
ಯಾವ ದೇವರಿಗಿಹುದು ಜಗದಲಿ
ರಾವಣಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ಶಂಕರನಾಣೆ ದಿಟ್ಟನೆಂದ

|| ೨೯ ||

ನೋಡಿ ದನುಜಾಲಯವ ಕಪಿ ಬಲ
ಕೂಡಿ ಹೊರವಂಟಸುರಮರ್ದನ
ಬೀಡಿದ್ದಿದಿದ ಮರಳಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾತಳಿಯ ಕಳುಹಿ ||
ಹಾಡಿ ಹರಸುತ್ತಿದ್ದರನುರರು
ನೋಡಿ ನಲಿ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದುದು
ಓಡುಗಳತನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುಡು ಹರಿಯ ಕರುಣದಲಿ

|| ೪೦ ||

ಓರಣದಿ ಕುಣಿದಾಡೆ ನಾಕದ
ನಾರಿಯರು ಸುಮನೌಘ ವರ ಸುಮ
ಸಾರ ವೃಷ್ಟಿಗಳೆರೆಯೆ ಮೊಳಗಿತು ಶಂಖ ಭೇರಿಗಳು ||
ಮಾರಪಿತ ನಮಗೊಲಿದ ನಮ್ಮ ಮ
ನೋರಥಂಗಳು ಸಾರ್ಥದಿಂದಾ
ಪೌರ ವನಿತೆಯರೊಲಿದು ತಂದರು ಮಂಗಳಾರತಿಯ

|| ೪೧ ||

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಮುನಿವಂದ್ಯ ಚರಣಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಸುರಮೌಳಿ ವಂದಿತ ಪಾದ ಪಂಕಜಗೆ ||
ಮಂಗಳಂ ಮರೆಹೊಕ್ಕು ಶರಣ ಜ
ನಂಗಳಭಿಮತವೀವ ದೇವಗೆ
ಮಂಗಳಾಂಗಿಯರೆತ್ತುತ್ತಿದರು ಮಂಗಳಾರತಿಯ

|| ೪೨ ||

೪೩ನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಗರಳ ಸುಧೆ ಪುರಿಶೈತ್ಯ ವಜಹರಿ
ಹರರು ಭೃತ್ಯರು ಸತ್ಯವಂತರಿ
ಗರಿದದಾವುದುಯೆನಲು ಪಡೆದಳು ದೇವಿ ಹರಿಯೊಲವ್ ||

ಪದ || ಇಂತು ಪುರಜನ ಪರಿಜನಗಳಿಗ
ನಂತ ಸುಖಗಳನಿತ್ತು ಕರುಣದಿ
ಕಂತುಪಿತನಂದೊಲಿದು ನೆರೆ ಭೂಭಾರವನು ಇಳುಹೇ ||
ಸಂತಸವನೀವುತ್ತ ಕಪಿಗಳ
ತಿಂಥಿಣಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಕುಳ್ಳಿ
ದಂತು ಹನುಮನ ಕರೆದು ನುಡಿದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೧ ||

ವನಜಲೋಜನ ರಾಮಚಂದ್ರನು
ದನುಜರಾಯನ ಗೆಲಿದನೆಂದಾ
ಜನಕನಂದನೆಗೆನ್ನು ಹೋಗೈ ಹನುಮ ಬೇಗದಲಿ ||
ಜನರ ನುಡಿಗಾಂ ಖಳನ ಕೊಂದೆನು
ಜನಕಸಂಭವೆಯನ್ನು ತನ್ನಯ
ಮನವು ಬಂದಂತಿರಲಿಯೆಂದನು ರಾಯ ರಾಘವನು || ೨ ||

ಜೀಯೆನುತ ಹರಿದೈದಿ ರಾಮನ
ಜಾಯೆಗೆರಗಿದ ಕೈಯ ಮುಗಿದೆಲೆ
ತಾಯೆ ಬಿನ್ನಹ ರಾಮ ದೈತ್ಯನ ಗೆಲಿದನೆನೆ ಕೇಳಿ ||
ಆಯುವಂತನೆ ಬಾಳು ದನುಜನಿ
ಕಾಯ ಮಸ್ತಕಶೂಲ ಬಾಳೆನು
ತಾಯತಾಂಬಕಿ ಹರಸೆ ಮಾರುತಿ ಹೆದನ ವಿನರಿಸಿದ || ೩ ||

ನೆರೆದ ಕಪಿನಾಯಕರ ಕೈಯಲಿ
ಮರಣವಟ್ಟರನೆಣಿಸ ತೀರದು
ಅರಿಯ ಮಗನತಿಕಾಯಯಿಂದ್ರಾತಿಶಯಿಬ್ಬರನು ||
ಧುರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಗೆಲಿದ ಮತ್ತಾ
ದುರುಳ ಸಚಿವನು ಮಾರಿಮುಖನನು
ಘುರುವ ರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರ ಗೆಲಿದ ಸಿರಿರಾಮ || ೪ ||

ಮುನಿದವರ ಹಣೆ ಲಿಪಿಗು ತೊಡೆದನು
ದನುಜಹರನೆನ್ನರಸ ಬಲ್ಲೆನು
ಜನಕಸುತಿಯನು ಹೋಗಿ ನೀನೊಡಗೊಂಡು ಬಾಯೆಂದು ||
ನಿನಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತನೇ ಹರಿ
ಯೆನಲು ನೇಮವನೀಯನಿನ್ನೊ
ಜನನಿ ನೇಮವ ಪಡೆದು ಬಹೆ ನಾನೆನುತ ನಂಬಿಸಿದ

| ೫ ||

ಹಿರಿದು ಸಾಯಸಗೊಂಡು ನಿಮಗಾ
ಗರಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕೊಂದು ನಿಮ್ಮನು
ಕರೆಸದುಳಿವನೆ ದೇವಿಯುಮ್ಮಳಗೊಳುವಳೆಂದೆನ್ನ ||
ಭರದೊಳೆಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲಿ ತಳುವಿದೊ
ಡರಸ ಕನಲುವನೆನಲು ಮಗನೇ
ಹರಿಯ ಚಿತ್ತವ ಪಡೆದು ಕರಸೆನಲೆರಗಿ ಹೊರವಂಟಿ

|| ೬ ||

ಉರಿದು ನಂದಿದ ಶಿಖಿಯ ಬಗಿದೆ
ಚ್ಚರಿಸಿದಂತಾ ದೇವಿ ಮನದಲಿ
ಮರುಗಿದಳು ಹರಿ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡುಗೊ ಮಾಡನೋಯೆಂದು ||
ಸೆರೆಯೊಳಿನ್ನೆಗ ನವೆದಳೆನುತವೆ
ಕರುಣಿಸುವನೋ ಮೇಣು ಮರೆವನೊ
ಅರಿಯಬಾರದು ದೈವವೇ ಗತಿಯಿಂದಳಿದುಮುಖಿ

|| ೭ ||

ಹರಿದು ಬಂದಾ ಹನುಮ ಚರಣ
ಕೈರಗಿ ಹೊರಳುತ್ತಿರಲು ರಾಘವ
ಕರದಿ ಕರುಣದೊಳೆತ್ತು ತೇನೈ ಹನುಮ ಹೇಳೆನಲು ||
ತರುಣ ಹೇಳೆನ್ನರಸ ಹೇಳಿ
ನ್ನರುಕೃಪಾನಿಧಿ ಹೇಳು ಹೇಳೆನೆ
ಕರವ ಮುಗಿದಾ ಹನುಮ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿದನು ಹರಿಗೆ

|| ೮ ||

ಅರಸ ಹಿಂದಿನಗೀವೆನೆಂದಾ
ವರವ ಕರುಣಿಸಬೇಹುದೆಂದಾ
ತುರದಿ ನುಡಿದನು ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ಕಾಂಬ ತವಕದಲಿ ||
ಹರಣ ಮಾತ್ರವು ದೇವಿಗಿಪ್ಪುದು
ಕರೆಸ ಬೇಹುದು ದೇವ ನಿಮ್ಮಡಿ
ಫರವಿದೇ ತನಗಿನಲು ನಗುತೊಡಗೊಂಡು ಬಾಯಿಂದ

|| ೯ ||

ಹರಿದು ಹನುಮ ವಿಭೀಷಣಾದ್ಯರು
 ಸಿರಿಯ ಚರಣಕ್ಕೆರಗೆ ಬಹಳ್ಳಿ
 ಶ್ವರಿಯವಂತನೆ ಬಾಳು ಕಲ್ಪಾಂತರವ ಹಲವೆನುತೆ
 ಹರಸುತಿರೆ ಹನುಮಂತ ಮುದದಲಿ
 ತರಣಿಸುತ ನಳ ನೀಲ ಜಾಂಬವ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷನ ಭಕ್ತರಿವರೆಂದೆನುತ ತೋರಿಸಿದ

|| ೧೦ ||

ಜನನಿ ಬಿನ್ನಹವೆನ್ನ ಹಿರಿಯನು
 ದನುಜ ಭಾವದಿ ಕೆಟ್ಟು ನುಡಿದುದ
 ನೆನೆಯಲಾಗದು ನಿಮ್ಮ ಮನದಲಿ ಸಲೆ ಗುಣಾಗುಣವ ||
 ಕನಕ ಶಿಖಿಯಲಿ ಕಾಸಲೊರೆಯಲು
 ವಿನುತ ನಿಜವನು ಬಿಡದ ಪರಿಯಲಿ
 ಮುನಿ ಸಮಾಹೃತ ವಂದ್ಯ ಬರ ಹೇಳಿದನು ನಿಮ್ಮುವನು

|| ೧೧ ||

ಹರ ಸದಾಶಿವ ಕಡು ಕೃಪಾಳುಗ
 ಳರಸ ಕರುಣಿಸಿ ಕರೆಯಿಸಿದನೆನೆ
 ತರುಣ ಶಶಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮನಾಗಳಾದಂತೆ ||
 ಹರುಷದಲಿ ಹೊರೆಯೇರಿ ಹಿಗ್ಗಿದ
 ಳರಸಿ ಹೆಚ್ಚಿದಳಣುವ ನಾನೀ
 ಪರಿಯಲೈತಹೆ ಪಡೆಯೆ ಹರಿಯ ಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣವ

|| ೧೨ ||

ವರನ ಬಳಿಗೈತರುತ ಮಲಿನವ
 ಧರಿಸಲಾಗದು ಶಾಸ್ತ್ರ ವಚನವು
 ವರ ವಿಭೂಷಣದಿಂದಲಂಕೃತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ||
 ಚರಣದಲಿ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ವಿಭೀಷಣ
 ಹಿರಿದು ಬೇಡಿದೊಡಾಗಲಾಗಲಿ
 ಕೆರಳುವನೊ ಹರಿಯೊಲಿವನೋಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖ

|| ೧೩ ||

ಸರಮೆ ಮಜ್ಜನಕೆರೆಯ ವಸ್ತ್ರಾ
 ಭರಣ ಗಂಧವ ತರಿಸಿ ವಿಭೀಷಣ
 ಸಿರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದನುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಶುಭ್ರ ತೊಡಿಗೆಯಲಿ ||
 ಸಿರಿಯಲಂಕೃತಿಯಾಗೆ ನಾ ಹೋ
 ಧಿರುರೆಯನುತುಗ್ಗಡಿಸಿ ಸೀತೆಯು
 ಸುರುಚಿ ಪಲ್ಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತರುತಿರಲು

|| ೧೪ ||

ಧರಣಿಸುತೆ ಹೊರವಂಟೊಡಾ ವನ
ತರು ಲತಾವಳಿ ಖಗ ವೃಗಂಗಳು
ಮರುಗುತಿರ್ದುವು ಸಿರಿಯನಗಲಿದೆವಕಟೆ ಹಾಯೆಂದು ||
ಪರಮ ಮಂಗಳನಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧರ ಮುರಾರಿ ಮುಕುಂದ ಕರುಣಾ
ಶರಧಿ ರಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ಬರುತಿರೆ ದೇವಿ ಹರಿಯೆಡೆಗೆ

|| ೧೫ ||

ಉರುವ ಪೂಗಣೆ ನಾಟಿ ರಾಘವ
ಬರವ ಹಾರುತ್ತಿರಲು ಜಾನಕಿ
ಬರಲು ಮನವೊಳಸರಿದುದು ಬಹುಳ ಚಂದ್ರಕಲೆಯಂತೆ ||
ಕರಗಿ ಸೀಕರಿಯಾಯ್ತು ನೇಹವು
ಕರುಣೆ ಕಡಲಾರಿತ್ತು ನೇತ್ರಾ
ತುರನು ದೀಪವ ಕಾಂಬ ಪರಿಯಲಿ ಕಂಡ ದೇವಿಯನು

|| ೧೬ ||

ಕಷ್ಟದೇಸೆಯಡಸಿರಲು ಮೋಹದ
ದೃಷ್ಟಿ ಮುಗಿದುದು ಕಮಲ ಕರ್ಣಿಕೆ
ಗಿಷ್ಟವೆಸಿಸಿದ ಭಾನು ಬೀದಿಯಲಿರ್ದ ಕಮಲವನು ||
ಸುಟ್ಟು ಕಳೆಯನೆ ತಾವು ತಪ್ಪಿದೊ
ಡಿಷ್ಟತನ ವಿಪರೀತ ರಾಘವ
ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡನು ಕಂಡು ಕೋಪಿಸುತಡ್ಡಮೊಗನಾದ

|| ೧೭ ||

ಸೀತೆ ತೆಂಕಲಯೆರಗಿ ನಿಂತಿರೆ
ಭೂತಳೇಶ್ವರ ಮುರಿದ ಪಡುವಲು
ಸೀತೆ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ತಿರುಗಲು ದೇವ ನೋಡದಿಹ ||
ಸೀತೆ ಬಡಗಲು ಎರಗಿ ನಿಂತರೆ
ಭೂತಳೇಶ್ವರ ಮುರಿದ ಮೂಡಲು
ಸೀತೆ ಕಂಡರೆ ರಾಮ ನೋಡಿದ ಮೇಘಮಂಡಲವ

|| ೧೮ ||

ಎರೆಯನಿರಿದಲಿ ಸೀತೆ ಕೈಮುಗಿ
ಬೆರಗಿ ನಿಂತಿರೆ ಸಕಲ ಮರ್ಕಟೆ
ರೆರಗಿ ನೋಳ್ವದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಂಡು ವಿಭೀಷಣನು ||
ಜರೆದು ಕಟ್ಟಿಗೆಗೊಂಡು ಝಂಕಿಸಿ
ತೆರಹುಗೊಡಿ ಸಾಕೆಂದು ನೂಕುತ
ತರುಬಿದರೆ ಹರಿ ಕಂಡು ಕೊಲ್ಲದಿರೆಲವೊ ಸಾಕೆಂದ

|| ೧೯ ||

ಮದುವೆ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಮೌಂಜೀ
 ಸದನದಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕುಲ
 ಕದನ ಪುತ್ರೋತ್ಸವದ ದೆಸೆಯಲಿ ದೇವಯಾತ್ರೆಯಲಿ ||
 ಸುಡತಿಯರು ಜನಜಾಲದಲಿ ತಿರು
 ಗಿದರೆ ಕೊರತೆಗಳಿಲ್ಲ ಕಸಿಗಳ
 ಸದೆಯಲೇತಕೆ ನಿಲ್ಲು ನಿಲು ನೀ ನೋಡಲವರೆಂದ

|| ೨೦ ||

ಮಡದಿಯನು ಇಪ್ಪತ್ತು ಕಣ್ಣಲಿ
 ದಡಗ ರಾವಣ ಬಿಡದೆ ನೋಡಿದ
 ಪಡೆಯನೇತಕೆ ಜಡವೆ ನೋಡಿದೊಡೇನು ಕುಂದಿವಳ ||
 ಒಡನೆ ಸಾಯಳು ಸಾಯಲೆಮ್ಮೊಡ
 ನೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಳು ಹುಟ್ಟಲಿವದಿರ
 ಜಡಿಯದಿರು ಪಡೆಯೊಳಗದಾನನು ದ್ರೋಹಿಯಿಲ್ಲೆಂದ

|| ೨೧ ||

ಹನುಮನೆಮ್ಮಲಿ ತಪ್ಪು ನುಡಿವನೆ
 ವನಿತೆ ಕರ ಬಡವಾದಳಾದಳು
 ಇನಿತು ದಿನವುಪವಾಸ ಜೀವನಮಾತ್ರವಿದ್ದು ದಲ ||
 ನೆನಹು ದೊಡ್ಡಿತು ನಮ್ಮ ಹಂಬಲು
 ಮನದೊಳುಂಟಹುದಹುದು ಕಾಣೆವೆ
 ಜನಕಜಾತೆಗೆ ಹೃದಯದುಮ್ಮಳ ಘನವು ದಿಟವೆಂದ

|| ೨೨ ||

ನಿನ್ನ ಕಸಟವನರಿತೆ ವನದೊಳ
 ಗೆನ್ನ ನಟ್ಟಿದೆ ವೃಗದ ಬಳಿಯಲಿ
 ಬೆನ್ನಲನುಜನೊಲ್ಲದಿದ್ದರು ಬೈದು ನೂಕಿದಲಿ ||
 ಬಿನ್ನದಲೋಡುತ್ತ ದನುಜನ
 ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದೆ ಸಾಕು ನಡೆ ನಡೆ
 ನಿನ್ನ ಮನಬಂದತ್ತ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗೆಂದ

|| ೨೩ ||

ಬೇಡ ಮನದಲಿ ಚಿಂತೆ ಹನುಮನ
 ಬೇಡಿಕೊಂಡೊಡೆ ಮದ್ದು ತಂದಪ
 ಕೂಡೆ ದನುಜನನೆತ್ತಿ ಕೊಡುವನು ಸುಖವಲಿರಬಹುದು ||
 ನೋಡುವವರಿಗೆ ಕರುಣವಹ ಪರಿ
 ಮಾಡುವೀ ಕಾರ್ಪಣ್ಯವೇತಕೆ
 ಜೋಡೆ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ನಾರಿಯರುಂಟೆ ಭುವನದಲಿ

|| ೨೪ ||

ನಾರಿಯರ ನಂಬಿದರೆ ಕುಲವನು
ನೀರೊಳಗೆ ಹರಹುವರು ಹರಿತಹ
ನೀರು ಕೊರೆವುದು ದಡವನೆರಡನು ಸ್ವೈರ ವೃತ್ತಿಯಲಿ ||
ನಾರಿ ನರಕಕೆ ದಾರಿ ದುರ್ಜನ
ಕಾರಿ ಕುಲ ಸಂಹಾರಿ ಪುಣ್ಯ ನಿ
ವಾರಿ ವಾವಾಚಾರಿಯನೆ ತಾನೆಂದಳಾ ಸೀತೆ

|| ೨೫ ||

ದೇವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ
ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿ ಚಿತ್ತದ
ನೋವ ಹೇಳುವೊಡಳವೆ ಮತ್ಕರುಣೋಪತಾಪವನು ||
ದೇವರಿಯರೆ ಮುನಿದೊಡೆನ್ನನ
ದಾವ ಸಲಹುವ ತನಗೆ ಗತಿಯಿ
ನ್ನಾವುದಕಟಾ ಬರಿದೆ ಕಾಡದೆ ಕೃಪೆಯ ಮಾಡೆಂಬೆ

|| ೨೬ ||

ಕುಡಿಯ ಬಹುದಾ ಬಿಸಲದೊರೆಯನು
ಹಡೆಯ ಬಹುದಾ ಶಶವಿಷಾಣವ
ಬಿಡದೆ ಮಳಲಿ ತೈಲವಡಸಲು ಬಹುದುವಾಯದಲಿ ||
ಕಡಲನೀಸಲು ಬಹುದು ಮೂಕನ
ನುಡಿಸತೀರುಗು ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತವ
ಪಡೆವುದೆಂತೋ ದೇವ ಕೃಪೆಮಾಡೆಂದಳಿದುಮುಖಿ

|| ೨೭ ||

ಅರಸ ಬಿನ್ನಹ ಶಪಥ ಮುಖದಲಿ
ಸಿರಿಗೆ ಶಿಖಿ ಹೊದ್ದಿದರೆ ಬಿಡುವುದು
ಬರಿದೆ ತೊರೆವುದಕೀರ್ತಿ ಬಿನ್ನಹಮಾಡಲಂಜುವೆನು ||
ಹರಿಯೆಯೆಂದು ವಿಭೀಷಣಾಂಕನು
ಚರಣಕಮಲವ ಪಿಡಿದು ಬೇಡಲು
ಉರಿಯ ಹೊಕ್ಕುರಿಯದೊಡೆ ಬಳಿಕೊಳಗೊಂಬೆ ತಾನೆಂದ

|| ೨೮ ||

ಲೇಸುಮಾಡಿದಿರನ್ನ ಚಿತ್ತ
ಕ್ಷೇಶ ಬೀತುದು ನಾನು ಬದುಕಿದೆ
ದೋಷಿಯಿರಲಗ್ನಿ ಪ್ರವೇಶನೆ ಸಾಧು ಪಂಥವದು ||
ದಾಶರಥಿಯನು ಧರ್ಮದೋಷವಿ
ದೂಷಿತೆಯನೊಳಗೊಂಡನೆಂದಿಳೆ
ದೂಷಿಸದೆ ಹನುಮಂತ ಮಾಡಿಸು ಅಗ್ನಿ ಕೊಂಡವನು

|| ೨೯ ||

ಎಂದೊಡಾ ಕಪಿ ವೃಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆ
ಯಿಂದ ಕೊಂಡಲುರಿಯ ಬೆಳಗಿಸೆ
ಮುಂದೆ ದಳ್ಳುರಿ ನಭವನಡರಿತು ಕಂದಿತಂಬರವು ||
ಇಂದುಮುಖ ಬಲವಂದು ಚರಣ
ಧ್ವಂದದಲಿ ಪೊಡವಂಟು ಕೈಮುಗಿ
ದೆಂದಳವಧರಿಸರಸ ಕರುಣದೊಳೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ

|| ೩೦ ||

ರವಿ ಹುತಾಶನ ಸೋಮನಂಬರ
ಪವನ ಜಲ ದಿವ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲನು
ಭುವನ ಸಂಧಿಗಳೆರಡು ತನ್ನಯ ಹೃದಯದಧಿದೈವ ||
ಇವರ ವಂಚಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪವ
ನವನಿಯಲಿ ಸಲೆ ಮಾಡತೀರದು
ಶಿವನು ಬಲ್ಲನು ದೈವವೇ ಗತಿಯೆಂದಳಂದುಮುಖ

|| ೩೧ ||

ಉಟ್ಟು ಸೆರಗುರಿ ಸೋಂಕೆ ಮುಡಿ ಕಿಡಿ
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಕದ
ಬೊಟ್ಟು ಬೆವರಿದೊಡಾನು ಪಾತಕಿ ಭುವನ ಜನವರಿಯೆ ||
ಬಿಟ್ಟು ಕಳೆವುದು ಹೇಮವನು ಪುಟ
ವಿಟ್ಟು ಪರಿಯಾನಾದೆನಾದೊಡೆ
ಸಿಟ್ಟಿನುಳಿದೊಳಗೊಳ್ಳು ರಾಘವ ಎಂದಳಂದುಮುಖ

|| ೩೨ ||

ನುಡಿಯಬಲ್ಲವಳಹುದು ಬಲ್ಲಿನು
ನಡೆದು ಶಿಖಿಯಲಿ ಹೊಗಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಗೊಡವೆ ಬೇಡೆನೆ ಹೇಳಲಾರದೆ ತಮ್ಮನಳುತ್ತಿರಲು ||
ಪೊಡವಿಸುತೆ ಕಾಣುತ್ತ ಕಿಚ್ಚನು
ನಡೆದು ಹೊಕ್ಕಳು ಬೇಗ ಶಿವ ಶಿವ
ಹಡೆದ ತಂದೆಯ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಹೊಗುವ ತೆರನಾಯ್ತು

|| ೩೩ ||

ಗೋಳಿಡುತ ಕಪಿ ಸೇನೆ ಮರುಗಿತು
ಕಾಳುವಾಡಿದನರಸನೆನುತವೆ
ಹಾಳಿದಲ್ಲಾ ಶಿವನೆಯೆಂದುದು ಲಂಕೆಯವರೆಲ್ಲ ||
ಶೂಲಿ ತಲೆದೂಗಿದನು ಸುಮನಸ
ಜಾಲ ಜಯ ಜಯಯೆಂದು ಹೊಗಳೆ
ಜ್ವಾಲೆಯಲಿ ನಿಂದಿದಳವನೀತನುಜೆ ಸುಖದಿಂದ

|| ೩೪ ||

ಬಂದು ವಾರ್ಧಿಯ ಕಟ್ಟ ಕಾದಿದೆ
ವಿದ್ರಜಿತು ಮಾಯೆಯಲಿ ಹಾವಿನ
ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮದ್ದನು ತಿಂದು ಬದುಕಿದೆವು ||
ತಿಂದನೆಲ್ಲರ ಕುಂಭಕರ್ಣನು
ಹಿಂದೆ ಧಾವತಿಗೊಂಡು ಫಲವೇ
ನಿಂದು ಕೆಡಿಸಿದ ರಾಮನೆಂದಳಲಿತ್ತು ಕಪಿ ಸೇನೆ

|| ೩೫ ||

ಒಡಲೊಡೆವ ದುಃಖದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಕೆಡಿಸಿದ್ದೈಯೆನೆ ರಾಮ ನಾಚಿದ
ನುಡಿಯಲರಿಯದೆ ಮರುಳು ಮನುಜರ ಕರುಣೆ ನೀನೆಂದು ||
ಸುಡುವುದೇತರ ಕರುಣ ಮೂರ್ಖರ
ಗೊಡೆಯ ನೀನೆನುತೊರಲಿ ಪೊಡವಿಗೆ
ಕೆಡೆದು ಹೊರಳಲು ರಾಮ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿದ

|| ೩೬ ||

ಆ ಕುಕುಸ್ಥನು ಸುಪ್ತ ಶೋಕವ
ನೊಕಿದನು ಕಂಬನಿಯ ರೂಪದಿ
ಕಾಕು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಮನದೊಳಗಳಲು ಮೂರುತಿರೆ ||
ನಾಕಿಗಳು ಕಳುಹಿದರು ಮರುತನ
ಸಾಕು ಸಾಕಿನ್ನರನ ಬಳಲಿದೆ
ಶೋಕವಡಗಲಿ ನೋಡು ನೀನಕಳಂಕ ಚರಿತೆಯನು

|| ೩೭ ||

ಮಿಗುವ ದಳ್ಳುರಿಯೊಳಗೆ ನಿಂತಿಹ
ಜಗದ ಮಾತೆಯ ನಿಲುವದೋರಿದ
ಜಗಕೆ ಮಾರುತ ಬಹಳದುರಿಯನು ಬಗಿದು ಮಧ್ಯದಲಿ ||
ಜಗವುಘೇಯನಲಜಸುರೇಂದ್ರರು
ಹೊಗಳಿ ಪುಷ್ಪಾವಳಿಯ ಸುರಿದರು
ನಿಗಮವಂದ್ಯನು ಕಂಡನುರಿಯೊಳಗಿದ ವೈಘ್ನಲಿಯ

|| ೩೮ ||

ಪಾವಕನು ನಿಜ ರೂಪದಿಂದಾ
ದೇವಿಯರನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದನು
ದೇವ ನೀ ಮರುಳಾದೆ ಮನುಜಾಕಾರವನು ತಳೆದು ||
ದೇವಿ ಯಾರೆಂದರಿಯಲಾ ನೀ
ನಾವನೆಂಬುದ ಮರೆದೆ ಶಿವ ಶಿವ
ವೈವ ಮಾಯೆಗೆ ಸಂದೊಡುಳಿದವರಳವೆ ನೋಡೆಂದ

|| ೩೯ ||

ಲೋಕವರಿಯಲು ಶುದ್ಧ ಜಾನಕಿ
ಸಾಕು ಕಾಡದೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿ
ನ್ನಾಕೆ ಬಳಲಿದಳೆಂದು ಪಾವಕ ಸಿರಿಯನೊಪ್ಪಿಸಿದ ||
ಈಕೆಯಗ್ನಿ ಸ್ತಂಭ ಪರಿಣತೆ
ಈಕೆಯಾಕರ್ಷಣವ ಬಲ್ಲಳು
ನಾಕರಿಪುವಿನ ಕಲುಷ ದೂಷಣೆ ಘನವೆ ಹೇಳಿದೆ

|| ೪೦ ||

ಮರುಳುಗೊಂಡನು ರಾಮ ನೋಡಾ
ಸಿರಿಯ ಮಾಯಾ ಬಲದಿ ನಿಲುಕು
ತ್ತುರಿಯ ಹೊಗಿಸಿದಕಾವು ಹರಿಯನು ತಿಳುಹಬೇಕೆಂದು ||
ಕರಿವದನ ಗುಹ ವೀರಭದ್ರರು
ನೆರೆಯೆ ಪ್ರಮಥರ ಪಡೆಯುಘೇಯನೆ
ಹರನು ನಂದಿಯನೇರಿ ಭೂತಳಕೆಳಿದ ಸತಿ ಸಹಿತ

|| ೪೧ ||

ಬಂದನಜನಮರೇಂದ್ರನಂತಕ
ಬಂದ ವರುಣನು ಸೂತ ಮಾಗದ
ವೃಂದ ಹೊಗಳಲು ಗುಹ್ಯಕೇಶ್ವರ ಮುಖ್ಯ ಸುರನಿಕರ ||
ಬಂದುದವರಿವರೆನ್ನದಪ್ಪರ
ವೃಂದ ಮನು ಮುನಿ ಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಹರಿ
ವಂದಿಸಿದನುಚಿತ್ತೋಪಚಾರದಲವರ ಪೂಜಿಸಿದ

|| ೪೨ ||

ಹರನ ನೇಮದಲಾಗ ದಶರಥ
ಧರಣಿಪಾಲನು ದೇವ ಯಾನದಿ
ಧರಣಿಗಳಿದನು ಹರಿಯ ತಕ್ಕೈಸಿದನು ಮಮತೆಯಲಿ ||
ಮರುಳುತನವನು ಮಾಡಿ ಸೀತೆಯ
ಹಿರಿದು ಬಳಲಿಸ ಬೇಡ ಸಾಕಿಹ
ಪರದಕೀರ್ತಿಗೆ ಹಿತವೆ ಕಾಡದೆ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿದೆ

|| ೪೩ ||

ಎಲೆ ಜಗನ್ಮಯ ನಿನ್ನ ನಾಭಿಯ
ನಳಿನದಿಂದಾನಾದಿನದರಿಂ
ಜಲಜಸಂಭವನೆಂಬ ಹೆಸರೆನಗಾಯ್ತು ಪೂರ್ವದಲಿ ||
ಜಲಶಯನ ನಿನ್ನೊಂದು ಕರುಣದ
ಬಲದಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನುಂಟುಮಾಡಿದೆ
ಹೇಳಿಯ ಹೆಮ್ಮಗ ನಾನು ನಿಮಗೆಲೆ ತಂದೆ ಕೇಳಿದೆ

|| ೪೪ ||

ಪಾಲುಗಡಲಲಿ ಘಣಿಯ ಮಂಚದ
ಮೇಲೆ ಪವಡಿಸಿ ಪರಮನೆನಿಸಿದ
ಲೀಲೆಯಿತ್ತಲು ಮನುಜ ಭಾವದ ನಟನೆ ತಾನೆತ್ತ ||
ಮಾಲತಾಂಗಿಯ ಮಮತೆಯಿಂದ ವಿ
ಶಾಲವಕ್ತೃದಿ ಧರಿಸಿ ಮೆರೆವ ಕೃ
ನಾಳುತನವೇನಾಯ್ತು ಜಯ ಜಯ ಜಯನಮೋಯಿಂದ

|| ೪೫ ||

ಎಲೆ ಮುರಾರಿ ಮುಕುಂದ ವೇದವ
ಕಳಲು ತಮನನು ಸೀಳ್ವೆ ಮಂದರ
ಜಲದೊಳಾಳಲು ಕೂರ್ಮ ರೂಪದಿ ಬೆನ್ನಲಾಂತೆಯಲ ||
ಇಳೆಯನೊಯ್ದನ ಕೊಂದು ಭಕ್ತನ
ಸಲಹೆ ಕಂಭದೊಳೊಗೆದೆ ಕಪಟದಿ
ಬಲಿಯ ದಾನವ ಪಡೆದೆ ನಿನ್ನನು ಮರೆದೆಲಾಯಿಂದ

|| ೪೬ ||

ಭಾವುರೇ ಜಗದೀಶ ತಪಸಿಯ
ರೂಪದಲಿ ತಲೆಗಡಿದೆಯಂದಾ
ಭೂಪರೆಲ್ಲರನಿಂದು ರಾವಣ ಲೋಕವೆಲ್ಲನನು ||
ತಾಪಗೊಳಿಸಲು ಬಂದು ದಶರಥ
ಭೂಪನುದುರದಲೊಗೆದು ಮಾನವ
ರೂಪನಾದೈ ತಂದೆ ಮರೆದಾ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನು

|| ೪೭ ||

ಜೋಹವನು ತೊಟ್ಟಾತ ನದರು
ತ್ಸಾಹತತ್ಪರನಾಗಿ ನಿಜವನು
ಮೋಹವೆಡೆವುದೆ ತಂದೆ ಮರೆವರೆ ನಿನ್ನ ಘನತೆಯನು ||
ದ್ರೋಹಿ ದೈತ್ಯನ ಸೀಳಿದಮರ
ವ್ಯೂಹವನು ತಲೆಗಾಯ್ದೆ ಯೋಗಿ ಸ
ಮೂಹ ನಗದೇ ಮನುಜ ಭಾವವ ಬೀಳುಕೊಡಿಯಿಂದ

|| ೪೮ ||

ಧರಣಿ ಹುಯ್ಯಲನಿಡಲು ಬಂದವ
ತರಿಸಿ ದುಷ್ಟರ ಹರಿಸಿ ಲೋಕವ
ಹೊರೆದೆ ಸತ್ಯವ ಸಲಿಸೆ ವನದೊಳಗಾಯ್ತು ಹದಿನಾಲ್ಕು ||
ವರುಷ ನೀನಿತ್ತವಧಿ ಭರತನು
ಬರವ ಹಾರುವ ಬೇಗಯೋಧಿಗೆ
ತೆರಳು ನಾಟಕ ಸಾಕು ಸತಿಯನು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿಂದ

|| ೪೯ ||

ತರುಣಿಯರುಗಳಲಾ ಅರುಂಧತಿ
 ವರ ಸರಸ್ವತಿಯನಿಬರೀಕೆಯ
 ಸರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಶೀಲದಲಿ ||
 ಮರುಳಲಾ ರಘುನಾಥ ಸೀತೆಯ
 ಖರೆಯದಿಂದೊಡಗೊಳ್ಳು ನೀ ಮನ
 ದಿರುಹಿದರೆ ಶಿವನಾಣೆಯೆಂದಳು ಗಿರಿಜೆ ನಸುನಗುತ

|| ೫೦ ||

ಒರಲೆಗಳು ದಳ್ಳುರಿಯ ಕಿಚ್ಚಿಂ
 ಗೆರಗಬಲ್ಲುವೆ ದನುಜ ಕಂಗಳ
 ತೆರೆದು ನೋಡಲು ಬಹುದೆ ಸೀತೆಯ ಲೋಕಮಾತೆಯನು ||
 ಮರೆಯ ಮಾತೇಕಿನ್ನು ದೈತ್ಯರ
 ಹೊರಿಗೆಯನು ನೀ ಮರೆದೆ ನಿನ್ನವ
 ರರಿಯೆಲಾ ಜಯವಿಜಯರೆಂಬವರೆಂದ ಶಶಿಮೌಳಿ

|| ೫೧ ||

ದುನುಜನೊಯ್ದಾ ಸತಿಯ ರಾಘವ
 ಮನದ ಮೋಹದಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡನು
 ಯೆನುತ ಲೋಕವು ದೂರುಗೊಂದಾನಿಶಿತು ಕಾಡಿದೆನು ||
 ಅನಲನೊಳು ಹೊಗಿಸಿದೆ ಸುರಾಸುರ
 ಜನವು ಮೆಚ್ಚಲು ಶುದ್ಧಿಯಾದಳು
 ಮನವ ಬಲ್ಲಿನು ಮುನ್ನು ಲೋಕವ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನೆಂದ

|| ೫೨ ||

ಕಾಡೆ ನಿಮ್ಮಡಿಯಾಣೆ ಸೀತೆಯ
 ಕೂಡಿಕೊಂಡೆನು ಇನ್ನು ಸಂಶಯ
 ಬೇಡ ಮನದಲಿ ಮೋಹವಿಲ್ಲವು ದಿಟ ವಿಚಾರಿಸಲು ||
 ಆಡುವರು ತಾನಿಲ್ಲ ಮರೆದರಿ
 ದಾಡದಂತಿರೆ ಶುದ್ಧಿಯಾದಳು
 ಆಡಬೇಡಾನರಿತೆನರಿತೆನು ತಿಳಿದೆ ನಾಕೆಂದ

|| ೫೩ ||

ಗಿರಿಶ ಕಮಲಜ ಮುಖ್ಯ ದೇವರು
 ಹರಿಯ ಮಂಗಳ ರೂಪ ನೋಡುತ
 ವರವ ಕೊಡುವೆವಮೋಘ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯರರಿಗೆ ||
 ಗರುವ ರಾಘವ ಬೇಡು ಬೇಡೆನೆ
 ಕರವ ಮುಗಿದನು ಮುಗುದ ಮೂರುತಿ
 ಶಿರವ ತೂಗುತ ಯೋಗಿಜನ ನಗಲರಸ ಬೇಡಿದನು

|| ೫೪ ||

ಎಣಿಸಲವರಿಂದೆಮಗೆ ಮಾಡಿದ
ಗುಣಕೆ ತತ್ತರಿಕೃತ್ಯವಿಲ್ಲಾ
ರಣದಿ ಕಾದಿದೊಡೆಮ್ಮ ಹರಿಬಕೆ ಹರಣವನು ತೊರೆದು ||
ರಣದೊಳಳಿದವರುಳ್ಳೊಡೇಳಲಿ
ಚಣದೊಳಿಗಳೆ ನಾವಿಹನ್ನಕ
ತೃಣ ಮೊದಲು ತರು ಕಡೆಗೆ ತಾ ಫಲಿಸಿರಲು ಬೇಕೆಂದ

|| ೫೫ ||

ಕೊಬ್ಬಿವೆಂದೆನಲಾಗ ಹರಣವ
ತೊಟ್ಟುದೆಡೆಕಡೆಯಳದ ಕಪಿಗಳು
ನೆಟ್ಟನೆದ್ದರು ಕಾಲ ಫಲಸಂಪನ್ನವಾಯ್ತವನಿ ||
ಸೃಷ್ಟಿ ದಣಿದುದು ನೋಡಿ ಮನದೊಳ
ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು ಹರಿಯ ಮೂರ್ತಿಯ
ವಿಷ್ಣುವೇಶ್ವರರೆಲ್ಲ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲು ಕೈಮುಗಿದು

|| ೫೬ ||

ಆಳನೇ ಸಂಧಿ

ಪಲ್ಲ || ಪರಮ ಮಂಗಳ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಹಿತವೆ
ಭರತವಂದಿತ ಪುರವ ಹೊಕ್ಕನು
ಧರಣಿಯನು ಸಲೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತವೆ ರಾಮನೊಪ್ಪಿದನು ||

ಪದ || ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮಜ್ಜನವನಾ
ಭರಣ ವಸನಾದಿಗಳ ನೀ ಸ್ವೀ
ಕರಿಸಬೇಹುದು ಸಕಲ ಕಪಿಪಡೆ ಸಹಿತ ಸಿರಿಯೊಡನೆ ||
ಶರಣ ನಾನಹಡೆನ್ನ ಮೇಲತಿ
ಕರುಣವುಳ್ಳೊಡೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿ
ಹರಿಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ವಿಭಿಷಣನು

|| ೧ ||

ಎನಗೆ ಭರತನ ಕೂಡ ಮಜ್ಜನ
 ವಿನುತ ಭೋಜನವಾಗಬೇಸುದು
 ದನುಜ ಕೇಳಾನೊಲ್ಲಿನನ್ನ ಕ ಭೋಜನಂಗಳನು ||
 ಜನನಿಯರ ವನಿತೆಯರ ವಸ್ತ್ರವ
 ಕನಕ ಭೂಷಣವಿಲ್ಲದೆನ್ನನು
 ನೆನೆದು ಮರುಗುವ ಭರತದೇವನ ಮರೆವೆನೆಂತೆಂದ

|| ೨ ||

ಅಣ್ಣ ಬಾರದೆ ಮಡಿಯನುಡೆ ನಾ
 ನುಣ್ಣಿನನ್ನೆವರೆಂಬ ಭರತನ
 ಕಣ್ಣ ನೀರನು ಕಂಡು ನಾವಿಲ್ಲಿಹುದು ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇ ||
 ಬಣ್ಣ ವಸನವನೊಲ್ಲೆ ವಿಭಿಷಣ
 ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳಿಂದ ಕಪಿಗಳ
 ಕಣ್ಣಿಗುತ್ತವವೆಸಗು ಬೇಗದಲೆಂದ ರಘುರಾಯ

|| ೩ ||

ವಾನರಂಗಳ ತಣಿಸು ಚಿತ್ತ
 ಗ್ಲಾನಿ ಬೇಡಿನಗೆಲ್ಲ ಬಂದುದು
 ನೀನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಿಂದನೆ ದೇವನಾಚ್ಚೆಯಲಿ ||
 ದಾನನೇಶ್ವರನಿಂದ ಮರ್ಕಟ
 ಸೇನೆ ತಣಿದುದು ವಸ್ತ್ರಮಣಿ ಗಂ
 ಧಾನುಲೇಪನ ಹಾರ ಕನಕಾಭರಣದುಃಖಿತದಲಿ

|| ೪ ||

ರಾವಣನ ಭವನದಲಿ ವಾಣಿಯ
 ಮಾವನಿದ್ದನುಮೊಂದು ರಾತ್ರಿಯ
 ಲಾ ವಿಭೀಷಣನರ್ತಿ ಸಲಲಾ ದೇವಿಯರು ಸಹಿತ ||
 ತಾವರೆಯ ಸಖನುದಿಸೆ ರಾಘವ
 ದೇವನೋಲಗವಿತ್ತು ವಿಭಿಷಣ
 ದೇವ ನೀ ಸುಖಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯವ ಮಾಡುತಿಹುದೆಂದ

|| ೫ ||

ಎನ್ನೆವರವೀ ಚಂದ್ರ ಸೂರಿಯ
 ರನ್ನೆವರವೀ ಧರಣಿ ಸುಖವಿಹು
 ದನ್ನೆವರವೀ ರಾಮ ಕಥೆಯಿಹುದವನಿ ಮಂಡಲದಿ ||
 ಅನ್ನೆವರ ಸುಖರಾಜ್ಯ ಸಿರಿ ಸಂ
 ಪನ್ನನಾಗೆನುತಭಯವಿತ್ತನು
 ನನ್ನಿವಂತರ ದೇವ ಬಾಳೆನುತತುಳ ಸಂಪದವ

|| ೬ ||

ಆಳ ನೆರೆದಿಹೆ ನಮ್ಮ ಹರಿಬಕೆ
ಕಾಳುಮಾಡಿದೆ ಹಲವು ತಿಂಗಳು
ಕಾಳ ರಕ್ತಸರೊಡನೆ ಕಾದಿದೆ ಹಿರಿದು ಬಳಲಿದೆಲಾ ||
ಪೇಳಲೇನದನಿನ್ನು ದನುಜರ
ಕಾಳಗವ ನಿನ್ನಿಂದ ಗೆಲಿದೆವು
ಮಾಳೆಯವನೊಡಗೊಂಡು ನಿಜ ಪುರಕ್ಕೈದು ನೀನೆಂದ

|| ೭ ||

ಬಿನ್ನ ವಿಸಲಂಜುವೆನು ದೇವನ
ಲೆನ್ನದೇನ್ನೈ ಹೇಳು ಹೇಳೆನೆ
ಬೆನ್ನ ಲೈದುತೆ ಬರಲು ಹೇಳುವುದನಿಬರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||
ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮಯ ಸೇವೆ ನಿಜ ಸಂ
ಪನ್ನ ಸುಖವದನಗಲಲಾರೆವು
ಬೆನ್ನ ಲೈದುನೆನುತ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಸುಗ್ರೀವ

|| ೮ ||

ಆನ ಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತದ
ಲೋವಿಕೊಡಿತೊ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದ
ಸೇವೆ ಯಾರಿಗೆ ಸುಲಭ ಭಾಪುರೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಲ ||
ಎವುದೆಮ್ಮಯ ರಾಜ್ಯ ಸುಖವದ
ನಾವ ಮೂಢನು ಬಯಸುವನು ಕರು
ಣಾವಲೋಕನವೆನುಗೆ ಸಾಕೆಂದೆರಗಿದನು ರವಿಜ

|| ೯ ||

ಹಾಲ ಬಯಸುತೆ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಗೆ
ಹಾಲಹಲವನುಯೆರೆವರೇ ಕರು
ಣಾಳುತನಕೇ ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ದೇವ ನಿಮ್ಮುವನು ||
ಬೀಳುಗೊಡುವರೆ ಹರಣ ನಮ್ಮನು
ಬೀಳುಗೊಡುತಿದೆ ಹಲವು ಮಾತೇಂ
ಹೇಳಲರಿಯೆನು ಅಗಲಲಾರೆವು ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿಪದವ

|| ೧೦ ||

ದೇವಯಾನವು ಧನಸ ಪುಷ್ಪಕ
ದೇವರಿಂಗಿದು ಯೋಗ್ಯ ಚಿತ್ತವಿ
ಸೀ ವಿಮಾನದಿ ಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ||
ರಾವಣಾನುಜನೀಯೆ ಸೀತಾ
ದೇವಿಯೊಡನಾ ರಾಮನೇರಿದ
ದೇವ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಪರವನು ಪಯಣಪರನಾದ

|| ೧೧ ||

ಹರಿ ನಿರೂಪವನೀಯಲಾ ತರು
 ಚರರು ಋಕ್ಷರದೆಲ್ಲರೇರಿತು
 ವರ ವಿಮಾನದಲನಿಬರಿಗೆ ಎಡೆಯಿರಲು ಕಮಲಜನು ||
 ವಿರಚಿಸಿದ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಂತಿರೆ
 ಸಿರಿ ಮನೋಹರಮೂರ್ತಿ ಬೆಸಸಲು
 ಭರದಲಭ್ಯವನಡರಿ ನಡೆದುದು ದಿವ್ಯ ಪುಷ್ಪಕವು

|| ೧೨ ||

ಪಾಡುವರು ಕೆಲರಲ್ಲಿ ಹರಿಯನು
 ನೋಡುವರು ನಿಜ ದೃಷ್ಟಿ ದಣಿಯಲು
 ಆಡುವರು ತಮ್ಮಿಂದ ಪುಣ್ಯರದಾರು ಲೋಕದಲಿ ||
 ಪಾಡುವರು ಮಂಗಲದ ಗೀತವ
 ಕೂಡೆ ತುಂಬುರು ನಾರದರು ಮಗು
 ಕೇಡಿಸಿತು ಸುರವಿರಿಂಚಿಯ ಸಭೆಯ ಚಿಲ್ವಿಕೆಯ

|| ೧೩ ||

ಹರಿಯ ಕರುಣಕಟಾಕ್ಷವೀಕ್ಷಣ
 ಸಿರಿಗೆ ಭಾಜನವಾಯಿತನುಮಾ
 ತರುಚರೇಂದ್ರರು ವಿದಿತ ರಾಕ್ಷಸ ಋಕ್ಷನಾಯಕರು ||
 ವರಮುನೀಂದ್ರರು ಸಕಲ ನಿಗಮದ
 ನೆರವಿಯನಿಸುವ ಬೊಮ್ಮವೆಂತುಟೊ
 ದೊರಕಲೆಮ್ಮನೊಲಾರು ಧನ್ಯರು ಭಲರೆ ಭಾಷೆನುತ

|| ೧೪ ||

ಬರುತ ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನು
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷೆಯ ಮೊಗವ ನೋಡುತ
 ತರುಬಿ ಕಸಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಕಾದಿದ ಕಣವ ನೋಡೆಂದ ||
 ಬೆರಳ ಕೊನೆಯಲಿ ತೋರುತಿಡ್ಡನು
 ಕರುಳುದಂಡೆಯ ರುಂಡಮಾಲೆಯ
 ಮರುಳುಗಳು ಕುಣಿದಾಡೆ ಕಂಡಳು ದೇವಿ ರಣಮಹಿಯ

|| ೧೫ ||

ನೋಡು ಮೈಥಿಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು
 ಮಾಡಿಕುದ ಲಂಕಾ ತ್ರಿಕೂಟದ
 ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ನಡುವೆ ಚಿಲ್ವಿಕೆಯಿಂದ ಮೆರೆಯುವುದ ||
 ನೋಡು ಬೆದರದೆ ಮುಂದೆ ಜಾನಕಿ
 ನೀಡಿ ಬಿದ್ದಿಹ ಕುಂಭಕರ್ಣನ
 ನೋಡು ಯೋಜನಕಾಯದಿವನನು ಕೊಂದೆ ನಾನೆಂದ

|| ೧೬ ||

ಸೀತೆ ನೋಡೆಲೆ ನಳನು ಕಟ್ಟಿದ
 ಸೇತುವನು ನಿನಗಾಗಿ ಬೇಡಿದೆ
 ನೀ ತಡಿಯಲಬ್ಧಿಯಲಿ ಬಟ್ಟೆಯ ಮೂರು ದಿನ ತನಕ ||
 ದೈತೆ ನೋಡೆನುತಿಳಿದು ರಾಘವ
 ಸೇತುವನು ಧನುವಿನಲಿ ಖಂಡಿಸೆ
 ಆ ತತೂಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುದು ದಶಶಿರನ ನೆರಳು

|| ೧೭ ||

ಏನು ಜಾಂಬವ ತೋರ್ಪುದಿದು ತಾ
 ನೇನು ನೆಳಲದು ಸುಳಿವುದೇನಿದು
 ಮಾನಸದ ವಿಭ್ರಮೆಯೊ ಸಹಜವೊ ಬಲ್ಲೊಡುಸುರೆನಲು ||
 ಗ್ಲಾನಿಯಾತಕೆ ರಾಮ ಬಿಡು ಬಿಡು
 ದಾನವನ ವಧೆಗಿಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ
 ನೀನು ನಿರ್ಮಿಸೆ ದುರಿತ ಪರಿಹರವೆಂದ ಜಾಂಬವನು

|| ೧೮ ||

ಎಂದು ಋಕ್ಷಾಧಿಪನು ಪೇಳಲು
 ಕಂದ ಬಾರೈ ಹೋಗು ಪವನಜ
 ಒಂದು ಚಣದಲಿ ತಹುದು ಲಿಂಗವ ಹಿರಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||
 ಹಿಂದುಗಳೆಯದಿರೆನಲು ಕೈ ಮುಗಿ
 ದಂದು ಪೊಡವಂಟ್ಟಿದಿ ಮಾರುತಿ
 ಚಂದದುರಗಾಭರಣ ಲಿಂಗವ ಕೊಂಡು ಬರುತಿರಲು

|| ೧೯ ||

ಇತ್ತು ರಘುಪತಿಗಖಿಳ ಬುಧ ಜನ
 ಮೊತ್ತವಿದು ಸುಮುಹೂರ್ತವೆಂದೆನ
 ಲೊತ್ತುತಲಿ ಮಳಲಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಕಾರವನು ರಚಿಸಿ ||
 ಯುಕ್ತವಹ ಶೋಡಷದ ದಾನವ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾಡಿ ಹಸ್ತದ
 ಲಿತ್ತು ನೈವೇದ್ಯವನುವೊಪ್ಪಿಸುತಿರಲು ರಘುರಾಯ

|| ೨೦ ||

ಹರನ ನಂದಿಯ ರೂಪವೊಂದನು
 ಧರಣಿಸುತೆ ತಾ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರೆ
 ಧರಣಿಧರ ತಾನೊಂದು ಭೂರುಹ ಲಿಂಗವನು ಸವೆಯಿ
 ವರಕಪೀಶ್ವರರೆಲ್ಲ ರಚಿಸಿದ
 ರಿಂದೆ ಕೋಟಿಯಲೊಂದು ಕುಂದದೆ
 ಶರಧಿ ತೀರವು ಲಿಂಗಮಯವಾಗಿರಲು ರಂಜಿಸಿತು

|| ೨೧ ||

ಉತ್ತಮದ ಲಿಂಗವನು ಧರಿಸಿಯೆ
ಹಸ್ತದಲಿ ಹರಿತನುಜ ತರುತಿರ
ಲಿತ್ತ ಹರಿಯಿದಿರನಲಿ ಕಂಡನು ಲಿಂಗ ಕೋಟಿಗಳ ||
ಅತ್ತಲೆನ್ನನು ಕಳುಹಿ ನೀನೀ
ಗಿತ್ತ ಮಾಡಿದ ಮಳಲ ಲಿಂಗವ
ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆನೀಗ ನೀವದನರಿಯಬಹುದೆಂದ

|| ೨೨ ||

ಸುತ್ತಿ ಬಾಲದೊಳೆಳೆಯೆ ಭುವನವ
ಕಿತ್ತು ಮಗುಚುವವೋಲಜಾಂಡವು
ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ಜಡಿಯೆ ಮಾರುತಿ ಬಳಲಿ ಬಸವಳಿದ ||
ನೆತ್ತರೊಕ್ಕಿತು ಬಾಯಿ ಮೂಗಿನ
ಲಿತ್ತರದಿ ಕರ್ಣದಲಿ ಕೆಡೆದಿರ
ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಮೂರ್ತಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕರುಣದಲಿ

|| ೨೩ ||

ಪ್ರಾಣ ಹದುಳಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರನ
ಮಾಣದೀಕ್ಷಿಸುತೆಂದ ಕೇಳಾ
ಪ್ರಾಣದೊಡೆಯನೆ ಅತ್ತಕಡಸುವುದೆನ್ನ ಲಿಂಗವೆನೆ ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಲಿಂಗವನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
ಬಾಣಲಿಂಗವ ಕಂಡು ಮೊದಲಲಿ
ಮಾಣದೀಕ್ಷಿಸಲಖಿಲಜಗವಾ ರಾಮ ಲಿಂಗವನು

|| ೨೪ ||

ಪದುಮಸಖನಪರಾಗ ಕಾಲ
ಕ್ಕಿದುವೆ ಮುಖ್ಯವು ಸಕಲ ಜನಕಿದು
ವಿದಿತ ಗೋಹತಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾದಖಿಳ ಪಾಪಗಳ ||
ಸದೆದು ಭವಕೋಟಿಗಳ ದೋಷವ
ಮುದದಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥವನು ಪಡೆವರು
ಯಿದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವೆಂಬಾ ಲಿಖಿತವನು ಬರೆದ

|| ೨೫ ||

ಇಂತು ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಭೂಸುರ
ಸಂತತಿಗೆ ಧನಕನಕ ಗೋಗಳ
ನಂತನನು ಮೇಣುತ್ತಮೋತ್ತಮದಗ್ರಹಾರಗಳ ||
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲಿನಲಿತ್ತು ಮನಸಿಜ
ನಂತಕನ ಬಲವಂದು ಪೊಡವಂ
ಟಂತರಿಕ್ಷದಲೆಸೆವ ಪುಷ್ಪಕವನ್ನು ನಿರುಕ್ತಿಸಿದ

|| ೨೬ ||

ನೋಡುತಿರೆ ಅಜನಿತ್ತ ಪುಷ್ಪಕ
ರೂಢಿಪತಿಯಿದಿನಲಿ ತಗ್ಗಿತು
ಬೀಡನೇರಿಸಿ ಅನುಜ ಸತಿ ಸಹಿತಾಪ್ತ ಪರಿವಾರ ||
ಕೂಡಿ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಮೇಲೆ ಗಗನದ
ಲಾಡಿ ವಾಡುವ ಸುರಸಮೂಹವ
ನೋಡಿ ಪರಮಾನಂದ ಮೂರುತಿ ಸೀತೆಗಿಂತೆಂದ

|| ೨೭ ||

ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ನಮ್ಮ ವಿಭಿಷಣ
ಇಲ್ಲಿ ಬಾಲಿಯ ನಾವು ಕೊಂದೆವು
ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ರವಿಜ ನಮ್ಮನು ಹನುಮ ತಾನಿಲ್ಲಿ ||
ಪುಲ್ಲರೋಚನೆ ನೋಡು ಹಂಪೆಯ
ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ವಿರಹದಲಿ ತನು
ತಳ್ಳಳಿಸೆ ತೊಳಲಿದೆನು ಕಾತರನಾಗಿ ಕಾನನವ

|| ೨೮ ||

ಸುದತಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯನು ನೋಡಾ
ಇದುವೆ ಬಾಲಿಯ ಸದನ ಮುಂದಿಹು
ದದುವೆ ಪಂಚವಟಿಯು ದಶಾನನ ನಿನ್ನ ಕಪಟದಲಿ ||
ಚದುರಲೊಯ್ದನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮನು
ಕದನದಲಿ ಖರ ಕಾದಿದೆಡೆಯದು
ಪದುಮಲೋಚನೆ ನೋಡಗಸ್ತ್ರಾಶ್ರಮವ ನೋಡೆಂದ

|| ೨೯ ||

ಎಲೆಗೆ ನೋಡಾ ಚಿತ್ರಕೂಟವ
ತೊಳಗುತಿದೆ ಶರಭಂಗನಾಶ್ರಮ
ಯಲೆಗೆ ನೋಡಾ ಯಮುನೆಯೊಪ್ಪುವಳಿಸಿತ ವರ್ಣದಲಿ ||
ನಳಿನನಾಭನ ಚರಣಸೋಂಕಿಂ
ದಿಳೆಯ ಪಾವನ ಮಾಳ್ವ ಗಂಗಾ
ಜಲ ಮನೋಹರತರವು ನೋಡೆನುತಿದರ್ ರಘುರಾಯ

|| ೩೦ ||

ಬರುತ ಭಾರದ್ವಾಜನಾಶ್ರಮ
ದುರು ಕೃಪಾನಿಧಿಯಳಿದು ಮುನಿಪನ
ಚರಣಕೆರಗಲು ಹರಸಿ ಕುಶಲವನಿರದೆ ಕೇಳುತ್ತ ||
ಕರವ ಮುಗಿದೆಮ್ಮವೈಯನುಜರು
ನೆರೆ ಸುಖಿಗಳೇ ಧರೆ ಸುಭಿಕ್ಷವೆ
ಫರಜನಕೆ ಸಂತೋಷವೇಯೆನೆ ಮುನಿಪನಂತೆಂದ

|| ೩೧ ||

ಅಸುತೋಲಗಿದೊಡಲಿಂಗೈ ಸುಖ ಸಂ
ತಸವದೆಲ್ಲಿಯದಮಮ ತಾಯ್ನಳಿ
ಗುಸುರಲುಂಟೇ ನಿಮ್ಮನುಳಿದವರಿಂಗೈ ಸಂತಸವ ॥
ಅಸುನ ಹಿಡಿದೆಂತೆಂತೋ ಕಡು ಸಾ
ಯಸದ ವೃತ್ತಿಯ ಧರಿಸಿ ಭರತನು
ನಸುನುತಿಯ ಪಾಲಿಸುತಲಿಪ್ಪನು ದೇವನಾಜ್ಞೆಯಲಿ

॥ ೩೨ ॥

ಸುರವಿರೋಧಿಯ ಗೆಲಿದೆ ಲೋಕದ
ಹೊರೆಯನಿಳುಹಿದೆ ಲೇಸು ಮಾಡಿದೆ
ಕರುಣವತ್ಸಲ ಚಿತ್ತವಿಪುಲಘೋಷಚಾರವನು ॥
ವರವ ಕೊಡುವೆನು ಬೇಡು ಬೇಡೆನೆ
ಧರಣಿ ಬಿತ್ತದೆ ಬೆಳೆಯ ಬೇಹುದು
ತರು ಸಸಿಗಳನವರತ ಫಲಭರವಾಗಬೇಕೆಂದ

॥ ೩೩ ॥

ಶುಷ್ಕ ವೃಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲ ಪೂತಳಿ
ರುಕ್ಮಿ ಫಲಿಸಲು ಬೇಕನಾರತ
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದರಿಂಗೈ ಸಂತತಿಯಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು ॥
ಕಕ್ಕುಲಿತೆ ಕುಂದೆಡರು ಬಡತನ
ಸಿಕ್ಕು ರೋಗಾದಿಗಳು ಹೊದ್ದದ
ಉತ್ಕಟದ ವರವೀಯಬೇಕೆನೆ ಕೊಟ್ಟನಾ ಮುನಿಪ

॥ ೩೪ ॥

ಉರಿಯ ಹೊಗುವನು ಭರತ ಹೋಗೈ
ಮರುತನಂದನ ನಾವು ಬಂದುದ
ನರುಹಿ ತಮ್ಮನ ತಡೆವುದೆಂದಿನಲಣುವನಡಿಗೇರಿ ॥
ಹರಿದು ಹಾರಿದ ಹೋಗುತಾಪ್ಪಣ
ಭರದಿ ನಂದಿಗ್ರಾಮ ಬಾಹ್ಯದ
ಉರಿವ ದಳ್ಳುರಿಗಂಡು ಚಿಂತೆಯ ತಾಲ್ಲ ಹನುಮಂತ

॥ ೩೫ ॥

ದೇವ ಬಪ್ಪುದ ತಡೆದನೆನುತನೆ
ಪಾವಕನ ಹೊಗಲೆಂದು ಭರತನು
ವೋ ವೋ ಕೊಂಡದಲುರಿಯ ಬೆಳಗಿಸೆ ಪುರವು ಮರುಗುತಿರೆ ॥
ಆವುದದು ಕರ್ತವ್ಯವೆನುತನೆ
ಬೇವುತಿರ್ದುದು ಸಕಲ ಪುರಜನ
ಕಾವ ದೈವವ ಕಾಣೆ ನೆರೆದುದು ವೃದ್ಧ ಬಾಲಕರು

॥ ೩೬ ॥

ಪುರಜನವು ಪರಿವಾರ ಪರಿಜನ
ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರುಗಳರಸಿಯ
ರುರಿಯ ಹೊಗುವುದ ನೆನೆದು ಮನದುಮ್ಮಳದಿ ಬೆಂದಿಹರು ||
ವರ ಪುರೋಹಿತ ಮಂತ್ರಿಗಳನಾ
ಪ್ತರನು ಬೇಗದಿ ಕರೆಸಿ ಬೇಡಿದ
ನುರಿಯ ಹೊಗುವೊಡೆ ನೇಮವೇ ತನಗಿಂದನಾ ಭರತ

|| ೩೭ ||

ಆವ ಭವದಲಿ ಬಂದೊಡೆನಗಾ
ದೇವ ರಾಘವ ಚರಣ ಕಮಲದ
ಸೇವೆಯೇ ನಿಜವಾಗಬೇಹುದು ಹಲವು ಮಾತೇನು ||
ಪಾವಕನೆ ಕರುಣಿಸುವುದೆನುತನೆ
ರಾವಣಾರಿಯ ತಮ್ಮ ನಿಂದಿರೆ
ದೇವಿಯರು ಕೈಮುಗಿದು ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಪಿಡಿದಿರಲು

|| ೩೮ ||

ಉರಿಯ ಕೊಂಡಕೆ ಮೂರು ಸುತ್ತನು
ತಿರುಗಿ ಬಂದನು ಭರತ ಶತ್ರುಹ
ನೆರಸಿ ನಿಂದನು ಮನದಿ ರವಿ ವಂಶವನು ಭಾವಿಸುತ ||
ಕರುಣವಿಲ್ಲಾ ಹರಿಗೆ ಶಿವ ಶಿವ
ಭರತ ಬಿದ್ದನು ಬಿದ್ದನೆಲೆಯೆಲೆ
ಉರಿಯನೆನಲಾ ಹನುಮ ದೂರದಿ ಕಂಡು ಬೊಬ್ಬಿದ

|| ೩೯ ||

ಬೀಳದಿರು ಬೀಳದಿರು ಶಿವ ಶಿವ
ಕೇಳು ರಾಘವನಡಿಗಳಾಣೆನೆ
ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಬೀಳುತಿರಲಾ ಹನುಮನಡಹಾಯ್ದು ||
ಬೀಳುತಿಪ್ಪನ ಹಿಡಿದು ಬಿಡು ಬಿಡು
ಕೇಳು ಮಾತುಂಟೆನಲು ಸಾರ್ ಸಾ
ರೇಳು ರಾಘವನೆಲ್ಲಿ ಕಪಿ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಸಾರೆಂದ

|| ೪೦ ||

ವೋ ವೋ ಅಣ್ಣನ ಮಡುಹಿ ತಮ್ಮನು
ಭಾವಿಸಲು ರಾಜ್ಯವನು ಮಾಡನೆ
ಸಾವ ಹರೆಯವೆ ಭರತ ಮರಕ್ಕೆ ರಾಜ ನೀತಿಗಳ ||
ನೀವು ಕೇಳದೊಡೇನು ಫಲವಾ
ದೇವ ರಾಘವನುಣ್ಣಲರಿಯದೆ
ತಾವೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮಗದಹಿತವೆಯೆಂದು ತಿಳುಹಿದನು

|| ೪೧ ||

ಕನಲಿ ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ಶಿವ ಶಿವ
ಯೆನುತ ಘನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯಿಂದವೆ
ವನಚರನ ಸುಡುವಂತೆ ನೋಡಿದ ಮನದ ಮಸೆತದಲಿ ||
ಜನಪ ನೀತಿಯ ಸಾರು ಸಾರೇನ
ಲನಿಲಸುತ ನಸು ನಗುತ ಕೇಳೊಂ
ದನುನಯನ ತೋರಿಸುವೆ ರಾಮನನೀಗ ನಿನಗೆಂದ

|| ೪೨ ||

ಒಲ್ಲಿನೆನಲೇ ಕೊಲ್ಲಿ ರಾಘವ
ನೆಲ್ಲಿರುವ ಸನಿಯದಲಿ ತೋರುವೆ
ನಿಲ್ಲು ಮಾರುತಿಯೆನಲು ಸಾಕಾಯ್ತಾಯ್ತು ತಡೆಯದಿರು ||
ಬಲ್ಲಿ ಕಪಟವನೆನಲು ಹೋಹೋ
ವಲ್ಲಭನ ತೋರಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣ
ಸಲ್ಲದೆನಲಾ ಭರತ ದೇವನ ಕೊಂಡು ಪುಟ ನೆಗೆದ

|| ೪೩ ||

ಕಂಡನಿದಿರಲಿ ಬಪ್ಪ ತೇಜೋ
ಮಂಡಲದ ಪುಷ್ಪಕವನದರೊಳು
ಪುಂಡರೀಕದಳಾಕ್ಷ್ಯ ದೇವಿಯರೊಡನೆ ಬಪ್ಪದನು ||
ಕಂಡು ನಂಬಿದ ಭರತ ಬಳಿಕಾ
ಚಂಡ ಮಾರುತಿಯಿಂದ ನುಡಿಗಳ
ಮಂಡೆಯಲಿ ಧರಿಸುತ್ತ ನಡೆದನು ಸಕಲ ಜನಸಹಿತ

|| ೪೪ ||

ಇಳಿಯೆ ಹರುಷಾಶ್ರುಗಳು ಸಲೆ ಕಂ
ಗಳಲಿ ಪರಮಾನಂದವಾಗಲು
ನಳಿನನಾಭನು ಸೇನೆ ಸಹಿತಾ ಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದು ||
ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಭರತನ
ಬಳಿಕ ಶತ್ರುಘ್ನಾದಿಗಳ ಮ
ತ್ತೊಲಿದು ಉಸಚರಿಸುತ್ತ ಸಂಭಾವಿಸಿದನೆಲ್ಲರನು

|| ೪೫ ||

ಅಂಗ ಶೃಂಗಾರವನು ಮಾಡಿದ
ನಂಗನಯ್ಯನು ತಮ್ಮದಿರು ಸಹ
ಮಂಗಲೋಚಿತ ರಥವನೇರಲು ಹನುಮನುಗ್ಗಡಿಸೆ ||
ಅಂಗದನು ಸತ್ತಿಗೈಯ ರಾಕ್ಷಸ
ಪುಂಗವನು ಚಾಮರವ ಧಾಳಸೆ
ತುಂಗವಿಕ್ರಮ ಭರತ ಕಟ್ಟಿಗಿವಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿದ

|| ೪೬ ||

ನಾರಿಯರು.ನವರತುನದಾರತಿ
ಸಾರ ಪನ್ನೀರುಗಳ ಚಳೆಯದ
ತೋರಣಂಗಳವೋರಣಂಗಳ ಕಲಶ ಕನ್ನಡಿಯ ||
ವೀರ ವಾಠಕ ವಿಪ್ರ ವರ್ಗದ
ಸಾರದಾಶೀರ್ವಚನ ಸೇಸೆಯ
ಭೇರಿ ನಿಸ್ಸಳ ಧೂಪ ಲಾಜದಿ ಮೆರೆದುದಾ ಸಮಯ

|| ೪೭ ||

ಅರಸ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ನಿಜ ಮಂ
ದಿರವ ಹೊಕ್ಕುನು ತಮ್ಮದಿರು ಸಹ
ವೆರಸಿ ದೇವಿಯರೊಡನೆ ಕಪಿ ರಾಕ್ಷಸರು ಸಹ ಪುರವ ||
ಸಿರಿಯ ರಮಣನ ವೈಭವಂಗಳ
ಮೆರೆವ ಸಿಂಗಾರವನು ನೋಡುತ
ಹರುಷದೊಳಗೋಲಾಡುತಿರ್ದುದು ಸಕಲ ಜನ ನಲಿದು

|| ೪೮ ||

ಬರುತ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರ ಕೌಸಲೆ
ಯರಿಗೆ ನಮಿಸಲುಯೆರಗೆ ತಮ್ಮಯ
ಕರವು ದಣಿವಂತಪ್ಪಿ ನೋಡಿದರಪ್ಪಿ ದಣಿವಂತೆ ||
ಸುರಿವ ಪರಮಾನಂದ ಬಾಷ್ಪದಿ
ಧರಣಿಜಾತೆಯನೆತ್ತಿ ಮನ್ನಿಸಿ
ಹರುಷಮಿಗೈಯಪ್ಪಿದರು ಹರಸಿದರೊಲವಿನಿಂದೆಲ್ಲ

|| ೪೯ ||

ಮೆರೆವ ಮಣಿಭವನವನು ರವಿಜಗೆ
ತೆರವು ಮಾಡಿದ ವಿಭಿಷಣಾಂಕಗೆ
ಗುರುವ ಬೀಡಾರವನು ಕೊಡಿಸುತ ಜಾಂಬವಾದ್ಯರಿಗೆ ||
ಮರೆಯದೆಲ್ಲರ ನಿಲಿಸಿ ಭರತನು
ಉರುವ ಭಂಡಾರವನು ತರಿಸಿದ
ಒರೆಯೆ ಲಾಲಿಸಲೋಡುತಿರ್ದುದು ಕರಣಿ ಸಂದೋಹ

|| ೫೦ ||

ಗುರು ವಸಿಷ್ಠಾದಿಗಳು ಮಾಡಿತು
ಹರಿಗೆ ನಿಜ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವ
ಧರಣಿಯಮರರಿಗೆಂಟು ಲಕ್ಷದ ಗೋಪ್ರದಾನವನು ||
ಅರಸನಿತ್ತ ಹಿರಣ್ಯದಾನವ
ನಿರದೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಕೋಟಿಯ
ತುರಗ ಕರಿರಥ ವಸ್ತ್ರ ದಾನದಿ ದಣಿದರಾ ದ್ವಿಜರು

|| ೫೧ ||

ತರಣಿಯಂತಿಹ ರತುನ ಪದಕವ
ತರಣಿನಂದನಗಿತ್ತ ಮಾಣಿಕ
ವಿರಚಿತಾಂಗವನಿತ್ತನಂಗದಗೊಲಿದು ವಿಭಿಷಣಗೆ ||
ಸುರುಚಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವಿತ್ತನು
ಮೆರೆವ ಕುಂಡಲವೆರಡ ಹನುಮಗೆ
ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗಂಬರ ಭೂಷಣವನಿತ್ತ

|| ೫೨ ||

ಮಾರುತಿಗೆ ಕೊಡಲಿಳಿಸಿ ಕಂಠದ
ಹಾರವನು ದೇವಿಯರು ತೆಗೆವುತ
ವೀರ ರಾಮನ ಮೊಗವ ನೋಡಲು ನಗುತ ಕೊಡುಯಿಂದ ||
ಬಾರೊ ಮಗನೇ ಸಿರಿಯೆ ಬಲ್ಲಿದ
ವೀರ ಮದಗಜವೈರಿಯನುತಾ
ಹಾರವನು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಿಂದಿತ್ತಳವನಿಸುತೆ

|| ೫೩ ||

ಉಡುಗೊರೆಯನುಚಿತದಲಿ ರಾಘವ
ಕೊಡಿಸುತಿರ್ದನುಮೊಬ್ಬರುಳಯದೆ
ಮೊಡವಿಸುತೆಯೊಲಿದಂತೆ ತಾನೊಲಿದಂತೆ ಮನ್ನಿಸಿದ ||
ಬಡವರೆಡವರ ಕಾಣೆ ಸಭೆಯಲಿ
ಕಡಲನೀರ್ಡೆಗೆದಂತೆ ಮೆರೆದುದು
ಇಡಿದ ರತ್ನಾಭರಣ ಕಾಂತಿಯಲಧಿಕ ವಿಭವದಲಿ

|| ೫೪ ||

ಸರಸ ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನಂಗಳ
ಸುರುಚಿ ರತ್ನಾಭರಣ ದಿವ್ಯಾಂ
ಬರವಿಲೇಪನದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸ ಋಕ್ಷವಾನರರು ||
ಅರಸುಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಿರಿದುಪ
ಚರಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದನು ಹರುಷದ
ಶರಧಿಯೊಳಗೋಲಾಡುತಿದ್ದುದು ನಿಖಿಲ ಜನ ನಲಿದು

|| ೫೫ ||

ಇಂತು ರಮೆಯ ಮನೋರಥಂಗಳ
ಸಂತಸವನೀವುತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಕಾಂತನೆಂದಿರೆ ಸಕಲ ಜೀವರ ಜೀವಚಿಂತಕನು ||
ಅಂತರಿಕ್ಷವನಡರಿ ಕಿರಣ ದಿ
ಗಂತದಲಿ ರಂಜಿಸಲು ರಘುಪತಿ
ಸಂತಸದೊಳದ್ದವಿಳ ರಾಜೋಚಿತವ ನಡೆಸಿದನು

|| ೫೬ ||

ಸಿರಿಯವಲ್ಲಭನೊಲಿದು ರಾಜ್ಯಾ
ಧ್ವರವನಾನಲು ಕಾಲಭಾಗ್ಯದ
ಭರವ ಬಣ್ಣಿಸನಾವ ಪರಮಾನಂದಮಯವಾಯ್ತು ||
ಜರೆ ಮರಣ ಶೋಕಾದಿ ಭಯಗಳ
ಮರೆದು ಸುಖಸಂಪನ್ನರಾದರು
ಹರಸುತಿದುರ್ದು ರಾಮರಾಜ್ಯದೊಳಖಿಳ ಜನನಿವಹ

|| ೫೭ ||

ಇದು ಸದಾಯಃಕೀರ್ತಿವರ್ಧನ
ಸುದತಿಯರ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಾಧನ
ಪದುಮನಾಭನ ಚರಿತ ವಾವನ ದುರಿತಸಂಹರಣ ||
ಇದು ಸಕಲ ಪೌರಾಣ ವೇದದ
ಹೃದಯ ಮುನಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಚಿತವು
ಇದರ ಮಹಿಮೆಯ ಬಲ್ಲನೀಶ್ವರನುಳಿದ ಮಾತೇನು

|| ೫೮ ||

ಮಂಗಳಂ ಮೇದಿನಿಗೆ ಸುರರಿಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ ಪೇಳ್ವಗೆ
ಮಂಗಳಂ ಸುಜನರಿಗೆ ಸನ್ಮನಿಜನಕೆ ಭುವನಕ್ಕೆ ||
ಮಂಗಳಂ ಪತಿಯೊಲುಮೆ ಸತತಾ
ಭಂಗಸಿರಿಯೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸೇರಲಿ
ಭಂಗವಿರಹಿತವಾಗಲಖಿಳೈಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲರಿಗೆ

|| ೫೯ ||

— ಮಂಗಳಂ —

ಶಬ್ದ ಕೋಶ

ಅಕ್ಕರು=(ಅಂಕರು), ನೇಹ, ಅತಿ ಬಯಕೆ
ಅಕ್ಕಾಡಿಹೋಗು=ನಷ್ಟವಾಗು,
ನಾಶವಾಗು

ಅಕ್ಕಿ=(ಅಕ್ಕಿ), ದುಃಖ
ಅಗಳು=ಅಗೆ
ಅಗಸೆ=ತೈಲ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬೀಜ
ಅಗುಸೆ=ಕೋಟಿಯ ಬಾಗಿಲು
ಅಗ್ಗ=ಧಾರಾಳ; ಪೌರುಷ
ಅಗ್ನಿಧ್ರ=ಯಾಗಕರ್ತೃಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬ
ಅಘಾಟ=ಅಶ್ವರ್ಯ
ಅಚ್ಚು=ಅಕ್ಷ (ಅಚ್ಚುಮರ)
ಅಜಿಗಿಜಿ=ನುಜ್ಜುಗೊಜ್ಜು
ಅಟಮಟಿಗ=ಕಸಟಿ
ಅಟ್ಟಿಳಿ=ರಾಶಿ, ಸಮೂಹ
ಅಟ್ಟಿ=ಮೃತ ಶರೀರ, ಶವ
ಅಡಕಿಲು=ಪಾತ್ರೆ
ಅಡಕು=ಎಸೆ
ಅಡಗಲಿಸು=ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟು
ಅಡಗುಳಿ=ಬಾಗಿಲಿನ ಅಡ್ಡ ಸರಳು, ತಾಳ
ಅಡಸು=ಅಮರು; ಗಾಢಪ್ರವೇಶ ಮಾಡು
ಅಡ್ಡಣಿಗೆ=ಮೂರು ಕಾಲಿನ ಮಣೆ
ಅಣಲು=ದವಡೆ
ಅಣುವ=ಹನುಮ
ಅಣೆ=ಚುಚ್ಚು, ತಾಡು
ಅಣ್ಣಿಗಲ್ಲು=ಕೈ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿ ಆಡುವ
ಆಟದ ಕಲ್ಲು
ಅದ್ದಳಿಸು=ಬೆದರಿಸು, ನಡುಗಿಸು

ಅಧ್ವರಿ=ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ
ವಹಿಸುವವ

ಅನಿಬರು=ಎಲ್ಲರೂ
ಅನ್ನೆವರ=(ಅನ್ನೆಗ), ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ
ಅಬ್ಜು=ತಾವರೆ; ಚಂದ್ರ
ಅಮ್ಮುಗೆ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಅಮ್ಮು=ಆಗದು
ಅಯುತ=ಹತ್ತು ಸಾವಿರ
ಅರಗುಲಿಗ=ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ
ಅರೆ=ಏಣು; ಅರ್ಧವಾದುದು, ಕಡಿ
ಅರಿದು=ಅಸಾಧ್ಯ
ಅರುಪು=(ಅರುಹು), ತಿಳಿಸು
ಅರೆ=ಬಂಡೆ
ಅರ್ಜುನ=ಬಿಳಿ ಮುತ್ತಿ ಮರ
ಅರ್ಬುಡ=ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ
ಅಲಸದೆ=ಅಲಸ್ಯಮಾಡದೆ
ಅವದಿರು=ಅವರುಗಳು
ಅವನೀಧರ=ಸರ್ವತ
ಅವಳಿ=ಜೋಡಿ, ಜತೆ
ಅಳಲು=ದುಃಖ, (ಅಳಲೈ)
ಅಳವಳಿಸು=ಕುಂದು; ಮೂರ್ಛಿಹೋಗು
ಅಳವಿ=ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಶಕ್ತಿ
ಅಳವಿಗ=ಬಲಶಾಲಿ
ಅಳುವು=ಕಾಮಿಸು
ಅಳ್ಳಿರಿ=ನಡುಗಿಸು
ಅಸಗ=ಅಗಸ
ಅಸುಕೆ=ಅಶೋಕ

ಅಹಿಮುಕರ=ಹಿಮವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ
ಸೂರ್ಯ

ಅಂಕಪೀಠ=ತೊಡೆ

ಅಂಕೋಲೆ=ಎಣ್ಣೆ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಬೀಜ

ಅಂಗಚಿತ್ತ=ಉಡುಗೊರೆ

ಅಂಗವಟ್ಟು=ಅಂಗವಿಲಾಸ, ಚೆಲುವು

ಅಂಗವಣಿ=ಪರಿಸ್ಥಿತಿ

ಅಂಗೈಸು=ಕಾದು

ಅಂದ=ಹೋಲುವೆ, ಹೋಲುವ ರೂಪ

ಅಂದಣ=ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ

ಅಕೆವಾಳ=ಸಮರ್ಥ

ಅಗತಗಳು=ಬರುವಿಕೆ, ಶುಭಾಗಮನ

ಅಗುಳಿಸು=ಅಕಳಿಸು, ಅವಳಿಕೆ ತೆಗೆ

ಅಜಿ=ಯುದ್ಧ; ಯುದ್ಧರಂಗ (?)

ಅತುಕೋ=ಅನು, ಸಹಿಸು; ಕಾದು

ಅಮ್ಮಾಯ=ವೇದ, ಆಗಮ

ಅಯತ=ವಿಸ್ತರ; ರೀತಿ

ಅರದೆ=ಸೈರಿಸದೆ

ಅರು=ಬೊಬ್ಬರಿ

ಅರೈ=ಅರೈಕೆಮಾಡು, ಕಾಪಾಡು

ಅರೋಗಣಿ=ಭೋಜನ

ಅಲಿ=ಕಣ್ಣಾಲಿ

ಅವರ=ತಾವು, ಸ್ಥಳ

ಅಸರು=ದಣಿವು; ಬಾಯಾರಿಕೆ

ಅಹವ=ಕದನ

ಅಳಿಗೊಳು=ಸಿಟ್ಟಾಗು

ಅಳುಗ=ಅಳು; ಸೇವಕ; ವ್ಯಕ್ತಿ

ಅಳುದೋರು=ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರದರ್ಶಿಸು

ಅಂತುಕೋ=(ಅತುಕೋ), ಸಹಿಸು

ಅಂಪರೆ=(ಅನುವರೆ), ಸಹಿಸಲು

ಇಕ್ಕಿ=ಅಶ್ರಯ

ಇಕ್ಕಪ್ಪಿಕ್ಕು ಕಿಂಕರ=ಇಕ್ಕಪ್ಪಿಕ್ಕು ವಂಶದ
ರಾಮನ ಸೇವಕ

ಇಟ್ಟಣಿಸು=ದಟ್ಟಿಸು; ಒಂದರ

ಮೇಲೊಂದು ಹೇರು

ಇಡು=ಹೊಡೆ; ಬಡಿ; ತಿವಿ

ಇನತನುಜ=ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಸುಗ್ರೀವ;

ಸೂರ್ಯ ಛಾಯೆಯರ ಮಗ ಶನಿ

ಇರದೆ=ಬಿಡದೆ

ಇರುಹೆ=ಇರುವೆ

ಇಸು=ಬಿಡು, ಎಸು; ಬಾಣಬಿಡು

ಇಷುಧಿ=ಬತ್ತಳಿಕೆ

ಇಳಿ=ಬಿಡು

ಇಂಗಡಲು=ಪಾಲ್ಗಡಲು

ಇಂಗೋಲು=ಮದನ ಬಾಣ

ಇಂದುಧರ=ಶಿವ

ಇಂದ್ರನಂದನ=ವಾಲಿ

ಉಗಿದುಬಿಡು=ಸೆಳೆದುಬಿಡು

ಉಗು=ಒಗೆ, ಎಸೆ

ಉಗ್ಗಡ=ಅಧಿಕ್ಯ

ಉಗ್ಗಡಿಸು=ನಡುಗಿಸು, ಕಂಪಿಸು

ಉಚ್ಚಳಿಸು=ಬಿರಿದು ಹೊರಹೊಮ್ಮು

ಉಟ್ಟಲು=ಉಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರ

ಉಡಿ=ಮುರಿ

ಉಡುಗಣೇಶ್ವರ=ಚಂದ್ರ, ಉಡುಪತಿ

ಉದಧಿ=ಸಮುದ್ರ

ಉದ್ಗಾತೃ=ಯಜ್ಞಮಂತ್ರಗಳನ್ನು

ಹಾಡುವವ

ಉಪಾಯನ=ಉಡುಗೊರೆ, ಕಾಣಿಕೆ

ಉಪ್ಪವಡಿಪು=ಎಚ್ಚರವಾಗು; ಎಬ್ಬಿಸು

ಉಪ್ಪರಿಸು=ನೆಗೆ, ಹಾರು

ಉಬ್ಬಿದ್ದು=ಬೀಗಿ, ಹಿಗ್ಗಿ

ಉಮ್ಮಳಿ=ದುಃಖ

ಉರಲಿ=(ಉರುಳಿ)ರಾಶಿ; ಚಂಡು; ವಾತ್ರೆ

ಉರವಣಿಸು=ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸಾಗು.

ಉರಿಸಾರಿ=ಸುಡುವ ಮಾರಿ
 ಉರುವ=ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಉಲುಕು=ಅಲುಗು, ನಡುಗು
 ಉಲೂಕಲ=ಧೂಪ, ಗುಗ್ಗುಳ
 ಊಡು=ಉಣಿಸು
 ಊಣಿಯ=ಕೊರತಿ
 ಋಕ್ಷ=ಕರಡಿ
 ಎಕ್ಕಟೆಗ=ಎಕಾಂಗ ವೀರ
 ಎಕ್ಕಸಕ್ಕ=ಯದ್ವಾತದ್ವ
 ಎಕ್ಕೇ=ಆರ್ಕ, ಒಂದು ಸಸ್ಯ
 ಎಕ್ಕು=ಎಸೆದ
 ಎಡೆಕೆಡೆಯಾಡು=ನಡುವೆಯೇ ಓಡಾಡು
 ಎರಕೆ=(ಎರಂಕೆ), ರೆಕ್ಕೆ
 ಎಲು=ಎಲುಬು, ಅಸ್ಥಿ
 ಎಸಕ=ಎನೆಯುವಿಕೆ; ತೋರಿಕೆ
 ಎಸಲು=ಎನೆಯಲು
 ಎಸು=ಬಾಣಬಿಡು
 ಎಕದೇಶ=ಒಂದೇ ತಾವು, ಒಂದೆಡೆ
 ಎಗುವೆ=ಎನು ಮಾಡುವೆ
 ಎಡಿಸು=ಹಂಗಿಸು, ಹೀಯಾಳಿಸು
 ಎನುವನು=ಎನನ್ನೂ
 ಎರಡ=ಹರಳು ಗಿಡ
 ಎನೆ=ಎನು ಮಾಡಲಿ
 ಎಳಲು=ಶೆಚ್ಚಿಕೆ; ಅಭ್ಯುದಯ
 ಐದು=ಬರು, ಆಗಮಿಸು
 ಐದೆ=ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಐನಡಿ=ಐದು ಮೊನೆಗಳ ಬಾಣ
 ಐಸಲೇ=ಅಷ್ಟೇಯೇ
 ಒಗೆ=ಜನಿಸು
 ಒಗ್ಗಾಗಿ=ಒಂದುಗೂಡಿ
 ಒಚ್ಚಡ=ಕ್ರಮ; ಪ್ರಕಟ
 ಒಟ್ಟಲು=ಗೂಡು; ರಾಶಿ

ಒಡ್ಡೀಸು=ಬೋನು
 ಒಪ್ಪಂಬಡು=ಶೋಭಿಗೊಳು
 ಒಪ್ಪಡಿ=ಒಂದು ಎಳೆ
 ಒಲು=ಒಲಿಯು
 ಒಳ್ಳೆ=ನೀರ ಹಾವು
 ಒಂದುವನು=ಒಂದನ್ನೂ
 ಓತು=ಪ್ರೀತಿಸಿ
 ಓತುಗ=ಬೆಕ್ಕು
 ಓರೆಗೈ=ಸೇವೆಮಾಡು
 ಓವಿ=ಪ್ರೀತಿ
 ಓಸರಿಸು=ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು
 ಕಕ್ಕಡೆ=ಆಯುಧ ವಿಶೇಷ
 ಕಚ್ಚುಪ=ಅಮೆ
 ಕಚ್ಚುಟ=ಕೌಪೀನ, ನಡುವಸ್ತ್ರ
 ಕಟ್ಟಿಗೆ=ದಂಡ, ರಾಜದಂಡ
 ಕಟಕಿ=ಪರಿಹಾಸ, ಮೂದಲೆ, ಕೊಂಕು
 ನುಡಿ; ಮೋಸ
 ಕಡಿಕನೆ=ಥಟ್ಟನೆ, ತ್ವರೆಯಿಂದ
 ಕಡಿತಲೆ=ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕತ್ತಿ; ಗುರಾಣಿ
 ಕಡಿವಡೆ=ಸಂಹರಿಸು
 ಕಡುಗು=ಕೋಪ
 ಕಡುಜುರು=(ಕಡುದುರು), ಕಣಜಲು
 ಕಣೆಯ=ಪ್ರಸಂಗ; ಸಂದರ್ಭ
 ಕತ=ಸಂದರ್ಭ, ಪ್ರಸಂಗ
 ಕತ್ತರಿವಾಣಿ=ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿಷ ದ್ರವ
 ಕತ್ತು=ಉರಿ, ಹೊತ್ತು
 ಕದಂಬ=ಸಮೂಹ; ಒಂದು ವಾದ್ಯ
 ಕನಕ=ಕುಜ; ಹಿರಣ್ಯ ಕಶ್ಯಪು
 ಕಪ್ಪಡಿ=ಬಾವಲಿ
 ಕಮ್ಮಟ=ಠಂಕಸಾಲೆ
 ಕರ=ವಿಶೇಷ
 ಕರುವಿಡು=ಎರೆ

ಕರಿಕು=ಸುಟ್ಟು ಕಪ್ಪಾಗು
 ಕರಿಕೋದ=ಕರಿಕಿ ಹೋದ
 ಕಲಾಪ=ನವಿಲಿನ ಬಾಲ
 ಕವಟು=ಕಪಾಟು, ಕನಾಟ
 ಕಳಭ=ಅನೆಮರಿ; ಪ್ರೋತ
 ಕಳಕಳ=ಕೋಲಾಹಲ
 ಕಂಕಪತ್ರ=ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಯ ಗರಿಯುಳ್ಳ ಶರ
 ಕಂಬುಗೆ=ರಥಗುಪ್ತಿ; ಆಯುಧ ತುಂಬಿಸುವ
 ಸ್ಥಳ

ಕಾಣೆ=ನಾಣ್ಯ; ಏರು ಪೇರು
 ಕಾಣ್ಮೆ=ಶೌರ್ಯ
 ಕಾತಿ=ಖತಿ, ಕೋಪ
 ಕಾದಲ=ಇನಿಯ
 ಕಾನು=ಕಾನನ
 ಕಾಲುತೊಡಕು=ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿ; ಅಡ
 ಚಣಿ

ಕಾವು=ಮರದ ಹಿಡಿ; ತೊಟ್ಟಲ ಹಗ್ಗ
 ಕಾವ್ಯ=ಕವಿ, ಶುಕ್ರ
 ಕಾಹು=ಕಾವಲು
 ಕಿತ್ತಡಿ=ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ; ಪ್ರತ
 ಕಿರಾತಾಧಿಪ=(ಇಲ್ಲಿ) ಗುಹ
 ಕಿರಿದೆಡೆ=ತುಸು ದೂರ
 ಕೀರಶಿಶು=ಹಸುಗೂಸು, ಹಾಲುಣ್ಣುವ
 ಮಗು

ಕುಕ್ಕುರ=ನಾಯಿ
 ಕುಕ್ಕುರಿಸು=ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತುಕೊ
 ಕುಣಪ=ಶವ
 ಕುತ್ತ=ರೋಗ
 ಕುಮ್ಮರಿ=ಕೃಷಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಾಡುಸುಡು
 ವುದು
 ಕುರಿತವಾಗು=ಗುರುತುಸಿಗು, ನಿಶ್ಚಯ
 ನಾಗು

ಕುಸುಬು=ಕುಕ್ಕು; ಕುಗ್ಗು
 ಕುರಂಗ=ಎರಳಿ, ಜಿಂಕೆ
 ಕುಲಿ=ಕುಲವಂತ
 ಕುಸುಬಿ=ಕುಸುಬೆ; ಒಂದು ಚಾತಿಯ
 ತೈಲ ಬೀಜ
 ಕುಂಟಣಿ=ಸೂಳೆಯನ್ನೊದಗಿಸುವವಳು
 ಕುಂಡಿಕೆ=ಕುಮಂಡಲು
 ಕೂಜಿಸು=ಗದ್ದದಿಸು; ನಡುಗು; ಕಣ್ಣು
 ಮುಚ್ಚು

ಕೂಲ=ತಪ್ಪಲು
 ಕೃಂತನ=ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ
 ಕೆತ್ತ ಕದ=ನಡುಗುವ ಬಾಗಿಲು
 ಕೇಣಿ=ಶ್ರೇಣಿ
 ಕೈಘುಟ್ಟಿ=ಘಟಿಕೆ, ಗಂಧದ ಗುಳಿಗೆ
 ಕೈಗಣ್ಣಿ=ಹಗ್ಗ, ಕೈಹಗ್ಗ
 ಕೈಗೈ=(ಕೈಗೆಯಾ) ಅಣಿಮಾಡು
 ಕೈನೆ=ನೀಚ ಸ್ತ್ರೀ
 ಕೈವಾರ=ಹೊಗಳಿಕೆ, ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ
 ಕೈವಾರಿ=ಸ್ತುತಿಪಾಠಕ
 ಕೈಹಾರ=ಕದನ, ಕಾಳಗ
 ಕೊಗ್ಗಿಸರು=ಕಡು ಕೆಸರು
 ಕೊಟ್ಟವಿ=ಕೋಟವಿ, ಕೋಟರ, ಧುರ್ಗಿ;
 ನಗ್ನ ಸ್ತ್ರೀ

ಕೊಡಗುಸು=(ಕೊಡಗೂಸು) ಕನ್ಯೆ
 ಕೊರೆ=(ಗೊರೆ), ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆ
 ಕೊಂತ=ಈಟಿ, ಬಡಿಗೆ
 ಕೋಟಲೆ=ಉಪದ್ರ
 ಕೋಹು=ಮೂಲೆ, ಸಂದುಗೊಂದು
 ಕೌಡಿಕೆ=ಕವಡೆ
 ಕೌಶಿಕ=ಗೂಬೆ; ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ
 ಕೌಳಿಕ=ಕಪಟ
 ಕ್ರೋಡ=ಕಾಡು ಹಂಥ

ಖಯಖೋಡಿ=ಭಯ ಭೀತಿ
 ಖರಹಸನ=ಕತ್ತೆಯ ನಗು
 ಖರೆಯ=ನಿಜ
 ಖಂಡದಿಂಡೆಯ=ನುಚ್ಚುನುರಿ
 ಖಂಡ ಪರಶು=ಶಿವ
 ಖಂಡೆಯ=ಖಡ್ಗ
 ಖುಲ್ಲ=ನೀಚ
 ಖೇಳಮೇಳ=ಸ್ನೇಹವಿಲಾಸ
 ಗಡಹು=(ಗಳಹು), ಆತ್ಮ ಪ್ರಸಂಸೆಮಾಡು
 ಗತೋದಕ-ಹರಿದ ನೀರು, ಸಂದ ವಿಷಯ
 ಗನ್ನ ಗತಕ=ಮೋಸ
 ಗದಗವು=(ಗದಗಂಪು), ಬೆದರಿ ಸ್ತಬ್ಧ
 ಗಸಣಿ=(ಘಸಣಿ), ಉಪದ್ರವಾಗು
 ಗಳಹು=ಬಡಾಯಿಗಾರ
 ಗಳಹು=ಸೊರಹು
 ಗಹನ=ಗಂಭೀರ, ಅಭೇದ್ಯ
 ಗಂಡವೀರ=ಗಂಡುಗಲಿ
 ಗಂಡುಗಿಡು=ಧೈರ್ಯಗಿಡು
 ಗುಹ=ಒಬ್ಬ ನಿಷಾದ; ಷಣ್ಮುಖ
 ಗುಳ=ಪಾವುಡ, ಹಕ್ಕರಿಕೆ
 ಗುಂಡು=ಕಲ್ಲು
 ಗೂಳಿಯ=ಹಿಂಜರಿದ ಸ್ಥಳ
 ಗೊರೆ=ಕೊರೆ, ಸದ್ದುಮಾಡಿ ಉಸಿರಾಡು
 ಗೊರನ=ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಪಸಿ, ಯತಿ
 ಗೋಟುಗೋಟು=ಸಂದುಗೊಂದು
 ಗೋನಾಳಿ=ಗಂಟಲು
 ಗೋನಿವಾಸಿ=ದೇವತೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವ
 ಗೋರಿ=ಕವುಳು
 ಘಟಶ್ರವ=ಕುಂಭಕರ್ಣ
 ಘಟ್ಟ=ಗಂಧದ ಗುಳಿಗೆ
 ಘರಟ್ಟ=ಸಮೂಹ
 ಘಸಣಿ=(ಗಸಣಿ), ತಂಟೆ, ಉಪಟಳ

ರಿಕ್ಕರಿಗಳೆವ=ಮೂದಲಿಸುವ; ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ
 ಡಾಳಿಸು=ಬೀಸು
 ಡೋರು=ಬಿರಿ
 ಡೌಡೆ=ವಾದ್ಯ ವಿಶೇಷ
 ಡಿಂಡಿಮ=ಒಂದು ವಾದ್ಯ
 ಡಿಂಬ=ಕಾಯ
 ಡೆಂಕಣಿ=ಬತ್ತೇರಿ, ಬುರುಜು
 ಡೆಂಡಣಿಸು=ನಡುಗು; ತತ್ತರಿಸು
 ಢಾಳ=ಕಾಂತಿ
 ಚಡಾಳಿಕೆ=ಮುತ್ತಿಗೆ, ಏರಿಹೋಗುವಿಕೆ
 ಚಪಡತನ=ಚಾಡಿಕೋರತನ
 ಚಂದ್ರಾಸ=ಚಂದ್ರಹಾಸವೆಂಬ ಕತ್ತಿ
 ಚುಂಬಕ=ಒಂದು ವಾದ್ಯ
 ಚಾಟುತನ=ಕುಯುಕ್ತಿ
 ಚಾರಿವರಿ=ಉಪಾಯದಿಂದ ಮುಂದುವರಿ,
 ನಾಶಮಾಡು
 ಚಿಕ್ಕಣಿ=ಸಣ್ಣ ಅಡಿಕೆ
 ಚಿಕ್ಕಟು=ಚಿಕ್ಕದು
 ಚಿಟುಕಿಸು=ಚಿಟಿಕೆ ಹಾಕು
 ಚುನ್ನವಾಡು=ನಿಂದಿಸು
 ಜಕ್ಕುಲಿಕೆ=ಆನಂದ; ಮೂದಲೆ
 ಜಟ್ಟಿಗ=ಒಂದು ಭೂತ
 ಜಡಿತೆ=ತ್ವರೆ
 ಜತ್ತುಕ=(ಜತ್ತಕ) ಮೋಸ, ವಂಚನೆ
 ಜಬ್ಬು=ಅಟ್ಟು; ಹೊಡೆ
 ಜರುಗು=ದಾರಿ ಬಿಡು
 ಜಳರು=(ಜಡರು), ದಡ್ಡರು
 ಜಳೂಕ=ಜಿಗಣೆ
 ಜಂಕೆ=ಆರ್ಭಟ
 ಜಂಪ=ರಾಶಿ
 ಜಾನುಮುಖ=ಉದ್ದವಾದ ಮುಖ
 ಜಾಳಿಸು=(ಜಾಡಿಸು), ಸಜೆ; ಸೋಸು

ಜೀರ್ಣೋಳವಿ=ಸಿಂಹಕಾರಿ
 ಜುಣುಗು=ಜಾರು; ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಸರಿ
 ಜುಹು=ಒಂದು ವಿಧದ ಸೌಟು
 ಜೂತ=ದ್ರೂತ, ಜೂಜು
 ಜೂದ=ದ್ರೂತ
 ಜೇನದಸಿ=ಜೇನವನೆ, ಜೇನುತಟ್ಟೆ ?
 ಜೊಂಪಿಸು=ನಿದ್ದೆ ಹೋಗು
 ಜೋಡೆ=ಜಾರೆ
 ಜೋಹ=(ಜೋಹ), ವೇಷ
 ಜೋಹು=ಚೋಹ
 ಝಡಿತೆ=ಜಡಿತೆ, ತ್ವರೆ
 ಝಮ್ಮಿಡು=ಜುಮ್ಮಿನಿಸು
 ತಕ್ಕವಿಸು=ತಕ್ಕೈಸು, ಸಂತವಿಸು
 ತಟತಟ=ದಡದಿಂದ ದಡ
 ತಮ=ಮಾಯ; ಕತ್ತಲು
 ತಮ್ಮಡಿ=ಸನ್ಯಾಸಿ; ಋಷಿ
 ತರಕ್ಕು=ಹುಲಿ
 ತರಣಿಸುತ=ಸೂರ್ಯನ ಮಗ, ಸುಗ್ರೀವ;
 ಶನಿ

ತರಳ=ಕಂಪನ; ದ್ರವ
 ತರಹರ=ಕಾತರ
 ತರಳಿಕೆ=ಮಕ್ಕಳಾಟಿಕೆ
 ತರುವಲಿ=ಮಗು, ಶಿಶು
 ತಳಕೆ=ತಳಕ್ಕೆ, ಕೈಗೆ
 ತಳತಂತ್ರ=ಸೇನೆ
 ತಳಪಟ=ತಲೆಕೆಳಗು, ಅಡಿಮೇಲು
 ತಳರುಗಿಡಿ=ಸಿಡಿಯುವ ಕಿಡಿ
 ತಳಿಗೆ=ಹರಿವಾಣ
 ತಳುವು=ತಡನಾಡು
 ತಳ್ಳಳ=ಅಳುಕು, ಭಯ; ತಲ್ಲಣ
 ತಳ್ಳಿನಲೆ=ಅಟ್ಟಿಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ
 ತಾನುಸ=ಮಾಯೆ

ತಾರಿ--ಸಸ್ಯ ಜಾತಿ, ತಾರೆ, ಶಾಂತಿಮರ
 ತಾಪ್ಪುಳ್ಳಿ=ಗರುಡ
 ತಾಳೇಳು=ಎಳು ತಾಳೆಗಳು
 ತಿಟ್ಟು=ಗತ್ತು, ರೀತಿ
 ತಿಮಿಧ್ವಜ=ಒಬ್ಬ ರಕ್ಕಸ (ದಶರಥನ
 ಸೈರಿ)

ತಿಲಕ=ಲೋಧ್ರದ ಮರ
 ತಿಳುಹು=ತಿಳಿಯ ಹೇಳು; ಎಚ್ಚರಗೊಳು
 ತೀದುದು=ಮುಗಿದುದು
 ತುರಿತ-ತ್ವರಿತ, ಬೇಗ
 ತುರಿಯು=ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವ
 ನಾಲ್ಕನೇ ಅವಸ್ಥೆ

ತುಷ=ಉಮಿ
 ತೂಳು=ಅಟ್ಟು; ಹೊಡೆ, ಬಡಿ
 ತೃಣಬಿಂದು=ಒಬ್ಬ ತಸಸ್ವಿ
 ತೆಕ್ಕೆ=ಅಪ್ಪುಗೆ; ಆಲಿಂಗನ; ಠೆಕ್ಕೆ
 ತೊಡಚು=ಕಾದು; ಸಿಕ್ಕಿಸು; ಸಿಕ್ಕಿಸಿಹಾಕು
 ತೊಡರು=ಬಿರುದು
 ತೊಡರುವೆಂಡೆಯು=ಬಿರುದಿನ ಗುರುತು
 ತೋಳಿ=ಬಾವಲಿ
 ತ್ರಿಣಯ=ತ್ರೀನೇತ್ರ, ಶಿವ
 ಧಟ್ಟು=ಸಮೂಹ
 ಧಟ್ಟುಗಿ=ಸೀಳಿ ಹೋಗು
 ದನು=ಈ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಅಪ್ಸರ
 ದಬ್ಬಣ=ಶರ
 ದಹನ=ತ್ರೀವಿಧ ಜ್ವಾಲೆಯುಳ್ಳ ಅಗ್ನಿ
 ದಂದಶೂಕ=ಸರ್ಪ
 ದಂತಿ=ಆನೆ
 ದಾಯ=ಛಲ
 ದಾಸಣ=ದಾಸವಾಳ
 ದಿವಸತಿ=ಇಂದ್ರ
 ದುವೆ=ದುವದಿ, ದ್ವಿಪದಿ

ಹುಂದುಭಿ=ಒಂದು ವಾದ್ಯ; ಒಬ್ಬ ರಕ್ಕಸ
 ದೃಷಜ=ಕಲ್ಲಿನ ಮಣೆ
 ದೃಷ್ಟ=ಗುರಿ, ಲಕ್ಷ್ಯ
 ದೈತೆ=ದಹಿತೆ, ಸ್ತ್ರೀ; ಪತ್ನಿ
 ದೊಡ್ಡೊತ್ತು=ಬಲಹಾಕಿ ಅಮುಕು
 ಧನವ=ಧನದ, ಕುಬೇರ
 ಧಮ್ಮಿಲ್ಲ=ಮುಡಿ, ಕೇಶವಾಶ
 ಧರಣಿ ಸುತ=ಮಂಗಳ, ಕುಜ
 ಧಾವತಿ=ಆಸತ್ತು; ಸಂಕಷ್ಟ; ಶ್ರಮ
 ದೂಪಿಸು=ಆಯಾಸಗೊಳು
 ನಕುಲ=ಮುಂಗುಸಿ
 ನಕ್ರಾಳಿ=ಮೊಸಳೆ
 ನಗ=ಪರ್ವತ
 ನಮನ=ವಂದನೆ, ನಮಸ್ಕಾರ
 ನರೆ=ಸುಕ್ಕು; ನರೆತ ಕೂದಲು
 ನಂದಕಿ=ವಿಷ್ಣುವಿನ ಖಡ್ಗ
 ನಂದಿ=ಬಿಳಿನಂದಿ ಮರ; ಬಸವ
 ನಾಗವಳ್ಳಿ=ವೀಳಿಯದ ಎಲೆಯ ಜಾತಿ
 ನಾಣು=ನಾಚು
 ನಾರಾಚ=ಬಾಣ
 ನಾರಿ=ಬಿಲ್ಲ ಹಗ್ಗ
 ನಿಚ್ಚಯ=ನಿಶ್ಚಯ
 ನಿಟ್ಟಿ=ನಿಷ್ಠೆ
 ನಿಬ್ಬರ=ಆತಿಶಯ; ವೇಗ; ರಭಸ
 ನಿಯುತ=ಒಂದು ಲಕ್ಷ
 ನಿರಜ=ಪರಶುದ್ಧ
 ನಿರಯ=ನರಕ
 ನಿರುಗೆ=ನಿರೀಕ್ಷೆ
 ನಿರ್ಬುದ=ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆ
 ನಿಂಬ=ಕೈಬೇವಿನ ಮರ
 ನೀಚ=ಅಣಿಲೆ ಮರ, ಹರಿತಕಿ
 ನೀವು=ತೀಡು; ಸವರು

ನೆಗ್ಗು=ನಳ್ಯಾಗು; ಮುರಿ
 ನೆಲಮಗಳು=ಸೀತೆ
 ನೆರೆ=ಮರ್ಮಸ್ಥಾನ
 ನೊರಜು=ನೊರೆ; ಚಿಕ್ಕಾಡು; ನೊಣಜೆ
 ಪಟ್ಟವಾಳಿ=ವಸ್ತ್ರಭೇದ, ಪಟ್ಟಿ
 ವಡಿಗ=ಪೀಕದಾನಿ; ಉಗುಳು ಬುಡ್ಡಿ
 ವದ್ವ=ಒಂದಕ್ಕೆ 12 ಶೂನ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಸಂಖ್ಯೆ
 ಪರಡಿ=ಒಂದು ಖಾದ್ಯ
 ಪರಭೃತ=ಪರಪುಷ್ಟ, ಕೋಗಿಲೆ
 ಪರಿಧಿ=ದಿಗಂತ
 ಪರಿಮಿತ=ಅಭಿಮತ; ಅಪ್ಪಣೆ
 ಪರಿಯಂಕ=ಮಂಚ
 ಪರುಷ=ಮುಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಚಿನ್ನಮಾಡುವ
 ಕಲ್ಲು

ಪರೇಹ=ಪರ ಮತ್ತು ಇಹ
 ಪಳಿ=ನಿಂದೆ; ವಸ್ತ್ರ; ಪಡಿ, ಪ್ರತಿ
 ಪಂಚಾನನ=ವಿಶಾಲ; ಐವೊಗ
 ಪಾಟಿ=ಕಿವಿಯ ಪರೆ
 ವಾರೀಣ=ಮೊನು
 ಪಾರದಾರ್ಯ=ಪರಸ್ಪರ ಕೂಟ
 ಪಾಶಿ=ಪಾಶವುಳ್ಳವ, ವರುಣ
 ಪಾಸಟಿ=ಸಾಟಿ, ಸಮಾನ
 ಪೀನ=ವುಷ್ಟ, ತುಂಬಿದ
 ಪುದುವಾಳು=ಒಡನಾಟ
 ಪುರಮಥನ=ಶ್ರೀಪುರಾರಿ, ಶಿವ
 ಪುರಂಧ್ರಿ=ವನಿತೆ
 ಪುಲ್ಲಿ=ಕಸೂತಿ ಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರ
 ಪುಂಜಿಕೆ=ಒಬ್ಬಳು ಅಪ್ಸರೆ, ಪುಂಜಸ್ಥಳಿ
 ಪೂಗ=ಆಡಿಕೆ
 ಪೆರೆ=ಚಂದ್ರ; ಚಂದ್ರವಾದ್ಯ
 ವೇತ=ವ್ರೇತ
 ವೈಶೂನ್ಯ=ಬೇಹುಗಾರ

ವೈಸರ=ಜಿಲ್ಲಾವಿಕೆ
 ಪ್ರತ್ಯಾಹ=ವಿಘ್ನ
 ಪ್ರತ್ಯಾಷ=ಉಷ, ಮುಂಬೆಳಗು
 ಪ್ರಭಾಸ=ಒಂದು ಘೇತ್ರ
 ಪುಲ್ಲಹೇತಿ=ಹೂ ಬಾಣ, ಮದನ
 ಬಣಗು=ಅಲ್ಪ
 ಬಡಬ=ವಡಬಾನಲ
 ಬನ್ನಿ=ಶವೊ ವೃಕ್ಷ
 ಬಭ್ರು=ಹೆಡಸು, ಕೂದಲುಮರುವ ರೋಗ
 ಬರತುದು=ಬತ್ತಿತು
 ಬರುಗೈ=ಬರುಗೇಯ್, ಬರಿದು ಮಾಡು
 ಬಸೆ=ಕೊಬ್ಬು, ನೆಣ
 ಬಳಿನೀರು=ಸೋಂಕು ತೆಗೆವ ನೀರು,
 ನಿವಾಳಿಸುವ ನೀರು

ಬಾಗೆ=ಬಕುಲ
 ಬಾಣ=ಶರ; ನಾಗದಂತಿ ಮರ; ಕೊಗ್ಗಿ
 ಮರ
 ಬಾದಣ=ರಂಧ್ರ; ತೂತು
 ಬಾವನ್ನ=ಶ್ರೀಗಂಧ
 ಬಾಳ=ಬಹಳ
 ಬಿದ್ದು=ಔತಣ
 ಬಿಂಜ=ಅರಣ್ಯ, ಕಾನನ
 ಬಿಂದಿ=ಹರಕೆ, ಬಂಜೆಯಾಗದಂತೆ ಹೇಳುವ
 ಹರಕೆ

ಬೀಯ=ಮುಗಿತ; ಅಂತ್ಯ
 ಬುಗುಡಿ=ದೊಡ್ಡ ಹೊಕ್ಕಳಿನವಳು
 ಬುಲ್ಲವಿಸು=ಉಕ್ಕು, ತುಳುಕು
 ಬುಳ್ಳಿ=ದುಂಡಗಿನವಳು
 ಬೃಂಹಿತೆ=ಆನೆಯ ಕೂಗು
 ಬೆಕ್ಷಸ=ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ಬೆಗಡು=ಬೆರಗು, ಆಶ್ಚರ್ಯ
 ಬೆದಕು=ಕೆದಕು

ಬೆಸನ=ಕೆಲಸ
 ಬೆಸನಾಗು=ಅಷ್ಟಿ ನಾಗು
 ಬೆಸಲಗು=ಹರು
 ಬೆಸೇಗೆ=ಅಗ್ನಿಪ್ರಿಕೆ; ಬಾಣಲೆ
 ಬೆಂಗೆ=ಬೆನ್ನಿಗೆ
 ಬೇಟೆ=ಪ್ರೀತಿ; ವಿಲಾಸ
 ಬೇರುಗೊಲೆ=ಸೂಲೋ ತ್ಯಾಟನೆ
 ಬೇಳು=ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು
 ಬೇರುಗಾರ=ಗುಪ್ತ ಚರ
 ಬೈತಿ=ಒಂದು ಸಂಬಂಧ; ಅಬಚಿ?
 ಬೊಪ್ಪ=ತಂದೆ
 ಬೊಲ್ಲನ=ಕುದುರೆ; ಬಿಳಿಕುದುರೆ
 ಬೊಂಬಳಿ=ಒಂದು ಜಾತಿಯ ತಮಟೆ
 ಬೋನ=ಆಹಾರ
 ಬೋಳು ಬರಿದು; ಕಾಂತಿಹೀನ
 ಬೋಳೆಯ=ಅಂಬು
 ಭಣಿತೆ=ಉಕ್ತಿ, ಹೇಳಿಕೆ
 ಭಗಣ=ನಕ್ಷತ್ರ
 ಭಗಣ ಚಕ್ರ=ರಾಶಿ ಚಕ್ರ
 ಭದ್ರ=ಒಂದು ಭೂತ; ವೀರಭದ್ರ
 ಭವ=ಶಿವ
 ಭವಭೃತ=ಶಿವನ ಭೃತ್ಯ
 ಭೇಕ=ಕವೈ
 ಭೈತ್ರ=ನಾವೆ
 ಮಖ=ಯಜ್ಞ
 ಮಚ್ಚರೂಪ=ಮತ್ಸ್ಯವತಾರ
 ಮಟ್ಟಿ=ಮತ್ತಿಕೆ; ತಿಲಕ
 ಮಡ=ಹಿಮ್ಮಡಿ, ಅಡಿಗಾಲು
 ಮಣಹ=ಊಳಿಗ, ಕೆಲಸ; ಮಣೆಯುವಿಕೆ
 ಮದಕರಿ=ಮದ್ದಾನೆ
 ಮಧುವ್ರತ=ಭ್ರಮರ
 ಮನ್ಮಥ=ಮಿಥುನ ರಾಶಿ

ಮಯೂಖ = ಕಾಂತಿ
 ಮರಹ = ಉರುಳು
 ಮಸಣಿ = ಮಸಣದನಳು; ಒಂದು
 ಬೈಗುಳ ಮಾತು
 ಮಸಿ = ಗಾಯ, ಗಾಯದ ಗುರುತು
 ಮಂಜರ = ಬೆಕ್ಕು
 ಮಂದನ = ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
 ಮಾಣಿ = ಒಂದು ಭೂತ
 ಮಾನಿಸ = ಮನುಷ್ಯ
 ಮಾರವಲ್ಲಿ = ಸುಗಂಧದ ಹೂವು
 ಮಾಳ = ಕಬ್ಬೆಕ್ಕು
 ಮಿಟುಕು = ಎವೆಮಂಚ್ಚಿ ತೆರೆ
 ಮಿಳಿ = ದಪ್ಪನಾದ ನೆಗ್ಗೆ
 ಮುಕುರ = ಕನ್ನಡಿ
 ಮುಕ್ಕುರುಕು = ಸ್ತುತಿಭಟಿಸಿ ಮುತ್ತು
 ಮುಕ್ಕುಳಿಸು = ಕಂದು; ಉಗುಳು
 ಮುಟ್ಟು = ತಾಂಟು, ತಾಡು,
 ಮುತ್ತ = ಮುತ್ತಿಗದ ಮರ
 ಮುರಜ = ಒಂದು ವಾದ್ಯ
 ಮುರುಕಿಸು = ಮೈಯ್ಯಾರ ಮಾಡು
 ಮುಸು = (ಮುಜು), ಮುಸುನ, ಕಪಿ ಜಾತಿ
 ಮಸಳಿಸು = ಕಾಂತಿಗುಂದು
 ಮದೆಗೆಡು = ಗುಂಪು ಚದರು
 ಮೆಳಿ = ಹೊದರು
 ಮೊಗ್ಗಲ್ಲ = ಅತಿಶಯವಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ
 ಮೊನೆ = ಕಾಳಗ
 ಮೊರಕು = ದರ್ಶದಿಂದ ತಲೆದೂಗು
 ಮೊಳಸು = ಗಂಟಲ ಹುಣ್ಣು, ಗುಳ್ಳೆ
 ಮೋದು = ಅಸ್ತವಿಸು
 ಮೋಹರ = ಗುಂಪು, ಪಡೆ
 ಮೋಹು = ಎಸೆ; ಬಲಿ; ಕಾಳಗವಾಡು
 ಮೋಳೆಯ = ಬಿಲು; ರಾಶಿ

ಮಾಮು = ಜಾವ
 ಯಾಮಿನಿ = ರಾತ್ರಿ
 ಯಾಮ್ಯಾಸ್ತ್ರ = ಯಮಾಸ್ತ್ರ
 ರದನಿ = ಆನೆ
 ರಸಿ = ಭೂಮಿ
 ರಪಣ = ಶೋಭೆ; ನೋಗನು
 ರಾಟಕ = ಚಕ್ರ; ಬಡ್ಡಿ
 ರಿಣ = ಋಣ
 ರೂಹ = ರೂಗ
 ರೀಚಿ = ಆನೆಯ ಕಾವುವ
 ಲಾಕುಳ = ಯೋಗದಂಡ
 ಲಾಜ = ಅರಳು
 ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ = ಬಾಗಿಲ ಅಗಳಿ;
 ಅಗಳಿಯಂಥ ಆಯುಧ
 ಲಾಳಿ = ಲಾಲಿಲೇಶದ ಸ್ತ್ರೀ
 ಲುಕಿ = ಚಿಲುಪ್ಪು, ಒಯಿಸ; ತ್ವರೆ
 ಲಿಂಕ = ಸೇವಕ
 ಲೋಪಿ = ಮಾಡಿಸಿಂದ ಮುಂದೆ ಚಾಚುವ
 ಭಾಗ; ಚಾಚುವಾಡು; ಚಾಚುವಿಕೆ
 ನಜ್ಜರ = ಕತ್ತೆ
 ನನಿತೆ = ಸ್ತ್ರೀ; ಕನ್ಯಾರಾಶಿ
 ನರಿಸು = ಸ್ವೀಕರಿಸು
 ವರ್ಷಾಭು = ಕನ್ನೆ
 ವಲಿಮುಖ = ಕಪಿ
 ವಲ್ಲಕಿ = ವೀಣೆ
 ವಸಿ = ಹಸೆ, ಚಾಪೆ
 ವಾನರವಿನಾನ = ಮತ್ಸ್ಯವಾನರ
 ವಾಯುಭುಕ್ = ಪವನಾಹಾರಿ, ಸರ್ಪ
 ವಿಡಾಯ = ಶೋಭೆ; ಸೋಗ
 ವಿಪ್ರನಣ = ಓಡಿಸುವಿಕೆ; ಅಟ್ಟುವಿಕೆ
 ವಿದೂತ = ಕಂಪಿಸುವ
 ವಿರಜ = ಒಂದು ವಾದ್ಯ

ವಿಷ್ಣುಪೇಶ್ವರ=ದೇವತೆ, ತ್ರಿವಿಷ್ಣುವ
 ವಿಸ್ತುಲಿಂಗ=ಹಾರುವ ಕಿಡಿ
 ವೃಷಲೆ=ಋತುಮತಿಯಾದ ಕನ್ಯೆ
 ವಂಶತಿ=ಕುಲ ಪರಂಪರೆ
 ವೆಂಟಣಿಸು=ಸುತ್ತುವರಿ
 ವೇತಾಳ=ಬೇತಾಳ
 ವೇತಾಳಿ=ಹೆಣ್ಣು ಬೇತಾಳ
 ವೈರೋಚನಿ=ವಿರೋಚನ, ಪ್ರಹ್ಲಾದನ
 ಮಗ, ಬಲಿ

ವೈಶ್ರವಣ=ಕುಬೇರ
 ಶಕ್ವರಿ=ವಿಭೀಷಣನ ಮಗ
 ಶಕ್ರ=ಇಂದ್ರ
 ಶರಾಸನ=ಬಿಲ್ಲು
 ಶಶಿಜ=ಬುಧ, ಸಾಮ್ಯ
 ಶಿಖಿಧ್ವಜ=ಕಾರ್ತಿಕೇಯ
 ಶಿತಿಖಂಠ=ನೀಲಕಂಠ, ಶಿವ
 ಶೀಲಿಸು=ಗುಣವನ್ನು ಪಡೆ
 ಷಡಂಗಿ=ಭೈರವರ
 ಸಕಳಂಕೆ=ದೋಷಯುಕ್ತೆ
 ಸತ್ರ=ಯಜ್ಞ
 ಸತ್ರಾಣಿಸು=ತ್ರಾಣ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು
 ಸಮರಂಗ=ಯುದ್ಧ; ಯುದ್ಧ ನೀತಿ
 ಸಯ್ಯರಿದ=(ಸೈಯರಿದ), ಚೆನ್ನಾಗಿ
 ಸರಣೆ=ದಾರಿ, ಬೀದಿ ಕೊಯ್ದು
 ಸರಳಿಸು=ಹಾರು, ಚಿಗಿ
 ಸರಿತ=ನೇರ, ಸರುತ
 ಸವಗ=ಲೋಹದ ಕವಚ
 ಸವಣ=ಶ್ರವಣ, ವಿರಕ್ತ
 ಸಂಕೀರ್ಣವಡು=ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳ್ಳು
 ಸಂಸೃತಿ=ಸಂಸಾರ
 ಸಾಮಿ=ಸ್ವಾಮಿ
 ಸಾಯಕ=ಬಾಣ
 ಸಾಯಸ=ಕಷ್ಟ; ಪ್ರಯಾಸ; ದಣಿವು

ಸಾರಿ=ಸಮೂಹ, ಸ್ವಾರಿ, ಸವಾರಿ
 ಸಿತಗ=ಜಾರ
 ಸಿತಾತಪತ್ರ=ಬೆಳ್ಳಗೊಡೆ
 ಸಿತಾಸಿತ=ಬಿಳುಪು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು
 ಸಿಂಗಲೀಕ=ಒಂದು ಚಾತಿಯ ಕಪಿ;
 ಸಿಂಹಳದವ

ಸಿಂಧ=ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪತಾಕೆ
 ಸಿಂಧು=ಸಮುದ್ರ
 ಸೀಗುರಿ=ಚಾಮರ ಭೇದ
 ಸೀತ=ಸೀನು ತೆಗೆದ, ಸೀನಿದ
 ಸೀವುದು=ಸೀದುವೋಗು
 ಸುತಿ=ಶ್ರುತಿ
 ಸುಪ್ಪಾಣಿ=ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುತ್ತು
 ಸುರಸೆ=ಒಬ್ಬ ದಾನವಿ
 ಸುರಗಿ=ಒಂದು ಕತ್ತಿ
 ಸುಯಿದಾನ=ಸಂವಿದಾನ; ಕಾವಲು;

ಎಚ್ಚರ

ಸುಶ್ರೋಣಿ=ಒಳ್ಳೆಯ ನಡು
 ಸೂಕರಾವಳಿ=ವಸ್ತ್ರಭೇದ
 ಸೂರಿ=ತ್ವರೆ, ಬೇಗ
 ಸೂರುಳು=ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಶಪಥ
 ಸೂಳು=ಬೊಬ್ಬರಿ; ಸುಳಿವು
 ಸೇದು=ಅಪಹರಿಸು; ಕಿತ್ತಕೋ
 ಸೇಲೆ=ಶಾಲು; ಸೀರೆ
 ಸ್ತ್ರೀಣ=ಸ್ತ್ರೀಲೋಲ
 ಸ್ಯಂದನ=ರಥ
 ಸುನೆ=ಸೌಟು
 ಹಕ್ಕುಲ=ಬೆಟ್ಟು ನೆಲ; ಕೊಯ್ದು ಪೈರು
 ಹಗೆವು=(ಹಗೆವು) ಕಣಜ
 ಹಣನು=ಧನಿಕ
 ಹತ್ತಿ=ಹತ್ತಿರ
 ಹದುಳಿಸು=ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು

ಹಮ್ಮಯಿಸು=ದುಃಖಿಸು
ಹಮ್ಮು=ಅಹಂಕಾರ
ಹರಿಗರುಳು=ಹರಿದ ಕರುಳು
ಹರಡು=ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸು; ಹಬ್ಬು
ಹರಣ=ವ್ರಾಣ
ಹರದ=ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಹರಿ=ಕಪಿ; ಸಿಂಹ; ಸರ್ಪ; ವಿಷ್ಣು,
ಸೂರ್ಯ; ಇಂದ್ರ
ಹರಿತಕಿ-ಅಣಿಲಿ ಮರ
ಹರಿತರು=ಬೇಗ ಬಾ
ಹರಿಬ=ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ; ಕಾರ್ಯ;
ಕಷ್ಟಕ್ಕೊದಗುವವ, ಬಂಧು
ಹರಿಭವ=ಇಂದ್ರನ ಮಗ, ವಾಲಿ
ಹರಿವ=ಹರಿಯವ
ಹಲ್ಲಣಿಸುವ=ಜೀನು ತೊಡಿಸು
ಹವಣು=ಲಘು; ತ್ವರೆ; ಹದ
ಹಸುಗಮ್ಮಿ=ಪಶುಕರ್ಮ; ವಾಪಿ
ಹಸೆ=ವಸೆ; ಚಾವೆ
ಹಳಿವು=ನಿಂದೆ
ಹಳುವ=ಬಾಲಕ, ಮಕ್ಕಳ
ಹಂಗ=ಒಂದು ಶಕುನದ ಪಕ್ಷಿ
ಹಂದೆ=ಹೇಡಿ
ಹಾಡ=ಎಣ್ಣೆಯ ಗಡಿಗೆ
ಹಾರು=ಬಯಸು
ಹಾಲೆ-ಸಪ್ತ ಪರ್ವ ಮರ
ಹಾಳಿ=ಕ್ರಮ
ಹಾಹೆ=ವಾವೆ; ಗೊಂಬೆ
ಹಿಳುಕು=ಬಾಣ; ಶರದ ಬುಡ
ಹೀಹಾಳಿ=ಗೊಡವೆ
ಹುಡಿಯಾಟ-ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಆಟ
ಹುಡುಕು ನೀರದ್ದು=ನೀರಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಕಾಡು
(ಹೊರಳಾಡು)ವಂತೆ ಮುಳುಗಿಸು
ಹುತವ=ಹುತವಹ, ಅಗ್ನಿ

ಹುತ್ತಿ ಗೆ=ಹುತ್ತ, ಗೆದ್ದ ಲುಗೂಡು
ಹುಯ್ಯಲು=ಗೋಳು
ಹುರುಡು=ಹೊಂತಗಾರಿಕೆ
ಹುಲು=ಕ್ಷುಲ್ಲ
ಹುಲಿಮೊಗ=ಕೋಟಿಯ ಭಾಗ; ಬುರುಜು
ಹೂಣಿಗೆ=ಸಾಹಸಿ; ಯೋಧ
ಹೂಣು=ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಅನುವಾಗು
ಹೂರಿಗೆ=ಒಂದು ಕಚ್ಚಾಯ
ಹೆಕ್ಕಳ=ಆತ್ಮ ಪ್ರಶಂಸೆ, ಹೆಗ್ಗಲಿಕೆ
ಹೆಡಕು=ಕತ್ತಿನ ಹಿಂಭಾಗ; ಭುಜ
ಹೆಡಸು=ಹೆಡಸುಗು, ಕೂದಲುಮರುಸ
ರೋಗ
ಹೆಡಿಗಿ=ಬುಟ್ಟಿ, ಮಕ್ಕರಿ
ಹೆಳವ=ಕುಂಟೆ
ಹೇರು=ದುಡಿ, ಶ್ರಮಿಸು
ಹೇರಿಗ=ವೈರಿ
ಹೇಷಿತ=ಕನೆಯುವಿಕೆ
ಹೇಳಾವನ=ಪ್ರೀಡಾವನ
ಹೇಳಿಗೆ=ವೆಟ್ಟಿಗೆ
ಹೊಗರು=ಕಾಂತಿ
ಹೊಟ್ಟುಗ=ಜಳ್ಳು; ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವಿ
ಹೊದ್ದು=ಸೇರು
ಹೊಯ್ಗಡುಂಬ=ಹೊಯ್ಗಡುಬು
ಹೊರಸು=ಹಸುರು ಪಾರಿವಾಳ, ಅಪಶಕುನ
ಸೂಚನೆಯ ಪಕ್ಷಿ
ಹೋಗಿ=ಹೊತ್ತ ಸ್ಥಿತಿ
ಹೊರೆ=ಸಮಾಪ
ಹೊಲ್ಲ=ಅಯೋಗ್ಯ; ಮಾಡಬಾರದ
ಹೊಲ್ಲೆಹ=ದೋಷ
ಹೊಳಕಲು=ಸವಿಯಲು
ಹೊಳಲು=ದಾರಿ; ನಗರ, ಬೀದಿ
ಹೊಂದು=ಸಾಯು
ಹೊಂದೆಗಟ್ಟು=ಸಾಯುವಂತೆ ಬಿಗಿ

ತಪೋಲೇ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೨	೭— ೩	ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯ ಪರರಾಕ್ಷಾಂಯ	ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಪರಗಾಮ್ನಾಂಯ
೫	೨೨— ೧	ಪರಶು	ಪಗುಷ
೮	೩೮— ೨	ಗುಳಗುಳ	ಗುಳಗಳ
೯	೪೨— ೪	ಕರೆಸು ಬೇಗನ	ಕರೆಸು ಬೇಗಿನ
೧೧	೫೧— ೫	ಪರಿಸಂತವೋ	ಪರಿಯಂಕವೋ
೧೪	೬೪— ೩	ತಮ್ಮಳೂರ್ಧವ	ತಮ್ಮೊಳರ್ಧವ
	೬೫— ೪	ಮೆರೆವರವಿಂದು ವದನೆಯ	ಮೆರೆವರವಿಂದವದನೆಯ
೧೫	೭೧— ೫	ಪ್ರೇಮ	ನೇಮ
೧೮	೮೪— ೫	ಬಾಯ್ಬೆರ	ಬಾಯ್ಬೆರೆ
೨೦	೯೪— ೩	ಎಲಲೆ	ಎಲೆಲೆ
೨೨	೫— ೧	ಹರಿಯದೆಂತನ	ಹರಿಯದೆಂತನ
೨೪	೧೩— ೨	ಮನೋಭನ	ಮನೋಭನ
೨೮	೩೬— ೨	ದ್ವಂದಲಿ	ದ್ವಂದ್ವದಲಿ
೩೦	೪೩— ೧	ನೋಡಿರೇಳು	ನೋಡಿರೇಳು
	೪೪— ೨	ಧನುಪ	ಧನುಪ
೩೫	೭೦— ೫	ಭಂಡೆಯಡಿದಾರವನು	ಭಂಡೆಯುಡಿದಾರವನು
೪೯	೬೪— ೫	ನೀವನೆ	ನೀನೆನೆ
೫೨	೧— ೫	ದ್ಯುರುಜರಾತ್ಮಕ	ದ್ಯುರುಜರಾತ್ಮಕ
೫೩	೫— ೫	ವಿಲ್ಲದೆಂದನು	ವಿಲ್ಲದೆಂದನು
೫೫	೧೨— ೬	ಶತ್ರುಘ್ನ	ಶತ್ರುಘ್ನ
೫೬	೧೭— ೬	ಯನಗಕೀರ್ತಿ	ಯನಗಕೀರ್ತಿ
೬೬	೧೮— ೪	ಅರಸ ನೀನೇ	ಅರಸ ನೀನೇ
೮೧	೪೬— ೩	ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನಾಥ	ರಕ್ಷಿಸೆನ್ನನನಾಥ
	೬	ಸಲಿಸುವಾನತ	ಸಲಿಸುವನಾನತ
೮೪	೬೨— ೬	ನಿನಗಹಳೆನುತ ಸುರ	ನಿನಗಹಳೆನುತಸುರ
೯೬	೧೭— ೧	ಹರಿತಹೆ	ಹರಿತಹೆ
೯೭	೨೦— ೧	ಒಣಮರನ ನೆಸಬಹುದು	ಒಣಮರನಯೆಸಬಹುದು
೯೮	೨೯— ೨	ಲೊಡೆದು	ಳೊಡೆದು

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೧೦೧	೪೨— ೫	ಕೊಂಪೆನೆಂದನು	ಕೊಂದೆನೆಂದನು
೧೦೫	೧೦— ೬	ವೆಂಟಣಿಸಿ	ವೆಂಟಣಿಸೆ
೧೦೬	೧೪— ೧	ಭನುಜರಿಗೆ	ದನುಜರಿಗೆ
೧೦೮	೨೬— ೩	ಯನ್ನ ನರಿಯಳು	ಯೆನ್ನ ನರಿಯಳು
೧೦೯	೩೧— ೬	ತೆರಳಿದರಾ	ತೆರಳಿದರು
೧೧೨	೪೪— ೬	ವಾಯಿತಬುಧಿ	ವಾಯ್ತು ಬುಧಿ
೧೨೨	೨೯— ೬	ನಡೆವುದು ಗಣಿಕೆಯ	ನಡೆವುದೆಂದು ಗಣಿಕೆಯ
೧೨೮	೫೫— ೩	ಹೊಂಗೊಡಲರಸ	ಹೊಂಗೊಡಲರಸ ರಾಮನ
೧೨೯	೬೪— ೫	ಭಡಿಗ	ದಡಿಗ
೧೩೨	೩— ೩	ನಿನಿಜ	ನಿನಜ
೧೩೪	೧೦— ೧	ಸದ್ಗುಣನ ವಿಷಯವ	ಸದ್ಗುಣವಿನಯವೇಷವ
	೧೧— ೪	ಭೃತ್ಯ	ಭೃತ್ಯ
೧೩೬	೨೦— ೫	ದಾಳಿಂಬಂಗಳಿಂದವೆ	ದಾಳಿಂಬಂಗಳಂ ತವೆ
	೨೧— ೩	ಕಾವರರು	ಕಾವರಲ
೧೩೭	೨೬— ೫	ಆತ್ತಲಿತ್ತಲು	ಆತ್ತಲಿತ್ತಲು
೧೪೩	ಪಲ್ಲ	ಕೇಡನಿತಗಿತ್ತರದು	ಕೇಡನಿತರರ್ಗಿ ತ್ತರದು
೧೫೧	೪೧— ೬	ನಿನಯಗರುಹೈ	ನಿನಿಯಗರುಹೈ
೧೫೨	೪೨— ೩	ಯನ್ನಂತಾರು	ಯೆನ್ನಂತಾರು
	೪೩— ೧	ತಾನುದಿಸೆದನು	ತಾನುದಿಸಿದನು
೧೫೩	೪೮— ೬	ನಿನೇ	ನೀನೇ
೧೫೪	೨— ೩	ಮಿಸುನಿ	ಮಿಸುನಿ
೧೫೫	೭— ೧	ಅಹದು	ಅಹದು
೧೫೭	೧೮— ೬	ಹನಮಂಗಿ	ಹನುಮಂಗಿ
೧೬೨	೪೨— ೩	ಬಂದಯೆನ್ನನು	ಬಂದಯೆನ್ನನು
೧೬೨	೪೩— ೩	ಹನಮಯ್ಯ	ಹನುಮಯ್ಯ
೧೬೩	೪೫— ೬	ಬೆಸುತಿರೆ	ಬೆಸಸುತಿರೆ
	೪೭— ೫	ರಘುಪತಿ	ರಘುಪತಿ
೧೬೪	೪೯— ೬	ರಚಿಸಿದನೊಲಿದು	ರಚಿಸಿದನೊಲಿದು ವರ
೧೬೫	೭— ೪	ಪೋಪೋ	ಪೋಪೋ
	೮— ೩	ಪಡೆದು ಹಾಯ್ಕ ನಡೆತರಲು	ಪಡೆದು ನಡೆತರಲು
೧೬೬	೧೦— ೬	ದೆನೆಗೆ	ದೆನಗೆ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೧೭೦	೨೯— ೬	ದೇದ್ದರೆನಹುದು	ದೇದ್ದರೇನಹುದು
೧೭೨	೪೩— ೧	ಪುರುಷರರ್ಥಯವೋಲು	ಪುರುಷರರ್ಥವು ನಾಲ್ಕು
೧೭೩	೪೮— ೬	ಕೆಳಗೆನಲು	ಕೆಳಗೆನಲು
೧೭೫	೫೫— ೬	ರಾವಣನನುಜನು	ರಾವಣನನುಜನನು
೧೭೫	೫೬— ೩	ಕಾವೆವಾವನ	ಕಾವೆವಾವನ
೧೭೭	೬೪— ೪	ಭ್ರಾತೃಗಳ	ಭ್ರಾತೃಗಳ
೧೭೮	೨— ೨	ನೊಕಿದೆ	ನೊಕಿದೆ
೧೭೯	೩— ೩	ಗಿಡುಗಳೆ ಮುಸುಗಳಾಯಿತೊ	ಗಿಡುಗಳೇಮುಸುವಾಯ್ತೊ
೧೮೨	೨೦— ೧	ಮೇಲಣಲೆ ಕಠಾರಿ	ಮೇಲಣಣಲಿಕಠಾರಿ [ಮತ್ತಾ
	೨೧— ೬	ಕಪಿಗಳಳಲಿಗಲಹರೆ	ಕಪಿಗಳಳವಿಗರಹರೆ
೧೮೩	೨೬— ೫	ರಾರು...	ನಾರು....
೧೮೪	೩೦— ೧	ಇತ್ತಲಿಲ	ಇತ್ತಲಿಲಿಲ
	೩೨— ೫	ದ್ವಾಮ....	ದ್ವಾಮ....
೧೮೭	೪೫— ೬	ಹಲ್ಲದೆರೆದೆಯದಿರೆಂದ	ಹಲ್ಲದೆರೆಯದಿರೆಂದ
೧೮೮	೫೦— ೬	ಬೇಡುವನಶ್ಲಾಘೆ	ಬೇಡುವನನಶ್ಲಾಘೆ
೧೮೯	೫೪— ೪	ಮನೆದನೋ	ಮನೆದನೋಯೆನೆ
	೫೭— ೫	ಹೋಯ್ತು	ಹೋಯ್ತು
೧೯೦	೫೮— ೨ತೊಡಿಸಲರವತ್ತು	ತೊಡಿಸಲರವತ್ತು
	೬೦— ೩	ಕಾವೆನೆಂದುಪಾಯನಂಗಳನು	ಕಾವೆನೆಂದುಪಾಯನಂಗಳನ್ನು
೧೯೧	೬೫— ೬	...ಮರೆದಿಂದೆಮ್ಮೆ	ಮರೆದಿಂದೆಮ್ಮೆ
	೬೭— ೨	ಧ್ರುವಕೂಲ್ಯವೆನಿಸ್ತೆ	ಧ್ರುವಕೂಲ್ಯವೆನಿಸ್ತು
೧೯೨	೭೦— ೨ಕೇಳುವನಿದನೇಕ	ಕೇಳುವನೇಕ
೧೯೪	೨೬— ೬	ಕೋಲೆ ಬಾಲವು	ಕೋಲೆ ಬಾಲವು
೧೯೯	೩೪— ೬	ಯವ್ಯರಾಜ್ಯದ	ಯೌವ ರಾಜ್ಯದ
೨೦೧	೪೦— ೬	ಆಡಿಯ	ಆಡಿಯ
೨೦೨	೩— ೬	ಭಾಳಲೋಚನಿತ್ತ	ಭಾಳಲೋಚನನಿತ್ತ
೨೦೪	೧೪— ೪	ನೊಕೆನುತ	ನೊಕೆನುತ್ತು
೨೦೫	೧೭— ೬	ನೆರೆಯ	ನೆರೆಯ
೨೦೬	೨೪— ೬	ನೋಡಿನೇನಿದೇನೆನುತ	ನೋಡಿದನೇನಿದೇನೆನುತ
೨೦೮	೩೧— ೫	ಭವರ	ಬವರ
೨೧೫	೩— ೩	ಕಾವೆವಾವನ	ಕಾವೆವಾವನ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೨೧೮	೨೨— ೩	ಸುಖದಲಿಪ್ಪಳೆ	ಸುಖದಿಂದಲಿಪ್ಪಳೆ
೨೨೩	೪೩— ೫	ಗಗಳದಿಗೋಳಲಿ	ಗಗಳದಿಗೋಳಲಿ
೨೨೭	೯— ೩	ವರೂಥಲಿ	ವರೂಥದಲಿ
೨೩೦	೨೦— ೨	ಬಸರು	ಬಸಿರು
೨೩೩	೯೩— ೫	ಪಥದಲದ್ರಶೈಯಾದಳು	ಪಥದಲದ್ರಶೈಯಾದಳು
೨೩೫	೪೫— ೬	ಮೂರೆಸೆಯು	ಮೂರೆಸೆಯೆ
	೪೭— ೬	ದಿಟ್ಟೆ ನಟ್ಟೆ ನಡುವಿರುಳಿಟ್ಟೆ	ದಿಟ್ಟೆ ನಡುವಿರುಳಿಟ್ಟೆ
	೪೯— ೬	ರಥವನಿಳಿದೆಯ್ತಂದ	ರಥವನಿಳಿದೆಯ್ತಂದ
೨೩೬	೫೧— ೬	ನಾಮಾವೃತವ	ನಾಮಾವೃತವ
೨೩೭	೫೭— ೬	ಅರಿಗಿನಾಗರ	ಅರಿಗಿನಾಗರ
೨೩೮	೬೨— ೫	ಮೊಳಗುತ್ತಿಲ್ಲ	ಮೊಳಗಿತ್ತಿಲ್ಲ
	೬೩— ೨	ಧರ್ಮವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ	ಧರ್ಮವರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ
೨೩೯	ಪಲ್ಲ— ೩	ರಾವಣನ ಸುತರು	ರಾವಣನ ತನುಭವರು
೨೪೦	೪— ೬	ಮರುಳಾವರಿಸಿತೆನುತೆಂದ	ಮರುಳಾವರಿಸಿತೆನುತೆಂದ
೨೪೬	೩೭— ೪	ಅನುವರಾಂತಕೆ	ಅನುವರಾಂತಕೆ
೨೪೮	೪೩— ೩	ಕೆಡೆದಡಜಿಗಿಜಿ	ಕೆಡೆದೊಡಜಿಗಿಜಿ
೨೫೦	೩— ೩	ಸಿಂಧೂರಾರುಣ	ಸಿಂಧೂರಾರುಣ
೨೫೨	೧೬— ೬	ಹಲರಿಹರು	ಹಲರಿಹರು
೨೫೭	೩೮— ೩	ಹೆಗ್ಗೊಂಬುಳ್ಳ	ಹೆಗ್ಗೊಂಬುಳ್ಳ
೨೫೮	೪೬— ೧	ಧಿಟ	ದಿಟ
	೪೭— ೬	ಹೊಡೆಯ	ಹೊಡೆಯ
೨೫೯	೫೧— ೫	ಮಂಡದೋರುವ	ಮಂಡದೋರುವ
೨೬೦	೫೫— ೨	ರುದ್ರನೆನಿವ	ರುದ್ರನಿವ
	೫೬— ೨	ಕಡಿದು	ನೀಲನು
೨೬೧	೫೮— ೬	ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲು	ಮರುಳುಗೊಳಿಸಲು
	೬೨— ೫	ವರಚುತ್ತಿದುರ್ವು	ವರಚುತಿರ್ವು
೨೬೨	೬೩— ೫	ದೊರೆಯದಿಹರೆ	ದೊರೆಯದಿಹರೇ
೨೬೪	೯— ೪	ಪುಟನೆಗಿದಾರು	ಪುಟನೆಗಿದಾರು
	೧೦— ೩	ಕಪಿಕುಲಾಗ್ರಣಿಗಳ	ಕಪಿಕುಲಾಗ್ರಣಿಯುಗಳ
೨೬೬	೧೯— ೨	ರಘುನಾಥ	ರಘುನಾಥ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೨೬೭	೨೭— ೫	ಲಕ್ಷ್ಮಣ	ಲಕ್ಷ್ಮಣ
೨೬೯	೩೩— ೪	ಚಳಕಲಿ	ಚಳಕವಲಿ
೨೭೦	೪೨— ೫	ದಟ್ಟಿಯಲೈ	ದಟ್ಟಿಯಲೆ
೨೭೧	೪೩— ೫	ಮರುಳುಗಡದರೆ	ಮರುಳುಗಡೆದರೆ
೨೭೩	೫೭— ೬	ಹಡದಳೆ	ಹಡೆದಳೆ
೨೭೪	೬೨— ೧	ವಾಯಲ್ತಾ	ವಾಯ್ತುಲಾ
೨೭೮	೭— ೩	ಗಂಡುಗು ದುರೆಯುದೀಯಿ	ಗಂಡುಗು ದುರೆಯುದೀಯಿ
೨೮೧	೨೩— ೬	ನೆಂದುದದು	ನೆಂದುದು
೨೮೫	೬— ೧	ಧೃಡ	ದೃಢ
೨೮೬	೧೦ — ೫	ಗಳೆಯಳೇಳೈ	ಗಳೆಯಲೇಳೈ
	೧೨— ೨	ದ್ವನಿ	ಧ್ವನಿ
	೧೩— ೨ನದ್ರಶ್ಯನಾದನು	...ನದ್ರಶ್ಯನಾದನು
೨೮೭	೧೫— ೩	ಮುದ್ದೆಯಲೆಯಡಕೆ	ಮುದ್ದೆಯಲೆಯಡಕೆ
೨೮೮	೨೧— ೬	...ಯನುಜನಲ್ಲೆಂದಯನುಜನಲ್ಲೆಂದ
೨೮೯	೨೫— ೧	ತಮ್ಮನೆಂದನೆತಮ್ಮನೆಂದನೆ
೨೯೦	೩೦— ೬	...ವನುಜನವನುಜನ
೨೯೧	೧— ೨	ನೋಡುತಿರೆ	ನೋಡುತಿರ್ದರೆ
	೪— ೩	ದಂತಿಯ	ದಂತಿಯ
	— ೬	ಕೊರಳಳುಕಿತ್ತು	ಕೊರಳುಳುಕಿತ್ತು
೨೯೨	೮— ೨	ಹಿಂದ ರಾವಣ	ಹಿಂದೆ ರಾವಣ
೨೯೩	೧೧— ೨	ಕಪ್ಪಿಗಳಬ್ಬರ	ಕಪಿಗಳಬ್ಬರ
೨೯೪	೧೫— ೬	ಭಟರದೇನೆಂದೆಂಬೆನದ್ಭತವ	ಭಟರದೇನೆಂದೆಂಬೆನದ್ಭತವ
೨೯೬	೨೬ — ೧	ಆತ್ತಲಸಿರ	ಆತ್ತಲಸುರ
	೩೩— ೧	ಕೆಲಬರಜಿಗಿಯಾಗ	ಕೆಲಬರಜಿಗಿಜಿಯಾಗ
೨೯೮	೩೫— ೬	ನೊಂದರೆನುತವೆ ಆದೊಂದು	ನೊಂದರೆನುತವದೊಂದು
	೩೯— ೧	ಭೃತ್ಯಾಪರಾಧವು	ಭೃತ್ಯಾಪರಾಧವು
೩೦೦	೪೬— ೬	ರಹಣಮಾಡಿದ	ರಹಣ ಮಾಡಿ
೩೦೧	೫೪— ೫	ಮೇಲುದಾಗನು	ಮೇಲುಗೀಳನು
೩೦೨	೫೫— ೨	ಲೆಕ್ಕಸದಿದರ್	ಲೆಕ್ಕಸದಿದರ್
೩೦೫	೧೪ — ೪	ಜಗದೊಳೊಬ್ಬರಿಗಳಕ	ಜಗದೊಳೊಬ್ಬರಿಗಳುಕ
೩೦೮	೨೮— ೧	ಖತಿಗೊಂಡುಸುರ	ಖತಿಗೊಂಡುಸುರ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೩೧೧	೪೪— ೪	ಬಳಲಿದೆಯೆಂವ	ಬಳಲಿದೆಯೆಂದು
೩೧೩	೬— ೬	ಕಾಂಬುದಿದಾವ	ಕಾಂಬುದಿದಾವ
	೯— ೩	ನೀಲನೆಂಟೆಂಬಿದ	ನೀಲನೆಂಟೆಂಬಿಂದ
೩೧೪	೧೦ — ೪	ಮರುಗಿದರಮರರಳಳಿದ	ಮರುಗಿದರಮರರಳಳಿದ
೩೧೫	೪೮— ೩	ಭಾಗಧೇಯರು	ಭಾಗದೇಯರು
೩೩೨	೩೫ — ೫	ಧನುಜ	ಧನುಜ
೩೩೩	೪೨— ೬	ಚಲಿಸಿದಂತಿರೆ ಗಂಧಮಾದನ	ಚಲಿಸಿದಂತಿರೆ ಗಂಧಮಾದನ
೩೩೪	೪೫— ೩	ಮಾಣದಡಿಗಡಿಗೆಚ್ಚು [ಧರೆಗೆ	ಮಾಣದಡಿಗಡಿಗೆಚ್ಚು [ಧರೆಗೆ
೩೩೬	೬೨— ೧	ಖಳನ	ಖಳನ
	೬೨— ೫	ಬಲುಹಿನಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ	ಬಲುಹಿನಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ
	೬೩— ೬	ತೋಳವ ರಥ	ತೋಳವ ರಥ
೩೪೩	೧೪— ೫	ಆರ್ತಿ	ಆರ್ತಿ
	೧೬— ೫	ಲಸುವ...	ಳಸುವ....
೩೪೪	೧೮— ೬	ಜರೆಪುತೆಯಿಂದಜರೆಪುತೆಯಿಂದ
೩೪೫	೨೭— ೩	ಸುಷೇಷಣ	ಸುಷೇಷಣ
೩೪೬	೩೦— ೧	ಹೇಳು ಹೇಳಿನ್ನಾಣೆ	ಹೇಳು ಹೇಳಿನ್ನಾಣೆ
೩೪೭	೩೪— ೬	ಕಲಕಿದುದು	ಕಲಕಿದುದು
೩೪೮	೪೨— ೪	ನೀವಿದಂಗುಲಿ	ನೀವಿದಂಗುಲಿ
೩೫೦	೫೨ — ೧	ಬಳದಲಾ	ಬಳದಲಾ
	೨	ತಳದಲಾ	ತಳದಲಾ
೩೫೩	೬— ೨	ಳೋಳಿಗುಬ್ಬ ಸವಾರವೆ	ಳೋಳಿಗುಬ್ಬ ಸವಾಗೆ
೩೫೯	೩೨— ೬	ತುಡಕಿ	ತುಡಕಿ
	೩೫ — ೩	ನಿಂತರಂದನೆ	ನಿಂತರಂದನೆ
೩೬೧	೪೩— ೩	ಆವಪುಣ್ಯವನಳಿಸಿದೆನೊ	ಆವಪುಣ್ಯವನಳಿಸಿದೆನೊ
		[ನಾಪರಾಧಿ	[ಅಪರಾಧಿ
೩೬೩	೫೮— ೩	ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರೆ	ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರೆ
	೩— ೫	ಬೇಡಂ	ಬೇಡಂ
೩೬೫	೧೧— ೧	ಮೋಸದೊಳಿರುಳು	ಮೋಸದೊಳಿರುಳು
೩೬೬	೧೭— ೫	ರೆರಡರಲಿ	ರೆರಡರಲಿ
೩೬೮	೨೯— ೬	ಯೆಸದ	ಯೆಸದ
೩೬೯	೩೩— ೬	ರಘುರಾಯ	ರಘುರಾಯ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೩೭೦	೩೫— ೧	ಕೇಳೊಡಹುಟ್ಟಿ	ಕೇಳೊಡಹುಟ್ಟಿ
೩೭೫	೬— ೨	ಕವಿದುವವಮಾ	ಕವಿದುಮವಮಾ
೩೭೭	೧೭— ೧	ದುನುಜ	ದನುಜ
	೧೭— ೪	ಅನುವರಾಂತಕೆ	ಅನುವರಾಂಕಕೆ
೩೭೮	೧೮— ೩	ಕಾಲಾಳುಗಳಗಣಿತವು	ಕಾಲಾಳ್ಗಳಗಣಿತವು
೩೭೯	೨೩— ೪	ದುನುಜರ	ದನುಜರ
೩೮೦	೨೮— ೪	ಧೃಡ	ದೃಢ
೩೮೧	೩೫— ೬	ಮೆದೆಗೆಡೆಯ	ಮೆದೆಗೆಡೆಯ
	೩೭— ೧	ಬಿಟ್ಟನೇಕೋ	ಬಿಟ್ಟನೇಕೋ
೩೮೬	೧೭— ೨	ಮರುತನಂದನೊಂದು	ಮರುತನಂದನನೊಂದು
೩೯೦	೩೯— ೨	ಹನುವಂತ	ಹನುಮಂತ
೩೯೩	೫೧— ೬	ಶಾರ್ಙ್ಗವನು	ಶಾರ್ಙ್ಗವನು
೩೯೫	೬೧— ೩	ಕೈಯ್ಯನಿಕ್ಕಿದಲ	ಕೈಯನಿಕ್ಕಿದಲ
೪೦೦	೧೯— ೩	ತಲೆಯೊಳುಸುರುಳನ್ನೆವರ	ತಲೆಯೊಳುಸುರುಳ್ಳನಕ
	೨೨— ೪	ಕರೆ	ಕರೆಯೊ
೪೦೪	೪೧— ೧	ಖಳನೇಳುವನಕ	ಖಳನೇಳುವನ್ನಕ
೪೧೧	೨೪— ೨	ಬಸಿಲ	ಬಿಸಿಲ
೪೧೩	೩೦— ೬	ರಾಮನನೆಚ್ಚು	ರಾಮನನೆಚ್ಚು
	೩೨— ೬	ಕುರುಹಿನಂದಲಿ	ಕುರುಹಿನಂದದಲಿ
೪೧೫	೪೨— ೬	ದುನುಜಾನೀಕ	ದನುಜಾನೀಕ
	೪೩— ೧	ದುನುಜೌಘ	ದನುಜೌಘ
೪೧೮	೭— ೧	ತ್ತಿತ್ತಿರಿ	ತಿತ್ತಿರಿ
	೯— ೩	ಮರುಳಾಡಿದಿ ಬಲು	ಮರುಳಾಡಿ ಬಲು
೪೨೨	೨೬— ೫	ಳನಗೆ	ಳನಗೆ
	೨೮— ೨	ಮರಳುಹರೆ	ಮರುಳಹರೆ
೪೨೪	೩೫— ೬	ಕೈಯಡೆ	ಕೈಯೆಡೆ
೪೨೬	೪೬— ೪	ಆವನನ್ಯಾಯಲಿ	ಆವನನ್ಯಾಯದಲಿ
೪೨೭	೫೩— ೪	ಬಸರನು	ಬಸುರನು
೪೨೮	೫೭— ೩	ಭಗಿಲೆಂದು	ಭುಗಿಲೆಂದು
೪೩೦	೬೫— ೬	ವಿಭಿಷಣನು	ವಿಭೀಷಣನು
	೬೯— ೬	ಬೆಂಬೊತ್ತಿದರು	ಬೆಂಬತ್ತಿದರು

ಪುಟ	ಪದ್ಯ—ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೪೩೧	೭೦— ೫	ಮುಂಜಿದ	ಮುಂಚಿದ
	--- ೬	ದೈವದಸಲಸುರ	ದೈವದಲಸುರ
	೭೩— ೩	ಯನ್ನ	ಯೆನ್ನ
	೭೪— ೨	ದಳ್ಳುರಿಯಗಳ	ದಳ್ಳುರಿಯುಗುಳ
	೭೫— ೬	ದುಂದುಭಿಗಳೊಳ್ಳೆಯೆ	ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗೆ
೪೩೨	೭೬— ೬	ವಿಭೀಷಣ	ವಿಭೀಷಣ
	೭೭— ೩	ಮುಪ್ಪರಿ	ಮುಪ್ಪುರಿ
	೭೭— ೬	ಹರುಷದಳತೆಯನಂತ	ಹರುಷದಳತೆಯಲಂದು
	೭೮— ೧	ಸುಶೀಷಣ	ಸುಷೇಣ
	— ೨	...ಯಿಂದರೆಲ್ಲರಯಿಂದರೆಲ್ಲರ
	೭೯— ೬	ಹಸಿದೆಯಲಾಯೆನುತಿದರ್	ನೀ ಹಸಿದೆಯಲಾಯೆನುತಿದರ್
೪೩೪	೪— ೩	ಕಣಿಯ	ಕಣಿಯೆ
೪೩೭	೧೯— ೪	ಹೆಸರುಂ	ಹೆಸರುಂ
೪೩೮	೨೪— ೬	ರೂಡಿಪತಿ	ರೂಢಿಪತಿ
	೨೫— ೨	ವಾನವೇಶ್ವರ	ವಾನರೇಶ್ವರ
೪೩೯	೨೯— ೩	ಮುಕ್ಕರುಕಿದರು	ಮುಕ್ಕುರುಕಿದರು
೪೪೪	೨೩— ೪	ಮುಸುಳಿಸು	ಮಸಳಿಸು
	— ೬	ಬಿಸುರುಹಾಕ್ಷೆ	ಬಿಸರುಹಾಕ್ಷೆ
೪೪೫	೯— ೧	ಕೀರ್ತ್ಯಪಕೀರ್ತಿ	ಕೀರ್ತ್ಯಪಕೀರ್ತಿ
೪೪೬	೧೫— ೬	ಕೊಂಡುಬಂದದು	ಕೊಂಡುಬಂದುದು
೪೪೭	೧೬— ೨	ತಾಳೋ	ತಾಳೆ
	೧೮— ೬	ಕೀರ್ತಿ ಯಹುದೆಂದದ	ಕೀರ್ತಿಯಹುದೆಂದ
	೧೯— ೫	ಹೋಡಿವೆ	ಮೋಡಿವೆ
೪೪೯	೨೬— ೧	ಇಪ್ಪುದೆಲ್ಲವರು	ಇಪ್ಪುದೆಲ್ಲವ
	— ೨	ದಕ್ಷಿಣದಿಸೆಗೆ ಚರಿಸಲು	ಚರಿಸಲು
	— ೪	ಪುಪ್ಪ ತಲೆದಾ	ಪುಪ್ಪತಳೆದಾ
	೨೯— ೯	ಬಲ್ಲಡೊಸುರೆಂದ	ಬಲ್ಲಡುಸುರೆಂದ
೪೫೦	೩೨— ೫	ಕೆಡೆಗಣವ	ಗಡಣವ
೪೫೧	೩೩— ೧	ನೆತ್ತರುಕ್ಕುತ್ತಿದರ್	ನೆತ್ತರುಕ್ಕುತ್ತಿದರ್
	೩೮— ೩	...ವಂತಿರಲುದ	ವಂತಿರಲು
	೩೯— ೪	ನೊಂದುವು	ನೊಂದು ವ್ಯ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ — ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೪೫೩	೪೯ — ೪	ತಡೆಯದಿ ವನವಿಚಾರ	ತಡೆಯದವನ ವಿಚಾರ
೪೬೧	೨೫ — ೪	ಭವರವ	ಬವರವ
೪೬೨	೩೨ — ೪	ಕನ್ನಿಕುಕಿಂಕರ	ಕನ್ನಿಕು ಕಿಂಕರ
೪೬೫	೪೬ — ೫	ನೆನದರು	ನೆನೆದರು
೪೬೬	೫೦ — ೪	ನೆನವುತಿರ್ದರೆ	ನೆನೆವುತಿರ್ದರೆ
೪೬೭	೫೫ ೫	ಧನುಜ	ದನುಜ
	೫೭ — ೧	ಆದಿಪುರುಷ	ಆದಿಪುರುಷ
೪೬೮	೬೧ — ೬	ವಿಭೀಷಣನು	ವಿಭಿಷಣನು
೪೭೦	೮ — ೬	ಜಲದಿ	ಜಲಧಿ
೪೭೨	೧೭ -- ೧	ಮುಂದಕೆನಿ	ಬಳಿನಿ
೪೭೮	೬ — ೨	ತಡವುತೆ	ತಡವುತೆ
	೭ — ೧	ಭಾಳಾನಲವ	ಭಾಳಾನಲವ
೪೮೦	೧೩ — ೩	ಬೊಬ್ಬಳಿ	ಬೊಮ್ಮಳಿ
	೧೭ — ೩	ಕಾಂಚೆ	ಕಾಂಚೆ
೪೮೧	೨೨ — ೬	ಬೇಡೆಂದೊರಲಿದುಮರಚಯ	ಬೇಡೆಂದೊರಲಿತಮರಚಯ
೪೮೩	೨೮ — ೩	ಬಲವದರಿಗಳೆಜೆಂಟು	ಬಲವದರಿಗಳೆಜೆಂಟು
	೩೨ — ೬	ಖಳಿನಿರೆ	ಖಳಿನಿರೆ
೪೮೫	೪೧ — ೧	ಅಹುದು	ಅಹುದು
	— ೪	ನಿ ಕೊಂದೆ	ನೀ ಕೊಂದೆ
೪೮೬	೪೫ — ೬	ರವಿಯಂತೆನುವು	ರವಿಯಂತೆಸೆವು
	೪೬ — ೬	ರಂಜಿಸಿತ ಮರ	ರಂಜಿಸಿತಮರ
	೪೭ — ೬	ಕುದುರೆ	ಕುದುರೆ
೪೮೮	೫೪ - ೬	ಸೀಳಲಚ್ಚುರಿಯಾಯ್ತು	ಸೀಳಲಚ್ಚುರಿಯಾಯ್ತು
೪೮೯	೪-೪, ೫	ತಪ್ಪಿದವರನ	ತಪ್ಪಿದೊಡರನ
೪೯೬	೩೫ — ೧	ಭಕ್ತನ	ಭಕ್ತನ
೪೯೭	೪೧ — ೫	ಸಾರ್ವದಿಂದಾ	ಸಾರ್ವವಿಂದಾ
೪೯೮	೧ — ೩	ಇಳುಹೆ	ಇಳುಹೆ
	೨ — ೧	ವನಜಲೋಚನ	ವನಜಲೋಚನ
೫೦೦	೧೩ — ೬ಯೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿಯೆಂದೆಂದಳೆಂದುಮುಖಿ
	೧೪ -- ೧	ಮಜ್ಜನಕೆರೆಯ	ಮಜ್ಜನಕೆರೆಯ
೫೦೪	೩೦ — ೫	ಧ್ವಂಸ್ಸದಲಿ	ಧ್ವಂಸ್ಸದಲಿ

ಪುಟ	ಪದ್ಯ — ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೫೦೫	೩೭ — ೧	ಕುಕುಸ್ಥೈನು	ಕಕುಸ್ಥೈನು
೫೦೭	೪೭ — ೨	ತಲೆಗಡಿದೆಯಂದಾ	ತಲೆಗಡಿದೆಯಂದಾ
	೪೮ — ೩	ಮೋಹವೆಡೆವುದೆ	ಮೋಹವೆಡೆವುದೆ
	೪	ಸೀಳಿದಮರರ	ಸೀಳುತಮರರ
೫೦೮	೫ ? — ೩	ಮರ್ತ್ಯರಾಗಿ	ಮರ್ತ್ಯರಾಗಿ
೫೧೦	೩ — ೩	ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇ	ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇ
	೧೧ — ೩	ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ	ಬಿಜಯಂಗೈಯ್ಯ
೫೧೨	೧೩ — ೬	ಳೇಡಿಸಿತು	ಳೇಡಿಸಿತು ಸಲೆ

ಪುಟ	ಪದ — ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಒಪ್ಪು
೧	೧ — ೩	ಕರಾಂಬುಜಗೆ	ಕರಾಂಬುಜನೆ
೧೬	೭೫ — ೬	ಬಂಧುದೀ	ಬಂದುದೀ
೧೯	೯೦ — ೩	ಬೆಸನಾದಂತೆ	ಬೆಸಲಾದಂತೆ
೨೨	೪ — ೩	ಕಳಭದೂರುಗಳ	ಕರಭದೂರುಗಳ
೨೬	೨೪ — ೪	ಪಾತ್ರವೀತಗೆ	ಪತ್ರವೀತಗೆ
೨೯	೪೧ — ೪	ಪೊಡವಿಪತಿಗಳಳ	ಪೊಡವಿಪತಿಗಳ
	೪೨ — ೨	ಹೊತ್ತಿರು	ಹೊತ್ತಿರ
೩೨	೫೭ — ೬	..ಮುಹೂರ್ತ	ಸುಮುಹೂರ್ತ
೩೩	೫೯ — ೩	ಶತ್ರುಹದನ	ಶತ್ರುಹನನ
೪೦	೧೮ — ೩	ಕುಲದೊಳೊಗೆದ	ಕುಲದೊಳಗೊಗೆದ
೪೭	೨೦ — ೩	ಉಣಬಹುದತಿನಂಟು	ಉಣಲುಬಹುದತಿನಂಟು
೧೦೧	೪೦ — ೪	ನಿರಾಪರಾಧಿಯ	ನಿರಪರಾಧಿಯ
೧೧೭	೩ — ೬	ಹೊನ್ನೊಲೆ	ಹೆನ್ನೊಲೆ
೧೫೨	೪೩ — ೧	ತಾನುದಿಸಿದನು	ತಾನುದಿಸಿದನು
೧೫೭	೧೬ — ೧	ಬರೆಖರೆ	ಬರೆ ಬರೆ
೨೨೮	೧೧ — ೬	ಸಿಸ್ಸಳ	ನಿಸ್ಸಳ
೨೯೫	೨೪ — ೧	..ಕಂಗ	..ಕೆಂಗ
೪೩೧	೭೨ — ೩	ಳುರವ	ಳುರುವ
೪೩೪	೩ — ೧	ಕತ್ತರಿಯ	ಕುತ್ತರಿಯ
೪೪೪	೩ — ೬	ಹೊರಗೆ	ಹೊರೆಗೆ
೪೫೭	೫ — ೭	ಬಹು	ಬಹು ವಿಧ